

DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI

ÎNALTUL DIVAN
1831 - 1847

INVENTAR ARHIVISTIC

BUCUREȘTI 1938

ÎNALTUL DIVAN 1831-1847
INVENTAR ARHIVISTIC

DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI

**ÎNALTUL DIVAN
1831 - 1847**

INVENTAR ARHIVISTIC

BUCUREȘTI 1958

Vigneta de pe copertă reprezintă Sigiliul Înalțului Divan folosit între anii 1831—1840.

P R E F A Ț A

Lucrarea de față face parte din seria instrumentelor de evidență și înfățișează un stadiu mai înaintat în procesul de muncă arhivistică. Cercetătorii au în față un rezumat mai complet al documentului, cari poate fi folosit fără să se apeleze totdeauna la original. Întrucît cuprinde pe scurt problemele esențiale ce au dus la alcătuirea sa. În felul acesta materialul original este cruțat de uzare, iar cînd totuși se recurge la el, poate fi găsit cu ușurință după cotele de la sfîrșitul fiecărui rezumat.

Inițial, a fost protectat ca lucrarea să cuprindă numai rezumatele analitice ale hotărîrilor civile de la Înaltul Divan, aflate în cele 19 condici. Pentru cercetător informațiile date se mărgineau numai la aceste hotărîri, fără a-i da putința să cerceteze și materialul ce a format obiectul lor. Cu ajutorul inventarelor de depunere din acea vreme, am căutat să îndreptăm această lipsă. Astfel au fost identificate cele mai multe dosare cu hotărîrile respective. Cu toate acestea au rămas destule hotărîri care n-au trimiteri la dosare. Unele, pentru a putea fi «desăvîrșite», aveau nevoie de cercetări suplimentare la instanțele mai de jos, pentru lămurirea unor incidente ivite în timpul judecării proceselor sau de cercetări la fața locului. Dosarele respective erau trimise la aceste instanțe și multe din ele au rămas acolo; n-au mai revenit la Înaltul Divan, fie pentru motivul că părțile se împăcau, fie că renunțau a se mai judeca. Altele, fiindcă părțile nu erau mulțumite de hotărîrile Înaltului Divan, mergeau în recurs la Înalta Curte de Revizie, unde erau trimise și dosarele, fără a mai reveni la instanța care judecase fondul.

După rezumatele hotărîrilor urmează 122 rezumate, mai restrinse, ale actelor de împăcarea părților în instanță și care se găsesc trecute în 15 condici de «împăciuirii», cu indicarea celei atît a condicelor, cit și a dosarelor respective.

Afară de acestea mai fac parte din fond 555 dosare, fără hotărîri. Rezumatele lor au fost așezate după acelea ale împăciuirilor. Ele au venit în apel la Înaltul Divan, dar acestea nu le-a judecat pentru motivele: a) erau definitiv judecate de cele două instanțe mai mici, Divanul Civil și Tribunalul de iniția cercetare, prin unirea hotărîrilor date; b) nu îndeplineau condițiile (formalita) pentru a fi luate în considerare de Înaltul Divan (apelarea nefăcută în termen sau neplata taxei cerute pentru judecare la această instanță); c) erau judecate numai de o singură instanță, sau de loc; d) renunțarea părților de a se mai judeca; e) neprezentarea părților la judecată în curs de două citări; f) retragerea apelației; g) anunțarea că s-au împăcat, după care «delele» se închideau. În unele dosare înaintate de Curtea de Revizie la Înaltul Divan, se găsesc hotărîri ale aces-

tui Divan care în condici nu sînt trecute, iar altele au și hotărîri ale Inaltului Curți de Revizie, toate în copii.

Din totalul de 1412 hotărîri ale Inaltului Divan pe întreaga perioadă 1831 — 1847, 723 sînt apeluri venite de la Divanul Civil-Politicesc și Vremelnicesc din București dintre care 622 au fost confirmate, iar 101 înfirmate; 416 apeluri venite de la Divanul Civil din Craiova din care 341 au fost confirmate iar 75 înfirmate; 34 apeluri venite de la Divanul Comercial din București dintre care numai 4 au fost înfirmate, iar de la Divanul Comercial din Craiova 3 apeluri, toate confirmate. La toate acestea s-au făcut 102 opinii separate, restul de 236 hotărîri au fost date fie la apelurile venite de la Departamentul Pricinilor Streine, fie la hotărîrile date de veliții boieri dinainte de 1828, venite în apel.

Spre ușurința cercetărilor s-a întocmit, la sfîrșitul lucrării, un indice general onomastic și toponimic, precum și de lucruri și fapte. Tot aci s-au dat și cuvintele ieșite din uz, dar care erau frecvente în acea vreme și cu înțelesul lor. Numerele ce le însoțesc corespund cu numerele documentelor din interiorul lucrării.

Istoric ¹⁾. Inaltul Divan, creat prin art. 319 din regulamentul Organic, a început să funcționeze de la 1 sept. 1831. El era considerat ca al treilea și cel mai înalt for judecătoresc. Judeca în ultimă instanță toate apelurile date împotriva hotărîrilor Divanurilor Civile, Criminale și de Comerț din București și Craiova. Inaltul Divan îndeplinea într-un anumit mod și rolul Curții de Casație, dar judeca și fondul proceselor. Completul său era format din șase judecători și un prezident, marele ban. Avea și o cancelarie a sa proprie.

Prin reforma judecătorească din anul 1840 Inaltul Divan este împărțit în două secții cu câte cinci judecători, din care unul era numit prezident. Cel de la secția I-a era marele ban. Fiecărei secții i se mai adăuga și doi supleanți. La secția întâia se judecau apelațiile în pricini civile și criminale date împotriva hotărîrilor Divanului Civil din București secția doua și a celui din Craiova. Secția 2-a judeca apelurile date împotriva hotărîrilor Divanului Civil din București, sec. I-a și a celor de la secția Criminală tot de aici. În această nouă organizare funcționează pînă în martie 1847, cînd este transformat în Inalta Curte cu o singură secție.

Cererile de apel, alăturate cele adresate către domn, cît și cele adresate Departamentului Dreptății, erau îndrumate spre judecare la Inaltul Divan.

Orice apelație, însoțită de dosarul respectiv, trecea mai întîi pe la Comisia Consultativă care își dădea avizul printr-un raport dacă pricina merită a intra în cercetarea Inaltului Divan, adică dacă motivele de apel erau «pravilnice» și se respectase formalitățile cerute.

Citarea părților la judecată de către vătășii de aprozi se făcea în baza unei adrese din partea Cancelariei divanului. Procesul se judeca în fața părților asistate de vechili împuterniciți. Hotărîrile date erau semnate de toți membrii care luaseră parte la judecarea pricinii. Cei care nu erau de acord cu hotărîrea dată făceau opinii separate.

În atribuțiunile Inaltului Divan cădea și judecarea abaterilor judecătorilor de pe la instanțele mai mici, trimise de domn (hot. 121/1833. 62/1835).

Hotărîrile erau aduse la cunoștința domnului prin Marele Logofet a Dreptății. Cele găsîte în unire cu hotărîrile celor două instanțe mai mici

1. «Istoricul Inaltului Divan» publicat în volumul «Arhivele Statului 125 ani de activitate» p. 357—374.

erau întărite de acesta cu dispoziția de a fi puse în lucrare. Astfel de hotărâri nu mai puteau fi apelate niciodată. Deasemenea hotărârea rămânea definitivă când era dată cu majoritate și în unire cu una din hotărârile instanțelor anterioare.

Cînd procesul se judeca în lipsa vreunei părți, aceasta avea drept de apel la același divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună de la darea hotărârii. Pricina se judeca dacă partea păgubită justifica cu acte împiedicarea ce o făcuse să nu se prezinte la proces.

Dacă însă o parte era nemulțumită de hotărârea dată de Înaltul Divan, putea merge la judecata Înaltei Curți de Revizie (înființată în 1833, desființată, în 1835, reînființată în 1840 și desființată definitiv în 1847). Pricinile erau rînduite în cercetarea acestei instanțe prin ofisuri domnești. În judecarea Înaltei Curți de Revizie veneau numai acele hotărâri ale Înaltului Divan care: 1) nu erau unite cu niciuna din hotărârile celorlalte două instanțe mai mici; 2) nu păziseră pravila și 3) nu îndeplineau formalitățile cerute. Tot la această Curte mai puteau fi apelate și hotărârile domnești anterioare Regulamentului Organic la întimplările prevăzute de pravilă. Hotărârile ei erau definitive. Ele erau întărite de domn și deveneau executorii.

Între anii 1835 — 1840, în locul Înaltei Curți de Revizie, a funcționat Sfatul Consultativ, care, împreună cu domnul, cerceta toate hotărârile Înaltului Divan mai înainte de a fi supuse întăririi. Cele în care pravila nu fusese bine aplicată sau formele nerespectate, erau înapoiate, cu observații din partea domnului, la Înaltul Divan, care, conformîndu-se acelor observații, era dator să schimbe sentința, sau, prin documentare, «cu capete de pravilă», să le apere.

După 1840 Curtea de Revizie constituia un înalt sfat al domnului, nu judeca decît la chemarea acestuia și răspundea la întrebările ce i se puneau.

Întregul fond al Înaltului Divan se compune din 2045 dosare și 149 condici.

Prima depunere de dosare și condici la Arhivele Statului a avut loc la 31 mai 1838 pentru anii 1831 și 1833, a doua depunere s-a făcut la 31 oct. 1841 pentru anii 1831 — 1839 inclusiv, iar a treia în 1865 pentru dosarele dintre anii 1831 — 1862, altele ale Înaltului Divan, cit și cele rămase de la Înalta Curte după 1847. Primele două depuneri au inventare scrise cu litere cirilice, iar a treia cu litere latine.

Condiciile de hotărâri civile au fost scoase de la fondul respectiv și trecute la manuscrise, unde au primit numerele de ordine de la 950 la 968. Primele două manuscrise, 950 și 951, cuprind aceleași hotărâri pînă la cea cu nr. 17 după care apoi se deosebesc. Cel dintîi este o copie a celui de al doilea și se oprește la sfîrșitul anului 1831; cel de al doilea se continuă pînă la 4 iunie 1832. Cu ianuarie 1832 anafarele acestui manuscris primesc noi numere de ordine, începînd cu numărul unu. Numai anii 1832 și 1833 au cite două manuscrise. Pentru ceilalți ani fiecare manuscris cuprinde anafarele unui an întreg.

Dăm mai jos descrierea condicilor:

Ms. 950. — «L <ea> t 1831 septembrie. Condică întru care să trec hotărârile Înaltului Divan».

Are 44 file scrise și 73 nescrise. Cuprinde 25 copii de hotărâri din anul 1831 sept—oct.

Legătură veche în carton (o singură copertă) și piele, uzată. Ultimele file sînt putrezite. Cota veche nr. 4647 roșu.

Ms. 951. — «Condică cu nr. întâiu întru care să trec hotărîrile Inaltului Divan, leatul 1831 septembrie 18».

Are 184 file scrise și 4 nescrise ¹⁾. Cuprinde 73 hotărîri originale (30 din anul 1831 și 43 din anul 1832), cu scara lor la fila 183 v: pe verso, la ultima fild, procesul verbal de încheierea condiceii din 14 noiembrie 1831. semnat de marele logofăt al Dreptății, Iordache Goleescu.

Legătură veche din carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 4648 roșu.

Ms. 952. — «Nr. 2: Condică cu nr. al doilea întru care sînt trecute hotărîrile Inaltului Divan, l<ea>t 1832, luna lui iunie 4».

Are 377 pagini scrise și 161 nescrise. Cuprinde 121 hotărîri originale, de la nr. 44 la nr. 165, începînd de la 4 iunie la 19 dec. 1832, cu scara lor la pag. 525—531, iar la pag. 536 procesul verbal de încheierea condiceii din 11 mai 1832, semnat de marele logofăt al Dreptății, Alex. Filipescu.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 14626 roșu.

Ms. 953. — «Nr. 16, anul 1833, Condică de hotărîrile Inaltului Divan».

Are 184 file scrise și 4 nescrise. Cuprinde 127 hotărîri originale, de la 27 ian. la 11 sept. 1833, cu scara lor la fila 182, iar la fila 188 v. procesul verbal de încheierea condiceii din 1 ian. 1833, semnat de Iorgu Bibescu pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 15446 roșu.

Ms. 954. — «Nr. 4, < Con > dică nr. al 4-lea < în > tru care să tre < c > hotărîrile < I > naltului Divan în pricini politicești 1833 sept. 15».

Are 104 file scrise și 81 nescrise. Cuprinde 81 hotărîri originale de la nr. 128 la 209, între 16 sept. și 22 dec. 1833, cu scara lor la fila 180 v, iar la fila 184v, procesul verbal de încheierea condiceii din septembrie 1833, semnat de directorul Logofeției Dreptății, C. M. Manu.

Legătura veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 15447 roșu.

Ms. 955. — «Condică întru care se trec hotărîrile Inaltului Divan în pricini politicești, anul 1834 ghenar».

Are 110 file scrise și 88 nescrise. Cuprinde 68 hotărîri originale, de la 18 ian. la 17 dec. 1834, cu scara lor la fila 192 v., iar la fila 196 v. procesul verbal de încheierea condiceii din 11 ian. 1834, semnat de Mihail Filipescu.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 16257 roșu.

Ms. 956. — «Condică nr. 6 pentru hotărîrile ce să fac de prez < ident > dumnealor cinstiți boieri ai Inaltului Divan în pricinile politicești pă acest următor an, leat 1835, ghenarie».

Are 165 file scrise și 230 nescrise. Cuprinde 96 hotărîri originale, de la 8 ian. la 10 dec. 1835, cu scara lor la fila 387 v., iar la fila 393 v. procesul verbal de încheierea condiceii din ian. 1835, semnat de directorul Logofeției Dreptății, Alexandru Ghica.

1. În luna martie 1957, condicile Inaltului Divan fiind legate din nou, filele nescrise au fost înlăturate.

Legătură veche din carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 14384 roșu.

Ms. 957. — «Anaforalele de pricină politicești. Condică cu nr. 5, pentru hotărârile ce să fac de dumnealor cinstiți boieri ai Înaltului Divan în pricină politicești, leat 1836, ghenarie».

Are 166 file scrise și 234 nescrise. Cuprinde 63 hotărâri originale dintr-o 15 ian. — 15 dec. 1836, cu scara lor la fila 394 v. și procesul verbal de încheierea condiceii la fila 399 v., semnat de Mihail Filipescu la ian. 1836.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 11734 roșu.

Ms. 958. — «Pentru anaforale. Condică cu nr. 8 pentru hotărârile ce să fac de d <umnea> lor boierii Înaltului Divan în pricină politicești, leat 1837 ghenarie».

Are 323 file scrise și 165 nescrise. Cuprinde 86 hotărâri originale, de la 15 ian. la 16 dec. 1837, cu scara lor la fila 387 v. și procesul verbal de încheierea condiceii la fila 398 din ianuarie 1837, semnat de Alex. Filipescu, șeful Departamentului Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 8251 roșu.

Ms. 959. «Divanul Înalt. Anaforale la pricină politi <cești> .Anul 1838, nr. 9».

Are 281 file scrise și 16 nescrise. Cuprinde 92 hotărâri originale, de la 24 ian. la 23 dec. 1838, cu scara lor la fila 289 v., iar procesul verbal de încheierea condiceii la fila 296 v. din ianuarie 1838, semnat de șeful Depart. Dreptății A. Racoviță.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 7554 roșu.

Ms. 960. — «Nr. 11. Divanul Înalt. <Condică> pentru trecerea anaforalelor în pricină politicești, 1839 ghenarie».

Are 237 file scrise și 65 nescrise. Cuprinde 91 anaforale originale, de la 9 ian. la 20 dec. 1839, cu scara lor la fila 294 v., iar la fila 300 v. procesul verbal de încheierea condiceii din 15 dec. 1838, semnat de A. Racoviță pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 4170 roșu.

Ms. 961. — «Divanul Înalt. <Condică> pentru anaforalele pricinilor politicești pe anul 1840, nr. 51».

Are 115 file scrise și 187 nescrise. Cuprinde 49 hotărâri originale, de la 8 ian. la 16 dec. 1840, cu scara lor la fila 295 v., iar la fila 300 v. procesul verbal de încheierea condiceii din dec. 1839, semnat de A. Racoviță, pentru marele logofăt al Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele uzată. Cota veche nr. 1941 roșu.

Ms. 962. — «La Înaltul Divan, sec. <sia> I: <Condică> pentru trecerea anaforalelor politicești. Înaltul Divan. secția I-ii, 1841».

Are 86 file scrise și 164 nescrise. Cuprinde 33 hotărâri originale, de la 15 ian. la 3 dec. 1841, cu scara lor la fila 244 v., iar la fila 249 v. procesul verbal de încheierea condiceii din dec. 1840, semnat de A. Racoviță, director al Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton (numai prima copertă) și piele, uzată.

Ms. 963. — «Divanul Inalt, sec< sia> I-ii, < Condică >. pentru anaforalele în pricini politicești, 1 <ea> t 1842, nr. 79».

Are 122 file scrise și 71 nescrise. Cuprinde 53 hotărâri originale, de la 12 ian. la 11 dec. 1842, iar scara lor la fila 196 v. La fila 200 v. proces verbal de încheierea condicei din anul 1841, semnat de A. Racoviță, director la Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 184 roșu.

Ms. 964. — «Divanul Inalt, secția I. <Condică> pentru anaforalele în pricini politicești, 1 < e a > t 1843, nr. 96».

Are 137 file scrise și 63 nescrise. Cuprinde 86 hotărâri originale, de la 11 ian. la 22 dec. 1843, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din dec. 1842, semnat de A. Racoviță, director la Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele în stare proastă. Cota veche nr. 172 roșu.

Ms. 965. — «Divanul Inalt, secția I-a nr. 112. Anaforale în pricini politicești pe anul 1844».

Are 127 file scrise și 73 nescrise. Cuprinde 94 hotărâri originale, de la 21 ian. la 20 dec. 1844, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei, semnat de A. Vilara, marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 175 roșu.

Ms. 966. — «Nr. 128. Anul 1845. Inaltul Divan, condică de anaforale politicești».

Are 163 file scrise și 38 nescrise. Cuprinde 105 hotărâri originale, de la 12 ian. la 22 dec. 1845, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din ian. 1845, semnat de B. Catargiu, pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 126 roșu.

Ms. 967. — Nr. 146, Divanul Inalt, sec< sia> I-a. <Condică> pentru anaforalele în pricini politicești, până anul 1846».

Are 120 file scrise și 80 nescrise. Cuprinde 84 hotărâri originale, de la 15 ian. la 4 dec. 1846. La fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din 31 dec. 1845, semnat de B. Catargiu pentru șeful Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 29 roșu.

Ms. 968. — «Nr. 161, Divanul Inalt, sec< sia> I. <Condică de> anaforale în pricini politicești, 1 <ea> t 1847, ghenarie».

Are 22 file scrise și 178 nescrise. Cuprinde 8 hotărâri originale, de la 11 febr. la 5 martie 1847. La fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din dec. 1846, semnat de A. Vilara, marele Logofăt al Dreptății.

Legătura veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 412 roșu.

Folosirea cotelor. — Primul număr, după ms. este acela al manuscrisului, al doilea, numărul original al hotărârii din manuscris, apoi numerele filelor sau paginelor, de la, până la, după care urmează aceleași indicații de trimitere numai pentru ms- 950, în copie. În continuare vine numărul de inventar al dosarului de la Inaltul Divan (I. D.) sau de la Inalta Curte (I. C.) cu indicarea anului când a fost format, precum și numărul sau numerele de ordine ale rezumatelor care privesc aceeași pricină.

La rezumatele din condicile de împăciuire, primul număr este al condicii, apoi acela al filei, după care vine cel al dosarului respectiv.

La dosare anul s-a dat la început, atât pentru cele provenite de la Înaltul Divan, cit și pentru cele de la Înalta Curte, la sfârșitul rezumatului indicându-se proveniența dosarului și numărul său de inventar.

Fișarea manuscriselor a început la 1 oct. 1951 și a durat pînă la sfârșitul lunii iunie 1952. Condicile de împăciuiiri și dosarele fără hotărîri au fost lucrate în 1955 — 1956.

La alcătuirea acestui inventar a muncit un colectiv compus din: Ispas Zoe Adelina, Șoiculescu Victoria, Gheorghian Iulia, Rănoiu Maria ș. a., sub conducerea tov. Șucu Ion care a verificat fișele, a alcătuit indicele general și prefața.

ÎN AL T U L D I V A N

Inventar arhivistic.

1. — 1831 sept. 18. — Înalțul Divan al Țării Românești întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. privitoare la «împlinirea» datoriei de 19076 lei a răposatului Dimitrie Zaman paharnic către serdăreasa Zambeta de la Chișinău, din banii ce paharnicul avea să-și ia de la «unii și alții» după cele 7 zapise, depuse de epitropii acestuia la Hătmănie pentru plata acestei datorii.

Const. Greceanu, fost logofăt la Hătmănie, care oprise pe nedrept pe seama Hătmăniei din acele datorii 10000 lei ca filodormă, este obligat să restituie acea sumă serdăresii Zambeta pînă la împlinirea acelei datorii conform anaforalei Logofeției Țării de Sus din 1826 apr. 20, întărită de domn; neîmplinindu-se datoria, epitropii să fie obligați a «răspunde cusu-ru» din averea răposatului paharnic Zaman.

Ms. 951, 1, f. 1-2, copie ms 950, 1, f. 1-2; I.D., dos. 4591/831; vezi și nr. 650, 947.

2. — 1831 sept. 18. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 febr. privitoare la obligația vornicului Nicolae Ghica de a restitui fraților Costache și Tudorache, feciorii popii Nedeia, veniturile din arenda moșiei Orbeasca din jud. Teleorman pentru timpul cît a rămas neexploată și pagubele pricinuite prin vînzarea acestei moșii baronului Hristofor Sachelarie înainte de împlinirea termenului de arendare; casa lui Grigore Ghica vv., care a răscumpărat moșia de la numitul baron prin protimisîs, este scutită de orice îndatorire.

Ms 951, 2, f. 2 v-4, copie ms 950, 2, f. 2 v-4; I.D. dos. 4589/831.

3. — 1831 sept. 19. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 nov. 1830, prin care Gheorghe Velcea este obligat să plătească fostei sale soții, Tarsița, acuzată de adulter nedovedit și de care s-a despărțit prin hotărîrea bisericească din 19 sept. 1830, ibricul de cafea, farfuriile de argint cu lingurițele lor, prețul a două inele vîndute de soț și jumătate din valoarea zestrei pentru «ponosuirea» ce i s-a făcut, iar copilul provenit din căsătorie să rămînă soțului.

Ms 951, 3, f. 4-5 v, copie ms 950, 3, f. 5-6 v; I.D. dos. 4586/831.

4. — 1831 oct. 3. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 oct. 1830, prin care, Nicolae, supus cesaro-crăiesc, este împuternicit să ia de la mătușa sa Teodora, o casă cu locul ei, situată în maha-

luaa Staicului, pe locul m-rii Radu Vodă, făcută de Ghețu și stăpinită acum de Teodora, sora acestuia, pentru banii și lucrurile ce Niculae pretinde că i-ar fi luat în păstrare Ghețu de la moartea fratelui său, tatăl lui Niculae, în calitate de epîtrop, după mărturia cu jurămint a lui Velicu și Nicolcea; pretenția Teodorei pentru zestre, «s-o caute la bărbatul său».

Ms 951, 4, f. 5 v-8, copie ms 950, 4, f. 6 v-9.

5. — 1831 oct. 3. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 25 nov. 1830 și a Logofetei Pricinilor Streine prin care împuternicește pe Joița, soția vist. Ianache Serghiade din Pitești, să răscum-pere, în baza dreptului de protimis, de la Iosif egumenul m-rii Franciscanilor din Cîmpulung-Muşcel, o moară, pe care acesta o cumpăraseră de la mama și fratele ei; Joița este obligată să restituie m-rii prețul cumpărării de 2100 lei și cel al reparației, ce se va stabili la fața locului, iar mănăstirea să întoarcă întreg venitul morii, de la cumpărare pînă la punerea sechestrului de către Joița.

Ms 951, 5, f. 8-9 v, copie ms 950, 5, f. 9-10 v; I.D. dos. 5279/831, vezi și nr. 537.

6. — 1831 oct. 6. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 febr. 1830, prin care împuternicește pe fostul mare vornic Grigore Ralea și pe banul Const. Crețulescu să-și aducă hotarnici pentru fixarea semnelor și punerea pietrelor de hotare, între moșiile Ciocănești și Crețulești din jud. Ilfov, ultimul fiind scutit de plata părții din moșia Ciocănești, impresurată fără intenție.

Paharnicul Iancu Roset, ginerele banului, pentru partea de moșie înapoiată vornicului și care făcea parte din zestre ce a luat-o și «prigonirea» pentru moșia Băltăcaci, urmează să se despăgubească pe calea justiției.

Ms 951, 6, f. 10-12, copie ms 950, 6, f. 11-14.

7. — 1831 oct. 4. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc care obligă pe Costache Dimitriu Becher, supus rusesc, să împlinească din orice avere a sa, ca chezaș al lui Misirliu, datoria de 200 galbeni împărătești, cu dobînda legală, pe care acesta o are către Dimitrie Harisiadis.

Ms 951, 7, f. 13-14 v, copie ms 950, 7, f. 14-16.

8. — 1831 oct. 9. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 nov. 1829, pentru împlinirea pagubelor pricinuite la casa părintească a lui Carnet Nicolae Brătășanu de către cilenii Obșteștii Epitropii a Sărmanilor, care urmează să se despăgubească de la Scarlat și Aleco Brătășani, frați ai jeluitorului și membri ai acestei epitropii. Prăvăliile părintești, vîndute la mezat, prin hotărîre domnească, rămîn definitiv vîndute.

Hotărîrea fiind contrară hotărîrii Divanului Domnesc, nu este semnată de Mihaile Manu, unul din membrii Divanului.

Ms 951, 8, f. 15-17 v, copie ms 950, 8, f. 16-19.

9. — 1831 oct. 13. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 oct. 1829, încuviințîndu-se ca din vînzarea casei răposa-

tului Nițu postelnicul să se dea 7500 lei soției sale Maria, iar din rest să se îplinească lipsa zestrei acesteia și să se plătească serdarului Dănescu datoria de 9000 lei.

Hotărîrea nefiind urmată de starostele de neguțători care a plătit din acești bani serdarului Dănescu cei 9000 lei înainte de împlinirea zestrei, urmează ca starostele să îplinească zestrea din banii dați serdarului Dănescu.

Ms 951, 9, f. 18-19, copie ms 950, 9, f. 19-20 v.

10. — 1831 oct. 17. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 oct. 1830, prin care împuternicește pe Anica fiica lui Ioniță mare vătaf de păhărnicea să ia în stăpînire, fără «întoarcere de bani», un loc ce a fost vîndut Mariei văduva, pe cînd era nevîrstnică; de asemenea întărește și anaforaua Logofetei Țării de Sus din 8 mart. 1831, prin care prețul binalei și acareturilor construite pe acest loc de Maria văduva cu bună credință, să fie întors numitei, de către Anica.

Ms 951, 10, f. 19 v-20, copie ms 950, 10, f. 20 v-21 v; I.D. dos. 4607/831.

11. — 1831 oct. 17. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831, prin care Nicolae Hagi Enuș este obligat să plătească lui Anastase Hascali, supus rusec, datoria de 2500 lei plus dobînzile legale de la «sorocul zapisului» și cheltuielile de judecată.

Ms 951, 11, f. 20-20 v, copie ms 950, 11, f. 21 v-22; I.D. dos. 4614/831.

12. — 1831 oct. 18. — Înaltul Divan hotărăște ca Maria Bălăceanca clucereasa să întoarcă lui Anastase, feciorul lui Nițu Lăzărescu, prețul unei puști «șișeanea» cu patul de argint, condacul de mărgean, cu pietre de topaz, luată în timpul unei revolte în contra Turcilor, de Tahîr aga de la m-reă Sf. Gheorghe, unde se afla dată în păstrare de răposatul clucer Bălăcescu ce o avea de la părințele lui, Anastase; de asemenea trebuie să întoarcă și jumătate din prețul cantității de orz, pe care l-ar fi dat răposatului clucer, odată cu pușca.

Ms 951, 12, f. 20 v-22, copie ms 950, 12, f. 22-23 v; I.D. dos. 4599/831.

13. — 1831 oct. 19. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 iun. 27 în pricina dintre căminar Iorgu Văcărăscu și Gheorghe Bruzu, pentru plata arenzii moșiei Pierșinari astfel: dacă Gh. Bruzu mărturisește cu jurămint că a fost însărcinat de numitul căminar să-i plătească datoriile din plata arenzii și că a dat socoteală lui Nițu logofăt și lui Const. Melicescu 2188 lei, să fie lăsat în pace; dacă nu, să arate cui a plătit datoriile din banii arenzii, iar suma rămasă să o întoarcă lui Iorgu Văcărăscu cu dobînda legală.

Ms 951, 13, f. 22-25, copie ms 950, 13, f. 23-26 v; I.D. dos. 4624/831.

14. — 1831 oct. 19. — Înaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Opt și hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care împuternicește pe Zmaranda, să stăpînească fără a mai fi supărată de fostul său soț, Nițu jimb-larul, lucrurile și casa, făcute cu banii acestuia și date numitei, cînd a

voit să se călugărească, în locul celor luate de zestre și vîndute, pentru întreținerea ei și a copiilor lor.

Ms 951, 14, f. 25-26, copie ms 950, 14, f. 27-27 v.

15. — 1831 oct. 20. — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Șapte din 1829 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 iunie 1830, prin care obligă pe polcovnicul Manolache să plătească porumbul pe care l-a luat de la Nicolae, Păun și Ilie, după ce vor depune jurămint, iar el să-și împlinească acești bani de la zapciul căruia i l-a dat. Apelul făcut de polcovnicul Manolache în contra hotărîrii Divanului Judecătoresc este respins ca neintrodus în termenul legal de 60 zile.

Ms 951, 15, f. 26-28, copie ms 950, 15, f. 28-29 v.

16. — 1831 oct. 21. — Inaltul Divan întărește anaforaua Spătăriei din 29 dec. 1829 și hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care Zamfir al lui Mihnea sîrbul este obligat să plătească lui Mihai Bobe 1600 lei cu dobîndă și cheltuieli, împrumutați de la unchiul acestuia, răposatul Marin lumînărarul; dacă nu va avea mijloace de împlinire a acestei sume, să i se scoată în vînzare casa din mahalaua Sîrbească și via din dealul Filaret. Zamfir tăgăduiește această datorie, Divanul însă în hotărîrea sa se bazează pe faptul că aceeași sumă, pe care a declarat-o Zamfir la Spătărie și la Divanul Judecătoresc că este dator, a fost arătată și de Niculcea, tovarășul lui Zamfir și este înscrisă și în testamentul lăsat de Marin lumînărarul.

Ms 951, 16, f. 28-29 v, copie ms 950, 16, f. 30-31 v.

17. — 1831 oct. 24. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 în pricina dintre Teodora și soțul său Ioan Burnaz, ca prima să arate prin jurămint, în ce constă lipsa zestrii sale, pentru a fi scăzută de soțul său din lucrurile cu care ea a părăsit casa; această lipsă va fi acoperită de asemenea, din prețul acareturilor și reparațiile făcute de numitul și din «rodul zestrii». Restul de venit din zestre se va împărți în patru părți; o parte urmînd a fi luată de soț, pentru plata datoriei făcute, iar restul să servească în cîsnicie.

Ms 951, 17, f. 30-30 v, copie ms 950, 20, f. 32 v-33 v.

18. — 1831 oct. 24. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830, care încuviințează pe Mihai rachierul să primească suma de lei 2730 par. 78, cu care i-a rămas dator răposatul Stoian sîrbul, din vînzarea caselor acestuia, după ce mai întîiu se va împlini lipsa zestrei Simioanei, soția lui Stoian; dacă suma nu va fi îndestulătoare, vor fi urmăriți moștenitorii chezașului Marin dogarul.

Ms 951, 18, f. 31-31 v, copie ms 950, 21, f. 34-34 v.

19. — 1831 oct. 29. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, care încuviințează lui Constandin fiul lui Ene Ceacăroglu, ca pentru suma ce tatăl său, răposatul Ene, are să ia de la Gheorghe, fratele acestuia, specificată în zapisul Costii, bunicul său și pentru care are amanet hanul și cherhanalele lui Gheorghe, să se vînză acestea; din suma luată, să

se achite datoria, după ce mai întâiu se va scădea suma specificată în zapis și arenda moșiei Herăstrău pe un an și o lună.

Ms 951, 19, f. 31 v-33, copie ms 950, 22, f. 34 v-36.

20. — 1831 oct. 29. — Înaltul Divan, la jalba Mariței împotriva soțului ei, Iacovache Blehan, întărește hotărârea Divanului Judecătoresc și hotărăște: 1) ca soțul să-i întoarcă zestrea, 2) copila de țigan, născută în timpul căsniciei lor, să rămână la ea, prin învoială cu soțul, 3) să i se plătească reparațiile casei sale de zestre după ce se va fi scăzut din această sumă, cheltuielile stricăciunilor grajdului. Lucrările și rodul acestora, primite în dar de la soț înaintea nunții, vor rămâne soțului pentru copil, care, fiind mare, va trece sub îngrijirea tatălui; lucrurile de exoprică nu este obligat să i le plătească; de asemenea nu este obligat să plătească cheltuielile cu întreținerea slugilor, copilului și chiriei, și cheltuieli de judecată, deoarece ea a fugit de la soț fără a fi deslegată bisericește.

Ms 951, 20, f. 33-36 copie ms 950, 23, f. 36-39 v.

21. — 1831 oct. 31. — Înaltul Divan, ca urmare la apelul medelnice-resei Sultana Fălcoianu în pricina cu Elisabeta, soția decedatului său fiu Ștefan, hotărăște că Elisabeta are dreptul să ceară a i se împlini lipsa de zestre din moșia Gorgănelele jud. Săcueni, pe care soțul ei a avut-o moștenire de la mama lui, cu drept de uzufruct pentru acesta, fie că Elisabeta va aștepta pînă la moartea medelnice-resei, fie că moșia se va vinde acum, păstrîndu-se «legătura» uzufructului, iar prisosul, de va fi, să se împartă la cei hotărâți prin calea judecătii.

Ms 951, 21, f. 36-39, copie ms 950, 25, f. 41-44; I.D. dos. 4609/831.

22. — 1831 nov. 5. — Înaltul Divan întărește analofraua veliților boieri din anul 1818 aug. 20 în pricina dintre medelnicer Andrei Nenciulescu cu postelnicul Filip Lenj pentru un rest de bani din vînzarea moșiilor Văcăreștii de Răstoacă și Boșarii, ce obligă pe postelnic a plăti numitului medelnicer 2702 lei cu dobînda legală, pe zece ani, în care timp capitalul s-a îndoit și după care nu se mai plătește dobînda.

Ms 951, 22, f. 39 v-41; I.D. dos. 4634/831.

23. — 1831 nov. 5. — Înaltul Divan, în urma cercetării făcute la 8 iunie 1831 de isprăvniceatul jud. Prahova, din porunca Divanului Judecătoresc la 8 iunie 1831, asupra jălbii păhărnicesei Elenca Crețulescu împotriva lui Ioan Paspale, hotărăște ca acesta să stăpînească partea de pădure din moșia sa Berceni jud. Prahova, pe care a luat-o în schimbul unei părți egale de pădure din această moșie, cumpărată de la răposatul ei soț și pe care aceasta a vîndut-o lui Nicolăe Dorobanțu.

Ms 951, 23, f. 41 v-44; I.D. dos. 4603/831.

24. — 1831 nov. 5. — Înaltul Divan întărește hotărârea Divanului Judecătoresc relativ la împărțirea averii rămase de la soția stolnicului Răducanu Clineanu, între acesta și fiul său Costache astfel: Costache să stăpînească două părți din averea mamei sale, iar a treia parte tatăl său cît va trăi și pe din două venitul moșiei Poenari, al prăvăliilor din Bucu-

rești și cele două păduri fără copaci dați zestre Anei, fiica stolnicului. Pădurile vor putea fi vândute pentru răscumpărarea casei din București, care se vor stăpîni împreună. Lucrurile înscrise în foaia de zestre, afară de cele date Anei, să fie luate de Costache. Acesta are drept de a răscumpăra moara construită de tatăl său pe moșia mamei și locul de la Cojocăreni, ce se află lângă moșia de zestre a mamei, în baza dreptului de protimis. «Prăsila țiganilor și a dobitoacelor» rămîn în stăpînirea tatălui. Asupra averii nemișcătoare arătată, tatăl are numai drept de uzufruct, urmînd ca la moartea sa, să intre în patrimoniul fiului, afară de suma de 25 galbeni, luați de la fosta sa soție pe care numitul stolnic are dreptul să-i lase cui va crede. Pentru stingerea neînțelegerilor dintre părți să se desemneze un membru de la judecătoreie să facă aceeași separație de bunuri.

Ms 951, 24, f. 44 v-48; I.D. dos. 4604/831.

25. — 1831 dec. 14. — Inaltul Divan, la urmare la raportul Logofetei Dreptății din 1831 decembrie 3, întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova ca să se vîndă la mezat moșia Mihăița din jud. Dolj a paharnicului Stan Jianu, pentru împlinirea datoriei ce numitul are către Emanoil Hagi-Iorganda, supus rusesc.

Ms 951 25, f. 48 v-49 v.

26. — 1831 dec. 18. — Inaltul Divan hotărăște în pricina dintre Gheorghe Vlastos și Ana fiica vătafului Ioniță, ca numita să plătească fără întîrziere lui Gheorghe Vlastos lei 180, plată a serviciilor aduse de numitul ca vechil al acesteia, într-un proces de răscumpărarea unei case.

Ms 951, 26, f. 50-50 v; I.D. dos. 4641/831.

27. — 1831 dec. 18. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc ca să se facă întocmai urmare hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 19 ian. 1823, în pricina dintre Coman Băncilă, supus cesaro-crăiesc și Ioniță stegarul, întrucît acesta din urmă cu slujitorii săi au mărturisit prin carte de blestem că numitul Coman nu a arătat dovada sa de supus străin, cînd a fost impus la plata birului.

Ms 951, 27, f. 50-51 v; I.D. dos. 4635/831.

28. — 1831 dec. 18. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 iunie 1829, prin care obligă pe Dimitrie Mustacov și Elenca, soția lui Ioan Mustacov, să plătească căminarului Ștefan Moshu datoria de 10000 lei cu dobînda și cheltuielile de judecată, iar dacă nu are alt mijloc, să se vîndă la mezat cele două prăvălii de la Curtea Veche, puse amanet.

Ms 951, 28, f. 52-53; I.D. dos. 5281/831.

29. — 1831 dec. 19. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, Despărțirea Politicească din 25 oct. 1830, prin care beizadea Grigorie Suțu este obligat să plătească secretarului Coleghie Ioan Țițînă datoria răposatului său tată Mihai Suțu — de 12932 lei, datorie a cămării domnești — motivîndu-se că numitul beizadea este obligat ca datornic nu ca «moștenitor», deoarece și el «s-a împărtășit din acea cămară». Datoria

de 5638 lei tot a tatălui său, se va împlini cînd condiția prevăzută în zapisul de împrumut se va realiza, adică numitul domn sau una dintre beizadele va fi numit iarăși domnitor.

Mihalache Racoviță și Alex. Nenciulescu se abțin de a semna hotărîrea Divanului Judecătoresc relativ la obligația beizadelei de a plăti datoria tatălui pentru cămara domnească — aceasta fiind ceva personal — beizadelele putînd fi urmărite ca «moștenitori» și numai din averea lăsată de domn.

Ms 951, 29, f. 53-57 v; I.D. dos. 4636/831.

30. — 1831 dec. 18. — Înaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus din 30 dec. 1826 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 sept. 1830, prin care se definitivează alegerea de hotare dintre moșiile Broșteneasca și Necșăteasca, cerută de serdar Scarlat Urlățeanu și Luxandra Brăneasca, deoarece frații Urlățeni nu au făcut nici un apel în termenul legal la acea hotrănicie.

Ms 951, 29, f. 58-59; I.D. dos. 4597/831.

31. — 1832 ian. 18. — Înaltul Divan, în pricina dintre Stan, fratele Cernii decedat și Nicolae Papaminea, supus englez, episcopul averii numitului, hotărăște că spre a se putea confirma hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 mai 1831, relativ la epitropia averii Cernii de către numitul Nicolae, să se facă cercetare de către Departament de la înția judecătorie a Ilfovului, dacă cele susținute de Stan prin vechilul său Chiriac Dîngu, sînt întemeiate; dacă Nicolae administrează în mod cinstit averea și Nedelea este nepot al Cernii, fapte tăgăduite de numitul, atunci se va proceda la plata datoriilor răposatului și după ce se vor scădea și cheltuielile epitropiei restul se va împărți între moștenitori.

Ms 951, 1, f. 59-62.

32. — 1832 ian. 31. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se aprobă instituirea unei comisii de neguțători spre a face socotelile și a lichida tovarășia ce a avut Velea Hagi Velcea, mama lui Ioan Mustacov, cu Ioan Hagi Ioan și Susana Hagi Ioan, pentru a se socoti drepturile și obligațiile moștenitorilor, Dimitrie și Ioan Mustacov.

Ms 951, 2, f. 62 v-66 v; I.D. dos. 4622/831.

33. — 1832 febr. 5. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 ian. 1832, cu privire la obligația lui Iacov evreul de a plăti lui Mustan agă, fiul muselinului din Silistra, datoria de 20000 lei cu dobînzile legale și cheltuielile de judecată, sumă ce numitul evreu o împrumutase de la tatăl său, și respinge cererea lui Iacov de a i se acorda un termen pentru aducerea de noi dovezi.

Ms 951, 3, f. 66 v-69 v; I.D. dos. 14439/832.

34. — 1832 febr. 6. — Înaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofetei Țării de Sus și întăririi Divanului Judecătoresc, hotărăște ca Nicolae fiul lui Hagi Enuș, pentru datoria ce are față de banul Grigore Brîncoveanu, este obligat să vîndă la mezat una din moșiile sale, Enușești și Slătioara

de dincoace de Olt; din prețul luat, va da două treimi numitului ban, iar restul se va lua din arenda pe trei ani a celorlalte moșii tot în modul de mai sus, pînă la achitarea completă a datoriei; dacă Niculae va ieși din indiviziune cu unchiul său pînă la sorocul pus, atunci se va vinde la mezat acaretul ce i se va cuveni pentru achitarea datoriei.

Ms 951, 4, f. 60 v-71 v; I.D. dos. 14452/832.

35. — 1832 febr. 8. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 ian. 1832 că spre a se da o hotărîre definitivă să se cerceteze la fața locului, cu carte de blestem, pricina dintre moșnenii Rădoșani din jud. Gorj cu slugerul Costi tot de acolo pentru a se stabili valoarea acareturilor și îmbunătățirile făcute de sluger pe moșia numiților moșneni, stricăciunile făcute de sluger, pagubele aduse prin tăiere de copaci «din opritură» și dacă vînzătorul a primit de la sluger suma înscrisă în zapise.

Ms 951, 5, f. 71 v-73 v; vezi și nr. 429, 639.

36. — 1832 febr. 12. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 20 dec. 1830, prin care 36 de moșneni din Amărăștii de Sus și de Jos, în baza dreptului de protimisii, sînt puși în posesia părților de moșie a celorlalți moșneni devălmași, date în arendă de aceștia pe timp de 13 ani unui Niculae Ion Obraz, fără știrea celor 36 moșneni, îndrituiți a plăti aceeași arendă, din care se va scădea venitul încasat de arendaș; cheltuielile de judecată urmează a fi suportate de vechilii moșnenilor ce au arendat moșia fără știrea lor.

Ms 951, 6, f. 74-76; I.D. dos. 4646/831 și 14595/832.

37. — 1832 febr. 16. — Înalțul Divan, în pricina de datorie a răposatului mitropolit Dionisie către vorniceasa Lucsandra Văcăreasca, hotărăște ca averea răposatului mitropolit, mișcătoare și nemișcătoare, prin renunțarea moștenitorilor acestuia, se va vinde la mezat; din suma luată se va achita datoria de 15000 lei numitei vornicese cu dobînda fixată, iar restul se va vărsa Logofetei Trebiror Bisericești, la Casa Făcătoare de Bine.

Ms 951, 7, f. 76-77; I.D. dos. 4644/831.

38. — 1832 febr. 19. — Înalțul Divan, ca urmare la anaforaua Logofetei Țării de Jos din 20 dec. 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 iunie 1830, în pricina de împresurare dintre moșnenii Străulești din jud. Teleorman cu păhărniceasa Elena Cozoni, întărește hotărîrea făcută de Serghie Vericianu, hotărnicul numitei păhărnicese, care stabilește că: moșia Comăncan, vîndută logofătului Bunea Grădișteanu de păhărniceasă din trupul moșiei Copăcenii, se întinde din apa Teleormanului pînă în Valea Cîinelui, în lungime 900 stînjeni și nu 150 stînjeni, cum susțin moșnenii Străulești, mărginindu-se cu moșiile Virtoapele a m-rii Glavacioc și Copăcenii a numitei păhărnicese, rămîind astfel neîntemeiată plîngerea moșnenilor de împresurarea unei părți din moșia lor de către păhărniceasă. Acte din: 1667-1830.

Ms 951, 8, f. 77 v-84; I.D. dos. 4629/831.

39. — 1832 ian. 31. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 iunie 1830, prin care împuternicește pe paharnicul Ianachi Hafta să hotărînicească moșia Băbeni, ce-i zice și Radila, din jud. Prahova, a «doftorului» Const. Filittis, de moșia Cozlecio a logofătului Ștefan Bălăceanu, în partea despre pădure, deoarece la hotărîncia din 1805 a lui Iordache Cantacuzino, în acea parte nu s-au pus semne de hotar.

Ms 951, 9, f. 84 v-89 v; I.D. dos. 4617/831.

40. — 1832 febr. 15. — Înaltul Divan respinge anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Străine din 8 aug. 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 oct. 1830, în pricina dintre logofătul Mihalache Racoviță și casa răposatului Teodosie Vrana, relativ la plata unor datorii, pe care numitul logofăt și familia sa le are față de casa răposatului, după cum atestă 3 zapise existente și obligă pe logofătul Racoviță de a plăti suma de 15000 ta'eri, pe care îi are împrumutați de la răposatul Vrana, în 10000 galbeni împărătești sau olandezi, cum se specifică în unul din zapise, cu data de 23 iulie 1830.

Pentru sume împrumutate, familia Racoviță pune zălog moșia Bucovu, din jud. Săcueni.

Banul Gr. Băleanu se abține de a semna hotărîrea.

Ms 951, 10, f. 89 v-95; I.D. dos. 4601/831.

41. — 1832 febr. 19. — Înaltul Divan hotărîște, la cererea soției și datornicilor răposatului vornic Niculae Golescu, ca din vînzarea moșiilor acestuia, Mîrșa și Popeasca din jud. Vlașca, să se acopere datoriile sale, astfel: 1) soției sale, Zoîța, i se va plăti pentru zestre 25000 lei, luați de soț din vînzarea pădurii de pe moșia ei de zestre Uești din același județ; i se respinge cererea de plata lucrurilor de «exoprică», 2) fiicei sale, Marița, 5000 lei cu dobîndă legală, lăsați acesteia de banul Radu Golescu, 3) plata datoriilor către Constantin Jupaniot, supus cesaro-crăiesc și baron Hristofor Sache'arie, primul avînd prioritate ca posesor al zapiselor moșiilor amanetate.

Restul din avere va fi împărțită moștenitorilor cu dreptul soției de 1/3.

Ms 951, 11, f. 95 v-97; I.D. dos. 4610/831, vezi și nr. 434.

42. — 1832 febr. 15. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 iulie 1829, prin care se încuviințează a se despărți, prin linie dreaptă, locurile serdarului Niculae Atanasie și medelnicerului Manciu, urmînd ca acesta din urmă să-și retragă grajdul de pe partea cuvenită serdarului Atanasie.

Ms 951, 12, f. 97-99; I.D. dos. 4592/831.

43. — 1832 febr. 29. — Înaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 25 mai 1826, prin care vornicul Const. Cîmpineanu este obligat a restitui hatmanului Mihail Filipescu 300 stînjani din moșia Gîndești, împrumutați de numitul vornic și venitul încasat din această parte de moșie, începînd de la 25 mai 1826.

Ms 951, 13, f. 99 v-100; I.D. dos. 4642/831.

44. — 1832 febr. 19. — Inaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 ian. 1830, în pricina dintre Vasile Cozma și locuitorii satului Ogreneni din jud. Vlașca, hotărînd ca învoiala intervenită între locuitori și Cozma să rămînă valabilă, fiind făcută de bună voie, iar datoriile de 72 lei par. 20 și 66 lei par. 32 să fie plătite de locuitori lui Cozma.

Ms 951, 14, f. 100 v-102 v; I.D. dos. 4625/831.

45. — 1832 mart. 23. — Inaltul Divan hotărăște ca Hagi Țoncu să plătească lui Dimitrie Mihail, supus rusesc, datoria de 6243 lei cu dobînda lor legală fără zeciuală, conform Reg. Organic, urmînd ca numitul hagi să urmărească pe Hagi Țoncu de la Lofcea, pentru datoria ce acesta are să i-o dea. Pentru împlinirea datoriei de la Ioan Andonie, Dimitrie Mihail urmează să-l oblige tot pe calea justiției.

Ms 951, 15, f. 102 v-105; I.D. dos. 14476/832, vezi și nr. 118.

46. — 1832 mart. 19. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc relativ la împlinirea datoriei de 50000 lei cu cheltuieli de judecată, pe care căpitan Ioan Andonescu din Buzău are să o dea lui Coman Belu. Ambele părți fiind decedate, urmează ca să se dea despăgubiri lui Ioan, Gheorghe și Stoica, frații lui Coman, supuși cesaro-crăiești, din vânzarea averii numitului căpitan, după ce mai întîi se va împlini lipsa de zestre a soției acestuia, existentă la moartea bărbatului său. În caz că din rest nu se va putea acoperi datoria, «să se apuce» Ion căpitanul a le împlini.

Ms 951, 16, f. 105 v-106 v.

47. — 1832 mart. 31. — Inaltul Divan, ca urmare la apelul din 4 mart. 1832 al lui Dumitru și al fraților săi, feciorii răposatului Gheorghe Sărdărescu, contra hotărîrilor Divanului din Craiova, decide: 1) dacă se adeverește că acea copie după foaia de zestre, pe care o are Ion Ciuvelea, soțul Ioanei, sora reclamanților, este întocmită cu originalul, atunci acesta să stăpînească cei 36 stj. din moșia Urșani jud. Vîlcea, restituindu-se și venitul luat de numiții frați, de la moartea tatălui lor pînă la judecată; 2) în caz contrar să se dea cei 180 stînjani fraților Sărdărești, plus cheltuielile de judecată.

Ms 951, 17, f. 106 v-108 v I.D. dos. 14460/832 și 16238/832, vezi și nr. 384.

48. — 1832 mart. 23. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 apr. 1831, care decide ca arhiereul Acahie Laodichias, năstăvnicul m-rii Dealul din jud. Dimbovița, să restituie arenda moșiilor m-rii Dridu și Jegălia din jud. Ialomița, încasată de la Sf. Gheorghe < 1831 > de răposatul mitropolit Dionisie, înaintașul său, urmînd a ie arenda altora cu un preț mai mare; foștii arendași vor primi banii arenzii și dobînzile legale de la data cînd acești bani au fost dați răposatului mitropolit. Actualul năstăvnic urmează să se despăgubească din «casa» răposatului mitropolit.

Ms 951, 18, f. 108 v-112; I.D. dos. 4594/831.

49. — 1832 mart. 31. — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 2 oct. 1830, întărește învoiala dintre Marghioala fiica Fincăi și fostul ei soț, Iancu Teodorescu, din 28 dec. 1831, prin care soțul se obligă să-i dea suma de 3000 lei, pentru lipsă de zestre; din acești bani 300 lei i-a primit la facerea învoielii rămînînd ca Marghioala în urma în-tărîrii Divanului, să primească «cusurul» pînă la 1000, iar restul de 2000 lei să fie plătit după cum s-a stabilit prin învoială, 1000 în termen de 6 luni și 1000 în următoarele 3 luni.

Ms 951, 19, f. 112-113; I.D. dos. 14461/832.

50. — 1832 mart. 31. — Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Șapte și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 mart. 1830, relativ la stingerea datoriei de 88000 lei, pe care sendar Grigore Algiu o are către răposatul Naum Carila din Tesalonic, și obligă pe numitul serdar de a plăti Ecaterinei, soția lui Naum, jumătate din datorie cu dobînda legală și nu cea fixată prin zăpăsul de împrumut din 1 iun. 1811. Motivele admiterii apelului Ecaterinei din 19 sept. 1831, pentru plata acestei datorii sînt: 1) prin «ecsoflisul» din 16 nov. 1812 nu s-a șters și datoria de 88000 lei a pîrîtului către Carila, căci urma a se înmîna pîrîtului zăpăsul de împrumut, 2) această sumă nu s-a adus de Carila ca un capital al său la lovărășia ce o aveau, ci a fost dată împrumut cu dobîndă plătitibil în 4 ani; 3) pîrîtul nu a adus în termenul fixat, dovadă de la Tesalonic, de renunțarea Ecaterinei la moștenirea soțului său.

Ms 951, 21, f. 113 v. 116 v; I.D. dos. 4595/831.

51. — 1832 mart. 31. — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Opt, din 27 iunie 1831 și a Divanului Judecătoresc din 1831 oct. 9, ce obligă pe comisul Costache Slătineanu să respecte contractul din 23 apr. 1829, cu Nicola Pandoleon și răposatul Teodosie Ursescu, prin care arendează acestora moșia sa Lapoșu și tăierea pădurii pe timp de 6 ani, cu 28500 lei; numitul comis va recunoaște și după moartea lui Teodosie, ca copărtaş al acestuia pe Nicola, care va încasa arenda moșiei și venitul tăierii pădurii, pînă la împlinirea termenului de 6 ani, afară de «adaoșul» pe care, conform Reg. Organic, îl va lua stăpînul moșiei și totodată va restitui lui Nicola, cheltuielile de judecată și pagubele suferite.

Ms 951, 21, f. 116 v-118 v; I.D. dos. 4620/831, vezi și nr. 287.

52. — 1832 apr. 20. — Inaltul Divan întărește anaforaua Spătăriei din 10 mai 1829 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 febr. 1830 și conform încheierii Comisiei Consultative, hotărâște ca Leibul ovreii, supus cesaro-crăiesc, să fie urmărit prin consulatul rusesc pentru 151 lei prețul lepei ce a furat-o de la hanul lui Ivancea Mustacov și pentru cheltuielile de judecată și întreținerea unei iepe, lăsate în locul celei furate.

Ms 951, 22, f. 118 v-119 v; I.D. dos. 14470/832.

53. — 1832 apr. 21. — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua isprăvnicatului județului Mehedinți din 21 aug. 1827 și cărții de judecată a Divanului Craiovei din 7 iun. 1831, întărește învoiala dintre moșnenii Lupșani și moșnenii Bășici din jud. Mehedinți din 13 febr. 1825, prin care s-a hotărî-

rit să stăpânească fiecare parte câte 80 stj. moșie, moșnenii Lupșani partea din deal și ceilalți din vale; dacă un loc de casă sau vie cade în partea moșnenilor Lupșani, să-l dea celor în drept, în schimb egal de pământ sau otaștină; moșnenii Băsiți, trebuie să restituie celorlalți, cheltuielile de judecată, ca unii ce au început-o, iar moșnenii Lupșani să plătească acestora venitul încasat timp de doi ani pentru partea de moșie a moșnenilor Băsiți, ca unii care au stăpînit-o fără a avea o hotărîre definitivă.

Ms 951, 23, f. 119 v-121; I.D. dos. 14468/832.

54. — **1832 apr. 31.** — Înalțul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 20 sept. 1826 și hotărîrea Divanului Principatului Țării din 18 dec. 1828 în pricina dintre Matache Merișescu și Grigore Merișescu, relativ la numărul de pogoane dăruite fiicei acestuia de mama lui Matache și obligă pe Matache să dea acesteia, cele 40 pogoane țelină din moșiile Scurteasca sau Fefeleanca, cum rezultă din zăpisul de danie; dacă o parte din suma pogoanelor se va completa cu pământ plantat cu vie, nu se va da nici o bire, ca un loc ce a fost stăpînit fără drept.

Ms 951, 24, f. 121-122; I.D. dos. 14464/832.

55. — **1832 apr. 23.** — Înalțul Divan respinge în parte hotărîrea divanului din 28 ian. 1831 relativ la obligația Stoianei văduva de a plăti cluceresei Anica Deșloaica restul din arvuna dată de răposatul clucer răposatului său soț, pentru facerea de cărămizi plus dobînzile, obligînd pe Stoiana să plătească restul din arvună fără dobîndă, ce se va percepe numai de la data cînd s-a judecat la Spătărie, de cînd datoria se dublează deoarece au trecut 10 ani.

Ms 951, 25, f. 122 v-123; I.D. dos. 4593/831.

56. — **1832 apr. 24.** — Înalțul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 27 febr. 1828 și hotărîrea Divanului Principatului Țării din 24 sept. 1828 și decide: se vor numi hotarnici pentru măsurătoarea a 443 stj. din moșia Teșila jud. Ilfov, cumpărați de medelnicer Alecu Borănescu (200 de la Maria văduva și nepotul ei Toma și 243 de la Popa Niculae) care se vor despărți de alți 50 stj. nevînduți ai jeluitorului Toma; lipsa stînjenilor ce se va găsi la măsurătoare, se va scădea din suma stînjenilor cumpărați de medelnicer, ce va plăti vînzătorilor întreaga sumă datorată. Venitul zăgazului de pe această moșie, conform învoielii dintre medelnicer și Toma din 1 apr. 1830, întărită de isprăvnicatul jud. Ilfov, va fi încasat numai de medelnicer, ca unul ce a suportat singur cheltuielile reparației zăgazului.

Ms 951, 26, f. 123-124 v; I.D. dos. 14428/832.

57. — **1832 apr. 28.** — Înalțul Divan judecă pricina dintre Iancu Ștefănescu, fiul răposatului medelnicer Mihalache, și casa răposatului vistier Moshu, pentru stăpînirea moșiilor Ștefănești și Lipovătu din jud. Ilfov, vîndute la mezat pentru acoperirea datoriilor răposatului său tată și cumpărate de vistier. Iancu Ștefănescu susține că învoiala dintre fratele său, răposatul clucer Costache și vistierul Mashu, de a restitui aceste moșii, dacă numitul clucer îi întoarce în termen de 5 ani banii cu dobînda lor legală, s-a făcut în numele tuturor moștenitorilor, deci și a lui; Divanul

Judecătoresc la 4 oct. 1829, întărește anaforaua Logofetei din 4 iun. 1826 și respinge ca neîntemeiată plîngerea lui Iancu Ștefănescu, deoarece aceste moșii fiind vindute din ordinul Spătăriei, pentru acoperirea datoriilor defunctului, au pierdut caracterul de «moștenire»; făcerea mamei sale, implică recunoașterea dreptului de cumpărător al răposatului vistier; învoiala dintre răposatul vistier și răposatul său frate, a fost un contract «in personam», nu «in rem», care s-a desființat odată cu moartea acestora. Înaltul Divan la 28 apr. 1832, în urma morții lui Iancu Ștefănescu și renunțării moștenitorilor la continuarea procesului și la moștenire, întărește căminul lui Ștefan Moshu stăpînirea asupra acestor moșii.

Ms 951, 27, f. 125-141.

58. — 1832 apr. 29. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 dec. 1830 prin care serdarul Polihronie Costea Nanu este obligat să împlinească Vasilichii, soția răposatului Efstație, lipsa zestre, atît cît ea arăta prin jurămint, după ce i se va scădea 1000 lei primiți de ea cu adeverința din 27 oct. 1826; suma luată de numita, din vînzarea buților cu vin, rămase la moartea soțului său, se va stabili prin jurămint, scăzîndu-se datoriile făcute cu înmormîntarea.

Ms 951, 28, f. 141 v.142; I.D. dos. 4596/831.

59. — 1832 apr. 27. — Înaltul Divan înfirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei, în pricina dintre Constantin și Petrache Ploșoreanu cu pitar Ene Pană din Craiova relativ la moșia Ploșoru și Crovna a răposatului lor părinte, vindută acestuia la mezat fără știrea lor de mama lor, Joița, ce nu avea dreptul, moșia fiind a tatălui și ea recăsătorită a doua oară. Se hotărăște ca pitarul Ene Pană să înapoieze moșia jeluitorilor, aceștia fiind obligați a-i plăti 889,50 lei, bani cu care pitarul pretinde a fi plătit o datorie a tatălui jeluitorilor și costul acareturilor și «names-tiilor», ce prin carte de blestem se va dovedi că au fost ridicate în folosul moșiei; restul de bani pînă la împlinirea sumei cumpărării, îl va plăti Ioan Teodoru, unchiul jeluitorilor. Judecătorii de la Divanul Craiovei din anul 1825, pentru că au admis vînzarea moșiei la cerere străină, sînt obligați a restitui cheltuielile de judecată atît jeluitorilor cît și pitarului Ene Pană.

Ms 951, 29, f. 142 v.145; I.D. dos. 14443 și 16257/832.

60. — 1832 mai 3. — Înaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus din 5 iun. 1831 și hotărîrea Divanului Judecătoresc și obligă pe Joița Titopoleos, supusă cesaro-crăiască, să plătească lui Zisu Dimitriu vama pentru toată lîna ridicată de răposatul ei soț de la Macovei din jud. Buzău, cu cărțuliile lui Zisu — adică 1461,90 lei — plus zeciuiala Hătmăniei.

Ms 951, 30, f. 146-148 v; I.D. dos. 14465/832.

61. — 1832 mai 18. — Înaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 sept. 1830 ce obligă pe slugereasa Maria Paraschivescu să plătească vornicesei Luxandra Văcărescu restul de bani, ce are să mai ia din vînzarea moșiei Ciorești din jud. Rîmnicul Sărat, vindută de vornicul Niculae Văcărescu prin mezat slugerului C. Paraschivescu în 1816, întrucît din condica starostei de negu-

țatori, reiese că slugerul nu a plătit decît 10000 lei, restul urmînd a se da după hotărnicia moșiei. Aceșta va plăti și dobînzile legale, cuvenite de la data cumpărării moșiei pînă la data numărării restului de bani, scutindu-se numita slugereasă de plata cheltuielilor de judecată, deoarece nu putea plăti banii înainte de a se face măsurătoarea moșiei.

Ms 951, 31, f. 147-148; I.D. dos. 14488/832.

62. — 1832 mai 20. — Inaltul Divan întărește cartea de judecată a Divanului Craiovei din 27 febr. 1831 ce obligă pe Ghiță Donescu, al treilea logofăt, la plata datoriei de 1104 lei către medelnicer Petre Portărescu și 782,20 lei cheltuieli de deplasare. Pentru suma de 2000 lei ce a plătit numitul logofăt Casei Podurilor, conform hotărîrii Divanului Craiovei și pagubele cauzate lui Petre Portărescu prin neaducerea la timp a buților în care a cumpărat vin de la acesta, să se hotărască prin «osebită» judecată.

Ms 951 32, f. 148-149; I.D. dos. 14435/832.

63. — 1832 mai 20. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 mart. 1830 ce obligă pe Petre sîrbul să lase pe Penciu sîrbul deplin stăpîn al casei, conform zapisului de învoială din 3 dec. 1825, pentru faptul că nu a plătit în sorocul fixat, restul de 250 lei; i se va înapoia suma de 150 lei, pe care, deși în zapis se specifica că i-a primit la facerea învoielii, pîritul mărturisește că i-a predat la Spătărie, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc.

Ms 951, 33, f. 149-150; I.D. dos. 14424/832.

64. — 1832 apr. 29. — Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Opt din 3 ian. 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 febr. 1831, și hotărăște ca jeluitorul comis Costache Racoviță să stăpînească moșia Zănoaga, pe care clucereasa Zoița Brațu pretinde că o are moștenire de la vornicul Ioan Damaris, pe baza unei cărți cu data de 16 aug. 1794 ce urmează a fi distrusă dovédindu-se falsă «atît la icoana scrisului, cît și la așezarea slovelor» de la semnătură. Titlul de boierie din carte nu corespunde cu cel de la 1794, ca și nepotrivirile de conținut; după mărturia cluceresei cartea ar fi fost plăsmuită de un popă Niculae, cu doi ani înainte morții soției numitului vornic.

Ms 951 34, f. 150 v-153 v; I.D. dos. 4640/831.

65. — 1832 mai 28. — Inaltul Divan confirmă cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 25 apr. 1832 ce admite evaluarea făcută de clucerul Gr. Călinescu și Costache Faca, ocărmuitorul județului, pentru casele și bordeele celor 21 familii de bulgari, așezați cu contract de muncă pe moșia Dudești a căminarului Ștefan Moshu; suma rezultată din evaluare se scade din datoria ce jeluitorii bulgari au către căminar, urmînd ca după achitarea restului datoriei să devină liberi de orice angajament față de proprietar.

Ms 951, 35, f. 153 v-157; I.D. dos. 14500/832.

66. — 1832 mai 31. — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofeției de Țara de Jos, din 27 iun. 1827 și hotărîrii Divanului Judecătoresc din

13 febr. 1831, întărește lui Const. Periețeanu stăpînirea asupra a 2 pogoane din moșia Perieți, ce au fost ale lui Sima ceaușui și pe care, prin uzurpare, Marinache Orășanu al doilea logofăt a clădit o circumă, obligîndu-l să-și ridice de acolo circumă; moșnenii Periețeni, de vor fi nemulțumiți să facă apelație la viitorul domn. Pricina de proces pentru stăpînirea unei părți din moșia Perieți s-a «precumat» prin bună învoială, întărită de Grigorie vv., aceasta rămîind lui Const. Periețeanu.

Ms 951, 36, f. 157-160; I.D. dos. 14440/832.

67. — 1832 mai 28. — Înaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 14 iun. 1825 ce hotărăște ca moșnenii Bădenj din jud. Săcueni să lase pe moșnenii Leiculești tot de acolo să stăpînească părțile de moșie, dăruite lor de numiții moșneni, conform învoielii făcute la 2 sept. 1817 și hotărîrii lui Alex. Suțu vv., din 27 febr. 1820.

Ms 951, 37, f. 160-161; I.D. dos. 14453/832.

68. — 1832 apr. 28. — Înaltul Divan întărește cartea de judecată a Logofetei Priciniilor Străine din 12 dec. 1828 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 apr. 1829, în pricina de datorie dintre răposatul Zisu Carapan, sudit rusec, reprezentat prin unul din epitropii săi, Ioan Stamu, cu Moise Natan Levi ovreiu și decide: pentru datoria de 2896 galbeni ce numitul evreu are să plătească lui Zisu Carapan, conform zapisului întărit de consulatul rusec, nepătită în termenul fixat de 4 luni, se vor scoate la mezat amaneturile; din suma încasată, după ce se va scădea zestrea soției decedate a numitului evreu conform jurămîntului său și după ce se vor scădea datoriile către Aron ovreiu, «amanetar cu sineturi», din suma rămasă să se împlinească datoria către Zisu Carapan și 3% plata vechitului; în caz de neîmplinire pîrțul va putea fi urmărit, din orice avere va mai dobîndi.

Ms 951, 38, f. 161-163; I.D. dos. 14462/832.

69. — 1832 mai 27. — Înaltul Divan, ca urmare cărții de judecată a veliților boieri din 4 aug. 1824 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 ian. 1831 în pricina de împresurare a capătului moșiei Bărăganu din jud. Ialomița a lui Atanasie Dimitriu și Gr. Oțoceanu, de către moșiile Piersica a m-rii Văcărești și partea de moșie Dapcea din moșia Dîlga a serdarului Coiceac, hotărăște să se cerceteze după hrisovu; răposatului domn Duca Vodă, pietrele și semnele moșiei Bărăganu, trăgîndu-se linie hotarnică de la cele 45 gropi de peste calea Bărăganului făcute de Serghie Vericeanu, la capul moșiei Piersica despre apus spre Valea Seacă pînă la piatra Bogdănelor; capul moșiei Dîlga de Sus și Dapcea se va întinde spre moșia Bărăganului deopotrivă cu capul moșiei Piersica; se vor da jeluitorilor cărți de alegerea făcută.

Ms 951, 39, f. 163-166 v; I.D. dos. 14457/832.

70. — 1832 mai 27. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Nicolae fiul lui Gheorghe, zis și Costache bulucbașa, cu moștenitorii postelnicului Alex. Roșianu și hotărăște ca moștenitorii postelnicului Alexandru să înapoieze lui Nicolae, ca frate privilegiat în dreptul de protimis, în schimbul banilor dați de acesta, cei 2 stf și 3

palme, pământ cumpărat de la Ioan, fratele lui Nicolae, deși numitul postelnic făduse schimb de acest pământ cu Maria, nepoata lui Ioan. Pentru cei 9 și $\frac{1}{2}$ stînjeni pe care Dumitrașcu Vlădescu i-ar fi dat danie în anul 1800 lui Mihai, unchiul său, nu are Costache bulucbașa nici un drept, numitul unchi avînd moștenitori direcți.

Cu o explicație a moștenitorilor și stînjenilor de pământ stăpîniți de aceștia din moșiile Colțești și Căprioru.

Ms 951, 40, f. 166 v. 174; I.D. dos. 4632/831.

71. — 1832 mai 18. — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 martie 1831, în pricina dintre Dialectia Sachelariu cu vistier Constantin Concilă din Roșii de Vede jud. Teleorman, pentru hotărîrea moșiei Bliotori, a numitului vistier hotărăște: se va face o nouă măsurare pentru stabilirea hotărului dintre moșia Viespari a m-rii sf. Ioan și moșia Bliotori a sf. Mitropolii; din trupul moșiei Bliotori se vor alege apoi 665 stj. ai mănăstirii, vistierul Constantin urmînd a lua 600 stj., așa cum scrie în hotărîncia din 25 oct. 1797; trăgîndu-se linie de hotar între «despărțirea sa de către moșia jeluitoarei» se va da fiecăruia carte de hotărîncie, punîndu-se totodată și semne de hotar la partea despre miazăzi a moșii pîrîului, ce se pretinde că ar impresura moșiile megieșe.

Ms 951, 41, f. 174-176 v; I.D. dos. 14432/832.

72. — 1832 mai 23. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 febr. 1832, în pricina dintre Adam Popa Niculae și Stroe Dimitriu; Adam se plînge că avînd contract de tovărășia unei cafenele cu Stroe, acesta l-a denunțat înainte de împlinirea termenului; vînzînd edecul și chiria prăvălii l-a produs pagube jeluitorului care îi cere și 4000 lei rest din vînzarea edecului și chiria prăvălii, din cei 8000 lei ce numitul Stroe i-a dat pentru cumpărarea edecului. Se decide să se scoată venitul ce ar fi dat cafeneaua, din care se scade 4000 lei; pentru rest, dacă nu s-ar împlini, Stroe să-și pună chezaș și toate «alișverîșurile» cafenelei să le ia numai jeluitorul.

Ms 951, 42, f. 177-179; I.D. dos. 14481/832.

73. — 1832 mai 24. — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Opt și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 dec. 1830, prin care obligă pe Luxandra să dea în stăpînire lui chir Ilarion, episcopul Argeșului, 200 stj. moșie, lăsați prin diată Episcopiei de Argeș de către răposatul Dumitrache Ploeanu, plus venitul luat din acei stînjeni de la moartea acestuia; Episcopia este obligată să achite cheltuielile de înmormintare, lipsa zestre și «exoprica» cuvenite Stancăi, soția răposatului Dumitrache și toate datoriile acestuia.

Episcopia nu poate să stăpînească acei 100 stînjeni ai lui Barbu Ploeanu, care se vor stăpîni de Necula diaconeasa și de copiii ei și ai lui Barbu.

Ms 951, 43, f. 179 v. 180 v; I.D. dos. 14492/832.

74. — 1832 iun. 4. — Inaltul Divan, socotind dreptele alegerile isprăvnicesci din 1809 și 1824 și anaforaua Logofetei de Țara de Sus din 16 mart. 1829, hotărăște ca pîrîții Pociovălișteni să stăpînească partea de

moșie ce li se cuvine din moșul lor Pîrvu, iar jeluitorii Surdulești partea de moșie a lui Stan Fleancă, din care se trag. Să se cerceteze prin judecătoria județului Gorj, cu dovezi și carte de blestem, ce venit au luat jeluitorii din partea de moșie a lui Pîrvu pe timpul cît au stăpînit-o, prețuindu-se la fața locului și să se restituie banii pîrîților.

Infirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei din anul 1828, întemeiată pe jurămintul dovedit mincinos, a cinci moșneni Popești din anul 1811 și dată fără a se ține seamă de cărțile ce au avut moșnenii Pociovălișteni.

Acte: 1665 (7173) — 1828.

Ms 952, 44, p. 7-10; I.D. dos. 14474/832.

75. — 1832 iun. 8. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 17 iun. 1830 ce hotărăște ca jeluitorul Ioan Bălăcescu de la Bălăcești din jud. Gorj, să stăpînească cei 150 stînjeni de moșie, vînduți de fratele său Constandin pîrîtului Alecu Vicșoreanu, cu 7,50 lei stînjenu, deși în zapisul de la 20 sept. 1828 a trecut prețul neadevărat de 8 lei, spre a-l îndepărta de la protimis; jeluitorul trebuie să restituie pîrîtului suma de lei 1125, prețul real al stînjenilor, fără a cere vreun venit al moșiei, nici pîrîtul vreo dobîndă; pentru clădirile făcute pînă la judecata isprăvniceatului județului din 11 iunie 1830, să se facă cercetare prin judecătoria județului cu carte de blestem; dacă acestea aduc folos, să se prețuiască și să le plătească jeluitorul; celelalte, fără folos sau cele construite după acest termen, să se ridice de pîrit.

Infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc care dăduse cîștig de cauză pîrîtului pentru motivul că jeluitorul avusese cunoștință de vînzare, însă nu și asupra prețului.

Ms 952, 45, p. 1-7; I.D. dos. 14430 și 14594/832.

76. — 1832 iun. 10. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 dec. 8, urmată anaforalei Logofetiei Pricinilor Străine din 1830 dec. 8, ce hotărăște că jeluitorul Nicola Costa Nani supus rusec, să achite pîrîtului serdar Ioan Servan datoria de lei 14900 cu dobînda «pravilnică», zeciuala și cheltuiala judecății conform zapisului din 1825 mai 30; plăta se va face din averea jeluitorului, ce se află depusă la consulatul rusec din porunca lui Grigorie Ghica vv. pentru prigonirea ce avea cu moștenitorii lui Hagi Ianuș, după ce se va scădea partea achitată.

Ms 952, 46, p. 10-13; I.D. dos. 14446/832.

77. — 1832 iun. 10. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc și întărește hotărîrea din 2 mart. 1831 a lui Ioan Vlădoianu, fost mare clucer și Athanasie Hristopol, fost mare logofăt, membri ai acestui Divan, hotărînd ca jeluitoarea Elenca Răteasca să stăpînească, ne-stînjenită de pîrîtul paharnic Costandin Cozone, fostul ei soț, casa de jos, zestrea și venitul ei, conform zapiselor de «împăcăciune» din 18 și 22 apr. 1828 și hotărîrii bisericesti, «defăimate» de Divanul Judecătoresc.

Ms 952, 47, p. 13-16; I.D. dos. 14479/832.

78. — 1832 iun. 11. — Înaltul Divan, socotind greșită hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 mart. în pricina dintre medelnicerul Petre

Portărescu de la Craiova, jeluitor și Zmaranda soția decedatului polcovnic Dumitrache Zavoian, cu fiul său Toma, pîrîți, pentru 4100 lei pe care medelnicerul i-ar avea de plătit îndoit, în calitate de chezaș al postelnice-lului Costandin, Bălășei Izvoranca și postelnicesei Manda din Timna jud. Mehedinți, hotărăște:

Zmaranda și fiul ei să cheme în judecată la judecătoria jud. Mehedinți pe Timneni, pentru datorie și după sorocul ce li se va da, de nu vor plăti, atunci chezașul medelnicer Petre Portărescu trebuie să achite datoria cuprinsă în trei zapise totalizînd 6500 lei cu dobînda lor; zapisele și polița i-au fost furate pe timpul răzvrătirii în satul Amărăști din jud. Romanaiți împreună cu lăzile îngropate acolo.

Ms 952, 48, p. 16-18; I.D. dos. 14507/832.

79. — 1832 iun. 13. — Înălțul Divan, primind de la Marea Logofeție a Dreptății raportul din 14 mai 1832, împreună cu jălba Elenei Vișoreanca din jud. Argeș, cu privire la pricina ce o are cu Ioan Voiescu — al treilea soț al său de care este despărțită — pentru contractul făcut înaintea căsătoriei de felul cum să urmeze în căsnicie și cui să rămînă averea, întărit de Grigore Ghica vv., hotărăște respingerea cererii lui Ioan Voiescu de a se cerceta dacă este vinovat sau nu, deoarece hotărîrile bisericești asupra căsniciilor nu au apelație, și declară contractul fără putere, de la data despărțirii.

Ms 952, 49, p. 19-21; I.D. dos. 14495/832.

80. — 1832 iun. 11. — Înălțul Divan, cercetînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Sandu și Matei, fiii lui Mihalache Mușceleanu din jud. Buzău, cu medelnicerul Săndulache Mușceleanu, vechil și al fraților săi aflați în viață sau decedați, pentru stăpînire de moșie și drept de protimis, hotărăște:

1) În hotarul Mușcelul-Dării, ales prin hotărînicile din 14 febr. 1780, 22 iul. 1786 și 16 dec. 1795, revin din partea lui Drăghici cîte 75 stînjeni ambelor părți.

2) În hotarul Mușcelul-Brînzesc se coboară moștenirea prin zapisul din 10 mart. 1744 (7252) de la strămoșul lor Drăghici și revine fiecărei părți cîte 30 stînjeni și cumpărăturile după zapise.

3) Pentru diata și avutul căpitanului Ghioca, jeluitorii nu pot avea nici o pretenție asupra medelnicerului Săndulache și a fraților lui, deoarece a trecut termenul de 30 ani pentru moștenire, Ghioca fiind mort de peste 50 de ani.

4) Se va face hotărînicie căci, prin anaforaua veliților boieri din 22 mart. 1828, se dovedește că cei ce se trag din moșul Purcărea s-au întins de la «răsvătire cu călcare» în hotarul Mușcelului Dării.

Pentru celelalte puncte care n-au mai fost cercetate de nici o judecată va trebui să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 952, 50, p. 21-27; I.D. dos. 14447/832.

81. — 1832 iun. 17. — Înălțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 15 iunie 1830 ca Neșu tufecciul și fiul său Mihalache să plătească lui Zane rachierul, după prețuirea făcută de maimarebașa, pră-

vălia pe care o închiriaseră de la acesta și care a ars, fiind de acord cu arătarea făcută de Comisia Consultativă că nu mai este nevoie de un nou jurământ, pentru dovadă.

Ms 952, 51, p. 28-31; I.D. dos. 14441/832; vezi și nr. 677, 1083.

82. — 1832 iun. 15. — Înaltul Divan întărește hotărîrea din 21 mart. a Divanului Judecătoresc — Despărțirea Politicească — în pricina dintre Pavel Gheorghiu, sudit prusienesc și Mihai Popescu, fost al 2-lea vistier, pentru arenda moșiilor Tătărăști și Popești ale lui Ștefan Belu, poruncind să fie anulat contractul de arendare și să rămână în stăpînirea pîrîtului vistier Mihai Popescu și a fratelui său Pandeli, după contractul lui Ștefan Belu; Pavel Gheorghiu dacă este nemulțumit să dea în judecată la întîia judecatorie pe Costandin Jupaniotu, ce i-a fost tovarăș, cerîndu-i arvuna, dobînda banilor și cheltuielile pricinuite de cînd i-a lăsat banii.

Ms 952, 52, p. 32-34; I.D. dos. 14491/832.

83. — 1832 iun. 17. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre episcopii casei răposatului Manuc Dragomanu cu serdar Zamfirache, fratele decedatului sluger Nicolae, fost grămătic al casei Manuc, Efrosina, Anastasia și Zamfira, nepoatele slugerului Zamfirache și Manolache, fiul acestuia. Toți aceștia din urmă pretind 10000 lei în baza unui zapis din 1814 ce avea să ia slugerul Nicolae de la răposatul Dragoman ca rămășiță pentru slujba făcută și neachitată precum și leafa lunară de 150 lei pe timpul cît va trăi nimitul sluger. Înaltul Divan găsește acel zapis de 10000 lei și diata prin care Manuc orînduia să i se plătească acea leafă, în comparație cu alte scrisori ale lui Manuc, ca neadevărate și plătuite de slugerul Nicolae pe cînd se afla în serviciul său, deoarece Manuc Dragomanu scria și semna numai armeneste; se respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc, care se sprijinise pe zapis și foaia de diată plătuite și dăduse câștig de cauză urmașilor lui Nicolae slugerul.

Ms 952, 53, p. 35-38; I.D. dos. 14485 și 16256/832.

84. — 1832 iun. 27. — Înaltul Divan hotărăște în pricina dintre Grigore Tigveanu și stolnicul Costandin Bucșănescu cu medelnicerul Ioan Budișteanu pentru împresurarea ce o fac Budiștenii la capul moșiei Negovani, că existînd anaforaua veliților boieri din vremea lui Caragea vv., să aștepte Grigore Tigveanu și stolnicul Bucșănescu venirea celui de al doilea domn cînd să ceară, prin apelație, să se judece pricina după acea anafora.

Ms 932, 53, p. 39; I.D. dos. 14508/832.

85. — 1832 iun. 28. — Înaltul Divan, cercetînd pricina dintre Jeluitoarea Bălașa, soția decedatului Dumitrache, fiul Ivanei din Rîmnicu-Sărat și doctorul Arsache, nepotul și moștenitorul decedatului Gheorghe fost mare vistier, pentru moșia Dumitrana sau Florești și 500 lei cu dobîndă lăsați de paharnicul Ianache Lehlui episcopului vistierului Gheorghe pe seama lui Dumitrache și a fratelui său Radu, întărește anaforaua veliților ocieri din 23 iun. 1824 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 oct. 1830, ca

pîrîtu doctor Arsache să fie lăsat în pace de acei 500 lei, iar jeluitorul să dea în judecată pe Safta, sora bărbatului ei, care, în anul 1796, s-a prezentat la Vornicia Obștilor cerînd drept de moștenire, sub motiv că frații ei au murit de ciură.

Ms 952, 55, p. 40-43; I.D. dos. 4633/831.

86. — 1832 iun. 17. — Înalțul Divan cercetînd pricina dintre pitarul Costache Voinescu și Anița Birseasca, soția decedatului postelnicel Alexe Birseanu, pentru venitul moșiei Ciorogîrla cu hanul, brutăria, băcânia, venitul podului și al moșiei Tîntava cu bălțile de la Dărvări ale răposatului general Costandin Varlaam — avute de pitar în arendă de la 1813 — ce s-a strîns de Alexe în curs de 10 luni, hotărăște următoarele: cheltuielile făcute de Alexe în sumă de 7109 lei, parale 5, depășind ceea ce a primit cu 2141 lei, pitarul Voinescu trebuie să despăgubească pe Alexe, conform hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 30 mai 1827, deoarece pitarul a împiedecat jurămîntul ce trebuia să-l facă Alexe, nedepunînd banii la Hătmănie.

Ms 952, 56, p. 44-45; I.D. dos. 14499/832.

87. — 1832 iun. 17. — Înalțul Divan, în urma hotărîrii date de Divanul Judecătoresc din 17 iun. 1832, cercetînd pricina intervenită între jeluitorul Efrosina Căzăneasca și soțul ei lordache Fărcășanu, la despărțirea lor, hotărăște modul cum să fie despăgubită Efrosina pentru lipsa zestrii și a darurilor de nuntă; pentru vinul ce reclamă Fărcășanu că i s-ar fi stricat din cauza «secestrului» pus de Efrosina buților cu vin, fiind pricina necercetată de nici o instanță, rămîne să dea jalbă la întîia judecătorie a județului.

Ms 952, 57, p. 46-51; I.D. dos. 4612/831.

88. — 1832 iun. 22. — Înalțul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 26 oct. 1831, cercetînd pricina dintre jeluitorul paharnic Răducanu Fărcășanu și lordache Filipescu marele vornic al Pricinilor din Lăuntru, pentru moșiile lor Coeni din jud. Ilfov, hotărăște: să se facă cercetare la fața locului cu carte de blestem și să se dovedească semnele și pietrele așezate de răposatul stolnic Poenaru în 1812 pe linia despărțitoare a moșiilor, dîndu-se fiecăruia în scris; dacă se va dovedi că nu a fost bine despărțită atunci, după hotărnicia făcută la 25 iulie 1757, să se măsoare toată partea de moșie și să se împartă în două, fixînd linia dreaptă cu semne de pietre și dînd jumătate jeluitorului paharnic și jumătate vornicului.

Cel care a făcut călcare să plătească venitul ce se va dovedi că l-a luat; cheltuielile de judecată și cu hotărnicia.

Ms 952, 58, p. 51-53; I.D. dos. 14445/832; vezi și nr. 760.

89. — 1832 iun. 28. — Înalțul Divan, la cererea Raliței soția răposatului vâtaf Costache Ciupelnițeanu, de a se aduce în Divan serdarul Matei Ciupelnițeanu din jud. Prahova spre a se da hotărîre celor două judecăți — a Logofetei de Țara de Jos din 8 iunie 1830 și a Divanului Judecătoresc din 2 sept. 1830 — cu privire la pricina ce are cu acesta, pentru 75 din 150 stînjini de moșie din Ciupelnița, pagubele pricinuite și cheltuiala «me-

remetului» morii de pe partea sa de moșie, întărește hotărârile celor două judecăți osîndind pe serdarul Matei Ciupelnițeanu, fără drept de apelație, din pricina neprezentării la soroace; se respinge ca fiind împotriva pravilei, cererea soției pîrîtului de a i se da soroc de judecată.

Ms 952, 59, p. 54-56; I.D. dos. 4600/831.

90. — 1832 iun. 20. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii date de Divanul Judecătoresc din 22 iunie 1830 la cererea făcută de slugereasa Ecaterina Borăneasca în pricina cu fiii săi vitregi, Matei fost căpitan de legegii și Alecu, pentru averea lăsată cu diată de tatăl lor, slugerul Drăghiceanu Borănescu, în anul 1821, hotărăște: să se respecte cuprinderea diatei, slugereasa neputînd vinde sau zălogi casele cele mici, urmînd să trăiască în ele pînă la sfîrșitul vieții, cînd vor rămîne la cei doi frați sau la doi veri din frați.

Ms 952, 60, p. 56-58; I.D. dos. 4643/831.

91. — 1832 iun. 28. — Înaltul Divan confirmă anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Streine din 22 febr. 1831, întărită de Divanul Judecătoresc în 3 febr. 1832, în pricina dintre Matei Cantacuzino fost mare agă și Alexe Tulea, sudit britanic; prin nerespectarea contractului cu care a arendat lui Alexe moșia Drăgănești, jud. Ilfov susnumitul agă i-a pricinuit pagube, izgonindu-l din două odăi date prin contract și i-a scos vinul și rachiu din pivniță, iar porumbul din curte a fost mîncat de rîmătorii satului.

Se hotărăște să se delege la fața locului Mihai Rădulescu al 3-lea logofăt unde, în prezența părților, să facă cercetare prin carte de blestem, iar mărturia locuitorilor să o aducă la Divan pentru hotărîre.

Respinge ca fiind împotriva anaforalei Depart. Logofetei cererea lui Alexe de a se aduce preotul cu 4 oameni de la Drăgănești, spre a dovedi că li s-a cetit blestemul și au mărturisit adevărul.

Ms 952, 61, p. 58-60; I.D. dos. 14471/832; vezi și nr. 394.

92. — 1832 iun. 28. — Înaltul Divan, la cererea păhărnicesei Elena Crețuleasca de a se infirma hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 sept. 1830, în pricina cu Ioan Paspale, constatînd că acesta este vinovat de «desfacerea» arenzii moșiei Berceni, deoarece nu o plătitese pe anul al doilea, hotărăște ca păhărnicesa să fie scutită de plata cheltuielilor de judecată la care o îndatorase Divanul Judecătoresc.

Ms 952, 62, p. 61-65; I.D. dos. 4623/831.

93. — 1832 iun. 29. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1831 ca să se facă cercetare prin judecătoria județului cu privire la «condee de prigonire» dintre doctorul Costache, nepotul răposatului polcovnic Stavru Hristu și Smaranda, soția răposatului doctor Silivestru.

Suma de 1000 lei, dată de polcovnicul Stavru la Brașov răposatului doctor Silivestru, va putea fi cerută de la casa acestuia de către doctorul Costache, numai în baza adeverinței respective, cînd va fi găsită.

Să încredințeze cu jurămint Costache, omul răposatului doctor Silivestru că nu a luat pernele, mindirele și celelalte lucruri de la Stavru,

spre a rămîne casa lui Silivestru nesupărată; în caz contrar să se scadă doctorului Costache prețul aceor lucruri din datoria lui Stavru iar Smaranda să se despăgubească de la Costache, omul doctorului Silivestru.

Să se cerceteze prin carte de blestem — în privința porumbului făcut «zapt» — scăzîndu-se doctorului Costache din datoria lui Stavru prețul porumbului vîndut de Costache, omul doctorului Silivestru, calculat la prețul de vînzare de atunci; Smaranda să-și caute despăgubirea tot de la Costache, omul lui Silivestru.

Pentru porumbul vîndut de Costache nepotul lui Stavru și cel luat de stăpînire, să rămînă Smaranda nesupărată.

Ms 952, 63, p. 65-68; I.D. dos. 14446/832.

94. — 1832 iun. 24. — Înaltul Divan, la cererea lui Ilarion economul Episcopiei Buzău și a slugerului Petrache Slăniceanu din jud. Buzău, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 dec. 1830 în pricina cu Nicolae Bercă, pentru călcarea moșiei Episcopiei Buzău, întrucît jeluitorul, din motiv de boală, nu a făcut apelație în termen, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc hotărînd ca părțile, cu anaforaua judecății Depart. de Opt și apeația Episcopiei Buzău împotriva anaforalei, să meargă să se judece cu pîritul Nic. Bercă după orînduiele Divanului Judecătoresc. Trei boieri din Înaltul Divan, sînt împotriva acestei hotărîri, considerînd dreaptă întărirea dată anaforalei Depart. de Opt de către Divanul Judecătoresc deoarece apelația nu s-a făcut în termen.

Ms 952, 64, p. 68-71; I.D. dos. 4598/831 și 14339/835.

95. — 1832 iul. 2. — Înaltul Divan, confirmînd judecata Divanului Craiovei și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 febr. 1831, în pricina dintre Stan, fost staroste al Companiei Craiovei, vechil și din partea Ecaterinei, a doua soție a sa cu ginerele său Dimitrache Neharidis, pentru zestre și datorie, hotărăște: să se împlinească «dreptățile» pîritului Dimitrache din vînzarea avutului jeluitorului Stan care nu are alt mijloc de plată; în ce privește darul dinaintea nunții, cerut de a doua soție a sa și datoria cerută de cumnatul său Matei Zana, acestea se resping ca neadevărate.

Infîrmă încheierea Comisiei Consultative din 21 mart. 1831, iar jeluitorul Stan, dacă nu va fi mulțumit, să facă apel la viitorul domn.

Ms 952, 65, p. 72-74; I.D. dos. 14506/832.

96. — 1832 iul. 2. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Vistierie și Ioan Lăceanu fost al doilea vistier, pentru călcarea de către stăpînire a contractului de vînzare a venitului Brăilei cumpărat de ultimul, cu 330100 lei, în anul 1831. Prin măsurile luate pentru combaterea holerei — ivită la 16 iun. 1831 în satele Chițcani și Tichilești din jud. Brăila — s-au pricinuit pagube vistierului Lăceanu. Se infirmă hotărîrea Divanului de Comerț care anulase contractul și se hotărăște să se orînduiască un boier care să facă cercetare la fața locului, prin carte de blestem spre a stabili la care din veniturile Brăilei s-a poprit «alișverişul» contractului cu poruncile stăpînirii și cîtă pagubă s-a pricinuit în bani.

Să se cerceteze chestiunea ostroavelor, a pluteilor de la podul Vădeni ce n-au fost poprite — și a «talianului», evaluînd veniturile și pagubele,

și să aducă «alegerea» în scris, cu socoteala în bani, la Înaltul Divan pentru hotărâre.

Ms 952, 66, p. 74-81; I.D. dos. 14510/832.

97. — 1832 iul. 4. — Înaltul Divan, în urma hotărârii Divanului Judecătoresc din 21 mart. 1832, cercetează cererea șetrarului Dimitrache Sorescu de a fi scutit de jurământul ce l-a obligat Divanul Judecătoresc să-l depună, pentru banii arenzii moșiei Moara Domnească, în pricina cu băneasa Zoița Văcărească, visterul Ștefan și Alecu Poenaru. Se constată că șetrarul Dimitrache a fost de la început cumpărătorul acestei moșii, cumpărarea pe numele banului Barbu Văcărescu și apoi vînzarea către șetrar făcîndu-se prin înșelăciune, spre a se bucura de protimisîs. După judecățile avute cu sovetnicul Nicolae Mavru la Depart. Logofetiei Pricinilor Streine, la Divanul Judecătoresc și la Divanul Domnesc, sovetnicul Mavru — în baza dreptului de protimisîs — a răscumpărat moșia. Dovedindu-se că șetrarul D. Sorescu a arendat moșia visterului Ștefan și lui Alecu Poenaru cu zapis «economicos» din partea răposatului ban Văcărescu, iar banii arenzii i-a primit șetrarul ca stăpîn al moșiei, după cum au mărturisit și ceilalți arendași, hotărăște: jeluitorul șetrar Dimitrache Sorescu să întoarcă banii luați de la pîrîții arendași, cu dobînda lor «pravilnică»; pentru pagubele și cheltuielile preținse de arendași, aceștia să dea jalbă la judecătoria județului, fiind pricină nejudecată și să se scadă din ce va datora șetrarul, venitul luat de arendași pe cîtă vreme au stăpînit moșia; infirmă necesitatea jurământului orînduit de Divanul Judecătoresc și părerăa dată de doi membri ai Divanului la 1 apr. 1832, relativ la «exofsîsirea» șetrarului de către răposatul Văcărescu.

Ms 952, 67, p. 81-83; I.D. dos. 14497/832.

98. — 1832 iul. 5. — Înaltul Divan, în baza cărții de judecată a Divanului Craiovei din 30 oct. 1830, cercetează pricina dintre Nicolae Chintescu, fost al 2-lea armaș, epitropul casei decedatului Trică Grigoriu brașoveanul și slugerul Costache Vișoreanu, pentru datoria de 14000 lei, luați cu zapis la 20 iunie 1829 de către sluger, din care a restituit 1460 lei. Se hotărăște să se vîndă prin mezat arenda moșiei Căzănești a slugerului, pe cîți ani va fi necesar, pentru acoperirea restului datoriei, dobînzilor și cheltuielilor de judecată.

Ms 952, 68, p. 84-85; I.D. dos. 4616/831.

99. — 1832 iul. 6. — Înaltul Divan întărește anaforaua veștilor boieri din 27 mai 1827, în pricina dintre monahul Grigore, economul mării de la Hanul Grecilor și Polizache Dimitriu fost mare căminar, hotărînd să se dea urmărire întocmai arătatei anaforale, deoarece căminarul Dimitriu nu a făcut apelație în termen de 60 zile, conform pravilei.

Ms 952, 69, p. 86-87; I.D. dos. 4630/831.

100. — 1832 iul. 6. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 mai 1831, în pricina dintre păhărniceasa Luxandra Bălăceanca și păhărniceasa Elenca Crețuleasca, ca în soroc de o lună să se facă cercetare la fața locului pentru alegerea moșiei, obligînd însă pe

păhârnică Elenca să-și ia alt hotarnic, deoarece vornicul Scarlat Grădișteanu, fiind membru în Divanul Judecătoresc, nu poate fi și hotarnic.

În caz de neprezentare la soroc, hotarnicul jeluitorului păhârnică Luxandra să înștiințeze Divanul, pentru a se da urmare.

Martorii mincinoși de la judecata de mai înainte vor fi pedepsiți conform pravilei: mirenii cu 100 de tolege, iar preotului Anton să i se ia darul preoției și să fie trecuți în condica județului ca niște martori mincinoși.

Ms 952, 70, p. 87-89; I.D. dos. 14511/832.

101. — 1832 iul. 8. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 nov. 1829, în pricina dintre medelnicerul Diamandi Cica și Arghira Vrana, sudită rusească;

1) Arghira Vrana să plătească medelnicerului «folosul» cîrcumilor din Pîrîta pe amîndoi anii, fiind tot el arendaș.

2) Se vor plăti numai 80 care de lemne medelnicerului, care nu poate cere să se plătească încă 80 care tovarășului său, deoarece s-au socotit a fi suficiente acestea pentru casa sa.

3) Potrivit anaforei Depart. Logofetei Pricinilor Streine, întărită de Divanul Țării la 28 nov. 1828, Arghira va plăti cîștigul scutelnicilor după cum s-a dovedit prin cercetare la fața locului că plătea cînd a luat medelnicerul în arendă moșia, rîmînînd apărută de cîștigul lui Dumitru Croitoru, fiindcă a slujit la via socrului medelnicerului prin a sa știință.

4) Medelnicerul nu poate cere scăderea de cîte 20 lei ce s-a făcut din cîștigurile celor 10 scutelnici.

5) Deasemeni nu poate cere cheltuiala judecății și nici zeciuală care s-a «ridicat» după Regulamentul Organic.

Ms 952, 71, p. 89-92.

102. — 1832 iul. 8. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 dec. 1831 ce respinge cererea Obșteștii Epitropiei și a vechilului copiilor decedatului clucer Manolache Lahovari de a obliga pe logofătul Scarlat Mihălescu, care a cumpărat la mezat moșia Ulmeni a generalului Costandin Varlaam, amanetată la casa clucerului Lahovari, să achite banii pe întreaga sumă a stîinjenilor după alegerea făcută în 1818 de slugerul Sandu Depărățeanu, sau să libereze moșia asupra casei clucerului.

Deoarece moșia a fost vîndută la mezat din porunca stăpînirii în prezența Epitropiei, se hotărăște să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, plătinindu-se după suma stîinjenilor aleși la fața locului, fiindcă alegerea din 1818 s-a dovedit a fi greșită.

Ms 952, 72, p. 92-94; I.D. 14454/832.

103. — 1832 iul. 9. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 nov. 1830 de a se alege cele 3 livezi ale lui Ioan Gheorghescu din Țirgoviște, cuprinse în zapisul din 1747 (7255) apr. 22 și apoi cele 10 pogoane de vie din dealul Țirgoviștei cuprinse în zapisul Ancăi, soția decedatului logofetel Avram din 10 aug. 1800, cu obrația, livezile de pomi și stîinjenii de moșie, cumpărați de Avram logofătul, soțul

său, de la decedata căminăreasă Maria Băleanca. Părțile fiind de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc, se trimite această hotărîre la înția judecătorie a județului spre urmare.

Ms 952, 73, p. 95-97; I.D. dos. 14436/832; vezi și nr. 315.

104. — 1832 iul. 9. — Înaltul Divan întărește anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Streine din 22 iun. 1831 ce hotărăște să se facă cercetare la fața locului, prin judecătoria jud. Dîmbovița, în pricina dintre Sima Hagi, sudit cesaro-crăiesc, Tudora soția lui și Iordache Ciupagea fost al 3-lea logofăt, pentru venitul unei moșii urmînd să plătească cine se va dovedi a fi dator; la împărțirea moșiei să se dea lui Sima și Tudorii jumătate și lui Ciupagea cealaltă jumătate, fără să poată scădea Ciupagea partea lui Sima și a Tudorii cu locul casei din deal, deoarece a cumpărat numai casa, nu și locul.

Ms 952, 74, p. 98-100.

105. — 1832 iul. 10. — Înaltul Divan, în baza rapoartelor înaintate de Marea Logofete a Dreptății la 28 iunie și 2 iulie, hotărăște să se vîndă prin mezat moșia Bucovul a lui Mihalache Racoviță, fost mare logofăt, pentru plata datoriei de 10000 galbeni împărătești ce o are față de casa decedatului sudit rusesc Theodosie Vrana și a galbenilor datorăți baronului Ștefan Meitani, care sînt ceruți de Vistierie.

Ms 952, 75, p. 101-102; I.D. dos. 14519/832.

106. — 1832 iul. 11. — Înaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 2 oct. 1830, în pricina dintre Dimitrie Economu cu arhimandritul Grigorie, egumenu m-rii Radu Vodă și Ghermano Iviritul exarhul, ca să fie despăgubit Economu Dimitrie de către mănăstire pentru cheltuiala făcută la construirea morii luate cu arendă de la mănăstire în baza contractului, de la 1 oct. 1828 și pentru timpul cît i s-au oprit morile din porunca stăpînirii, nefiind construite conform hotărîrii lui Caragea vv.

Ms 952, 76, p. 102-104; I.D. dos. 14483/832.

107. — 1832 iul. 12. — Înaltul Divan întărește judecata isprăvnicatului jud. Dolj din 15 apr. 1827 și hotărîrea Divanului Craiovei din 26 aug. 1827 în pricina dintre Paschița, fiul protopopului Dumitru cu preotul Ion și Mihai, fratele lui Nedelco, toți din satul Ohaba, pentru moștenirea lăsată prin diata din 6 apr. 1827, în favoarea acestora din urmă, de Ilie și soția sa Dumitra, desmoștenind pe Paschița, fiul lor de suflet. Se hotărăște ca să se anuleze conform pravilei, înfierea lui Paschița și «să rămînă îndepărtat de la moștenirea» averii lui Ilie, deoarece prin diata din 1827, cartea de înfiere din 1814 și diata de la 1824 se desființează, întrucît acesta a necinstit pe părinții săi sufletești.

Ms 952, 77, p. 104-106; I.D. dos. 14522/832.

108. — 1832 iul. 15. — Înaltul Divan, primind anaforaua Logofetei de Țara de Sus din 26 febr. 1831, cu privire la pricina dintre moșnenii

Cotești și moșnenii Godeni din jud. Mușcel, pentru călcarea moșiei, hotărăște:

Toma Leurdeanu fost mare medelnicer să se adreseze la judecătoria județului, în calitate de hotarnic, spre a i se da ajutorul necesar ca să meargă cu cei 2 hotarnici ai părților și cu carte de blestem să facă alegerea după hotărnicia celor 24 boieri din 26 iulie 1749 (7257); să dea în scris carte de hotărnicie și să se achite cheltuielile de judecată de către cei vinovați și osteneala medelnicerului Leurdeanu, conform hotărârii Divanului Domnesc din 15 mart. 1830.

Ms 952, 78, p. 107-108; I.D. dos. 5274/831; vezi și nr. 426.

109. — 1832 iul. 19. — Înaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Șapte din 4 iulie 1830 și hotărârea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831 în pricina dintre Grigorie Filipescu fost mare agă și Anica, soția decedatului căminar Aleco Văcărescu, pentru moșia Lapoșu din jud. Săcueni și dreptul de protimisis. Se hotărăște ca pîrta Anica să stăpînească moșiile Lapoșu, Fundeni, Comănești, Șătreasca și Salcia din jud. Săcueni ale decedatului căminar, deoarece aga Grigore Filipescu a pierdut dreptul de protimisis de vreme ce n-a făcut jalba în termenul de 30 ani ce era fixat atunci și nici în «sorocul paragrafiei» de 10 ani, deși a știut pe căminar ca stăpîn al moșiei Lapoșu, pe care a zidit clădiri și biserici.

Ms 952, 79, p. 109-132; I.D. dos. 4631/831.

110. — 1832 iul. 16. — Înaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 22 mart. 1828, în pricina dintre moșnenii Purcărești sau Tîrcolești din jud. Buzău cu medelnicerul Săndu'lache Mușceleanu și frații săi, pentru stăpînire de moșie. Se hotărăște să se facă alegerea moșiei de către înția judecătorie a județului, cu hotarnici din amîndouă părțile, cercetîndu-se oîte cumpărături au moșnenii Purcărești, peste cei 79 stînjeni de moștenire și să li se dea acei stînjeni; dacă pădurea Mușcelenilor, pe care o au acolo curățată și păzită, trece și în moșia moșnenilor Purcărești, fiind pădure crescută deavalmă, moșnenii Purcărești să plătească Mușcelenilor cheltuiala curățitului și a păzitului pentru partea de pădure ce se va dovedi la fața locului că trece pe moșia lor.

Ms 952, 80, p. 132-134; I.D. dos. 14516/832.

111. — 1832 iul. 18. — Înaltul Divan întărește anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Streine din 1 oct. 1829 și hotărârea Divanului Judecătoresc din 17 mai 1831 ce hotărăște ca pitarul Ioniță să nu plătească împrumutului de 15000 lei, luat cu zapisul din 12 mai 1816 de la Ioan Scarlat, sudit cesaro-crăiesc, pentru trebuințele eparhiei, spre plata banilor școalelor, ci să-i achite arhiereul Galaction din banii eparhiei, fără zeciuială, conform Regulamentului Organic.

Ms 952, 81, p. 134-136; I.D. dos. 14427/832.

112. — 1832 iul. 18. — Înaltul Divan, după hotărârea Divanului Judecătoresc din 23 mart., în pricina dintre Hristea Visarion de la Pitești și Iancu Mavrodoglu, fost mare căminar, pentru rachiul, hotărăște:

1) Socoteala rachiului să se plătească, după hotărârea «Divanului cu dobînda pravilnică»;

2) pîritul Mavrodoglu 'să plătească chiria cazanelor pe 6 ani, 3020 lei, «cu dobînda pravilnică» de la împlinirea celor 6 ani deoarece s-au stricat cazanele, să se cîntărească și să se plătească cîte 6 lei de fiecare oacă conform cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 iul. 1829 și

3) să îplinească banii rămășițe'or de 4994 lei cu «dobînda pravilnică», din care să se scadă 1931 lei, parale 27, ce s-au achitat.

În ceea ce privește porumbul luat lui Hristea, acesta să facă o jalbă la prima judecatorie a jud. Mușcel unde se află moșia, deoarece nu s-a mai judecat pînă acum.

Ms 952, 82, p. 137-138; I.D. dos. 14493/832; vezi și nr. 609.

113. — 1832 iul. 18. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 14 iul. 1831 ca moșia Ghelicu numită și Balta Albă, să se stăpînească de către Constandin Bălăceanu fost mare agă, deoarece pînă la judecata isprăvnicatului din 1827, Erculeștii au fost cunoscuți ca arendași, iar nu ca stăpîni; jeluitorul medelnicer Tudorache Iarca și frații lui din jud. Rîmnicul Sărat nu mai au drept de stăpînire asupra moșiei chiar dacă tatăl lor a cumpărat moșia de la serdarul Nicolae Saigiu cu 30 ani în urmă, de vreme ce pînă la 1827 s-a tănuțit acea cumpărătură, nepomenindu-se de ea nici în zăpisul din 1815 cînd răposatul paharnic Constandin Hrisoscoleu a vîndut mamei sale, Maria Erculeasa, moșia Miezu ce se învecinește cu moșia Ghelicu, nici în cel din 10 iulie 1816, cînd aga Bălăceanu, în baza protimisului, a răscumpărat moșia Miezu.

Cu această hotărîre nu se unesc trei boieri din Divan care, de acord cu hotărîrea Departamentului, socotesc că moșia Ghelicu se cuvine a fi stăpînită de medelnicerul Tudorache Iarca și frații lui, deoarece singurul ce era în drept să o răscumpere, răposatul paharnic Hrisoscoleu, stăpînul moșiei Miezu, nu a făcut cerere de protimisis în termenul de 10 ani, stabilit de pravilă, ci a vîndut mamei lor și moșia Miezu, iar aga Bălăceanu, stăpînul moșiei Boldu, strein de moșia Ghelicu pînă la răscumpărarea moșiei Miezu, nu are dreptul să ceară protimisis.

Ms 952, 83, p. 139-144; I.D. dos. 14472 și 14589/832.

114. — 1832 iul. 15. — Înaltul Divan, cercetînd pricina dintre Ioan fost stegar și Hagi Stavri pentru bănuțala de înșelăciune în socotelile de bani în slujba cămănăritului ce au avut-o în tovărășie prin contractul din 1 ian. 1829, hotărăște să se desfacă tovărășia în felul următor:

1) Să se ceară un om de la Agie care să cerceteze socotelile de bani, mergînd împreună cu amîndouă părțile spre a face controlul cu catastișele, urmînd ca cel ce a înșelat să plătească fără judecată, la un ban zece, după cum s-a învoit la Spătărie la 8 mart. 1830. De aceea Divanul socotește că judecata Spătăriei din 14 iulie 1830 și a Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1831 nu trebuia să mai aibă loc.

2) Stavri să achite lui Ioan suma de 750 lei, reprezentînd cîștigul ce-i revine din vînzarea celor 1000 vedre rachiu după cum au convenit la Divanul Judecătoresc, fără ca Stavri să poată pretinde cheltuieli de transport, deoarece a vîndut rachiu pe loc.

3) Să se socotească în tovărășie recompensarea vătafului de dorobanți pentru ajutorul dat în «huzmetu» cămănăritului și cei 200 lei — «gazdiatică» — dată pentru acest huzmet.

4) Să se înmîneze lui Ioan cei 1893 lei datorăți de Stavri, aflați în păstrarea Spătăriei de la judecata din 1830, iar Ioan să dea cheazășie lui Stavri că-i va achita tot ce se va socoti că îi este dator după cercetarea socotelilor cămănăritului și să plătească lui Stavri prețul ce va fi stabilit de Agie pentru giubeaua ce a primit.

5) Stavri nu poate pretinde suma de 150 lei pentru cheltuiala hranei pe timpul cît a căutat huzmetul singur, cînd Ioan era «ridicat» la spitalul ciumaților, cum s-a hotărît și prin judecata Spătăriei și a Divanului Judecătoresc.

6) Suma de 40 lei, ce mărturisește Stoian prin adeverința din 28 apr. 1830 că a împlinit-o cînd era zapciu hătmănesc, să se ridice de către Ioan și Stavri și s-o împartă, fiind bani din «huzmetul cămănăritului» avut în tovărășie.

Ms 952, 84, p. 144-148; I.D. dos. 4621/831.

115. — 1832 iul. 19. — Inaltul Divan, la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 iunie în pricina dintre moșnenii Drăgodănești din jud. Săcueni și Iancu Theodorescu, cu vistierul Lefter Borcescu, pentru stăpînirea a 93 stînjeni de moșie și 60 pogoane poiană și după cercetarea făcută în 8 mai 1824 la fața locului, cînd moșnenii Drăgodănești nu au adus martori pentru dovedirea stăpînirii din vechime a celor 93 stînjeni de moșie, ci numai vistierul Lefter Borcescu a dovedit cu martori că a stăpînit o poiană de 60 pogoane, hotărăște: după hotărîrea lui Grigorie Ghica vv. Iancu Theodorescu să stăpînească acel codru și vistierul Borcescu poiana, urmînd să orînduiască judecătoria județului boiernași la fața locului să facă alegerea și despărțirea lor, prin semne.

Moșnenii Drăgodănești și Iancu Theodorescu pot face apelație la domnul ce va urma.

Ms 952, 85, p. 148-149; I.D. dos. 14523/832.

116. — 1832 iul. 22. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 30 mart. 1831, în pricina dintre Frone croitorul și Rada, soția decedatului Ion, fiul diaconului Petre din jud. Săcueni, pentru un cămin cu livadă de pruni, revendicate de Frone, în afară de cei 52 stînjeni moșie dobîndiți de mama sa, Stanca, în hotarul Pătărlagele, cu hotărîrea lui Ioan Caragea vv. dată la anaforaua veliților boieri în 1818. Dovedindu-se că ceea ce revendică Frone se cuprinde în trupul acelor 52 stînjeni, hotărăște ca Rada să stăpînească căminul și ograda de pruni, rămase de la soțul său, iar Frone e apărât de cheltuiala judecății prin faptul că a luat pricina din cuprinderea sinetului din anaforaua veliților boieri.

Ms 952, 86, p. 150-151; I.D. dos. 14528/832.

117. — 1832 iul. 23. — Inaltul Divan de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 febr. în pricina dintre Smaranda, soția decedatului Hagi Mihai și Maria, mama lui Mihai, sudită cesaro-crăiască, pentru diată, hotărăște ca diata arătată de Smaranda «să rămînă stricată». Neexistînd nici o «alegere» de la nici o judecată pentru «dreptățile» Sma-

randei și cită avere i-a rămas, amîndouă părțile se vor adresa pentru cercetare la întîia judecătorie a județului Ilfov.

Ms 952, 87, p. 151-152; I.D. dos. 14494/832.

118. — 1832 iul. 22. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 mart. 1832, la cererea lui Dimitrie Mihail, supus rus, de a i se împlini banii și cheltuiala judecății ce are să ia de la Ioan Antoniu, hotărăște: conform pravilei, pînîtul Ioan nu este dator să achite din 7400 lei suma de 3700 lei, deoarece a fost tovarăș la negustorie cu Hagi Ghioca iar nu cu Mihail, tatăl jeluitorului Dimitrie și vechilul său, Gheorghe Lucu, a ridicat de la Hagi Ciocu și Ali Mona turcul din Lofcea datoria de 7400 lei — în mod special pentru Ioan și numai întîmplător a luat și banii în contul zapiselor de 44254 lei, 102 bani, pentru Mihail, fiind Goșca, vechilul acestuia; urmează deci ca suma de 3700 lei cu «dobînda pravilnică» să o plătească Gheorghe, moștenitorul răposatului Hagi Gheorghe, împreună cu 6243 lei și dobînda ce s-a îndatorat la Divanul Judecătoresc să o achite; cheltuieli de judecată nu mai poate preţinde niciuna din părţi.

Ms 952, 88, p. 153-157; vezi și nr. 45.

119. — 1832 iun. 18. — Înaltul Divan, în urma judecății Depart. de Șapte din 25 sept. 1830 și a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 mart. 1831, cercetînd pricina dintre Scarlat Grădișteanu fost mare vornic și Barbu Catargiu, hotărăște:

Barbu Catargiu să rămînă nesupărat de vornic pentru cei 4825 lei cheltuiți de acesta cu aducerea răposatului paharnic Ștefan Catargiu din Basarabia în București, trebuințele casei și îmbrăcămîntea lui, deoarece paharnicul a achitat banii M în urma judecății Depart. Pricinilor Streine din 9 mart. 1827 — direct lui Costache Becher, de la care îi luase vornicul cu împrumut, punînd amanet averea paharnicului al cărui epitrop era; zapisul vornicului din 15 iul. 1826, cu privire la acel împrumut, să se anuleze cînd se va găsi, iar pentru «rahtul» primit de Barbu Catargiu de la vornic, neputînd proba că i l-a înapoiat, să plătească vornicului Grădișteanu 700 lei, din cei 2000 lei cîruți.

Ms 952, 89, p. 157-161; I.D. dos. 14426/832.

120. — 1832 iul. 19. — Înaltul Divan, cercetînd pricina dintre slugerul Băluță Goescu, epitropul bisericii Maica Precistă din Craiova, și polcovniceasa Păuna Cioroceanca din Craiova, în urma anaforalei veliților boieri din 3 nov. 1827, hotărăște: slugerul Băluță să facă cu cheltuiala bisericii o moară în vadul cel vechi, fiind biserica pârtașe cu 10 zile, — 6 zile prin sineturi și 4 zile prin dania clucerului Alecu Samurcaș — iar polcovniceasa cu 14 zile, avînd obligația să contribuie cu bani proporțional cu partea ei de zile, numai pentru meremeturile sau prefacerile ce se vor face ulterior; moara aflată mai la vale, pe apa Ciorogelului, din moșia sa va fi stăpînită de polcovniceasă, fără a fi oprită de biserică să o mute mai la vale pe moșia sa, dacă nu va funcționa.

Niciuna din părți nu va plăti cheltuieli de judecată.

Ms 952, 90, p. 161-162; I.D. dos. 14489/832.

121. — 1832 iul. 23. — Inaltul Divan, primind raportul Logofetei Dreptății de la 15 iulie cu jalba lui Petre Sîrbu grădinarul și o «foiță» de cheltuielile făcute în judecata cu Penciu Sîrbu, cumnatul său, pentru o casă ce s-a hotărît de Inaltul Divan să o stăpînească Petre, hotărăște: Penciu să plătească lui Petre 145 lei, parale 20 cheltuieli de judecată și să-și ia din acea casă lucrurile ce-i aparțin, casa rămînînd conform judecății lui Petre.

La sfîrșitul hotărîrii lista cheltuielilor.

Ms 952, 91, p. 163-164; I.D. dos. 14531/832.

122. — 1832 iul. 25. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Car-netul Nicolae Brătășanu și cumnata sa Maria Brătășanca, soția lui Scar-lat Brătășanu, pentru moștenirea părintească: date fiind poruncile lui Gri-gore Ghica vv. din 27 nov. 1825, apr. 9 și 7 mai 1826, această pricină nu mai poate intra în cercetare: urmează să se pună în aplicare aceste po-runci prin Marea Logofeție a Dreptății, împlinîndu-se «dreptățile» Mariei din partea de avere părintească ce se cuvine lui Scarlat, care se va vinde la mezat; după plata datoriilor părintești, se va împărți restul între Car-netul Nicolae și fratele său Alecu.

Nicolae Brătășanu, în caz de nemulțumire, va face apelație la urmă-torul domn.

Ms 952, 92, p. 164-166; I.D. dos. 14518/832.

123. — 1832 iul. 25. J Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jelu-itoarea slugareasă Bica Băleanca cu pîrîții Maria Burculeasa și ginerele său Costandin Bănuțescu din jud. Olt, infirmă hotărîrea Divanului Judecă-toresc de la 14 iun. 1832 de a se mai face cercetare la fața locului prin judecătoria de I-a cercetare, deoarece pricina a luat sfîrșit prin desfiin-țarea morii pîrîților, potrivit hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 1 iulie 1827. Se hotărăște ca pîrîții să nu-și mai facă moară în acel loc spre a nu mai îneca moara jeluitoarei căreia trebuie să-i achite suma de 3028 lei, pentru cheltuielile de judecată și pagubele aduse morii slugerului Băleanu, băr-batul său, iar nu 2851 lei cum a stabilit isprăvnicatul județului la 15 apr. 1831.

Ms 952, 93, p. 166-171; I.D. dos. 14535/832; vezi și nr. 1046.

124. — 1832 iul. 25. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 25 febr. 1830 și anaforaua marelui logofăt de Țara de Jos din 20 iunie 1829 în pricina dintre Stanciu Șoiculescu fost al 3-lea logo-făt cu Nicolae Trăsnea fost mare clucer, medelnicerul Dinu Călinescu și poșcovnicul Iordache din Cîmpina. Se hotărăște ca Nicolae Trăsnea să stăpînească 31 stînjeni cumpărați cu zapisul din 26 nov. 1764 și 16 stîn-jeni moșteniți de la moșul său, postelnicul Iamache, în moșia Călinești din jud. Prahova — după alegerea serdarului Costandin Cantacuzino din 30 oct. 1794; jeluitorul Stanciu dacă are vreun cămin de moștenire, parte de moșie sau livadă, cumpărate în trupul moșiei Călinești, să se adreseze la I-a judecătorie a județului spre a se face cercetare.

Ms 952, 94, p. 171-174; I.D. dos. 4639/831.

125. — 1832 iul. 26. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 2 iulie, în pricina dintre moșnenii Șoimăreni din jud. Săcueni cu Niță Călinescu, ginerele decedatului sluger Anastase Urlățeanu, și Gheorghe Urlățeanu fost al treilea logofăt, pentru stăpînirea moșiei Șoimari. Se hotărăște ca moșia Șoimari să se stăpînească de către amîndouă părțile după zapisele de învoire și hotărnicia din 1801, făcută de Ianache Bărcănescu, care nu pot fi «defăimate» de moșneni după atîta vreme; pentru tăierea pădurii și luarea venitului de pe moșia pîrîșilor Urlățeni, de către moșneni să se procedeze la cercetare și despăgubire, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc; se admite cererea moșnenilor de a se face cercetare la fața locului pentru a se verifica dacă Urlățenii au «cuprins» mai multă moșie decît le revine, făcîndu-se jalbă de către părți la înțîia judecătorie a județului spre a li se orîndui boieri cercetători; cheltuielile judecății vor fi suportate de vinovați.

Ms 952, 95, p. 174-175; I.D. dos. 14536/832.

126. — 1832 iul. 29. — Inaltul Divan întărește hotărîrea bisericească din 24 ian. 1830, în pricina de despărțire dintre Elisaveta și soțul ei șetrarul Dumitrache Fărcășanu. Se hotărăște ca toată zestrea Elisavetei să se asigure prin înțîia judecătorie a județului, punîndu-se sub epitropie, conform Reg. Organic; șetrarul Fărcășanu va lua din «rodul» zestrei 2 părți, pentru îmbrăcămîntea, hrana și învățătura copiilor, care au fost lăsați în îngrijirea sa, fiind nevinovat, iar Elisaveta va primi a treia parte, pentru îmbrăcămînt și hrană, la m-reă Țigănești unde este obligată să stea timp de 6 luni spre «înfrînare».

Darurile dinaintea nunții rămîn sub epitropia șetraru'ui.

Infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 febr. 1832, scutind pe șetrar de a plăti Elisavetei 4 lei pe zi, nefiind vinovat.

Ms 952, 96, p. 176-177; I.D. dos. 14482/832.

127. — 1832 iul. 29. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 23 mart. 1829, în pricina dintre moșnenii Stăinicieni din jud. Mehedinți și Alexandru Ghica mare spătar pentru împresurare de moșie. Se hotărăște ca prezidentul judecătoriei jud. Mehedinți, Constantin Vădoianu, căminar, să meargă la fața locului și, prin cercetare cu carte de blestem, să îplinească cei 475 stînjini în moșia Cătunu după hotărnicia din 11 dec. 1779, de care sînt mulțumite amîndouă părțile, întărindu-se cu pietre răzorul moșiei spătarului căruia să i se dea carte de hotărnicie.

Ms 952, 97, p. 178-179; I.D. dos. 16245/832; vezi și nr. 487, 570, 597.

128. — 1832 iul. 30. — Inaltul Divan întărește anaforaua velișilor boieri din 13 febr. 1826 ce hotărăște în pricina dintre postelnicul Nicolae, meșter de mori și Paraschiva soția decedatului Dumitrache, fost al doilea vistier, să se plătească din averea acestuia mai întîi postelnicului Nicolae, zestrea ce i-a dat aceasta în vederea căsătoriei dintre fiica sa și vistierul Dumitrache, care nu a mai avut loc din pricina morții acesteia și, din ce va mai rămîne, să-și ia Paraschiva drepturile sale.

Ms 952, 98, p. 180-181; I.D. dos. 4628/831.

129. — 1832 iul. 30. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, din 7 apr. 1831, în pricina dintre Ilie din Pitești și ieromonahul Ioanichie, economul schitului Fedeleșoiu, metohul spitalului m-rii sf. Pantelimon, pentru nerespectarea contractului din 23 apr. 1829. Jeluitorul Ilie a luat în arendă pe 3 ani schitul Titireciul cu moșiile sale de la ieromonahul Ioanichie căruia i se încredințase în mod temporar îngrijirea aceluși schit, plătind 1200 lei arenda pe primul an, iar după aceea, la venirea epistatului schitului, trimis de epitropie, moșiile s-au dat altor arendași. Se hotărăște că Ilie, conform pravilei, nu poate cere ieromonahului Ioanichie să-i plătească veniturile moșiilor pe ceilalți 2 ani și nici cheltuielile de judecată sau pagubele, deoarece n-a plătit arenda pe acești ani și averile mănăstirești se arendează numai pe cîte un an.

Ms 952, 99, p. 181-184; I.D. dos. 14513/832.

130. — 1832 aug. 1. — Inaltul Divan întărește cartea de judecată a Divanului Craiovei din 10 febr. 1826, în pricina dintre moșnenii Niculești jeluitori și Medrești pîrîți din satul Surpați jud. Gorj, pentru împresurarea moșiei. Se hotărăște ca Medreștii să stăpînească atît partea de moșie a moșului Fișcăiesc, cumpărată de neamul lor, cît și partea de moșie a moșului Izbășesc ce o au de moștenire, conform hotărniciei celor 4 boieri din 1751 (7260) nov. 20 și cărții de judecată a șetrarului Radu Crăsnaru din 7 aug. 1793; moșnenii Niculești să stăpînească ceilalți 2 moși — Bărăneasca și Cîndeasca — plătind moșnenilor Medrești cheltuiala judecătii și venitul moșiei ce le-au luat pînă la judecata Divanului Craiovei din 10 febr. 1826, de cînd moșnenii Medrești s-au mulțumit a nu mai cere nimic. Acte din: 1648 (7156) — 1826.

Ms 952, 100, p. 184-187; I.D. dos. 14512/832.

132. — 1832 aug. 1. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Theodor Mavrodin și soția sa, Elena cu Ispas Făgărășanu pentru 100 stînjeni de zestre din hotarul Malu de Jos din jud. Ialomița vinduți de Theodor lui Ispas cu 5000 lei, prin zapisul din mart. 1827, — în locul cărora Theodor a pus soției sale «andipricon» via de la Jugureni jud. Săcueni, hanul și via de la marginea Bucureștilor — și pentru 202 stînjeni și jumătate de moșie din hotarul Grindu Făgărășului, avuți de Elena «de exoprică». Se infirmă anaforaua Logofetei Țării de Sus din 12 febr. 1831 ce îndatora pe Theodor să cumpere cu acei 5000 lei alt acaret pentru a-î pune «andipricon», sub motiv că «andipriconul» nu ar fi deopotrivă.

Inaltul Divan constatînd că acareturile lui Theodor au preț mai mare decît moșia de zestre a Elenei, hotărăște ca Ispas Făgărășanu să stăpînească moșiile cumpărate, rămînînd «andipricon» în locul moșiei de zestre acareturile puse de Theodor. În ce privește acei 5000 lei, prețul moșiei de zestre și ceilalți bani, datorați de Ispas lui Theodor din moment ce i-a numărat la Hătmănie, după hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 mart. 1831, să i se răspundă lui Theodor, iar acesta să înapoieze zapisul lui Ispas, care îi iartă de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 952, 101, p. 188-190; I.D. dos. 14442/832.

132. — 1832 aug. 2. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului de Comerț din 9 febr. 1832, cu privire la pricina dintre polcovniceasa Elena Hiotu și Cominache Bacrața, ca jeluitorii Elena să plătească suma de 10248 lei; deoarece aceasta susține că Bacrața fiind orînduit epitrop prin diata din 24 iulie 1830 a ars și a ascuns cataștile și sineturile ce le avea asupra sa cu privire la tovărășia arenzii moșiei Poiana Lungă, păstrînd numai ceea ce a fost în folosul său și că soțul ei nu-i rămăsese dator, acestea fiind probleme necercetate de nici o judecată, să se adreseze «prezidentului de I-a cercetare a comerțului» din jud. Mușcel; pînă la hotărîre urmează să se strîngă și să se alcătuiască o catagrafie de venitul moșiei Valea Mănăstirii spre a se pune sub sechestru pentru cei 10248 lei.

Ms 952, 102, p. 190-192; I.D. dos. 14475/832 și 17989/833.

133. — 1832 aug. 2. — Înaltul Divan hotărăște ca în pricina dintre vistihereasa Despa, a doua soție a decedatului vistier Dumitrache Drăgulinescu cu Costandin, fiul lui Ioniță Drăgulinescu, Paraschiva, soția lui Nicolae Drăgulinescu, fratele lui Ioniță și feciorii vistierului Dumitrache, să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 10 iunie 1832, împlinindu-se Despei, din averea decedatului vistier, zestrea și să i se plătească 1500 lei, pentru casa de zestre ce s-a dăruit în timpul vieții soțului său și pentru cheltuiala hranei și a îmbrăcămîntei după moartea lui.

Ms 952, 103, p. 193; I.D. dos. 14540/832.

134. — 1832 aug. 3. — Înaltul Divan confirmă anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Streine din 9 iulie 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 iunie 1831, relativ la desfacerea tovărășiei lui Costandin Dimitriu Becher și Diamandi Misirliu, sudiți britanici, cu Ioan Paspale, după socoteala negustorilor Ioan Scufa și Emanoil H. Iorganda din 24 aug. 1827: Becher rămîne dator lui Paspale 18489 lei și 83 bani, urmînd să se scadă ceea ce datora Paspale lui Becher; neputîndu-se stabili aceasta și nici socoteala șalurilor, postavurilor și inelelor, Înaltul Divan hotărăște ca Marea Logofetie a Dreptății să orînduiască cercetare prin judecătoria de comerț, verificînd socotelile și cheltuielile făcute cu judecata de Ioan Paspale, spre a da hotărîre în scris de banii ce are de luat Paspale la desfacerea din tovărășie.

Ms 952, 104, p. 194-195; I.D. dos. 5283/831.

135. — 1832 aug. 3. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre slugerul Gheorghe Iconomu, Vasile Nenovici, rudele decedatului Ioan Nicolau și soțiile lor cu Grigorie egumenul m-rii Greci, pentru bolta cu pivniță, odaia și locul din curtea mănăstirii; acestea fuseseră vîndute fără drept de Ioan lui Zamfir Anastasiu Mavrichie, deoarece conform așezămîntelor năstavnîcilor mănăstirii din 26 oct. 1768 și 15 nov. 1781, trebuia să se stăpînească de către Nicolae Siștovliu, tatăl lui Ioan, și de copiii lui, fără a se înstrăina. Se întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 mai 1831 și anaforaua Logofetei Țării de Sus din 1 nov. 1831 ca m-rele Greci să stăpînească acea boltă cu pivniță, odaia și locul din curtea mănăstirii, decedatul Ioan Nicolau neavînd copii, iar rudele acestuia să rămînă nesupă-

rate de chiria luată pînă la hotărîre, de cei 200 lei lăsați de Ioan mănăstirii prin diata din 25 oct. 1831 și de cheltuielile judecății, la care a renunțat pîritul egumen pentru sărăcia lor.

Ms 952, 105, p. 195-198; I.D. dos. 4602/831.

136. — 1832 aug. 5. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 mai 1831 în pricina dintre Zamfir Anastasiu Mavrichie, supus cesaro-crăiesc, cu slugerul Gheorghe Iconomu și Vasile, rudele decedatului Ioan Nicolau, pentru suma de 13000 lei. Acești bani fuseseră dați lui Ioan pentru o prăvălie cu odaie ce a cumpărat Zamfir, care, prin hotărîrea Inaltului Divan, s-au dat în stăpînirea m-rii Greci, cînd slugerul Gheorghe Iconomu și Vasile au dat în scris că nu au pretenții de moștenire și au cerut «cu viclesug să se păzească legăturile» ce le-a lăsat Ioan prin diata din 25 oct. 1831, păgubind pe jeluitor cu acei 13000 lei. Se hotărăște să se împlinească cu prioritate lui Zamfir Anastasiu Mavrichie suma de 13000 lei cu «dobînda pravilnică» din întreaga avere a lui Ioan și cheltuielile de judecată, fără zeciuală, aceasta fiind suspendată prin Reg. Organic.

Ms 952, 106, p. 198-200; I.D. dos. 14509/832.

137. — 1832 aug. 2. — Inaltul Divan, în urma anaforalei Logofetiei Țării de Sus din 12 ian. 1831, întărită de Divanul Judecătoresc în 15 ian. 1831, cercetează pricina dintre David egumenul m-rii Rîncăciovu și Gavriil, egumenul m-rii Snagov, pentru 4974 lei cheltuiți de primul, din banii săi proprii, pe vremea cînd a fost egumen la m-reă Snagov. Se hotărăște ca acești bani să se pună «depoziton» la Logofetia Pricinilor Bisericești cu «dobînda pravilnică», socotită de la anaforaua Cantorei Mănăstirilor din 28 febr. 1824, deoarece Daniil egumenul m-rii Snagov din acea vreme nu a făcut apelație; se mai hotărăște ca judecătoria I-a a județului Ilfov să facă cercetare cu carte de blestem la fața locului pentru venitul pădurii Snagovului și al crîngului de la Siorita precum și al ogrăzii de tufani, după cuprinderea anaforalei Cantorei și a Logofetiei Țării de Sus; se va aduce în scris la Divan «alegerea» spre a se vedea care din egumeni a rămas dator spre a se da hotărîre.

Ms 952, 107, p. 200-202; I.D. dos. 14448/832.

138. — 1832 aug. 16. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 4 iunie 1832, cercetînd pricina dintre jeluitorul polcovnic Manolache Alexandrescu și pîritul medelnicer Niculae Alexandrescu, hotărăște ca tovarășia dintre părți să se desfacă în felul următor:

1) Polcovnicul nu poate cere să se întărească anaforaua judecății Departamentului, deoarece nu poate dovedi că pîritul a avut cunoștință de ea.

2) Medelnicerul rămîne, după cum a hotărît și Divanul Judecătoresc, nesupărat de plata dijei porumbului, 8 banițe cocoloașe de porumb, deoarece în anul 1830 s-a hotărît să se ia zeciuală.

3) Polcovnicul nu poate cere să i se plătească paguba circiumii, ne-fiindu-i dată în arendă din moment ce nici pîritul nu o luase în arendă, fiind în curs judecata pentru circiumă cu stăpînul moșiei Bîcu. În această situație, cercetarea la fața locului devine inutilă.

4) Jeluitorul să plătească pîrîtului «cusurul» de 1531,10 lei din arenda moşiei şi 6324 lei din banii primiţi pentru negustoria oilor cu «dobînda pravilnică», scăzîndu-se 300 lei, partea pîrîtului din suma de 600 lei cheltuită în tovărăşia de oi.

Ms 952, 108, p. 203-205; I.D. dos. 14529/832.

139. — 1832 aug. 9. — Înaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitoarea Păuna Cotăreasa şi fiul ei Gheorghe militarul din Giurgiu cu pîrîtul Gheorghe Gogoasă pentru casa şi locul lor, vîndute pîrîtului cu zapisul din 30 apr. 1825 «prin sila gavazilor», hotărăşte ca Gheorghe Gogoasă, conform pravilei, să-şi ridice prăvălia cu odăile şi pivniţa făcute pe locul jeluitoarei; se întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831 şi a Divanului Domnesc din 6 apr. 1831 ce stabileşte ca jeluitoarea să reentre în stăpînirea locului, fără ca Gheorghe să-i poată cere restituirea sumei de 700 lei, preţul de cumpărare, aceşti bani fiindu-i luaţi Păunei de turci; obligă pe Gheorghe să înapoieze Păunei sineturile casei şi ale locului şi adeverinţa de 140 lei — sau dacă nu o mai are să-i achite aceşti bani cu «dobînda pravilnică»; dispune să se preţuiască la faţa locului de către judecătoria judeţului, prin carte de blestem, în ce stare a fost casa jeluitoarei Păuna de pe acest loc în anul 1825 cînd i-a luat-o Gheorghe şi dîlă chirie ar fi putut încasa de atunci înainte, urmînd ca Gheorghe să-i achite suma ce se va stabili, plus 250 lei cheltuieli de judecată.

Ms, 952, 109 p. 205-209; I.D. dos. 14469/832.

140. — 1832 aug. 10. — Înaltul Divan, de acord cu anaforaua velişilor boieri din 31 iulie 1827 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 30 oct. 1828, hotărăşte să se facă urmare la judecătoria judeţului pentru socotelile ce se vor cerceta la faţa locului în pricina dintre Radu, fiul lui Stan oupeţul, şi Methodie monahul cu Răducanu, rudele răposatului Costandin, fiul lui Dumitru măcelarul, iar pentru celelalte stabileşte următoarele:

1) Radu nu are drept să ceară din averea lui Costandin suma de 1300 lei, deoarece Chircor cavaful a mărturisit prin adeverinţa din 8 iunie 1830 că a primit aceşti bani în două rînduri de la Costandin, drept capital pentru tovărăşia căvăfiei, iar nu de la Radu.

2) Nu poate cere nici suma de 880 lei, deoarece nu a primit să dovedească prin jurămint că nu a luat de la Costandin aceşti bani, pentru plata sineturilor domneşti.

3) I se va plăti 250 lei pentru inelul cu diamant de susţine că i-a luat Costandin, deoarece s-a dovedit că acesta i-a spart lada.

4) Să i se achite 700 lei — din averea soţiei sale — pentru cheltuiala ce a făcut cu înzestrarea şi căsătoria Smarandei, pe care o luase de mică soţia sa, cu această promisiune.

5) Să se dea moştenitorilor lui Costandin «condeiele» arătate de Radu, fără a se mai supăra acesta şi cu altele, deoarece Costandin cînd a trăit, n-a putut dovedi alte «condeie» din averea Caterinei, mătuşa sa şi a mamei sale.

6) Moştenitorii Ecaterinei vor stăpîni cele 5 pogoane şi jumătate de vie din zestrea acesteia, neputîndu-se ţine seamă de vînzarea făcută de Ră-

ducănu, bărbatul Ecaterinei, întrueit, conform pravilei, bărbatul nu poate vinde zestrea soției fără a pune «andipricon», iar Radu să se despăgubească din averea lui Răducănu de băni plătiți la cumpărarea viei.

Ms 952, 110, p. 209-210; I.D. dos. 14451/832.

141. — 1832 aug. 12. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Mitropolie și polcovnicul Anastase, unul din arendașii moșiei Cucueți, pentru arenda bălții Greaca, infirmă hotărîrea judecătoreiei de I-a cercetare a județului Ilfov, care considerase că pîrîții arendași ai moșiei Cucueți, Iane Sabeca și Gheorghe Cazacu, aveau drept de protimisis, balta fiind dea-valma cu moșia Cucueți și cu venitul peștelui; se infirmă și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 iulie 1832, care socotise că Mitropolia a dat lui Mihaelache Parciula balta în arendă, fără să se fi învoit cu pîrîții arendași și înainte de a fi luat balta în stăpînire. Se hotărăște ca Mitropolia să rămînă nesupărată pentru arendarea bălții Greaca lui Mihaelache Parciula, fiindcă pîrîții arendași nu aveau drept de protimisis și nici o devălmășie cu Mitropolia ei s-au tocmnit pentru venitul bălții fără a se putea învoi, iar balta a fost luată în stăpînire de Mitropolie în ian. 1831, înainte de a vinde venitul ei lui Parciula, și nu în anul următor «cînd s-au s'obozit bălțile călcate de turci».

Ms 952, 111, p. 213-219; I.D. dos. 14551/832.

142. — 1832 aug. 13. — Inaltul Divan la cererea lui Andonache Greceanu și a Comisiei Consultative din 15 apr. 1831 de a întări hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 aug. 1830, deoarece Scarlat Grădișteanu, fost mare vornic, nu a făcut apelație în termenul legal, hotărăște să se dea urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc prin care vornicul Grădișteanu pierde o țigancă ce o va stăpîni Andonache Greceanu, împreună cu bărbatul ei, Ion, care era țiganul său.

Ms 952, 112, p. 219-220; I.D. dos. 14517/832.

143. — 1832 aug. 16. — Inaltul Divan hotărăște în pricina lui Nicolae Ionescu, fost al 2-lea vistiier, cu Radu și Ioniță, zidari, să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 15 febr. 1832, obligînd pe aceștia să săvîrșească binalele după contracte, fără a se mai cere de la ei cheltuiala ce s-a făcut cu a'ți meșteri la lucrarea acestor binale.

Ms 952, 113, p. 221; I.D. dos. 14496/832.

144. — 1832 aug. 17. — Inaltul Divan, în urma anaforalei veliților boieri din 26 mai 1826, cercetează pricina dintre Hristodor Filitis și Rizu cu fratele său Hagi Anastase fost al 3-lea logofăt de la Gura Nișcovului și Gheorghe Săseanu din jud. Buzău, pentru prăvălia cu băcănie, brutărie, simigerie și beci. Acestea fuseseră cădite în anul 1805 pe moșia Săseni a lui Gheorghe Săseanu și cumpărate de Rizu și fratele său cu zapisul din 25 febr. 1809 de la Costandin, cumpărare tănuită pînă la judecata Isprăvicatului județului din mart. 1826. Constatînd după cuprinderea așezămintului răposatului Costandin că dreptul de protimisis îi revine lui Hristodor ca stăpîn al moșiei, iar nu lui Gheorghe Săseanu care îi vînduse moșia încă din anul 1821, Inaltul Divan hotărăște: conform pravilei, jeluitorul Hristodor Filitis să răscumpere de la Rizu și Anastase acele aca-

returi, luînd de la ei zăpăsul lui Costandin și așezămîntul dat de Gheorghe Săseanu lui Costandin și să le stăpînească nesupărat de pîrîți și de Gheorghe Săseanu.

Ms 952, 114, p. 222-225; I.D. dos. 14548/832; vezi și nr. 980.

145. — 1832 aug. 17. — Înaltul Divan, cercetînd pricina dintre Dumitrache, Ghinea și pârtașii lor moșneni Mișchieni din județul Dolj cu Nicolae Bujă din Craiova, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 8 mart. 1832, prin care moșnenii Mișchieni au fost îndepărtați din stăpînirea moșiei lor de la hotarul Mișchii, în baza celor arătate de pîrîți, fără a ține seama de hotărnicia din 1729 (7237) și fără cercetare la fața locului; se hotărăște ca judecătoria județului Dolj să orînduiască boieri, care să facă cercetare la fața locului prin carte de blestem asupra punctelor din tacirul jeluitorilor moșneni, verificînd cîtă moșie au avut în stăpînire din vechime pînă acum, nesupărați de dijmă și clacă, iar alegerea în scris să se înainteze la Divan, spre a se da hotărîre.

Ms 952, 115, p. 225-228; I.D. dos. 14537/832.

146. — 1832 aug. 12. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 13 mai 1832, cercetînd pricina dintre Ioan Deleanu din Slatina și Maria Lăculeasa, soția polcovnicului Lațcu, pentru țiganii lăsați de Toma Lăpușoiu prin diata din 1 mart. 1798 răposatului șetrar Toma Deleanu, tatăl lui Ioan, pe care i-au stăpînit timp de 34 ani, 22 ani pînă la judecata Depart. de Șapte din 31 mai 1820 și de atunci încă 12 ani, hotărăște: jeluitorul Ioan Deleanu să stăpînească cei 20 țigani moșteniți de la tatăl său, șetrarul Deleanu, iar biserica să stăpînească partea de moșie ce i-a lăsat-o prin diată Toma Lăpușoiu.

Ms 952, 116, p. 228-235; I.D. dos. 14520/832. •

147. — 1832 aug. 19. — Înaltul Divan, în urma anaforalei veliților boieri din 17 mai 1826, cercetînd pricina dintre Arghira văduva și Călin, fiul Cîrslinei, pentru via și acareturile cumpărate de Anastasia și Nicola cu 3120 lei prin zăpăsul din 26 oct. 1823 de la văduva Ilinca, răscumpărate apoi de Arghira, în baza protimisului, ca vecină, fără ca Ilinca să-i arate că are un nepot, Călin, căruia îi revenea dreptul de protimisis, hotărăște: în soroc de 3 zile de la primirea hotărîrii, Călin să răscumpere de la Arghira via și acareturile în starea în care se află acum, iar pentru stricăciuni și cheltuieli de judecată să se judece cu matusa sa Ilinca. În caz de neconformare, va pierde dreptul de protimisis, via și acareturile rămînînd la dispoziția jeluitoarei Arghira.

Ms 952, 117, p. 235-237; I.D. dos. 14544/832.

148. — 1832 aug. 19. — Înaltul Divan, în urma «așezării» Isprăvnica-tului județului Vlcea din 29 mart. 1830 și hotărîrii Divanului Craiovei din 20 febr. 1831, cercetează pricina dintre Maria Trepteanca cu Tănase, Gheorghe și Andrei din satul Fișcălia din jud. Vlcea pentru 112 stînjeni de moșie din hotarul Pribarii ce pretinde jeluitoarea Maria că au fost cumpărați de strămoșul său de la Varvara, moșul pîrîților. Constatînd că niciuna din părți nu a putut face încredințare prin sineturi, Înaltul

Divan hotărăște: judecătoria de I-a cercetare a jud. Vilcea să facă cercetare la fața locului prin carte de blestem, spre a se dovedi cine a stăpinit acești 112 stinjeni «din vechime pînă în vremea răzvrătirii», dînd părții în drept hotărîrea Divanului, cartea de blestem iscălită de martori și alegerea orînduitului boier, drept sineturi pentru stăpînirea moșiei, ne mai fiind nevoie să vină la Divan pentru o pricină atît de mică, «aflîndu-se oameni de la loc depărtat, săraci și scăpătați».

Ms 952, 118, p. 237-239; I.D. dos. 14501/832.

149. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova de la 6 mai 1832, ca jeluitorul Efraim Wolf, evreu, supus prusian, să plătească pîrîtului Nicolae Chintescu, fost al 2-lea armaș, acei 5686 lei rămași «cusur» din datoria cumnatului său, Iancu, pe care s-a obligat prin zapisul din 15 ian. 1832 să o achite cu dobînda «pravilnică».

952, 119, p. 239-242; I.D. dos. 14550/832.

150. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Stan Dejoianu și Dumitru Goliciu cu Radu Topor, vechili și din partea celorlalți locuitori din satul Scăpău jud. Mehedinți, pentru claca pe trei ani (1825-1827) cu care au rămas datori locuitorii din Scăpău față de răposatul Nicolae, fratele jeluitorului Stan, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 14 mart. 1832 de a rămîne pîrîții în pace, fiind împotriva pravilei; se hotărăște să se facă cercetare la fața locului de către judecătoria de I-a cercetare a jud. Mehedinți, cu carte de blestem, urmînd a fi întrebați Vasile Grecescu trimis de Isprăvnicatul județului pentru alcătuirea catastifului din mart. 1827, ispravnicul moșiei din acea vreme și pîrîții locuitori ca să se vadă cît a rămas dator fiecare locuitor față de răposatul Nicolae, fratele jeluitorului, din «adeturile» moșiei notate în catastif, spre a se achita jeluitorului Stan suma datorată.

Ms 952, 120, p. 242-245.

151. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre protosinghelul Pahomie, epitropul m-rii Mărcuța și Andrei Becheru, pentru o vie vîndută lui Becheru de către arhiereul Edesis, năstavnicul mănăstirii dar stăpînită de mănăstire în continuare, timp de 10 ani, fără a fi revendicată de Becheru, hotărăște: m-rea Mărcuța să stăpînească via deoarece, conform pravilei, năstavnicii nu pot vinde lucrurile mănăstirești decît pentru plata datoriilor, cu consimțămîntul stăpînirii; mănăstirea să achite pîrîtului Andrei Becheru 1600 lei, prețul răscumpărării, cu dobînda «pravilnică» de la hotărîrea Divanului Judecătoresc din iunie 1830, iar pîrîtul să dea mănăstirii anaforaua veliților boieri din 17 iunie 1814, întărită de < Ion > Caragea vv., zapisul arhiereului Edesis și orice alte sineturi cu privire la acea vie.

Ms 952, 121, p. 245-249; I.D. dos. 4587/831.

152. — **1832 aug. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Zoîța, fiica decedatului pitar Matei Poenaru și Matei Gh. Andreescu ginerele Sofiei, sora Zoîței, cu Costache Clînceanu, fiul lui Răducanu Clînceanu, fost

mare stolnic, pentru hotarele moșiei, venitul și tăierea pădurii, hotărăște: să se facă cercetare prin carte de blestem pentru descoperirea hotarelor adevărate ale m-rilor Snagov și Golgota și moșiei Pūcheni, iar prin boieri hotarnici să se facă alegerea moșiei, deosebindu-se partea fiecăruia și să se cerceteze venitul ce s-a luat și pădurea ce s-a tăiat, făcîndu-se urmare după cuprinderea anaforalei velițiilor boieri din 23 mart. 1828.

Ms 952, 124, p. 249-250; I.D. dos. 16236/832; vezi și nr. 839.

153. — 1832 aug. 26. — Înaltul Divan, la cererea căminăresei Athina, soția răposatului căminar Vasile, de a i se împlini banii ce are să ia cu zapisele de împrumut ale răposatului paharnic Dimitrie Zaman din: 7, 15, 25, 27 iunie și 2 sept. 1820, deoarece a trecut sorocul de 6 ani dat epitropilor răposatului paharnic prin hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 27 sept. 1826, hotărăște: să se «împlinească» jeluitoarei căminărese Athina de la pîrîții epitropi și tovarăși ai răposatului paharnic Zaman banii îndoîți, căci au trecut 10 ani de la facerea zapiselor; din acești bani să se scadă pîrîții epitropi cu 2000 lei, în baza răvașului căminarului din 24 sept. 1820; nu vor fi însă scăzuți cu 1000 lei îndoîți pentru răvașul din 1 aug. 1820 prin care căminarul ruga pe paharnic să-i trimită acești bani, deoarece nu există nici o dovadă că i-a trimis, neputîndu-se pune temei pe afirmația epitropilor că acești bani s-au trecut de răposatul paharnic în catastiful său și — conform pravilei — scrisorile proprii nu pot constitui o dovadă; să se împlinească jeluitoarei suma de 1000 lei îndoîți din dapisul dat pe numele lui Caloian, cînd va prezenta înscris de la Caloian, adevărit de judecătoria locului, că este «împuternicită vechilă».

Ms 952, 123, p. 250-253; I.D. dos. 14553/832.

154. — 1832 aug. 27. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 24 aug. 1827 ca pîritul Ioan Săndulache, fost clucer de arie, să stăpînească moșia sa la răzorul despărțitor de către moșia jeluitoarei polcovnicea Stanca, soția răposatului polcovnic Theodor Tirnoveanu, deoarece acesta a dat «adeverință de mulțumire pentru alegerea pămînturilor din hotarul» Nițulești și hotarul lui Tudoran Albu, făcută de stolnicul Costandin Zătreanu în anul 1825, iar semnele și pietrele de hotar s-au pus în urma adevărîței de mulțumire, conform pravilei.

Ms 952, 124, p. 253-255; I.D. dos. 14557/832; vezi și nr. 1221.

155. — 1832 aug. 23. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc de la 4 iunie 1832, cercetează pricina dintre păhărniceasa Smaranda Gorneanca și Nicolae, logofătul Mitropoliei, pentru moșia Cucuruți din jud. Vlașca. Această moșie fusese lăsată de răposata Catinca Fărcășanca, sora păhărnicesei, spre a se vinde, ca din banii obținuți din vînzare și din cei ce vor lua de la datornici, în baza zapiselor, să i se facă pomeniri; Înaltul Divan întărește anaforaua velițiilor boieri din 13 nov. 1820, prin care s-a încredințat păhărnicesei Smaranda stăpînirea moșiei cu prețul vînzării de 10000 lei, pîritul logofăt Nicolae neputînd după 12 ani să ceară vinderea moșiei la mezat; din prețul moșiei de 10000 lei să se scadă suma de 5000 lei, 4000 lăsați prin diată jeluitoarei și 1000 dați de jeluitoare m-rii Cernica pentru pomenirea sorei sale, conform diatei; jelu-

itoarea să plătească restul de 5000 lei îndoîți pîrîtlui logofăt Nicolae, epítropul sorei sale, deoarece au trecut 10 ani și nu se pot scădea ceilalți bani cheltuiți cu pomenirea sorei sale, fiindcă aceasta a orînduit prin diată ca pomenirile să se facă de către epítropi.

Ms 952, 125, p. 255-259; I.D. dos. 14543/832.

156. — 1832 aug. 29. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitorul Costandin Cioacoglu, ruda răposatului căpitan Dumitru Grecu și pîrîtul Hristea Economu, epítropul răposatului căpitan, hotărăște ca din suma de 3089 lei, valoarea lucrurilor lui Dumitru, prețuite de starostea de negustori din Craiova, să se scadă numai 50 lei, prețul ceasornicului primit de jeluitor; de asemenea pîrîtul va plăti jeluitorului ceilalți bani cu «dobînda pravilnică», începînd de la 20 febr. 1831, cînd a fost îndatorat să plătească prin cartea de judecată a Divanului Craiovei; va da jeluitorului cele 6 zapise de datorii, foaia de porumb, catastiful cu 38 foi de bani și porumb ale lui Dumitru, sau va plăti după cum s-a hotărît la cercetarea făcută; dacă pîrîtul știe că și ceilalți epítropi și ispravnicul județului au luat din aceste «condeie», se va adresa judecătoriei de l-a cercetare a județului, spre a-și împlini banii.

Ms 952, 126, p. 259-261; I.D. dos. 14429/832.

157. — 1832 aug. 29. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre moșnenii Băești și Gheorghe Străchinescu din jud. Vîlcea, infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 2 apr. 1832, care a dat dreptate pîrîtlui să stăpînească moșia Budoiu după hotărnicia lui Grigore Oteteleșanu din anul 1830, deoarece această hotărîre se întemeiază pe alegerea și harta acestui hotarnic care nu a făcut cercetare prin carte de blestem; se hotărăște să se facă cercetare la fața locului prin carte de blestem de către Costandin Borănescu, fost mare pitar, ca să întărească cu pietre hotaru; despărțitor dintre moșia Băești a jeluitorilor moșneni și moșia Budoiu a pîrîtlui Gheorghe Străchinescu după semnele cuprinse în hrisovul lui Radu Vodă din 25 apr. 1612 (7120) dînd «alegere» în scris; partea care n-a avut dreptate va suporta cheltuielile judecății și va împlini celelalte părți venitul luat și prețul copacilor tăiați din partea de moșie cotropită — cu încetere de la pornirea judecății.

Ms 952, 127, p. 261-263; I.D. dos. 16244/832; vezi și nr. 393.

158. — 1832 aug. 29. — Inaltul Divan întărește judecata Logofetei Țării de Jos și a Divanului Judecătoresc din 13 mart. 1830 ce hotărăște ca pîrîtul Iordache Dedulescu fost mare căminar să rămînă în pace; jeluitorul Lazăr, bulucbașa de ursari, rămîne neșupărat pentru cheltuielile ce s-a îndatorat a le răspunde căminarului, fiind scutit de acesta.

Ms 952, 128, p. 264; I.D. dos. 4590/831.

159. — 1832 sept. 2. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 6 iulie 1832, cercetînd pricina dintre Anica, fiica răposatului Ioniță fost vâtaf de păhărnice și pîrîtul Dimitrie fost mare paharnic, hotărăște ca pîrîtul să rămînă nesupărat de cheltuielile judecății ce-

rute de jeluitoarea Anica și să i se achite din averea ce va rămîne după plata zestrei mamei jeluitoarei suma de 500 lei ce-i rămăsese dator tatăl jeluitoarei cu zapisul din 7 febr. 1825.

Ms 952, 129, p. 265-266; I.D. dos. 14554/832.

160. — 1832 sept. 5. — În urma hotărîrii Divanului Judecătoresc de la Craiova din 25 apr. <1832> în pricina de judecată dintre Catinca Buzoianca și Alecu Dîljanu de la Craiova, soțul Zinchii, răposata soră a jeluitoarei, pentru diata ei și pentru partea sufletului mamei lor, Înaltul Divan hotărăște ca martorii care au semnat și adevărit la cercetările anterioare că diata Zinchii este dreaptă, să fie aduși înaintea arhiereului eparhiei și dacă, prin carte de blestem, își vor menține declarațiile, pîrîtul să fie lăsat în pace, iar dacă le vor schimba, să fie înștiințat Înaltul Divan.

Ms 952, 130, p. 267-269; I.D. dos. 14521/832.

161. — 1832 sept. 7. — Ca urmare a hotărîrea Divanului Judecătoresc din 14 iunie 1831 și anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Streine din 2 mart. <1831> în pricina dintre Ioan Lăceanu, fost al doilea vistier, cumpărătorul veniturilor Brăilei, cu Ștefan Mavropol, supus francez pentru 65750 lei cîștiurile Brăilei pe 3 luni, pe care le plătise la Vistierie din ordinul lui Vasilache Papadopol, împuternicitul lui Lăceanu, fără a i se mai restitui ceva, Înaltul Divan, pe baza declarațiilor părților împlicate că sînt mulțumite cu hotărîrea Divanului Judecătoresc, confirmă sentința acestuia ca jeluitorul Ioan Lăceanu să fie lăsat în pace, iar pîrîtul Ștefan Mavropol să fie despăgubit din averea lui Vasilache Papadopol.

Ms 952, 131, p. 270-273; I.D. dos. 4606/831.

162. — 1832 sept. 6. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 mart. 1832, în pricina lui Matei Vîlcioiu cu vistierul Costandin Concilă, Alecu Izvoranu și casa răposatului serdar Marin Butculescu, ambele părți din jud. Teleorman. Se hotărăște să se facă urmare, prin judecătoria locală, la hotărîrea lui Grigore Ghica vv., dată la anaforaua veliților boieri din 1 febr. 1826, deoarece nu s-a pus în lucrare împărțea moșiei de către boierii hotarnici. În ce privește zapisele cerute de la casa răposatului serdar Marin Butculescu și de la Alecu Izvoranu, jeluitorul va face judecată aparte, fiind pricina necercetată încă de nici o judecată.

Ms 952, 132, p. 273-274; I.D. dos. 14484/832, 11667/836.

163. — 1832 sept. 6. — Înaltul Divan hotărăște ca judecătoria județului Rîmnicul Sărat să îndatoreze pe jeluitorii moșneni Beldești și pe pîrîții moșneni Burlani din acest județ să-și aleagă boieri hotarnici pămînteni care să le aleagă la fața locului cu carte de blestem de la Mitropolie, moșia pentru care aveau pricină, punînd în lucrare întărirea lui Grigore Ghica vv., la anaforaua veliților boieri din 13 ian. 1828 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 iunie 1830.

Ms 952, 133, p. 274-275.

164. — 1832 sept. 7. — Înaltul Divan întărește cartea de judecată a Divanului Craiovei din 23 iunie 1829 în pricina dintre jeluitorul Ioniță

Mirescu și pîrîtul Răduț Fratoștițeanu, fost al 2-lea vistier, pentru 8000 ferdele porumb vîndute de Mirescu vistierului Fratoștițeanu cu 4000 lei, din care a primit 2000 lei înainte și restul de 2000 lei după hotărîrea Divanului Craiovei; infirmă judecata Divanului de Comerț de la Craiova din 13 nov. 1831, deoarece această pricină era hotărîtă de Divanul Craiovei și nu era pricină de comerț, astfel că nu se cuvenea a obliga pe Mirescu să plătească lui Fratoștițeanu 2915 lei, parale 22, pentru prețul porumbului nepermis, dobînda și cheltuielile de judecată; hotărăște ca pîrîtul să întoarcă jeluitorului suma de 2915 lei, parale 22, dacă i-a plătit-o acesta; în ce privește porumbul vîndut de Mirescu din acela cumpărat de pîrît și pentru lipsa găsită la măsurătoarea porumbului să se dea jalbă la I-a judecătorie politică a jud. Dolj.

Ms 952, 134, p. 276-277; I.D. dos. 14434/832.

165. — 1832 sept. 7. — Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 11 ian. 1826 în pricina dintre păhărniceasa Elena Crețuleasca, soția decedatului paharnic Costandin Crețulescu și Ecaterina Popeasca, pentru stăpînire de țigani. Se hotărăște ca fetele Stancăi, țigancă Ecaterinei Popeasca, ce le are cu bărbatul ei, țiganul lui Costandin Brezoianu, copleșit în moștenire decedatului paharnic Crețulescu, să le ia Ecaterina Popeasca, iar partea bărbătească să rămîna păhărnicesei Elena Crețuleasca, conform învoirii dintre decedatul medelnicer Ioan Brezoianu și postelnicul Popescu.

Pentru fata Stancăi, măritată de decedatul paharnic Crețulescu după un țigan al său, păhărniceasa va da în schimb Ecaterinei Popescu o țigancă de aceeași vîrstă.

Ms 952, 135, p. 277-278; I.D. dos. 4618/831.

166. — 1832 sept. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 iunie 17, dată la anaforaua Logofetiei Țării de Sus din 4 iunie <1830> și încheierea Comisiei Consultative, în pricina dintre clucereasa Elenca Dudeasca și fostul mare căminar Ștefan Moshu, pentru o datorie de bani, ca Elenca Dudeasca să plătească datoria îndoită — termenul fiind trecut de 10 ani — și cheltuielile de judecată; «apelația jeluitoarei» nu a putut fi înținsă în seamă neprezentîndu-se la nici unul din termenele de judecată. Nu s-a ținut în seamă arătarea procurorului că hotărîrea Divanului Judecătoresc a fost dată sub președinția fostului mare logofăt Manolache Băleanu rudă cu pîrîtul, dovedindu-se neadevărată, prezident fiind atunci răpîșatul Const. Gulescu, ruda jeluitoarei.

Ms 952, 136, p. 279-280; I.D. dos. 4615/831.

167. — 1832 sept. 7. — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua veliților boieri, din 1826 oct. 20, întărită de Grigore Ghica vv., în pricina dintre Dimitrie Doxache, supus austriac, cu păhărniceasa Inimăroaie pentru călcare de moșie, hotărăște ca pînă la sfîrșitul lunii octombrie, hotărnicul jeluitorului și al pîritei să cerceteze «alegerea» făcută mai înainte și găsind-o bună, să dea carte de hotărnicie ambelor părți; se va stabili prin carte de blestem venitul, stricăciunile pădurii și cheltuielile de judecată pricinuite păhărnicesei Zmaranda; dacă alegerea nu va fi după hotărnicia din 1767, să se facă acum împreună cu stabilirea venitului, stricăciunile pădurii și

cheltuielile de judecată săvârșite de o parte sau alta, iar dacă la termenul fixat, hotărîrea Divanului nu va fi îndeplinită, jeluitorul Doxache să despăgubească pe pîrită de toate drepturile ei.

Ms 952, 137, p. 281-282; I.D. dos. 16239/832; vezi și nr. 567, 922.

168. — 1832 sept. 6. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 24, dată la anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Străine din 1827 iulie 30, confirmă judecata Logofetei în pricina dintre Anastasia văduva cu Pitih ovreiu și Ruja, soția acestuia, pentru restituirea unui amanet de haine. Se hotărăște ca evreica Ruja să înapoieze hainele jeluitoarei în starea din momentul amanetării pentru suma de 230 lei și să-și primească banii cu dobînda legiuită de la termenul zăpisului pînă la data la care Anastasia a dovedit cu martori că a trimis pîrților banii la Brașov, dar nu au fost primiți de aceștia, fiind plecați de acolo; în caz că hainele au suferit stricăciuni, să plătească jeluitoarei valoarea lor și cheltuielile de judecată.

Trei membri judecători fac opinie separată.

Ms 952, 138, p. 283-285; I.D. dos. 14526/832.

169. — 1832 sept. 13. — Ca urmare la anaforaua Logofetei Țării de Sus din 1830 aug. 16 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 iunie 17, Înaltul Divan cercetează pricina dintre fostul mare căminar Iordache Știrbei și fostul mare paharnic Nichila cu Mitropolia pentru călcarea a 808 stj. palme 4 din moșia Pupăza și Țăriceni, jud. Ilfov, în întindere de 3578 stj. din care 2763 stj. 4 palme au fost vînduți răposatului dragoman Manuc. Înaltul Divan întărește judecățile anterioare ca Mitropolia să restituie jeluitorilor acei stîinjeni din moșia sa; hotarnicii și inginerul ambelor părți să măsoare moșia Pupezeni a răposatului Manuc și stîinjenii care vor lipsi pînă la suma de 3572, să se dea jeluitorilor din moșia Mitropoliei, cu cărți de hotărnicie. În caz că nu vor fi stîinjeni în plus peste cei 2763 și 4 palme, jeluitorii se vor judeca cu casa răposatului Manuc, iar Mitropolia, cu casa răposatului Brîncoveanu pentru «împresurarea» ce ar suferi dinspre moșia Obilești a acestuia.

Ms 952, 139, p. 286-287; I.D. dos. 14569/832.

170. — 1832 sept. 13. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 19 mai în pricina dintre Uța, fata lui Ștefan din București cu Nicolae și Costandin, brașoveni din Giurgiu, pentru un loc de acolo pe care se află prăvăliile cumpărate de pîriți de la Ali turcul cu 750 lei și hotărăște ca aceștia să-și stăpînească prăvăliile, deoarece jeluitorul Uța nu are nici o dovadă că acel loc a fost al tatălui său.

Ms 952, 140, p. 287-289; I.D. dos. 14515/832.

171. — 1832 sept. 17. — Înaltul Divan, ca urmare la anaforaua Depart. de Opt din 10 sept. 1830 și a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 29 febr. <1832> în pricina dintre stolniceasa Sultana Lehloaica și medelniceasa Elena Brezoianca, moștenitoarele boierilor Alexeni, cu fostul mare agă Grigorie Fișpescu pentru 585 stj. moșie din Vlădeni jud. Ilfov, hotărăște să se măsoare moșiile ambelor părți și să se împlinească jeluitoarelor

suma de 2474 stj. după hrisovul lui Grigore Ghica vv. din 1673 (7181) iunie 10; prisosul de stînjeni să rămînă în stăpînirea agăi Filipescu; să se dea fiecăruia «carte de alegere», iar în caz de nemulțumire să-i trimită la Divan.

Ms 952, 141, p. 290-295; I.D. dos. 14487/832.

172. — 1832 sept. 16. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 mai <1832> cercetînd pricina dintre Maria Brătășanca și evreul Coen, pentru un pieptene de diamant, zălogit de Scarlat Brătășanu, soțul jeluitoarei, cu 100 galbeni în timpul refugiului la Brașov, hotărăște ca numitul evreu să jure în legea lui că nu a primit acel zălog de la Brătășanu; dacă va refuza jurămîntul să restituie jeluitoarei pieptenele, iar datoria s-o dea de la fostul ei soț, căci obiectul amanetat fiind dar dinaintea nunții, făcea parte din zestre și conform pravilelor, nu putea fi zălogit sau vîndut fără înlocuire; în caz de opunere să plătească jeluitoarei valoarea aceluia pieptene, arătată de «dov'et giuvaergiul», care l-a lucrat.

Ms 952, 142, p. 295-298.

173. — 1832 sept. 16. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830, sept. 25, în pricina dintre stolniceasa Eleni Lăcusteanca cu fostul mare vornic Filip Lenj pentru moșia Șuța, din jud. Dîmbovița, adăugînd însă că hotarnicul care a măsurat numai capetele moșiei, să măsoare și lungul ei, la jumătatea acelei lungimi să facă trăsura de mijloc și să dea carte de alegere pentru întreaga moșie, iar vornicul Filip să plătească stolniceșii banii cu care a cumpărat la mezat suma acestor stînjeni, după învoiala ambelor părți.

Ms 952, 143, p. 301-302; I.D. dos. 4627/831.

174. — 1832 sept. 13. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 25 iulie <1832> găsind bună hotărîrea anaforalei veliților vornici din 1828 oct. 16, în pricina dintre Hristea Drăgan, ibrișingiu din București, mahalaua Popa Rusu, cu Hagi Garabet armeanul pentru o «plimbare»; în urma cercetărilor făcute la fața locului, găsindu-se că jeluitorul a început construirea «plimbării» conform dispozițiunilor pravilei, hotărăște ca acesta să fie liber s-o facă acolo unde a început-o, respectîndu-și obligațiunile luate cu privire la zidirea gropii și ridicarea unui zid în locul uucilor despărțitoare dintre ele și pîrit.

Ms 952, 144, p. 302-305; I.D. dos. 14560/832.

175. — 1832 sept. 17. — Inaltul Divan confirmă judecata Divanului de Comerț din 23 iulie <1832> în pricina dintre Dimitrie și Stoian, arendașii moșiei Băjeștii, cu Penco Pavel — toți din jud. Mușcel — pentru chestiuni bănești ca jeluitorii să restituie lui Penco suma de 1300 lei cu dobînda pravilnică, întrucît porumbul vîndut acestuia pentru acei bani, s-a stricat; infirmă însă hotărîrea ca jeluitorii să dea pîritului un cîștig de 2 parale la oca de porumb și cheltuielile pricinuite, deoarece nu era vina lor că porumbul fiind verde s-a stricat din pricina timpului și că pe nedrept li s-a pretins acel cîștig, pentru care s-a iscat procesul.

Ms 952, 145, p. 306-307; I.D. dos. 14568/832.

176. — 1832 sept. 20. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 18 în pricina dintre Nicolae Ionescu fost al doilea vistier și sovetnicul Andrei Ischistambol pentru vinărici și hotărăște: deoarece via era a Ecaterinii sora pîritului, care, ca soție de boier, era scutită de plata vinăriciului, jeluitorul să dea sovetnicului Andrei suma de 700 lei, luată fără nici un drept în 1826, împreună cu dobînda legiuită și cheltuielile de judecată, fără zeciuală, desființată prin Regulamentul Organic; pentru vinăriciul pretins de jeluitor începînd cu anul 1826 să se judece deosebit, întrucît via a rămas șetrarului Chiriță, fratele pîritului.

Ms 952, 146, p. 309-310; I.D. dos. 14450/832.

177. — 1832 sept. 19. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 iunie 2, dată la anaforaua Depart. Logofetei Pricinilor Străine din 20 iulie 1830, prin care Ion Dumitru Cariboglu sudit rusesc este condamnat să plătească fostului mare căminar Ștefan Moscu cheltuielile pricinuite prin neprezentarea sa la judecată; ținînd seamă de dovezile aduse de Cariboglu, de neîndeplinirea unor formalități și de faptul că anaforaua Logofetei Pricinilor Străine nu a fost judecată, hotărăște ca părțile împincinate să se înfățișeze la Divanul Judecătoresc pentru cercetarea anaforalei de mai sus și a dovezilor ce vor aduce, dîndu-se hotărîre în scris; dacă o parte va rămîne nemulțumită, să facă apel la Divan.

Doi membri din Înaltul Divan, găsesc că sentința Divanului Judecătoresc este conformă pravilelor și fac opoziție.

Ms 952, 147, p. 311-317; I.D. dos. 4645/831.

178. — 1832 sept. 21. — În pricina de avere dintre Zisu Hristu Corovesi, epitropul Diohniei din satul Prisoianina-Turcia, soția lui Costea brutarul, mort în București și Despa de aici, cu care Costea s-a căsătorit pe bază de mărturii false, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 august <1832> deoarece Diohna, soția lui Costea, cu care avea doi copii, trăia și nu erau despărțiți prin «diazigon» bisericesc și hotărăște ca Despa să mărturisească sub jurămînt averea rămasă de la Costea. Din această avere să se dea Despei partea ce se va dovedi că este a ei și îmbrăcămîntea primită de la ea iar restul să fie trimis Diohnii și copiilor ei; iar Despa să se judece deosebit pentru lipsurile ce va avea și pentru mărturiile false, pe baza cărora s-a căsătorit, cu cei care le-au făcut.

Ms 952, 148, p. 318-319; I.D. dos. 14562/832.

179. — 1832 sept. 24. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 19 aug. <1832> și cercetarea anterioară a judecătoriei Ilfov, în pricina dintre Păuna, sora răposatului Costandin brașoveanu cu Zamfir Dinu, al doilea soț al răposatei Zmaranda, fosta soție a lui Costandin și mama celor două copii nevîrstnice avute cu acesta și hotărăște ca epitropii asupra averii Zmarandei pe Miho cojocarul, fratele ei și pe Păuna, sora lui Costandin.

Ms 952, 149, p. 320-322; I.D. dos. 14571/832.

180. — 1832 sept. 24. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Depart. Logofetei Pricinilor Străine și a Divanului de Comerț din 24 iulie <1832> în pricina dintre Gheorghe Ioan, sudit țesaro-crăesc și Ianache Gheorghiu

cu Enciu Hagi Anton și Gh. Lilovici, sureccii, pentru o datorie de 300 galbeni; se hotărăște ca cei doi sureccii, pe baza scrisorilor primite la cererea lor de la Vasilache Papadopol în schimbul zapisului de datorie înapoiat jeluitorilor, să-și ceară despăgubirea prin judecată de la numitul Papadopol, dacă Grigore din Craiova, fratele acestuia, nu le-a achitat suma de mai sus.

Ms 952, 150, p. 322-324; I.D. dos. 14558/832.

181. — 1832 nov. 7. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 sept. <1832> în pricina dintre fostul mare paharnic Costandin Ștefănescu cu Cănuță Movilă pentru o piua pe apa Pria, care curge printre moșiile lor, Inaltul Divan hotărăște ca jeluitorul paharnic să fie liber a-și desăvîrși piua fără să bată pari pe pămînt uscat în moșia pîritului Cănuță, căruia paharnicul Ștefănescu îi îngăduie să lege zăgaz pe moșia sa, deși el nu face acest lucru pe moșia pîritului, dîndu-i și înscris că va plăti toate pagubele, în caz de înec.

Ms 952, 151, p. 325-327; I.D. dos. 14590/832.

182. — 1832 nov. 7. — În pricina dintre Tița femeia cu pitar Dumitrache Urianu, care, după doisprezece ani de la moartea soției sale Smaranda, neagă autenticitatea actului, scris și iscălit de el prin care soția sa o desrobea pe Tița, Inaltul Divan infirmă hotărîrea medelnicerului Scarlat Mănescu, unul din judecătorii Depart. de Patru din Craiova și hotărîrea Divanului Judecătoresc de acolo din 13 ian. <1832> ca jeluitoarea să fie mai departe roabă pitarului Urianu și fiicei sale, Anica. Se hotărăște ca desrobita Tița să fie slobodă, în rînd cu-birnicii țării, iar pitarul Urianu să dea fiicei sale un suflet de țigan dintre robii săi.

Ms 952, 152, p. 327-330; I.D. dos. 14505/832.

183. — 1832 nov. 4. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 11 iunie <1832> în pricina dintre Petre Scrădeanu din Caracal cu nepoata sa Zoița, fiica răposatului Alex. Scrădeanu și soțul ei Fiera, pentru averea rămasă de la Alexandru, ucis de hoți la moșia părintească Scrada din jud. Gorj, unde locuia numai Uidilă, fratele cel mare, Inaltul Divan hotărăște, în urma învoielii dintre ambele părți, să se cerceteze la fața locului ce avere a rămas de la Alexandru și scăzîndu-se cheltuielile făcute cu pomenirea lui, cu hrana și îmbrăcămîntea Zoiții și a țiganilor ei, cît a stat sub îngrijirea jeluitorului Petre, să se arate cîtă din acea avere se află asupra lui Petre și a lui Uidilă și cîtă s-a luat de alții, pentru ca toți să contribuie la restituirea ei; lucrurile supuse stricăciunii să fie plătite în bani după prețul ce se va face, iar cheltuielile de judecată să fie plătite de acela dintre unchii pîritei Zoița, care se va dovedi vinovat.

Ms 952, 153, p. 330-333; I.D. dos. 14549/832.

184. — 1832 nov. 7. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 aug. <1832> în pricina dintre Eleni Chițeasca, prima soție a răposatului stolnic Nicolae Chițescu cu baronul Hristofor Sachelarie pentru 12000 lei, prețul darurilor sale dinaintea nunții, Inaltul Divan confirmă

hotărîrea Divanului Judecătoresc ca baronul să fie lăsat în pace, iar jeluitorii să se despăgubească de la serdarul Matache, fratele ei, care a primit acești bani de la baron, conform învoielii și pe care ea îl acuză că nu i-a dat, cu atât mai mult cu cât jeluitorii au primit din averea stolnicului Chițescu 600 lei pe an pentru întreținerea Efrosinii, fiica lor.

Ms 952, 154, p. 333-335; I.D. dos. 14574/832.

185. — 1832 nov. 28. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 aug. <1832> în pricina dintre sluger Alexandru, Maria logofeteasa și Anton, al doilea vistier, frații și nepotul răposatului stolnic Iacovache Teodoru cu stolniceasa Teodora, soția acestuia, pentru o bănuită diată și avere, tănuite la m-reă Cernica și dovedite prin carte de blestem că nu există și pentru cheltuielile pe care stolniceasa Teodora le pretinde jeluitorilor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, în sensul ca judecătoria Ilfov să acționeze, după dispozițiile pravilei, două catastife de întreaga avere a răposatului: unul să rămână la judecătorie și altul la pîrită, epitroapa firească a averii soțului decedat și a copilei ce are cu el; aceasta este obligată, după «Organicescul Regulament», să dea socoteală anuală de administrarea averii, iar jeluitorilor să li se dea, la cererea lor, o copie legalizată de pe aceste catastife.

Ms 952, 155, p. 336-338; I.D. dos. 14566/832.

186. — 1832 nov. 28. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 sept. <1832> în pricina dintre paharnicul Alecu Mărgărit din jud. Rîmnicu Sărat și pitar Grigore, vărul său cu vițprotopop Radu Tempea, vechilul bisericii Schei din Brașov, pentru 330 stj. moșie din hotarul Căcăleți și Redea Barbului din jud. Buzău, cu venitul lor preținși de zisa bisericii, ca făcînd parte din cei 1300 stj. dăruți de Zmaranda Bălăceanca și pe care jeluitorii îi cotropiseră în baza unui act vechi de 115 ani, fără să cunoască hotărîrile domnești ce a avut biserica, Inaltul Divan hotărăște ca biserica Schei, pe baza actelor ce posedă, să stăpînească cei 1300 stj. și să i se deosebească moșia de a jeluitorilor, iar aceștia să-i plătească venitul celor 330 stj. de la data luării lor pînă acum și 994 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 952, 156, p. 338-342; I.D. dos. 14585/832.

187. — 1832 dec. 5. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 febr. <1832> Inaltul Divan cercetează pricina dintre baronul Hristofor Sachelarie și titularnic sovetnic Ștefan Cîrjanovski, epitropii casei răposatului general Const. Varlam cu arhimandritul Ierotei, egum. m-rii Sf. Ioan, pentru un capăt de pod de pe apa Argeșului și o bucată de loc cu han, cîrsumă și băcănie, proprietățile moșiei Copăceni din jud. Ilfov a răposatului Varlam, care dăduse mănăstirii în schimb moșia Zbîrcea, aceiași județ, cumpărată la mezat de la Sultana Popescu. Inaltul Divan hotărăște, pe baza dovezilor aduse de epitropi, că podul și locul cu zidirile de pe el să rămînă mai departe în stăpînirea casei răposatului general Varlam, iar m-reă Sf. Ioan să se judece deosebit cu casa răposatului comis Bujoreanu pentru călcarea moșiei Zbîrcea.

Ms 952, 157, p. 342-346; I.D. dos. 14480/832.

188. — 1832 dec. 5. — Inaltul Divan confirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei din 1825 mart. 13 în pricina dintre Matei fiul lui Papa de la Slăvești jud. Vlcea, cu Nuțu, fiul lui Matei vameșul tot de acolo, pentru o datorie de 505 lei, rămasă de la tatăl jeluitorului și hotărăște ca pentru acești bani pîritu Nuțu să stăpînească averea rămasă de la datornic, alcătuită din 11 stj. moșie în Slăvești, o casă la Gîngulești și o vie de patruzeci rînduri, renunțînd la venit și la cheltuielile de judecată.

Ms 952, 158, p. 347-348; I.D. dos. 14603/832.

189. — 1832 dec. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 iunie <1832> în pricina dintre Stanca și soțul ei Păvălache Pitișteanu, ambii din Cîmpulung-Mușcel pentru 200 lei, prețul unui țigan de zestre, pentru datoriile de 7915 lei, pe care tatăl Stancăi le avea de luat de la diferite persoane și alte socoteli dintre ei. Se hotărăște că Stanca nu mai are nici un drept să ceară bani pentru țigan în urma mărturiilor aduse de soțul ei că i l-a plătit pe cale de judecată cu 120 lei; în ceea ce privește datoriile tatălui ei, urmează ca judecătoria locală să facă cercetare la fața locului, după cererea ambelor părți, prețuind și lucrurile luate lui Păvălache de soția sa cînd a fugit de la el și cel care va fi găsit dator la încheierea socotelilor, va trebui să despăgubească partea nedreptățită.

Ms 952, 159, p. 348-349; I.D. dos. 14546/832.

190. — 1832 dec. 16. — În pricina dintre Marghioala Lențu din familia Bencească și parucicul Lențu, al doilea soț al său, cu fostul mare clucer Alex. Samurcaș, primul ei bărbat, pentru învoirea făcută între ei la 1830 mart. 28, trei luni înainte de despărțire, cu privire la împărțirea averii și la înscrisurile date de jeluitoare în această privință după divorț, nerecunoscute de nici o lege civilă sau bisericească, Inaltul Divan infirmă cercetarea judecătorei Dolj și hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 13 iunie <1832> și hotărăște ca învoiala și înscrisurile jeluitoarei să rămîină nule, iar împrecinații să-și ceară drepturile prin judecată.

Ms 952, 160, p. 350-355; I.D. dos. 14565/832.

191. — 1832 dec. 21. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 aug. <1832> în pricina dintre Athanasie Diamandi cu fratele său șetrar Stamate, amîndoi de la Pitești, pentru cheltuielile făcute de Athanasie cu îngroparea și pomenirile mamei lor și pentru cheltuielile pîritului Stamate, cu întreținerea acestuia pe timpul cît a stat la el, Inaltul Divan hotărăște: jeluitorul Athanasie să plătească fratelui său jumătate din cheltuieli cu dobînda legală și pe baza declarațiilor ce vor da sub blestem, cu privire la averea mamei lor, să se împartă, luîndu-și fiecare dreptul său.

Ms 952, 161, p. 356-357; I.D. dos. 14598/832.

192. — 1832 dec. 16. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 iunie <1832> în pricina dintre Friderih Gaer, sudit prusienesc, cu Grigorie, fiul răposatului serdar Nicoli pentru restul de bani ce avea să ia de la Visterie, cuvenit lui Gaer pentru construirea podului de pe Cîlnău și sechestrați de serdar sub cuvînt că jeluitorul era che-

zaşul lui Fraivalţ, antreprenorul podului, care îi datora bani şi care fugise cu 9000 lei fără să înceapă lucrarea podului ce-i fusese încredinţată. Se hotărăşte ca sechestrul să fie ridicat, deoarece Gaer era chezaşul lui Fraivalţ pentru executarea podului, nu pentru datoriile lui, iar restul de bani, ce avea să ia de la Visterie să fie daţi jeluitorului, pentru podul făcut, urmînd ca atît el pentru cei 9000 lei, cît şi fiul serdarului pentru datoriile sale, să se judece cu Fraivalţ, cînd îl va găsi.

Ms 952, 162, p. 358-359; I.D. dos. 14538/832.

193. — 1832 dec. 16. — În pricina dintre fostul mare stolnic Răducanu Clinceanu cu slugereasa Ralu Creţeanca pentru restul de bani cu dobînda lor, pe care jeluitorul îi datora pîrîtei pentru 1200 stj. de moşie din Preajba jud. Teleorman, cumpăraţi la mezat şi pentru cheltuielile ce i-a pricinuit, ca şi pentru cererea făcută de a i se scădea din datorie îmbunătăţirile aduse şi clăcaşii ce i-au lipsit cînd a cumpărat moşia, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 30 iulie <1832> cu deosebire numai la cheltuieli, urmînd ca din suma de 2743 lei, 10 parale, să se scadă 1174 lei pe care stolniceasa Creţeanca îi datora arendaşului moşiei, iar jeluitorul să plătească pîrîtei numai 1579 lei.

Ms 952, 163, p. 360-361; I.D. dos. 14570/832.

194. — 1832 dec. 19. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc de la Craiova din 1830 oct. 20, dată la anaforaua Depart. de Patru din dec. 1827, în pricina dintre fostul mare căminar Ştefan Bibescu cu jeluitorul Dincă Ralea pentru datorii băneşti, pe care numitul căminar este condamnat să le plătească jeluitorului şi, pe baza pravielor şi a Regulamentului Organic, hotărăşte ca Ştefan Bibescu să rămînă definitiv condamnat, deoarece nu s-a înfăţişat (la niciunu) din termenele fixate pentru judecată şi nu a făcut nici apel în termenul legal.

Ms 952, 164, p. 362-365; I.D. dos. 14613/832.

195. — 1832 dec. 19. — Inaltul Divan judecă pricina dintre preotul Vasile, preotul Ioan şi 93 locuitori din satul Țița jud. Dîmbovița cu marele logofăt Ştefan Bellu pentru părțile lor de moşie, vîndute prin silnicie, pe care aceştia le cer înapoi cu restituirea banilor, deoarece vînzarea încheiată între ei şi logofătul Bellu în 1819 fusese desfăcută chiar de acesta. Pe baza hrisoavelor de la Alex. Suțu vv. şi Grigore Ghica vv., care întăresc stăpînirea logofătului Bellu pe aceste moşii în schimbul banilor de răscumpărare, pe care locuitorii nu-i mai înapoiaseră şi pe baza dispoziţiunilor din praviță că o hotărîre domnească, întărită de doi domni, nu poate avea apelație, se hotărăşte ca moşia să rămînă în stăpînirea logofătului Bellu.

Ms 952, 165, p. 366-369; I.D. dos. 14592/832.

196. — 1833 ian. 27. — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe, feciorul polcovnicului Costandin Măjaru, cu sora sa Maria din Ploeşti pentru zestrea făgăduită de tatăl său la mărițiș, hotărăşte ca jeluitorul Gheorghe să rămînă nesupărat de suma de bani ce o pretinde sora sa, întrucît cununia ei cu bărbatul găsit nu s-a săvîrşit. Maria nu poate avea

pretenție nici la rămasurile părintești, ea fugind de acasă, părăsindu-și tatăl bolnav și bătrîn, ci jeluitorul să-i dea numai acea sută de lei ce i-a fost lăsată prin diată. De asemenea pîrîta Maria nu poate avea pretenție la averea fratelui lor Tudosie, mort, și la «pretenția zestrală» a fiicei sale Zmaranda, întrucît acestea n-au fost cercetate de nici o judecată pînă acum.

Ms 953, 1, f. 1-2; I.D. dos. 14534/832.

197. — 1833 febr. 3. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Gh. Botea și Manda Rasti pentru arenda moșiei Popeștii Crețulescului cu trei roate de moară pe apa Dîmboviței și piuă, pentru moara tăiată din porunca stăpînirii, fiind pusă sus, hotărâște: la banii arenzii să socotească dobînda «pravilnicească» de cînd era dator, după contract, Gh. Botea a-și da logofetesei Manda. La fel și se pună dobîndă și la prețul veniturilor morii de la sfîrșitul fiecărei luni înainte și scăzînd una din alta, cel ce va rămîne dator să-i împlinească; ne-trimiterea apelației la timp a fost din cauza holerei.

Ms 953, 2, f. 3 v; I.D. dos. 14533/832.

198. — 1833 febr. 3. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Stoiana văduva cu Mihai măcelarul pentru un zapis de lei 555 ce pretinde Stoiana de la el ca un moștenitor al fratelui său Dima, hotărâște: zapisul prezentat de Stoiana fiind fals după mărturiile aduse, rămîne Mihai măcelarul nesupărat, iar preotului Nicolae, care a depus mărturie mincinoasă să i se orînduiască de către Mitropolie pe-deapsa cuvenită după canoanele bisericești.

Ms 953, 3, f. 3 v-5; I.D. dos. 14600/832.

199. — 1833 febr. 3. — Inaltul Divan, în pricina dintre Cășița siuge-reasa și Gheorghe vistierul cu păhărniceasa Elenca Crețuleasca, respînge apelația jeluitorilor ca nefăcută în termen, căci vechilul lor luase cunoștință de termen prin semnarea jurnalului de ședință și arătase că este nemulțumit de cuprinderea lui.

Ms 953, 4, f. 5 v-6; I.D. dos. 14605/832.

200. — 1833 febr. 6. — În pricina dintre Milcu, Vlăduși și Costandin, moșneni Pârdești din Căpreni jud. Dolj cu Bradi Samoil nemeșul, asesorul austriacesc de la Inidona < Inidoara > din țara nemțească, pentru stăpînirea unor stînjeni de moșie la Căpreni, Inaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărâște ca Bradi Samoil să stăpînească 447 stînjeni moșie în Căpreni, moștenire; zapisul de cumpărare al acestor stînjeni înfățișat de către jeluitori nu s-a găsit bun, deoarece la 1808 aceștia s-au arătat cu jalba către Divanul Craiovei ca din partea asesorului, la călcarea ce făceau Golumbenii acestor stînjeni de moșie, și nu ca stăpîni ai lor. Inaltul Divan mai hotărâște ca toate cărțile acestor stînjeni primite de jeluitori de la pîrît în diferite judecăți ca și zapisul în cauză să se restituie pîrîtului, iar venitul acestor stînjeni cuvenit pîrîtului, să se stabilească prin judecată.

Ms 953, 5, f. 6-7; I.D. dos. 15339/833.

201. — 1833 febr. 17. — Înaltul Divan, în pricina dintre 87 locuitori din satul Pojogi jud. Vilcea cu fostul mare clucer Ion Voinescu, ginerele căminarului Cost. Borănescu, pentru moșia ce pretindea jeluitorii că li s-ar fi luat prin vânzări silite, hotărăște: clucerul Ioan Voinescu să stăpânească numita moșie după cuprinderea hrisovului din 1814 al lui < Ion > Caragea vv. când, cumpărăturile făcute de Matache Vispescu de la birnicii și breslele din Pojogi, au fost scoase la mezat și cumpărate de C. Borănescu, socrul pîrîtului; în ce privește celelalte dumpărături făcute în urmă prin bună învoială, jeluitorii nu mai au drept de protimisîs.

Ms 953, 6, f. 7-8 v; I.D. dos. 14620/832.

202. — 1833 febr. 20. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre Bălana, fata popii Vasile din Zgaia jud. Mehedinți cu al doilea logofăt Petre Burileanu din Cerneți pentru răscumpărare cu protimisîs a unor părți de moșie ce pîrîtul a cumpărat de la tatăl jeluitoarei și de la alți moșneni din hotarul Batoți același județ, hotărăște: jeluitoarea Bălana să întoarcă pîrîtului Burileanu prețul locurilor cumpărate de la moșneni și să le ia în stăpînire, neținîndu-se în seamă că ea nu are drept de protimisîs fiindcă s-a turcit¹⁾, făcîndu-se cadină lui Mahmut turcul cu care a plecat peste Dunăre la 1821, în silnicie. Pentru partea ei de zestre, cu care s-a învoit cu pîrîtul prin întoarcerea banilor, nu mai poate avea pretenție și la venitul acestei «litre» de moșie și nici pîrîtul nu mai poate cere dobîndă la banii dați pe locurile răscumpărate, luîndu-și venitul. Pentru despăgubirea pîrîtului de îmbunătățirile aduse pe acele locuri, un membru al judecătoriei locale va face cercetări la fața locului spre a se evalua adevărul lor preț.

Ms 953, 7, f. 8 v-14; I.D. Dos. 16258/832.

203. — 1833 febr. 27. — Înaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre schitul Dălhăuți cu stolnicul Donea pentru stăpînirea moșiei Dălhăuți din jud. R. Sărat și opt pogoane de vie, hotărăște: părțile prigonitoare să-și ia boieri hotarnici și, după hotărîrile domnești de mai înainte, să alege din acea moșie două părți, împreună cu cele opt pogoane vie paragină, dăruite schitului de vornicul Mihai Cațichi și Stoian căpitanul și a treia parte să o dea moștenitorilor lui Jălboiu, întocmînd hotărnicie și hartă.

Doi din membrii Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru motivele: 1) Hotărîrea lui Moruz vv. este dată în pricina dintre schit cu Tudorache Jălboiu și cumnatul său Dumitrache Caloian și nu cu stolnicul Ioan Donea. 2) Pîrîtul se judecă acum cu starețul și nu cu schitul pentru cei 455 stj. «împietriți» de 12 boieri în 1720 (7228) și stăpîniți de el fără supărare din partea călugărilor. 3) Pîrîtul se trage din Done Damian pe numele căruia s-a făcut hotărnicia din 1720 (7228); fiind stăpîn al acestor stînjeni a luat otaștîna de la schit pentru viile de pe moșia sa și el să stăpînească moșia după sineturile ce are.

1. Numita jeluitoare a fost răpită de turci care voind s-o înecă în Dunăre, a primit, lepădîndu-se de lege (o învinovățire aduse de pîrît), să se căsătorească cu Mahmut turcul, trecînd în Turcia.

Dar ea declară că nu și-a lepădat legea, deși a fost chinuită și apoi fugind a venit în țară, pocăindu-se și împărtășindu-se, a dovedit că nu și-a lepădat credința, rămîind creștină. — Duhovnicul ei a fost episcopul Methodie Vrața.

Acte: 1634 (7142) pentru moșia Scăeni, din jud. R. Sărat, 1635 (7143) pentru Căpotești și Balta Albă, din jud. Brăila, 1635 (7143) pentru: Fărăești, Bertești, Modrozești, Urichești din jud. R. Sărat și vad de moară în gîrla Milcovului, 1704 (7212) hotărnicie pentru Hângulești, 1718 (7226) pentru Mîndrești, 1720 (7228) pentru Mîndrești și Dălhăuți, 1727 (7235) pentru Balta Albă, 1727 (7235) pentru Obilești, etc.

Ms 953, 8, f. 14-18 v; I.D. dos. 14611/832, vezi și nr. 302, 582, 1047.

204. — 1833 febr. 24. — Inaltul Divan, la jalba moștenitorilor răposatului mitropolit Nectarie prin care cer să se facă publicație obștească pentru creditorii din țară și din afară ai răposatului mitropolit, ca să se prezinte cu zapisele ce au, în termen de 40 zile, hotărăște: să se facă publicare prin buletine oficiale și batere de tobă prin orașe timp de 60 zile, iar celor din streinătate să li se aducă la cunoștință prin consulate timp de 6 luni.

Ms 953, 9, f. 18 v-19; I.D. dos. 15338/833.

205. — 1833 mart. 6. — Inaltul Divan, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din 1831, în pricina dintre păhărniceasa Elenca Floreasca, soția răposatului paharnic Teodorache Cloșcă, cu Cost. Jupaniotu, supus cesaro-crăiesc, pentru niște cercei cu diamant, dar de nuntă, puși amanet de soțul său, și pentru cîtă avere a rămas la moartea paharnicului Cloșcă, hotărăște: din averea răposatului său soț să i se dea 30000 lei zestrea sa, fiind înaintea datoriei către pîrit, din care să se scadă chiria casei; darurile dinaintea nunții revin copiilor; cerceii să și-i caute la polcovnic Ilie, fără de bani; jeluitoria rămîne apărută de pretenția cîștiurilor scutelnicilor ce i-au rămas după moartea soțului; să i se plătească stricăciunea viilor neîngrijite, precum și venitul lor socotit 1500 lei pe cinci ani; averea rămasă de la soțul ei să fie vîndută prin mezat pentru împlinirea drepturilor sale și apoi ale pîritului, pentru acoperirea datoriilor.

Ms 953, 10, f. 19 v-21; I.D. dos. 14458/832.

206. — 1833 mart. 6. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Logofetiei Dreptății și a Divanului Civil din 1830, în pricina dintre Agnița Strălicovschina cu Manda, soția lui Enache Macri, pentru o datorie de 32 galbeni a soțului Agniței către soțul Mandeii pe cînd aceștia erau în viață, hotărăște: jeluitoria Agnița să plătească pîritei cei 32 galbeni cu dobînda lor și cheltuielile de judecată în sumă de lei 17, iar de zeciuiala banilor și de cei 8 galbeni, ce zice că ar fi fost împrumutați de soțul jeluitoarei de la Macri, la joc de cărți, rămîne apărută.

Ms 953, 11, f. 21-21 v; I.D. dos. 14584/832.

207. — 1833 mart. 10. — În pricina dintre Nicolae fiul lui popa Gri-gore cu soacra sa Ancuța de la Boșoteni jud. Romanati pentru 10 stj. moșie de zestre și pentru alți 40 stj. dați de pîrită jeluitorului în 1822 pentru cheltuielile și osteneala ca vechil al ei în judecata de împresurare a moșiei socrului său de către popa Matei Bălan, asupra cărora în 1829 nu-l mai recunoaște stăpîn silindu-l să-i dea zapis de renunțare, Inaltul Divan confirmă anaforaia Depart. Dreptății și infirmă hotărîrea Diva-

nului Craiovei. Se hotărăște ca jeluitorul Nicolae să stăpânească atât cei 40 stj. cât și ceilalți 10 stj. de zestre fără a se ține seamă de acel zapis ce i s-a luat în silnicie la Isprăvnicat în 1829 și nici de dregerea făcută de pîrită în diata bărbatului său; jeluitorul să-și caute prin judecată și venitul acestor stînjeni luat de soacra sa.

Ms 953, 12, f. 22-25; I.D. dos. 15335/833.

208. — 1833 mart. 10. — În pricina dintre Costea Dimitriu și medelnicer Grigorie Bălteanu pentru datoria de 8492,32 lei, ce primul voiește a-i lua din vînzarea la mezat a averii pîritului înaintea împlinirii zestrei răposatei soții a medelnicerului pe seama copiilor lor, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1832, hotărăște să se vîndă la mezat toată averea pîritului, din care să se împlinească pe seama copiilor drepturile zestrei răposatei soții a medelnicerului și din ce va rămîne să se împlinească datoria jeluitorului și a altor datornici ce vor mai fi.

Ms 953, 13, f. 25 v; I.D. dos. 14604/832.

209. — 1833 mart. 13. — În pricina dintre fostul mare postelnic Cost. Plaghiano cu fostul mare vornic Mihail Ghica pentru 279 stj. palme 5 din hotarul moșiei Gălătoșani jud. R. Sărat, pe care pîritul îi cumpărase de la Costandin și Dumitru, frați Prodani, fără ca să le aparțină acești stînjeni, Inaltul Divan hotărăște: jeluitorul Plaghiano să stăpânească toată moșia Gălătoșani în sumă de 1003 stj. și jumătate cumpărați de la hatma-nul Costache Gherachi, iar acesta de la moșnenii de acolo, nesupărat de vornicul Mihail Ghica, care cumpărase de la frații Prodani moșie streină.

Jeluitorul să-și caute venitul acestor stînjeni prin judecată osebîtă.

Ms 953, 14, f. 26-30; I.C. dos. 18813/833.

210. — 1833 mart. 6. — Inaltul Divan, în pricina dintre Dumitru, Ioan și Dobre moșneni Burlani de la Negoșli jud. Gorj cu Stanciu Caloianu, pentru cercetarea la fața locului, prin carte de blestem a vechii stăpîniri ce au avut-o Burlanii și Stanciu în partea de moșie a lui Stan Cocaia, hotărăște: un boier, ce a luat parte la prima judecată, să meargă la fața locului și aducîndu-se martorii ambelor părți să cerceteze prin carte de blestem și să pună pietre hotare între moșiile părților prigonitoare, apoi să facă și cercetare asupra venitului și cel ce a «împresurat», să întoarcă părții păgubite.

Ms 953, 15, f. 30 v-31; I.D. dos. 16261/832; vezi și nr. 477.

211. — 1833 mart. 17. — În pricina dintre medelnicer Mihalache Bo-rănescu cu slugereasa Tița Plăviaanca pentru: 1) stăpînirea moșiilor Plavia și Voiceasca din jud. R. Sărat, 2) 5 pogoane pămînt făcute danie slugeresei de către Safta Plăviaanca, mătușa jeluitorului, 3) pentru un codru de loc din Valea Bătrînă, 4) împărțirea lucrurilor rămase de la răposata Safta Plăviaanca, luate de slugereasă, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște:

1) moșia Plavia și Voiceasca să se stăpînească de ambele părți în mod egal, iar venitul luat de o parte în paguba celorlalte să fie întors;

Inaltul Divan

2) numita slugereasă să stăpînească cele 5 pogoane loc după cu-prinderea înscrisului de danie al Saftei Plăvianca, dovedit temeinic;

3) judecătoria locală să cerceteze dacă în «codrul» de loc de la Valea Bătrînă răposata Safta Plăvianca, mătușa jeluitorului, a vîndut sau a dăruit ceva în urma zapisului din 1801, acele pogoane să se scadă din partea medelmîcerului, iar de nu, să se urmeze după acel zapis;

4) cererea jeluitorului pentru lucrurile rămase de la Safta Plăvianca, nefiind întemeiată, se respinge.

Ms 953, 16, f. 31 v-40; I.D. dos. 14610/832.

212. — 1833 mart. 17. — În pricina de judecată dintre moșnenii Vlădulești cu moșnenii Stoicănești și Cocești de la Starchiojdu jud. Săcueni, pentru hotarul Blidării, unde sînt islazurile, Inaltul Divan înfirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște: hotarnicii părților prigonitoare să meargă la fața locului să cerceteze, prin carte de blestem, semnele din hotărnicile clucerului Dînu și a serdarului Greceanu și să măsoare trupul moșiei Blidarea unde au fost islazurile, prin 3 trăsuri precum și la cele două capete; să se facă apoi împărțirea după zapisul de învoială dintre dînșii, întărit de Grigore Ghica vv. la 1827, osebind pe unii de către alții cu pietre și semne statornice, dîndu-le la mînă și cărți de alegere.

Ms 953, 17, f. 40 v-42; I.D. dos. 15356/833.

213. — 1833 mart. 17. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Neagu Iorgangibașa cu fostul mare clucer Nicolae Trăsnea, episcopul spitalului m-rii Colțea, pentru o cîrnă de pe apa Borcii, luată în arendă de jeluitor împreună cu moșia Călărași, hotărăște: fiindcă în vadul unde era acea cîrnă, la venirea oștilor rusești s-a făcut pod stătător pentru trecerea obuzurilor, spitalul se obligase față de jeluitor care acceptase, să i se facă altă cîrnă de care să se slujească pe unde va putea pe apa Borcii, jeluitorul nu poate să ceară nici vadul unde e podul nici despăgubiri. În consecință jeluitorul este obligat a restitui spitalului 6125 lei popriți pentru venitul acelei cîrne, precum și arenda pe toți anii, alfel spitalul este slobod să arendeze moșia cui va crede.

Ms 953, 18, f. 42-43; I.D. dos. 14616/832.

214. — 1833 mart. 18. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 și aceea a Comisiei Consultative în pricina dintre Ion Paspale cu păhărniceasa Elena Crețulescu pentru suma de 1498 lei, pagube pricinuite jeluitorului prin «nedare de apelație la soroc» de către pîrită, hotărăște ca pîrita păhărniceasă să împlinească jeluitorului Paspale dreptul său după hotărîrea Divanului Judecătoresc și apelația să se facă în soroc de 60 zile, de la darea hotărîrii.

Ms 953, 19, f. 43-43 v; I.D. dos. 15340/833.

215. — 1833 mart. 20. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moșnenii Șerbănești din jud. Vilcea cu Dumitrache Genuneanu, pentru răscumpărarea în baza dreptului de protimis a unei moșii pe care Păuna postelniceasa a vîndut-o nepotului său, pîritul de mai sus, deși ei au numărat o parte din bani, iar restul l-au depus la

Milea neguțătorul din Ocnele Mari. Se hotărăște ca pîritul Dumitrache Genuneanu să stăpînească acea moșie fiind nepot de frate al postelnicesii Păuna; jeluitorii vor răspunde venitul luat, precum și cheltuieli de judecată, urmînd a-și ridica banii de unde i-au depozitat.

Ms 953, 20, f. 44-44 v; I.D. dos. 14459/832.

216. — 1833 mart. 20. — Înaltul Divan infirmă anaforaua veliților boieri din 1824 în pricina dintre Ioan Cărpeneșanu cu căminăreasa Marioara, soția lui Petrache Arion, pentru banii ce jeluitorul pretinde să i se împlinească, din averea lui Arion și pe care acesta avea să-i ia de la casa răposatului general Costandin Varlaam deoarece jeluitorul avea să ia bani de la răposatul general pentru «epistasia» casei, iar nu de la răposatul Arion; jeluitorul Cărpeneșanu de are să ia ceva de la casa generalului Varlaam, să-și caute drepturile prin osebîtă judecată.

Ms 953, 21, f. 44 v-45; I.D. dos. 14478/832.

217. — 1833 mart. 24. — Înaltul Divan confirmă anaforaua veliților boieri din 1819 în pricina dintre postelnicele Ianache Măinescu de la Măinești cu popa Nicolae de la Racovița din jud. Romanați, pentru răscumpararea a 2 petice de moșie din hotarul Găinești și Măinești, pe care pîritul preot le-a cumpărat de la Dumitru Nătănețu în 1799, iar acesta le-a avut luate din zalogire de la Chirăța și Pîrvu, rude ale jeluitorului. Se hotărăște ca jeluitorul Ianache să răspundă pîritului lei 644, prețul cumpărării acelei moșii de la Nătănețu, să ia acele petice în stăpînirea sa fără pretenție de venit, cumpărarea preotului fiind cu zapis; nici pîritul nu poate avea pretenție la dobîndă, ci să-și ridice îmbunătățirile făcute de pe acea moșie.

Ms 953, 22, f. 45 v-46 v; I.D. dos. 15362/833.

218. — 1833 apr. 10. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și confirmă anaforaua Trib. Ialomița în pricina dintre Lambru Plăvălescu și egum. Acăchie Laodichias de la m-re Dealul pentru arenda moșiilor Jigălia și Dridu din jud. Ialomița și hotărăște ca jeluitorul să plătească egumenului 25000 lei «cusurul» arenzii moșiei Jigălia rămas din primul an, datorată după contract. În al doilea an, luînd în arendă și moșia Dridu, să dea pentru amîndouă 40000 lei, cu dobînda lor și să răspundă acum și lei 40000 arenda pe al treilea an. «Prisourile adeturilor» moșiei, fiind neprevăzute în contract, rămîn pe seama mănăstirii.

Ms 953, 23, f. 46 v-47; I.D. dos. 15360/833.

219. — 1833 apr. 11. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Drăghici Popescu cu popa Pătru, ambele părți din Cornești jud. Gorj, pentru o moară și ieșătură ce pretinde jeluitorul că sînt făcute pe moșia sa și a fraților săi. Se hotărăște, părțile fiind de acord, ca popa Pătru, împreună cu cetașii săi, să stăpînească moara și ieșătura după alegerea făcută de Răducan Busuioceanu; jeluitorul va plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 953, 24, f. 47 v-49; I.D. dos. 15346/833.

220. — 1833 apr. 10. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Maria Rasti cu Alex. Schina, bărbatul său, pentru restituire de zestre și cheltuieli de întreținere de la plecarea acestuia din casă. Se hotărăște ca din suma de 19130 lei, pîritul să se scadă cu suma lucrurilor sale și cu dobînda de lei 13000 din 27000 primiți prin foaia de zestre, ce avea să ia dintr-un «secfestru» de la Iași, de la niște Holbani, rude ale soției, însărcinîndu-se ei a-i primi; ceilalți bani urmează a fi răspunși de pîrit la Mitropolie împreună cu zapisele casei de zestre; din dobînda acestor bani urmează să trăiască Maria cu copila ei pînă cînd se vor uni în căsnicie, sau se vor despărți.

Pentru pretenția bănească ce are căminăreasa Rasti, muma jeluitoarei, de la pîrit, să se cerceteze de judecătoria locală.

Ms 953, 25, f. 49-50; I.D. dos. 14505/832.

221. — 1833 apr. 18. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și a Trib. de Comerț în pricina dintre breasla butarilor din București și Vasile Stătescu pentru călcare de angajament, hotărăște: zapisele fiind încredințate de scriitorul lor că n-au fost modificate și că butarii au luat mai mult la datul buților jos și la scoaterea lor din pivnițe și băgarea în altele, jeluitorii butari sînt obligați a întoarce lui Stătescu plusul luat peste angajament de cînd sînt scrise zapisele pînă la împlinirea sorocului de un an.

Ms 953, 26, f. 50 v-51; I.D. dos. 14622/832; vezi și nr. 283.

222. — 1833 apr. 18. — Înaltul Divan, înfirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și confirmînd hotărîrea Trib. de Comerț în pricina dintre Ioan Bălăceanu cu Ilie Ioan pentru nerespectarea contractului de tovărășie dintre ei, hotărăște ca pîritul Ilie să încredințeze pe jeluitor cu chezași vrednici și să continue tovărășia pînă la capăt, sau să se desfacă această tovărășie vînzîndu-se marfa din prăvălie din care să-și tragă jeluitorul capitalul pus, cu dobînda legală; dacă nu se va împlini această sumă, pîritul să fie obligat a-i răspunde, iar dacă va prisosi să se împartă cîștigul după cuprinderea contractului.

Ms 953, 27, f. 51-52; I.D. dos. 14532/832.

223. — 1833 apr. 24. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Nița ovreica, supusă cesaro-crăiască, cu Costandin croitorul pentru niște bani și cercei ce i-a luat acesta cînd a fugit cu fata jeluitoare, hotărăște: întrucît pîritul nu a voit a face jurămint pentru cele luate, se recunoaște ca bună cererea jeluitoare; acesta este dator a întoarce Niței ovreica 15 galbeni împărătești, 31 rubiele, o mahmea, 9 galbeni și jumătate, prețul cerceilor, și hainele fiicei sale luate cînd a fugit cu pîritul, precum și 20 galbeni, după zăpisiul său, cu dobînda legală pînă la achitare.

Ms 953, 28, f. 52 v-53; I.D. dos. 16243/832.

224. — 1833 apr. 25. — În pricina de despărțenie dintre Costache fost mare ceauș de aprozi și soția sa Safta, fata răposatului sluger Drăghici Borănescu, care nu mai voiește să trăiască cu soțul său pentru meînte-le-

geri în căsnicie, voind ea o viață liberă, Înaltul Divan, confirmând hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște: jeluitorul Costache să împlinească zestrea fostei sale soții, iar aceasta să-i întoarcă lucrurile luate de la el cînd a fugit. Darurile de nuntă să se dea lui Costache înapoi, întrucît Safta, la cercetarea bisericească, a renunțat a mai conviețui cu el, fiind trimisă în surghiun la m-reă Țigănești pentru îndreptare, pentru care fapt nu poate avea pretenție nici la cheltuielile de întreținere, îmbrăcăminte sau plata simbriei și hrana slugilor, întrucît i s-a dat, de la plecare în stăpînire via ce o avea zestre, al cărei rod l-a luat dînsa.

Ms 953, 29, f. 53 v-54 v.

225. — 1833 mai 3. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ioan Cariboglu, supus rusesc, ca epitrop al răposatului Teodor Polihronie și biserica Sf. Vineri din București pentru datoria ce are să ia de la casa lui Polihronie. De vreme ce Maria, cumnata lui Polihronie s-a judecat cu Mihai, epitropul bisericii, amîndoi raiile, pentru datoria de 2000 lei, atît la Depart. de Opt cît și la veștii boieri prin a căror anafora Maria s-a îndatorat să plătească datoria și nu a mai făcut apel, Cariboglu, ca vechil al Mariei, nu are drept să se mai judece.

Hotărîrea rămîne definitivă cu deosebirea numai că copiii Mariei să rămînă apărați de zeciuiala banilor conform Reg. Organic; judecata s-a făcut între raiile de față cu titularnicul sovetnic și cavalerul Simion Andreiovici Carmovici, cinovnicul consulatului rusesc.

Ms 953, 30, f. 54 v-56; I.D. dos. 14456/832.

226. — 1833 mai 9. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei în pricina dintre moșnenii Tratiești cu moșnenii Copăcești ce le zic și Bălteni, amîndouă părțile din satul Bălteni jud. Gorj, pentru stăpînirea moșiei Butiana, hotărăște ca jeluitorii să stăpînească moșia lor Butiana în suma stînjînelor și după semnele ce sînt arătate în hotărîrea domnească a lui Alex. Sc. Ghica din 1768 iulie 12 mergînd cu lungimea moșiei pe matca Păcurii în sus pînă la hotarul Vlăduleilor și judecătoria județului să aducă la îndeplinire această hotărîre.

Ms 953, 31, f. 56-57; I.D. dos. 15380/833.

227. — 1833 mai. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdar Costache Florescu cu vornicul Iordache Golescu pentru moștenirea casei Florescu, al cărui epitrop a fost răposatul ban Radu Golescu, care, pentru a putea mărita 2 surori ale numitului serdar, a trebuit să vîndă moșiile Delenii și Floreștii de Sus din jud. Ilfov spre a le înzestra și care din greșeală ar fi trecut în catastih 7206 lei dobîndă la banii zestreilor; se hotărăște ca să se plătească serdarului Florescu din averea banului Radu Golescu, rămasă celor trei fii ai săi (unul pîritul de mai sus) 34712 lei și dobînda lor de la hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 953, 32, f. 57-58 v; I.D. dos. 14559/832.

228. — 1833 mai 9. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Domnesc în pricina Neculei văduva de la Rușii de Vede cu polcovnic Andonache Moscune pentru răscumpărarea a niște locuri din acel oraș, hotărăște: pentru cele două locuri Necula să întoarcă pîritului banii cumpărării locurilor și să le ia în stăpînire, iar pentru stricăciunile pricinuite de polcovnic la niște duzi și vie, să se facă prețuirea lor prin carte de blestem.

Pentru locul luat de pîrit cu embatic de la m-reă Sf. Spiridon Nou acesta să fie liber a-și termina binaua începută, întrucît arhimandritul Iosif nu a avut nici o calitate cînd a hărăzit acel loc din moșia mănăstirii copiilor jeluitoarei.

La cheltuielile judecății nu poate avea pretenție nici o parte, pricina neputîndu-se desface decît prin judecată.

Ms 953, 33, f. 58 v-60; I.D. dos. 15353/833 și I.C. 1926/840.

229. — 1833 mai 13. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre serdăreasa Maria văduva cu egumenul Sofronie de la m-reă Nucetul pentru o prăvălie ce o socotea zestre a sa, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc. Naidin, tatăl jeluitoarei, vîind să dea ginerelui său serdar Manoil o prăvălie din cele trei ce le avea pe moșia m-rii Nucetul, pe care însă le închiriasse lui Vasile Ghica pe toată viața lui, iar serdaru Manoil, nevoind să primească o astfel de zestre, vinde una din prăvălii chiriașului cu 7000 lei pe care îi constituie zestre fiicei sale Maria; prăvălia fiind cumpărată în urmă de mănăstire, nu poate să aibă jeluitoarea nici o pretenție la acea prăvălie, ci să-și caute acei 7000 lei în averea răposatului său bărbat.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus pentru motivele că soțul jeluitoarei, în unire cu socrul său, a vîndut acea prăvălie fără a pune «andipricon», și că mănăstirea nu trebuia să răscumperă acea prăvălie pînă nu se asigura zestre.

Ms 953, 34, f. 60 v-61; I.D. dos. 15354/833.

230. — 1833 mai 13. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Anca Racovița oia ca mandatară a fiului său Alecu plecat la Paris, cu vâtaf Vasilache Porumbaru pentru răscumpărarea unor țigani vînduți pîritului de fostul mare logofăt Mihalache Racoviță, soțul jeluitoarei, hotărăște: pîritul Porumbaru să stăpînească acei țigani. În ce privește Alecu Racoviță care arătase că nu s-a dus în țară străină și nu are să locuiască acolo, ci a fost trimis «vremelnicește», nu i se vor tăgădui drepturile pămîntești sau de moștenire.

Ms 953, 35, f. 62; I.D. dos. 14555/832.

231. — 1833 mai 17. — Inaltul Divan, în pricina dintre arhimandritul Eliseiu, starețului m-rii Poiana Mărului, cu Ene Mateescu de la S'obozia jud. R. Sărat pentru 200 stj. moșie din Puținței și Golești, dăruiți schitului de Maria ceașoia și pe care îi pretinde pîritul în puterea anaforalelor veliților boieri din 1817 și 1818, întărite de < Ion > Caragea vv., cu răspunderea prețului acestor stînjeni, hotărăște: pîritul Ene Mateescu să răspundă schitului Poiana Mărului în soroc de 15 zile prețul acestor stînjeni

după prețuirea postelnicului Vasilache și să i se restituie toate actele acestor stînjeni; nu se va restitui venitul lor, socotindu-se zalogire, iar pentru îmbunătățirile făcute va răspunde pîritul costul lor.

Ms 953, 36, f. 62 v-63 v; I.D. dos. 14591/832, 11680/836.

232. — 1833 mai 17. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre locuitorii satelor: Giurgîța, Urzicuța de Jos, Amjuleștii și Afumații cu Matei și Spiridon Portăreștii din jud. Dolj, pentru tăiere de pădure, hotărăște: unul din boierii judecători de la «întîia cercetare» și protopopul plășii să meargă la fața locului; locuitorii satelor să mărturisească prin carte de blestem, din nou ce copaci au tăiat și să se plătească după cartea de judecată a Divanului Craiovei; cine nu va primi cartea de blestem să plătească de toată casa cîte 12 lei. Cînd s-a făcut prima dată cercetare, Dumitrache Berneanu arată că sătenii n-au primit s-o iscălească «ci au sărit cu zurbalnic la dinsul și la catanele ce au fost¹».

Ms 953, 37, f. 63 v-64; I.D. dos. 14486/832.

233. — 1833 mai 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre Pandoleon Zalichi, dragomanul consulatului francez, cu serdar Polihronie Costea Nanu pentru a treia parte de vie din Cocorăști ce a luat-o cu arendă Nicolae Hagi Enuș, hotărăște: în conformitate cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv., din anul 1827, să stăpînească jeluitorul a treia parte de vie, lucrînd-o cu cheltuiala sa și luîndu-i rodul pînă la împlinirea sorocului din zăpisul de arendă.

Ms 953, 38, f. 64 v-65 v; I.D. dos. 15413/833.

234. — 1833 mai 16. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Băluță Teișanu de la Rîmnicu-Vilcea cu serdar Paraschiva Sachelarie pentru un «zăpis de datorie» luat de la serdarul Pălăceanu cu care zice că a fost încărcat; deoarece în această pricină există o hotărîre a Divanului Domnesc complet prin care jeluitorul a fost îndatorat să răspundă banii după zăpis serdarului C. Pălăceanu, iar dacă este nemulțumit să facă apel la viitorul domn, Inaltul Divan nu intră în cercetarea acestui caz.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus fiind pricină aparte dintre jeluitor și pîrit, iar nu cu C. Pălăceanu și sînt de părere a se trimite pricina spre judecare la instanța unde se cuvine, spre cercetare.

Ms 953, 39, f. 66 v; I.D. dos. 14502/832.

235. — 1833 mai 17. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaua tribunalului în pricina dintre Luxandra doamna lui Mihai Suțu vv., cu epitropul casei răposatului Zaman pentru datoria soțului său către pîrit de 365000 lei, cu amanet moșiile Putineiu și Lița din jud. Teleorman, Segarcea pe Olt și Nenciulești din jud. Ilfov, hotărăște: să se vindă cu mezat numitele moșii pentru acoperirea datoriei și dobînzilor convenite împreună cu cheltuielile de judecată; în cazul cînd

1) Locuitorii acestor sate trăiau în bordeie.

aceste datorii nu se pot acoperi, atunci beizadea Grigorie Suțu, socru-l Luxandrei, să dea și venitul acestor moșii de când «s-au secestreat» și pînă se va «haraciladisi»¹⁾).

Ms 953, 40, f. 67-68; I.D. dos. 15372/833.

236. — 1833 mai 20. — În pricina dintre Alecu Fundeanu, vărul Saftei Cojocăreanca, decedată, cu Sultana, soția răposatului Ion Cojocăreanu pentru ca aceasta să îplinească 1000 lei cu dobînda legală pe seama nepoților ei, copiii Saftei, și să nu mai vîndă vin și rachiu în căminul înfundat, sau nevoind Sultana să dea banii, să întoarcă copiilor hanul și moara luate prin hotărnicia din 1819, Inaltul Divan hotărăște ca și jeluitorul să facă cerere la judecătorie pentru partea copiilor Saftei deoarece Sultana arată că nu se declară moștenitoare lui Iancu Cojocăreanu, ci își caută dreptățile sale pentru care a dat jalbă la judecătorie.

Ms 953, 41, f. 68 v; I.D. dos. 14596/832.

237. — 1833 mai 19. — În pricina de judecată dintre căminar Iorgu Văcărescu cu Mihalache Brătescu de la Tîrgoviște pentru stricarea unui iaz de moară, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc, hotărăște ca jeluitorul căminar să plătească pîritului 9741 lei stricăciunile și pagubele suferite prin tăierea zăgazurilor morii pe apa Dimboviței ce făcuse pîritul pe moșia sa, întrucît s-a dovedit prin carte de blestem, că nu s-a adus nici o stricăciune moșiei Pierșinari a jeluitorului.

Trei din membrii Divanului sînt împotriva hotărîrii pentru că orînduitul la fața locului nu a determinat bine cumpăna apelor, locul unde a fost tăiat zăgazu și pagubele ce s-au pricinuit căminarului prin mutarea mătci Dimboviței, și găsesc dreptă cererea jeluitorului de a se numi un boier al Divanului pentru o nouă cercetare.

Ms 953, 42, f. 69-71 v; I.D. dos. 16248/832.

238. — 1833 mai 20. — În pricina dintre Ralu Crețeanca cu Ecaterina Darasca și slugerul Iacomî, fostul bămbat al Crețeancai, pentru venitul locului cotropit din moșia pîritei, pe care jeluitoarea înțelege să-l plătească numai de la despărțirea de soțul său, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrile Divanului Politicesc, hotărăște: jeluitoarea Ralu să plătească pîritei Dărasca 23964 lei venitul locului cotropit de la hotărnicia făcută de tatăl său în 1803, întrucît slugerul Iacomî nu poate fi acuzat să plătească, el stăpînind moșia după foaia de zestre a socrului său. Jeluitoarea, de nu este mulțumită, să-și ceară despăgubirea de la părintele său, care i-a dat zestre lucru ce nu-i aparține.

Ms 953, 43, f. 71 v-73; I.D. dos. 15370/833.

1. Doamna Luxandra Suțu era fiica lui Ion Caragea vv., căsătorită cu Mihai Suțu, vîtor domn, mai înainte de 1812 la Țarigrad.

Tatăl său i-a dat 25000 galbeni olandezi și 7500 galbeni în diamantlicuri. Cu acești bani susținea dînsa și socrul ei că ar fi cumpărat acele moșii. Însă n-a avut foaie de zestre să probeze aceasta și deci n-a putut să și le facă «exoprică». spre a le scoate de sub amanet.

239. — 1833 mai 24. — Înaltul Divan, confirmînd anaforaua Depart. de Opt din 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 în pricina dintre medelnicereasa Antița, soția răposatului medelnicer Gh. Bucșănescu, cu Gh. Bucșănescu fiul ei vitreg pentru a treia parte din averea soțului său, ca una ce a avut doi copii cu răposatul, morți după tatăl lor, precum și partea ei de zestre împreună cu lucrurile hărăzite de soț la logodnă (o sumă de bani și un inel cu diamant), hotărăște: jeluitoria, fiindcă a avut copii cu răposatul, are drept cît va trăi, la o pătrime din averea soțului în uzufruct. Nu se admite scăderea lucrurilor și darurilor dinaintea nunții, nici a lucrurilor date de pomană, datoriile și cheltuielile cu judecarea moșiei Titești din jud. Argeș și nici împărțirea venitului de la moartea soțului pînă la a copiilor precum și asupra celor 3 suflete de țigani.

Pentru țidula de bani și inel de la logodnă să facă cerere la judecătorie, nefiind cercetate.

Ms 953, 44, f. 73-75; I.D. dos. 4619/831.

240. — 1833 mai 26. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Alecu Grigoriu din jud. Buzău cu Haim Șain, ovreiu din Focșanii Moldovei, pentru niște lînă adunată de Herș Samoil din plaiul Sănicului, hotărăște următoarele:

Dovedindu-se din mărturia lui Herș și netăgăduirea lui Alecu, că Herș a dat pîrîtului zapisele de banii dați scăunărilor pentru cumpărarea lînei, în puterea căroră a trimis doi ovrei de au strîns acea lînă pe seama lui Haim, nu se admite cererea jeluitorului de a pune «secestrul» pe lînă ca fiind tardivă. Deci atît lînă, cît și zapisele luate de jeluitor să se dea pîrîtului plătiînd și toate cheltuielile de judecată. Prin «osebită judecată», să-și caute jeluitorul banii dați lui Herș, iar acesta să dea socoteală de lînă și banii ce zice că a dat mai mult pîrîtului Haim peste cei primiți.

Ms 953, 45, f. 75-76 v; I.D. dos. 16249/832.

241. — 1833 mai 27. — În pricina dintre moșnenii Mișchieni cu Nicolae Bujă de la Craiova pentru stăpînirea a 81 stînji moșie, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, și după cererea părților, hotărăște:

Un boier de la judecătoria Dolj să cerceteze dacă pîrîtul sau neamul său au stăpînit chiar numai o parte din acești stînji ce sînt alături de moșia ce acesta o are de la moșul său Antonie, să măsoare acești stînji și să-i dea în stăpînirea sa (călcarea n-are soroc); dacă se va dovedi însă că acești stînji au fost stăpîniți numai de jeluitorii moșneni, să se dea în stăpînirea lor; pentru partea de moșie a lui Tudor Săpunaru, «coborîtă» fiului său Nicolîța, s-a dat osebită hotărîre de către Divan.

Ms 953, 46, f. 76-78; I.D. dos. 14537/832.

242. — 1833 mai 27. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moșnenii Mișchieni jud. Dolj cu Nicolae Bujă de la Craiova, ginerele Bălășei, fiul lui Tudor Săpunaru, pentru stăpînirea a 2 livezi din hotarul Mișchiei, în sumă de 77 stînji, rămase de la Nicolîța, feciorul lui Tudor Săpunaru, pîrîtul zicînd că acei stînji s-ar în-

tinde peste tot hotarul. Un boier de la judecătoria locală să facă cercetare la fața locului cu carte de blestem, de câta moșie a stăpînit Tudor Săpunaru și Nicolîță, fiul său pînă la moartea lor, afară de acele 2 livezi, atît în lățime cît și în lungime și măsurînd-o și «împetrînd-o» să o dea în stăpînirea lui Nicolae.

Ms 953, 47, f. 78 v-79; I.D. dos. 14564/832.

243. — 1833 mai 29. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaua Logofetei Țării de Jos din 1830, în pricina dintre Const. Rătescu cu Pană Matraca, soțul Luxandrei, vechil și pentru fratele acesteia Grigorie Lăzurescu, pentru 175 stînji din moșia Mărunțișu, din care 100 stînji a cumpărat jeluitorul, «fără de cale», de la Panait Lăzureanu, ceilalți fiind de moștenire lui Grigorie de la mama sa Elenca, hotărăște: numita Luxandra să stăpînească cei 100 stînji ai săi de zestre moștenire de la mama sa Elena soția lui Panait Lăzureanu, iar fratele ei cei 75 stîj.; jeluitorul va mai plăti și cheltuielile de judecată precum și venitul ce se va dovedi că a luat de pe partea lui Grigorie care se va da cu dobîndă la «oc sigur». Bani dați de jeluitor pe acei 100 stînji să și-i caute la Panait. Venitul și alegerea stînjenilor Luxandrei se va stabili prin judecată.

Ms 953, 48, f. 79-80; I.D. dos. 15344/833.

244. — 1833 mai 30. — În pricina dintre Teodosie arhimandritul, egum. m-rii Mihai Vodă, cu Athanasie Bazaca, pentru locul din dosul cafenelii mănăstirii din fața podului Beilicului, Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște: un boier judecător de la judecătoria Ilfov să meargă la fața locului să măsoare stînjenii locului cafenelii, apoi pe cei ai Ologului tot ai mănăstirii, iar de va mai rămîne vreun prisos, acela să fie al pîrîtului Bazaca, despărțînd cu «semne hotare» locurile mănăstirii de al acestuia.

Pîrîtul, de va mai avea ceva cu Marin Gheorghiu, să-și «caute prin osebită judecată», iar pentru ulicioară să se urmeze după învoirea dintre dînșii.

Ms 953, 49, f. 80-81; I.D. dos. 14567/832, vezi și nr. 795.

245. — 1833 mai 20. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc <1832> în pricina dintre păhărniceasa Țița Catargioaica cu vorniceasa Sevastița Fîlîpeasca pentru vînzarea moșiei Maia, făcută de pîrîta către Silivestru Răducanu, de la care a și primit o parte din bani și de la care jeluitoarea voia s-o răscumpere, hotărăște:

Intrucît vînzarea nu a fost desăvîrșită prin primirea prețului întreg de la cumpărător, pîrîta este volnică să-și retragă zapisul și să-și stăpînească moșia.

Ms 953, 50, f. 81-82; I.D. dos. 15352/833.

246. — 1833 mai 30. — În pricina dintre Mihai Athanasie de la Craiova cu Nicolae Mănculescu de la Livezi jud. Dolj pentru despăgubirea de venituri și alte lucruri de pe moșia Livezi, luată de jeluitor în arendă de la Elena Livezeanca și cheltuieli de judecată, Inaltul Divan, infirmînd

hotărîrea Divanului Craiovei și admitînd opinia separată din acea hotărîre, hotărăște: polcovnicul Nicolae Mănciulescu să plătească jeluitorului pagubele venitului moșiei și cheltuielile de judecată alse cu carte de blestem la fața locului.

Ms 953, 51, f. 82-83; I.D. dos. 14542/832.

247. — 1833 mai 30. — În pricina dintre Zmaranda Chițeasca cu Marghioala, fiica comisului: Iordache Chițescu pentru averea rămasă prin diată de la Ioan Chițescu, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște:

Din prețuirea averii să se scadă datoriile decedatului. Restul să se împartă în trei: una să se dea Marghioalei cu venitul ei de la moartea lui Chițescu, iar celelalte două părți să le ia Zmaranda, după ce se vor scădea lucrurile luate de mama Marghioalei, una «pe chipul» copiilor săi, iar alta, partea sufletului, pentru pomenirea mortului.

Ce se va mai găsi în afară de diată să împartă pe din două iar pentru cei 6000 lei, ce zice Zmaranda că a plătit datoria tatălui Marghioalei la casa lui Theodosie Vrana, să se «desfacă» prin judecată deosebită.

Ms 953, 52, f. 83-84; I.D. dos. 14593/832.

248. — 1833 mai 30. — În pricina dintre moșnenii Posobești din jud. Buzău și Neacșu fiul lui Sava, cu clucereasa Safta a lui Manolache Trestianu pentru partea de moșie a acestor moșneni vindută la mezat răposatului clucer Trestianu pentru datoriile numiților moșneni, ce susțin că la hotărnicia făcută s-ar fi cotropit și parte din moșia celor ce n-au avut datorii, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, cu care au fost mulțumiți și jeluitorii moșneni, hotărăște: pîrita Safta să stăpînească moșia cumpărată la mezat de soțul său, iar Neacșu, fiul lui Sava, să-și caute prin osebită judecată părțile ce zice că le-ar fi cotropit prin hotărnicia făcută.

Ms 953, 53, f. 84-84 v; I.D. dos. 14525/832.

249. — 1833 iun. 3. — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Greceanu și slugereasa Elenca, soția răposatului sluger Nicolae Greceanu cu Antonie și Costache Greceanu frați pentru averea răposatului șetrar Matei Greceanu, hotărăște: Costandin Greceanu a fost îndatorat pe nedrept de către Divan ca să plătească despăgubiri lui Antonie și fratelui său, întrucît el nu s-a amestecat în administrarea averii lui Matei Greceanu; Antonie și fratele său să-și caute despăgubirile din averea slugerului Nicolae Greceanu, care a încasat veniturile averii șetrarului Matei; averea răposatului șetrar nefiind evaluată, nici cercetată, ca să se vadă cine are dreptul la ea, pîrîtul să se adreseze primei instanțe pentru cercetări.

Ms 953, 54, f. 85-86; I.D. dos. 14580/832 și 8165/837.

250. — 1833 iun. 5. — Inaltul Divan, în pricina căminăresei Elenca Văcărescu, născută Căpleasca, pentru recuperarea averii sale din aceea a răposatului ei soț Mihalache Andronescu, întrucît părinții, frații și copila nevîrstnică a decedatului său soț au renunțat la moștenire, hotărăște să i se

împlinescă drepturile din orice avere a răposatului pe care cămîănăreasa o va găsi bună după hotărîrea Divanului Judecătoresc fiind faţă şi om din partea Obşteştii Epitropii, iar prisosul de avere să se dea la casa Obşteştii Epitropii.

Ms 953, 55, f. 86 v-87; I.D. dos. 15349/833.

251. — 1833 iun. 5. — Inaltul Divan, întărind anaforaua veliţilor boieri din 1828 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 pentru datoria de 2000 lei ce avea să ia Costandin Ralea din Craiova de la Scarlat Agapie, cu amanet casa din mah. Olteni, hotărăşte: din suma de 2000 lei să se scadă lei 300, chiria pe 2 ani a mamei jeluitorului cît a stat în casa pîrîtului, iar restul de 1700 lei să-i plătească Scarlat jeluitorului cu dobînda «pravilnică» şi, de nu va putea plăti, să i se vindă la mezat numita casă.

Ms 953, 56, f. 87 v-88; I.D. dos. 14425/832.

252. — 1833 iun. 5. — Inaltul Divan, întărind anaforaua Depart. Logofetiei Pricinilor Streine şi a Divanului Judecătoresc în pricina dintre doctorul Vasile Ananici, supus cesaro-crăiesc, cu clucerul Grigorie Grădişteanu pentru plata vizitelor medicale, hotărăşte: dacă cei 4 martori vor încredinţa înaintea arhiereului mărturia ce au dat-o în scris doctorului, atunci clucerul să plătească jeluitorului cîte 2 sfanţi de vizită.

Ms 953, 57, f. 88; I.D. dos. 14602/832.

253. — 1833 iun. 5. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Anica, fata lui Ioniţă, fost mare vâtaf de păhărnice, cu fostul mare vornic Alex. Sc. Ghica. Acesta fiind dregător la Depart. Logofetiei Ţării de Sus a aprobat vînzarea acareturilor pîrînteşti ale jeluitoarei deşi aceasta era neîrîstnică.

Se anulează vînzarea, însă fostul mare vornic este apărat de pretenţiile jeluitoarei întrucît n-a fost nici epitropul său.

Ms 953, 58, f. 88 v-89; I.D. dos. 15386/833.

254. — 1833 iun. 6. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre baronul austriac Hristofor Sachelarie şi titularnicul sovetnic Ştefan Cîrjanovschi, epitropii casei răposatului general Costandin Varlam, cu vorniceasa Zoita Samurcaş pentru hotarul dintre moşiile Ciorogîrla şi Bîcu din jud. Ilfov, hotărăşte: unul din cei 2 judecători ai judecătoriei Ilfov, cu hotarnicii ambelor părţi, să meargă la faţa locului unde, de la movila ce s-a găsit la sfîrşitul celei de a 3-a trăsuri din capul moşiei Bîcu, să se înceapă măsurătoarea moşiei Ciorogîrla pînă în moşia Cotroceanu după semnele arătate în hotarnica din anul 1806, utilizîndu-se cartea de alegere a medelnicerului Giurescu, să se pună semne şi pietre moşiei Ciorogîrla şi să se facă carte de hotărnicie.

Ms 953, 59, f. 89 v-92; I.D. dos. 14617/832.

255. — 1833 iun. 7. — În pricina dintre poicovnic Const. Dobrogeanu cu moşnenii de la Cornu din jud. Prahova pentru răscumpărarea şi stăpînirea moşiei Cornu, Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Jude-

cătoresc, hotărăște: polcovnicul Const. Dobrogeanu să stăpânească toate cumpărăturile de moșie de la moșneni atât cele vechi, cât și cele de la 1813 la 1826, când s-a făcut hotărnicia acelei moșii; aceste cumpărături i-au fost recunoscute de moșneni, mai cu seamă că, după câștigarea unor judecăți cu stăpînii moșiei Breaza pentru puntea de trecere a oilor și împărțirea venitului acesteia, și cu oamenii de la Ocna Telega pentru niște livezi împresurate, moșnenii au dat jeluitorului jumătate din ele, numindu-l cumpărător în hotarul lor.

Ms 953, 60, f. 93-94v; I.D. dos. 14623/832; vezi și nr. 748.

256. — 1833 iun. 7. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre rășdiaconul Florea cu medelnicer Ștefan Jianu de la Romanați pentru 29 lei, ce s-a dovedit de Divanul Craiovei că datorează pîritului din sferturile scutelniceii sale, pentru care se răfuise; jeluitorul Florea lepădîndu-se de dajdie, a fost închis după cererea satului Comanca din același județ la Isprăvnicat și i s-au vîndut lucruri pentru plata birului; Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaia veliților boieri ca medelnicerul Jianu să rămîie apărat de către jeluitor care se cuvenea a plăti și toată cheltuiala, dar a fost iertat de pîrit, iar de va mai porni alte judecăți, să plătească toate aceste cheltuieli.

Ms 953, 61, f. 94 v-95; I.D. dos. 15397/833.

257. — 1833 iun. 7. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaia tribunalului în pricina dintre moșnenii Sibiești din Pătîrlagele de Jos jud. Săcueni cu Costea Iconomu pentru cumpărăturile tănuite ce acesta a făcut din moșia lor și pe care o stăpînea ca arendaș, jeluitorii cerînd încă din 1827, dreptul de protimisis, hotărăște: jeluitorii moșneni să ia în stăpînirea lor toate cumpărăturile făcute de pîrit fără întoarcere de bani. Să le mai plătească pîritul și lei 1027 cheltuieli de judecată; Atanasie Nenoveanu, vechilul pîritului, pentru vicleșugul și obrăsnicia în instanță unde a îndemnat pe Costea să-și tăgăduiască o semnătură a sa, i se ridică pentru totdeauna dreptul de a mai fi vechil.

Ms 953, 62, f. 95 v-97; I.D. dos. 15387/833; vezi și nr. 777.

258. — 1833 iun. 10. — În pricina dintre Răducanu Micescu fost mare ceauș de aprozi cu Luxandra, soția răposatului Ilie Micescu din jud. Mușcel, pentru niște stînji de moșie din Micești, pe care jeluitorul susține că Ilie i-ar fi pus zălog la doctorul Nicolă Gavala pentru o datorie de bani și apoi, prin prefăcerea zapisului, datoria a fost trecută asupra chezașului Răducanu fără a se pomeni de zălogire, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște ca pîrita Luxandra să stăpînească acei stînji de moșie puși «andipricon» de bărbatul său Ilie împreună cu celălalt avut pentru «dreptățile zestrîi sale».

Ms 953, 63, f. 97-98; I.D. dos. 14541/832.

259. — 1833 iun. 10. — Înaltul Divan confirmă anaforaia Isprăvnicatului, a Logofetiei Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina dintre Răducanu Micescu, fost ceauș de aprozi, cu Luxandra

văduva a lui Ilie Micescu din satul Micești jud. Mușcel pentru 44 stînjeni la rîu, la Verdela și 88 stînjeni sub Coastă; jeluitorul tăgăduiește a fi dat lui Ilie adeverință că-i va întoarce banii pentru acești stînjeni vînduți de tatăl lui Ilie Micescu lui Ion și Gheorghe, iar pîrita susține că acei stînjeni i s-au dat pentru lipsă de zestre.

Deoarece adeverința că jeluitorul va întoarce banii, este menționată în judecățile anterioare, să-și stăpînească pîrita acei stînjeni pentru lipsa zestrii sale fără întoarcere de bani, jeluitorul luînd venitul lor pînă la moartea lui Ilie, iar după aceasta să se facă cercetare pentru acest venit și să se dea Luxandrei. Banii rezultați din evaluarea îmbunătățirilor de pe această moșie să se răspundă jeluitorului în contul datoriei lui Ilie către doctorul Gavală.

Ms 953, 64, f. 98-99 v; I.D. dos. 15361/833.

260. — 1833 iun. 12. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Nicolae Tihon, supus cesaro-crăiesc, cu Mihai Bobe pentru o vie pe care jeluitorul o cumpărase de la Zamfir fiul lui Mihnea Sîrbu, dar care vie împreună cu casa fuseseră vîndute la mezat pentru o datorie a lui Zamfir către Bobe, hotărăște: vînzarea intervenită între jeluitor și Zamfir rămîne desființată fiind făcută cu vicleșug, spre a păgubi pe Bobe de dreptul său; rămîne valabilă vînzarea prin mezat a viei și casei lui Zamfir pentru achitarea datoriei către Bobe; jeluitorul să-și caute banii dați pe vie cit și îmbunătățirile făcute, la Zamfir Sîrbu.

Ms 953, 65, f. 99 v-100; I.D. dos. 14601/832.

261. — 1833 iun. 13. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Costea Foru cu Dimitrie Teodoru pentru niște lucruri furate de jeluitor de la pîrit și pentru care după judecata din 1823 la Agie s-au învoit pentru «izbrănire», dar după aceea pîritul mai bănuind unele lucruri furate, i-a luat jeluitorului din lucrurile sale, silindu-l (prin bătaie la Agie) de i-a dat un zăpis de 1000 taleri, hotărăște: să se păzească cărțile de învoiala din 1823 oct., să întoarcă pîritul toate lucrurile luate în urmă de la jeluitor, sau prețul lor, să se «spargă» și zăpisul de 1000 taleri, iar cînd va veni acci Costache Ion (părtaş la furt) se vor judeca pentru taleri 305 și pentru pietrele de diamant după «exoflisisul» intervenit între părți.

Ms 953, 66, f. 100 v-102; I.D. dos. 17944/833.

262. — 1833 iun. 13. — În pricina dintre Nicolae și Vasile, frați Petrești, cu sora lor polcovniceasa Trandafira, jeluitorii neprezentîndu-se la judecată, Inaltul Divan hotărăște ca prin judecătoria județului să se pună în lucrare pentru precurmarea pricinii anaforaia Logofetei Țării de Jos și hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 953, 67, f. 102-103; I.D. dos. 4588/831.

263. — 1833 iun. 17. — În pricina dintre Barbu Scrădeanu cu postelniceasa Maria Bobinoia, fosta soție a răposatului Ion Scrădeanu, fratele jeluitorului, pentru desființarea înfierii fetii Stana făcută de Ion Scrădeanu și a diatei din 1830 prin care acesta lăsa moștenitoare a întregii

sale averi pe înfiată, Inaltul Divan, înfrimind hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăște: se 'desființează actul' de înfiere al lui Ion Scrădeanu, nefiind făcut prin judecătorie sau isprăvnicat cu toate rudele de față, conform pravilei, precum și diata pentru că nu s-a pomenit într-însa nimic de muma răposatului Scrădeanu, deși era în viață. Jeluitorul Barbu să ia în stăpînire sa toată averea fratelui său ca un moștenitor al mamei sale, iar pentru pretențiile pîrîtei Maria, ca să fie despăgubită de zestrea sa, să se adreseze primei instanțe spre cercetare.

Ms 953, 68, f. 103-104; I.D. dos. 15345/833.

264. — 1833 iun. 17. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ruja ovreica și soțul său Maer stîciarul cu breasla ovreiască din București pentru o pivniță și locul ei din mah. Răzvan, lăsată prin diată jeluitoare de mătușa sa Etela, iar aceasta tot prin diată o avea de la soțul său Moise, pe care loc, prin așezămîntul făcut cu Etela, breasla făcuse pe acea pivniță un «besemendraș» (casă de închinăciune) iar acum, prin acte false, voia să pună stăpînire pe tot acel loc și pivniță, hotărăște:

Ruja ovreica să stăpînească cu bărbatul său Maer locul casei arse împreună cu pivnița de sub besemendraș, iar breasla să stăpînească besemendrașul de deasupra acei pivnițe împreună cu locul de acolo ce-l are prin diată de la Etela, mătușa Rujei, fără plată de chirie.

Trei membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus, susținînd că Ruja nu poate avea pretenție decît la casa cu locul ei; pivnița de sub besemendraș fiind făcută de breaslă și dată Etelei numai spre folosință ca un mijloc de trai, fiind săracă.

Ms 953, 69, f. 104 v-107; I.D. dos. 14524/832 și I.C. 111/841.

265. — 1833 iun. 16. — În pricina dintre moșnenii Crivelești cu Iancu Ca'olianu din plaiul Slănic jud. Buzău pentru stăpînirea unor stînji de moșie, cumpărați de tatăl pîrîtului în moșia Criveleasca și pe care jeluitorii cereau să-i răscumpere, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua veliților boieri cu întărirea lui Grigore Ghica vv, hotărăște: un membru al judecătoriei locale, împreună cu hotarnicii pîrîților, să măsoare la fața locului și să stilpească stînjenii pîrîtului de către moșia moșnenilor precum și parțea ce-i se cuvine din muntele Macearu, dîndu-le la mîină cărți de alegere.

Ms 953, 70, f. 108-108 v; I.D. dos. 15399/833.

266. — 1833 iun. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Baldovinești din jud. Romanai cu băneasa Safta Brîncoveanu pentru impresurarea ce li s-a făcut la moșia lor de hotarnici încă din 1820, cu prilejul alegerii moșiei Cîmpina a răposatului Grigore Brîncoveanu, hotărăște: întrucît în această pricină este dată anaforaua veliților boieri, din 1827 și hotărîrea lui Al'ex. Suțu vv., Inaltul Divan nu poate intra în cercetarea ei, iar dacă moșnenii se găsesc nemulțumiți să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 71, f. 109; I.D. dos. 15396/833.

267. — 1833 iun. 20. — În pricina dintre mitropolitul Venedict Vithleimiteanu și Porfirie, exarhiu patriarhiei din Ierusalim cu baronul Hristofor

Sachelarie pentru o datorie de 4734 galbeni, Inaltul Divan, confirmând anaforaua mitropolitului și a veliților Logofeți cu întărirea lui Grigorie Ghica vv., hotărăște: să se urmeze cele arătate în anaforaua de mai sus, adică m-reă Văcărești să lase în arenda baronului Hristofor pe nouă ani toate moșiile și acareturile sale pentru achitarea datoriilor ei către pîrit; în ce privește moștenirea averii arhimandritului Samoil, dacă aceasta se cuvine rudelor sale sau Sf. Mormint, nefiind cercetată pricina, jeluitorii arhimandriți să facă cerere la judecătoria județului; pentru nemulțumirea față de hotărîrea lui Grigorie Ghica vv., să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 72, f. 109 v-111 v; I.D. dos. 15383/833.

268. — 1833 iun. 16. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Băluță Teișanu cu Cost. Iovipale, fratele și vechiul celorlalți moștenitori ai răposatului Nicolăiță Iovipali de la Rîmnicu Vilcea, pentru cheltuielile de judecată și pagubele ce se vor dovedi cu carte de blestem că i s-au întîmplat jeluitorului prin judecări, hotărăște: pîritul Costandin să plătească jeluitorului cele ce «s-a alles» prin anaforaua Logofeției Țării de Sus din 1827, întărită de domn; dacă Băluță este nemulțumit, «să dea apelație» la viitorul domn, să se judece pentru pagube.

Doi membri ai Divanului sînt împotriva hotărîrii de mai sus pentru motivul că cererea lui Băluță pentru plata de pagube «nu atinge» hotărîrea domnească și deci nu poate aștepta pînă la viitorul domn, să se cerceteze prin judecată osebîtă.

Ms 953, 73, f. 112; I.D. dos. 15341/833.

269. — 1833 iun. 20. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre medelnicereasa Elena Crețulescu cu fiul ei fostul mare comis Const. Crețulescu pentru zestrea sa și partea ce i se cuvine din casă după moartea soțului. Deoarece jeluitoarea n-a făcut catagrafie de averea și datoriile bărbatului și cheltuiala casei, întrucît din arenda moșiei Șerbănești a luat și pîritul la majoratul său, iar Divanul Judecătoresc nu ar fi trebuit, la cererea pîritului s-o supună la jurămint pentru prețul țigăncilor și a sculelor vîndute pentru întreținerea casei, se hotărăște: părțile fiind de acord, aceasta să rămînă apărată, iar comisul să răspundă mamei sale pe fiecare an a treia parte din tot venitul casei.

Ms 953, 74, f. 113-113 v; I.D. dos. 15375/833.

270. — 1833 iun. 21. — În pricina dintre Episcopia Rîmnicului cu schitul Ostrovul și moșnenii Muereșteni care susțin că au și ei moșie în cele 64 părți dinspre Episcopie, Inaltul Divan ținînd seama de hotărîrea veliților boieri din 1824, întărită de domn, prin care se orînduiau hotarnici, care să pună la fața locului în lucrare numita anafora, hotărăște: hotarnicii ceruți atunci să pună în lucrare domneasca hotărîre, iar partea nemulțumită să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 75, f. 113 v-114; I.D. dos. 15391/833.

271. — 1833 iun. 21. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832, în pricina dintre Hristea fiul lui Ion Boșneagu,

supus cesaro-craiesc, cu protopopul Dimitrie din Pitești pentru stăpînirea unei cîrciumi, cumpărată de jeluitor de la Meletie iconomul Episcopiei Argeș, iar acesta de la Gr. Topliceanu, elironomul stolniciei Maria-Bucșenescu, de la care o avea luată cu chirie, hotărăște: pîrîtul protopop să răspundă jeluitorului prețul de cumpărare al cîrciumii, întrucît sorocul protimisirii pentru cei ce n-au semnat zăpîsul de vînzare este fără sfîrșit, jeluitorul fiind supus străin nu poate face cumpărături de imobile, iar pentru îmbunătățirile făcute să-și caute jeluitorul dreptatea la prima instanță.

Ms 953, 76, f. 114 v-116; I.D. dos. 14581/832.

272. — 1833 iun. 23. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre chir Neofit, episcopul Rîmnicului și pîrîntele Galaction cu baronul austriac Hristofor Sachelarie pentru o sumă de bani ce s-a luat la 1820 de aga Spiridon Valet de la Episcopie fără să fie datoare, ci numai în «silnicie și îngrozire de surghiun s-a răpit zăpîsul prin iscăltura arhierelui Galaction», hotărăște: zăpîsul să fie luat de la baronul Hristofor Sachelarie și «spart», iar lucrurile ce arată că le-a făcut cu acel sechestru și prin judecătoria Sibiului spre împlinirea banilor nu sînt luate în seamă; Episcopia și arhierul Galaction să-și caute despăgubirile prin judecată osebită.

Ms 953, 77, f. 116 v-118; I.D. dos. 15333/833.

273. — 1833 iun. 23. — În pricina păhărnicesei Elenii Crețulescu cu doctorul Const. Istiotu pentru «defăimarea semnăturii» sale din zăpîsul prin care pîrîtul a cumpărat, prin intermediul baronului Ștefan Meitani, de la domnița Ralu Caragea casele din fața podului Mogoșoaiei împreună cu prăvăliile și locul viran unde a fost «clup», moștenite de aceasta de la Ion Caragea vv., cerînd protimisis fie pentru dînsa, fie pentru fiii săi, care sînt la învățătură la Paris, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște: semnătura jeluitoarei nu poate fi defăimată fiind dată cu bună știință, doctorul Istiotis urmează a stăpîni imobilele cumpărate cu respectarea uliței după cuprinderea hrisovului lui Ion Caragea vv., păstrîndu-se mai departe dreptul de protimisis pentru fiii jeluitoarei care-l vor căuta cînd se vor întoarce.

Ms 953, 78, f. 118-119; I.D. dos. 15337/833 și 8219/837, vezi și nr. 516.

274. — 1823 iun. 23. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre locuitorii clăcași de pe moșia Ocnîța jud. Dîmbovița cu Acachie Laodichias, egum. m-rii Deaful, pentru nerespectarea zilelor de clacă și dijma fînului după așezămîntul din 1822, întărit de Grigore Ghica vv. și cartea de judecată a Isprăvnicatului din 1780 ca să facă cîte 5 zile clacă și să plătească dijmă de carul de fîn cîte 5 parale, pentru motivul că acea moșie este dată danie mănăstirii de neamul lor; egumenul arată însă că acea moșie a fost dăruită m-rii de Radu Voevod în anul 1614 (7122) iul. 1, și că locuitorii sînt obligați să plătească dijma și să facă clăca după Regulamentul Organic; Înaltul Divan hotărăște ca numiții locuitori să facă clacă și să dea dijma lor după Regulamentul Organic, întrucît toate așe-

zămintele și învoiele dintre clăcași și stăpînii moșiilor au fost abolite prin Regulament, păstrîndu-se numai învoiele pentru sădiri de pomi; proprietarii au fost jertfiți spre folosul locuitorilor săteni.

Ms 953, 79, f. 119-120 v; I.D. dos. 15394/833.

275. — 1833 iun. 24. — În pricina dintre fostul mare vornic Barbu Știrbei cu Mihail Gherman, sudit rusesc și logofeteasa Zmaranda Rasti pentru înecăciunea provocată moșiei sale Trestieni jud. Ilfov prin tăierea morilor de pe apa Dîmboviței, Înalțul Divan, în conformitate cu anaforaua veliților boieri, întărită de Grigorie Ghica vv., și alte hotărîri domnești de mai înainte și a Divanului Judecătoresc din 1830, hotărăște: toate morile din Bîcu, Joița, Cosoba și Bucșăneasca să fie «scoborîte» după «țancul» însemnat pe stîlpii sau pragul ușilor, făcut de inginerul orînduit la fața locului, iar pîrîșii pot să-și dădească mori respectînd acel «țanc» pentru a nu produce înecăciune moșiilor vecine.

Pagubele suferite de jeluitor se vor cerceta pe cei cinci ani cît a durat înecăciunea și se vor răspunde de acela a cărui moară a provocat pagubele.

Ms 953, 80, f. 120 v-122; I.D. dos. 15398/833.

276. — 1833 iun. 24. — În pricina dintre serdăreasa Zoița Gîrleşteanca cu nepotul său Dimitrie Fiîp pentru răscumpărarea stînjenilor de moșie din Gabru cu via de acolo, cît și cei din hotarul Urzicuța, vînduți de bărbatul ei către fratele său Filip, tatăl pîrîtului, fără de știrea sa, Înalțul Divan, confirmînd atît anaforaua Trib. Dolj, cît și hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăște: jeluitoarea a știut de vînzarea acestor stînjeni întrucît s-a cerut întîi a se vinde prin mezat și neobținînd preț bun, i-a vîndut soțului către fratele său Filip, cea mai apropiată rudă a sa; după pravilă, soțiile nu au dreptul de a răscumpăra cu protimisii acareturile bărbaților lor; în consecință pîrîtul Dimitrie să stăpînească acei stînjeni cumpărați de tatăl său de la soțul jeluitoarei; pentru moșia zălogită lui Fiîp, tatăl pîrîtului, precum și pentru cei 34 stj. din Gabru, se va urma după hotărîrile anterioare.

Ms 953, 81, f. 122 v-123 v; I.D. dos. 15385/833.

277. — 1833 iun. 28. — Înalțul Divan, confirmînd opinia separată de la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832 iul. 20, în pricina dintre Efrosina doamna răposatului Alex. Suțu vv. cu vornicul Filip Lenj și fostul mare căminar Ștefan Moshu pentru dreptul ocnelor și al vâmlor pe 12 zile din luna ian. 1821, hotărît prin firman turcesc a se plăti de noul domn Caîimah în contul datoriilor lui Alex. Suțu vv., hotărăște: pricina dintre jeluitoare și vornicul Lenj fiind «izbrănită», rămîne acesta nesupărat, iar dacă se socotește nedreptățită pentru pagube, să se desfacă cu hagi Cost. Pop. Eufrosina doamna va răspunde lui Ștefan Moshu datoria de galbeni, recunoscută, conform zapisului cu dobînda de 6% pe an și nu 10%; pentru cei 50 galbeni cu dobînda lor, să se vîndă la mezat moșiile amanetate pentru această sumă; din prețul lor să se plătească căminaru'ui datoria sa, restul de bani să se dea jeluitoarei, sau, de nu vor ajunge, să-i răspundă dînsa.

Ms 953, 82, f. 123 v-129; I.D. dos. 16241/832.

278. — 1833 iun. 26. — Înaltul Divan, confirmând hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Apostol Behar, Dimcea și Simeon, cu Iani Diamandi Curte din Basarabia pentru «rămasurile» răposatului Hagi Elefterie din niște lăzi depozitate în botu de la Sf. Gheorghe și împărțite de jeluitori, hotărăște:

Apostol Behar, Simeon, Nicolae și Alecu, care au fost la deschiderea lăzilor și luarea lucrurilor de acolo, să încredințeze prin jurământ la Mitropolie toată averea găsită în lăzi și pagubele făcute de Apostol și Simeon, și câtă avere se va dovedi, să se dea moștenitorilor lui Elefterie; Dimcea Mihail, suditul rusesc, după netăgăduirea lui Iane Curte și Iordache Ciupagea că n-a fost de față nici la moartea lui Elefterie, nici la deschiderea lăzilor, rămîne apărât.

Ms 953, 83, f. 129-130 v; I.D. dos. 17922/833.

279. — 1833 iun. 27. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Hristache Dimitriu Mariuțeanu, cu fostul mare stolnic Nicolae Urlățeanu și doctorul Mihail Coțovschi pentru o casă vîndută de Elena Coțovschi către jeluitor, cerînd acesta a i se întoarce banii dați Coțovschinii, hotărăște: stolnicul Nic. Urlățeanu să răspundă lui Hristache Dimitriu Mariuțeanu cei 5000 lei, numărați Elenii Coțovschi, cum și «cusurul» de bani către moștenitorii Elenei și să ia în stăpînire acea casă. Chiria, pretinsă de jeluitor, s-o caute la cei ce țin prăvăliile; este absolvit de cheltuielile de judecată, iar pentru «davaua» ce face Ion Niculopolu din partea doctorului asupra stolnicului, să se adreseze primei instanțe.

Ms 953, 84, f. 130 v-131; I.D. dos. 5287/831, vezi și nr. 657.

280. — 1833 iun. 28. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Gheorghe Caracostea, moștenitorul lui Gheorghe Bălan, cu Elena Crețulescu pentru datoria de bani către Gheorghe Bălan ce pretinde a i se plăti dobîndă la dobînda capetelor datoriei, depozitată la Hătmănie, hotărăște: în virtutea pravilei și după anaforaua judecății Departamentului din 1827, întărită și de Grigore Ghica vv., nu se plătește dobînda la dobîndă, dar de nu va fi depozitat banii la Hătmănie cu dobînda socotită pînă la 10 ani, atunci să o dea jeluitorului împreună cu cheltuielile de judecată în sumă de 2005 lei.

Ms 953, 85, f. 131-132; I.D. dos. 14597/832.

281. — 1833 iun. 28. — Înaltul Divan, în pricina dintre Mihai Friș, pălărier, supus francez, pentru pagubele ce i le-a făcut Zmaranda, prin scoaterea lui din casa cumpărată de la Zoîța, precum și chiria casei, în baza hotărîrii «cu Divan» a lui Alex. Suțu vv. din 1820 și anaforaua Depart. Principilor Străine, hotărăște: jeluitorul să vîndă locul celor două case cumpărate de la vornicul Dudescu, iar Zmaranda să stăpînească casa, plătiind chiria locului cumpărătorului pămîntului de la Friș, acesta rămîind apărât și de prețul casei dărmate și alte cheltuieli, socotite la facerea casei Zmarandei și alte reparații, precum prețul casei luată de la Zoîța și răsкупărată prin protimis de Zmaranda. Pîrîta neputînd să dovedească pagubele, jeluitorul rămîne absolvit de plata acestora.

Ms 953, 86, f. 132-133; I.D. dos. 14608/832.

282. — 1833 iun. 28. — Înalțul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Zoița Crăsnăreasa cu Lăudat Frumușanu fost al doilea vistier, amîndouă părțile de la Tîg. Jiu, pentru zestrea sa, jeluitoria dîrînd a nu se ține seamă de învoirea făcută de soțul ei Barbu cu Lăudat la 1830, ci să i se răspundă și cei 800 lei iertați de soțul său din cei 2000 lei, hotărăște: jeluitoria, pentru împlinirea acestor bani, să se adreseze soțului, iar Lăudat Frumușanu să rămîie apărat pentru 800 lei și să răspundă numai «condeeze zestreii», obligat de Divanul Craiovei.

Ms 953, 87, f. 133 v-134; I.D. dos. 14579/832.

283. — 1833 aug. 4. — Înalțul Divan, în pricina dintre Vasîlache Stătescu cu isnaful butarilor din orașul București pentru niște bani ce pretinde jeluitorul că are de luat de la descărcarea buților de cînd a fost îndepărtat din slujbă pînă la un an de către Sfatul Orășnesc, hotărăște că acesta nu are dreptul la banii care îi cere, treaba făcîndu-se numai de breasla butarilor.

Ms 953, 88, f. 134 v-135; I.D. dos. 15395/833, vezi și nr. 221.

284. — 1833 aug. 4. — Înalțul Divan, întărind anaforaia veliților boieri din 1826 și hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre șetrar Dimitrie Fărcășanu cu soacra sa Elena Stănescu pentru că nu ar fi pornit apelație contra hotărîrii Divanului, hotărăște ca prima instanță judecătorească să poată în lucrare, prin hotarnicul Hristache Greceanu, luat acum de pîrîită, cuprinderea anaforaiei, făcîndu-se cercetare la fața locului prin carte de blestem.

Ms 953, 89, f. 135; I.D. dos. 14477/832.

285. — 1833 aug. 5. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Zmaranda Năramzoaia cu Elena Năramzoaia, fiica ei vitregă pentru o casă cu locul ei din mahalaua Antim, pretinsă de Zmaranda ca «andipricon» pentru o vie de zestre, și dată zestre Elencăi. Constatîndu-se că atîtă casă a fost pusă «andipricon» și dată zestre Catincăi, sora sa de tată, hotărăște ca Elena să-și stăpînească casa cu locul ei.

Ms 953, 90, f. 135 v-136; I.D. dos. 14431/832.

286. — 1833 aug. 9. — Înalțul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului de Comerț și confirmînd pe a judecătoriei de Comerț în pricina dintre Gheorghe Ioan Popa cu Costandin Ceacîroglu pentru arenda moșiei Herăstrău, parte ce o are Ceacîroglu prin moștenirea fiului său Gheorghe, arendașul a jumătate din moșia Herăstrău a mănăstirii Cotroceni, hotărăște: pîrîitul să plătească jeluitorului 1080 lei dobînda banilor arenzii acestei moșii ce a luat de la marea Cotroceni, cu dobînda socotită de cînd a primit de la mănăstire și pînă la numărare, și 300 lei cheltuieli de judecată; pentru cealaltă jumătate de bani cu dobînda lor rămîne să-și caute prin judecată deosebită moștenitorii decedatului Nicolae, care a ținut în arendă cealaltă jumătate din moșia Herăstrău.

Ms 953, 91, f. 136 v-137; I.D. dos. 14582/832.

287. — 1833 aug. 11. — Înaltul Divan, în pricina dintre Nicolae Pandoleon cu fostul mare comis Costache Slătineanu pentru restituirea banilor arenzii moșiei Lapoșu, hotărăște: jeluitorul să achite pîrîtului banii datorati din arenda moșiei, popriți pînă la facerea socotelilor, după ce mai întîl se vor scădea cheltuielile de judecată.

Ms 953, 92, f. 137 v-138; I.D. dos. 14588/832; vezi și nr. 51.

288. — 1833 aug. 16. — Înaltul Divan, infirmînd anaforaua Divanului Judecătoresc în pricina dintre Maria Brătășanu cu Hristea Papazoglu, supus cesaro-crăiesc pentru o pereche de cercei cu diamante și un șal, primite de la soțul său Scarlat Brătășanu ca daruri înainte de nuntă și puse amanet apoi la pîrît, hotărăște: darurile dinaintea nunții ca și zestrea nu se pot amaneta; pîrîtul, pentru pagubele suferite, să se despăgubească din averea lui Scarlat Brătășanu, după «împlinirea celorlalte dreptăți» ale jeluitorului.

Ms 953, 93, f. 138 v-139; I.D. dos. 14530/832.

289. — 1833 aug. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre baronul Costandin Belu cu Zamfira, soția răposatului Ioan Dimitriu, pentru Hanul Roșu ce îl avea de la răposat, în schimbul banilor dați cu amanet și pentru zestre, hotărăște: Zamfira să stăpînească hanul cumpărat cu banii săi; de asemenea are dreptul de a-și căuta prin judecată și celelalte drepturi ale sale din averea nevîndută a bărbatului său; să se cerceteze cu cîți bani s-a vîndut casa și moșia Făcăeni din jud. Ialomița, cît s-a dat din datorie banului Grigore Brîncoveanu și cît a mai rămas, să se dea jeluitorului ca unui al doilea amanetar. De nu vor ajunge banii, să se vîndă la mezat și cealaltă avere a răposatului neamanetată și după ce se va despăgubi Zamfira de restul zestreii, să se plătească și numitului baron datoria.

Ms 953, 94, f. 140-141; I.D. dos. 15403/833.

290. — 1833 aug. 19. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre fostul mare vornic Scarlat Grădișteanu cu fostul mare agă Costandin Bălăceanu, unul din fiii răposatului ban Cost. Bălăceanu, pentru hotarele moșiilor Ioneasca și Călugăreni din jud. Vlasca cu moșia Strîmba, hotărăște să se urmeze hotărîrii domnești din 1828. Părțile să-și ia hotarnici care, împreună cu inginerul desemnat, să facă cercetare la fața locului, prin dovezi și carte de blestem, să se hotărască semnele moșiilor, ridicîndu-se și hartă și apoi prezentîndu-se la Divan să se dea desăvîrșită hotărîre; pentru moșia Hulubești, cerută de vornic, să se înceapă cercetare la cea dintîi judecătorie.

Ms 953, 95, f. 142-143; I.D. dos. 14444/832; vezi și nr. 581.

291. — 1833 aug. 21. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Efrosina Cuțarida serdăreasa cu slugerul Costandin Cuțarida, nepotul său, pentru împărțirea locului caselor lor, hotărăște: unul din boierii judecători de la prima instanță să se ducă la fața locului împreună cu un reprezentant de la Sfatul Orășenesc, să măsoare cu

stînjenu locul și să-l împartă în două, astfel ca să nu se închidă lumina ferestrelor jeluitoarei, iar poarta, fiind făcută de pîrît, să o ridice acesta și să o pună la locul unde va crede de cuviință.

Ms 953, 96, f. 143; I.D. dos. 17946/833 și 16179/834.

292. — 1833 aug. 21. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Costandina văduva lui Preda Dobriceanu din jud. Vilcea, cu Dumitrache Pleșoianu din jud. Romanați pentru niște stînji de moșie din hotarul Cîinești tot acel județ, hotărăște: unul din membrii judecătoriei Romanați să meargă la fața locului și, împreună cu amîndouă părțile și cu vecinii răzași, să aleagă stînjenii jeluitoarei, rămași nevînduți de soțul său, să-i împietrească dîndu-i și carte de hotărnicie și prin carte de blestem, cercetîndu-se venitul luat de pîrît de pe acei stînji, să-l întoarcă jeluitoarei; pentru stînjenii vînduți părinților pîritului, cu știința jeluitoarei de mai mult de 30 ani, aceasta nu mai poate avea pretenție.

Ms 953, 97, f. 144-145; I.D. dos. 15392/833.

293. — 1833 aug. 23. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Matei Piersiceanu cu căminăreasa Zoîța Brața pentru hotarele moșiei Hurezu, hotărăște: hotarele moșiei să rămîna cele alese și stîlpite de răposatul stolnic Stănescu la hotărnicia din 1820; dacă jeluitorul socotește că stăpînitorii moșiei Hurezu nu-i îngăduiesc a stăpîni moșia la lățime după cuprinderea hotărniciei, să dea jalbă contra acestora la prima instanță de cercetare.

Ms 953, 98, f. 145 v. 147 v; I.D. dos. 14583/832.

294. — 1833 aug. 25. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii dată de Grigore Ghica vv. la anaforaia veliților boieri din anul 1827 în pricina dintre serdarul Iordache Fălcoianu cu fosta lui soție Elena Bărcănescu pentru terminarea socotelilor din timpul și de după căsătoria lor, hotărăște ca pîrita să plătească datoria ce are față de jeluitor și acesta lucrurile luate și cheltuielile făcute cu îngrijirea copilului ce are cu dînsa.

Ms 953, 99, f. 148-149; I.D. dos. 15350/833.

295. — 1833 aug. 26. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Grigore Iupceanu și cumnată-sa Catinca cu Costandin Iupceanu și cetașii lui pentru anularea zapisului de învoială asupra hotărniciei din anul 1827 a lui Istrate Calotescu pentru moșia Iupca din jud. Mehedinți, hotărăște: stăpînirea să se urmeze după învoiala și hotărnicia lui Istrate Calotescu, jeluitorii să plătească 704 lei cheltuielile celor două judecăți, iar Maria și Balașa să-și caute dreptatea cu pîriții Iupceni la judecătoria județului.

Ms 953, 100, f. 149; I.D. dos. 15409/833.

296. — 1833 aug. 28. — Inaltul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 1824 în pricina dintre Păuna, soția lui Sava circiumarul, cu Tudorache pantofarul, supus prusian, pentru lipsa de zestre. Se hotărăște ca Tudorache să-i dea cerceii și crucea, amanetate la el, să nu mai aibă

pretenție la rămasurile bărbatului ei și nici la banii dați pentru amaneturi, iar Păuna să nu mai aibă altă pretenție zestrală.

Ms 953, 101, f. 150; I.D. dos. 14360/835.

297. — 1833 aug. 28. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 25 în pricina dintre Safta cu Ioniță, fiul lui Mihai fost al doilea vistier și frații lui, toți din Tîrgoviște, pentru respectarea diatei răposatului Mihai vistier, hotărăște: averea mișcătoare și nemiscătoare a decedatului să se împartă în cinci părți, luînd copiii legitimi patru părți împreună cu zestrea mamei lor, iar a cincea parte, mișcătoare, să rămînă Saftai și copiilor săi nelegitimi împreună cu lucrurile date de răposat în viața lui, confirmate prin jurămînt.

Ms 953, 102, f. 150 v-151; I.D. dos. 15389/833.

298. — 1833 aug. 28. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Judecătoriei de Ilfov și a Divanului Judecătoresc din 1833 ian. 13, în pricina dintre Indușca evreica, supusă cesaro-crăiască, fata lui Gavril Koen, cu Ruhala ovreica văduva, fiica lui Solomon, pentru niște lucruri ce le cere pîrita că sînt de zestre și daruri dinaintea nunții, amanetate de soțul ei pentru o datorie de bani, precum și un sipet cu lucruri la tatăl jeluitoarei și marfa luată din prăvălie, hotărăște: să se aducă la judecătoria județului toate lucrurile amanetate, iar prin prestare de jurămînt, după pravilă, să se împartă averea răposatului, dîndu-se precădere să ia soția zestrea și cadourile dinaintea nunții, și ce-i va mai lipsi să ia din avutul bărbatului, iar creditorii drepturile lor; mai rămînînd ceva să fie iarăși pe seama sa, avînd copii cu soțul.

Pentru sipet fiind dovadă de primire din partea decedatului și pentru 9000 lei, preținși de pîrită, neavînd nici o dovadă, jeluitoarea rămîne apărată.

Ms 953, 103, f. 151-153; I.D. dos. 15363/833.

299. — 1833 aug. 28. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1806 și 1820 în pricina dintre Iordache și Ioan Tătari ce se trag din Pătru Ghimicea și Șandru Tătaru cu Dinu și Pătru Cotorogi și cu Radu Cotigioiu din jud. Gorj pentru stăpînirea moșiei Ohaba unde pretindeau moșnenii Tătari că au și ei dreptul ca descendenți din Stan Fusea, hotărăște:

Cotorogii să stăpînească moșia Ohaba nedovedindu-se descendența moșnenilor Tătari din Stan Fusea, iar jeluitorii să fie scutiți a plăti cheltuielile de judecată, fiind iertați de pîrit în Divan.

Ms 953, 104, f. 153 v-154; I.D. dos. 15425/833.

300. — 1833 sept. 1. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina lui Vasile Gheorghiu, fratele răposatului serdar Marcu, cu sluger Manolache Riciu, Chiru hagi Stancu și Vencu fiul lui Mincu pentru casele răposatului, cumpărate de slugeru! Riciu și apoi vîndute prin mezat întărit de domn către Chiru hagi Stancu și Vencu fiul lui Mincu, hotărăște că vînzările sînt bine făcute, iar dacă jeluitorul nu este mulțumit să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 105, f. 154 v-155; I.D. dos. 14606/832.

301. — 1833 sept. 1. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerț din Craiova în pricina dintre Costa Ganea cu Ioniță Zamfir pentru tovărășie la arendarea moșiei Ciocănești din jud. Romanați, hotărâște menținerea tovărășiei pînă la împlinirea sorocului, iar socotelile să se cerceteze la fața locului de unul din boierii de la prima judecătorie a județului; de față cu părțile să cerceteze, prin carte de blestem, toate cheltuielile arătate, veniturile luate de fiecare spre a se putea ști cui i se cuvine a le suporta.

Ms 953, 106, f. 155-156; I.D. dos. 17947/833.

302. — 1833 sept. 4. — Inaltul Divan, la anaforaua Logofetei Țării de Jos și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831, în pricina dintre Ioan Done cu Iancu Cîmpineanu, maiorul miliției pămîntești, pentru hotarul dintre moșia Dălhăuți din jud. R. Sărat și moșia boierilor Cîmpineni, hotărâște:

Boierii hotarnici, ceruți de părți, să cerceteze la fața locului hotarele moșiei și să ridice hartă întocmai după cum s-a găsit cu cale de Logofete și de Divanul Judecătoresc.

Ms 953, 107, f. 156-157; I.D. dos. 15379/833; vezi și nr. 203, 582, 1047.

303. — 1833 sept. 4. — Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova și confirmă pe aceea a judecătoriei Mehedinți în pricina dintre Mihai Pănescu de la Broscari jud. Mehedinți cu Ioan Izvoranu pentru 42 stînjeni moșie din Gogoși. Acești stînjeni fuseseră cumpărați de Pănescu, dar pîritul invocă dreptul de protimisis; în urma mărturiilor date că tatăl pîritului, deși era moșnean, a refuzat să cumpere acei stînjeni, se întărește stăpînirea jeluitorului.

Ms 953, 108, f. 157-158; I.D. dos. 15406/833.

304. — 1833 sept. 5. — Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 1824 în pricina dintre Anastase calfă de dulgher cu pităreasa Zinca Bălcescu, soția răposatului pitar Barbu Bălcescu, pentru împlinirea dreptului său și plata cheltuielilor de judecată, hotărîte prin anafora și care nu i s-au împlinit. În urma jurămintelor a doi martori, Ene lipcanul și Ioniță zidarul, care întăresc mărturiile date la judecata veliților boieri, hotărâște urmarea întocmai după anaforaua de mai sus și de cheltuielile de judecată să nu mai fie supărată pîrita; pentru adăugirea de lucrări ce a făcut jeluitorul la casa lui Barbu, fără tocmeală cu contract, urmează să se caute adevărul prin judecată, deoarece abia acum a adus jeluitorul martori.

Ms 953, 109, f. 158-158 v; I.D. dos. 15364/833.

305. — 1833 sept. 5. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832 nov. 9 în pricina dintre Costantin Țicnis cu Mariuca polcovniceasa și soțul ei, Ioan Dănciulescu, de la Tîrgu-Jiu pentru revendicarea dreptului său de moștenitor al averii rămasă de la sora și fratele pîritei, sub pretext că e fiu al sorei pîritei, hotărâște: deoarece prin jurămintele, făcute cu carte de blestem, nu s-a adevărit rubedenia jelu-

itorului, iar diata prezentată de aceste este falsă, să rămîie pîrita moștenitoare asupra averii mișcătoare și nemiscătoare a răposatilor săi frați.

Ms 953, 110, f. 159-160; I.D. dos. 14619/832.

306. — 1833 sept. 6. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 3 iun. 1833 în pricina dintre Floarea, fata lui Macovei, cu fratele ei Ivancea Macovei pentru via părintească din dealul Vîlcăneștilor jud. Dolj, ce i-a fost dată prin a doua foaie de zestre distrusă de Ivancea înaintea cununiei, hotărăște: Floarea și soțul său Ion să stăpînească via trecută în a doua foaie de zestre, a cărei mărime să se stabilească prin martori de un membru al judecătoriei locale.

Ms 953, 111 f. 160-161; I.D. dos. 15426/833.

307. — 1833 sept. 2. — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicerul Gh. Măcescu cu căminar Gheorghe Rasti pentru o datorie de bani către Const. Racoviță care, după zăpăsul din 1832 și după scrisoarea din 1831, arătată de soția lui Rasti, urmează a fi împlinite de la jeluitor, hotărăște: jeluitorul să plătească îndoit soției lui Rasti toți banii după zăpăsul arătat, căci au trecut zece ani și cheltuielile judecății hotărîte de judecătoria Ilfov și de către Divan, după care să i se dea zăpăsul să-l «spargă», neținîndu-se seamă că Măcescu a achitat parte din banii banului Văcărescu. Dacă jeluitorul socotește că are drept la despăgubiri din partea casei răposatului Văcărescu, pentru banii dați, să înceapă judecată cu casa acestuia.

Ms 953, 112, f. 162.163; I.D. dos. 15402/833; vezi și nr. 796.

308. — 1833 sept. 6. — Inaltul Divan, în pricina dintre fiii nevîrstnici ai răposatului stolnic Costandin Mavrodin cu baronul Hristofor Sachelarie pentru moșiile lor părintești: Repezi, Cucueți, Horezu de Horoșani, Blotori, Bărbătești, Comănești și Adămești din jud. Teleorman, amanetate de către tatăl lor pentru 403.488 lei, împrumutați de la pîrit, cît și pentru banii ce i-a dat baronul în completarea lipsei zestrei soției răposatului Mavrodin și cheltuieli de judecată, hotărăște: să se urmeze anaforaia veliților boieri din dec. 1826, întărită de Grigore Ghica vv., iar jeluitorii, de vor voi, să facă apelație la viitorul domn. Baronul Hristofor este liber să vîndă aceste moșii oricui va găsi: spre despăgubirea sa, întrucît Anica stolniceasa, a lui Costandin Mavrodin, se lepădase de datoriile soțului său.

Ms 953, 113, f. 164; I.D. dos. 15393/833.

309. — 1833 sept. 6. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerț în pricina dintre Iane Stathela, comisioner al pîritului Ștefan Dimitriu și tovărășia lui pentru două butoaie de zahăr ce i s-au trimis de la Țarigrad și care s-au înecat în Dunăre, hotărăște ca jeluitorul Stathela să plătească pîritului Ștefan Dimitriu prețul acelor două butoaie, înecate din vina sa, după prețul de cumpărătură cu cheltuiala pînă la Galați, împreună cu dobînda cuvenită și 200 lei cheltuieli de judecată.

Ms 953, 114, f. 165; I.D. dos. 15358/833.

310. — 1833 sept. 9. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Luxandra Bujoreanu cu serdar C. Florescu pentru dobînda banilor ce ultimul pretinde pentru plusul stînjienilor din moşia Mirceşti jud. Vlaşca, vînduţi de tatăl său Manolache Florescu căminarului Ştefan Bujoreanu, soţul jeluitoarei, hotărăşte ca jeluitoarea să fie apărută de pretenţiile pînitului, întrucît vînzarea s-a făcut pentru întreg trupul moşiei, pe cîţi stîjnjeni se vor găsi şi nu pentru 700 stîjnjeni, găsiţi de Bujoreanu la măsurătoare.

Ms 953, 115, f. 166-166 v; I.D. dos. 14609/832.

311. — 1833 sept. 9. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Dimitrie Borcea cu cumnată-sa Zmaranda, soţia fratelui său Toma din Ploesti, pentru «rămasuri» părinteşti, hotărăşte: după alegerea ce va face judecătoria locală a acestor rămasuri, jeluitorul Borcea să stăpînească din viile părinteşti o parte, iar cumnată-sa două părţi, a soţului său şi partea cumpărată de acesta de la fratele său Matei; în ţelină să stăpînească pe din două, întrucît cele 3 pogoane ţelină s-au vîndut de soţul jeluitoarei înainte de căsătoria sa; pentru pretenţia de protimisii asupra celor 3 pogoane, vîndute de Toma, să se înceapă cercetarea la prima instanţă.

Ms 953, 110, f. 166 v-168; I.D. dos. 15408/833.

312. — 1833 sept. 9. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Andrei Şnel spiţerul, supus cesaro-crăiesc, cu vorniceasa Zoiţa Golescu şi cu baronul Hristofor Sachelarie pentru datoriile rămase de pe urma defunctului Nicolae Golescu, hotărăşte să se plătească jeluitorului 202,24 lei pentru doctoriile date în urma răposatului, iar restul să i se plătească ca şi celorlalţi datornici din averea ce va rămîne după ce îşi va retrage pîrita zestrea sa, deoarece dînsa a renunţat la moştenirea soţului.

Ms 953, 117, f. 168-169; I.D. dos. 14577/832.

313. — 1833 sept. 9. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre pitarul Matei Păunescu cu Matei Piersiceanu pentru stăpînirea a 60 stîjnjeni moşie în hotarul Piersica de Jos, cumpăraţi de pîrit de la Efimia, mama jeluitorului, hotărăşte că acei stîjnjeni, fiind moştenire de la tatăl lui Matei Păunescu, nu trebuiau vînduţi de mama sa pîritului. Jeluitorul să întoarcă pîritului banii vînzării acestor 60 stîjnjeni luîndu-i în stăpînirea sa cu toate zapisele; în ce priveşte pretenţia pîritului pentru cheltuielile făcute de Zoiţa Baroţi să se înceapă cercetarea la prima instanţă.

Ms 953, 118, f. 169-169 v; I.D. dos. 14563/832.

314. — 1833 sept. 11. — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Urleşeanu fost al treilea logofăt cu Lefter Borcescu fost al treilea vistier pentru protimisii de moşie, cerînd jeluitorul întărirea anaforalei Departamentului din 1824, întrucît în sorocul de 40 zile nu a adus Lefter Borcescu dovezi că este văr bun cu Gheorghe pentru partea de moşie cum-

părată, hotărăște: anafora de mai sus să fie cercetată de Divanul Vremelnicesc de față fiind amîndouă părțile și să se facă hotărîre în scris.

Ms 953, 119, f. 170; I.D. dos. 15421/833.

315. — 1833 sept. 11. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ioan Gherghescu de la Tîrgoviște cu Anica, fosta soție a lui Avram logofătul, pentru măsurătoarea unei livezi, hotărăște: unul din boierii judecătorești de la judecătoria jud. Dîmbovița să meargă la fața locului, unde față cu părțile prigonitoare și cu vecinii răzeși, prin carte de blestem, să facă alegerea livezii spre a se hotărî semnele livezii Neagului logofăt, cumpărată de soțul Anei, semnele celorlalte două livezi a lui Gherghescu și cumpăratoarea lui Avram logofăt de la Maria Bălăceanca și stîlpindu-le să le facă cărți de stăpinire.

Ms 953, 120, f. 171; vezi și nr. 103.

316. — 1833 sept. 12. — Înaltul Divan, în pricina dintre Alecu Dîtcoveanu cu soția sa, paharnicul Dumitru Drugănescu și serdar Gheorghe Turnavitu pentru necinste și stricare de căsnicie, hotărăște: paharnicul Drugănescu, președintele jud. Teleorman, medelnicerul Alecu Borănescu și serdarul Gheorghe Turnavitu procuror să fie scoși din dregătorie; pentru pagubele și cheltuielile ce s-au pricinuit jeluitorului, fiind «madă delicată», să se cerceze prin trei trepte de judecată, să încredințeze prin jurămint martorii ce au dat în scris la cercetarea serdarului Matache, să se dovedească adevărul spre a nu se face năpăstuire și apoi să se aleagă cheltuielile jeluitorului Dîtcoveanu, dîndu-se hotărîre prin Logofeția Dreptății.

Ms 953, 121, f. 172-174; I.D. dos. 15420/833 și I.C. 110/841.

317. — 1833 sept. 15. — Înaltul Divan, în pricina dintre Pandele Ioan, starostele neguțătorilor din orașul Pitești, cu Alecu Baruț pentru «secestrul» lăzilor defunctului sluger Grigore Stoenescu, hotărăște: întrucît catagrafia lucrurilor din lăzi «secestrarisite» nu a fost făcută, nici pecetea isprăvnicatului puse și nici lăzile duse din casa răposatului sluger în păstrarea starostelui, nu i se poate imputa acestuia să plătească paguba pîrîtului, ci urmează ca acesta să-și caute banii ce-i lipsesc, în averea slugerului Gr. Stoenescu.

Ms 953, 122, f. 174-175; I.D. dos. 14578/832.

318. — 1833 sept. 15. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1832 aug. 12 în pricina dintre Manole Fișența din satul Goești jud. Dolj cu Nicolae Dimitriu pentru venitul moșiei Goești și Pometești ce l-au avut în tovărășie, hotărăște: după alegerea făcută de Iordache Oțetelișanu, membru al Divanului Craiovei, prin carte de blestem, jeluitorul să plătească pîrîtului 10.278 lei parale 8, încasați mai mult din venitul acelor moșii precum și lei 866 parale 20, cheltuieli de judecată.

Ms 953, 123, f. 175 v-176; I.D. dos. 14612/832.

319. — 1833 sept. 15. — Înaltul Divan, în pricina dintre Manolache Arghiropol cu Costandin Bălăceanu pentru zeciuiele ce avea să ia de la

saigii, confirmind hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște: Cost. Bălăceanu să rămîie în pace și nesupărat de zeciuia a acelor bani ce s-au împlinit de la saigii.

Doi membri ai Divanului sînt împotriva acestei hotărîri fiind de părere că are drept Arghiropol să ia două părți din zeciuială de la pricina saigiilor și a treia parte Costandin Bălăceanu și zapcii ce i-a avut în dregătoria hătmaniei sale, conform hotărîrii Logofetiei Țării de Sus.

Ms 953, 124, f. 176 v-177; I.D. dos. 15365/833.

320. — **1833 sept. 13.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Visarion Vecescu, ieromonah, Ion fiul lui Dragu, Pavlache Izbășoiu, Stan Abiaboier și Dinu fiul lui Pavlache cu arhimandrit Samuil pentru moșia Urichești, Zălogi și Cecănei din jud. Rîmnicu Sărat, hotărăște:

Pîritul să stăpînească în pace după hotărîrile domnești, iar jeluitorul Visarion cu ceilalți tovarăși, de se cred înșelați asupra moșiei Urichești, să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 125, f. 178; I.D. dos. 15381/833; vezi și nr. 1026.

321. — **1833 sept. 15.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului de Comerț din 1832 dec. 16, în pricina dintre Anastase Teodoru din jud. Ialomița cu Atanasie Nascal pentru datorie din arenda moșiei A'exeni, hotărăște:

Pîritul Nascal să plătească lui Anastase Teodoru 183 lei parale 15, iar Nascal să-și caute prin judecată osebită «rămășițurile clăcii» ce are pe la locuitorii acestei moșii, pentru primul an dearendă.

Ms 953, 126, f. 178 v-179; I.D. dos. 15348/833.

322. — **1833 sept. 11.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832 iulie 12, în pricina dintre Dimitrie Hagi Anghel, supus cesaro-crăiesc cu beizadea Costache Ghica pentru: 1) dobînda a 68.000 lei, ce i-a primit de la Țarigrad prin Dimitrie Hagi Costea din zapisul de lei 168.000 ce a avut să ia de la frații Ciobanogli, 2) pentru dobînda ce o cere ultimul la 68.000 lei de cînd i-a primit de la frații Ciobanogli pînă i s-au dat, 3) pentru 35.000 lei ce a cerut Dimitrie Hagi Anghel a se scădea după răvașele lui beizadea C. Ghica, 4) pentru condeiul de lei 120 ce a dat jeluitorul la adeverirea vechietului și pentru 174 lei parale 20, prețul «herului» ce a luat ultimul de a dînsul, 5) pentru 100 galbeni împărătești ce a cerut jeluitorul să-l scadă sub cuvînt că i-a dat prin Dimitrie, omul său, și 6) pentru 2000 lei ce a cerut jeluitorul a-l scădea Costache Ghica cu cuvînt că i-a luat serdarul Luca, de la frații Ciobanogli, hotărăște ca beizadea Costache Ghica să rămîie nesupărat de acești bani făcîndu-se urmarea hotărîită.

Ms 953, 127, f. 179 v-180; I.D. dos. 16260/832.

323. — **1833 sept. 16.** — În pricina de hotare dintre păhărniceasa Eleni Crețulescu cu slugereasa Ralița Corlăteasca pentru părțile lor din moșia Corlătești jud. Prahova, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan împuternicește un «cilen» al judecătoriei locale care,

împreună cu numitele părți, să meargă la fața locului și după mărturia celor bătrâni, cu carte de blestem, să alcăguă partea din moșia Corlătești, cumpărată în 1804 de Costache Corlătescu de la Matei, fiul lui Gavrilă, de partea numitei păhărnicese, să tragă semne de hotar și între moșia Bercești a numitei păhărnicese de cealaltă parte a moșiei Corlătești a slugeresei spre a se curma orice pricină dintre numitele, ca urmare a poruncii lui Alex. Suțu vv. din 1820. Partea cotropitoare va despăgubi pe cealaltă de tot venitul încasat pe nedrept din părțile împresurate, stabilit la prețul de atunci.

Ms 954, 128, f. 1-2; I.C. dos. 16773/832.

324. — 1833 sept. 18. — În pricina dintre egum. Gavriil al m-rii Sf. Gheorghe Nou cu cavafii: Nicolae Dumitru, Dinu și Radu Boboc, pentru construcția unor prăvălii cu două caturi pe locul mănăstirii, luat de ei cu chirie prin așezământul din 1805, în care se prevede clauza că numiții cavafi au dreptul să reconstruiască acele prăvălii întocmai cum au fost, Inaltul Divan respinge cartea judecătoreii locale și hotărârea Divanului Civil prin care se încuviință numiților cavafi a construi și al doilea cat, fapt ce ar știrbi puterea de respectare a pravilei și a unui așezământ și hotărăște: părțile prin bună învoială, să respecte acel așezământ, numiții cavafi construind prăvăliile ou un singur cat; în caz contrar se va prețui costul prăvăliilor și mănăstirea le va răscumpăra.

Ms 954, 129, f. 2-3 v; I.D. dos. 15432/833.

325. — 1833 sept. 20. — În pricina dintre căpitanul de miliție Dimitrie Haralambie cu mama sa clucereasa Roxandra Haralambie asupra foi de zestre, dată de numita fiicei sale Catinca, Inaltul Divan hotărăște: 1) întrucât Catinca s-a căsătorit cu această foaie de zestre adeverită și de Divan, rămâne bună și neatacabilă dându-i-se și sineturile moșiilor de zestre, 2) moșiile: Cetatea și Ulmu din jud. Mehedinți, pe care clucereasa le are de zestre și pe care a vrut să le înstrăineze spre a depărta pe fiul său de la moștenire, vor fi stăpinite de numita fără drept de înstrăinare, iar după moartea ei să intre în posesia fiului său, 3) celelalte acareluri și lucruri din zestrea cluceresei este liberă a dispune după voința sa, 4) pentru bijuteriile ce clucereasa le-a dat fiicei sale Sevastița în detrimentul celorlalte copile ale sale și banii încasați de căpitan din venitul moșiei, se va începe proces separat.

Ms 954, 130, f. 4-5 v; I.D. dos. 15343/833.

326. — 1833 sept. 18. — În pricina dintre fostul mare paharnic Radu Fărcășanu cu Maria Vultureasca, pentru plata cheltuielilor și darurile făcute la logodna ei cu fiul jeluitorului, șetrarul Dimitrie Fărcășanu, în valoare de 1943,20 lei cu dobânda lor, Inaltul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 1824 și apără pe numita Vultureasca, actuala soție a lui Mihai Măriuțeanu, de orice obligație față de numitul paharnic.

Ms 954, 131, f. 6; I.D. dos. 14490/832 și 8217/837.

327. — 1833 sept. 18. — În pricina dintre Fotache, ispravnic de curte, cu medelnicereasa Safta, soția răposatului Grigore Argetoianu, în care numitul ispravnic cere a i se împlini de către Safta medelnicereasa 1400

lei, prețul imobilelor date soțului ei, numita arătînd că aceste imobile au fost luate de aga Teodor, care se află acum în Moldova, ca urmare anaforalei Depart. de Opt și a veliților boieri din 1833, Înaltul Divan hotărăște:

Marea Logofetie a Dreptății să întocmească raport către președintele celui Departament pentru a se da «poruncă» la Mo'dova să îndatoreze pe numitul agă să raporteze adevărata situație, relativ la plata acestor imobile, ca pe marginea acestuia să se dea o hotărîre definitivă.

Ms 954, 132, f. 6-6 v; I.D. dos. 14599/832.

328. — 1833 sept. 19. — În pricina dintre Nicolae Chiropulu cu popa Sachelarie relativ la «rămasuri» preotului Iosif, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Înaltul Divan hotărăște: preotul Sachelarie să fie scutit de a dovedi mărturia ce a făcut-o, că diata și catastihul răposatului preot Iosif s-ar afla la arhimandritul Hariton, deoarece chiar jeluitorul arată că numitul nu a fost nici episcopul averii răposatului preot, nici vreun act doveditor nu are, ci numai o simplă presupunere; Chiropulu este apărut de plata a 25 lei, ca unul ce a pornit proces pe baza scrisorii pîrîtului preot, cum că diata și catagrafia celui popă Iosif s-ar fi aflat la arhimandritul Hariton.

Ms 954, 133, f. 7-7 v; I.D. dos. 15382/833.

329. — 1833 sept. 20. — În pricina dintre moșnenii Vernești cu slugereasa Elenca și Dumitrache Marghiloman, în care cei dintii cer întărirea anaforalei veliților boieri din 1827 pentru stăpînirea moșiilor Verneasca și Negreasca, ca moșii deosebite de trupul moșiei Vernești jud. Buzău și 252 stînjani din moșia Vernești, după zapisul de învoială ce au făcut cu un Costea clucer și părtașii lui în 1811, Înaltul Divan repartizează judecarea acestei pricini judecătoriei județului, care va hotărî, pe baza zapisului de învoială și a hotărîniciei din 1801, întărită de Grigore Ghica vv. în 1825, ca din cei 539 stj. și 2 și $\frac{1}{2}$ palme, stabilite prin acea hotărînicie a moșiei Vernești, în care erau înglobate Verneasca și Negreasca, se vor da moștenitorilor 252 stînjani, iar restul să rămînă în stăpînirea răposatului sluger N. Greceanu, soțul Elincăi; anaforaua veliților boieri făcută cu doi ani în urma întăririi domnului, prin care se recunosc aceste două moșii părți de sine stătătoare, urmînd ca numai din moșia Vernești să li se dea 252 stj. nefiind întărită de domn, nu se poate lua în considerație; moșnenii pot să dea apelație la viitorul domn.

Ms 954, 134, f. 7v-9; I.D. dos. 14573/832; vezi și nr. 815.

330. — 1833 sept. 25. — În pricina dintre slugereasa Ralița Corlăteanca cu Ioan, fiul răposatei stolnicese Ralu Razu, pentru plata a patru suflete țigani, ca urmare a hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Înaltul Divan hotărăște: slugereasa Ralița va plăti fiului răposatei stolnicese, conform pravilei, pentru două suflete țigani cu munca lor 220 lei îndoîți, căci au trecut 10 ani, și 325 lei cu dobînda lor de la împlinirea sorocului pentru patru suflete țigani cumpărați de la răposatul stolnic, dar prin nimic dovedit că ar fi fost plătiți.

Ms 954, 135, f. 9-9 v; I.D. dos. 14621/832.

331. — 1833 sept. 23. — În pricina dintre Ghețu croitorul cu Ecaterina, soția răposatului Simeon bărbierul, ambii din București, Înalțul Divan respinge hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1832 și apără pe Ghețu de orice obligație față de pîrîtă pentru îndeplinirea lipsei de zestre, ca una ce a trăit în pace cu soțul ei și nu a vrut să dea vre-o socoteală lui Ghețu, chezașul ei, de vreo lipsă de zestre și pentru că atît ea cît și soțului nu s-au împotrivit timp de doi ani de la data cînd numitul s-a lepădat de acea chezașie; Ecaterina își va împlini lipsa de zestre din averea lăsată de bărbatul său.

Ms 954, 136, f. 10-11 v; I.D. dos. 15351/833 și 11710/836.

332. — 1833 sept. 29. — În pricina dintre Stoica, fiul lui Stoica din satul Roata jud. Vlașca și clucerul Nicolae Trăsnea, episcopul serdarului Iancu Trăsnea, pentru moșia Roata, Înalțul Divan trimite pricina din nou spre cercetare Divanului Politicesc spre a se judeca și hotărî după cuprinderea sineturilor și a se vedea dacă părțile stăpînite de numitul serdar și pentru care nu are nici un act de proprietate sînt cotoprite sau sînt dreapta lui stăpînire; partea nemulțumită are dreptul de apelație către Înalțul Divan.

Ms 954, 137, f. 11-12; I.D. dos. 15367/833.

333. — 1833 sept. 29. — Înalțul Divan judecă pricina dintre medelniceasa Elenca Brezoianca cu Anastasie arendașul, ca urmare anaforalei Logofetei Țării de Jos din 1829 și hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1830. Conform anaforalei și hotărîrii menționate era necesar pentru încredințarea spuselor medelnicereșei că nu are nici un act cu Ioniță Burdeanu prin care să-i fi vîndut acestuia pădurea, livezile și cîrciuma de la casa lui Ion Păduraru, ce ar da dreptul lui Burdeanu să ridice finul și venitul cîrciumii în paguba numitului arendaș, ca Burdeanu să prezinte zapisul de cumpărare.

Înalțul Divan apără pe medelnicereasă de plata pagubelor pricinuite lui Anastasie întrucît Ioniță Burdeanu nu a putut dovedi stăpînirea sa, urmînd ca Anastasie să poartească judecată separată împotriva acestuia; numita medelnicereasă este obligată a plăti arendașului 367,20 lei, pentru a se desface de ele.

Ms 954, 138, f. 12-13; I.D. dos. 15376/833.

334. — 1833 sept. 30. — În pricina dintre Stan boiangiu cu Lefter al treilea vistier și Gheorghe Borcești, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 14 dec. 1831, Înalțul Divan achită pe frații Borcești de orice cheltuieli și venit către numitul boiangiu, obligîndu-l pe acesta să plătească numiților frați 251 lei cheltuieli de judecată.

Ms 954, 139, f. 13-13 v; I.D. dos. 14455/832.

335. — 1833 sept. 30. — În pricina dintre Costantin Cantacuzino, vornic de poliție, cu serdăreasa Maria Butculeasca pentru răscumpărarea moșiei Măldăeni, care se învecinește cu moșiile Scioșteie și Roșorești din jud. Teleorman a numitului vornic și Măgureni a serdăresei, Înalțul Divan respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se stabilea a se stăpîni de amîndoi, ca unii ce se învecinesc cu această moșie și hotărăște

ca vornicul Cantacuzino să stăpînească întreaga moșie Măldăeni, cumpărată de el de la vistiier Andrei Teodoru, ca unul ce se învecinește cu acea moșie în lung și în lat, spre deosebire de serdăreasa a cărei moșie se învecinește numai în lung.

Constantin Știrbei, unul din membrii Divanului, se unește cu hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 954, 140, f. 13-15; I.D. dos. 15433/833.

336. — 1833 oct. 2. — În pricina dintre serdăreasa Maria Butculescu cu Elenca Drugănescu, ca urmare cărții Isprăvnicatului și a hotărîrii Depart. de Opt, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc de a cerceta apelația numitei Elenca, deoarece a fost introdusă după împlinirea termenului și împuternicește pe serdăreasă să stăpînească în pace moșiile Răuteasca și Colțu, cumpărate de soțul său în 1813.

Ms 954, 141, f. 15-16; I.D. dos. 15359/833.

337. — 1833 oct. 2. — Înaltul Divan judecă pricina dintre Florea, fiul lui Vlad, Pătrașcu, fiul lui Dumitru, Ștefan, Savu și Dumitrana văduva, clăcași pe moșia Cotroceni, mah. Cișmeaua Mavrogheni, relativ la obligațiile și drepturile ce le au numiții clăcași, ca urmare cărții judecătoreiei Ilfov și hotărîrii Divanului Judecătoresc și hotărăște a se urma întocmirea după pravila pămîntului și cuprinderea Reg. Organic; numiții clăcași, neavînd un contract de învoială special, sînt obligați să răspundă toate obiceiurile moșiei către proprietar¹⁾.

Ms 954, 142, f. 16 v-17; I.D. dos. 15369/833.

338. — 1833 oct. 3. — În pricina dintre Iordache și Costandin, fiii răposatului polcovnic Mihai, cu postelnicel Atanasie Lambru, Înaltul Divan, urmînd întocmai hotărîrea Divanului Comercial, hotărăște: pentru lichidarea socotelilor de tovărășie dintre răposatul lor părinte și postelnicel Lambru să se facă socotelile prin neguțători și judecată, numiții jeluitori nefiind obligați a continua această tovărășie.

Ms 954, 143, f. 17-17 v; I.D. dos. 15371/833.

339. — 1833 oct. 4. — Înaltul Divan, în pricina dintre medelnicereasa Zmaranda cu Maria, nora sa, fata lui Ianache Dacache, hotărăște: Divanul Judecătoresc să ia jurămîntul cerut de pîrită în sensul ca jeluitoarea să declare dacă a fost avere, iar pîrita tot prin jurămînt să încredințeze toate «condee» găsite cu cale de Divanul Judecătoresc în hotărîrea sa din 1832 nov. 18, după care această instanță să dea o hotărîre pentru curmarea pricinii.

Ms 954, 144, f. 18; I.D. dos. 15334/833

340. — 1833 oct. 4. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, în pricina de hotare dintre egum. Gavriil al m-rii Sf. Gheorghe Nou și îngrijitor al mănăstirii Gruiu cu vornicul Alex.

1) Clucurul Dinu, arendașul acestei moșii încerca să supună pe jeluitori la clacă, socotindu-i țărani, nu orășeni, deși ei susțin că au stradă și numere la poartă.

Scarlat Ghica hotărăște, la cererea jeluitorului, ca un hotarnic împreună cu el și cu vechilul părților să meargă să pună semne hotare între moșiile Colceag sau Stănești și Țătarul din jud. Prahova ale numitului vornic și moșia m-rii Gruiu, întocmai după hotărnicia sa cea veche și să pornească proces separat împotriva celorlalți vecini.

Ms 954, 145, f. 18 v-19; I.D. dos. 14552/832.

341. — 1833 oct. 9. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Elenca, fosta soție a lui Gheorghe Novac, sudit cesaro-crăiesc, cu Mihai calpacci-bașa pentru moștenirea lui Matei Gheorghe Novac. Ca urmare a hotărârii Divanului Judecătoresc Elenca nu a vrut să încredințeze prin jurământ că numitul Mihai nu este fiu bun al lui Simeon, fratele lui Matei, a cărui avere o cer moștenire; din faptul că numitul Gheorghe dîndu-i acestuia jumătate din chiria unei case a răposatului Matei, rezultă că însuși răposatul Gheorghe Novac l-a recunoscut pe Mihai comoștenitor la averea lăsată de Matei. Se hotărăsc următoarele: după ce se vor scădea datoriile și cheltuielile de înmormîntare și de pomenire ale lui Matei din averea lăsată, restul să se împartă în părți egale între Mihai și Elenca, soția răposatului Gheorghe Novac.

Pentru pretențiile Păunei, sora lui Gheorghe, ca moștenitoare la averea lui Matei, sau bănuiala Elincăi de tănuirea unei părți din averea lui Matei de către Mihai, se vor porni procese separate.

Ms 954, 146, f. 19-20; I.D. dos. 15410/833 și 14257/835.

342. — 1833 oct. 9. — În pricina dintre medelnicerul Diamandi Cica cu Atanasie Dimitriu, pentru stăpînirea a două pogoane vie cumpărate de medelnicer de la Nicolae Angheliu, ca urmare a hotărârii Divanului Judecătoresc, Înaltul Divan imputernicește pe numitul Atanasie să răscumpeze cu 125 lei prețul acelor două pogoane vie de la medelnicer, în baza dreptului de protomisii de vecinătate și rudenie, deoarece acea vie, după însași reclamația medelnicerului, se învecinește cu via dată de pîrît zestre fiicei sale, care este și nepoata vînzătorului Angheiu.

Ms 954, 147, f. 20-20 v; I.D. dos. 15384/833.

343. — 1833 oct. 10. — În pricina din Samoil Leib, evreu sudit cesaro-crăiesc, cu Apostol hagi Vasiliu și tovarășul acestuia hagi Mihai Gheorghiu, ca urmare a hotărârii Divanului Comercial, Înaltul Divan hotărăște: pentru achitarea poliței de 727 lei ce numitul Samoil are în contra pîrîților, va urmări numai pe Apostol hagi Vasiliu, ca unul ce s-a împrumutat în numele său și nu pentru afacerile acelei tovarășii; pentru socotelile și împărțirea pagubelor și ciștigului, spre desfacerea acelei tovarășii, numiții se vor adresa prin judecată separată Divanului Comercial.

Ms 954, 148, f. 21-21 v; I.D. dos. 15401/833.

344. — 1833 oct. 13. — În pricina dintre Costandin băcanul și Ecaterina, soția răposatului Bojin tufecibașa, pentru o casă cumpărată la mezat de băcan în numele Ecaterinei, ca vechil al acesteia, dar pe care jeluitorul arată că, deoarece pîrita nu i-a plătit întreaga sumă, a păstrat-o el, Înaltul Divan hotărăște: Ecaterina să stăpînească casa din mah. Livedea Domnească, întorcînd prețul casei în schimbul sineturilor și ana-

foralei starostei de neguțători, întărită de Divanul Judecătoresc și aflate în posesia lui Constantin băcanul.

Pentru îmbunătățirile aduse acestei case de către jeluitor și pentru prețul copacilor ce numitul i-a tăiat din grădina casei, precum și stricăciunile ce se vor fi făcut din neglijența sa, Înaltul Divan împuternicește pe un boier al judecătoriei locale ca, împreună cu meimerbașa și calfa dulgherilor și zidarilor, să stabilească datoriile ambelor părți și, scăzându-se unele din altele, să se precurme și această pricină.

Ms 954, 149, f. 21 v-22 v; I.D. dos. 15430/833.

345. — 1833 oct. 13. — În pricina dintre Nedelcu, fiul lui Petre cira-piul, cu Ilie bumbăcarul pentru plata a 110 testele ciorapi ce Nedelcu pretinde a le fi vândut lui Ilie, ca urmare hotărârii Divanului Comercial, Înaltul Divan apără pe numitul bumbăcar de orice datorie față de Nedelcu, ca unul ce nu are nici o dovadă temeinică, mai ales că acesta mărturisește că 25 testele din acei ciorapi au fost vânduți de Ioancea, care locuiește într-o odaie cu el.

Ms 954, 150, f. 23; I.D. dos. 15377/833.

346. — 1833 oct. 16. — În pricina dintre Drăghici Borănescu cu logofăt Matache Coadă, pentru via de zestre a răposatei Ecaterina, soția lui Drăghici, vîndută de soț numitului logofăt și pe care o pretinde acum ca unul ce a vîndut-o, deși avea copii nevîrstnici cu Ecaterina, ca urmare hotărârii Divanului Vremelnicesc, Înaltul Divan hotărăște: numitul logofăt va întoarce lui Drăghici, în schimbul banilor, via împreună și cu 9 pogoane tot vie, cumpărate de logofăt în baza dreptului de vecinătate cîștigat prin stăpînirea acestei vii, Drăghici fiind obligat a-i restitui banii încasați pe via sa, costul celor 9 pogoane și cheltuielile de judecată, fiind iertați jeluitorul de plata dobînzii și pîritul de rodul ce l-a cules din acea vie; pentru îmbunătățirile aduse, un membru al Divanului Vremelnicesc va stabili la fața locului cheltuielile făcute de logofăt ca plătindu-le jeluitorul, să se sfîrșească orice pricină.

Logofătul Ștefan Bălăceanu și logofătul Nestor sînt de părere că jeluitorul nu este obligat la rîscumpărarea celor 9 pogoane vie și nici la cheltuielile de judecată, vînzarea-cumpărarea dintre numiții fiind făcută cu rea credință, împricinații știind că contractează asupra unui bun ce nu le aparține.

Ms 954, 151, f. 23 v-24; I.D. dos. 15336/833.

347. — 1833 oct. 17. — În pricina dintre stolniceasa Teodora Iacovache și serdar Gheorghe Poenaru, pentru stăpînirea unei case din mah. Gorgani, cumpărată la mezat de serdar prin răposatul stolnic Iacovache, ca urmare hotărârii Divanului Judecătoresc, Înaltul Divan întărește serdarului stăpînirea asupra acestei case întrucît dovezile aduse de stolniceasă, că pîritul serdar nu ar fi împlinit răposatului său soț suma de 19.049 lei, depuși de acesta la Stărostie cu ocazia cumpărării acestei case, sînt neîntemeiate din următoarele motive:

1) dacă răposatul stolnic nu ar fi primit bani de la serdarul Poenaru, ar urma ca zapisul de încredințarea acestor bani, dat de Stărostie, să fie la mîna stolnicesei;

2) stolnicul nu ar mai fi plătit serdarului Poenaru în galbeni împărătești, datoria ce o avea către acesta de 6034 lei, fiind firesc a scădea acești bani din suma de 19.049 lei, ce o avea de primit de la serdar; iar încredințarea ce o cere jeluitorul stolnicească ca să o facă pîritul serdar, este de prisos fiindcă «unde sînt dovezi în scris, nu încapе jurămînt».

Ms 954, 152, f. 24 v-25 v; I.D. dos. 15422/833.

348. — 1833 oct. 18. — În pricina dintre Agnița, fosta soție a lui Toma Strelicovschi, cu aga Gr. Filipescu, Înaltul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 7 apr. 1817 prin care se hotărăște ca numitul agă ori să primească jurămînt că s-a împrumutat, sau să plătească Agniței Strelicovschi cei 171 galbeni olandezi, împrumutați de soțul său după cum se încredințează de martori; de asemenea trebuie să înapoieze și pistoalele ce le-a luat de la numitul Strelicovschi și care încă nu au fost înstrăinate, sau să le plătească.

Ms 954, 153, f. 25 v-27; I.D. dos. 15437/833.

349. — 1833 oct. 18. — În pricina dintre logofăt Iordache Ciupagea cu Pantazi Bacaloglu, supus cesaro-crăiesc, Înaltul Divan întărește cartea Judecătoriei Ilfov, făcută cu asentimentul tuturor membrilor, trecută și în condica adevărită de grefier și semnată de ambele părți că au luat cunoștință, luînd și copie și hotărăște a se urma întocmai, anulînd prima carte de judecată, nefiind semnată de toți boierii și neadeverită de grefier și respinge cererea lui Ciupagea de a i se admite introducerea apelului, deoarece a trecut termenul legal.

Ms 954, 154, f. 27 v-29; I.D. dos. 15388/833.

350. — 1833 oct. 18. — În pricina dintre consilierul cavalier Grigore Cariboglu cu serdar Costantin Rătescu pentru datoriile ce le au de «împlinit» de la răposatul clucer Șerban Grădișteanu, ca urmare anaforalei Logofetei Țării de Sus din 1830, Înaltul Divan hotărăște: se va scoate la mezat averea lăsată de răposatul vornic Barbu Știrbei răposatului clucer Șerban și se va împlini mai întîi datoria de 15.500 lei îndoită, deoarece au trecut zece ani, numitul cavalier Cariboglu avînd amanet pe această avere, după cum rezultă din zăpisiul răposatului clucer din 1814; din rest se va plăti și datoria ce o avea de luat pîritul serdar, ca unul ce a avut «secestru» pus în urma asigurării acelei averi de către Cariboglu.

Ms 954, 155, f. 30-31; I.D. dos. 15438/833.

351. — 1833 oct. 18. — În pricina dintre Maria, soția răposatului Ștefan Șerban din satul Olteni, cu Ion Marcu din jud. Rîmnicu Sărat, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc și trimite din nou spre judecată pricina numitelor părți înaintea acestui Divan, această instanță fiind obligată, conform pravilei, a acorda jeluitorului dreptul de a face apel în termen de 8 zile de la darea hotărîrii în lipsa ei.

Ms 954, 156, f. 31 v; I.D. dos. 15414/833.

352. — 1833 oct. 20. — În pricina dintre Ianache limonagiul cu logofeteasa Ecaterina Miliceasca pentru stăpînirea unei case din mah. Do-

brotesei pe pământul m-rii Radu Vodă, Inaltul Divan întărește cartea Judecătorei Ilfov și hotărăște:

Ianache să stăpînească acea casă în baza zapisului din 1820, adeverit de egumenul m-rii Radu Vodă, numita logofeteasă ne mai avînd dreptul de a cere răscumpărarea acestei case în baza dreptului de protimis ca vecină, deoarece Ianache a stăpînit-o cu bună credință mai mult de zece ani, de care timp numita a știut, asistînd și la toate îmbunătățirile ce Ianache a făcut acestei case ca proprietar, neputînd invoca motivul că a crezut că o stăpînește ca chirieș.

Ms 954, 157, f. 32-32 v; I.D. dos. 14572/832.

353. — 1833 oct. 20. — În pricina dintre clucerul Nicolae Trăsnea cu clucereasa Eleni Dudeasca prin fiul ei logofătul Iancu Văcărescu, pentru stăpînirea moșiei Suliman, ca urmare anaforalei veliților boieri din 1 iulie 1817, Inaltul Divan hotărăște: clucerul Nicolae Trăsnea va stăpîni a treia parte din moșia Suliman și din satul și oamenii de pe acea moșie așa cum a fost stăpînirea părintelui său Ioan Greceanu și a lui personal pînă la 1814 pe baza răvașelor ce le are de la Ecaterina Văcăreasca, recunoscute de răposatul ban Ianache Văcărescu și de clucerul Alecu Văcărescu, soțul Elinei Dudeasca și obligă pe numita clucereasă să întoarcă clucerului Trăsnea și tot venitul luat de pe acea parte de moșie de la 1815 pînă acum, ce se va stabili la fața locului prin carte de bles-tem de un boier al judecătorei locale.

Ms 954, 158, f. 33-34 v; I.D. dos. 14575/832.

354. — 1833 oct. 21. — În pricina dintre Ioan Jupaniotu cu Nicolae și Nițu, moștenitorii lui Vasile Jupaniotu, ca urmare a hotărîrii Divanului Comercial, Inaltul Divan hotărăște:

Numiții moștenitori sînt apărați de orice plată către jeluitor, în ce privește partea venitului tovărășiei de vamă ce a fost între jeluitor, Vasile Jupaniotu, tatăl moștenitorilor și Ianache ceaș și care venit, acesta l-a «sfeterisit»; jeluitorul trebuind să fi urmărit direct pe ceaș în cei 5 ani cît a mai trăit acesta, este obligat a plăti pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 954, 159, f. 34 v-35 v; I.D. dos. 15347/833.

355. — 1833 oct. 23. — În pricina dintre vistier Alexandru Nenciulescu cu «dohtorul» Mihai Hristari, sudît britanic, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Politicesc prin care vistierul Nenciulescu este obligat a plăti «dohtorului» Hristari datoria ce numitul vistier o are către baron Meitani cu dobînda respectivă, plus plata vechilului «dohtorului», conform zapisului din 15 iul. 1831, adeverit de Logofeția Țării de Sus, prin care baron Meitani transmite această datorie în mîinile dohtorului, dîndu-i-se sineturile casei vistierului, ce o are amanet și-l împuterncește, în caz de neplată, să scoată la mezat casele amanetate.

Ms 954, 160, f. 36; I.D. dos. 15374/833.

356. — 1833 oct. 24. — În pricina dintre serdar Barbu Dănescu cu vornic Grigore Filipescu, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului

Judecătoresc, prin care se respinge ca tardiv apelul introdus de jeluitor, după trecerea termenului legal de 30 zile, neputându-se lua în considerație argumentul adus că ar fi primit comunicarea hotărârii după 20 zile de la pronunțare, termenul de 30 zile pentru introducerea apelului curgînd de la data pronunțării.

Ms 954, 161, f. 36 v-37; I.D. dos. 15428/833.

357. — 1833 oct. 25. — În pricina dintre Avedis Buiucîoglu cu Artin și Mardiros, fiii lui Hardin Serchez Buiucîoglu, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care apelul la cartea judecătoreiei Ilfov, introdus de Avedis, este respins ca nefiind introdus în termen legal, motivul adus de jeluitor că n-a știut acest soroc, «slujind la stăpîni», fiind neîntemeiat.

Ms 954, 162, f. 37-37 v; I.D. dos. 17942/833; vezi și nr. 642.

358. — 1833 oct. 25. — În pricina dintre Iancu Papagheorghiu clucer de arie cu Dimitrie Ioan pentru arenda moșiilor Mihăilești și Briba din jud. Vlașca, luată în tovărășie pe doi ani, ca urmare a hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 26 mai 1835, Înaltul Divan hotărăște: se va respecta contractul de tovărășie pe timpul celor doi ani, iar pentru dreptul ce are să ia dintr-acea tovărășie, Divanul Vremelnicesc să îndatoreze pe clucer a da socoteală de venitul acelor moșii, urmînd ca pentru datoria ce va rezulta că are de plată către Dimitrie să se pornească proces separat la Divanul Vremelnicesc.

Ms 954, 163, f. 37 v-38; I.D. dos. 15415/833.

359. — 1833 oct. 25. — În pricina de datorie dintre polcovnicul Niculae cu vistier Niculae Ionescu, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 1 iulie 1832, Înaltul Divan hotărăște: polcovnicul va plăti numai partea sa cu dobînda legală din cei 2400 lei datorăți numitului vistier din «cercătura oeritului» județului Dimbovița ca unul ce nu a cheazăuit pe ceilalți tovarăși, după cum arată și zăpisiul din 4 ian. 1827 și însăși declarația vistierului la judecătoria Ilfov; polcovnicul este scutit și de plata cheltuielilor de judecată ca unul ce a pornit-o din cauza pretențiilor neîntemeiate ale vistierului.

Ms 954, 164, f. 38-39; I.D. dos. 15342/833.

360. — 1833 oct. 25. — În pricina dintre Zamfira, soția răposatului Teodor Ciocan, cu Vasile Dimitriu, Înaltul Divan hotărăște: se dă în stăpînire pîrîtului locul prăvăliei sale alegîndu-se de un boier al Divanului Vremelnicesc la fața locului stîngenii, «degetele» și «farmacele» întocmai după anaforaua din 1819 a marelui vornic.

Ms 954, 165, f. 39 v; I.D. dos. 15427/833.

361. — 1833 oct. 23. — În pricina dintre Terezia, soția răposatului «dohtor» Mesit, supusă cesaro-crăiască, cu vistier Alexandru Nenciulescu, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Înaltul Divan hotărăște: vistierul Nenciulescu este recunoscut deplin stăpîn al casei pe care a cumpărat-o de la numita Terezia, după cum rezultă din zăpisiul de vînzare că

prețul casei a răstă depus la «canțelaria» consulatului rusesc, zăpăsit întărit atât de numitul consulat cât și de Logofetia Țării de Sus și care se află la «dohtorul» Hristari, depus ca amanet de către vistiier pentru o datorie.

Ms 954, 166, f. 40-40 v; I.D. dos. 15373/833.

362. — 1833 oct. 31. — În pricina dintre Elenca, soția polcovnicului Gheorghe Hiotu, cu Manda, soția lui Spirea vameșul, pentru tovărășia polcovniciei orașului Craiova, avută de răposatii lor soți, Inaltul Divan infirmă anafora de Depart. de Opt din 1829 și hotărârea Divanului Vremelnicesc din 16 ian. 1833, ca unele ce au admis judecarea unei acțiuni prescrise prin trecerea mai mult de cinci ani de la desfacerea tovărășiei până la întoarcerea judecății și apără pe polcovniceasă de orice pretenție din partea pîrîtei Manda.

Ms 954, 167, f. 41-41 v; I.D. dos. 15368/833 și I.C. 162/841.

363. — 1833 nov. 1. — În pricina dintre Anastasia, soția lui Niculae Mustacov, cu Panait Petrov, ca urmare anaforalei veltîilor boieri din 30 oct. 1827 și hotărîrii Divanului Principatului Țării din 1828, Inaltul Divan hotărăște: să se desemneze un «cilen» al judecătoriei locale, care va stabili la fața locului, prin carte de blestem, în ce stare se aflau nameștiile, sădirile de pomi și livezile de fin ale pîrîtului Panait, la data cînd au fost vîndute de Niculae Mustacov, soțul jeluîtoarei, clucerului Chiriac; să se despăgubească pîrîtul de toate acestea împreună cu cheltuielile de judecată și plata vechilului său, scăzîndu-i-se 260 lei, bani ce Panait i-a luat împrumut de la Mustacov; motivul adus de soțul jeluîtoarei și susținut de ea pentru neplata nameștiilor și sădirilor, că pîrîtul nu ar fi respectat contractul avut, vînzînd în timpul răzvrătirii de la 1821, vin și rachiu la moșia Bănești, este neîntemeiat, deoarece trebuia să pornească imediat acțiunea, nu să aștepte atîția ani, pînă la vînzarea moșiei.

Ms 954, 168, f. 41 v-42 v; I.D. dos. 14473/832.

364. — 1833 nov. 1. — În pricina dintre Manciu hagi Țolea de la Craiova cu Elenca Livezeanca, sora răposatului Constantin Livezeanu, pentru o datorie de 1400 lei ce fratele numitei o datora lui Manciu și pe care o cere de la Elenca ca moștenitoare a averii răposatului său frate, ca urmare anaforalei Depart. de Opt din 1831 și hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște în lipsa pîrîtei ca una care, deși a știut, nu a vrut să se prezinte la nici o instanță și nici nu a introdus apelație în termenul legal, izgonind și pe zăpciu cu vorbe proaste, ca aceasta să plătească lui Manciu datoria fratelui ei îndoită, deoarece au trecut zece ani; va plăti și cheltuielile de judecată și plata vechilului; este scutită de plata zeciuielii desființată prin Reg. Organic.

Ms 954, 169, f. 42 v-43 v; I.D. dos. 14437/832.

365. — 1833 nov. 13. — În pricina dintre moșnenii Romanești cu al treilea logofăt Constantin Frumușanu din jud. Gorj, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște: se va lua hotarnic de ambele părți, care va alege prin carte de blestem stînjienii pîrîtului, 15 de teiul din deal din siliște și 15 pe unde este casa postelnicelei Zmaranda, soacra numîtului logofăt; acești stînjieni fiind recunoscuți de am-

bele părți, urmează a se alege și cei 100 stj. cumpărați de logofăt de la nepoții lui Lațcu Prejbeanu, așa cum se arată în foaia de împărțeală; prisosul sau lipsa stînjienilor din hotarul moșiei Romanesti urmează să fie adăugat sau suportat de ambele părți în raport cu numărul stînjienilor ce îi au în această moșie, dîndu-li-se și carte de blestem. Impricinații sînt apărați de cheltuielile de judecată, fiind obligați a plăti numai hotarnicul, proporțional cu numărul stînjienilor măsurați.

Ms 954, 170, f. 43 v-45; I.D. dos. 15418/833.

366. — 1833 nov. 13. — În pricina de tovărășie dintre Ștefan băca-nul cu Zamfir precupețul, ca urmare a hotărîrii Divanului Comercial, Înaltul Divan hotărăște:

Zamfir precupețul este scutit de orice împărțire de ciștig cu jeluitorul, întrucît conform pravilei, prin moartea lui Baicu, al treilea participant la tovărășia de miere și prin retragerea capitalului pus de jeluitor, contractul de tovărășie este desființat; pentru același motiv pîritul nu poate fi obligat a contribui la pagubele suferite de jeluitor din vînzarea mierei cumpărate după retragerea din tovărășie.

Ms 954, 171, f. 45 v-48; I.D. dos. 14556/832.

367. — 1833 nov. 14. — În pricina dintre moșnenii Petrești cu moșnenii Crețești din jud. Gorj infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, Înaltul Divan hotărăște: judecătoria locală va desemna la alegerea părților un hotarnic, care va merge la fața locului și prin carte de blestem, după hrisovul lui Matei Basarab din 1644, va întări aceste două moșii cu semne de hotar dealungul apei Pescenei, dînd impricinaților și carte de hotărnicie.

Pentru părțile impresurate și cheltuielile de judecată partea interesată va porni proces deosebit.

Ms 954, 172, f. 48-49 v; I.D. dos. 15417/833.

368. — 1833 nov. 3. — În pricina dintre Constantin Lupoianu cu locuitorii de pe moșia Cătunu din jud. Dîmbovița a stolnicului Ioan Cătuneanu pentru plata ierbăritului vitelor numiților locuitori, care au trecut pe moșia vecină Butimanu, stăpînită două treimi de Lupoianu și o treime de stolnic Cătuneanu, ca urmare anaforalei Depart. de Șapte din 1828 și hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Înaltul Divan hotărăște ca locuitorii să plătească ierbăritul jeluitorului. Se întărește și hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se împuternicește un hotarnic ca, în primăvara viitoare, să aleagă partea stolnicului din moșia Butimanu de cealaltă parte a jeluitorului.

Motivul adus de pîriti și susținut de stolnic asupra dreptului de a-și paște vitele pe moșia Butimanu ca clăcași ai stolnicului, este neîntemeiat, întrucît numai clăcașii de pe moșia respectivă au acest drept.

Ms 954, 173, f. 50-51; I.D. dos. 14615/832 și 7526/838.

369. — 1833 nov. 15. — În pricina de datorie dintre polcovnic Constantin cu Radu, fiul lui Nestor dorobanțul din Frasin jud. Dîmbovița, Înaltul Divan, confirmînd anaforaua veliților boieri din 1827 iul. 18, obligă pe pîrit să plătească jeluitorului 172,20 lei plus 92 lei prețul țevilor de

cazan ce spune că i le-ar fi luat pîritul; numitul polcovnic este îndatorat să înapoieze moșia amanetată pentru această datorie; pentru venitul luat de pe dînsa și stricăciunile aduse de jeluitor să se facă cercetare la fața locului de către judecătoria locală și suma stabilită, împreună cu banii dați lui Tudorache, fratele jeluitorului, se vor scădea din suma datorată de pîrit jeluitorului.

Ms 954, 174, f. 51-52; I.D. dos. 15400/833.

370. — 1833 nov. 17. — În pricina dintre Joița, fata răposatului Alexandru Scrădeanu cu Petre Scrădeanu, epitropul ei, pentru desfacerea epitropiei, ca urmare a hotărîrii Divanului din 1832 și cercetării la fața locului de către judecătoria locală, Inaltul Divan obligă pe Petre Scrădeanu să dea numitei Joița cei 215 stj. moșie pe care numita îi are moștenire de la părintele și unchiul ei împreună cu 5452,20 lei, avere părintească, plus 2978,01 lei ce au rămas din venitul acelei moșii de la 1813, după scăderea cheltuielilor cu întreținerea ei, a fratelui ce a murit și a ȝiganilor de pe moșie, precum și lucrurile rămase de la părinți «un hai-mailiu de argint cu sfinte moaște și un lanț de argint, o farfurioară cu linguriță și zece galbeni de salbă cu un galben mare»; numitul epitrop este obligat și la cheltuielile de judecată.

Ms 954, 175, f. 52 v-53 v.

371. — 1833 nov. 18. — În pricina dintre Gheorghe Romanescu cu logofăt Constantin Frumușanu, Inaltul Divan respinge apelul jeluitorului, prin care pretinde de la pîrit 2000 lei cu care l-ar fi încărcat la răscumpărarea moșiei luată de la acesta, pentru că o hotărîre dată și executată de ambele părți închide acestora dreptul de a mai cere rejudecarea.

Ms 954, 176, f. 54-54 v; I.D. dos. 15436/833.

372. — 1833 nov. 18. — În pricina dintre paharnicul Gheorghe cu maior Iacov Lef al «polcului graf Dibici za Balcanschi», ginerele răposatului N. Sachelarie, ca urmare anaforalei veliților boieri din 1824, Inaltul Divan hotărăște ca jeluitorul paharnic să plătească numitului maior, conform zapisului din 18 iulie 1817, datoria de 25 galbeni împărătești îndoîți, căci au trecut 10 ani.

Ms 954, 177, f. 54 v-55; I.D. dos. 14463/832.

373. — 1833 nov. 22. — În pricina dintre frații Bratu și Alexandru Corbi, moșneni din satul Fata jud. Olt, cu Dinu, fiul lui Voicu Dădănogi din jud. Teleorman, ca urmare anaforalei veliților boieri din 1827, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan întărește fraților Corbi stăpînirea asupra 50 stj. din moșia Fata; pentru cealaltă moșie, impresurată de pîriti, să se desemneze un boier de la Divanul Vremelnicesc, care mergînd la fața locului și cercetînd pricina să raporteze de cele constatate.

Ms 954 178, f. 55-55 v; I.D. dos. 15441/833.

374. — 1833 nov. 22. — În pricina dintre Alexandru Baruț cu Maria ȝiganca și cei doi copii ai ei, robi ai răposatului sluger Gr. Stoenescu, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan respinge cererea

lui Baruț de a i se da în contul datoriei ce o are asupra numitului sluger această țigancă cu copiii ei, deoarece în diata sa slugerul o desrobește lăsându-i moștenire o parte din via sa.

Ms 954, 179, f. 56; I.D. dos. 15407/833.

375. — 1833 nov. 24. — În pricina dintre Anastasie Nascali, sudit rusec, cu Niculae hagi Enuș, numitul Anastasie arătînd că pentru primirea datoriei de 2500 lei de la hagi Enuș a trebuit să cheltuiască cu judecata 12.780 lei, cerînd a i se restitui și acești bani, Inaltul Divan hotărăște: Hagi Enuș va plăti lui Anastasie 600 lei, atît cît s-a cheltuit din suma cerută exclusiv pentru judecată, mîncarea lui și a calului, paguba suferită cu grîul și porumbul stricat nefiind considerate cheltuieli de judecată.

Ms 954, 180, f. 56 v; I.D. dos. 14607/832 și 4614/831.

376. — 1833 nov. 24. — În pricina dintre Spiru Polizu cu Niculae Hagi Enuș, pentru arenda moșiilor Slătioara și Ianușești, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan împuternicește pe Pandeleon Zalich, dragomanul consulatului Franței, ca arendaș al moșiilor Slătioara și Ianușești și obligă pe Hagi Enuș să înapoieze jeluitorului Polizu 1200 galbeni primiți în contul arenzii acestor moșii ca urmare desfacerii consensuale a contractului dintre ei.

În caz că Hagi Enuș nu poate să îplinească acești bani, se va vărsa a treia parte din venitul arenzii, plătită de dragoman pe numele lui Polizu, două părți, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc dîndu-se casei răposatului ban Gr. Brîncoveanu; după ce se va plăti datoria numitului ban, se va da întregul venit în mîinile lui Polizu pînă la împlinirea acestor 1200 galbeni; neînțelegerile dintre Hagi Enuș și numitul dragoman se vor lichida prin deosebită judecată.

Ms 954, 181, f. 58.60; I.D. dos. 14514/832.

377. — 1833 nov. 24. — În pricina de hotare dintre pităreasa Uța Ghimpețasca cu Zamfirache Gănescu și paharnic Ștefan Gănescu, Inaltul Divan hotărăște: un «cilen» al judecătoriei locale va merge la fața locului unde, prin carte de blestem, va alege, după hrisovul lui Matei Basarab din 1636, hotarele dintre moșiile Făurești a pităresei și Stanomirești a numiților Gănești din jud. Vlcea ducînd linie dreaptă de la cele două semne pînă la lacul Fedeleșului, spre a deosebi cei 510 $\frac{1}{2}$ stj. ai lui Zamfirache de moșia paharnicului Gănescu și de moșia pităresei. Cel care se va dovedi că a împresurat vre-o bucată din moșia lui Zamfirache, va întoarce acestuia întreg venitul de cînd s-a început judecata.

Cererea de răscumpărare a lui Zamfirache, pentru cei 215 stj. cumpărați de răposatul părinte al paharnicului, se va introduce la judecătoria locală ca o pricină ce nu a fost încă cercetată.

Ms 954, 182, f. 60 v-61 v; I.D. dos. 15435/833 și I.C. 165/841.

378. — 1833 nov. 27. — În pricina de moștenire dintre păhărniceasa Eleni Rătescu cu stolnic Răducanu Clinceanu, pentru averea răposatei Bălașa Drăgănescu, păhărniceasa Eleni contestînd autenticitatea diatei, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan obligă

pe martorii Pavlache și Vasile, iscăliți în diată, ca, împreună cu proestosul Petre cel ce adeverește pe verso, să încredințeze prin jurământ la Mitropolie următoarele:

- 1) că numiții martori au fost de față la întocmirea diatei;
- 2) că răposata păhărniceasă era în toate facultățile mintale;
- 3) că cele arătate în diată sînt conform dorinței răposatei;
- 4) proestosul Petre să ateste că cele specificate de el în dosul diatei sînt adevărate.

În caz de neîncredințare a celor arătate mai sus, diata se anulează, venind la moștenire toate rudele, conform pravilei.

Ms 954, 183, f. 62-64 v; I.D. dos. 14614/832.

379. — 1833 nov. 27. — În pricina dintre Maria Fintîneanca și Tache Coșereanu (Coșerea) din Mehedinți, pentru autenticitatea unei adevărinite dată în 1826 la mîna pîritului de către jeluitor, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan respinge cererea Mariei Fintîneanca recunoscînd ca adevărată acea adevărinită, după cum arată Judecătoria locală și după cum rezultă și din încredințarea martorilor, pe care ocîrmuirea județului îi arată ca cei mai cinstiți neguțători din Cerneți fiind și «cileni ai maghistratului» și imputernicește pe Tache să stăpînească acea moșie, iar jeluitorul să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 954, 184, f. 65-65 v; I.D. dos. 15412/833.

380. — 1833 nov. 28. — În pricina dintre preteasa Zmeada cu gine-rele său Ilie logofeteșul, Inaltul Divan confirmă anafora de Depart. de Opt din 1826 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 și hotărăște ca Ilie, ginerele pretesei, să stăpînească jumătate din locul de casă, după cum însăși jeluitorul a declarat la Depart. de Opt, și casa clădită pe acel loc care a ars, fiind obligat a restitui jeluitorului lucrurile arătate în anafora, iar aceasta să-i plătească lemnele luate din materialul casei arse ce fac parte din zestrea numitului.

Ms 954, 185, f. 66-67; I.D. dos. 15442/833.

381. — 1833 nov. 28. — În pricina dintre popa Radu cu Gheorghe, fiul lui Anghel Morcov din jud. Săcueni, pentru răscumpărarea moșiei Homoricu, vîndută prin silnicie de Dimache, tatăl jeluitorului, lui Zamfirache care a revîndut-o lui Anghel, tatăl pîritului, Inaltul Divan înfirmă alegerea Isprăvnicatului și hotărîrea Divanului Vremelnicesc. Pe baza zapisului lui Teodorie, fiul lui Mihu din Văleni, din 1815, prin care arată că la Isprăvnicit jeluitorul a cerut «defăimarea» vînzării către Zamfirache și răscumpărarea de la Anghel Morcov pe bază de protimisis ca unul ce se învecinește cu acea moșie, avînd stăpînire în partea lui Iordache Homoriceanu, iar în hotărîrea lui Ion Gheorghe Caragea vv. din 1814 se arată că partea vîndută de Dimache se învecinește în sus cu Tudorache postelnicel și în jos cu Iordache Homoriceanu, Inaltul Divan hotărăște: se va trimite un «cilen» al judecătoriei locale la fața locului și dacă spusele jeluitorului preot sînt întemeiate, se va împărți acea moșie în două; numitul Gheorghe are și el dreptul de protimisis ca unul ce are stăpînire alături de partea lui Teodor postelnicel; li se va da și carte de alegere, jeluitorul întorcînd pîritului cei 900 lei, prețul a jumătate din

moșie. In caz de nedovedirea celor susținute de jeluitor, pîritul va stăpîni întreaga moșie.

Ms 954, 186, f. 67-69 v; I.D. dos. 15405/833.

382. — 1833 nov. 29. — Ca urmare raportului lui Neofît episcopul Rîmnicului și încredințării protopopului Gheorghe al Craiovei că diata Zîncăi, prin care lasă soțului său Alecu Doljanu întreaga avere, a fost făcută după dorința sa și iscălită de ea, fiind în toate facultățile sale mintale, Inaltul Divan întărește această diată și respinge cererea Catinicăi Buzoiancii, cumnata lui Alecu Doljeanu.

Ms 954, 187, f. 69 v-70 v.

383. — 1833 nov. 29. — In pricina dintre magistratul orașului Cîmpulung și boierii șezători în acest oraș cu moșnenii Cîmpulungeni pentru stabilirea proprietății asupra munților și moșiei, Inaltul Divan întărește moșnenilor stăpînirea asupra munților și moșiei Cîmpulung așa cum o au din moși-strămoși și cum rezultă din «oco:nica» întărită în 1747 de Const. Niculae Mavrocordat vv. și hrisoavele domnești dintre anii 1292 al lui Negru Vodă și 1646 al lui Matei Basarab, în care se recunosc ca stăpînitori numai moșnenii de baștină, nici un boier sau slugă domnească străin nu are dreptul să le stăpînească, moșnenii fiind obligați prin legămînt a le vinde tot la moșneni și nu au dreptul nici boierii, nici magistratul să ceară ca venitul acestor munți să treacă în folosul orașului.

Ms 954, 188, f. 72-73 v; I.D. dos. 14539/832.

384. — 1833 nov. 29. — In pricina dintre Dimitrie și frații lui Săr-dărești cu Ioan Giuvela, soțul sorei lor, din Urșani jud. Vîlcea, ca urmare hotărîrii sale din 1832, Inaltul Divan hotărăște: Judecătoria locală va desemna un «cilen», care va merge la fața locului și va alege cei 36 stj. dați soției lui Giuvela prin foaie de zestre din cei 180 stj. dobîndiți de Dimitrie prin judecată; nu se admite dorința soților Giuvela, de a se da despărțiți 18 stj. la o margine și 18 stj. la alta, aceasta fiind contrar pravilei și foi de zestre; se va socoti și ce venit urmează să ia numitul Giuvela pe cei 36 stj. împresurați în caz că nu i s-au dat de jeluitor conform hotărîrii anterioare.

Ms 954, 189, f. 74-75; vezi și nr. 47.

385. — 1833 nov. 29. — In pricina de datorie dintre Sorica evreica cu Andrei Șnel spițerul, supus cesaro-crăiesc, ca urmare anaforalei Logofetei Pricinilor Străine, întărită de Grigore Ghica vv. în 1826, Inaltul Divan obligă pe pîrit să plătească jeluitoarei 445 lei cu dobîndă legală, restul din chiria casei, renunțînd Sorica la împlînirea de către pîrit a stricăciunilor aduse acelei case.

Ms 954, 190, f. 75 v-76; I.D. dos. 15431/833.

386. — 1833 dec. 2. — In pricina dintre clucereasa Anica Deșloaica cu căminăreasa Maria Drugăneasca, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Politicesc care, unită cu anaforaua Departamentului și hotărîrea

judecătorei, constată că pricina fiind numai pentru 158 galbeni împărătești = 4977 lei, nu poate fi supusă apelului către o instanță superioară.

Ms 954, 191, f. 76-76 v; I.D. dos. 15411/833.

387. — 1833 dec. 2. — În pricina dintre cumpărătorii «cercăturii oeritului» reprezentați prin al doilea vistier Niculae Ionescu, cu slujbașii oieri, reprezentați prin Niculae Ciubucescu, ca urmare anafora-lei marelui vistier din 1827 și hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Înaltul Divan respinge pretenția jeluitorilor cumpărători de a primi de la pîrîți 6000 lei, deoarece, din cercetarea Isprăvnicatului judeului, se dovedește că nu sînt datori la nici o despăgubire și obligă pe jeluitori a întoarce pîrîților cheltuielile judecătii în valoare de 2860 lei. Suma depusă de jeluitori «depoziton» 2% să se verse pe seama Temniților.

Ms 954, 192, f. 76 v-77 v; I.D. dos. 14545/832.

388. — 1833 dec. 3. — În pricina de tovarășie dintre Ianache băcan cu Panait neguțătorul, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 1832, Înaltul Divan hotărăște: se va urma întocmai «exoflisisului» din 1 iulie 1830, jeluitorul fiind obligat a plăti pîrîtului și datoria de 300 lei cu dobinda lor.

Ms 954, 193, f. 77 v-78; I.D. dos. 14561/832.

389. — 1833 dec. 2. — În pricina de tovarășie dintre Dumitru măcelarul cu fiul său Ioniță, infirmînd hotărîrea Divanului Comercial din 1832, Înaltul Divan hotărăște: pîrîtul va fi recunoscut ca tovarăș cu jeluitorul făcîndu-se socotelile de ciștig și paguba rezultată din această tovarășie, de la desfacerea contractului dintre jeluitor cu Niculae Apostol, un alt tovarăș pînă la 1831, cînd jeluitorul s-a certat cu fiul său.

Faptul că Ioniță a fost copărtaş la negoț cu tatăl său, o dovedește: 1) zapisul de împrumut pentru trebuințele negoțului, semnat de amîndoi; 2) pitacul Logofetei Pricinilor Străine prin care erau chemați de Stărostie spre aranjarea socotelilor pentru retragerea din tovarășie a lui Matei Giurcu, un alt tovarăș; 3) mărturia lui Dumitru la Duhovnicescul Departament.

Ms 954, 194, f. 78 v-79; I.D. dos. 14547/832.

390. — 1833 dec. 8. — În pricina dintre moșnenii Cloșani din jud. Mehedinți și stolnic Barbu Vișoreanu din jud. Gorj, pentru părțile de moșie vîndute stolnicului de unii din moșneni, jeluitorii susținînd că aceștia au vîndut mai mult decît partea lor, călcînd și dreptul de protimisis, ca urmare a hotărîrii Divanului Craiovei, Înaltul Divan hotărăște:

1) judecătoria locală va orîndui hotarnic care, mergînd la fața locului, prin carte de blestem, să aleagă partea stîngenilor dată zestre stolnicului, din această moșie de către armașul Sandu Degerățeanu conform zapisului de învoială din 1797, iscălit de 36 moșneni Cloșani și adevărit de judecătoria locală;

2) după sineturi se vor măsura părțile stăpînite de moșnenii care au vîndut stolnicului și numai adăle părți pe care aceștia au fost deplini proprietari, se vor recunoaște ca părți vîndute fără a se ține seama de ce este specificat în cele 4 zapise de cumpărare;

3) partea cumpărată de la Simion Bueț și pe care Ioan Bueț susține că-i aparține, în baza dreptului de protimisii, ca văr primar, dacă se vor dovedi cele susținute, va intra în stăpînirea acestuia, în caz contrar, jumătate va rămîne stolnicului măsurîndu-se alături de partea ce o are în acea moșie, iar cealaltă jumătate se va întoarce moșnenilor devălmași, în schimbul prețului plătit pentru acea parte;

4) se va cerceta cît venit au luat moșnenii de pe partea stăpînită de ei din moșia stolnicului plus cheltuielile de judecată; în caz de nemulțumire se vor înfățișa Divanului Craiovei.

Ms 954, 195, f. 79-80 v; I.D. dos. 15439/833.

391. — 1833 dec. 9. — În pricina dintre Paraschiva, soția lui Teodor năsturarul și sora lui Pencea brașoveanul cu Pelaghia monahia pentru stăpînirea unui loc cu prăvălie de pe Ulița Podului — Craiova, Înaltul Divan întărește cartea judecătorei Doj și hotărîrea Divanului Craiovei din 1832, Pelaghia va lua în stăpînirea sa locul cu prăvălia, ca una ce, cu martori, prin jurămint arată că este fata lui Nițu cismarul, fostul proprietar al locului; acest loc, conform zapisului iscălit de Vasile, cumnatul lui Nițu epitropul copiilor acestuia, a fost vîndut în 1803 lui Pencea brașoveanul; zapisul nefiind însă întărit, nu poate fi luat în considerație; pentru binăua construită pe acel loc să plătească Pelaghia jeluitorii 1788,10 lei, costul ei, din care se vor scădea 348 lei, chiria locului pe 29 ani.

Ms 954, 196, f. 80 v-81 v; I.D. dos. 15434/833.

392. — 1833 dec. 11. — În pricina dintre Iordache și Constantin, fiii răposatului polcovnic Mihalache, cu Atanasie Lambru, ca urmare plîngerii jeluitorilor că la instanțele anterioare nu au desemnat pe Petre Zotovici să le apere interesele, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial, motivînd că este lipsită de interes susținerea inexistenței mandatului numitului vechil, din moment ce jeluitorii se apără în același fel.

Ms 954, 197, f. 81 v-82.

393. — 1833 dec. 11. — În pricina de hotare dintre moșnenii Băești din jud. Vâlcea-Gorj cu Gheorghe Străchinescu și frații acestuia, stăpînii moșiei Budoiu, ca urmare raportului cerut de acest Divan și întocmit de logofătul Vasile Mongescu, judecător la judecătoria locală, relativ la fixarea semnelor de hotar între cele două moșii, Înaltul Divan întărește stăpînirea numiților moșneni pe părțile de moșie stăpînite de ei din strămoși, așa cum rezultă din hrisovul lui Radu Mihnea vv., din 1612 și după mărțuria a 16 «lude» cu carte de blestem și specificate în numita hotărnicie.

Intrucît din această cercetare s-a dovedit că moșnenii nu au stăpînit decît cele ce le aparțineau, cererea lui Gheorghe Străchinescu de a i se întoarce venitul pentru părțile împresurate și plata copacilor tăiați se respinge.

Cheltuielile de judecată pretinse de moșneni urmează a se cerceta de judecătoria locală cu drept de apel la Divanul Politicesc al Craiovei.

Ms 954, 198, f. 82-83; vezi și nr. 157.

394. — 1833 dec. 4. — În pricina dintre aga Matei Cantacuzino cu A'exe Tulea, sudit britanic, arendașul moșiei Drăgănești a jeluitorului, numitul arendaș pretinde că în mod samavolnic i s-ar fi luat cele două odăi și pivnița, prevăzute în contract și din această cauză porumbul său depozitat în pățulul din curtea casei neputînd fi păzit, s-a irosit. Ca urmare cercetărilor făcute cu carte de blestem de procurorul acestui Divan, Iordache Florescu, din porunca Inaltului Prezident și pe baza mărturiei lui Ene Grecu, dovedindu-se că cele susținute de arendaș sînt adevărate, Inaltul Divan obligă pe aga Cantacuzino să despăgubească pe arendaș de pagubele suferite și să respecte întocmai contractul de arendare, urmînd ca acestea să se stabilească de judecătoria locală și să se raporteze în scris.

Ms 954, 199, f. 83 v-84 v; I.D. dos. 15440/833; vezi și nr. 91.

395. — 1833 dec. 13. — Inaltul Divan cercetează cererea fraților Mantu și Gheorghe, supuși englezi, feciorii lui Costea Hagi Ion, care solicită a se cerceta moștenirea lăsată de răposatul lor frate Ioan, fiului său Constantin Gogotopol; această avere, așa cum rezultă din catastișele lăsate de defunctul lor frate, o parte provine din averea părintească, lăsată spre administrarea acestuia pînă la majoratul lui Gheorghe și Harina, fratele și sora sa; Inaltul Divan repartizează Divanului Judecătoresc această pricină spre a cerceta după zapise și catastișe din ce constă averea părintească de aici din țară și din țara turcească; aceasta se va deosebi de averea personală a numitului frate, cuvenită de drept fiului acestuia; se va împărți cealaltă avere, după ce se vor scădea cheltuielile de administrare între toți frații, Constantin Gogotopol venind la împărțeală ca moștenitor al părții tatălui său.

Ms 954, 200, f. 85-86; I.D. dos. 15366/833

396. — 1833 dec. 13. — În pricina dintre Ioan dulgherul cu Bănică al doilea armaș din Ploești, ca urmare a hotărîrii Judecătoriei, Inaltul Divan hotărăște: se va respecta întocmai contractul dintre numiții pentru construirea unei binale, neputînd numitul dulgher a cere mai mult decît suma specificată în contract. De asemenea mai este obligat a întoarce pîrîtului 617 lei ce reprezintă manopera lucrului neefectuat, întrucît din cauza izbucnirii epidemiei de holeră din iunie 1831, lucrările s-au sistat; admițînd cererea armașului, Inaltul Divan obligă pe jeluitor și la plata sumei de 800 lei, pîrîtul revenind asupra renunțării de a o urmări, în fața judecătoriei locale, deoarece jeluitorul nu a executat ci a atacat cartea judecătoriei locale; pentru plata celor 309 lei, pe care jeluitorul îi cere de la pîrît, se va porni proces separat la judecătoria locală.

Ms 954, 201, f. 86-87; I.D. dos. 15355/833.

397. — 1833 dec. 13. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Zmaramda, soția răposatului «dohtor» Silivestru Filitis, cu «dohtorul» Costache, nepotul răposatului polcovnic Stavru, pentru plata porumbului luat de la moșia Mănești din jud. Prahova a numitului polcovnic de către soțul acesteia. Ca urmare a raportului făcut de Costache Lipănescu împuternicit de judecătoria locală și după mărturia cu jurămintă a lui Costache, omul răposatului dohtor, întrucît Costache, nepotul polcovnicului

nu are alte dovezi că răposatul dohtor Silivestru ar fi luat mai mult porumb, Inaltul Divan obligă pe Zmaranda să plătească dohtorului Costache cei 157,30 lei, sumă mărturisită de Costache, omul răposatului său soț, că i-ar fi rămas îndatorat polcovnicului pentru porumbul ridicat.

Ms 954, 202, f. 87-88 v; I.D. dos. 15332/833.

398. — **1833 dec. 16.** — In pricina de tovărășie dintre baronul Constantin Belu cu clucerul Nicolae Trăsnea, relativ la aplicarea punctului al treilea din contract ca socotelile, rezultate din mărfurile cumpărate din țara turcească și vândute în țara nemțească, să fie evaluate la cursul din acea vreme a fiorinului, ca urmare anaforalei Logofeției Pricinilor Streine, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan hotărăște ca Divanul Comercial să socotească în fiorini numai «condeiele» prevăzute în contract, așa cum reiese din interpretarea contractului și cum au înțeles și instanțele anterioare.

Ms 954, 203, f. 89-92 v; I.D. dos. 15423/833.

399. — **1833 dec. 15.** — In pricina de împărțirea moștenirii lăsată de răposatul Teodosie Vrana, ca urmare a celor două rapoarte întocmite pe baza ofisului Inaltului Prezident din 1832, Inaltul Divan hotărăște: după ce se vor scădea datoriile defunctului, restul averii se va împărți în șase părți egale, cei patru copii ai defunctului luând câte o parte, a cincia parte dându-se soției ce a suportat cheltuielile înmormântării și pomenirile soțului său, iar a șasea parte revine în uzufruct soției; partea care se cuvenea unuia dintre copiii răposatului Vrana și care a murit la Odesa în vîrstă de 15 ani, revine tot mamei, conform pravilei care arată că partea de moștenire a copilului, parte bărbătească, care a trecut de 15 ani, intră în deplina stăpînire a părintelui.

Ms 954, 204, f. 92 v-93 v; I.D. dos. 15445/833.

400. — **1833 dec. 15.** — In pricina dintre locuitorii de pe moșia Slătioara din jud. Romanați cu Nicolae Hagi Enuș pentru nerespectarea din partea lui Zalic, dragomanul Franței, arendașul acestuia, a «privileghiurilor» locuitorilor, recunoscute prin hrîsoavele domnești, Inaltul Divan luînd în cercetare aceste hrîsoave, pe care le recunoaște și Nicolae Hagi Enuș, hotărăște: numitul arendaș este obligat a respecta întocmai privilegiile recunoscute locuitorilor în hrîsoave. Această moșie fiind slobozie domnească, în 1804, Constantin Alex. Ipsilant vv. o dăruiește vornicului Ștefan Prișcoveanu, dînd și locuitorilor de pe acea moșie anumite privilegii și anume: claca să se plătească de casă cîte un zlot, dijma să se răspundă după «Pravilniceasca condică»; să fie liberi a vinde rachiul și vin din producția lor sau cumpărat, începînd de la culesul viilor pînă la Sf. Nicolae, fără a plăti vreo dare stăpînului; în schimbul sumei de 150 lei anual, plătiți acestuia, să aibă podul umblător peste Olt; aceste privilegii au fost recunoscute și de domnia următoare și nedesființate prin Reg. Organic, cum susține numitul arendaș.

Aceste drepturi vor fi recunoscute numai locuitorilor care se trag din acei care le-au primit; ceilalți, așezați ulterior pe numita moșie, vor răs-

punde toate «adeturile» după pravilă și Reg. Organic, Niculae Enuș fiind obligat a prezenta arendașului copie adevărită de Logofeția Dreptății, prin care sînt identificate cele două categorii de locuitori.

Ms 954, 205, f. 94-95 v; I.D. dos. 15424/833; vezi și nr. 645, 776.

401. — 1833 dec. 22. — În pricina dintre Dumitru vizitiul și Safta, soția sa, Grigore Ion și Dina, prin mama lor Dragomira, țigani, cu vătăful Alecu Baruț prin care jeluitorii cer să fie slobozi din robie după diata fostului lor stăpîn, slugerul Grig. Stoenescu ce hotărîse că numiții sînt iertați de el, Inaltul Divan hotărăște: pentru datoria ce numitul vătăf are de luat de la răposatul sluger se va despăgubi din averea lăsată de sluger, neputînd să se îndestuleze cu acești țigani ca robi ai datornicului, întrucît diata este întocmită de sluger înainte de a-i rămîne dator și prin iertarea numiților ei nu mai fac parte din averea acestuia, pentru a putea fi urmăriți.

Ms 954, 206, f. 96-96 v; I.D. dos. 15416/833.

402. — 1833 dec. 8. — În pricina dintre Ilarion, iconomul Episcopiei Buzău, cu polcovniceasa Ecaterina, soția lui Ioan Odobescu, relativ la stăpînirea unei spișerii cu casă deasupra, construită pe locul metohului episcopiei, ca urmare anaforalei Logofeției Pricinilor Streine și hotărîrii Divanului Judecătoreasc din 1831, Inaltul Divan hotărăște: se va respecta întocmai zapisul din 1817 al arhiereului Costandie prin care se recunoaște că doctorul Const. Caracaș, părintele polcovnicei poate să dea zestre fiicei sale Ecaterina acea spișerie cu casă, plătiînd anual 200 lei chiria locului, stăpînire recunoscută și de episcopii ce au urmat la acea eparhie pînă la 1830.

Deoarece, conform pravilei, lucrurile nemișcătoare stăpînite cu bună credință timp de 10 ani, nu mai pot fi atacabile, dererea numitului iconom nu poate fi luată în considerație.

Ms 954, 207, f. 96 v-97 v; I.D. dos. 14576/832.

403. — 1833 dec. 18. — În pricina dintre Mihai Popescu al doilea vistier cu Grigore fiul clucerului Apostol pentru stăpînirea unei pături din moșia Dărmănești jud. Mușcel ca urmare anaforalei starostei de neguțători, întărită de Grigore Ghica vv. prin care s-a vîndut la mezat acea parte de moșie numitului vistier în 1828, cu 15,3 lei stînjenu, orînduîndu-se hotarnic Ilie logofăt pentru alegerea acelei părți, Inaltul Divan împuternicește pe numitul hotarnic să aleagă acea parte de moșie, plătiîndu-se valoarea stînjenilor aieși la prețul fixat prin hotărîrea domnească, dîndu-se și carte de hotărnicie. Pentru venitul luat de Grigore de pe partea lui Mihai de cînd a cumpărat pînă acum, se va cerceta la judecătoria locală.

Ms 954, 208, f. 97 v-98 v; I.D. dos. 15444/833.

404. — 1833 dec. 22. — În pricina dintre preotul Nițu Manasiescu și fiul său diaconul Nicolae și cetașii lor cu preoții Ion și Ilie cu cetașii lor, pentru stăpînirea părților din moșia Slătioara jud. Vîlcea, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăște: jeluitorii vor stăpîni în partea de mijloc cei 466 stj. așa cum reiese din cartea de hotărnicie din 1739 și din foaia de împărțeață, iar mîgura, pădurea, locul de la apus, peste Cerna și cele două delnițe vor fi stăpînite după cum se specifică

în cartea de hotărnicie din 1793; motivul adus de pîrit că prin hotărnicia din 1793 s-a măsurat întreaga moșie și că vechea hotărnicie din 1739 nu s-a ținut în seamă, este neîntemeiat, hotărnicia din 1793 specificînd că împricinații aveau carte de hotărnicie pentru părțile ce le stăpîneau dinșii și ei nu au măsurat decît cele amintite în această carte.

Ms 954, 209, f. 99-100; I.D. dos. 15443/833.

405. — 1834 ian. 8. — Înaltul Divan al Principatului Țării Românești confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 febr. 1833 prin care respinge apelul introdus de fostul mare hatman Costandin Bălăceanu contra sentinței în procesul cu Barbu Catargiu ca nefăcut în termenul prevăzut de Reg. Organic — adică 3 luni de la luarea în cunoștință a hotărîrii, iar nu de la comunicarea ei, deși primul adusese ca exemplu jurisprudența dată în procesul dintre moșnenii Mișchieni din jud. Dolj cu Niculae Buja de la Craiova.

Ms 955, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 17937/833; vezi și nr. 877.

406. — 1834 ian. 15. — Înaltul Divan întărește anaforaua Logofetei Pricinilor Streine din 1824 august 12 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mai 19, potrivit căreia Petre Sapunov, supus rusesc, este obligat a plăti slugeresei Catinca Borăneasca datoria de 1600 lei, cu dobînzile legale, în termen de 4 luni; în caz contrar se vor vinde prin mezat viile cu care a fost asigurată slugereasa; nu se admite apelul jeluitorului Sapunov a se scădea datoria sa din datoria de lei 2145 ce slugereasa are către Ghiță Matac, deoarece acesta se mulțumise cu șalul dat de slugereasă pentru «răfuirea» datoriei, iar pe de altă parte, Sapunov nu poate lua acel zăpis fără știrea și încuviințarea pîritei.

Ms 955, 2, f. 1 v-2 v; I.D. dos. 17928/833.

407. — 1834 ian. 15. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 mai 26 după care Procopie Canuș, supus cesarocrăiesc, este îndatorat să lase slobodă porțiunea de loc folosită de mahalagii pîrîți ca vad pentru luare de apă din Dîmbovița, întrucît din cercetare la fața locului de către membrii Sfatului Orășenesc și boierii din Divanul Vremelnicesc, acest loc, situat lîngă Straje, a fost folosit întotdeauna de obște și se află pe porțiunea de teren cumpărată de soția lui Canuș de la femeia Floarea pe moșia m-rii Sf. Sava, iar nu acela arătat de jeluitor.

Ms 955, 3, f. 2 v-3 v; I.D. dos. 15404/833.

408. — 1834 ian. 19. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial din 1833 oct. 25 prin care respingînd apelul lui Grigorie Ioan care cerea să i se acorde un termen pentru adunarea dovezilor relative la furnizarea lemnului către polcovnicul Iacomson și fiindcă de la judecata primei instanțe și pînă acum au trecut 6 luni în care timp putea să se adune aceste dovezi, obligă pe jeluitor să plătească banii cu dobînda legală din ziua sentinței primei instanțe și pînă la achitare, scăzîndu-i-se din suma de 244 stînjeni, 18 stînjeni lemne, furnizați numitului polcovnic.

Ms 955, 4, f. 3 v-4; I.D. dos. 17995/833.

409. — 1834 ian. 22. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial de la Craiova din 1833 ian. 19, potrivit căreia Stan Diiianu este îndatorat să plătească lui Gheorghe Vlaston, postelnicul de la Cușmir, jud. Mehedinți lei 516 din venitul moșiilor Drincea și Branîștea, pe care le-au avut arendate în tovărășie, deși jeluitorul Stan susține că moșia Drincea a fost arendată numai pe seama lui Vlaston.

Ms 955, 5, f. 4 v-5; I.D. dos. 16242/832.

410. — 1834 ian. 22. — Inaltul Divan cercetînd, după sineturi, pricina dintre frații Nestorești din satul Bala de Jos cu popa Ivan din Rodina jud. Mehedinți, hotărîște ca numitul preot să stăpînească 20 stînjeni moșie în satul Bala de Jos. Alegerea judecătoriei Mehedinți și hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 iunie 20 dăduse numitului preot a treia parte dintr-un moș fără arătarea stînjenilor acelei părți și a venitului anual.

Ms 955, 6, f. 5-5 v.

411. — 1834 ian. 22. — Inaltul Divan cercetează pricina moștenitorilor Virzobești cu moștenitorii Arvătești din satul Arvătești jud. Mehedinți; strămoșii acestora din urmă au fost chezașii strămoșilor Virzobeștilor pentru 100 lei luați cu împrumut în anul 1727 (7235) de la Ion Urdăreanu pe termen de un an cu legătură că de vor fugi, să fie rumîniți cu moșiile lor; aceștia fugind au trebuit să răspundă lui Ion Urdăreanu din banii împrumutați 50 lei, restul iertîndu-se, primind în schimb moșia Virzobeștilor să o stăpînească pînă cînd vor primi banii, achitați tocmai în 1816; în 1828 s-au ales de hotarnicii Virzobeștilor 21 stînjeni în moșia Pesceana; se infirmă hotărîrea Divanului Craiovei, care punea în stăpînire pe moștenitorii Arvăteștilor asupra unei părți din această moșie, iar partea ce li se cuvine lor din banii restituiți de Virzobești să și-i caute la acei Arvătești, care i-au primit.

Ms 955, 7, f. 5 v-7; I.D. dos. 17999/833.

412. — 1834 ian. 22. — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicerul Petre Portărescu cu moștenitorii postelnicesei Manda Timneanca, Safta Timneanca și Bălașa Degerățeanca, întărește alegerea judecătoriei jud. Mehedinți care pune pe medelnicerul Petre în stăpînirea moșiei Albu, cum-nărată de el cu zapisul din 1830 oct. 28 de la pîrîți; acestuia i se va răspunde datoria de 50000 lei din zălogirea moșiei și venitul moșiei luat prin silnicie; infirmă hotărîrile judecătoriei Dolj și a Divanului Craiovei, potrivit cărora pîrîții au intrat în stăpînirea moșiei Albu, aceste instanțe neavînd căderea a judeca, prima, cauza unei moșii și a unor locuitori ce în de judecătoria Mehedinți, iar a doua, un apel nefăcut în termenul orînduit de lege.

Ms 955, 8, f. 7-9 v; I.D. dos. 17962/833.

413. — 1834 iun. 29. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Costandin fiul lui Gruia și Gheorghe Udrești și a lui Gheorghe Cordescu, moșneni Răceni din jud. Gorj, cu sluger Dumitrache și Zamfir și Ioniță Urdăreni, pe temeiul pravilelor și a sineturilor ce le-au înfățișat, pîrîții, imputernicește pe Urdăreni să stăpînească moșiile Artanu și Stejaru pe apa Jiului și infirmă hotărîrile Divanului Craiovei, care se sprijineau pe

anaforalele boierilor caimaçami și a banului Craiovei, găsite mincinoase, fiind plăsmuite de jeluitorii Răceni.

Acte din: 1608 (7117) — 1816.

Ms 955, 9, f. 10-15 v; I.D. dos. 17926/833.

414. — Acest număr n-a fost întrebuințat.

Ms 955, 10, f. 16.

415. — 1834 febr. 5. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Nicolae Roșca, Gheorghe Sîrna și tovarășii lor din satul Greci, jud. Vîlcea, cu pîrîtul preot Vasile din satul Cernădia jud. Gorj, pentru 105 stînji moșie din hotarul Cernădia — cu venitul lor — rămași de la Pescaru strămoșul jeluitorilor; acesta fiind fugar, Alexandru Scarlat Ghica vv. dă la 1768 carte Udreștilor, strămoșii pîrîtului, ca să stăpînească acea moșie pînă la venirea fugarului sau a urmașilor acestuia; în 1805, urmașii lui Pescaru aduc zece martori și cer să li se sloboadă moșia iar Isprăvniceatul jud. Gorj le dă dreptate. Udreștii fac apel la Divanul Craiovei care însă nu cercetează pricina. Inaltul Divan hotărăște că dacă martorii care mai sînt în viață primesc blestem, recunoscîndu-i de urmași ai lui Pescaru, să intre moșia în stăpînirea lor. În ce privește venitul moșiei, aceasta fiind o cerere nouă, își vor căuta dreptatea la prima judecatorie a județului, iar de nu o vor primi să rămînă moșia mai departe în stăpînirea urmașilor Udrești.

Ms 955, 11, f. 16-17 v; I.D. dos. 16160/834.

416. — 1834 febr. 9. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial din Craiova potrivit căreia urmează a se vinde prin mezat o prăvălie cu toată marfa sa aparținînd moștenitorilor lui Hagi Paraschiva Leca de la Tîrnova-Bulgaria, pentru a se plăti datoria de 13200 lei pe care răposatul o are la Costandin Bița, urmînd ca prisosul să se dea în mîini sigure, pe seama moștenitorilor, iar de nu va fi deajuns, jeluitorul își va căuta drepturile la moștenitorii numitului hagi.

Ms 955, 12, f. 18-20; I.D. dos. 17960/833.

417. — 1834 febr. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Efrosina văduva și Nicolae Doicescu cu Barbu Slătineanu, procurorul judecătoriei jud. Iași și serdarul Ioan Rudeanu, membru al aceleiași judecătorii, scoate de sub orice învinuire pe acest procuror constatîndu-se că el nu ar fi necinstit prin vorbe pe Efrosina văduva; în ce privește serdarul Rudeanu care ar fi închis pe Doicescu atunci cînd a venit cu o jalbă la judecatorie, Inaltul Divan hotărăște că pe drept a luat acea pedeapsă pentru purtare necuviincioasă față de judecatori, în incinta judecătoriei; dacă prin cercelare la fața locului se va constata că Doicescu nu a avut nici o vină, serdarul va fi îndatorat să plătească 250 lei la Cutia Milosteniei.

Ms 955, 13, f. 20 v-22; I.D. dos. 16161/834.

418. — 1834 febr. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Vîlcei potrivit căreia jeluitorii Ion și Nicolae frați Ciobanogli, supuși cesaro-crăiești, trebuie să plătească păhărnicesei Maria Divani 1000

lei cu dobânzile cuvenite, diferență la arenda moșiei Simileasca și a viei de la Sărata din jud. Buzău, iar păhărniceasa să întoarcă jeluitorilor veniturile moșiei pentru timpul cât nu a fost în stăpînirea lor.

Ms 955, 14, f. 22 v-23 v; I.D. dos. 16264/832; vezi și nr. 491.

419. — 1834 febr. 12. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, care dă dreptul pîrîtului diacon Dimitrie să stăpînească 10 stînji de moșie din hotarul Ciuperceni, cumpărați cu zăpis de la Barbu, fiul lui Dragu, pe care și numitul Barbu îi cumpărase de la socrii jeluitorului Ștefan.

Ms 955, 15, f. 24-24 v.

420. — 1834 febr. 12. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Tănase fiul lui Mateiu Bold și fiul său Stan cu preotul Dumitrache și Ilie Bold pîrîți, întărește hotărîrea Divanului Craiovei, ca să stăpînească și mai deparie împreună acea «curea» de moșie de 16 stînji după hotărnicia din 1741 (7250) nov. 12, deoarece acești stînji au fost nu numai ai lui Neagoe Bold, moșul tatălui lui Tănase, ci și a fraților acestuia, din care se trag pîrîții, preotul Dumitrache și Ilie Bold; să se plătească pîrîților cheltuielile judecării de la Craiova și București așa cum s-au învoit prin zăpisul din 1833 martie 19.

Ms 955, 16, f. 24 v-25 v; I.D. dos. 16172/834.

421. — 1834 febr. 12. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Petre, fost vătăf de pescari cu postelnicul Radu Dobrescu, pentru că jeluitorul nu a răspuns banii pe care i-a împlinit de la datornici: postelnicelului — după zăpisele care i-au fost încredințate — întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 aprilie 28, ca jeluitorul Petre să plătească pîrîtului jumătate din banii împliniți și cheltuielile de judecată și să-i întoarcă toate acele zăpise de datorii.

Ms 955, 17, f. 25 v-27; I.D. dos. 17953/833.

422. — 1834 febr. 17. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Mihail Rădulescu, epitropul bisericii Sf. Vineri din București, cu Ghiță de la Pupezeni (Ialomița) pentru 500 stînji moșie pe cari îi are biserica la Pupezeni și pentru care s-a judecat cu Ghiță neavînd însă epitropul la mînă nici un act doveditor de suprafața moșiei, se dă de către Grigore Ghica vv. în 1826 hotărîre cu divan domnesc, ca să fie stăpînită acea moșie de către amîndouă părțile în jumătate. În urmă, găsind epitropul sinetul care arată că întreaga moșie aparține bisericii, Inaltul Divan hotărăște să-și caute biserica drepturile cu apelație la viitorul domn, întrucît nu se revine asupra unei hotărîri domnești.

Ms 955, 18, f. 27 v-28; I.D. dos. 17968/833; vezi și nr. 1155.

423. — 1834 febr. 17. — Inaltul Divan, cercetînd pricina moșnenilor Voitești, <jud. Gorj> pentru pămîntul pe care îl stăpînesc moșnenii Ciutești și pe care ei l-ar fi cumpărat de la moșnenii Glodeni și pentru hotărîrea de moșie rupt din trupul moșiei Ciutei și dat lor prin hrisov domnesc de Gavrilă Movilă vv., întărește hotărîrea Divanului Craiovei

din 1818 febr. 4, ca moșnenii Ciutești să stăpânească și mai departe moșia lor, iar Voiteștii să-și caute dreptatea la moșnenii Glodeni. În ce privește acel hotărâre! din moșia Ciutei, să se facă o nouă hotărânicie la fața locului și de se va constata că una din părți s-a întins asupra pământului celeilalte, să fie obligată a plăti venitul pe care l-a luat.

Ms 955, 19, f. 28 v-29 v.

424. — 1834 febr. 17. — Inaltul Divan întărește hotărârea Divanului Craiovei, din 1833 martie 7 ca pîritul Ioan, fiul diaconului Manu din jud. Vilcea, să întoarcă cele 300 vedre de rachiu jeluitorului postelnicel Petrache Olănescu pe care i le-a luat prin silnicie și să-i plătească cheltuielile de judecată, întrucît s-a dovedit că zapisul dat de pîritul Ion către jeluitor a fost făcut prin silnicie.

Ms 955, 20, f. 29 v-30; I.D. dos. 16174/834.

425. — 1834 febr. 12. — Inaltul Divan cercetează pricina baronului Hristofor Sachelarie; acesta pierzînd un mare număr de boi află că la zalhanaua Palanga, Stavri Titopoleos tăiasse 84 boi, înfierăți cu marca sa, cumpărați de la clucerul Nițu Piteșteanu. Cerînd să se facă cercetare, Divanul Vremelnicesc în 1833 apr. 24 găsește într-adevăr că acei boi au aparținut numitului clucer și hotărăște ca baronul să-i plătească numai cheltuielile de judecată — punct pe care Inaltul Divan îl întărește. Cît despre boi, fiind numai o bănuială, nu se dă nici o urmare.

Ms 955, 21, f. 30 v-31; I.D. dos. 17951/833.

426. — 1834 febr. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Godeni cu moșnenii Cotești din jud. Mușcel, întărește hotărârea sa din 1832 și alegerea medelnicerului Gr. Leurdeanu, care cercetînd la fața locului și găsind greșită hotărânicia moșiilor făcute de Ioan Greceanu, face o nouă alegere a moșiilor Godenilor, Coteștilor și mănăstirii Aninoasa după hotărânicia a 24 boieri din 1749 (7257), pe care și Inaltul Divan o întărește; fiindcă la această nouă alegere s-a găsit «împresurarea» din partea Coteștilor, Inaltul Divan hotărăște să-și caute Godenii la judecătoria întîia a județului, împlinirea cheltuielilor judecătîrii și venitul părții de moșie ce li s-a împresurat; tot acolo se va stabili și suma ce se va plăti medelnicerului Leurdeanu pentru hotărânicia făcută, precum și 500 lei, osteneala sa, anulîndu-se, ca greșită, hotărânicia clucerului Greceanu.

Sentința Inaltului Divan nu este subscrisă de către C. Filipescu, deoarece medelnicerul Leurdeanu, în alegerea sa la fața locului, nu a urmat instrucțiunile date prin hotărârea Divanului din 1832 iulie 15.

Ms 955, 22, f. 31 v-35; vezi și nr. 108.

427. — 1834 febr. 26. — Inaltul Divan cercetează pricina orășenilor din Roșii de Vede jud. Teleorman a căror strămoși, fiind ostași au primit în stăpînire toată moșia Roșii, pe care însă în 1768 Alex. Scarlat Ghica vv. o face danie mănăstirii Sf. Spiridon Nou din București cu orînduiala să plătească orășenii cîte 15 parale clacă și toate adeturile moșiei, iar călărașii (cu pecetluituri roșii), ce locuiesc pe moșie, să fie scutiți. La 1781, fiind domn Alex. Ipsilanti și pornind strămoșii jeluitorilor jalbă, li

se despărțesc 600 stinjeni moșie pe cari îi stăpînesc pînă în 1820 iulie 1, cînd Alex. Suțu vv. hotărăște să ia mănăstirea și acei 600 stj. Deci cer jeluitorii să li se sloboadă partea lor de moșie, iar de nu se poate, să se strice cel puțin hotărîrea privitoare la clacă și la celelalte adeturi ale moșiei, care s-au întărit de Alex. Suțu vv. pînă la venirea altui domn. Inaltul Divan răspunde că aceasta fiind o hotărîre domnească, urmează a se păzi pînă la viitorul domn la care vor apela, iar în ce privește opreliștea ce o face episcopul mănăstirii asupra cazanelor de făcut rachiu ale jeluitorilor și paguba făcută prin tăierea unei păduri, fiind puncte noi și necercetate de altă judecată, se vor adresa la judecătoria județului.

Ms 955, 23, f. 35 v-37; I.D. dos. 17996/833.

428. — 1834 febr. 26. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 sept. 17 ca să stăpînească și mai departe casa serdarului Polihronie via pe care a cumpărat-o de la bărbatul postelnicesei Hrisofia, întrucît numita nu are nici un sineb adeverit de vreo judecată, pentru această vie, pe care zice că i-a pus-o «andipricon» răposatul ei soț, la vînzarea unui loc din zestre; aceasta să caute a desface vînzarea acelui loc din zestre, care nu s-ar fi făcut după «pravila pămîntului».

Ms 955, 24, f. 37 v-38; I.D. dos. 16178/834, 8170/837.

429. — 1834 febr. 26. — Inaltul Divan admite cererea moșnenilor Rădoșani din jud. Gorj ca să li se facă o nouă cercetare la fața locului pentru partea din moșia lor pe care au zălogit-o și apoi au vîndut-o slugerului Costin și pentru răscumpărarea căreia au întors slugerului o parte din bani, pentru că medelnicerul Bălțeanu, trimis să facă cercetare în urma hotărîrii acestui Divan din 1832 febr. 8, a pîrînit pe pîrît în dauna jeluitorilor, neurmînd instrucțiunile date prin acea hotărîre; se hotărăște ca, după ce moșnenii Rădoșani vor răspunde toate sumele cu care vor fi găsiți datori către pîrît, să rămîină moșia cu toate acareturile în desăvîrșita lor stăpînire; slugerul să plece cu totul de acolo, iar medelnicerul Bălțeanu, pentru netrebnica sa faptă, să fie obligat a plăti părților cheltuielile de judecată.

Ms 955, 25, f. 38-41; I.D. dos. 16173/834; vezi și nr. 35. 639.

430. — 1834 febr. 26. — Inaltul Divan, întărind alegerea judecătoriei Dolj, în pricina dintre C. Golumbeanu cu Luxandra Bucșeneasca, amîndouă părțile de la Căpreni jud. Dolj, pentru zestrea Luxandrei, din prima ei căsătorie cu fratele lui C. Golumbeanu, hotărăște: visterul Radu Fratoșțițeanu, prin jurămînt, să mărturisească cele cuprinse în foaia de zestre a pîrîtei, iar pîrîta, tot prin jurămînt, să mărturisească lucrurile mișcătoare și nemișcătoare rămase la moartea soțului său, după care să i se împlinească zestrea după foaia sa și a șasea parte, întrucît a viețuit cu bărbatul ei peste zece ani, iar prisosul să se dea în stăpînirea jeluitorului. Dacă însă Fratoșțițeanu nu va voi să depună jurămînt, să i se dea pîrîtei numai «condeiele» trecute în catagrafia făculă de Brătășanu, trecînd în sarcina pîrîtei lucrurile stricate sau pierdute, obligată fiind a plăti jeluitorului, cheltuielile de judecată.

Ms 955, 26, f. 41-43 v; I.D. dos. 16175/834 și I.C. 177/841.

431. — 1834 mart. 19. — Înaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorului Iosif Velț cu căminarul Vasilache Voinescu, epistatul casei lui Grigore Ghica vv., hotărăște ca prima judecătorie a județului Ilfov, împreună cu maimarebașa și cu calfe vrednice, să cerceteze prin carte de blestem ce anume lucrări în plus a făcut Velț la prefacerea bisericii din Colentina și alte zidiri de acolo, contractate cu casa lui Grigore Ghica vv., ce materiale și în ce valoare i-au rămas acolo, atunci cînd a trebuit să înceteze lucrul și cît a mai trebuit să cheltuiască casa domnitorului pentru desăvîrșirea lucrărilor, întrucît cei orînduiți de Divanul Judecătoresc în 1833 mart. 17 n-au cercetat întocmai aceste puncte, și de va rămîne vreo parte nemulțumită, se va porni cu jalbă cerînd hotărîre definitivă în această pricină.

Ms 955, 27, f. 44-45; I.D. dos. 17934/833.

432. — 1834 mart. 19. — Înaltul Divan cercetînd pricina dintre vătăf Ioan Valsamă și Apostol Costandin (din Galipoli-Turcia) infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 nov. 17 și hotărăște, conform pravilei pămîntului, ca toată averea mișcătoare și nemișcătoare, rămasă de la răposatul vistier Gheorghe Fotescu, să intre în stăpînirea lui Apostol Costandin, nepot de frate și nu în stăpînirea lui Ion Valsamă, nepot de văr.

Ms 955, 28, f. 45-46 v; I.D. dos. 17998/834.

433. — 1834 mart. 23. — Înaltul Divan, cercetînd pricina moșnenilor Pogoneni din jud. Buzău cu boierii Urieni din Slatina, pentru alegerea moșiilor lor și văzînd că nu s-a pus în lucrare hotărîrea dată «cu divan» de către Ioan Caragea vv. în 1815 iulie 12, hotărăște a se urma întocmai cele cuprinse în această hotărîre, adică să se ia hotarnici care să aleagă partea de moșie a moșnenilor Pogoneni (hotărnicia din 1700 (7208) de către moșia cumpărată de boierii Urieni, cercetîndu-se dacă acei ce au vîndut pămînturi Urienilor, au fost într-adevăr stăpînii acelor pămînturi; apoi de vor fi mulțumite părțile cu această alegere, să se pună pietre hotare, iar de nu, să pună numai semne și să vină părțile din nou în fața Divanului pentru hotărîrea cu «izbrânire» a pricinii lor.

Ms 955, 29, f. 46 v-48; I.C. dos. 17052/834.

434. — 1834 mart. 22. — Înaltul Divan, cercetînd pricina vornicesei Zinca Goleasca cu baron Hristofor Sachelarie și Constantin Jupaniotu, creditorii răposatului ei soț Nicolae Golescu, întărește hotărîrea anterioară a acestui Divan și a judecătoriei comerciale, ca să se împlinescă vornicesei Goleasca lipsa din zestre și din darurile dinainte de nuntă, să i se plătească banii din vînzarea pădurii de pe moșia Uești și cheltuielile cu înmormîntarea răposatului vornic cu dobînda cuvenită, și îndoit să i se răspundă suma de 5000 lei, primită de fiica sa Marița de la banul Radu Golescu; să stăpînească moșiile Mîrșa și Popeasca din jud. Vlașca, primește «andipricon» de la răposatul soț; din suma rezultată din vînzare prin mezat a averii răposatului vornic, ce va prisosi, după îndeplinirea «dreptăților» vornicesii și a sumelor trecute în «perilipsis-ul» judecătoriei

comerciale pentru care va porni vorniceasa osebită judecată, se va da creditorilor; aceștia de nu vor fi îndestulați, vor putea căuta prin judecată orice altă avere a răposatului spre despăgubirea lor.

Ms 955, 30, f. 48-50; I.D. dos. 16168/834 și 8168/837; vezi și nr. 41.

435. — 1834 apr. 14. — Inaltul Divan, cercetînd pricina hatmanului Mihai Filipescu cu Athanasie Șainoiu (în lipsă) pentru pagubele ce răposatul Iancu Șainoiu, fratele pîrîtului, i-a făcut pe vremea cînd l-a avut epistat la moșia Cîndești și pentru banii datorăți scutelnicilor și poslușnicilor hatmanului, cît și pentru o bute cu vin, hotărăște: pîrîtul să nu fie supărat cu plata sumei de bani datorată hatmanului, întrucît se află scrisoare doveditoare că răposatul Șainoiu i-a răspuns acești bani; să plătească scutelnicilor și poslușnicilor «dreptățile» lor cu dobînzile cuvenite după pravilă, dacă la cercetarea făcută de doi boieri orînduiți de judecătoria Buzău, se va vedea că acestea nu le-au fost plătite, asemenea și cu «condeiul» butii cu vin. Pîrîtul Șainoiu va fi pus la arest trei zile pentru cuvintele defăimătoare cu care a necinstit pe hatmanul Filipescu.

Ms 955, 31, f. 50-52; I.D. dos. 17920/833; vezi și nr. 436.

436. — 1834 iulie 6. — Inaltul Divan respinge ca nefăcut în termen, apelul lui Athanasie Șainoiu, contra hotărîrii acestui Divan din aprilie 14, dată în pricina sa cu Mihaiu Filipescu, întrucît, după Reg. Organic, el trebuia să se prezinte la Divan în termen de 8 zile după luarea de cunoștință a hotărîrii, pentru a arăta de ce a lipsit de la cercetarea pricinii sale; așa fiind, Divanul întărește cu desăvîrșire hotărîrea din aprilie 14.

Ms 955, 32, f. 52; vezi și nr. 435.

437. — 1834 iul. 14. — Inaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorilor Stan, fiul lui Anghel și Radu, fratele său, din satul Coca jud. Buzău, cu Sofronia, fata Mariei, pentru pămîntul pe care părintele lor l-a cumpărat de la bărbatul Mariei, întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc cu nr. 156, ca să rămîie neîmînută în scamă acea vînzare, deoarece nu s-a făcut după pravilă, bărbatul nepunînd în locul pămîntului vîndut din zestre soției alt acaret de același preț, cu știrea judecății; iar pentru banii ce i-au dat jeluitorii, să caute a se despăgubi din averea bărbatului.

Ms 955, 33, f. 53; I.D. dos. 16177/834.

438. — 1834 iulie 17. — Inaltul Divan cercetînd pricina lui Barbu Berendei cu moșnenii Conteni, pentru 300 stînjeni moșie în hotarul Contea jud. Vilcea, întărește hotărîrea Divanului Craiovei ca să i se aleagă, cu hotarnici, numai stînjeni 158 și jumătate, cîți au fost găsiți buni și drepti, după zapise și să plătească jeluitorul cheltuielile pricinuite moșnenilor Conteni, cu judecățile la Divanul Craiovei și la Inaltul Divan, pentru că a «umblat cu sineturi rele».

Ms 955, 34, f. 53-54; I.D. dos. 16208/834 și I.C. 10001/837.

439. — 1834 iul. 18. — Inaltul Divan cercetează pricina lui Hristache Pashal, și socrul său, șetrarul Băjescu, pentru neîmplinire de zestre; prin anaforaia boierilor veliți, se hotărăște să i se împlinească această

lipsă de zestre din vânzarea prin mezat a moșiei Dîrmănești din jud. Mușcel, pe care însă socrul său o pune amanet lui Franț Colmaer, pentru o sumă de bani, luată împrumut; Înalțul Divan întărește acea anafora ca să se plătească din banii rezultați din vânzarea moșiei, întâi aceia datorăți răposătei Tița Băjasca la cumpărarea moșiei, apoi lipsa de zestre a lui Hristache Băjescu și după aceea datoria lui Franț Colmaer, iar restul să fie dat moștenitorilor; în ce privește plîngerea acestora că au fost păgubiți, moșia vînzîndu-se pe un preț prea mic, fiind un punct nejust, rămîne ca ei să «pornească jalbă» din nou.

Ms 955, 35, f. 55-56; I.D. dos. 17938/833.

440. — 1834 iul. 24. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial în pricina dintre Maria văduva cu Petre fost staroste de ișlicari pentru că avînd jeluitoarea de luat o sumă de bani de la Dumitru Cojocar și primind de la acesta un zapis de datorii, iscălit de el și de nevasta sa, plus zapisul unei case ca amanet și neputîndu-se despăgubi din acea casă întrucît ea aparținea copiilor soției lui Dumitru Cojocar, moștenire de la tatăl lor, primul ei bărbat, jeluitoarea nu poate să-și obțină drepturile de la Petre, el nefiind chezaș pentru suma de bani datorată de D. Cojocar, ci numai martor; jeluitoarea urmează să caute a se despăgubi din averea dreaptă a datornicului.

Ms 955, 36, f. 56-57; I.D. dos. 17993/833.

441. — 1834 iul. 16. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 iunie 20, ca Manolache Mălăescu, clironomul lui Păun Rumînescu, să răspundă cumnatului său Costandin Gelepu, zestrea soției sale după foaia lăsată prin diată de răposatul Păun, să aducă în bună stare via din care l-a izgonit pe jelitor și pe care a lăsat-o în paragină. În cazul cînd nu va voi, numitul Costandin să primească cei 1440 lei; hotărîți ca despăgubire de Divanul Judecătoresc, iar pentru rod să i se plătească cîte 100 lei pe an; i se va da și stîngenii de moșie cu chiria caselor de clăcași aflate acolo și venitul casei și prăvăliei cu «dobînda pravilnică», întrucît de la Costandin Gelepu ar fi trebuit Manolache să aibă iscălitură de primirea zestre și nu de la sora sa, sau de la alți martori, bărbatul fiind — după pravilă — singurul răspunzător de zestrea soției. Cît despre cheltuielile de judecată, pentru că nu se află nici o hotărîre anterioară asupra acestui punct, se va «porni jalbă» din nou la judecătoria județului.

Ms 955, 37, f. 57-59; I.D. dos. 16205/834.

442. — 1834 iul. 16. — Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 dec. 18, potrivit căreia Nița Călinescu trebuia să întoarcă fostei sale soții Luxandra Urlățeanca, întreaga ei zestre și întărește hotărîrea Înalțului Divan din 1833 ca să-și piardă numita Luxandra, jumătate din zestrea ei, întrucît s-a făcut vinovată de adulter (D.v. Criminalicesc 1833) cît și darul dinainte de nuntă; să se scadă din jumătatea cuvenită cu lucrurile pe care le-a luat la plecarea ei din casa bărbatului, să întoarcă sufletele de țigani ce se cuvin acestuia, răspunzînd și munca lor pentru timpul cît i-a stăpînit pe nedrept, urmînd ca cealaltă jumătate să rămînă copiilor rezultați din această căsătorie, bărbatul avînd numai

uzufuct; să plătească Călinescu venitul jumătății de zestre cuvenit fostei lui soții pe timpul de cînd a plecat din casă și pînă i-o va preda.

Ms 955, 38, f. 59 v-61; I.D. dos. 16162/834.

443. — 1834 iul. 18. — Inaltul Divan al Principatului Țării Românești întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 aug. 8 ca Nicolae Roșculeanu, supus cesaro-crăiesc, să întoarcă prăvălia și casa cumpărate de la Anastase geambașul, Uței, nepoata acestuia, fiind pămîntul și prăvălia moștenire de la tatăl său; în ce privește casa pe care Anastase geambașul a clădit-o acolo, să o răscumpe Uța pe bani, ea avînd drept de protimis, Nicolae Roșculeanu neputînd cere despăgubiri pentru cheltuielile făcute cu prefacerea aceor clădiri, deoarece el, ca supus străin, nu avea dreptul de a cumpăra bunuri «statornice» în pămîntul țării și nici să le dărîme sau să le prefacă.

Ms 955, 39, f. 61-62; I.D. dos. 17974/833.

444. — 1834 iul. 31. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 sept. 18 hotărînd ca să fie apărât Dimitrie hagi Panaiot Sclivanitu, supus cesaro-crăiesc, de plata sumei de 5200 taleri, după zăpisiul ce-l deține Spîru Zerva, supus rusesc, epitrop al surorii sale Efrosina, supusă Porții, întrucît s-a cunoscut că Stavru Pashale, care a iscălit zăpisiul de datorie, nu a fost tovarăș nici împuternicit al Sclivanitelor, ci numai rudă și slugă în prăvălia lor, cu atît mai mult că el nici nu numește firma ci iscălește numai Stavru Pashale și tovarășia și într-o socoteală a casei — ținută de el însuși — nici nu este trecut acest zăpisi de datorie. Deci Spîru Zerva să caute a-și împlini banii săi din averea personală a lui Stavru Pashale; în ce privește cheltuielile de judecată pe care le cere Sclivanitu, să «pornească jalbă» la judecătoria județului.

Hotărîrea nu este subscrisă de Ștefan Bălăceanu, care este de acord ca să nu fie obligat Sclivanitu a plăti această datorie, dar nu găsește justă constatarea că Stavru Pashale nu a fost tovarăș cu Sclivaniții, în anul din care datează zăpisiul.

Ms 955, 40, f. 62-65; I.D. dos. 17985/833 și I.C. 10021/837.

445. — 1834 iul. 24. — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Niculae Ionescu, contracciul acsipurilor pe 1833, cu Sfatul Orășenesc al Bucureștilor pentru sumele oprite de N. Ionescu drept despăgubire, hotărăște ca acesta să se prezinte la Agie pentru dovedirea dreptății sale împotriva acelor neguțători care, importînd tutun și tabac din străinătate, nu i-au plătit taxele și de nu se va putea, să fie scăzut din suma datorată de el prin contract Sfatului Orășenesc. Jeluitorul nu are însă dreptul să reclame plata taxelor încasate prin mutarea povernelor din oraș spre periferie, pentru evitarea incendiilor, întrucît, după contract, el urma să încaseze taxa numai de la buțile cu vin, rachiu și spirt ce trec prin bariere, la intrarea în oraș; de aceea N. Ionescu va plăti toate datoriile ce le are către Sfatul Orășenesc.

Ms 955, 41, f. 65-66; I.D. dos. 16202/834.

446. — 1834 aug. 7. — În pricina păhărnicesei Luxandra Bălăceanca cu beizadea Costache Ghica, Înaltul Divan, de acord cu Divanul Judecătoresc din 1828 oct. 4, hotărăște să arate jeluitorii sineturile sale pentru a dovedi călcarea ce i s-a făcut de către pîrît cu zidul despărțitor dintre casele lor; fiindcă păhărnicesea nu are nici acum acele sineturi, ele fiind puse amanet, cu încuviințarea amîndurora părților, Înaltul Divan hotărăște ca un membru al judecătoriei Ilfov să facă «alegere» la fața locului de pe sineturile pîrîtului și de se va dovedi încălcarea din partea acestuia să sloboadă imediat acel loc.

În ce privește zidul din spatele casei cu care i se oprește păhărnicesei toată lumina, tinichelele care fac ca apa de ploaie să se scurgă în curtea și puțul care a provocat igrasie casei sale și i-a umplut pivnița de apă, acestea fiind cereri nejudicate încă, se va adresa judecătoriei Ilfov.

Ms 955, 42, f. 66 v-67; I.D. dos. 17973/833.

447. — 1834 aug. 7. — Înaltul Divan, judecînd în lipsa jeluitorului Costandin Popescu, pricina sa cu Apostol Popescu și vameșul Iordache Dobrescu, amîndouă părțile din Giurgiu, întărește hotărîrea tribunalului Vlașca și a Divanului Comercial din 1833 febr. 6, ca jeluitorul să plătească pîrîților banii ce le datorează cu dobînda lor legală, de la termenul prevăzut în zapis și pînă la achitarea sumei, cît și cheltuielile de judecată, iar de nu va răspunde acesti bani, să i se vîndă prin mezat averea pusă zalog, spre îndestularea creditorilor.

Ms 955, 43, f. 67-78; I.C. dos. 17053/834; vezi și nr. 458.

448. — 1834 aug. 8. — Înaltul Divan întărește Tarsiței moașa stăpînirea asupra casei cumpărate de la Tănasca armășoia prin serdarul Athanasie Xenocrat, deoarece acesta adevărește prin jurămint că a cumpărat acea casă de la Tănasca armășoia pentru Tarsița moașa, iar nu pentru sine, aceasta fiind prima vînzare iar nu cum susținea jeluitorul că serdarul Athanasie este cel ce a vîndut casa Tarsiței; Înaltul Divan, socotind această vînzare făcută o singură dată, respinge cererea jeluitorului de a i se admite protimis's, întrucît nu a făcut cerere în termenul legiuit.

Ms 955, 44, f. 68-69; I.D. dos. 5280/831.

449. — 1834 aug. 17. — Înaltul Divan, după învoirea Păunei, soția răposatului Pena băcanul și a lui Ovanes, protopopul armenesc, amîndouă părțile din București, hotărăște ca să fie ținut la curent numitul protopop cu toate sumele cheltuite; jeluitorii Păuna să facă înălțarea locului din spre partea curții sale și mutarea hasnalei de lîngă grajd, conform instrucțiunilor din raportul arhitectului orașului, menționat în hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 noiembrie 23; dacă se va constata că și după această lucrare vine apă în pivnița protopopului, acesta să fie obligat a-i întoarce întreaga sumă cheltuită.

Ms 955, 45, f. 69-69 v; I.D. dos. 16169/834.

450. — 1834 aug. 18. — Înaltul Divan întărește hotărîrea judecătoriei Vlașca și a Divanului Comercial din 1833 nov. 29, ca jeluitorul Staicu din satul Pueni jud. Vlașca să plătească lei 3400 cu care «s-a ales dator» față de Gheorghe Ionescu — datorie trecută asupra Epistimiei Greceanca —

la desfacerea tovarășiei lor, prin zapis dat de bunăvoie, întrucît «pricina» că a fost înșelat de către Ionescu, s-a găsit «deșartă»; va plăti și cheltuielile de judecată. Suma fiind mai mică de 5000 lei, Divanul Comercial și Judecătoria Vlașca au avut căderea să dea hotărîre definitivă care urmează a fi pusă în lucrare; jeluitorul Staicu va pierde și lei 400 puși «depoziton» la cancelaria Inaltului Divan, cîte 2% din suma de 20000 cu care pretindea că a fost păgubit de către Gheorghe Ionescu; acești bani vor trece, conform Reg. Organic, în folosința Temniței Pușcării:

Ms 955, 46, f. 69-71; I.D. dos. 16215/834.

451. — 1834 aug. 8. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc, în pricina dintre Istrate, fiul răposatului Manole Chisiloiu, cu fratele său vitreg Gheorghe, fiul răposatului Gh. Carabela, pentru «perusia» rămasă de la Gh. Carabela, hotărînd ca numitul Gheorghe, iertîndu-i-se nevîrstnicia, să ia din averea rămasă de la tatăl său toată zestre mamei sale după copia foi de zestre ce are și recunoscută de bună, cu precădere înaintea oricăror datornici, care foaie de zestre, fratele său vitreg, Istrate, nu voia să o ție în seamă, declarînd-o «iconomicoasă».

Ms 955, 47, f. 71-72; I.D. dos. 16259/832.

452. — 1834 aug. 7. — Inaltul Divan în pricina dintre Nicolae, Costache și Dincă Vilcănescu din Pielești jud. Dolj jeluitori cu Dumitrache și Dumitru Vilcănescu pîrîți, infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 ian. 26, rămînînd să stăpînească și mai departe jeluitorii moșia Bobolea ce-i zice și Zmirdeștii; această moșie fusese cumpărată de moșul jeluitorilor, Dumitrașcu, feciorul lui Radu Vilcănescu, cu zapisul din 1730 aug. 15 și nu de tatăl său Radu din care se trag pîrîții, întrucît din zapisul de cumpărare a moșiei Ciumești din 1741 în care este menționat Dumitrașcu, feciorul lui Radu Vilcănescu, rezultă că și cumpărătorul moșiei Bobolea este aceeași persoană, căci nu se putea ca în decurs de numai 11 ani să fi avut un fiu care la rîndul său să aibă și el un fecior de vîrstă de a cumpăra o moșie și cu altul mai mult că pîrîții Dumitrache Vilcănescu și Dumitru, vărul său, nici n-au avut stăpînire asupra acestei moșii, ci au fost numai îngăduiți, ca rude.

În ce privește cheltuielile de judecată, fiind cerere nouă, se vor adresa la judecătoria județului.

Ms 955, 48, f. 73-73 v; I.D. dos. 16195/834.

453. — 1834 aug. 3. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 iulie 23 și anaforaua Logofetei Țării de Sus ca să fie vindute prin mezat casele cumpărate de slugerul Dumitrache Papazoglu de la sora sa Anastasia Mustacov, pentru a se împlini fostului mare căminar Ștefan Moshu banii pe care numitul sluger i-a furat de la acesta, neținîndu-se seamă de zapisul pîrîtei Anastasia, nici de condițiile cuprinse într-însul, întrucît s-a dovedit mincinos — fiind datat din anul 1825 cînd a fost scris pe o hîrtie ce a ieșit din fabrică în 1826 — purtînd întipărită în ea acea dată.

Ms 955, 49, f. 74-75 v; I.D. dos. 5272/831.

454. — 1834 aug. 21. — În pricina călcării de moșie dintre fostul clucer de arie Ioan Floru cu egumenul mănăstirii Sf. Ecaterina, Inaltul Divan hotărăște ca judecătoria Teleorman să pună în lucrare hotărîrea dată cu divan domnesc în 1824 martie 21 de către Grigore Ghica vv., adică să ia în stăpînire clucerul Floru acel «codru» de moșie, ales la hotărnicia din 1820 și oricînd va aduce mănăstirea sineturile sale, să pornească jalbă pentru a se orîndui alegerea din nou a moșiei Cacaletii de către moșia Palie — a clucerului; de se va dovedi încălcare din partea mănăstirii, să fie obligată a răspunde clucerului tot venitul celui «codru» de moșie, iar de se va dovedi pămînt al mănăstirii îl va întoarce clucerul Floru, împreună cu venitul pe care l-a luat de la intrarea în stăpînire și pînă la acea hotărnicie.

Ms 955, 50, f. 75 v-76 v; I.D. dcs. 17991/833.

455. — 1834 aug. 27. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Comercial din 1833 febr. 20, urmînd ca să fie apărut jeluitorul polcovnic Dimitrache de datoria pe care o pretinde pîritul Nicolae Croitoru, întrucît acei 2000 lei, pe care pîritul i-a împrumutat cu zăpis răposatului Ștefan, fostul tovarăș de negoț al polcovnicului, i-au fost împrumutați acestuia personal, înaintea încheierii tovarășiei dintre dîșii; faptul că acea sumă s-a găsit trecută în catastihul tovarășiei, la partida răposatului, cu mențiunea că sînt împrumutați de la pîrit, nu poate obliga pe jeluitor a răspunde de ei, deoarece el nu este iscălit în zăpisiul de datorie; deci pîritul să caute să-și îplinească acea sumă din averea personală a răposatului Ștefan.

Ms 955, 51, f. 77-77 v; I.D. dos. 17932/833.

456. — 1834 aug. 25. — Inaltul Divan întărește «alegerea» judecătoreie județului Vlașca și hotărîrea Divanului Comercial, urmată de aceea a Inaltului Divan din același an 1834 august 7, ca să plătească jeluitorul Costandin Popescu lei 11600 cu dobînda lor legală, prevăzuți în zăpisiul de datorie pe care l-a dat pîriților Apostol Popescu și vameșului Iordache Dobrescu, la desfacerea tovarășiei ce au avut la prăvălia din Giurgiu, așa cum s-au înțeles prin «exoflisis-ul» din 1831 dec. 2 și cel din 1833 ian. 31; de nu va răspunde acea datorie, să i se vîndă prin mezat averea zălogită, urmînd a plăti pîriților și cheltuielile de judecată, pentru că a umblat cu «pricinuiuri viclene».

Ms 955, 52 f. 77-79; vezi și nr. 447.

457. — 1834 aug. 31. — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Crăciun și Apostol Chitezești cu Ioana văduva, soția lui Nicolae din satul Slăvuța jud. Gorj, întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 febr. 17, ca jeluitorii să întoarcă stînjienii de moșie cu venitul lor pe care i-au stăpînit pe nedrept, deoarece bărbatul pîritei, la fuga sa din sat, a vîndut cu zăpis diaconului Dumitrașcu și lui Dumitru Marinescu, numai via sa de 22 stînjieni, situată pe acea moșie, pe prețul de 45 taleri; de restul moșiei, temîndu-se să nu i se prăpădească pînă la întoarcere, a făcut un zăpis «iconomicos» de 200 taleri; numitul Crăciun, «ridicîndu-se» cu drept de protomisîis, a răscumpărat de la diaconul Dumitrescu numai via, plătind

numai cei 45 taleri, nu și moșia. Jeluitorii trebuie să întoarcă și pivnița copiilor răposatului bărbat al Ioanei și să răspundă pîrtei Ioana și cheltuielile cu judecățile.

Ms 955, 53, f. 79-80; I.D. dos. 16219/834.

458. — 1834 aug. 28. — În pricina dintre moșnenii Vălăreni din jud. Gorj cu vorniceasa Catinca Bibeasca din Craiova, Inaltul Divan infirmă «alegerea» judecătorei Dolj și întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 sept 23, hotărînd ca numita vorniceasă să stăpînească muntele Vălariei, din gura plaiului, în sus, pînă la hotarul nemțesc, deoarece s-a dovedit că acest munte a fost pus zălog comisarului Obedeanu, pentru o datorie de lei 101 par. 20, prin zapisul din 1732 iunie 14 și a rămas definitiv în stăpînirea lui, deoarece moșnenii n-au răspuns datoria «la soroc»; după aceea muntele menționat a trecut în stăpînirea Bibeștilor prin zapisul de cumpărare din 1759 și nu muntele Negrele cumpărat de către Bibești ce a aparținut moșnenilor Frățești pînă în 1775, cînd, sub domnia lui Alexandru Ipsilante vv., a fost cedat ungurenilor (adică nemților) și deci nu putea fi folosit drept zălog de către moșnenii Vălăreni; numiții moșneni sînt obligați să întoarcă venitul de pe acest munte luat prin silnicie, așa după cum vor stabili la fața locului «orînduiții» judecătorei Doljului; cît privește cheltuielile de judecată, să «pornească vorniceasa jalbă» din nou, întrucît acest punct n-a fost cercetat pînă azi.

Ms 955, 54, f. 80 v-82; I.D. dos. 16181/834.

459. — 1834 sept 21. — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Ștefan Bleau cu Maria văduva și fetele ei, Marica și Tița, amîndouă părțile din Craiova, pentru via de zestre pe care numita a dat-o jeluitorului, în urma hotărîrii Połcovniciei Craiovei, pentru datoria de 42 lei a răposatului bărbatului său, întărește «alegerea» judecătorei și infirmă hotărîrea Divanului Judecătoreasc al Craiovei din 1833 febr. 24, întrucît stăpînirea jeluitorului a fost cu bună credință, deoarece Marica, fata pîrtei, a recunoscut prin jalbă dată la tribunal, că mama sa a dat zapis pentru acea vie chiar dacă susținerile pîrtei că ar fi pornit judecată în 1817 și că i-ar fi dat dreptate ar fi adevărate, stăpînirea fiind de bună credință și deoarece de la data intrării în stăpînire (1795) și pînă la data judecății (1817) a trecut sorocul de 10 ani, prevăzut de pravilă, rămîne ca via s-o stăpînească jeluitorul.

Vornicul Grigore Filipescu și vornicul Grădișteanu nu subscriu această hotărîre, și se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei, întrucît Maria văduva a «defăimat» acea jalbă pornită de fii-sa Marica și deci stăpînirea este cu rea credință și nici nu găsesc că era drept ca, pentru o datorie de 42 lei, să se fi dat o ipingea, un inel de aur și 30 rînduri de vie cu cîțva pămînt țelină.

Ms 955, 55, f. 82-84 și 85 v-86; I.D. dos. 16190/834.

460. — 1834 sept. 17. — Inaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorului Vlăduț Crăsnaru cu vecinele sale de moșie, slugereasa Manda Crăsnăreasa și părtașii săi, Dragna Crăsnăreasa polcovniceasa și Zamfira Crăsnăreasa, hotărăște ca Divanul Civil al Craiovei să orînduiască un boier priceput, care, împreună cu un meșter morar cumpănitor de apă, să «facă

alegere» la fața locului, în prezența vecinilor de moșie, dacă jeluitorul cu moara pe care voiește a o construi, nu ar aduce stricăciuni moșiilor învecinate; «alegerea» să fie trimisă Înalțului Divan, pentru a putea da cuvenită hotărîre asupra acestei pricini, deoarece cercetarea «cumpănitorului» adus de jeluitorul Crăsnaru, în urma «alegerii» judecătoriei Doljului, s-a făcut în lipsa tuturor celor interesați; obiecțiunea jeluitorului că pîrțile n-au făcut apelul contra acelei alegeri în sorocul cuvenit, este fără rost din moment ce el a primit a se judeca la Divanul Judecătoresc.

Ms 955, 56, f. 84 v-85 v; I.C. dos. 17049/834.

461. — 1834 sept. 18. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 ian. 10, apărînd pe pîritul Apostol, băcan din Craiova, de plata sumei de 1000 lei, pentru care a dat zapis fostei lui soții, Maria Bucureșteanca, în urma înțelegerii de a desface căsnicia lor; sînt socotite nule toate înscrisurile ce au făcut, ca nefîind urmate după lege, pîritul renunțînd la jumătatea din zestre, la care îi dă dreptul pravila pămîntului, deoarece biserica a desfăcut, în urmă, căsnicia lor, peniru adulter.

Ms 955, 57, f. 86 v-87; I.D. dos. 16216/834.

462. — 1834 sept. 18. — Înalțul Divan întărește alegerea judecătoriei Doljului și hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 nov. 15, potrivit căroră Diamandi Gheorghiu urmează a stăpîni via rămasă de la răposatul său frate Caranicola, răsplunzînd lui Dumitru Croitoru, ginerele mortului, cheltuielile de înmormîntare și pomenire, legatul soacrei sale Nița, soția răposatului și cele orînduite de mort prin diată pentru sufletul său; de nu va voi numitul Diamandi a răspunde toate acestea, via să se vîndă la mezat urmîndu-se întocmai hotărîrea Divanului.

Ms 955, 58, f. 87-88.

463. — 1834 sept. 7. — În pricina Licăi, soția lui Ion Cumpănașu, din Tg. Jiu cu șetrarul Chiriță Corbeanu, care fîind mereu judecător în acel județ și avînd un ginere condicar la dregătorii, niciodată n-a putut numita jeluitoare să-și afle dreptatea pentru siliștea de casă, pe care i-a închiriat-o și pe care șetrarul nu voia să i-o mai întoarcă, sub cuvînt că este a lui, făcută danie de către vistierul Ion Roșianu, Înalțul Divan hotărăște ca din acea siliște, lăsată Licăi cu diată de către Pavel Sîrbu, bucata de pămînt, care a fost zestre a soției lui Pavel, mătusa Licăi, să fie dată în stăpînirea jeluitoare; celelalte două bucăți, cumpărate de răposatul Pavel, să fie stăpînite de Lica și de soția a doua a lui Pavel, cu copiii pe care aceștia i-au avut împreună; șetrarul să stăpînească numai acele palme de pămînt pe care le-a cumpărat cu zapis de la răposat, întrucît înscrisul de învoială pe care l-a făcut în numele jeluitoare, nu este urmat după pravilă, nici stăpînire nu poate dovedi că a avut vreodată în acel loc; pîritul este obligat a plăti jeluitoare și stricăciunile făcute gardului acelei siliști.

Ms 955, 59, f. 88-90 v; I.D. dos. 16220/834.

464. — 1834 sept. 17. — Înalțul Divan, cercetînd pricina lui Barbu, fiul lui Costandin Berendei, cu verii săi Nicolae și Dumitrache amîndouă părțile din jud. Olt, pentru partea ce o pretind pîrții din cei 150 stînji

de moșie, cumpărați de tatăl jeluitorului împreună cu răposatul său frate, Răducanu, hotărăște: de vreme ce Ioniță, tatăl pîrîților, a primit la moartea fratelui său Răducanu alte lucruri în schimbul stînjienilor de moșie ce i-ar fi revenit din partea de moșie cumpărată de răposat, greșit a hotărît Divanul. Vremelnicesc în 1833 iunie 5, ca să se facă și urmașilor lui Ioniță parte din acea moșie, deoarece ea nu se cuvine decît urmașilor lui Costandin.

Ms 955, 60, f. 90 v.92; I.D. dos. 16210/834.

465. — 1834 sept. 5. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Zinca și Sultana, fetele lui Ioniță Căpraru din Plopeni jud. Săcueni cu Bica, Anița și Voica preoteasa, surorile aceluia Ioniță Căpraru, pentru că au «făcut zapt» averea rămasă jeluitoarelor, ce se aflau nevîrstnice la moartea tatălui lor, avere pentru care fuseseră numite îngrijitoare, spre a nu se înstrăina de către muma fetelor, care s-a remăritat, hotărăște: părțile de moșie din hotarul moșului de din sus și din hotarul Bărăgeștii-Scurți cu venitul lor, în afară de partea vindută de răposatul Ioniță lui aga Grigore Filănescu, să fie date în stăpînirea jeluitoarelor, ele fiind în drept a moșteni averea dreaptă a tatălui lor, urmînd a răspunde acei bani rămași de la răscumpărarea moșiei Bărăgești, de care au fost apucate pîrțile a-i plăti; în ce privește stînjienii din hotarele lui Balotă, a Boieștilor, a Piscului și acei de pe cîmp, cît și calul de călărie rămas de la tatăl lor, să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 nov. 15.

Ms 955 61, f. 92-94; I.D. dos. 16182/834.

466. — 1834 nov. 23. — În pricina dintre Sevastița Filipeasca cu beizadea Costache Caragea, Inaltul Divan hotărăște ca, potrivit cererii pîrîtului, să se facă cercetare la fața locului de către prima judecătorie a județului; de se va dovedi adevărată împotrivirea pîrîtului la punerea pe apă a podului ce-l au numiții în tovărășie, să se aleagă în scris suma stricăciunilor pricinuite aceluia pod, prin ținerea lui pe uscat, cît și venitul pe care ar fi urmat să-l ia jeluitoarea spre împlinirea sumei pe care a cheltuit-o cu refacerea lui și să răspundă pîrîtul acele sume jeluitoarei Sevastița, iar de nu va fi spre mulțumirea vreuneia din părți să se înfațișeze la Divanul Judecătoresc.

Ms 955, 62, f. 94 v-95 v.

467. — 1834 nov. 23. — În pricina dintre moșnenii Sinești din mahalaua Popeștii jud. Vilcea, cu fiii protopopului Pleșoianu din același județ, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 febr. 26, urmînd a stăpîni pîrîții Pleșoieni 400 stînjieni de moșie din hotarul Popeștii, cumpărați cu zapis de la Filcu Stan în 1823, întrucît moșnenii Sinești, deși le-a fost cunoscută vînzarea acelei moșii, nu au cerut protimisim în sorocul prevăzut de pravilă, 40 zile după luarea în cunoștință, lăsînd să treacă și termenul de 10 ani, pentru stăpînirea prin bună credință; jeluitorii sînt îndatorați a plăti pîrîților cheltuielile de judecată întrucît au umblat cu pricinuirei zadarnice.

Cu această hotărîre a Inaltului Divan, nu se unește vornicul Scarlat Grădișteanu, ca neurmată după deslușirile lui Grigore Ghica vv.

Ms 955, 63, f. 95 v-96 v; I.D. dos. 16198/834.

468. — 1834 nov. 28. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 mai 23, în pricina dintre logofeteasa Zmaranda Brăiloiu cu Catinca Miroslaveanca, urmînd ca să aducă amîndouă prigonitoarele părți, cîte un boier hotarnic care să aleagă la fața locului partea de moșie a fiecăreia din ele, din hotarul Pomestesti după hotărnicia făcută medelnice-rului Brăiloiu în 1752, de către 12 boieri; de se va dovedi călcarea din partea logofetesei și stricăciune adusa pădurii de pe locul încălcat, să se sorocească cu aceeași alegere la Divanul Craiovei, iar de se va dovedi că Miroslaveanca a stăpînit liveada de fîn a logofetesei, să i-o întoarcă împreună cu venitul ei.

Ms 955, 64, f. 97-98; I.C. dos. 17056/834; vezi și nr. 1057.

469. — 1834 dec. 4. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și a judecătoriei de I-a cercetare, întărește Ioanei văduva din Pitesti stăpînirea averii lăsate prin diată de către răposatul ei soț Niculae dulgherul, întrucît jeluitorile Ilinca, sora mortului și Anica și Marica, nepoatele acestuia, s-au mulțumit la judecata isprăvnicatului cu încredințarea prin jurămint a celor trei martori aduși de față care au recunoscut de adevărată diata lăsată de răposatul Niculae; numitele nu mai au nici un drept de a ataca suszisa diată, ele nefiind nici rude «de isus, nici de jos, ci de alături».

Ms 955, 65, f. 98-99 v; I.D. dos. 16200/834.

470. — 1834 dec. 17. — În pricina bănesei Safta Brincoveanca cu Marghioala Lăcusteanca și Zamfira Măldăreasca, Înaltul Divan ia act de așezămîntul făcut în 1778 de Barbu Boteanu, moșul pîrîtelor, prin care se arată ca numitul Barbu să stăpînească numai 200 stînjani și nu jumătate din moșia Sălcuța jud. Dîmbovița, moșie întretăiată de Drumul Sării; restul de 357 stj. urmează a fi stăpîniți de frații Alexandru și Manolache Boteni, care vînd acea moșie lui Ioniță Rîmniceanu, iar acesta, la rîndul său, vornicului Manolache Brincoveanu; se infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 iunie 22, rămînînd ca băneasa să stăpînească acea moșie.

În ce privește călcarea ce s-ar fi făcut pîrîtelor în acești 200 stj. de către Ianache Porumbaru prin tăierea pădurii, Înaltul Divan hotărăște ca pîrîtele să ia pe cheltuiala lor un boier hotarnic, care, prin carte de blestem, să cerceteze la fața locului două hărți și hotărnicile din 1785 și 1787; de se va dovedi călcarea din partea serdarului Porumbaru, acesta să fie obligat a întoarce pîrîtelor paguba ce le-a făcut, iar de va fi deșartă pricinuirea acestora, să întoarcă pîrîtele bănesei Brincovencei cheltuielile de judecată, iar numitului serdar să-i răspundă suma orînduită prin alegere de către judecătoria județului, pentru pagubele pricinuite prin sechestrile ce le-au pus în două rînduri.

Ms 956, 66, f. 100 v-103; I.D. dos. 16218/834 și I.C. 181/841.

471. — 1834 dec. 14. — Înaltul Divan întărește alegerea judecătoriei jud. Vîlcea, unită cu părerea boierului Pană Băbeanu de la Divanul Craiovei, infirmînd hotărîrea numitului Divan din 1833 iunie 4, întrucît pricina de protimisis, pe baza rudeniei mai de aproape a Casandrei Copă-

cencei, asupra celor 27 și jumătate stj. moșie din hotarul Copăcenii, nu poate fi luată în seamă, căci pîrita Casandra, deși a știut de acea vînzare, nu a făcut nici o întîmpinare în termenul legal de 30 zile.

Ms 955, 67, f. 103 v-104; I.D. dos. 16236/834.

472. — 1834 dec. 17. — Cercetînd pricina lui Niculae, Costandin și Stan Georoțeni cu matusa Ilor, Păuna Georoțeanca, amîndouă părțile din jud. Dolj, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 iunie 10 ca să se urmeze stăpînirea asupra moșiilor Murta și Colacu în jumătate, așa cum s-a ales la hotărnicia din 1825, întrucît și partea de moșie care a fost a lui Drăghici Murtașu intră tot în trupul acestor moșii, ca nefiind enumerată deosebit în zăpisele din 1764; în ce privește tăierea pădurii și cheltuielile de judecată, cerute de pîrita Păuna, acestea fiind puncte necercetate, se vor adresa judecătorei județului; pricinuirile jeluitorilor cu moșnenii Amărăști și biserica Maicii Precista din Dud vor urma aceeași cale.

Ms 955, 68, f. 104 v-106; I.D. dos. 16164/834.

473. — 1835 ian. 8. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdar Constandin Bălăceanu și Mihail Filipescu, fost mare halman, pentru datorie de bani și hotărăște să se vîndă prin mezat zălogul pus de jeluitor pentru plata datoriei; se respinge cererea jeluitorului de prelungire a sorocului de plată, deoarece nu a dat dovadă că voiește a-și achita datoria.

Ms 956, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 16235/834.

474. — 1835 ian. 8. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre preotul Constandin din satul Budești jud. Vîlcea cu cumnata sa Păuna văduva pentru rămasul tatălui său Matei, fiul lui Andrei Olaru și hotărăște ca Păuna văduva să stăpînească partea de moșie a lui Matei, socrul său, după diata lui, cum și rămasurile bărbatului ei, întorcîndu-i jeluitorului toate lucrurile ce i le-ar fi luat după zăpisele lor de învoială.

Ms 956, 2, f. 1 v-2; I.D. dos. 17967/833.

475. — 1835 ian. 16. — Inaltul Divan, în pricina dintre obștea săditorilor de pe moșia Țintea a m-rii Mărgineni jud. Prahova cu Zaharia Tamaru, arendașul moșiei, în ce privește așezămîntul pentru dijmă ce au cu egumenul mănăstirii, hotărăște să se cerceteze pricina de Divanul Vremelnicesc, unde fiecare parte va arăta documentele; pentru banii rezultați din vînzarea vinului, dovedindu-se că s-au întors de către arendaș după cuprinderea anaforalei Logofetei cu poruncă domnească, nu mai rămîne pentru aceasta nici o prigonire.

Ms 956, 3, f. 2 v-3; vezi și nr. 816.

476. — 1835 ian. 11. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Nicolae Misinaz cu al doilea vistier Gheorghe Magheru din jud. Gorj pentru protimisii de vecinire a moșiei Cojani, hotărăște: Gh. Magheru să stăpînească moșia Cojani și jeluitorul Nicolae

Misinaz predîndu-î toate sîneturile moşiei cu zapisul de vînzare, dat de către vînzător, să primească 1470 galbeni, adevăratul preţ de cumpărare al moşiei depuşi la Marca Logofetiei; în ce priveşte cheltuielile îmbunătăţirilor făcute la moşie în sumă de 3141 lei, pretinse de jeluitor, acestea nu se admit întrucît zapisul nu era iscălit de cei cu dreptul de protimis, numai atunci avea dreptul de a face îmbunătăţiri; pentru cheltuielile de judecată să se adreseze la prima instanţă.

Ms 956, 4, f. 4-5; I.D. dos. 16230/834.

477. — 1835 ian. 12. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului din Craiova în pricina dintre Stanciu Caloian cu moşnenii Burlani din jud. Gorj pentru moştenirea moşului Caloian; se hotărăşte să meargă la faţa locului, ca cercetători protopopul Constandin Căpreanu şi medelnicer Zamfir Bălţeanu; aceştia, de faţă cu părţile, să pună semne şi pietre prin urmele ce sînt şi care se vor dovedi că au stăpînit moşnenii Burlani cît şi pîritul Caloian pînă la judecata Divanului Craiovei din anul 1827, dîndu-se cărţi de alegere. După aceea să se cerceteze tot prin cărţi de blestem ce venit a luat pîritul Caloian şi ce pagube a pricinuit pînă la judecata din 1826 şi, făcîndu-se alegere, să plătească pîritul Caloian jeluitorilor moşneni Burlani tot acest venit.

Ms 956, 5, f. 6-8; I.D. dos. 16184/834; vezi şi nr. 210.

478. — 1835 ian. 12. — Înaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Vasile Stănilă, supus cesaro-crăiesc, din satul Pilişca ţinutul Sibiu, cu medelnicer Alecu Bujoreanu din jud. Vilcea pentru muntele Pîrcălabi din jud. Argeş ce fusese amanetat de Vasile Olănescu pentru 7000 lei lui V. Stămeală pe 99 ani, soroc neprevăzut în pravilă, şi apoi vîndut de Catinca, fiica lui V. Olănescu, fratelui ei Toma; se hotărăşte ca medelnicerul Alecu Bujoreanu să ia în stăpînirea sa acel munte împreună cu venitul lui de cînd s-au pus banii «depoziton» la judecătoria, iar jeluitorul să primească banii zălogirii după zapis; pentru alte pagube să-şi ia despăgubirea din averea lui Vasile Olănescu, tatăl Catincăi, ca unul ce a amanetat lucru străin.

Ms 956, 6, f. 8-9; I.D. dos. 16193/834 şi 14379/835.

479. — 1835 ian. 8. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului de Comerţ în pricina dintre Dimitrie Hagi Constandin cu Hristodor Gheorghiu pentru tovărăşia unui han şi hotărăşte: tovărăşia să se urmeze după contract şi jeluitorul să depună 1600 lei primiţi de la pîrit împreună cu dobînda lor de cînd s-au numărat, cît şi banii daţi de pîrit lui Macsizi; şi apoi să-şi «paradosească» pîritul socoteala din toată «daravera» hanului de cînd s-au făcut tovarăşi şi luîndu-şi fiecare partea cuvenită, să urmeze tovărăşia pînă la împlinirea contractului.

Ms 956, 7, f. 9 v-10; I.D. dos. 16223/834.

480. — 1835 ian. 16. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Tiţa văduva, soţia lui Matei Brădiceanu, din Brădiceni jud. Gorj, cu cumnatu-său Naidin Sîrbu din Tg. Jiu pentru stăpî-

nirea unei siliști de prăvălie, hotărînd ca stăpînirea siliștii să se urmeze întocmai după cuprinderea zapisului de învoială din 1831, adică jeluitorăa două părți și pîrîtul una, plătînd jeluitorăa cheltuielile de judecată.

Ms 956, 8, f. 10 v-12; I.D. dos. 17966/833.

481. — 1835 ian. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Matache al lui Nica Copăceanu din jud. Vilcea cu unchiul său Constandin Copăceanu pentru dreptul de protimisis asupra unor stînji de moșie, cumpărați de tatăl jeluitorului de la Petrache, fratele lui Constandin. Se hotărăște ca jeluitorul Matache să rămîna stăpîn pe acei stînji, întrucît este rudă și devălmaș în acea moșie, iar Constandin unchiul său, frate cu jeluitorul dar fără avere acolo, să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 956, 9, f. 12-13; I.D. dos. 16233/834.

482. — 1835 febr. 1. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre baronul Constandin Belu cu Lamba văduva, fosta soție a lui Ilie Nedelcea, pentru dreptul de protimisis asupra stînjilor din moșia Peretu și Belitorii din jud. Teleorman; se hotărăște menținerea zapisului de vînzare, iscălit și de Lamba și adevărit de veliții boieri, întrucît au trecut 17 ani de la cumpărarea și stăpînirea acestei moșii; protimisisul este valabil numai pentru alte rudenii și răzeși, neavînd Lamba drept, deoarece a știut de înstrăinarea ei; aceasta trebuie să plătească 6000 lei cheltuieli de judecată.

Ms 956, 10, f. 13 v-15; I.D. dos. 14258/835.

483. — 1835 febr. 8. — Inaltul Divan, în pricina dintre Pătrana văduva lui Costea postelnicul din Ulești jud. Vlașca cu Gheorghe, fiul diaconului Gheorghe, pentru împotrivirea și pagubele ce a zis Gheorghe că i-au pricinuit Costea și Pătrana la partea sa de moșie din hotarul Brebu și Coțăianca același județ, hotărăște desființarea hotărniciei din 1809 a moșnenilor Coțăeni prin care s-ar fi călcat moșia m-rii Văcărești; să se aleagă mai întîi partea mănăstirii, apoi ale moșnenilor în aceste două hotare, Brebu și Coțăianca, apoi partea cuvenită lui Gheorghe, fiul diaconului Gheorghe, după hotărîrile domnești și în urmă să se cerceteze pricina de protimisis și pagubele ce pretinde numitul Gheorghe că i-ar fi pricinuit Pătrana și soțul ei.

Ms 956, 11, f. 15-16; I.D. dos. 16185/834.

484. — 1835 febr. 15. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre moșnenii Frumușei din jud. Gorj cu moșnenii Vierșani pentru hotarul moșiei Frumușei de către al moșiei Vierșan; și hotărăște ca moșnenii Vierșani să stăpînească capul moșiei despre răsărit după hotărnicia lor din 1786, urmată după hrisovul lui Radu vv. din 1612 (7120), pînă în matca Totii; judecătoria să orînduiască pe unul din membrii săi care să meargă la fața locului și cu carte de bleștem să facă semne și să pună pietre hotare despre Frumușei; pen-

tru despăgubirile ce au rezultat din împresurarea moșiei cît și pentru cheltuielile de judecată, pretinse de Vierșani, să se adreseze la prima instanță de judecată, fiind cercetate.

Ms 956, 12, f. 16-19 v; I.D. dos. 16163/834.

485. — 1835 febr. 4. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Nenciulești din jud. Buzău cu Ștefan Moshu fost mare căminar pentru călcarea de moșie; moșnenii cer să li se fixeze hotarele după ocolnica veche de 150 ani, potrivit căreia moșia lor se învecinește cu moșnenii Lipieni și nu cu a lui Ștefan Moshu, pe Valea Teișului, cum arată Constantin Papazoglu. Se hotărăște să se dea jeluitorilor acei 1122 stînjeni cu două trăsuri după hotărnicia lor și să meargă la fața locului Athanasie Nenoveanu, hotarnicul căminarului care, împreună cu hotarnicul ce-și vor lua și Nenciuleștii, să facă prima trăsură la capul moșiei Sărata și unde se vor împlini 1122 stînjeni despre Sărata, să fie hotar, iar nu peste Sărata; a doua trăsură să fie la mijloc, iarăși după cuprinderea hotărniciei moșnenilor și unde se vor împlini 1122 să pună și pietre despărțitoare de către moșia căminarului și să meargă apoi cu acea lînie pînă la «slemnea» dealului, unde stau moștile cu capetele, căci acolo urmează a fi și piscul cu tufele roșii, după hotărnicile căminarului; se vor da și «cărți de alegere», să se facă cercetare de venitul părții călcate, iar pentru bătaia oamenilor căminarului de către moșnenii Nenciulești să facă cercetare judecătoria ținutului și să înștiințeze; se va cerceta și plîngerea arătată în hotărîre ce au făcut moșnenii Lipieni, vecinii despre răsărit, împotriva căminarului.

Ms 956, 13, f. 20-25 v; I.D. dos. 16246/832; vezi și nr. 504.

486. — 1835 febr. 8. — Înaltul Divan, în pricina dintre preotul Marin din Giurgiu cu moștenitorii răposatului preot Stoian din București pentru un loc din Giurgiu din care jumătate a fost vîndut de popa Marin lui Dincă Pitișteanu brașoveanul la 20 iunie 1832, hotărăște ca să stăpînească Const. Brașoveanu acel loc cumpărat de la popa Marin.

Ms 956, 14, f. 26-27; I.D. dos. 17965/833.

487. — 1835 mart. 1. — Înaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Stăinicieni, ce se numesc și Goidești, din jud. Mehedinți cu casa lui Alexandru Ghica vv. pentru osebirea și împlinirea stînjenilor moșiei Cătunu din acest județ, luată de Domn prin schimb și cumpărătură de la sluger Băleanu, Petre Gigîrtu, Maria și Matei Șeimoiu — părți alese prin hotărnicia din 1779 — hotărăște: slugerul Nicolae Otetelișanu, prezidentul Judecătoriei Gorj, să meargă la fața locului, unde, de față cu moșnenii Stăinicieni, răzășii și cu vechilul casei mării sale, să facă cercetare și să dovedească lipsa stînjenilor moșiei Cătunu arătată în hotărnicia din 1827, în partea din sus despre Clineanca unde se găsește lipsa și să facă alegere în scris ca să se dea apoi hotărîre desăvîrșită.

Ms 956, 15, f. 27 v-28; vezi și nr. 127, 570, 597.

488. — 1835 mart. 1. — Înaltul Divan, în pricina dintre Radu Ciopi, Radu Bobeică și Alexe Bobeică din Bratîvoești jud. Argeș, cu m-reă Cozia pentru partea de moșie din hotarul Bratîvoești, dăruită mănăstirii din

vechime de jupîneasă Caplea, soția lui Albu căpitanul, cînd s-a călugărit, hotărăște: mănăstirea Cozia să stăpînească moșia Bratîvoești după sine-turile și hrisoavele domnești ce are; în ceea ce privește scăzămîntul pentru clacă și dijmă a celor ce se trag din locuitorii aflați pe moșie la închinare, potrivit cu hotărîrea lui Alex. Ipsilante vv. din 1779, aceasta desființîndu-se prin Regulamentul Organic, locuitorii de pe moșia Bratîvoești sînt obligați ca și ceilalți locuitori a răspunde mănăstirii aceste obligații. În privința împotrîvirii locuitorilor la răspunderea îndatoririlor către mănăstire, aceasta să se adreseze la prima instanță spre cercetare¹⁾.

Acte: 1512 (7020), 1563 (7071), 1719 (7227), 1745 (7253).

Ms 956, 16, f. 28 v-30 v; I.D. dos. 16252/834.

489. — 1835 mart. 1. — Inaltul Divan, în pricina dintre Petre al lui Stancu Bunescu și Barbu, vărul său din Stănești jud. Vîlcea, cu al doilea vistier Nicolae Giulescu pentru stăpînirea a 92 stînjeni, vînduți de jeluitorii lui Stan Nisipeanu prin zapis în anul 1820 de la care s-au răscum-părat cu protimisii și i-au pus zalog la vistierul Ioniță Stănescu pentru împrumut de bani, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăște: jeluitorii să stăpînească 46 stj. ce le-au rămas din cei 92 și vistierul Giulescu să stăpînească ceilalți 46 stj. ce i-a luat cu schimb de la vistierul Stănescu; pentru «defăimarea» ce fac jeluitorii zapisului de vînzare dat de Pătru vistierului Stănescu, să se judece la judecătoria locului și să-și caute dreptatea.

Ms 956, 17, f. 31; I.D. dos. 16167/834 și I.C. 194/841.

490. — 1835 mart. 4. — Inaltul Divan, în pricina dintre Tănase Mircea din Copăcioasa jud. Gorj cu Ioan Bubatu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca alegerea unui loc cu pruni să se facă de un preot și doi mireni după zapisul de învoială din 1831; jeluitorul să plătească pîrîntului 149 lei cheltuieli de judecată.

Ms 956, 18, f. 32-33; I.D. dos. 16234/834.

491. — 1835 mart. 4. — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Ciobanoglu, supus cesaro-crăiesc, și fratele său Nicolae jeluitori cu păhărniceasa Maria Divan: pîrîntă pentru venitul luat de la moara și moșia Sîmleasca jud. Buzău de cînd s-a lipsit jeluitorul din arendă și pînă la 10 iunie, cînd i se împlinea, hotărăște: din 1610 lei parale 20, venitul moșiei, să se scadă 1000 lei arenda moșiei împreună cu dobinda lor, socotită de cînd a dat Ciobanoglu 4000 lei pînă în ziua ce-i va plăti, iar ceilalți bani să-i plătească pîrîntă cît mai neîntîrziat jeluitorului.

Ms 956, 19, f. 33-34; vezi și nr. 418.

492. — 1835 mart. 8. — Inaltul Divan, în pricina dintre Răspopa Dinu și părtașii săi din Bărbătești jud. Gorj cu moșnenii Rogojeni pentru hotărnicie de moșie hotărăște ca, potrivit hotărîrii Divanului Craiovei, să se facă cercetare la fața locului de către un cilen de acolo și hotarnicul Vîlce-

1. Jeluitorii au pierdut judecata pentru că nu au putut prezenta actul de închinare al jupînesii Caplea, mănăstirea declarînd că nu-l are și trebuia să-l aibă jeluitorii pentru justificarea așezămîntului.

leanu spre a se vedea dacă semnele din hotărnicia slugerului Crăsnaru din 1806, sînt adevărate; după acea cercetare nerămînînd mulțumită vreo parte, să se judece întîi la Divanul Craiovei și de vor fi nemulțumiți, atunci să vină la Inaltul Divan.

Ms 956, 20, f. 34.

493. — 1835 mart. 4. — Inaltul Divan întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Ioniță și Irimia, fiul lui Marin Breslașu și moșnenii Costandinești de la Păroși jud. Argeș cu moșnenii Păroșeni pentru stăpînirea părților de moșie din Păroși, hotărăște: hotărnicii aleși de părți să meargă la fața locului și față cu răzeșii vecini, să aleagă trupul moșiei Păroși după care să-l facă în trei părți din care două să le dea jeluitorilor moșneni Costandinești și a treia moșnenilor Păroși din cărți de alegere, apoi să cerceteze venitul luat de jeluitori de la hotărnicia din 1805 trecută în hotărîrea Divanului Vremelnicesc, să-l plătească pîrîților, iar pentru cheltuielile de judecată, să înceapă cercetarea de la prima instanță.

Ms 956, 21, f. 34 v-36; I.D. dos. 16199/834.

494. — 1835 mart. 13. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Obșteasca Epitropie cu maioreasa Ecaterina Haralambie, mama «nevîrstnicilor clironomi» ai răposatului clucer Dinu Oteteleșanu pentru moștenirea fiului său mort, Aristide, hotărăște ca jeluitoarea să stăpînească pe lîngă partea ce i s-a «ales catahrisis» și partea de avere cuvenită fiului său, mort după vîrsta de 14 ani, prevăzută în pravilă.

Ms 956, 22, f. 36 v-37; I.D. dos. 14271/835.

495. — 1835 mart. 22. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei din 1813 în pricina dintre moșnenii Maroteni ce se numesc și Fîsticani din Redea jud. Romanai cu Nicolae Borozescu al lui Stoica postelnic pentru vînzarea de moșie, hotărăște: pîrîtul Nicolae Borozescu să stăpînească moșia cumpărată de tatăl său Stoica de la Pătru și Tudor conform hotărîrii Divanului Craiovei, rămasă neapelată de jeluitori; pentru cheltuielile de judecată pîrîtul să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 956, 23, f. 37 v-38; I.D. dos. 14287/835.

496. — 1835 mart. 22. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ralița văduva din Ploești, soția lui Pandele Șiștoveanu cu Tănase Sîrbu, fiul lui Iancu, pentru o datorie de 200 lei, hotărăște: pîrîtul să plătească jeluitoarei acei bani cu dobînda după pravilă și de nu are nici acuma banii trebuitori, să se vîndă la mezat partea din averea sa spre despăgubirea jeluitoarei; în ce privește cheltuielile de judecată, jeluitoarea să se adreseze la prima instanță judecătorească.

Ms 956, 24, f. 38 v-39.

497. — 1835 mart. 13. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Andrei Dimitriu albanez, epitrop al lui

Dimitrie Ion Stripela de la Mețova, cu Gheorghe Rafailă, vechilul Obșteștii Epitropii, pentru averea rămasă de la Dumitru brutarul și soția sa Zoița, hotărăște: Matache, fratele Zoiței și unchiul lui Costache, fiul mort al lui Dumitru brutarul, să moștenească averea rămasă de la ei, fiind în gradul al treilea de rudenie, iar Dimitrie Ion Stripela, fiind în gradul al patrulea nu poate moșteni nimic, fiind văr cu Costache după sora lui Dumitru (brutarul).

Ms 956, 25, f. 39 v-40.

498. — 1835 mart. 20. — Inaltul Divan, în pricina dintre Luxandra Boiangioaica, Cost. Dănescu, Sandu logofătul, Ioniță Boiangiu, Mihai Boiangiu din Ploești cu Teodor Mihalovici și C. Anghel, supuși prusieni, pentru «stricarea diatei» lui Hagi Nicola Cazacu, confirmând anaforaia judecătorei Prahova, hotărăște: diata este bine făcută, Hagi Nicola fiind în întregimea minților deși era bolnav de holeră și este iscălită propriu și de mai mult de trei martori, ceruți de pravilă; averea lăsată la biserici să meargă acolo și numai dacă va mai fi altă avere netrecută în diată, rudele au drept să o împartă.

Ms 956, 26, f. 40-41; I.D. dos. 17994/833.

499. — 1835 mart. 27. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Dositiei egumenui, m-rii Băbeni cu Theodosie Ioan pentru o datorie de zece mii lei, hotărăște: întrucît pricina a fost rezolvată prin carte isprăvnicească din anul 1830, contra căreia mănăstirea nu a dat apelație, rămîne bun zapisul de învoire prin care mănăstirea arendează în contul acestei datorii schitul Bordești cu sforile de moșie pe timp de doi ani, plătind în plus arendașul suma de 13400 lei.

Ms 956, 27, f. 41 v-42; I.D. dos. 14268/835.

500. — 1835 mart. 28. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre medelnicer Nicolae Fundățeanu cu căminăreasa Luxandra Bujoreanca, cumnata sa, pentru ferestrele ce le-a deschis răposatul căminar cînd a făcut casa și pentru streășina casei de pe care curge ploaia și zăpada pe locul pus fără «drept de robire» în curtea vecinului, nerespectînd distanța de 12 palme; se hotărăște: pîrîta să astupe cu banii săi ferestrele ce sînt în curtea jeluitorului și să facă streășină cu curgerea picăturilor pe locul medelnicerului.

Ms 956, 28, f. 42 v-43; I.D. dos. 17981/833.

501. — 1835 mart. 27. — Inaltul Divan, în pricina dintre al doilea vistier Nicolae Ionescu cu Dumitru Stamu, supus britanic, pentru socotelile domeniului Giurgiu, dovedind pe pîrît că a luat bani și nu a trecut în socoteală, hotărăște: împričinații să se adreseze din nou Divanului de Comerț, unde și jeluitorul să arate dovezile sale după pravilă pentru «sfeterismosul» de banii luați de pîrît din domeniul Giurgiuului, nearătați în socotelile date, iar pîrîtu: dovada că a fost împiedecat de orînduital numitului vistier la căutarea slujbelor domeniului; partea nemulțumită va apela la Inaltul Divan.

Ms 956, 29 f. 43 v-44; I.D. dos. 14260/835.

502. — 1835 mart. 27. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Dumitrașcu, fiul lui popa Șerban, și Nițu fiul lui Iancu, Niță Bicu și popa Radu, moșnenii Ciotirlești din Valea Rea jud. Mehedinți, cu Toma Borontiș și Toma Baiaș din satul Căzănești pentru stăpînire în hotarul moșiei Căzănești după hotărnicia din 1759 a lui Ion Zătreanu și Const. Burileanu pe trei moși și nu după împărțirea făcută în 1793 de medelnicerul Hagi Iordache, judecătorul județului, pe patru moși, hotărăște: pîrștii să stăpînească moșia după alegerea făcută de medelnicerul Hagi Iordache în 1793 după care au stăpînit pînă acum timp de 30 ani; jeluitorii să plătească pîrștilor cheltuielile de judecată.

Ms 956, 30, f. 44 v-45; I.D. dos. 14355/835.

503. — 1835 mart. 29. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Zmaranda văduva, fosta soție a lui Radu Ceacîru rachierul, cu arhimandritul Gavriil, egumenul m-rii Sf. Gheorghe, pentru o sumă de bani datorată din rămășița chiriei prăvăliilor rămase de la soțul său pe locul mănăstirii, hotărăște ca, în baza hotărîrii din 1823 a lui Grigore Ghica vv., jeluitorii să achite arhimandritului Gavriil Aghiorghiu, acele rămășițe întrucît nu are dovadă că le-a plătit.

Ms 956, 31, f. 45 v-46; I.D. dos. 16209/834.

504. — 1835 mart. 22. — Înaltul Divan, în pricina dintre fostul mare căminar Ștefan Moshu cu moșnenii Nenciulești din jud. Buzău pentru hotărnicia moșiei Teișu din jud. Buzău, hotărăște:

Tănase Nenoveanu să meargă la fața locului unde, cu ajutorul judecătoriei județului, de față cu serdarul Andonescu, vecinul moșiei de la capul de sus în partea despre răsărit, cum și cu moșnenii Lipieni, să întărească răzorul despărțitor cu punere de pietre hotare și alte semne, după orînduiala hotărnicieiilor și să dea căminarului carte de hotărnicie.

Ms 956, 32, f. 46 v-49; I.D. dos. 14272/835; vezi și nr. 485.

505. — 1835 mart. 20. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 în pricina dintre Măriuța cămărășoica din Craiova cu Safta și Maria, fetele Cîrstinii văduva, pentru stăpînirea unui loc, găsindu-se neîntemeiate și mincinoase arătările jeluitoarei, hotărăște: «clirionoamele» Cîrstinei să stăpînească în pace acel loc de zestre al mamei lor, nesupărate de «clironomii» cămărășului Ene Alexiu, care să-și caute banii dați pe acel loc în averea soțului Cîrstinii, iar jeluitorii să plătească cheltuielile de judecată după cercetarea ce se va face de prima instanță de judecată.

Ms 956 33, f. 49 v-51; I.D. dos. 17982/833.

506. — 1835 mart. 27. — Înaltul Divan, înfîrmînd hotărîrea dată de Divanul lui Grigore Ghica vv. din 1827, și în baza anaforalei Logofetiei Țării de Jos, în pricina dintre Chiriachi Borănescu cu serdar Nicolae Giurescu și soția sa pentru stăpînirea și venitul a 50 stj. din moșia Schei jud. Ialomița pe care jeluitorii pretinde că i-a cumpărat tatăl ei, Mihai Minculescu, de la Gheorghe și Ene Gavrilescu, hotărăște: pe baza unei bănuiele din greșeală i s-a dat dreptul de judecățile anterioare să stăpî-

nească acei stînjeni de moșie. Pentru clarificarea situației, judecătoria județului să facă cercetare la fața locului, în fața pîrîților prin alte dovezi decît cele prezentate și prin carte de blestem, de va fi nevoie, dacă tatăl și bărbatul jeluitorului au stăpînit acei stînjeni de moșie și au luat venitul lor, să înștiințeze Divanul, iar de nu va putea dovedi, să rămînă serdăreasa Giureasca stăpînă a acestor stînjeni.

Ms 956, 34, f. 51 v-53; I.D. dos. 17971/833.

507. — 1835 apr. 17. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerț din 1834 în pricina dintre Ștefan, fiul lui Mihai Cojocaru, cu Ghiță, fiul lui Dragomir, pentru desfacerea tovărășiei lor, hotărăște: jeluitorul să întoarcă pîritului jumătate din suma de lei 1960 ce s-a dovedit că a luat mai mult după socoteala făcută, întrucît zapisul de tovărășie n-a fost «spart» și nici n-au avut vreun înscris de desfacere al tovărășiei, cum pretinde jeluitorul Ștefan.

Ms 956, 35, f. 54.

508. — 1835 apr. 24. — În pricina dintre serdar Gr. Algiu cu Ecaterina Naum Carila pentru achitarea unei datorii ce primul avea către pîrită și pentru care fusese închis de doi ani, Inaltul Divan hotărăște: deoarece destulă vreme a stat închis serdarul Algiu, în care timp nu s-a dovedit de către Ecaterina Naum nici o avere a acestuia spre a se despăgubi, nici avere mobilă tănuită, presupusă din intervențiile ce se făceau către dînsa de interpuși, să fie lăsat liber cu cheazășie, iar Ecaterina oricînd va dovedi vreo avere a susnumitului serdar, să o ia în plata datoriei.

Ms 956, 36, f. 54 v-56; I.D. dos. 14292/835.

509. — 1835 apr. 15. — În pricina dintre Zamfira, soția lui Teodosie Scorțeanu din jud. Prahova, cu Ioniță Streinu, numit și Constandin, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 și confirmă hotărîrea judecătoriei Prahova ca să fie apărută jeluitorului de pretenția la simbria pe 5 ani a numitului Ioniță, întrucît acesta n-a avut nici o dovadă de neplata simbriei în calitatea sa de călăraș pentru țiganii casei Brîncoveanu, unde soțul jeluitorului era zapciu, și din socotelile căruia s-a dovedit că i s-a achitat toată simbria, plus veniturile ce-i reveneau din calitatea ce o avea, crezîndu-se mai mult arătările stăpînului decît ale slugii sale.

Ms 956, 37, f. 56-57; I.D. dos. 16207/834.

510. — 1835 apr. 26. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1834 în pricina dintre Iordache Ciupagea cu Cristina și Neacșa, fetele lui Matei Puicescu de la Glodeni jud. Dîmbovița, pentru livezile lăsate Cristinei de tatăl lor prin diata din 1830 și moșia vîndută jeluitorului de fratele lor Marin, hotărăște:

Pîritele să ia în stăpînirea lor, fără întoarcere de preț, livezile împreună cu tot venitul lor de la jeluitor, iar în baza dreptului de protimisă recunoscut, să răscumpere, cu întoarcerea prețului și dobînda banilor,

părțile de moșie vindute de frații lor Marin și Nedelco jeluitorului, de la care să ia și venitul acestor părți, dovedit la fața locului prin carte de blestem.

Ms 956, 38, f. 57; I.D. dos. 14267/835.

511. — 1835 apr. 19. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Pană Costescu, epitropul casei răposatului vornic Iordache Slătineanu, cu Obșleasca Epitropie și cu stolnicul Dumitrache Psaltis, cumpărătorul părții de moșie din Pociovaliștea jud. Gorj, partea copiilor răposatului vistier Iamandi Mehtupciu, pentru hotărnicia moșiei Pociovaliștea despre moșia Beliveni, hotărăște: vornicul Pană Costescu să ia un boier hotarnic care, împreună cu clucerul Ion Șerbănescu cel ce a fost întâi hotarnic și cu carte de blestem, să meargă la fața locului, unde, împreună cu vornicul Costescu și cu vechilul Obșteștii Epitropii și cu stolnicul Dumitrache, să cerceteze prin mariorii ce vor aduce, semnele din hotărnicia din anul 1765, sau măcar unele din ele, și să facă arătare Divanului spre a se da hotărîre.

Ms 956, 39, f. 57 v-60; I.D. dos. 16189/834; vezi și nr. 613.

512. — 1835 apr. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihai Filipescu cu spătăreasa Eleni Roset, căminar Polizache și serdar Costache Florescu pentru hotărnicia moșiei Brezoaia și Drăgoiasca din jud. Ilfov și Dîmbovița, hotărăște: părțile prigonitoare să-și ia boieri hotarnici și alegători la fața locului și să se caute prin orice mijloc semnele hotărniciei din anul 1752 a moșiei Brezoaia și Drăgoiasca după care să facă arătare în scris cu întreaga «pîrfoforie», ca să se dea hotărîre de Inaltul Divan.

Ms 956, 40, f. 60 v-65; I.D. dos. 17983/833; vezi și nr. 580. 861.

513. — 1835 apr. 29. — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 în pricina dintre Moise David ovrețul cu eclesiarhul Luca de la Biserica Domnească din Curtea cea Veche, pentru stăpînirea unei șuvițe de loc ce a luat-o biserica prin schimb de la Gheorghe grămaticul, hotărăște: întrucît atît răscumpărările și vînzările cît și schimbul sînt acte publice, cunoscute și de jeluitor, numita biserică să stăpînească acea șuviță de loc, iar pentru cheltuielile de judecată și pagubele aduse, eclesiarhul Luca să se adreseze pentru cercetare la prima instanță.

Ms 956, 41, f. 65 v-66.

514. — 1835 apr. 22. — Inaltul Divan, în pricina dintre arhiereul Ioanichie Stratonichias, năstavnicul Bisericii Crețuleștilor, cu păhărniceasa Elenca Crețulescu și Elenca Brezoianu pentru stăpînirea moșiilor din județul Prahova, Pestrea, Mileanca și Cioranca numită și Hătcărău (600 stînjeni), hotărăște: Biserica Crețulescu să stăpînească cei 600 stînjeni aleși de Serghie Vericeanu după sîneturile ce are și judecătoria să cerceteze la fața locului venitul încasat de prigonitori; acest venit să fie întors bisericii, iar medelnîcerea Brezoianca, de crede că are dreptate a cere împărțirea din moșia Cioranii de Sus a Elencai Crețulescu, să-și caute drepturile prin judecată deosebită.

Ms 956, 42, f. 67-72; I.D. dos. 17969/833.

515. — 1835 apr. 24. — Înaltul Divan, în pricina dintre clironomii și creditorii răposatului dascăl Panait Calonduru (sic) cu arhimandritul Samuil, egumenul m-rii Vieroșu, pentru socoteala venitului arenzii și cheltuiala mănăstirii, precum și averea răposatului, hotărăște: să se orînduiască un «cilen» de la judecătoria județului care să meargă la fața locului, unde, împreună cu arhimandritul Samuil orînduit cinovnic din partea Logofetei Trebilor Bisericești, cu «clironomii» lui Panait Calonduru și creditorii săi, să facă cercetarea venitului și cheltuielilor mănăstirii de la 1817 pînă la data fugii lui Panait la Brașov și să înființeze apoi Divanul spre a se da hotărîrea de «izbrănire».

Ms 956, 43, f. 73-74; I.C. dos. 17046/834; vezi și nr. 1226.

516. — 1835 mai 3. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre fostul mare paharnic Dimitrie Topliceanu cu dohtorul Constandin Istiotis pentru un loc cumpărat în mahalaua Popii Dărvași, în fața Bisericii Albe, al răposatei Sultana Comăneanca, hotărăște: jeluitorul Topliceanu să stăpînească locul și zidirile de pe dînsul după zăpăsul de cumpărătoare de la Comăneanca ce-l avea dănie de la Colfescu, iar pîritul dohtor să țină locul hanului, prăvăliilor și alte zidiri, cumpărate de la domnița Ralu Caragea împreună cu locul hărăzit ei de tatăl său Ion vodă Caragea; paharnicul Topliceanu să slobozească dohtorului Istiotis locul călcat ¹⁾.

Ms 956, 44, f. 75-77; I.D. dos. 16256/834 și 11689/836; vezi și nr. 273.

517. — 1835 mai 6. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1833, în pricina dintre Fotache Lazăr, nepotul și moștenitorul răposatului medelnicer Mihaelache Dubaragiu și Elenca căpităneasa cu Zinca, soția răposatului Panait Disis, pentru datorie de bani cu emanet, hotărăște: pîrita să plătească Elencăi 5000 lei cu dobînda «pravilnică», datorie rămasă de la soțul său; de nu va plăti, să se vîndă prin mezat emanetul și să se plătească datoria. Banii prisosți se vor da în primirea «clironomilor» lui Disis împreună cu zăpăsul datoriei și în urmă să se cerceteze prigonirea dintre Fotache cu soția lui Disis. Pentru cheltuieli să pornească judecată jeluitorul la prima instanță.

Ms 956, 45, f. 77 v-78; I.D. dos. 17980/833.

518. — 1835 mai 8. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din anul 1834 în pricina dintre Ioan Caramzulea din Cerneți jud. Mehedinți cu Ioan Beicuș din satul Gîrnița Ghelme-gioaiei pentru «protimisissul» unor stînjeni de moșie, ce s-au recunoscut de isprăvnicatul județului în 1825 a-i stăpîni numitul Caramzulea, hotărăște: Ioan Băicuș să aibă stăpînirea asupra acelor stînjeni cumpărați de

1. Hanul și locul hărăzit domniței Ralu se afla în fața Bisericii Albe, unde avea și club, alături de casele lui Iordache Colfescu Brezolanu, iar în colț cu strada Fîntîna Boului se afla o cișmea. Tot în acea parte fusese localul Poștii. Domnița Ralu a vîndut aceste acarete și loc doctorului Cost. Istiotis în anul 1830 dec. cu 1500 galbeni olandezi prin intermediul baronului Ștefan Meitan.

tată său, să i se restituie de jeluitor zapisele luate la isprăvnicat, iar jeluitorul să-și primească banii «depozitarisiți» și să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Ms 956, 46, f. 78 v-79; I.D. dos. 16240/834.

519. — 1835 mai 17. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Obșteasca Epitropie cu fostul mare comis Ioan Grădișteanu pentru 3500 lei și cheltuieli de judecată, hotărăște: casa răposatului pitar Ene Pană din Craiova să plătească comisului Ion Grădișteanu banii împreună cu dobînda lor, precum și cheltuielile de judecată arătate în hotărîrea Divanului Craiovei, iar pentru zăpîsul dat răposatului medelnicer Ion Puroineanu sau soției sale, casa răposatului pitar Ene Pană, își va căuta prin nouă judecată.

Ms 956, 47, f. 79 v-80; I.D. dos. 14284/835.

520. — 1835 mai 24. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre moșnenii Sălcieni din jud. Săcueni cu căminăreasa Anica Băbeanca prin vechil titularnicul sovetnic Petrovici, cel de al doilea soț al ei, pentru protimisii de moșie, hotărăște: căminăreasa Băbeanca să stăpînească stîinjenii cumpărați cu cele 5 zapise de la numiții moșneni; pentru ca să nu mai fie prigonire să-și ia părțile boieri hotarnici care să aleagă stîinjenii căminăresei de ai jeluitorilor moșneni prin semne și punere de pietre după hotarnică, dîndu-le și cărți de alegere.

Ms 956, 48, f. 80-82; I.D. dos. 17945/833.

521. — 1835 mai 31. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1833 în pricina dintre Ancuța văduva și frate-său Andrei, fiul lui Nicolae Pădin, cu Uța, fiica lui Anghel Vilcu, amîndouă părțile din jud. Dolj, pentru partea de moșie Priseaca pusă zălog de Cîrstea Pădin cu două «lude» ale sale la Nicolae Pădin pentru 885 lei rămași «analogon» din cheltuielile judecătii cu elucerul Barbu Prisceanu în anul 1778; deoarece Nicolae Pădin tatăl jeluitorilor, este iscălit în zăpîsul de vînzare al aceluia zălog dintre Barbu, feciorul Cîrstii, către Dumitru Trăistaru, nepotul său, primul bărbat al Uței, reiese că acea datorie s-a «desfăcut»; de aceea se hotărăște ca jeluitorul să plătească pîrite: cheltuielile de judecată pentru purtare zadarnică în judecări.

Ms 956, 49, f. 82; I.D. dos. 14275/835.

522. — 1835 mai 17. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre arhimandritul Parthenie, egumenul m-rii Tismana, cu Anastase Chintescu, arendașul moșiei Măceșu a m-rii Arnota, pentru călcarea acestei moșii de către moșia Bistrețu a Tismanei, hotărăște: întrucît în ocolnica moșiei Măceșu din jud. Dolj și în aceea a moșiei Bistrețu din același județ, din 1656 (7164), la locul de prigonire nu este nici un semn, m-rea Tismana și m-rea Arnota să-și ia hotarnici care, mergînd la strîmătura bălții în care arată sinetul domnesc al Tismanei că este semn hotar, să dovedească piatra și să «dea linia moșiei» din semnul de la malul Dunării, unde ocolnica Tismanei cît și cartea răposatului Cost. Șerban Vodă arată că este crucea din

vadul Țibrului. Să se cerceteze venitul luat după împresurare, și să se răspundă părții nedreptățite împreună cu cheltuielile de judecată.

Ms 956, 50, f. 83-85; I.D. dos. 16239/834.

523. — 1835 mai 10. — Înaltul Divan, confirmând hotărîrea Logofetei Dreptății în pricina dintre Arghira Pală cu fostul mare căminar Costache Manu pentru 180 galbeni olandezi ce-i datora tatălui jeluitoarei, hotărăște ca să plătească pîrîtul jeluitoarei acei bani împreună cu dobînda pravilnică conform anaforalei veliților boieri, întărită de Caragea vv.

Ms 956, 51, f. 85 v-87; I.D. dos. 16242/834.

524. — 1835 mai 17. — În pricina dintre Costandin fiul lui Gh. Mănculescu, cu moștenitorii Mănciuștilor, pentru stăpînirea maidanului de la Puțul Spătarului din București, Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște: întrucît din cercetările făcute, se dovedește că acest loc nu a fost niciodată în stăpînirea Mănciuștilor care nici nu știu ce loc cer, nici unde se află, iar locul ce pretind a fost totdeauna slobod pe seama obștii, jeluitorul, împreună cu părtașii săi, moștenitorii Mănciuști, de cred că au dreptate, să ceară despăgubire pentru acel loc rămas nevîndut de la casa lui Costandin Mănculescu, epitropul lor.

Ms 956, 52, f. 88.

525. — 1835 iun. 3. — În pricina dintre Mitropolia din București reprezentată prin Evghenie, iconomul, cu căminar Iordache Dedulescu și clucereasa Bălașa Leurdeanu pentru locul viran de lîngă Podul lui Șerban Vodă, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște:

Mitropolia să stăpînească locul de lîngă Podul Șerban Vodă după «alegerea» făcută de Ion Cocorescu și Grigore Grădișteanu, asemenea și căminar Dedulescu și clucereasa Leurdeanu.

Acte din 1668 și 1767¹⁾.

Ms 956, 53, f. 89-90; I.D. dos. 16176/834.

526. — 1835 iun. 19. — În pricina dintre arhierul Lavrentie Hrisopoleos cu Panait și Ioan Godeni pentru neapelarea la timp la Înaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1831 și a Divanului Vremelnicesc din 1834, hotărăște că jeluitorul nu mai poate porni apelație contra anaforalei Logofetei Țării de Sus, pentru trecerea termenului de apelație, prevăzut în pravilă și urmează ca desfacerea dintre pîrîți și jeluitor să se facă prin Obșteasca Epitropie, unul din pîrîți fiind nevîrstnic.

Ms 956, 54, f. 91; I.D. dos. 16194/834.

527. — 1835 iun. 28. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Sanda văduva, soția lui Lazăr Pescaru, cu Neaga, fiica lui Nica Dogaru, frații și nepoții săi din Ploesti, pentru moștenirea rămasurilor răposatului Pantazi, hotărăște: întreaga

1. Locul de care vorbește hotărîrea de mai sus se afla pe Slobozia Domnească, lîngă podul Șerban Vodă. Ca semn hotărîri era crucea lui Leon Vodă. Pe acest loc se făcea «dulap» la sărbătorile Paștelui.

avere mîșcătoare și nemișcătoare rămasă de la răposatul Pantazi să se împartă deopotrivă între Sanda și Neaga cu frații lor, vere bune cu răposatul, după ce se vor scădea cheltuielile făcute de Sanda cu pogriibană și pomenirile mortului; nepoții Neagai n-au drept la această moștenire.

Ms 956, 55, f. 91 v-92; I.D. dos. 16254/834.

528. — 1835 iun. 12. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre stolnicul Petrache Peret cu moșnenii Brătieni ce își mai zic și Șopîrlești și moșnenii Scurteni din jud. Vlaşca pentru stăpînire în moșia Scurteni, hotărăște: să se facă măsurătoare după scrisori și dovezi cum și după vechea stăpînire, apoi, cercetînd prin martori cu carte de blestem, să dovedească semnele adevărate de la piatra din cîmpul Pîrlîi și pînă în vilceaua Crevediei, la stejar; semnele dovedite să fie întărite de hotarnici cu movile și pietre și măsurînd stîinjenii să facă înscris; după întărirea răzoruului dintre Scurteni și Șopîrlești să dea și suma stîinjenilor numiților Brătieni-Șopîrlești și cîți stîinjeni vor rămîne în hotarul Onceasca să se dea în stăpînirea stolnicului Petrache Peret; se vor da părților și cărți de alegere.

Acte din 1701 (7209) — 1796.

Ms 956, 56, f. 92 v-95; I.D. dos. 16255/832 și I.C. 130/841.

529. — 1835 iul. 17. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Daniil Apostol, sudit austriac, cu Obșteasca Epitropie pentru o datorie plătită către vicontele de Gramont și banii ce are să ia de la casa defunctului Vrana, hotărăște: întrucît datoria către conte s-a achitat vicontesei de Gramont, chestiunea e închisă, iar pentru banii ce are să ia de la casa defunctului Vrana, judecîndu-se numai la judecătorie, să se adreseze Divanului Judecătoresc și în urmă, dacă va rămîne vreo parte nemulțumită, să facă «apelație» la Înaltul Divan.

Ms 956, 57, f. 95; I.D. dos. 17992/833.

530. — 1835 iun. 16. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834 în pricina dintre Apostol polcovnic, epitropul moștenitorilor lui Panait Vasiliu, cu Hristea, fiul răposatului popa Costandin, sudit cesaro-crăiesc, pentru «pereusia» răposatului Panait și cu Elena căpităneasa pentru două șaluri amanetate cu 300 lei defunctului: de către fratele ei Grigore Arnăutu, hotărăște: deoarece Hristea s-a declarat mulțumit cu judecata săvîrșită la Depart. Pricinilor Străine, să se vîndă averea defunctului Panait Vasiliu, afară de cele două șaluri și să i se plătească datoriile, iar șalurile să fie păstrate pînă cînd fratele Elenei va plăti datoria și i se vor înapoia; în ce privește Toma Panait, ce pretinde a fi fiu de suflet, neputîndu-se face dovadă, să aștepte pînă la facerea dovezilor, după care va porni judecată separată.

Ms 956, 58, f. 96-97; I.D. dos. 16183/834.

531. — 1835 iul. 20. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre moșnenii Arefeni din plaiul Arefului jud. Argeș cu fostul mare vornic Iordache Filipescu pentru partea celui de al șaptelea moș, numit Ionicesc și pentru trei întărcători (Lunca, Paragi-nile și Gura Cumpenii) întărește stăpînirea lui Iordache Filipescu asupra:

munților și înțărăcătorilor după zapisele de vânzare ce le are; jeluitorii, de cred că le sînt călcate părțile nevîndute, să-și aleagă un boier hotarnic care, prin carte de blestem, să facă alegerea acestor părți. De vor fi mulțumiți să pună pietre hotare, iar de nu, să facă numai semne, apoi să cerceteze pentru venitul ce pretind că li s-a luat de pe părțile nevîndute, spre a li se întoarce.

Hrisov din 1606 (7114).

Ms 956, 59, f. 98-101; I.D. dos. 14273/835.

532. — 1835 aug. 24. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre căminarul Iorgu Văcărescu cu Ghica Vasiliu, supus cesaro-crăiesc, pentru cheltuielile făcute la moartea fiicei sale — 26427 lei — hotărăște: întrucii foaia cheltuielilor prezentată de Vasiliu la judecătorie este făcută cu vicleșug, se ia drept bază cheltuielile făcute la moartea agăi Costache Manu, a cărui înmormîntare a fost mai împodobită ca cea a fiicei căminarului și a costat 13900 lei, din care se scad 2900 lei cheltuieli ce nu s-au făcut; pîritul să fie răbdător pentru restul de bani nevînd probe, sau să se «desfacă» cu Baruț căruia, zice pîritul, i-a încredințat facerea acestor cheltuieli după vorba jeluitorului; să se adreseze la prima instanță pentru judecare ca și pentru cheltuielile de judecată ce pretinde numitul căminar.

Ms 956, 60, f. 101-102; I.D. dos. 14332/835.

533. — 1835 aug. 26. — Inaltul Divan, în urma anaforalei Logofetei Dreptății, în pricina dintre Elenca preoteasa cu nora, fiica și ginerele său pentru un loc de casă din mahalaua Tîrchilești, dat popii Costandin de către moșul său popa Nicolae, tatăl Elencăi, hotărăște: Elenca să stăpînească acel loc în liniște, după «endiconorcom» — jurămint — săvîrșit în Divan, ca moștenire ce i se cuvine de la tatăl său popa Niculae, deoarece prin mărturiile depuse nu s-a putut dovedi că popa Niculae l-ar fi lăsat prin diată nepotului său popa Costandin.

Ms 956, 61, f. 103-104; I.D. dos. 16213/834.

534. — 1835 sept. 4. — Inaltul Divan, în pricina reclamației beizadelor, banul Costache Ghica și căpitanul de miliție Scarlat Ghica, contra judecătorilor de la Trib. Ilfov sec. I. pentru abateri și nepaza formelor în judecata cu colonelul Ioan Cîmpineanu ca epitrop a două minore ce le înzestrează Grigore Ghica vv. (hotărîre nepronunțată în ședință publică), hotărăște: să se facă urmare întocmai art. 327 din Reg. Organic pentru judecătoria căzuți în vină, iar în ceea ce privește prezidentul judecătoriei, care ar fi fost înșelat de grefier cu acea copie, iscălită, să-și caute dreptatea prin deosebită judecată.

Doi membri nu semnează, nefiind de acord cu pedeapsa dată judecătorilor Trib. Ilfov, fiind prea aspră.

Ms 956, 62, f. 104-108; I.D. dos. 14342/835.

535. — 1835 sept. 9. — Inaltul Divan, în pricina dintre clucerul Alex. Vlanguș cu moșnenii Oțești și Oțeșciori din jud. Ol't pentru călcarea de moșie și cheltuieli, hotărăște: întrucît pînă acum, din cauza îndărătniciei numiților moșneni nu s-a putut aduce la îndeplinire anaforaua veliților

boieri din 1827, să se fixeze un soroc cînd, cu hotarnicii ce-și vor lua amîndouă părțile, să meargă la fața locului, iar de nu va fi acolo una din părți, hotarnicul celeilalte părți să pună în lucrare hotărîrea veliților boieri din 1827 cu porunca domnească, fără de altă prelungire; să cerceteze din cauza cărei părți nu s-a desăvîrșit pînă acum numita hotărîre spre despăgubirea celeilalte părți și să arate în scris alegerea făcută.

Ms 956, 63, f. 108-109; I.D. dos. 14314/835 și I.C. 1907/840; vezi și nr. 649.

536. — 1835 sept. 17. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Obșteasca Epitropie cu Athanasie Prima, supus cesaro-crăiesc, pentru arenda moșiei Măgureni din jud. Prahova, luată cu contract de trei ani, iscălit de Grigore Colfescu, hotărăște: Ath. Prima să stăpînească acea moșie pînă la îndeplinirea contractului; dovedindu-se că a achitat lui Colfescu arenda pe primul an, să dea la epitropie banii arenzii pe doi ani ce nu i-a plătit; nu se aprobă plata cheltuielilor de judecată și pagubele pricinuite lui Prima fiindcă Epitropia și-a împlinit datoria.

Ms 956, 64, f. 110; I.D. dos. 14329/835.

537. — 1835 sept. 18. — Înaltul Divan, în pricina Zoitei, soția lui Ianache Serghiadis din Pitești, cu egumenul bisericii Franciscanilor din Cîmpulung pentru răscumpărarea unei mori vîndută bisericii de mama și fratele său și pentru că înțîia hotărîre n-a fost dată de față cu dragomanul cesaro-crăiesc, spre îndeplinirea formelor, hotărăște: să se facă urmare întocmai după hotărîrea dintii, iar dacă Zoita nu va putea face dovada că a pus banii răscumpărării «depoziton» la isprăvnicia județului, să plătească acest preț bisericii cu dobînda lor pravilnică de la vînzare și pînă cînd îi va număra.

Ms 956, 65, f. 111; vezi și nr. 5.

538. — 1835 sept. 10. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre stolnicul Nicolae Pardalos cu polcovnicul Dinu Bolintineanu pentru dreptul de cumpărătoare la mezat din moșia Voinești jud. Dimbovița de către cel dintîi și clironomii celui din urmă, hotărăște: să se facă hotărnicie și după ce se vor scoate stîinjenii de zestre, cumpărătoare și dar, arătați în hotărnicia lui Vlastos, să se dea jeluitorului stîinjenii ce vor rămîne pe care să-i plătească; alegerea lor să se facă de clucerul Ioan Șerbănescu, hotarnicul stolnicului Pardalos.

Ms 956, 66, f. 111 v-112; I.D. dos. 17927/833; vezi și nr. 611, 967.

539. — 1835 sept. 18. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina Elencăi Grădișteanu, fiica lui Scarlat Grădișteanu, cu paharnicul Ștefan Gănescu soțul ei, pentru cheltuielile de întreținere pe timpul despărțirii lor (ea fiind bolnavă la casa tatălui ei), hotărăște: paharnicul Ștefan Gănescu este obligat să dea întreținere numitei din ziua despărțirii lor pînă cînd, prin judecată bisericească, se vor uni din nou sau se vor despărți, iar zestreă i se va face «teslim».

Ms 956, 67, f. 112 v-113; I.D. dos. 14316/835.

540. — 1835 sept. 17. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Vasilache Vasilopol, ginerele răposatului Ioan Băltărețu, cu hatman Dimtrie Scarlat Ghica pentru datorie de 552 galbeni olandezi, hotărăște: pîritul să fie apărat de plata acestor bani, zapisul fiind «economicos», făcut în nevîrstnicia sa, să plătească numai marfa tirguită de la prăvălia lui Băltărețu, care nu s-a plătit după adevăratul catastih cu dovadă din partea casei lui Băltărețu ori Vasilopol, că alu trecut asemenea datorii ale prăvăliei în socoteala zestrei soției sale.

Ms 956, 68, f. 113 v-114; I.D. dos. 14294/835 și 8216/837.

541. — 1835 sept. 13. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre arhimandritul Policarp, egumenul m-rii Zlătari, cu Ioan Nicolopolu, supus rusesc, pentru chiria unui apartament, care, după așezămînt, a expirat din 1832. Se hotărăște ca pîritul Nicolopolu să plătească mănăstirii chiria pe anii trecuți de la expirarea așezămîntului; mănăstirea găsind mușteriu de a închiria apartamentul pe un an, să comunice lui Nicolopolu prețul dobîndit și dacă acesta dă același preț să fie protimisit, dacă nu, mănăstirea e liberă să închirieze acel apartament cui va voi.

Ms 956, 69, f. 115-116; I.D. dos. 17990/833.

542. — 1835 sept. 21. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc în pricina dintre vornicul Grigore C. Filipescu cu C. Villara, tovarăș al lui Panait Cuia la arenda morilor jeluitorului de la Bucov jud. Săcueni pentru nerespectarea contractului, hotărăște: jeluitorul să ia în stăpînire acele mori cu venitul lor și să întoarcă pîritului ce i se va cuveni «cu analoghie» din cei 10000 lei, banii arenzii, la împlinirea contractului; din această sumă se scad 484 lei, ce a rămas a lua de la numitul arendaș din «cusurul» arenzii morilor cu dobînda «pravilnică» din ziua pornirii judecății; în privința pădurii tăiate să se cerceteze prin carte de blestem și cît se va dovedi că a tăiat, să plătească preț îndoit vornicului; pentru ne reprezentarea la judecată jeluitorul are drept de «apelatie» la instanța superioară.

Ms 956, 70, f. 116-117; I.D. dos. 14346/835 și 8234/837.

543. — 1835 sept. 25. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Theodosie Ghica grămăticul cu Stana pentru casele de zestre ale numitei, cumpărate prin vicleșug de jeluitor, hotărăște: să rămîna desființată vînzarea, iar pîrita Stana să întoarcă jeluitorului 3000 lei, prețul cumpărării împreună cu dobînda «pravilnică», din care să se scadă chiria de la vînzare și pînă acum; să se prețuiască îmbunătățirile făcute de Theodosie cît și stricăciunile de la vînzarea caselor și să plătească jeluitorului 795 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 956, 71, f. 117 v-118; I.D. dos. 14277/835.

544. — 1835 oct. 1. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdarul Ioan Prijbeanu cu fostul mare logofăt Dimtrie Ralet pentru răscumpărarea cu protimisit a 126 stj. moșie pe lingă satul Coroș jud. Dimbovița, cumpărați de pîrit de la medelnicerul Ioan Giurescu.

Întrucît, în sorocul aratat de pravilă, jeluitorul nu și-a arătat dreptul de protimisis, iar de la cumpărarea stînjenilor din 1827 și pînă acum pîritul a stăpînit acei stîjnjeni luînd și dijmă de la clăcașii de pe acei stîjnjeni, Inaltul Divan hotărăște ca jeluitorul nu are nici un drept a-i reclama.

Ms 956, 72, f. 118-119; I.D. dos. 14340/835; vezi și nr. 946.

545. — 1835 oct. 18. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil, în pricina de judecată dintre slugereasa Eufrosina Cuțarida cu căminar Pavel, pentru «protimisisul» asupra a două trupuri de moșie, Ștefănești și Arzoaia din jud. Ilfov, cumpărate de pîrit de la unchiul jeluitoarei, stolnicul Ion Cătuneanu, hotărăște: căminarul Pavel să stăpînească cele două trupuri de moșie, întrucît jeluitoarea a avut cunoștință de această vînzare și n-a făcut cerere de «protimisis», lăsînd să treacă peste nouă ani.

Ms 956, 73, f. 119-120 v; I.D. dos. 14280/835.

546. — 1835 sept. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Iordache Fărcășanu cu m-reă Mărgineni pentru venitul unui codru de loc călcat de mănăstire din moșia jeluitorului și cheltuielile din urmă cu judecata. Se hotărăște ca mănăstirea Mărgineni să plătească jeluitorului 6452 lei 14 parale venitul locului călcat, care se găsesc depozitați la Marea Logofeție, de unde jeluitorul urmează a-i ridica, precum și 913 lei cheltuieli de judecată, ce s-au mai făcut în urmă.

Ms 956, 74, f. 120 v-121; I.D. dos. 16170/834 și I.C. 146/842.

547. — 1835. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Elena doftoroaia Darvaris cu hatmanul Dimitrie Scarlat Ghica pentru un loc de casă din dreptul Bisericii Dîntrozi și hotărăște: jeluitoarea să stăpînească acel loc după cum l-au stăpînit și părinții săi pînă în 1808, iar pentru «analogon» al chiriei ce i se cuvine pentru acest loc, să se facă urmarea ce se cuprinde în cartea de judecată a judecătoriei Ilfovului¹⁾.

Ms 956, 75, f. 121-125; I.D. dos. 17986/833.

548. — 1835 oct. 4. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Comercial în pricina dintre «gospodar» Alex. Simici cu epitropii casei răposatului Zisu Carapan pentru datoria lui Marcu Alșeh de 15300 fiorini în polițe și cheltuieli, hotărăște: întrucît s-a făcut învoială cu urmașii lui Alșeh pentru plata datoriei, nu mai poate acum jeluitorul să se întoarcă cu cerere ca să se despăgubească din emanetul luat de la Marcu Alșeh cînd l-a împrumutat.

Cu două opinii separate.

Ms 956, 76, f. 126-127; I.D. dos. 16212/834 și 11627/836.

1. Locul cu pricina se afla pe calea Mogoșoaiei, în dreptul bisericii Dîntrozi, între locul răposatului general Costache Ghica și al lui Scarlat Ghica banul, pe care se afla o casă veche dărîmată la 1808 de generalul Miloradovici. Acest loc unindu-se cu al lui Dimitrie Ghica hatmanul, s-a lărgit maidanul și se făcea pe el «ecșersiția» și în urmă s-a zidit clădirea Caraulei.

549. — 1835 oct. 15. — Inaltul Divan, confirmind anaforaua veliților boieri din 1823 cu întărirea lui Grigore Ghica vv. din 1826 în pricina dintre moștenitorii lui Zamfirache și Fotache, frați Prisiceni, cu răposatul vornic Barbu Știrbei pentru două circiumi ale Prisicenilor de pe moșia Prisiceni jud. Vlașca, stricate de către numitul vornic și pagubele pricinuite, hotărăște: refacerea celor două circiumi cu cheltuiala casei răposatului vornic și restituirea pagubelor făcute de la dărimarea lor pînă la refacere.

Ms 956, 77, f. 127 v-128.

550. — 1835 oct. 16. — Inaltul Divan, confirmind hotărîrea desființatului Divan Comercial, în pricina dintre Gh. Prisiceanu fost mare vistier cu Gheorghe Velescu, fost clucer de arie, pentru tovărășia avută la tăierea a două păduri de pe moșia Poenari a lui Apostol din jud. Dîmbovița și pentru nerespectarea legatului lăsat de răposatul Constandin Manu către Velescu, hotărăște: să se urmeze legatul lăsat de aga C. Manu către Velescu și să se dea Comitetului Filarmonic suma lăsată de răposat, iar pentru cheltuielile de judecată să fie apărât jeluitorul.

Ms 956, 78, f. 128 v-129; I.D. dos. 14334/835.

551. — 1835 oct. 8. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre pitarul Tache Zisu cu Vistieria pentru vama lînei luată de la păstorii ardeleni, la schela Ciîneni, arendată de numitul pitar în anul 1830 și hotărăște: pitarul Tache Zisu să rămînă apărât de întoarcerea banilor luați pentru vama lînei și Vistieria să întoarcă numiților păstori banii luați, întrucît în contractul încheiat vameșii aveau dreptul să ia vamă de la orice marfă ieșită din țară fără nici o osebire. Păstorii ardeleni nu plăteau vamă pentru oile tunse lîngă hotar, plăteau însă pentru cele tunse în interiorul țării, dacă nu puteau justifica proveniența lînei, nefiind datoria vameșilor a cerceta și păzi cuprinderea «tractatelor» și așezămintelor întocmite între împărății.

Ms 956, 79, f. 129 v-131; I.D. dos. 16250/832, 11717/836 și I.C. 179/841.

552. — 1835 oct. 16. — Inaltul Divan, în pricina de judecată dintre secretarul de gubernie Mihail Chefalov cu Gh. Rafailă pentru 168 galbeni împărătești luați cu împrumut de Gh. Rafailă de la jeluitor cu emanet două case din București, confirmă alegerea Trib. Ilfov și, infirmind hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște: pîrîtul Rafailă să răspundă datoria creditorului cu dobînda legală din care să se scadă pe cinci luni, plus cheltuielile de judecată, constatîndu-se intenția rea a pîrîtului de a păgubi pe jeluitor.

Ms 956, 80, f. 131 v-133 v; I.D. dos. 14335/835.

553. — 1835 oct. 18. — Inaltul Divan, în pricina dintre Sanda văduva a lui Const. Rogojanu din satul Rogojina și feciorii ei de suflet cu Ilinca, soția lui Gheorghe Popescu din satul Săcele, jud. Gorj, pentru niște stînjini de moșie și îmbunătățirile făcute de dînsii, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, hotărăște: pîrîta Ilinca să stăpînească

acei stinjeni de moșie, fiind de zestre ai Dumitranei, sora sa și soția dintii a lui Const. Rogojanu. Jeluitoră să plătească pîrtei și cheltuielile de judecată.

Ms 956, 81, f. 134-134 v; I.D. dos. 14293/835; vezi și nr. 910.

554. — 1835 oct. 18. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 nov. 23 în pricina dintre Ștefan Popovici cu Anastasia de la Adrianopoli pentru restituirea lucrurilor de zestre ale Vitoriei, fiica pîrtei și soția decedatului Simion Popovici, fratele lui Ștefan, moștenitorul său, hotărăște: pîrita Anastasia să primească zestrea decedatei fiicei sale, Vitoria, întrucît a depus jurămîntul în fața mitropolitului de acolo, confirmat și de patriarhul din Țarigrad; se respinge mărturia depusă de jeluitor întărită de același mitropolit și adevărită de consulatul rusesc de acolo, ca fiind silnică și luată cu vicleșug.

Ms 956, 82, f. 135-136; I.C. dos. 16770/832.

555. — 1835 nov. 4. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina dintre Ștefan Popovici, supus cesaro-crăiesc, cu căminarul Iorgu Văcărescu pentru o datorie de 55000 lei, hotărăște: pîritul să plătească căminarului Văcărescu restul de datorie după scăderea sumei de lei 26427 parale 25, ce a dat-o căminarului prin omul său Ghica Vasiliu la «pogrebania» răposatei sale fiice, și să i se restituie zapisul după achitarea datoriei.

Ms 956, 83, f. 136; I.D. dos. 14352/835.

556. — 1835 oct. 25. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre căpitanul de miliție pămînteană Ioan Izvoranu cu vărul său Alecu Izvoranu pentru răscumpărarea prin protomis a moșiei Bărcănești din jud. Olt, vîndută de mama jeluitorului lui Filip Lenj vornic și răscumpărată de pîrit, hotărăște: căpitanul Ion Izvoranu să ia în stăpînirea sa numita moșie, întrucît el nu a avut cunoștință de această vînzare «nepravilnică», făcută de mama sa către vornicul Filip Lenj, iar vărul său a răscumpărat-o pe numele său de la numitul vornic fără vreun sinet doveditor. Jeluitorul să întoarcă pîritului prețul răscumpărării cu dobînda legală, iar acesta să-i predea sineturile moșiei și venitul de cînd o stăpînește.

Ms 956, 84, f. 137-138; I.D. dos. 14283/835; vezi și nr. 592.

557. — 1835 nov. 6. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din anul 1834, în pricina dintre Drecksler spițerul, supus cesaro-crăiesc, cu clucereasa Catinca Ștefănescu pentru 330 lei și 25 parale, datoria pentru niște rețete de medicamente, hotărăște: pîrita Catinca este apărută de plata acestor rețete semnate de dînsa, doctoriile fiind cumpărate pentru soțul său, cel care mîncă și venitul zestrei și doctoriile fuseseră luate pentru trebuința casei, o îndatorire a soțului. Jeluitorul rămîne apărut de cheltuielile de judecată, fiind în drept să o continue, întrucît prima instanță îi dăduse dreptate și s-a crezut năpăstuit prin hotărîrea Divanului Craiovei.

Ms 956, 85, f. 138 v-139; I.D. dos. 16250/834.

558. — 1835 nov. 12. — Inaltul Divan, în pricina dintre Ștefan Maiuga și vorniceasa Catinca Bibescu pentru răscumpărarea cu protimisă a muntelui Gribile din jud. Gorj, cumpărat de răposatul ei soț Dimitrie Bibescu de la moșnenii din Curteni, devălmași ai numitului jeluitor, hotărăște: Ștefan Maiuga să întoarcă vornicesei Catinca prețul răscumpărării, întrucît jeluitorul a depus jurămîntul cerut de răposatul vornic, prevăzut în anafora ~~vel~~îților boieri din 1813, că a făcut apelație contra acestei vînzări în termen de 30 zile, cerut de pravilă. În privința venitului acestui munte și a cheltuielilor de judecată, jeluitorul să se adreseze la instanța de prima cercetare.

Ms 956, 86, f. 139 v-140 v; I.D. dos. 5285/831; vezi și nr. 1167.

559. — 1835 nov. 12. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1832 și a Divanului de Comerț din 1833 în pricina dintre beizadea Costache Ghica cu Dimitrie hagi Anghel, supus cesaro-crăiesc, pentru dobînda la lei 68000 primiți în anul 1831 de la frații Ciobanogli și pentru cheltuieli de judecată, hotărăște: jeluitorul să cerceteze și să dovedească de cînd și în ce vreme s-a achitat de către datornici suma de 68000 lei pentru a putea cere să i se dea și dobînda banilor.

Ms 956, 87, f. 141.

560. — 1835 sept. 16. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre comisul Manolache Crețulescu cu Obșteasca Epitropie și Gheorghe plugarul, pentru a i se întoarce, fără bani, un loc în mah. Broșteni din zestrea mamei sale, vîndut de tatăl său lui Ion fiul lui Martin și de «clironomii» acestuia lui Gheorghe plugarul fără a pune «andipricon»; se hotărăște că întrucît din averea tatălui jeluitorului nu a rămas nimic, nu este dator a răspunde datoriile ce au să ia creditorii; în puterea hotărîrii lui Caragea vv. din 1815, are însă dreptul să i se dea locul mamei sale fără să întoarcă banii, cu obligația să plătească îmbunătățirile făcute pe acest loc întrucît tatăl său, la vînzare, nu a pus «andipricon». Gheorghe plugarul, cumpărătorul locului de la Ioan fiul lui Martin, să-și ceară banii de la clironomii acestuia și de va mai fi vreo «pereusie» pe seama creditorilor «să intre la analoghie» împreună cu ei, după cuprinderea hotărîrii domnești.

Ms 956, 88, f. 142-143 v; I.D. dos. 14311/835.

561. — 1835 nov. 22. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834, în pricina dintre paharnicul Dimitrie Drugănescu cu moșnenii Surdulești, ce le zic și Beznești din jud. Teleorman, pentru hotărnicia moșiei Răteasca, hotărăște: întrucît la hotărnicia făcută de slugerul Depărățeanu nu s-au împlinit formalitățile cerute de pravila pămîntului, iar moșnenii s-au arătat nemulțumiți, să se facă cercetare prin judecătoria locală, unde să se dovedească că adevărîta de învoială, făgăduită de pîrîții moșneni, este adevărată a lor și că hotărnicia făcută este bună.

Ms 956, 89, f. 143 v-144 v; I.D. dos. 14319/835.

562. — 1835 nov. 27. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre arhimandritul Dorothei, egumenul m-rii Jitianu, cu Constandie ieromonah, supus grec, pentru 45 galbeni împărătești cu dobînda lor, trimiși de pîrît la Țarigrad lui Nicandru, epitropul m-rii

Sf. Pavel, precum și pentru cheltuielile făcute cu promisiunea dată de Nicandru că îl va numi egumen la m-reă Sf. Dimitrie din Galați, hotărăște: arhimandritul Dorothei și m-reă Jitianu însăși să fie apărută de cererea lui Constandie ieromonahul cu răspunderea celor 45 galbeni, întrucît numitul ieromonah nu s-a aflat orînduit egumen la m-reă Sf. Dimitrie din Galați, iar pentru banii dați lui Nicandru, să se despăgubească de la dînsul.

Ms 956, 90, f. 145-146; I.D. dos. 14301/835.

563. — 1835 dec. 7. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre casa răposatului pitar Iane Pană prin Obșteasca Epitropie cu Constandin Braboveanu pentru tovărășia vînzării luminărilor de seu în cele 5 județe de peste Olt, hotărăște: casa răposatului pitar Iane Pană este datoare să dea socoteală tovărășiei lui Const. Braboveanu spre a-și lua partea sa întrucît mărturiile date de Broșteanu, polcovnicul Solomon și Cernătescu adevăresc că a existat tovărășie verbală care are putere ca și cea scrisă, recunoscută în pravila pămîntului.

Ms 956, 91, f. 146-147; I.D. dos. 16238/834.

564. — 1835 dec. 9. — Inaltul Divan, în urma «otnoșeniei» Logofetiei Dreptății în pricina dintre paharnicul Ianache Arion cu baron Iordache Meitani, fratele și epitropul casei răposatului baron Ștefan Meitani, pentru călcarea moșiei Crovu din jud. Vlașca a jeluitorului de către moșia Șăinești și Letca a casei pîritului, hotărăște: amîndouă părțile să meargă la fața locului la 15 aprilie viitor împreună cu hotarnicii lor și să stîlpească acele moșii conform anaforalei veliților boieri din 1816, adevărită de răposatul paharnic Petrache Gorneanu în 1817, iar dacă una din părți va lipsi, atunci cea prezentă să o aducă la îndeplinire.

Ms 956, 92, f. 174.

565. — 1835 dec. 7. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Costache Felie postelnic din orașul Slatina jud. Olt cu Costache Mihalovici de la m-reă Hurezu jud. Vîcea, pentru stăpînirea moșiei Leotești din jud. Romanai, lăsată lui prin diată de popa Ioan Beldea, hotărăște: Costache Felie să stăpînească singur moșia Leotești, soacra sa fiind soră cu popa Ioan Beldea, căci diata prezentată de Costache Mihalovici, făcută de numitul preot în favoarea sa, s-a dovedit mincinoasă.

Ms 956, 93, f. 148-150 v; I.D. dos. 16191/834 și I.C. 175/841.

566. — 1835 dec. 10. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătorească în pricina dintre comisul Mogîrdici Buiucfloglu din Moldova cu căminar Iancu și Zamfirache Sihleanu, frați, pentru dreptul de protimisias asupra moșiei Căiata, vîndută de vorniceasa Marioara Iuliani din Moldova lui agi Manuc în 1806, iar de către acesta făcută danie mamei lui Mogîrdici, hotărăște: pîrîții frați Sihleni să ia în stăpînire moșia Căiata din jud. R. Sărat întorcînd comisului Mogîrdici: prețul răscumpă-

rării, neținându-se seamă de schimbul acelei bolți adăugat în zăpîsul vînzării moșiei, aceasta tînd meșteșugită și neconformă pravilei. Venitul moșiei să fie considerat drept dobînda prețului vînzării.

Ms 956, 94, f. 150 v-153 v; I.D. dos. 14285/835.

567. — 1835 dec. — Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Departamentului din 1825, întărită de Grigore Ghica vv., și anaforaua veliților boieri din 1827 în pricina dintre Dimitrie Docsache, suđit austriac, cu păhărniceasa Zmaranda Inimăroaia, pentru alegerea a 300 stînjeni din moșia Gagu jud. Ilfov și pentru venitul și stricăciunea pădurii împreună cu cheltuielile pricinuite, hotărăște: jeluitorul Docsache să stăpînească capul moșiei despre apus întocmai după semnele trăsorii făcute de serdarul Teodor Paladi; judecătoria județului să orînduiască un «cilen» al său care să facă movilă la locul însemnat de hotarnicul Paladi și să așeze piatră hotar, apoi să cerceteze, prin carte de blestem, venitul și stricăciunea pricinuită pădurii de o parte sau de alta, precum și cheltuielile judecătii cu urmare întocmai după hotărîrea Divanului din 1832, și făcînd alegere în scris să o trimită la Divan spre a se face urmarea cuvenită.

Ms 956, 95, f. 153 v-157; vezi și nr. 167, 922.

568. — 1835 dec. 10. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, în pricina dintre Zmaranda Constandin și Gheorghe Cepleni cu Zamfir și Alecu Broșteanu și Marica Cepleanu, amîndouă părțile din jud. Gorj, pentru hotărnicia moșiei Ceplea, hotărăște: amîndouă părțile să-și ia hotarnici care, mergînd la fața locului împreună cu părțile și cu vecinii răzeși ce vor fi, să facă cercetare cu carte de blestem, să dovedească semnele hotărniciei din 1777 după care să măsoare părțile Ceplenilor. Dacă aceste semne nu vor putea fi dovedite, atunci să se înceapă măsurătoarea din hotarul netăgăduit al moșiei Izvoarele a m-rii Strîmba și după măsurătoarea făcută să se scoată partea cumpărată de Broșteanu (112 stj.) de la Roșianu.

Ms 956, 96, f. 157 v-159 v; I.D. dos. 16203/834 și I.C. 9036/838.

569. — 1836 ian. 15. — Inaltul Divan al Principatului Țării Românești infirmă anaforaua veliților boieri întărită de Alex. Suțu vv. din 1819 și întărește anaforaua Logofetei Țării de Sus din 1829 și hotărîrea Divanului tot din acel an, prin care se recunoaște căminarului Ștefan Moshu deplină stăpînire asupra moșiilor Ștefănești și Lipovăț din jud. Ilfov, cumpărate la mezat de tatăl său vistierul Ioan Moshu în 1796 de la răposatul medelnicer Mihalache Ștefănescu, pentru acoperirea datoriilor acestuia; Țancu Ștefănescu, fiul răposatului medelnicer și-a pierdut calitatea de moștenitor al acestor moșii prin vinderea lor la mezat iar vistierul Moshu nu are nici o învoială în scris cu casa răposatului medelnicer, prin care să i se recunoască dreptul de răscumpărare.

Acte din 1796-1834.

Ms 957, 1. f. 3-11; I.D. dos. 14348/835.

570. — 1836 ian. 27. — Inaltul Divan, în pricina de împresurare dintre moșnenii Stăinicieni ziși și Goidești, cu casa lui Alex. Dimitrie Ghica vv. pentru moșia Cătunu din jud. Mehedinți ce numitul domn o are schimb

și cumpărătura de la slugerul Valeanu, pitarul Gigîrtu și Marica și Matei Șăinoiu, împuternicește pe slugerul Nic. Oteteleşeanu să hotărînicească moșia Cătunu în felul următor: să pornească de la ogașul cel firesc dintre Cătunu de Jos și moșiile Zăgojeni și Stroești, să măsoare în sus 325 stj. ai Stăinicenilor la care capăt urmează să fie piatra albă, de la care piatră în sus, 465 stj., se întinde moșia Cătunu pînă la piatra din curătura Nichitei; trăgînd semne din piatră în piatră, să se curme definitiv pricina de împresurare ce este între moșnenii Stăiniceni și casa lui Alex. Dimitrie Ghica vv.; pentru cei 25 stj., împresurați de Zăgojeni, urmează ca jeluitorii moșneni să se rafuiască cu aceștia.

Ms 957, 2, f. 11 v-16 v; vezi și nr. 127, 487, 597.

571. — **1836 febr. 28.** — Inaltul Divan întărește cartea de judecată a Divanului Craiovei din 4 dec. 1831, prin care protosinghel Tarasie, egumenul m-rii Căluui din jud. Romanați, este obligat să plătească vistierului Iancu Rîmniceanu 6216,21 lei cu dobînda la 4000 lei, de cînd au fost depuși la tribunal și pînă îi va ridica, plus venitul morii și al moșiilor cu cîrciumile din leat 1832; pentru cheltuielile de judecată, numitul vistier urmează să se adreseze primei instanțe de judecată.

Ms 957, 3, f. 16 v-17 v; I.D. dos. 17963/833.

572. — **1836 febr. 19.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. Pricinilor Streine din 23 dec. 1830, în pricina de împresurare a moșiei Bragadiru din jud. Teleorman a maiorului Cost. Herăscu de către moșia Zimnicea a lui Const. Ipsilant vv., împuternicind pe numitul moșier să-și aleagă hotarnic pentru măsurarea moșiei; partea ce se va dovedi că a fost împresurată de către moșia răposatului domn Const. Ipsilant, să fie în- toarsă împreună cu tot venitul luat de pe această bucată de loc și să se dea maiorului Herescu și carte de hotărnicie. Cele două hotărnicii, una din 1793 făcută de Ștefan Greceanu și alta în 1805 de logofătul Belu, deși unite și întărite de doi domni, dar făcute fără știrea răzeșilor megieși, sînt nule.

Acte din 1732-1805.

Ms 957, 4, f. 17 v-21; I.D. dos. 5289/831; vezi și nr. 627, 722.

573. — **1836 febr. 21.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 14 iunie 1835 și jălbi: moșnenilor Izvorani din jud. Olt, în pricina de hotare cu moșnenii Sămăreni din jud. Argeș, hotărăște: fiecare parte să-și aleagă hotarnici, care, după semnele vechi cuprinse în ocolnica lui Constantin vv. din 1692 (7200), să fixeze hotarele moșiei Sămărenilor și să dea fiecăruia carte de hotărnicie spre a se curma astfel: prigonirea dintre dînșii.

Ms 957, 5, f. 21 v-23; I.D. dos. 14372/835.

574. — **1836 febr. 3.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre cămărășoia Anastasia Ghica cu Barbu Catargiu pentru cheltuielile sale și hotărăște ca numita cămărășoia să slăpînească moșia Străoști jud. Vlașca, rămasă de la mama sa, clucereasa Catargioaica; nu se admite cererea Anastasiei de a i se restitui de către pîrît cheltuielile făcute cu aducerea de la Brașov a sineturilor cerute de

acesta la judecătoria Ilfov în anul 1832 febr. 24, doveditoare de drepturile ce numita cămărășoiaie are asupra moșiei, fiind obligația reclamantei de a le aduce.

Ms 957, 6, f. 23-24; I.D. dos. 17952/833.

575. — 1836 mart. 6. — Ca urmare anaforalei Logofetei Țării de Sus, întărită de Grigore Ghica vv. în 4 febr. 1823, și anaforalei veliților boieri din 21 nov. 1823, în pricina dintre moșnenii Merișești și Brebenari cu Tudora Guțiuleasa, fiica lui Hagi Cost. Stoenescu, și soțul ei Manole Guțiu, pentru stăpânirea trupurilor de moșie Baia de Aramă cu ocnele, Zgîndărești, Brebeni de Mijloc, Lupșa, două părți din Brebenii de alături și munții Pietrele Albe și Cracu lui Mihoc, Inaltul Divan hotărăște: întrucît numiții moșneni, în urma judecăților avute și întărite de domni, nu au mai adus nici un act doveditor de netemeinicia anaforalelor date, se întărește clucerului Ștefan Moshu deplină stăpânire asupra trupurilor de moșie și munților mai sus amintiți, cumpărate de acesta de la Tudora Guțiuleasa în schimbul moșiei Băcești din jud. Gorj și a 2000 galbeni împărătești. Inaltul Divan împuternicește pe clucerul Ștefan Moshu să-și aleagă hotărnic, care să pună pietre de hotar acestor moșii și munți, dînd și carte de hotărnicie, spre a se curma definitiv pricinile cu numiții moșneni; hotărnicul să cerceteze și numărul copacilor tăiați din pădurea acestei moșii, spre a se împlini plata muncii făcute de săteni întocmai.

Ms 957, 7, f. 24-34 v; I.D. dos. 17935/833 și 14279/835; vezi și nr. 1392.

576. — 1836 mart. 13. — Inaltul Divan, în pricina dintre Adam Popa Nicolau și Anghel Avram, sudit cesaro-crăiesc, pentru uneltirile făcute de Anghel Avram spre a înlătura pe Adam din tovărășia ce au la arenda moșiei Lapoșu Nou cu pădure din jud. Săcueni, hotărășie: întrucît pîngerea lui Adam este întemeiată, se va respecta art. I din contractul de tovărășie al numiților, Anghel fiind obligat a împlini reclamantului venitul moșiei pe patru ani, cheltuielile făcute în contul moșiei plus 237 taleri, chiria căraușilor, care veniseră să încarce haracii locmiți de postelnicul Hăriton și pe care Anghel nu a încuviințat să i se dea; Adam este obligat a restitui banii ce va fi primit din venitul moșiei.

Ms 957, 8 f. 34 v-37 v; I.D. dos. 14357/835.

577. — 1836 apr. 6. — Inaltul Divan, ca urmare cîrții de judecată a Judecătoriei jud. Dolj și a Divanului Politicesc al Craiovei din 3 sept. 1834, cercetează pricina dintre slugereasa Calinca Socoteanca și fiica sa Dumitrana Crăsnăreasa pentru moșia Cornetu, niște vite și patru țigani, pe care numita slugereasă i-a păstrat pentru existența sa, din averea răposatului său soț, pitarul Crăsnaru, la facerea foii de zestre a fiicei sale și pe care fiica sa le pretinde ca moștenire de la tatăl său. Întrucît Dumitrana nu mai are alte dovezi pentru susținerea pîngerii ei și slugereasa dovedind că la moartea soțului său nu a putut să-și aleagă «lipsa de zestre» din averea soțului, întrucît acesta o avea devălmășie cu fratele său, slugerul Crăsnaru, iar Dumitrana, la a doua ei căsătorie, s-a mulțumit cu ceea ce era în foaia de zestre, de la prima căsătorie, se întărește

slugeresei Socoteanca stăpînirea asupra moșiei Cornetu cu vitele și țiganii specificați în foaia de zestre și se șterge orice datorie de bani ce avea Dumitrana către mama sa.

Ms 957, 9, f. 37 v-41; I.D. dos. 16253/834.

578. — 1836 apr. 13. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 nov. 1835, în pricina dintre Alexe Grecu, ginerele lui popa Preda din Negrești jud. Mușcel, cu Dinu, fiul diaconesei Chiva tot de acolo, respingînd pretenția numitului Alexe de a stăpîni jumătate din pămîntul Chivei diaconeasa din Zgripcești, neputînd aduce acte doveditoare că ar fi «zestraș», și obligîndu-l a plăti pîrîtului 250 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 957, 10, f. 41-41 v; I.D. dos. 11645/836.

579. — 1836 mart. 13. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 febr. 1835, în pricina dintre stolnic Ioan Cătuneanu cu nevîrstnicii fii ai răposatei Luxandra Cătuneanu prin Obșteasca Epitropie a Sărmanilor, pentru datoria ce numita o avea către stolnic și pe care o asigurase cu arenda pe trei ani din partea sa de moșie, hotărăște: numitul stolnic pentru cei trei ani tocmiți de Luxandra și următorii trei ani învoiți de Obșteasca Epitropie, va răspunde întocmai cum s-a hotărît de Divanul Judecătoresc (adică peste cei 900 lei fixați de Luxandra încă 600, în total 1500 lei anual), iar pentru timpul cît a stăpînit-o fără tocmeală, să plătească atît cît se va dovedi prin carte de blestem că s-a oferit pentru arendare, sau cît venit a ridica numitul stolnic de pe acea moșie, scăzîndu-i-se cheltuielile.

În ce privește datoria tatălui nevîrstnicilor către stolnic, acesta să-l urmărească personal.

Ms 957, 11, f. 42-43; I.D. dos. 14306/835.

580. — 1836 apr. 17. — În pricina dintre serdarul Costache Florescu cu hatman Mihăiță Filipescu, pentru moșia Brezoaia din jud. Dîmbovița, cumpărată de hatman de la spălăreasa Elena Rușetoaia și pe care numitul serdar o revendică, în baza dreptului de protimisii, Înaltul Divan, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 sept 1835, întărește stăpînirea hatmanului Filipescu asupra moșiei Brezoaia, numitul serdar neputînd dovedi că nu a fost înștiințat de această vînzare, care a fost făcută cu rîzapazar¹⁾.

Ms 957, 12, f. 43 v-45; I.D. dos. 8230/837 și I.C. 117/842; vezi și nr. 512, 861.

581. — 1836 apr. 8. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii din 19 aug. 1833, în pricina dintre vornicul Scarlat Grădișteanu și hatmanul Costache Bălăceanu, fiul răposatului ban Cost. Bălăceanu, pentru semnele de hotar ale moșiilor Strîmba deoparte și Ioneasca și Brăniștarii de alta, toate din jud. Vlașca, hotărăște: după cum reiese și dintr-un sinet al vornicului și cum arată și hotarînicul hatmanului Bălăceanu, clucerul Șerbănescu, după mărturia ce i-au dat cu carte de blestem oamenii bătrîni, hotarul moșiei

1. «Judecătorii totdeauna să judece după pravilele ce s-au așezat și numai unde nu e pravilă, acolo să se întrebe domnul» (citată în cuprinsul hotărîrii).

Strimba se va întinde din hotarul Iaşilor, din locul ce se zice Fintina Purcarului care se află în gura văii Dracii, în vale sub pisc dinspre apa Călineştilor spre Călugăreni; pentru moşia Hulubeşti a Catincăi Şerboaica şi poprirea vînzării pădurii de pe moşia Hulubeşti, părţile să ceară deosebită judecată.

Doi boieri din Divan se abţin, fiind de părere ca mai întii să se hotărînicească moşia Hulubeşti, care se află între rîurile Neajlovu şi Călineşti, pînă atunci fiecare stăpînindu-şi moşiile în vechile hotare.

Ms 957, 13, f. 45 v-49; I.D. dos. 16197/834; vezi şi nr. 290.

582. — 1836 mai 6. — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofetei din 1830, a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1831 şi a Inaltului Divan din 1833, în pricina de hotare dintre polcovnic Iancu Cîmpineanu cu stolnic Ioan Donea, pentru moşiile Cîrligele şi Dălhăuţu jud. Rîmnicul Sărat, hotărăşte: pînă la 1 august hotarnicul numitului polcovnic, în baza sineturilor vechi, (după care numitul stolnic este obligat să dea cîte o copie legalizată) să facă măsurătoarea moşilor arătate, urmînd ca stăpînirea lor să se urmeze întocmai. În caz că polcovnicul nu va aduce carte de hotărnicie la sorocul fixat, se va hotărî pricina numai după cuprinderea alegerii făcute de hotarnicii stolnicului, iar pînă atunci stăpînirea se va urma conform hotărîrii Inaltului Divan din 4 sept. 1833.

Ms 957, 14, f. 49 v-50 v; I.C. dos. 16078/835; vezi şi nr. 203, 302, 1047.

583. — 1836 mai 8. — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 3 mai 1835, în pricina dintre Atanasie Costandin, arendaşul moşiei Hătcărău jud. Prahova, cu Gheorghe Pescaru, sudit cesaro-crăiesc, relativ la datoria ce o are numitul sudit pentru nişte oi cumpărate de la arendaşul menţionat şi pentru care datorie acesta i-a luat oile înapoi, Inaltul Divan hotărăşte: se va proceda conform zapisului al doilea, în care se fixează soroc pentru plata banilor şi nu se spune nimic de dreptul vînzătorului de a-şi lua oile în caz de neplată, urmînd ca numitul arendaş să restituie oile şi să primească plata datoriei plus dobînzile, care curg pînă la data cînd această sumă a fost depusă în depozit la judecătorie.

Ms 957, 15, f. 51-51 v; I.D. dos. 14323/835.

584. — 1836 mai 8. — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. 1833 în pricina de tovărăşie dintre Dumitrana, soţia răposatului Prima şi nepotul ei Ştefan Teodosiu, la arenda moşiei Piţigaia şi hotărăşte: se admite desfacerea acestei tovărăşii, după ce prin carte de blestem se va fixa venitul şi cheltuielile avute de Ştefan, în primul an cît a administrat moşia, şi ce venit şi cheltuieli a avut Dumitrana în al doilea an; Dumitrana refuzînd să-şi întărească socotelile prin carte de blestem, urmează ca pentru anul al doilea să se cerceteze la faţa locului.

Ms 957, 16, f. 51 v-53; I.D. dos. 8229/837.

585. — 1836 mai 15. — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 13 sept. 1835, în pricina de hotărnicie dintre logofătul Iordache Ciupagea şi vorniceasa Zinca Goleasca, hotărăşte: să se dea vornicesei 200 stj. din moşia Popeasca din partea ce se mărgineşte cu

moșia Uiasca, cumparata la mezin de Ciupagea și pe care numita i-a avut «andipricon» pus de soțul sau, răsposatul vornic Nic. Goleșcu, urmînd ca pentru cheltuielile de judecată, venitul și tăierea pădurii să se adreseze judecătorei locale. Pentru prigonirea dintre Atanasie și Const. Bolintineanu cu Ciupagea se va face cercetarea orînduită prin hotărîrea domnească.

Ms 957, 17, f. 53-54 v; I.D. dos. 14374/835 și I.C. 183/841.

586. — 1836 mai 15. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 22 dec. 1834, în pricina de tovarășie dintre Harting arhitectul, sudit cesaro-crăiesc, cu Toma Papahriso, hotărăște: în contractul de tovarășie pentru facerea unei caldarîm, dintre Sfatul Orășenesc cu Toma Papahriso ca chezas și Dumitru fiul lui Teodor ca executor, se va recunoaște ca al treilea tovarăș și arhitectul Harting, așa cum rezultă din depoziția serdarului Grigore Andronescu din 26 aug. 1834 și mărturia cu jurămint a lui Gheorghe și Vanghele caldarîngii, precum și din «exoflisisul» lui Dumitru fiul lui Teodor, dat lui Toma, în care se vorbește și de al treilea tovarăș și obligă pe contractanți să dea a treia parte din câștig numitului arhitect.

Ms 957, 18, f. 54 v-56 v; I.D. dos. 14261/835.

587. — 1836 apr. 8. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Trib. Comercial din 31 aug. 1834, în pricina de tovarășie dintre Costache Fre și comisul Dimache, pentru arenda pe 3 ani a moșiei Gherghița, luată prin contract de la Mitropolie, hotărăște: acuzațiile aduse în contra lui Costache de vicleșug și de tovarășie tănuită cu slugerul Olănescu la arenda unor cîrcumi, de netrecerea tuturor veniturilor în «perilipsisul» dat comisului, fiind lipsite de temei, contractul de tovarășie rămîne în ființă, urmînd să se împlinească lui Costache atît capitalul ce-l are în această tovarășie, cît și câștigul ce i se cuvenea, după cum dovedesc mărturiile aduse, iar de va fi nevoie, să se facă cercetări la fața locului prin carte de blestem.

Pentru cheltuielile de judecată preținse de reclamant, să se facă cerere separată la prima instanță de fond.

Ms 957, 19, f. 57-62; I.D. dos. 17997/833.

588. — 1836 mai 25. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 28 ian. 1835, în pricina de stăpînire dintre Stancu, fiul lui Dinu căpitanul din Dioști jud. Romanai cu unchiul său Voicu și feciorii acestuia, Gheorghe și Stan, hotărăște: pentru fixarea sfonii de moșie, a viei și a pometurilor ce se cade a le stăpîni fiecare, cum le-au moștenit de la părintele și bunicul lor, un hotarnic dintre cilenii judecătorei județului cu carte de blestem să cerceteze la fața locului mărturiile celor 13 «lude» și alte 19, date la mîna lui Stancu fiul lui Dinu, și mărturia celor de față, și să aleagă partea ce se cuvine fiecăruia, dînd și carte de hotarnicie.

Ms 957 20, f. 62-63.

589. — 1836 mai 11. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 3 mai 1833, cercetează pricina dintre Dumitrache Costan-

din Chilișoiu și logofătul Andrei Bozianu; numitul logofăt pretinde ca Dumitrache Chilișoiu să-i răspundă cei 540 fiorini, împrumutați prin el de la generăleasa Zeitali din Brașov, după cum se constată din adeverința de primire; Chilișoiu arată că a fost intermediar între logofăt și stăpînul său, Manole Guțiu, și cere ca stăpînul său să fie urmărit, iar logofătul să întărească cele declarate prin jurămint; numitul logofăt admite cu condiția ca Chilișoiu să depună suma datorată. Față de refuzul acestuia, Inaltul Divan hotărăște ca Chilișoiu să-i plătească suma împrumutată plus cheltuielile de judecată, urmînd ca pentru amanetul dat să se pornească proces separat.

Ms 957, 21, f. 63 v-65 v; I.D. dos. 17936/833.

590. — 1836 mai 27. — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei veliților boieri din 30 iunie 1834, cercetează pricina de stăpînire dintre medelnicer Niculae Mihăescu cu moșnenii din Răscăieți jud. Vlașca și Gheorghe Grecu, pentru pămînturile ce numitul medelnicer le-a cumpărat din acea moșie. Intrucît motivele invocate de moșneni și numitul Gheorghe Grecu împotriva stăpînirii acestor pămînturi de către medelnicer, ca dreptul de protimisis, contestația dreptului de proprietar al vînzătorilor, sînt lipsite de temei, Inaltul Divan întărește dreptul de stăpînire al numitului medelnicer asupra pămînturilor cumpărate din moșia Răscăieți.

Ms 957, 22, f. 65 v-67; I.D. dos. 16240/832.

591. — 1836 mai 1. — Ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 26 aug. 1833, la cererea pitarului Tache Zisu și a logofătului Ghiță Donescu către Trib. Comercial, de a desface tovărășia ce au avut la «huzmetul» vinăriciului și dijmăritului în jud. Dolj, pe anul 1830, Inaltul Divan întărește hotărîrea instanței și obligă pe numitul pitar să plătească lui Donescu 3750,33 lei plus cheltuielile de judecată. Pentru cei 8850 lei pe care Ghiță Zisu, fratele pitarului, i-ar fi dat lui Donescu, pitarul să-i ceară acestuia adeverință; în caz contrar urmează ca numitul pitar să-și «împlinească» acest bănt de la fratele său.

Ms 957, 23, f. 67 v-69; I.D. dos. 17977/833.

592. — 1836 iun. 5. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea sa din 25 oct. 1835 în pricina dintre căpitan Ioan Izvoranu cu vărul său Alecu Izvoranu pentru moșia Bărcănești, vindută la mezat vornicului Filip Lenj de Safta Izvoranu, mama căpitanului, și pe care Alecu, în schimbul banilor oferiți de vornic, a luat-o în stăpînire în baza dreptului de protimisis, al rudei și al vecinătății; acest drept a fost recunoscut atît de vînzătoarea Safta cît și de cumpărătorul Filip Lenj care, la hotărnicia ce s-a făcut la 8 dec. 1825 moșiei Bărcănești despre moșia Greci a vornicului Lenj, pentru fixarea unei pietre de hotar, nu au contestat dreptul de stăpînire a lui Alecu; în consecință, Inaltul Divan întărește acestuia deplina stăpînire și să fie lăsat în pace de vărul său, căpitanul Ioan Izvoranu.

Unul din membrii Inaltului Divan face opinie separată deoarece vînzarea moșiei nu a fost legal făcută, iar căpitanul Ioan Izvoranu are dreptul de răscumpărare.

Ms 957, 24, f. 69 v-73 v; vezi și nr. 556.

593. — 1836 iun. 12. — Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii bisericești și a Divanului Craiovei din 23 mai 1834 admite despărțenia dintre Sterie Rafail Dumba din Craiova și soția sa Elisabeta; întrucît căsătoria se desface din vina soției, aceasta nu are drepturi la darurile dinaintea nunții (un șal și un inel cu diamant); pentru lucrurile de zestre se va urma întocmai hotărîrii Divanului Craiovei, rămînînd a primi cîte doi lei pe zi, pentru întreținerea unei copile ce o au din căsătorie.

Iar pentru lucrurile ei de zestre să se citească «în auzul lui Sterie o carte de blestem» pe ponturile din hotărîre și, de o va primi sau nu, să se urmeze întocmai.

Ms 957, 25, f. 74-74 v.

594. — 1836 iun. 19. — Înaltul Divan, ca urmare cărții de judecată a judecătorei Ilfov și hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina de lucruri și bani, pe care Moise fiul lui David, fost staroste de ovrei, trebuie să-i restituie Soricăi, fosta lui soție, ca urmare despărțeniei intervenite între dînsii, drept lipsa de zestre, «exoprică» și daruri, hotărăște ca numitul să urmeze întocmai anaforalei veliților boieri din 1814 și să recunoască pe Sorica stăpîină asupra caselor de la Curtea Veche și a chiriei lor, iar lipsa zestreii să i-o împlinească din cei 170 galbeni «secefestrarisiți» de soțul său¹).

Ms 957, 26, f. 74 v-77 v; I.D. dos. 16249/834.

595. — 1836 iun. 24. — Înaltul Divan, în pricina de prigonire pentru linia răzorului despărțitor dintre moșia Sușita de Sus din jud. Mehedinți a moșnenilor Boțulești și moșia Borăscu din jud. Gorj a moșnenilor Săvoi, hotărăște:

Se va împuternici un cilen a cerceta dacă răposatul clucer Glogoveanu a pus semne de hotar întocmai după anaforaua veliților boieri din 1827, spre a se desăvîrși hotărnicirea și a se curma pricina de prigonire dintre părți, după care Înaltul Divan va da hotărîrea.

Ms 957, 27, f. 78-81; I.D. dos. 14341/835; vezi și nr. 674.

596. — 1836 iun. 26. — În pricina de împresurare a unei livezi de fin din moșia Pața jud. Săcueni a serdarului Pîrvu Asan de către moșia Lipănești a lui Grigorie, Constantin și Alexandru Lipănescu, spre a se putea da o hotărîre definitivă, Înaltul Divan împuternicește un cilen al judecătorei județului Dimbovița să cerceteze la fața locului dacă la hotărnicia făcută, s-a urmat întocmai instrucțiunilor anaforalei veliților boieri din 1799, întărită în 1800 de Const. Moruz vv., deoarece serdarul Pîrvu Asan afirmă că s-a făcut părtinire Lipăneștilor, unul din aceștia fiind procuror.

Ms 957, 28, f. 81-83; I.D. dos. 11721/836.

597. — 1836 aug. 1. — Înaltul Divan întărește hotărîrea sa din 27 ian. ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1827, anaforaua veliților boieri din 1828 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 pentru îndreptarea hotarelor dintre moșia Staicu jud. Mehedinți a moșnenilor Stăinicenii ziști

1. Ardere a tîrgului în anul 1804.

și Goidești și moșiile Cățunu de Sus și de Jos ale casei lui Alex. Dimitrie Ghica vv. pe care le are prin vânzare și schimb de la slugerul Văleanu, pitar Gigurtu, Marica și Matei Șeinoiu; se hotărăște să se facă urmare întocmai, moșnenii neputînd dovedi călcarea hotarelor 1).

Ms 957, 29, f. 83 v-84 v; vezi și nr. 127, 487, 570.

598. — 1836 aug. 7. — În pricina dintre clucerul Pană Băbeanu și șetrăreasa Luxandra Făgărășanca din jud. Ialomița pentru o parte din moșia Rogoazele, cumpărată de bărbatul numitei șetrărese în taină de la răposatul Iordache Broșteanu cafegiu! și pe care clucerul o revendică în baza dreptului de protimisis de răzeș și devălmaș, cerînd totodată a se arăta și adevăratul preț de vânzare, cel specificat în zăpis bănuind a nu fi cel real, Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Depart. de Șapte, anaforalei veliților boieri din 1827 și hotărîrii Divanului Judecătoresc, respinge dreptul de apelație al clucerului, nefiind introdus în termen legal și hotărăște: șetrăreasa Făgărășanca să înapoieze clucerului numita moșie în schimbul sumei de 5554 lei, așa cum a fost specificat în zăpisul de vânzare 2).

Ms 957, 30, f. 84 v-87 v; I.D. dos. 17949/833, 8232/837 și I.C. 184/841.

599. — 1836 aug. 7. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din apr. 20, în pricina de vicleșug ce a arătat Chiriță Săvescu către Ecaterina Smatritina, supusă rusească, în vânzarea unei case.

Ms 957, 31, f. 88; I.D. dos. 11676/836.

600. — 1836 aug. 5. — Înaltul Divan, în pricina de tovărășie dintre Ștavi cofetarul cu Călin cofetarul, hotărăște a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 nov. 1835, întrucît acuzațiile aduse de jeluitoi că a fost nedreptățit de pîrit la socoteala preluării mărfii, capital și cîștig, s-au găsit neîntemeiate.

Ms 957, 32, f. 88 v-89; I.D. dos. 14362/835.

601. — 1836 aug. 11. — În pricina dintre Elena polcovniceasa, soția răposatului polcovnic Gheorghe Hiotu, cu Zamfira, soția răposatului Comianache Bacrața, pentru datoria de 10248 lei, din tovărășia arenzii moșiei Poiana Lungă, pe care răposatul postelnic avea să-i dea soțului Zamfirei, conform cataștelor și scrisorilor ce numita le are de la soțul său, Înaltul Divan respinge «apelația» polcovnicesei prin care acuză pe Bacrața că ar fi distrus parte din cataște ca neîntemeiată și hotărăște a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 nov. 1833.

Ms 957, 33, f. 89-90.

602. — 1836 aug. 17. — Înaltul Divan, ca urmare cărții de judecată a Judecătoriei Ilfov și hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre Radu Donică și soția sa Floarea din mahalaua Broștenilor cu Tache

1. Domnul lasă Înaltului Divan toată libertatea să judece pricina, fiind în discuție moșiile sale.

2. Șetrăreasa mai invocă faptul că partea de moșie ce o are clucerul într-acei hotar ar fi a bisericii din București unde a «pîns iecăna», la care se află Băbeanu epitrop și că bisericile nu ar avea protimisis a răscumpăra acareturi.

Lupea, hotărăște ca Donicică să plătească chiria datorată lui Lupea, pentru casa ce o are așezată pe locul acestuia, după cum dovedesc sineturiile publice și hotărnicia întărită de Alex. Ipsilant vv., căci pretinsul hrissov domnesc ce-l are Donicică, prin care locuitorii așezați în mahalaua Broșteni sînt scutiți de orice chirie, fiind slobozie domnească, nu este adevărit și nu se ia în considerație.

Ms 957, 34, f. 90 v-91; I.D. dos. 14300/835.

603. — 1836 aug. 14. — În pricina de desfacerea tovarășiei dintre Marin Ghiorghiu, sudit cesaro-crăiesc cu Gheorghe Sava din jud. Buzău, asupra clauzei «timp de o lună» înserată în al doilea compromis, prin care trei judecători urmează a fixa socotelile pentru cîștig și cheltuieli făcute de cei doi tovarăși în vederea lichidării acestei tovarășii, Înalțul Divan admite hotărîrea Divanului Judecătoresc care stabilește că dacă timp de o lună de la încheierea compromisului, Prasa, al patrulea judecător, ales prin primul compromis, nu se prezintă, ceilalți trei neguțători judecători au dreptul să hotărască.

Ms 957, 35, f. 91-93 v; I.D. dos. 14353/835.

604. — 1836 aug. 25. — În pricina dintre moșnenii din Bobăița jud. Mehedinți cu Mihai Izvoranu pentru 50 stj. moșie, Înalțul Divan întărește cartea de judecată a judecătoriei și respingînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăște: pentru ca moșnenii să intre în stăpînirea celor 50 stj. pe care Mihai Izvoranu i-a cumpărat în taină de la niște rude ale acestora, fugite în țara turcească, să înapoieze lui Izvoranu prețul vînzării și să îndatoreze pe martori să încredințeze mărturiile aduse prin jurămînt, după care Înalțul Divan va da hotărîrea cuvenită.

Ms 957, 36, f. 93 v-94; I.D. dos. 17979/833.

605. — 1836 aug. 24. — În urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 21 aug. 1835, în pricina dintre polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca din jud. Dolj cu Petre și Mitrică Gărnari, frați, din Giurgița jud. Dolj, pentru revendicarea unor stînji de moșie, pe care aceștia pretind că polcovniceasa i-ar fi cumpărat fără știința lor, Divanul Judecătoresc obligîndu-i să dovedească cu jurămînt, Înalțul Divan hotărăște:

Intrucît polcovniceasa, după încredințarea vechilului Episcopiei Rîmnicului a oprit pe pîrîți de la jurămînt, făcînd în acest sens chiar un act de învoială semnat de ambele părți, a pierdut procesul fără drept de apelație, fiind obligată a restitui pîrîților cheltuielile de judecată și venitul acelor stînji de moșie, de la data facerii actului de învoială.

Ms 957, 37, f. 94 v-95 v; I.D. dos. 14380/835.

606. — 1836 aug. 19. — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 15 iulie și a cărții bisericești de despărțenie dintre serdar Costache Filitis de Anica Clineasca, fosta lui soție, relativ la suma ce este îndatorat să o plătească pîrîtei, pentru întreținerea ei și a unei copile a lor, pe timpul de la părăsirea domiciliului pînă la darea sentinței de despărțenie, întrucît zestrea soției a fost administrată de el luîndu-i și uzufructul,

Înaltul Divan stabilește să se plătească 12 lei pe zi în loc de 15, cum hotărâseră celelalte instanțe, scăzându-se 3 lei, ce reprezintă întreținerea copilului care s-a dovedit că a fost sub îngrijirea tatălui.

Ms 957, 38, f. 96-96 v; I.D. dos. 14356/835.

607. — 1836 sept. 1. — În pricina dintre Păuna, soția răposatului Sava circiumarul, cu Tudorache Nedelcu pantofarul, sudit prusienesc, pentru înapoierea unei flori cu diamantele, ce a fost pe o cruce cu diamante pe care Păuna și soțul său au dat-o amanet lui Tudorache pentru 120 galbeni împrumutați și pe care nu i-a înapoiat-o, Înaltul Divan, confirmând hotărârea Divanului Civil și anaforaua Trib. Ilfov din 1835, hotărăște: în baza zapisului de împrumut din sept. 1820, adeverit de Depart. de Șapte, în care se specifică că această cruce a fost înmănată pîrîtului cu floarea cu diamantele, acesta este obligat să restituie floarea sau să plătească valoarea ce o va fixa giuvaergiubașa.

Pentru cheltuielile de judecată numita circiumăreasă să se adreseze judecătoriei de întâia cercetare.

Ms 957, 39, f. 96 v-98; I.D. dos. 4605/831, 14366/835.

608. — 1836 sept. 12. — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 mart. 1833, în pricina dintre Gheorghe Boldescu și slugureasa Profira, cumnata sa, cu Ioniță cojocarul, prin care aceștia cer să li se recunoască dreptul de stăpînire asupra unei vii a numitului cojocar, pentru datoria ce acesta nu și-a împlinit-o conform anaforalei Logofetei din 1823 întărită de Ghica Vodă și pe care a vîndut-o lui Gheorghe Dimitriu neguțător, Înaltul Divan hotărăște: se vor scoate la mezat casele, pe care Ioniță cojocarul le-a vîndut fără drept, fiind sechestrate pentru datorie; dacă din prețul lor, după ce se va scădea zestrea soției cojocarului, se va putea împlini datoria, rămîne via în stăpînirea cumpărătorului Gh. Dimitriu; în caz contrar, se va scoate la vînzare urmînd ca atît cumpărătorul casei cît și al viei, să-l urmărească pe Ioniță prin judecată osebită pentru împlinirea banilor și a pagubelor.

Ms 957, 40, f. 98-99.

609. — 1836 sept. 15. — Înaltul Divan, în pricina dintre Hristea Visarion din Pitești și căminar Ioan Mavrodreglu, hotărăște:

1). pentru prețul rachiului, al cazanelor și rămășițelor din moșia Băjești jud. Mușcel, se va urma întocmai hotărîrii acestui Divan din 18 iulie 1832;

2). respinge plata părții din arenda moșiei Băjești, cerută de jeluitorul Hristea de la numitul căminar, neexistînd contract de tovărășie;

3). de asemenea pentru unsprezece «mărunte condeie», neavînd dovezi;

4). respinge cartea de judecată a judecătoriei Mușcel și admite plata a încă 34516 oca porumb peste cele 41806 oca, pe care numitul căminar are să lea de la jeluitorului pe baza catagrafiei din 1823 și mărturiei cu jurămintă a lui Răducanu postelnicel și Dincă Lațcu, oamenii căminarului.

Ms 957, 41, f. 99 v-101 v; I.D. dos. 14373/835 și I.C. 178/841; vezi și nr. 112.

610. — 1836 sept. 22. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei nr. 75/835 și cartea isprăvnicatului Mehedinți din 1826, confirmă

lui Ioan Butoescu stăpînirea asupra părții din moșia Butoești moștenire de la căpitan Const. Butoi și obligă pe jeluilorii Stan Picior și Andrei fiul lui Andrei de acolo să plătească cheltuielile de judecată pentru reven-dicările lor neîntemeiate.

Ms 957, 42, f. 102; I.D. dos. 14367/835 și 7545/838.

611. — **1836 sept. 21.** — În pricina dintre stolnicul Niculae Pardalos cu polcovnic Dinu Bolintineanu, pentru deosebirea a 215 stj. și un cămin de casă moștenire de la Cristina Voinescu cuveniți polcovnicului din moșia Voinești jud. Dîmbovița și cumpărați de numitul stolnic, Înaltul Divan împuternicește pe clucerul Ioan Șerbănescu hotarnic, să aleagă acești 215 stj. din partea de sus a moșiei unde nu se află clădiri cumpărate de stolnic sau ridicate de el.

1). Pentru pomii ce se găsesc pe locul de casă numitul stolnic să fie obligat de a planta alții de același soi;

2). clăcașii, găsiți pe moșie la data cumpărării, se vor repartiza lui Bolintineanu, parte din ei în raport cu numărul stînjeniilor, urmînd ca pentru casele acestora stolnicul să-i despăgubească în bani sau să le clă-dească altele asemenea;

3). asupra făcăului de moară cu două roate, ce le au în tovărășie, Bolintineanu va avea toate drepturile dacă va împlini stolnicului chel-tuielile;

4). în pricina tăierii de pădure se vor judeca deosebit, întrucît această pricină n-a fost judecată la prima instanță.

Ms 957, 43, f. 102 v-105; I.C. 1924/840; vezi și nr. 538, 967.

612. — **1836 sept. 21.** — În pricina dintre Agapie postelnicele și Ivana văduva, pentru o căscioară ce s-ar afla în curtea caselor cumpărate de Agapie de la Petre ceaprazarul, fiul Ioanei și care numita pretinde că n-a fost vîndută odată cu casele, Înaltul Divan, ca urmare hotărîrii Diva-nului Judecătoresc din 29 aprilie 1835, hotărăște: dacă numita nu primește a răscumpăra casele de la cumpărătorul Agapie sau a primi costul mate-rialului acelei căscioare, atunci i se va da chiar acel material, urmînd ca Agapie să rămînă deplin stăpîn pe acele case.

Ms 957, 44, f. 105 v-106 v; I.D. dos. 14321/835.

613. — **1836 sept. 9.** — În pricina de hotare dintre Pană Costescu, epîtropolul casei răposatului vornic Iordache Slătineanu și stolnicul Dimi-trie Psaltis, cumpărătorul moșiei Pociovaliștea din jud. Gorj, ce a fost a copiilor răposatului vornic Diamandi Mehtupciu, Înaltul Divan, ca ur-mare hotărîrii din 19 apr. 1835, împuternicește pe serdar Teodor Palade și clucerul I. Șerbănescu să aleagă hotarul dintre moșia Beliveni a răpo-satului vornic Slătineanu și moșia Pociovaliștea după cartea de alogere din 1765 și mărturia cu carte de blestem a oamenilor bătrîni punînd și semne de hotar; de asemenea obligă pe stolnicul Psaltis a despăgubi casa răposatului vornic Slătineanu de venitul și tăierea pădurii din partea de moșie Beliveni stăpînită de el fără drept; pentru cheltuielile judecătîi, partea prigonită să se adreseze către politiceasca judecătorie a Ilfovului.

Ms 957, 45, f. 106 v-109 v; I.C. dos. 182/841; vezi și nr. 511.

614. — 1836 oct. 12. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 iul. 1835, în pricina dintre Dinu Burdușanu cu căminăreasa Marghioala Colceachina, relativ la tăierea de pădure după moșia ce a avut-o în arendă și care lemne nu sînt rod al moșiei de peste an.

Ms 957, 46, f. 110; I.D. dos. 14343/835 și 7509/838.

615. — 1836 oct. 13. — Înaltul Divan, în pricina de moștenire dintre Maria, soția lui Caracostea Cîsmegiu cu Dima pietrarul, vărul primar al răposatului său soț și popa Paraschiva, hotărăște: numita, dacă persistă a-și căuta dreptate cu numitul preot, să se adreseze la judecătoria de înființare a județului, iar pentru drepturile lui Dimitrie pietrarul la moștenirea bărbatului ei, să facă deosebită apelație.

Ms 957, 47, f. 110 v-111; I.D. dos. 16204/834.

616. — 1836 oct. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre moștenitorii răposatului Ștefan Balotă cu Arghira, sora Gherghinei, a doua soție a lui Balotă, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc nr. 17/835, hotărăște: se va da o treime din locul de zestre al Gherghinei, copiilor lui Balotă și două treimi Arghirei, din care se vor scădea cheltuielile pomenirii; pentru casa, ce numitele surori o au în părți egale de la mama lor, partea Gherghinei se va împărți: o treime copiilor și două treimi surorii sale Arghira plus venitul părții a treia, ce se va socoti de la moartea Gherghinei. Pentru cheltuielile de judecată și stricăciunile casei se va porni proces separat.

Ms 957, 48, f. 111-112; I.D. dos. 14338/835.

617. — 1836 aug. 25. — În pricina dintre Stoian boiangiu din Craiova cu Raicu Pavlovici, pentru două căscioare cu un loc de vie, cum-părate de numitul boiangiu și pe care Raicu le pretinde în baza dreptului de protimisic ca vecin, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 15 ian. 1835 și întărește lui Stoian boiangiul stăpînirea asupra aceluși loc, a viei și a caselor ridicate pe el; se hotărăște că R. Pavlovici pierde dreptul de protimisic ce-l avea ca vecin, fiindcă a știut de această vînzare după cum a mărturisit și nu a pornit judecată în sorocul legal de 40 zile.

Ms 957, 49, f. 112-113; I.D. dos. 11622/836.

618. — 1836 oct. 19. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 29 apr. în pricina dintre Moise Orenștean ovreiu, stăroste de sudii prusienesti, cu Sosa, soția răposatului Lupu sticlarul și moștenitorii lui Mitu șelarul, relativ la niște lucruri pe care Lupu sticlarul le-a pus zălog lui Mitu șelarul pentru niște bani împrumutați și care lucruri împreună cu zăpăsul de împrumutare, moștenitorii numitului șelar pretind că ar fi fost vîndute lui Moise ovreiu.

Ms 957, 50, f. 113 v-114; I.D. dos. 11682/836.

619. — 1836 oct. 16. — În pricina lui Nicu'ae Chiru cu egumenul m-rii Cotroceni relativ la pretenția lui Chiru de a i se plăti de către mănăstire 5000 lei, bani pe care răposatul Iosif ieromonahul îi are la mănăstire conform zăpăsului ce numitul îi posedă, în contul datoriei ce răposatul iero-

monah avea să-i plătească, Înaltul Divan respinge această cerere nerecunosând nici o valoare juridică acestui zapis, întrucît nu l-a prezentat nici în 1817, nici în 1823 cînd s-a făcut cercetarea zapiselor de datorie ale mănăstirii.

Ms 957, 51, f. 114-115 v; I.D. dos. 11669/836 și 7552/838.

620. — 1836 oct. 20. — În pricina dintre Gheorghe Udrea, ce-i zice și Pietroșan, de la Dolj și soacra sa Ioana cu epitropul moștenitorilor răposatului polcovnic Ioan Bălșanu, pentru partea din moșia Bărbărești, jud. Romanaiți, ca urmare anaforalei Depart. de Patru din 1821 și hotărîrii Divanului Craiovei din 29 dec. 1821, Înaltul Divan o întărește pe seama moștenitorilor polcovnicului și împuternicește pe epitropul numiților să ia hotărnic pentru alegerea acestei părți de moșie, luînd și carte de hotărnicie; jeluitorul Udrea urmează să plătească tot venitul, ce se va afla din partea de moșie stăpînită fără drept, de el sau de soacra sa, cît a fost în viață¹⁾.

Ms 957, 52, f. 115 v-117; I.D. dos. 14278/835.

621. — 1836 oct. 6. — În pricina dintre aga Grigorie Filipescu cu Ioan Burdeanu și Nicolae Făgărășanu, arendașii morii sale de pe moșia Broșteni din jud. Ialomița, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc cu nr. 59/835, hotărăște: se va plăti numiților arendași, prin «analoghie» venitul morii, de cînd numitul agă a poprit-o pentru reparație, după cum reiese din înscrisul dat de agă din 7 iul. 1834, plus venitul încasat din măciniș de al treilea «obraz», numit de agă la punerea în funcțiune a morii; pentru cheltuielile făcute în urma ruperii zăgazului, a celor de judecată și cele făcute fără nici un temei de al treilea «obraz», urmează a se porni osebîtă judecată.

Ms 957, 53, f. 117 v-119 v; I.D. dos. 14349/835 și 7534/838.

622. — 1836 nov. 10. — În pricina de stăpînire dintre frații Alexandru și medelnicer Iorgu Gianoglu cu medelnicereasa Eleni Ciocîrlănoaia, soția medelnicerului Nicolae Ciocîrlan, pentru o casă din mah. Radu Vodă a răposatului protosinghel Neofit Tismăneanu, ca urmare a anaforalei Depart. de Opt din 2 mart. 1831 și a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 24 sept. 1835, Înaltul Divan hotărăște ca medelnicereasa Eleni Ciocîrlănoaia să fie lăsată să stăpînească în pace acea casă, dacă numiții jeluitori nu vor putea încredința cele afirmate în prima instanță, că sînt moștenitori ai numitului protosinghel, pretinzînd acea casă în baza dreptului de promitîmis.

Pentru cererea de a li se da socoteală de avutul părintesc, urmează să se adreseze prin osebîtă judecată.

Ms 957, 54, f. 119 v-120 v; I.D. dos. 14360/835.

623. — 1836 nov. 2. — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 11 ian. 1833, în pricina dintre vornicul Alex. Scarlat Ghica și postelnic Costache Suțu, relativ la moșiile Măcrești, ce-i zice și Friguroasa și Călimănești, cumpărate de numitul postelnic, prima de la serdar Mihălcică Arion și a doua de la Zăgănești, conform anaforalei din 1820 și 1831 și

1. Arderea Craiove de Cîrjalii în 1802.

pe care numitul vornic pretinde să le răscumpere în baza dreptului de protimis ca vecin, prin moșia sa Dudeasca ce-i zice și Maraloiu, dincolo de apa Buzăului în partea Focșanilor, jud. Râmnicul Sărat, Inaltul Divan întărește postelnicului Suțu stăpînirea asupra moșiilor cumpărate, întrucît din mărturia hotarnică a lui Stănescu și a pitarului Alexe Niculescu încredințată de Nicolae Caragea vv. reiese că moșia Dudeasca nu se întinde dincoace de apa Buzăului, spre a se învecina cu moșiile vîndute, iar locul ce-l stăpînește numitul vornic în moșia Măcrești nu se bazează pe nici un drept; afară de aceasta, moșia Tăriciori, ce-i zice și Suțești a postelnicului, după cartea de hotărnicie din 1741 «se lovește cap în cap cu moșia Măcrești».

Trei membri ai Divanului nu se asociază la hotărîrea dată, susținînd dreptul de protimis al vornicului pe motivele: acele hotărnicii nu au fost făcute pentru moșia Dudeasca ci pentru moșia Perieți a schitului Vărzărești și deci nu i-au măsurat decît lățimea; locul stăpînit în moșia Măcrești îl are prin învoială de la serdar Arion, fostul ei stăpîn și deci este întemeiată această stăpînire, precum și pretenția dreptului de protimis¹⁾.

Ms 957, 55, f. 120 v-126; I.D. dos. 17931/833 și 7531/838.

624. — 1836 oct. 12. — Ca urmare cărții de judecată a Divanului Craiovei din 17 febr. 1826, în pricina de datorie dintre Matei fiul pitarului Stanciu Sășescu din Tg. Jiu cu «clironomii» răposatilor frați Nanu, Inaltul Divan hotărăște: pentru datoria de 27000 lei împrumutați de tatăl lui Matei Sășescu de la Hagi Enuș Costa și neplătiți în sorocul fixat de patru luni, cum reiese din zăpăsul de împrumut din 1819, contrasemnat și de Matei și întărit prin scrisorile lui din 1823-1825, prin care recunoaște ca bună acea datorie cerînd numai o amînare de plată, se vor scoate la mezat acareturile puse amanet plătindu-se moștenitorilor casei Nanu, datoria plus dobînda timp de patru luni la întreaga sumă atît la capete, cît și la dobînda cuvenită, conform pravilei, iar ce va prisosi se va da jeluitorului.

Trei din «ci'enii» Divanului se abțin, neadmițînd a se lua dobînda la dobînda, lucru motivat de ei prin partea 3-a cap. 10 din pravilă și că greșit a fost interpretat articolul din pravilă invocat de Divan: «cite datorii hotărăște judecata pînă se vor plăti, să plătească dobînda la toată suma, atît a capetelor cît și a dobînzii».

Ms 957, 56, f. 129 v-132 v; I.D. dos. 14304/835.

625. — 1836 nov. 17. — Ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 18 oct. 1836, în pricina de moștenire dintre Suzana, Ecaterina și Elena, fiicele răposatului Zisu Carapan, cu executorii testamentari serdar N. Vasilescu, Ioan Ștamu și Iane Zoe, Inaltul Divan respinge cererea jeluitorilor de anulare a diatei pretinse, întrucît neatacînd în timpul legal «exoflisisul» dat de bărbații lor prin care primesc «legaturile lăsate de tatăl lor», au recunoscut implicit această diată, întărită și adevărată cu iscălituri de martorii ceruți de pravilă și de către consulul rus și sînt obligate a veghea ca numitul testament să fie îndeplinit întocmai.

1. «Călcarea nu are paragrafie, ci oricînd se întoarce stăpînului de la care s-a luat».

Asupra nerekunoaşterii semnăturii din «exoflisis» a unuia din bărbaţi, urmează a se face oşebit proces.

Ms 957, 57, f. 133-140; vezi şi nr. 802.

626. — 1836 dec. 4. — In pricina de datorie dintre Petrache Zotovici şi clucerul Niculae Băleanu, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 12 iunie 1836, Inaltul Divan hotărăşte că pentru plata a 500 galbeni ce Zotovici o avea către căminarul Iorgu Văcărescu şi pe care acesta a trecut-o în mîinile clucerului Băleanu, întrucît sorocul de plată a trecut, se vor scoate la mezat casele din mah. Lucacilor ale răposatei sărdărese Cacip pe care numitul Zotovici le-a cumpărat la mezat, plătindu-se numitului clucer atît datoria cît şi dobînda cu cheltuielile de judecată. Dacă datornicul va putea acoperi aceste sume se va renunţa la vînzare.

Ms 957, 58, f. 140 v-141 v; I.D. dos. 11707/836.

627. — 1836 dec. 9. — In pricina de împresurare dintre casa răposatului Const. Ipsilant vv. cu colonelul Const. Herăscu pentru moşia Voivodeşti şi Bragadiru din jud. Teleorman a numitului colonel de către moşia Zimnicele a măriei sale, Inaltul Divan întăreşte hotărnicia făcută de vornicul Cocorăscu cu harta întocmită de inginer Teodor Paladi din 1815, după mărturia oamenilor bătrîni cu carte de blestem urmînd întocmai hotărnicile din 1732 a clucerului Merişanu, din 1793 a lui Ştefan Greceanu şi din 1805 a lui Ştefan Belu; imputerniceşte pe colonelul Herăscu 'să stăpînească cei 974 stj. din moşia Bragadiru împresuraţi de moşia casei răposatului domn, iar pentru venitul acestei părţi obligă casa numitului domn să împlinească colonelului Herăscu 44396 lei, iar de la cumpărătorii Bragadirului 38872 lei.

Ms 957, 59, f. 141 v-150 v; I.D. dos. 4136/839; vezi şi nr. 572, 722.

628. — 1836 dec. 15. — In pricina dintre Maria Mosculeasa cu pitarul Manolache Piersiceanu, ginerele său, Inaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 32/836, hotărăşte: ca urmare mărturiei agăi Grigore Filipescu, se încuviinţează Mariei Mosculeasa de a locui în casele «ce stă în această prigonire», fără a fi supărată nici de ginere, nici de fiică, neavînd dreptul să le înstrăineze, ginerele avînd dreptul să le «mermetisească» fără a îndepărta din casă pe jeluitoare.

Ms 957, 60, f. 150 v-151 v; I.D. dos. 11671/836.

629. — 1836 oct. 5. — In pricina dintre Grigorie Hagi Ioan, sudit cesaro-crăiesc, cu fraţii Niculae şi Ştefan Goleşcu, Inaltul Divan respinge ca neîntemeiată cererea jeluitorului Grigorie, care pretinde că părintele fraţilor Goleşti i-ar fi rămas dator cu 200 galbeni dintr-o datorie mai veche, amanetarisind sineturile moşiei Ştefăneşti, fapt pentru care a scăzut această sumă din arenda moşiei Goleşti şi hotărăşte a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 dec. 1834.

Ms 957, 61, f. 151 v-153 v; I.D. dos. 14276/835.

630. — 1836 dec. 8. — In pricina dintre Ioniţă Pălcău şi soţia sa Ilinca din Davideşti jud. Muşcel cu diaconul Gheorghe şi Sandu Mazilu,

moșneni Davidești, ca urmare anaforaiei veliților boieri din 2 ian. 1826, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan respinge cererea lui Ioniță Pălcău, prin care «defaimă» cumpărăturile de moșie ce le au Davideștii de la neamul Pălcăilor și întărește acestor moșneni stăpînirea asupra acestor părți de moșie, pe care le dețin de 148 ani.

Ms 957, 62, f. 153 v-156; I.D. dos. 11678/836.

631. — 1836 aug. 5. — În pricina de vicleșug dintre pitarul Manolache Bălăceanu cu polcovnicul Antonie Moshone care arendează prin Gheorghe Riga, sudit cesaro-crăiesc, moșia Tecuci din jud. Teleorman a numitului pitar, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 25 iulie 1832, Inaltul Divan hotărăște: întrucît din cercetările la fața locului, prin care s-a dovedit că pădurile și braniștele interzise accesului locuitorilor, cum rezultă din contractul de arendare, se află pe celelalte sfori de moșie, Balaciu, Sitișeasca, Pădurețu și Tutăneasca, se consideră că acest contract a fost făcut pentru toate trupurile de moșie întocmai tocmelii ce au avut-o cu Riga și nu numai pentru moșia Tecuci, cum cu rea credință susține pitarul Bălăceanu și-l obligă să dea în stăpînirea lui Moshone și celelalte părți de moșie spre a le încasa venitul pe trei ani de acum înainte; pentru cheltuielile de judecată și pagubele suferite, Moshone se va adresa judecătoriei de înția cercetare.

Ms 957, 63, f. 156 v-161; I.D. dos. 16252/832.

632. — 1837 ian. 15. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 sept. 25, urmată după pravila pămîntului, care prevede că fratele este acela care trebuie să aibă grijă de averea și de căsătoria fetei rămasă nemăritată la moartea tatălui, cu deslușirea că de vreme ce frații Merișești nu vor să primească îngrijirea averii părintești și a mărișului surorilor lor, Elena și Elisaveta, această sarcină să fie dată prin Obșteasca Epitropie, căminăresei Marghioala Arionoia, sora lor mai mare, care, împărțind cu dreptate averea rămasă și făcînd foaie de zestre la căsătoria fiecăreia dintre surori, va merge cu acele foi la Obșteasca Epitropie, spre a le adevăra.

Ms 958, 1, f. 1-3 v; I.D. dos. 16255/834.

633. — 1837 ian. 18. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 1834 aug. 24, dînd dreptate Dumitranei și Mariei fiica sa, să răscumpere cu protimisul locul din Craiova, pe care jeluitorul Pencea Brașoveanu l-a cumpărat de la clucerul Ioan Sandulache; deoarece pîrțile n-au avut cunoștință și nu au iscălit zăpădă, acestea sînt obligate să întoarcă însă lui Pencea banii pe care i-a plătit după încredințarea prin jurămint a clucerului Ioan, împreună cu banii cheltuiți la facerea prăvăliei de pe acel loc; jeluitorul să răspundă pîrțelor cheltuielile de judecată.

Ms 958, 2, f. 3 v-5.

634. — 1837 ian. 26. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 iun. 14, dînd dreptate lui Silivestru, egumenul schitului Striharețul din jud. Olt, ca să stăpînească casele și prăvăliile sale din Slatina, întrucît s-a dovedit că el a dăruit răposatului său fiu, la

căsătoria sa cu pîrîta Elenca, numai capitalul de 12000 lei, nu și casele și prăvăliile în care răposatul a făcut negoț.

În ce privește cererea egumenului de a se lua de sub îngrijirea pîrîtei, nevîrstnica fiică a răposatului, pentru a o îndepărta de la relele urmări ale mamei sale, Inaltul Divan hotărăște ca jeluitorul să se adreseze Obșteștii Epitropiei, care, alegînd partea de avere a fiicei nevîrstnice, să o administreze pe seama ei, iar copila să rămînă sub îngrijirea mamei sale pînă la vîrsta de 8 sau 9 ani.

Ms 958, 3, f. 5-8; I.D. dos. 11722/836.

635. — 1837 febr. 1. — În pricina stolnicului Ioan Socolescu din jud. Argeș, cu moșnenii din satul Mălaia, plaiul Loviștei, același județ, pentru muntele vîndut de pîrîții lui Costandin Robescu și răscumpărat cu profitis de numitul jeluitor, de la care, la rîndul lor zic pîrîții, că l-ar fi răscumpărat mai tîrziu, Inaltul Divan hotărăște: de va primi numitul stolnic jurămîntul «evangelicesc», încredințînd că banii pe care i-a primit de la pîrîții moșneni, au fost pentru arenda muntelui, iar nu pentru răscumpărarea lui, să stăpînească nesupărat acea munte așa după cum a fost hotărîrea Tribunalului; neprimînd jurămînt, să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc, trecînd muntele în desăvîrșita stăpînire a moșnenilor Mălăeni.

Ms 958, 4, f. 8-13 v; I.D. dos. 11651/836.

636. — 1837 febr. 8. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 martie 4, apărînd pe moșnenii Cărbunești de plata către moșnenii Dușești a unei părți din venitul bîlciului ce se face pe moșia Cărbunești jud. Gorj. Micșorîndu-se numărul vitelor aduse în bîlci, jeluitorii nu pot fi ținuți a răspunde acea parte de venit ce o dădeau pîrîților ca mulțămîtă pentru că numărul vitelor fiind foarte mare și neîncăpînd pe moșia Cărbuneștilor treceau și pe moșia Dușeștilor; acest venit era, de altfel, acordat de bună voie și fără a fi făcut vre-o neînțelegere. Cererea lui Ioniță Crăsnaru și Vlăduț Gălăcescu pentru o parte din acest venit, care a scăpat din vedere Tribunalului, să și-o caute prin osebită judecată.

Ms 958, 5, f. 13-15.

637. — 1837 febr. 5. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 mai 27, întărînd stăpînirea căminăresei Marghioala Drugăneasca asupra întregii moșii Retevoești din jud. Mușcel, așa cum a primit-o răposatul ei soț, Gheorghe Drugănescu, de la fratele său Dumitrache, în schimbul moșiei Drugănești din același județ, potrivit hotărîrii lui Ioan Vodă Caragea; pîrîtul Costache Arion, gînerul lui Grigore Drugănescu, cumnatul căminăresei nu are dreptul de a cere partea de moșie, cumpărată de răposatul stolnic Drugănescu de la moșnenii Gănești și alipită moșiei Retevoești, neputînd fi vorba de călcare de moșie din partea căminăresei. Moșia Retevoești nemărginîndu-se cu moșia Gănești, dată de zestre lui Costache Arion, între ele aflîndu-se moșia moșnenilor Gănești, nici cererea de moștenire nu poate fi luată în seamă de Divan, ca nefiînd făcută în termenul de 30 ani, prevăzut de pravilă — de la moartea stolnicului Scarlat Drugănescu fiind trecuți mai mult de 40 ani, — iar din 1801, dată cînd stolniceasa Drugăneasca a făcut împărțirea averii rămase de la

răposatul stolnic, între fiii săi, iarăși fiind trecuți peste 30 ani, termen în care nici socrul, nici soacra pîrîtului Arion n-a făcut cerere de moștenire; de aceea Inaltul Divan îndatorează pe Costache Arion să plătească jeluitorilor și cheltuielile de judecată.

Ms 958, 6, f. 15-25; I.D. dos. 11675/836.

638. — 1837 febr. 19. — Inaltul Divan întărește anaforaua boierilor veliți din 1815 ian. 29 dînd dreptate moșnenilor Bîrcoveni din Buzduc jud. Romanați, să stăpînească părțile de moșie, pentru care sînt în prigonire ou slugerul Vîșoreanu din Craiova, întrucît moșnenii Pițurlești, de la care stolnicul Vîșoreanu tatăl jeluitorului, pretindea că ar fi cumpărat partea lor de moșie, au primit jurămîntul, «defăimînd zapîsele de cumpărătoare de la mîna stolnicului (afară de soția lui Nicula Pițurlea, care nici nu s-a cuvenit, muiere fiind, a să pune la jurămînt)», întrucît amîndouă părțile prigonitoare s-au mulțumit cu anaforaua din 1815, întărită de Ioan Caragea vv., pe care au și iscălit-o; slugerul urmează a plăti cheltuielile de judecată ale moșnenilor Bîrcoveni, iar de se crede nedreptățit, potrivit pravilei, să caute a-și afla dreptatea cu vechilul său, care a iscălit acea anafora împotriva intereselor părții pe care trebuia s-o apere.

Ms 958, 7, f. 25 v-29; I.D. dos. 16237/834.

639. — 1837 febr. 9. — Cercetînd pricina moșnenilor Rădoșani, din jud. Gorj, cu slugerul Costin Rădoșanu, tot de acolo, pentru părțile de moșie din hotarul Radoșii, vîndute și zălogite acestuia de numiții jeluitori, Inaltul Divan hotărăște să se facă urmare după hotărîrile sale anterioare (din 1832 și 1834); moșnenii Rădoșani să răspundă lei 2059, parale 2, cît s-a stabilit la fața locului, de către medelnicerul Zamfirache Bălțeanu, că ar mai fi datori slugerului Costin, pentru răscumpărarea moșiei lor pe care s-o stăpînescă cu toate acareturile și îmbunătățirile aduse de sluger.

Ms 958, 8, f. 29 v-33; I.D. dos. 11674/836 și I.C. 150/844; vezi și nr. 35, 429.

640. — 1837 mart. 10. — Inaltul Divan cercetează pricina serdarului Niculae Vasilescu și Ioan Stamu, îndeplinitorii dîtei răposatului Zîsu Carapan și a căminarului Ștefan Ogrăzeanu, casierul poștelor din vremea lui Grigore Ghica vv. cu Obșteasca Epitropie, sub a cărei îngrijire se află casa răposatului Theodosie Vrana, pentru cîștigul unei a cincea părți din venitul Casei Poștelor; bazîndu-se pe corespondența și pe înscrisurile înfățișate de epitropii casei lui Vrana, Inaltul Divan întărește hotărîrea din 1835 febr. 23 a Divanului de Comerț, obligînd pe îndeplinitorii dîtei răposatului Carapan să plătească casei lui Vrana suma aceluia cîștig, cu dobînzile legale; se va scădea casa lui Carapan de suma banilor ce arată că are să ia de la casa cumnatului său Vrana; hotărîrea este motivată întrucît se dovedește că numitul Carapan, fiind împuternicit de Vrana a-i prinde loc în tovărășia Casei Poștelor și a semna în numele său, a urmat cu înșelăciune, încasînd pe seama sa partea de cîștig datorată acestuia; căminarul Ștefan Ogrăzeanu, casierul Casei Poștelor, să fie apărat de cele urmate între numitul Carapan și cumnatul său, răposatul Vrana.

Cu această hotărîre nu se unesc trei dintre membrii Divanului pentru că, după moartea lui Theodosie Vrana, vicontesa Arghira Gramont, fireasca epitroapă a nevînstnicilor copii, rămași de pe urma răposatului prin „exo-

flisis»-ul ce a dat, a desfăcut pe Carapan de orice datorie față de dinsa; urmează ca moștenitorii lui Vrana să se despăgubească de la aceasta ca una ce i-a păgubit prin greșeala sa.

Ms 958, 9, f. 33 v-48 v; I.D. dos. 14302/835.

641. — 1837 febr. 24. — Înaltul Divan înfirmă hotărârea Divanului Judecătoresc și hotărăște ca jeluitorul Simion cușitarul să întoarcă fostei sale soții Ioana numai locul de casă și pogonul de vie pe care le-a vîndut din zestre, fără a pune «andipricon», fără a mai restitui lucrurile mișcătoare, întrucît singură pîrîta a recunoscut că i-au fost întoarse odată și că le-a pierdut cu ocazia «răzvale» turcilor, întîmplate pentru care bărbatul n-ar putea fi tras la răspundere, chiar de ar fi avut zestrea soției în grifa sa; cheltuielile de judecată, fiind punct nou, Înaltul Divan nu-l ia în cercelare.

Ms 958, 10, f. 48 v-51; I.D. dos. 11635/836.

642. — 1837 febr. 10. — În pricina fraților Asadur Mogîrdici și Carabet, fiii lui Chircor Buiuciu, cu Artin și Mardiros, fiii lui Sarchez Buiucioğlu, Înaltul Divan hotărăște să se pună în lucrare «alegerea» Trib. Ilfov, întărită de Divanul Politicesc și de însuși acest Divan în 1835. Jeluitorii să plătească partea lor din suma aleasă de tribunal drept datorie față de pîrîții Buiucioğlu, întrucît fratele lor mai mare, Avedis, care s-a prezentat singur la judecata tribunalului, deși nu a fost orînduit vechil din parte-le, nu a făcut apel împotriva acelei alegeri, în termenul cuvenit, astfel că jeluitorii să caute a se despăgubi de la acesta.

Ms 958, 11, f. 51-52 v; vezi și nr. 357.

643. — 1837 ian. 20. — În pricina baronului Hristofor Sachelarie cu păhărniceasa Luxandra Bălăceanca pentru galbenii împrumutați cu amanet răposatului paharnic Bălăceanu, Înaltul Divan hotărăște să se pună în lucrare anaforaia boierilor veliți din 1828 aprilie 10; adunîndu-se toate rămasurile răposatului paharnic, să se răspundă mai întîi lipsa de zestre a numitei păhărnicease și după aceea, să se plătească și datoria baronului, urmînd ca păhărniceasa Bălăceanca să stăpînească cei 3200 stînjeni din moșia Bereasca și casele de pe Podul Mogoșoaiei, puse «andipricon» de răposatul paharnic Bălăceanu la vînzarea moșiilor de zestre: Brebina jud. Mehedinți, Zîmbreasca jud. Teleorman și Balaciu, Zmîorenii, Băietenii și Siliștea, întrucît nu poate fi vorba de «iconomie» în dauna baronului, actele de punere de «andipricon» (începînd cu 1805) fiind cu mult anterioare zapisului de împrumut (1820), baronul este îndatorat să întoarcă și staturile ce i-au fost lăsate amanet.

Ms 958, 12, f. 52 v-60; I.D. dos. 17959/833.

644. — 1837 ian. 22. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului de Comerț din 1832 nov. 5 și alegerea Trib. Comercial ce îndatorează pe jeluitorul Theoharie Dimitriu să răspundă tovarășului său de negoț, vis-tierului Alex. Nenciulescu, lei 70003, aleși de boierii orînduiți de Costandin Ipsilant vv. prin neguțători desemnați anume, după falimentul din 1805 al numitului Theoharie; în caz contrar urmează a i se vinde cu mezat orice avere ce se va dovedi că are pentru despăgubirea creditorului, întrucît

numitul Theoharie n-a putut dovedi cu nimic încredințarea ce a făcut cum că vistierul Nenciulescu ar fi luat marfa poprită în țara turcească.

Ms 958, 13, f. 60-63 v; I.D. dos. 16263/832.

645. — 1837 ian. 13. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Hristodor Carianopolu, episcopul clironomilor răposaiilor frați Nani, cu unii din locuitorii de pe moșia Slătioarele din jud. Romanai, hotărăște: locuitorii de pe sus-zisa moșie, care se trag din strămoșii cărora, în 1749, Grigore Ghica vv. le-a acordat privilegiul de a fi apărați de dijmă, să-și păstreze privilegiile dobîndite de la alți domni, să plătească claca stabilită, un zlot pe an de familie, să țină în stăpînire podul umblător de peste Olt, plătind stăpînilor moșiei cîte 150 lei pe an și să aibă dreptul de a vinde rachiul tot timpul anului; să vîndă vin de la culesul viilor pînă la Sf. Nicolaie (cu condiția de a vinde numai în cîrciumă, avînd dreptul la o singură cîrciumă, față de două sau trei ori două față de șase a'le stăpînilor moșiei, dacă familiile de privilegiați sînt mai puține decît cei supuși la drepturile moșiei și la prețul stabilit de stăpînii moșiei). Inaltul Divan consideră aceste privilegii ca niște drepturi cîștigate de jeluitori prin judecări, iar nu ca niște mile acordate de domni, în decursul vremilor, în schimbul privilegiului de a fi apărați de dijmă, pierdut de locuitorii Slătioarei în 1777, cînd moșia Slătioarele a fost dăruită de Alexandru Ipsilant vv. vornicului Ștefan Prișcoveanu și cînd domnul le-a oferit altă moșie slobodă domnească la Slatina.

La aceasă hotărîre se opun trei membri ai Divanului — deoarece, zic ei — după regulament s-au desființat toate hrisoavele date de stăpînire și se stabilesc drepturile și datoriile între proprietari și săteni și deoarece în pravila pămîntului se prevede că nimeni nu are dreptul de a vinde rachiul pe moșia stăpînului, fără a se tocni cu el, să răspundă drepturile către stăpînul moșiei ca toți locuitorii țării.

Ms 958, 14, f. 64-76; I.D. dos. 11650/836, 11626/836; vezi și nr. 400, 776.

646. — 1837 mart. 22. — În pricina dintre pitarul Manolache Bălăceanu cu Obșteasca Epitropie, pentru banii împrumutați cu amanet de numitul pitar, Inaltul Divan respinge cererea acestuia de a i se vinde moșia Tecuciu, scoasă de el la mezat, în locul moșiei amanetate Scăenii și, întărind hotărîrea Divanului Civil, îndatorează pe jeluitor să răspundă lei 42180 cîți au mai rămas din datorie, cu dobînda lor «pravilnică», plus cheltuielile de judecată și plata vechilului angajat de Epitropie, iar în caz contrar să se vîndă cu mezat moșia amanetată, spre despăgubirea Obșteștii Epitropii.

Ms 958, 15, f. 76 v-78; I.D. dos. 11714/836.

647. — 1837 apr. 30. — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei ce apără pe pîritul Costandin Lăcusteanu de plata celor 128 tufani, tăiați din pădurea stăpînită de acesta în devălmășie cu alți părtași; obligă pe jeluitorul Barbu Izvoranu ce pretinde că tufanii au fost tăiați din partea sa de pădure, după ieșirea din devălmășie, să plătească

pîritului cheltuielile de judecată, întrucît hotărnicia făcută în 1833 după aceea făiere, din cauza opunerii jeluitorului la achitarea adaosului de plată, pretins de hotarnic, a rămas neîntărită. }

Ms 958, 16, f. 78-79 v; I.D. dos. 11729/836.

648. — 1837 febr. 12. — În pricina paharnicului Ianache Arion cu epitropii casei răposatului baron Ștefan Meitani, pentru călcarea moșiei Crovu din jud. Vlașca de către moșia Șeinești și Letca sau Clejănei (ce a trecut în stăpînirea prințului Serbiei), Inaltul Divan întărește anafora veliților boieri din 1816 de cuprinsul căreia au rămas mulțumite amîndouă părțile. Se hotărăște ca, întrucît sus-zisa anafora nu prevede semnele din care să înceapă măsurătoarea moșiei Clejănei, să se urmeze după povața pravilei, adică măsurătoarea să înceapă din hotarul moșiei Mariuța, unde sînt semne de hotare netăgăduite și stăpînite cu liniște, iar nu din hotarul moșiei Crovu, pentru care a fost prigonire și între răposatul paharnic Dinu, socrul jeluitorului, cu răposatul ban Costandin Filipescu, cu atît mai mult cu cît prisosul stînjenilor rămași după măsurătoarea celor 2687 ai baronului (măsurați cu stînjenul răposatului Șerban Vodă) va trebui să se alătore la moșia Crovu; după măsurarea ambelor moșii și statornicirea cu pietre și movile, să se dea carte de hotărnicie fiecăria, iar în caz de nemulțumire să se pună numai semne și să se sorocească pentru judecată.

Ms 958, 17, f. 80-86; I.D. dos. 14331/835.

649. — 1837 mart. 15. — În pricina clucerului Alex. Vlangali cu moșnenii Otești și Oteșciori din jud. Olt, Inaltul Divan întărește «alegerea» judecătoriei Olt și hotărnicia făcută de medelnicerul Greceanu, ca numitul clucer să stăpînească moșia sa — Cepturarii — împreună cu acei 366 stinjeni de moșie, cumpărați cu zapis din 1696 de către pitarul Barbu Fărcășanu, statornicindu-se cu pietre și movile hotărnicia făcută, întrucît s-au recunoscut de adevărate semnele după care s-au urmat, de către martori, cu carte de blestem; moșnenii vor răspunde pîritului cheltuielile de judecată. Cît despre tăierea pădurii și cheazășia ce cere clucerul de la moșneni că nu-i vor face vreun rău, după cum s-au lăudat, fiind puncte necercetate încă, acesta se va adresa judecătoriei județului 1).

Ms 958, 18, f. 86 v-95 v; vezi și nr. 535.

650. — 1837 ian. 18. — În pricina serdăresei Zambeta din Chișinău cu epitropii casei răposatului paharnic Dimitrie Zaman, pentru 10000 lei, luați cu zeciuală pe seama Hătmăniei de către medelnicerul Hristache Greceanu, din banii împliniți de serdăreasa după zapisele de datorie date de casa Zaman în schimbul datoriei de 32000 lei, Inaltul Divan hotărăște: epitropii casei paharnicului luîndu-și înapoi toate zapisele, care n-au putut fi împlinite din cauza lipsei de stare a datornicilor, să răspundă serdăresei acei 10000 lei luați de Hătmănie, pe baza poruncii pravilei, întărită și de Grigorie Ghica vv, care dă Hătmăniei dreptul de a lua a treia parte

1). Moșnenii s-au arătat cu împotrivire, pornind cu gilceavă asupra martorilor, îmbrîncindu-i și rupîndu-le hainele, pentru care lucru tribunalul, «pentru a lor frinare», hotărîse să se pedepsească cu 25 bețe, «spre pilda și a altora».

de zeciuială din toate pricinile Zămăneștilor cu creditorii lor, ca unii ce au căzut la învoială, înainte de a ajunge în fața judecății, întrucît serdăreasa Zambeta a dovedit prin acte, că răposatul ei soț apucase a pune sechestrul pe averea răposatului Zaman, înaintea încheierii acelei învoieli cu creditorii.

Ms 958, 19, f. 96-99; vezi și nr. 1, 947.

651. — 1837 mai 12. — Înaltul Divan, cercetînd pricina moșnenilor Căciulătești jud. Dolj, cu arhimandritul Hrisant Hurezeanu, fostul egumen al schitului Roaba, pentru un vad de moară și trei zile de pivă, ce le are schitul în hotarul Căciulăteasca, întărește stăpînirea schitului asupra acelei mori și pive, cum prevede alegerea judecătoriei Dolj și hotărîrea Divanului Craiovei, întrucît pîritul arhimandrit a dovedit, prin sineturi, drepturile schitului asupra acestora. Urmează ca jeluitorii moșneni să răspundă și cheltuielile de judecată și veniturile cum au fost stabilite de cele dintîi instanțe; cît despre venitul de la data hotărîrii Divanului Craiovei și pînă la aceea a Înaltului Divan, să se aleagă la fața locului, răspunzîndu-se și acesta numitului arhimandrit.

Ms 958, 20, f. 99 v-102; I.D. dos. 11666/836.

652. — 1837 mai 14. — În pricina fostului mare ban Costache Ghica, maior Scarlat Ghica și Grigore Ghica, fiii răposatului Grigore Ghica vv. din înția sa căsătorie, cu doamna Efrusina Ghica, a doua soție a domnitorului și polcovnic Ioan Cîmpineanu, episcopul fiicelor nelegitime ale răposatului domn, Înaltul Divan hotărăște:

1). să se desființeze diata răposatului domnitor ca nefiind urmată după pravilă;

2). moșia Orbeasca din jud. Teleorman, dar dinainte de nuntă, de acord cu părerea președintelui și a unuia din membri Divanului Civil să rămînă în stăpînirea doamnei Ghica; bănuiala Divanului Civil că acea moșie ar fi primit-o după nuntă, este nefondată, deoarece Marea Logofeție n-ar fi adevărit zăpădul acelei moșii, dacă darul s-ar fi făcut după nuntă;

3). să se desființeze înscrisurile Marghioalei și Elenței, fiicele nelegitime ale răposatului domn, deoarece luate ca foi de zestre sînt nepravilnice, înzestrarea urmînd a se face numai la căsătorie, de față cu amîndouă părțile interesate, cîtă vreme copilele sînt încă nevîrstnice. Luate ca daruri sînt iar nepravilnice, fiind făcute fiicelor domnului, pe care le numește domnițe», cînd de fapt ele nu sînt ale sale din căsătorie și nici de suflet nu pot fi luate, domnul fiind căsătorit și cu copii legitimi; de aceea toate cele cuprinse în aceste înscrisuri să treacă în «periusia» răposatului domn, împreună cu sineturile respective;

4). să rămînă și mai departe desființată epitropia polcovnicului Cîmpineanu, ne mai avînd nici un rost după desființarea acestor înscrisuri;

5). moșia Colentina, «afierosită» bisericii Colentina pentru întreținerea bisericii clădite de numitul domn, a palatului, parcului și celorlalte acareturi, să rămînă și mai departe acesteia, fără drept de a se înstrăina ceva din ea, menținîndu-se sub epitropia beizadelei Grigorie, iar în continuare a clironomilor acestuia, cu dreptul de a lua o parte din prisosul veniturilor, pentru osteneala depusă;

6). Să se lase doamnei Ghica din darurile dinaintea nunții și lucrurile de exoprică, acelea pentru care martorii vor da încredințare că sînt ca atare, iar celelalte să treacă în «periusia» răposatului;

7) să nu se țină seamă de bănuiala nedovedită a beizadelelor că s-ar fi tăinuit din averea părintelui lor, ci făcîndu-se masă toată «periusia» răposatului domn, să se plătească mai întîi datoriile rămase, să se înzestreze fiica din a doua căsătorie (Alexandrina) după rangul său, iar din rest să se facă 8 părți din care una, partea sufletului, să se lase în îngrijirea fiilor săi, 6 părți să se dea beizadelelor din întîia și a doua căsătorie, iar o parte să se dea doamnei Efrusina «catahrisis». Atît partea beizadelei Nicolae (din a doua căsătorie), cît și partea domniței Alexandrina, să se dea în îngrijirea Obșteștii Epitropiei, sub «privigherea» mamei lor, urmînd ca venitul să-l ia aceasta pentru întreținerea nevîrstnicilor, iar prîsosul să se strîngă la Obșteasca Epitropie, pe seama lor.

Ms 958, 21, f. 102-115; I.D. dos. 8156/837.

653. — 1837 mai 30. — În pricina lui Alecu Greceanu cu serdarul Iordache Politimos pentru răscumpărarea moșiei Beșteloaia din jud. Dîmbovița a răposatei sale sore Catinca Bujoreanca, vîndută pîrîtului serdar, Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 dec. 10, și dă dreptate lui Greceanu să răscumpere acea moșie cu protimisis, deși zapisul de vînzare a fost adevărit, deoarece s-a «urmat iconomie», trecîndu-se prețul de 50000 lei și o vie în loc de 43000 și via, cu cît s-a făcut vînzarea de fapt; jeluitorul să întoarcă serdarului Politimos prețul real al vînzării plus al acareturilor și îmbunătățirilor aduse moșiei. Îndatorează pe pîrîtul serdar să răspundă jeluitorului venitul luat de pe moșie și cheltuielile de judecată.

Ms 958, 22, f. 116-121; I.D. dos. 14295/835; vezi și nr. 650.

654. — 1837 iun. 4. — Înalțul Divan întărește anaforaua Departamentului Pricinilor Străine și hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1835 febr. 11, ca jeluitoarea Agnița, soția răposatului Toma Strelicovschi să răspundă Iohanei, văduva răposatului spîter Rot și lui Franț Colmaer doctorul, supus cesaro-crăiesc, sumele de bani prevăzute în zapisele de datorie, întrucît nici ea acum, nici răposatul său soț, la judecata Departamentului, n-au tăgăduit iscăliturile din acele zapise.

Ms 958, 23, f. 121-122; I.D. dos. 14313/835.

655. — 1837 iun. 4. — Înalțul Divan, cercetînd pricina vistierului Alex. Nenciulescu, epitropul nevîrstnicului Grigore Colfescu, cu păhârnică Zoița Caramanloaica, Sevastia monahia și medelnicereasa Elena Brezoaica, moștenitoarele răposatului paharnic Cănuță, hotărăște ca numitele moștenitoare să ia în «zaptul» lor «periusia» răposatului paharnic, pe temeiul rudeniei mai apropiate. Vor răspunde însă cu averea lor personală dacă la judecarea pricinii neorînduieșilor urmate de răposatul paharnic Cănuță în dauna nevîrstnicului Colfescu, pe timpul cînd a fost epitrop al acestuia, se va dovedi dreptatea Colfescului și dacă averea

«clironomisită» se va risipi între timp și nu va fi de ajuns spre despăgubirea sa, ca unele ce s-au grăbit a intra în stăpînirea acelei averi, deși nu era «desfăcută» încă de pretențiile celui epitropisit.

Cît despre plata avocatului și a taxei cerute de clironome, rămîne să se cerceteze după judecarea pretențiilor nevîrstnicului Colfescu.

Ms 958, 24, f. 122 v-123 v; I.D. dos. 8161/837

656. — 1837 febr. 9. — În pricina Marghioalei Lenj, fostă Bengescu, cu clucer Alex. Samurcaș, primul ei bărbat, Înalțul Divan hotărăște următoarele: să se întoarcă jeluitoarei arenda moșiei Braloștița din jud. Dolj, încasată de numitul clucer de la data despărțirii lor bisericești; să i se plătească cu dobîndă cei 4000 lei din venitul moșiei Bengești jud. Gorj, dacă și jeluitoarea se angajează să plătească dobîndă la sumele alese pe seama clucerului; să i se dea înapoi cele 82 suflete de țigani din zestre, afară de cei pe care i-a vîndut jeluitoarea, iar cei 6 — «spor» — să fie dați clucerului, după povața pravilei; să se urmeze întocmai după hotărîrea Divanului Craiovei în ce privește via de la Drăgășani și grădina din Craiova, darurile dinaintea nunții, cheltuielile de judecată și prețuirea clădirilor și a «meremetului» caselor din Craiova; să i se înapoieze sine-turile pe care le deține clucerul, obligat fiind a presta jurămînt pentru acelea care nu se află la dînsul; îndreptățește pe clucer să ia de la jeluitoare lei 11327,24 pentru îmbunătățirile aduse moșiei Salcia din jud. Dolj; îl apără de întoarcerea moșiilor Osica din jud. Romanați și țiganii cu venitul lor (moștenite de la răposatul vornic Știrbei), deoarece cu prețul căpătat din vînzarea lor, clucerul a răscumpărat partea din moșia părintească Bengeștii a jeluitoarei, ce fusese vîndută; în ce privește cheltuielile făcute în judecățile pentru moșia Cotinii, numitul clucer să le ceară de la Petrache Copăceanu; pentru răvașele de datorii ale serdăresei Păuna, moașa jeluitoarei și ale clucerului Otetelișanu, să-și caute dreptate cu clironomii acestora; îndatorează pe jeluitoare să plătească 5082 lei pentru hotărîrea Bengești, pentru care a dat înscris după despărțirea bisericească și hotărăște să fie jeluitoarea nesupărată de cererea clucerului, de a i se da a patra parte din averea jeluitoarei, «catahrisis».

Ms 958, 25, f. 124-132; I.D. dos. 14383/835.

657. — 1837 mai 7. — Înalțul Divan, de acord cu alegerea judecătorei județului și cu hotărîrea Divanului Civil, întărește stăpînirea pîrîtului Hristache Mariuțeanu asupra casei răposatei Cuțovschina, luate cu schimb de la stolnicul Urlățeanu, întrucît după pravilă, vînzarea lucrurilor nemișcătoare numai atunci este săvîrșită cînd vînzătorul, primind prețul sau încredințarea pentru prețul lucrului vîndut, dă cumpărătorului zăpîsul vînzării. Iar jeluitorul sluger Panait Vuțopolu nu are un atare zăpîs, ci numai o înțelegere cu răposata, pe cînd era în viață, de a-i vinde acele case, pentru care a și dat arvună 500 taleri. De aceea jeluitorul Vuțopolu să-și caute dreptul cu clironomii răposatei Cuțovschina, căci Hristache Mariuțeanu are zăpîs adeverit de Marea Logofeție, și să plătească pîrîtului 126 taleri, banii taxei.

Ms 958, 26, f. 132-134; I.D. dos. 17929/833; vezi și nr. 279.

658. — 1837 mai 12. — În pricina lui Gheorghe Nicolau, jeluitor supus prusienesc, cu Dimitrie Halepleoglu, supus francez, Înalțul Divan întărește hotărârea Divanului Civil, obligînd pe jeluitor să răspundă pîrîtului 6560 taleri pentru marfa de piei oprită de Iovciu, dovedit ca tovarăș de negoț al jeluitorului, cît și suma cheltuită cu aducerea lui Iovciu din țara turcească, plata taxei și a avocatului.

Ms 958, 27, f. 134 v-136; I.D. dos. 11679/836.

659. — 1837 iun. 2. — În pricina lui Manolache Faca jeluitor cu logofăt Dimitrache Hrisoscoleu, Înalțul Divan hotărăște că, deoarece împărțirea moșiei Făurei din jud. Buzău, stăpînită de părți de-a valma, s-a făcut de serdarul Paladi, orînduit de M. Faca, fără știrea logofătului Dimitrache, să se trimită din nou hotarnici din partea fiecărui devălmaș; acesta împărțind, după povața pravilei, moșia Făurei, să pună pietre, dacă părtașii vor rămîne mulțumiți, iar de nu, să pună numai semne, și să-i orînduiască din nou la Divan, urmînd ca fiecare din părți să-și mute pe cheltuiala sa clăcașii care vor cădea la împărțeală pe partea altui devălmaș, iar satul ce a fost adunat de răposatul tată și stăpînit mulți ani, să rămîină în stăpînirea logofătului.

Ms 958, 28, f. 136-139; I.D. dos. 8182/837 și I.C. 174/841.

660. — 1837 iun. 23. — În pricina logofetei Zmaranda Brăiloiu de la Craiova cu Hristodor Carianopolu, episcopul «clironomilor» fraților Nani, Înalțul Divan întărește anafarele veliților boieri din 1827 și hotărîrea domnească din același an prin care vînzarea la mezat a moșiilor Padea și Dranicu jud. Dolj a rămas nestrămutată iar sineturile deținute de numiții Nani, au fost date clironomilor pitarului Ianache Pană, cumpărătorul moșiilor. Hotărîrea este motivată astfel: răposatul Hagi Enuș, numit episcop al averii răposaiților boieri Brăiloiu, urmînd a vinde moșiile Padea și Dranicu pentru despăgubirea creditorilor, printre care se număra cu suma cea mai mare, le-a luat pe seama sa, pentru 60000 lei. A reținut în primul rînd, suma integrală ce i se datora, iar cu restul a plătit în același mod, alți creditori, deși înțelegerea dintre creditori și logofetea Zmaranda prevedea ca toate datoriile boierilor Brăiloi să se plătească scăzîndu-se cu 20% și cu dobînda anului de jale; rămînînd astfel prețul acelor moșii neachitat în întregime, n-a avut nici un drept răposatul Hagi Enuș să le dea medelnicerului Ioan Anastasiu în schimbul părții sale din tovarășia la negoț. Urmează ca numitul medelnicer și clironomii Nani să-și caute dreptatea cu casa Hagi Enuș, iar logofetea, pentru cheltuielile de judecată, să se adreseze judecătoriei județului.

Ms 958, 29, f. 140-152; I.D. dos. 11730/836 și I.C. 114/841.

661. — 1837 iun. 30. — Înalțul Divan întărește stăpînirea moșnenilor Sohodoleni din jud. Gorj asupra muntelui Sturu și o jumătate din muntele Șerba, stăpînit în devălmășie cu pîrîții moșneni Izvârnari din același județ, pe baza zapisului de învoire din 1806. Se hotărăște ca judecătoria județului să orînduiască un hotarnic, care să aleagă, la fața locului, muntele Sturu și Șerba de către muntele Măneasa, stăpînit de moșnenii Izvârnari în devălmășie cu mănăstirea Tismana, căruia numiții pîrîți pretind

că i s-ar fi făcut încălcare, zicînd că muntele Sturu ar fi de fapt în ținutul cesaro-crăiesc; punînd pietre, să dea ambelor părți carte de hotărînicie, iar de nu vor fi mulțumiți, să-i sorocească din nou la Divan; cît despre egumenul mănăstirii Tismana, care s-a înfățișat și el în Divan, să se adreseze la judecătoria de prima cercetare.

Ms 958, 30 f. 152-157; I.D. dos. 8157/837; vezi și nr. 1096.

662. — 1837 iul. 18. — În pricina moșnenilor Băneșteni din jud. Prahova cu mănăstirea Mărgineni pentru moșia Bănești, Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 1814 și cartea isprăvnicească din 1816 ian. 20, de cuprinsul căreia sînt mulțumiți jeluitorii și care a rămas întărită, fără drept de apel și hotărăște ca mănăstirea Mărgineni să stăpînească și mai deparle moșia Bănești — căreia în vremea veche i se mai zicea și Cîrlomănești — în puterea hrisoavelor domnești din 1635 și 1753. Sătenii Băneșteni să răspundă claca, dijma și toate adeturile moșiei după pravilă, întrucît nici hrisovul dat în 1624 strămoșului lor Miroslov și care se referă la moșia Cîrlomănești din jud. Buzău, nici copia de ocolnică, care se referă la alegerea moșiei Telega a mănăstirii, n-au putut dovedi cu nimic dreptul moșnenilor asupra moșiei Bănești, recunoscînd ei înșiși că n-au avut stăpînire nici ei, nici strămoșii lor.

Ms 958, 31, f. 157 v-162 v; I.D. dos. 11629/836.

663. — 1837 iun. 21. — Inaltul Divan, în pricina dintre jeluitorii Gugulești Costandin și Radu, din jud. Săcueni cu Nicolae Gulie, Costandin și Petre Predescu, de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 martie 12, cu care s-au mulțumit și jeluitorii prin vechilul lor, întărește stăpînirea pîrîților asupra celor 222 stînjeni, palme 5 din moșia Voinești împreună cu moara. Acești stînjeni fuseseră răscumparați cu protimisis de către pîrîți de la un Andrei, protimisis la care jeluitorii pretind că au avut mai multe drepturi, în calitate de rude cu vînzătorul, dar la sorocul fixat de Divanul Judecătoresc nu s-au prezentat la Inaltul Divan cu martorii spre a-și dovedi dreptatea; jeluitorii sînt obligați la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 958, 32, f. 166-168; I.D. dos. 16201/834.

664. — 1837 iun. 30. — În pricina jeluitorului Athanasie Popovici cu Sava Dobrovici, pentru capitalul investit în tovărășia ce au avut la pădurea de pe moșia Rădovanu din jud. Ilfov, Inaltul Divan infirmă anaforaua Divanului Civil din 1836 sept. 26 și hotărăște să se urmeze după învoiala încheiată între împricinați la judecata primei instanțe; pîrîtul Sava Dobrovici să prezinte catastihul de sumele încasate din venitul pădurii și de cele cheltuite în interesul tovărășiei; sumele rămase pe seama sa să se scadă din capitalul adus în tovărășie și să i se răspundă de jeluitor «cusurul» rămas, fără dobîndă, spre a stăpîni singur acea pădure, întrucît Athanasie Popovici nu putea să desfacă pe pîrîtul Sava din tovărășie, înainte de primirea acei catastih, neputînd cunoaște «cusurul» rămas de achitat tovarășului său.

Ms 958, 33, f. 168-168 v; I.D. dos. 11718/836.

665. — 1837 iun. 18. — În pricina Ioanei văduva, soția răposatului Nicolae dascălul din Craiova, cu Velea Petrovici, episcopul bisericii Sf. Gheorghe-Vechi pentru casa lăsată bisericii prin diată de Mihai dascălul, fratele lui Nicolae, Înaltul Divan hotărăște: întrucît diata s-a desființat, nefiind pravilnică și casa s-a împărțit în trei părți din care două s-au dat celor doi frați, Barbu și Nicolae răposatul, iar una fraților soției aceluia pe locul de zestre pe care s-a zidit casa, iar numita Ioana, împreună cu cumnatul său Barbu, au răscumpărat partea fraților soției, achitînd ea singură banii acelei părți, urmează să se scoată casa la mezat fără a se vinde; din prețul ieșit să se scadă costul îmbunătățirilor aduse de jeluitoare acelei case, iar restul să se împartă în 3 părți: una, a lui Barbu, donată bisericii, din care să se scadă cheltuielile de judecată, iar Ioana văduva să stăpînească celelalte două părți.

Ms 958, 35, f. 168 v-171; I.D. dos. 11694/836.

666. — 1837 iun. 30. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Gheorghe și Grigore Dănicel de la Răscăeți jud. Vilcea cu Elenca, soția răposatului vistiier Vasile Dobroneanu din jud. Teleorman, pentru răscumpărarea a 185 stj. de moșie din hotarul Dănicei, vînduți de unchiul jeluitorilor medelnicerului Niculi care, la rîndul său, i-a vîndut numitului vistiier. Jeluitorii se vor despăgubi cu a zecea parte din prețul vînzării, prevăzut de pravilă, de la ispravnicii care au adevărit zapisul acelei vînzări și care aveau datoria de a o face cunoscută celor cu cădere de protimisis, deoarece vînzătorul era mort la acea dată, iar stăpînirea numitei vistiierese asupra acelor stînjeni de moșie rămîne nestrămutată.

La această hotărîre se opun trei dintre boierii Divanului; aceștia, pe temeiul că jeluitorilor nu li s-a făcut cunoscută vînzarea și deci nu le-a trecut termenul pentru protimisis, sînt de părere că, după pravilă, jeluitorii au dreptul nu numai la despăgubirea de a 10-a parte la care este obligată casa răposatului medelnicer Niculi, dar și la răscumpărarea acelor stînjeni de moșie, pe baza rudeniei și a vecinătății.

Ms 958, 35, f. 171 v-174; I.D. dos. 11685/836; vezi și nr. 876.

667. — 1837 mai 10. — În pricina lui Nicolae, logofătul Sf. Mitropolii, cu șetrar Dimitrie și Iancu fratele său, fiii răposatului paharnic Fărcășanu, pentru a șasea parte din «periusia» răposatei Ecaterina Dărăboaica, cea de a doua soție a paharnicului, Înaltul Divan infirmă anafora Divanului Civil și hotărăște ca jeluitorul să rămînă apărat de pretențiile fraților Fărcășani ca unul ce a executat întocmai cele cuprinse în diata lăsată de răposata Dărăboaica, împărțind mănăstirilor și altor locuri toată averea rămasă pentru pomenirea sufletului său; răposatul paharnic nu are drept la a șasea parte din averea rămasă, deoarece nu are copii, iar răposata soția sa, a lăsat diată adevărită și urmată după toate formele, îndatorîndu-i pe pîrîi și la plata banilor taxei.

La această hotărîre se opun doi boieri ai Divanului, deoarece, după părerea lor, pravila nu prevede să se dea bărbatului a șasea parte din

«periusia» soției cu care a viețuit peste zece ani fără a avea copii, în cazul când aceasta a murit fără diată ¹⁾).

Ms 958, 36, f. 174-176; I.D. dos. 11719/836.

668. — 1837 iun. 23. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre H. Carianopolu, episcopul clironomilor Nani, cu postelniceasa Sevasti Arghiropolu, pentru «șferturile» scutelnicilor și poslușnicilor răposatului postelnic, încasate după 1827 de casa Nanilor în dauna postelnicesei Arghiropolu, autorizată prin hotărârea domnească din 1827 să le ia pentru împlinirea lipsei de zestre, se hotărăște ca numita casă să întoarcă postelnicesei Sevastii, toată suma cu dobînda «pravilnică» încasată după 1827 când Grigore Ghica vv. a revenit asupra hotărîrii sale din 1826, prin care dădea Nanilor dreptul de a strînge acele «șferturi» în contul datoriilor postelnicului către dinșii. Întrucît lipsa de zestre se protimisește față de orice alte datorii, vînzîndu-se și locul de casă, rămas de la răposatul postelnic, să se îplinească toată lipsa de zestre de 47920 taleri, precum și aceea ce se va mai dovedi la cererea postelnicesei, iar prisosul să se dea casei Nanilor; jeluitorul Carianopolu să plătească pîrteii postelnicesei taleri 11448 pentru cheltuielile de judecată și pagubele pricinuite prin încasarea ilegală a acelor «șferturi».

Ms 958, 37, f. 176 v-186 v; I.D. dos. 11732/836.

669. — 1837 aug. 4. — În pricina lui Alecu Săvescu cu soția sa Maria Săveasca, pentru siguranța zestreii sale, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 febr. 3 și, neținînd seama de afirmația jeluitorului că n-ar fi primit acea zestre, îi îndatorează să asigure soției sale Maria toate cele cuprinse în foaie, pe care, sau numita Maria, sau martorii cu mărturiile ce au dat înscris, s-o recunoască pravilnicește; jeluitorul încasînd veniturile acelei averi de zestre, să plătească soției cîte 6 lei pe zi, pentru întreținerea ei și a copiilor de la data cînd s-au separat și pînă cînd se vor împăca sau se vor despărți bisericește.

Ms 958, 38, f. 187-188; I.D. dos. 8175/837.

670. — 1837 aug. 10. — În pricina dintre Maria cofetăreasa din Pițești cu Elena și Dumitrana nepoatele răposatului Nicola, bărbatul dîntii al jeluitoarei, pentru partea din «periusia» numitului răposat moștenită de pîrită, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 iul. 18, rămînînd acea parte din avere nepoatelor, deoarece jeluitoarea a dat înscris de mulțumire pe cartea de «alegere» a judecătoriei în ce privește împărțirea averii. Întrucît copilul născut înainte de cununie, în numele căruia jeluitoarea cere partea moștenită de nepoatele răposatului ei soț, nefiind lăsată diată pentru acea «periusia», este îndepărtat de pravilă de la moștenire, copilul nelegitim nemoștenind pe tatăl său sau rudele din sus, nici tatăl său pe dînsul sau rudele din jos, numai pîrțile de vor găsi cu cale pot să împărțăsească pe acel copil cu ceva din partea lăsată lor pentru căutarea sufletului răposatului.

Ms 958, 39, f. 188 v-190 v; I.D. dos. 17964/833.

1. Diata prevedea a se acoperi biserica de pe moșia Coeni din jud. Ilfov a răposatului paharnic.

671. — 1837 aug. 10. — În pricina dintre Paraschiva argintarul din Tîrgu Jiu, cu cumnata sa Stanca, soția răposatului Gheorghe Popescu din Popești jud. Mehedinți și fetele acestuia Ilinca, Luxandra și Zmaranda, Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil din Craiova, din 1835 ian. 26 și întărește alegerea judecătorei de înțîia cercetare, după cum urmează: jeluitorul să stăpînească cei 50 stînji de moșie din hotarul lupca de Sus, ce-i zice și Siliștea, primiți de el prin zapisul de învoială al pîrteii Stanca drept despăgubire în locul celor 50 stînji din cei 100 din Văeni, vinduți de răposatul Gheorghe și răscumpărați de jeluitor dar care i-au fost luați prin judecată de către un popă Ștefan, întrucît diata răposatului Gheorghe s-a dovedit neadevărată, iar copiilor răposatului nu li se aducea nici o pagubă prin acea învoială.

Ms 958, 40, f. 190 v-192 v; I.D. dos. 14351/835.

672. — 1837 iun. 30. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 martie 13 în pricina dintre Pătru și Dinu Zbongheci și cetașii lor cu Nicolae și Pătru Rusulești și cetașii lor din jud. Dolj pentru două părți de moșie din hotarul Lăcustenii și Mușătoiu, date prin hotărnicia din 1731 în păstrarea strămoșilor Rusuleștilor, deoarece strămoșii Zbonghecilor, stăpîni ai acelor pămînturi, se aflau fugiți în țară, ca să le țină pînă la întoarcerea lor sau a urmașilor lor. Pîrții Rusulești urmează să stăpînească acele două hotare de moșie, cum le-au stăpînit în curs de 106 ani, în care timp au trecut toate «soroacele» orînduite de pravilă pentru orice fel de stăpînire; jeluitorii sînt obligați să plătească pîrților și cheltuielile de judecată, lăsînd la bunăvoința pîrților să împărțasească pe jeluitori dintr-acele hotare de moșie de vor găsi cu cale.

La această hotărîre se opun trei dintre boierii Divanului, pe motivul că sorocul de 30 de ani de la data lăsării în păstrarea cuiva a unui lucru, este «orînduit» de pravilă numai pentru acele tocmele pentru care nu s-a fixat termen. Ori în această pricină aflîndu-se trecut de hotarnic punctul că moșia urmează a se întoarce oricînd se va înfățișa cineva dintr-acel neam, iar de la înfățișarea jeluitorilor nefiind trecuți 30 de ani, urmează că aceștia au dreptate în cererea ce fac, cu rezerva de a dovedi că se trag dintr-acei strămoși stăpînitori ai moșiilor de prigonire.

Ms 958, 41, f. 193-195; I.D. dos. 11673/836 și I.C. 185/841.

673. — 1837 sept. 1. — În pricina moșnenilor Orodeleni din jud. Mehedinți cu hatmanul Costandin Brăiloiu, pentru călcarea moșiei Orodelu de Jos, prin măsurătoarea făcută moșiei Caraula a hatmanului, Înalțul Divan întărește «alegerea» judecătorei Mehedinți ca să se ia un hotarnic, acceptat de amîndouă părțile, care să aleagă în prezența tuturor vecinilor prin orice dovezi și chiar prin carte de blestem, semnele de hotar dintre Orodelu de Sus și Orodelu de Jos. Să se măsoare mai întîi moșia Orodelu de Jos după semnele ce se cuprind în hrisovul dat de Ștefan Racoviță vv.; întărîndu-se hotarul cu pietre și mobile, să se facă carte de hotărnicie în scris, întrucît moșnenii avînd hrisov cu semne și suma stînjiilor, după «povața pravilei», urmează a li se împlini mai întîi lor acei stînji și după aceea să se măsoare și moșia Caraula a hatmanului în ale cărui sine-turi nu se află trecută suma stînjiilor.

Ms 958, 42, f. 195 v-197 v; I.D. dos. 14330/835.

674. — 1837 sept. 21. — In pricina moșnenilor Boțulești din satul Sușița jud. Mehedinți, cu moșnenii Săvoi din satul Borăscu jud. Gorj, pentru răzorul despărțitor al moșiei Sușița de Sus de către hotarul Borăscu, Inaltul Divan întărește alegerea acestui răzor făcută la fața locului de către Ștefan Burileanu, «cilenul» judecătorei județului Mehedinți și hotărăște ca acel răzor despărțitor să se statornicească prin pietre și movile cum s-a ales de numitul cilen, potrivit cu anaforaua veliților boieri, cu care s-au mulțumit amândouă părțile, întrucît alegerea făcută de clucerul Glo-goveanu nu s-a urmat după instrucțiunile acelei anaforale.

Ms 958, 43, f. 198-200 v; I.C. dos. 150/841; vezi și nr. 595.

675. — 1837 sept. 29. — In pricina jeluitorului Răducanu Ion cu Gheorghe cofetarul și soția acestuia, Maria, pentru o datorie de bani, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 aug. 31, potrivit căreia pîrita urmează a se despăgubi de lipsa de zestre înaintea jeluitorului, deși foaia sa de zestre nu este adevărită de Logofeție, întrucît părinții pîritei, fiind locuitori ai satului Colentina — după Regulament — nici nu erau supuși la formalitățile legiuite pentru zălogiri și foi de zestre

Ms 958, 44, f. 201-201 v; I.D. dos. 11708/836.

676. — 1837 oct. 1. — In pricina slugerului Nicolae Vlădescu cu Arghira Poenăreanca pentru o datorie de bani, Inaltul Divan hotărăște să se vîndă cu mezat, în termen de 60 zile lucrul pus amanet și să se despăgubească numitul sluger cu suma ce are să ia, răspunzîndu-i-se și taxa, întrucît pîrita Poenăreanca nu a plătit la «soroc» cei 2400 lei aleși — la cererea sa — prin hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 sept. 22, potrivit căreia, în schimbul «cusurului» ce mai rămînea din datorie după achitarea celor 2400 lei, pîrita dădea jeluitorului în folosință casa sa pe termen de cinci ani.

Ms 958, 45, f. 202-202 v; I.D. dos. 14370/835.

677. — 1837 sept. 22. — In pricina dintre Mihalache tufecciul cu Sofia vaduva, mama sa vitregă, pentru diata tatălui său, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Divanului Civil, hotărăște ca pîrita Sofia să stăpînească căsuța lăsată moștenire de răposatul ei bărbat Nedelcu tufecciul, fără să o înstrăineze cît va trăi, sau să o lase moștenire altcuiva; jeluitorul să-i răspundă din cei 1500 lei, lăsați prin diată de răposat pentru înmormîntare și pomenirea sufletului, atît cîți va rămînea după scăderea sumei cheltuite de jeluitor pentru acestea, dovedită cu martori, și recunoscută de jeluitoare, jeluitorul să-i răspundă și 2000 taleri, lăsați de răposat prin diată, cu dobînda lor «pravilnică» de la data «alegerii» primei instanțe, deoarece n-a putut dovedi cu nimic că ar fi răspuns pîritei 526 taleri, bani pe care aceasta neagă că i-a primit; jeluitorul să plătească și cheltuielile de judecată și banii taxei.

Ms 958, 46, f. 203-204 v; I.D. dos. 14269/1835; vezi și nr. 81, 1082.

678. — 1837 sept. 27. — In pricina arhimandritului Efrosin Poteca, năstavnicul mănăstirii Motru, cu paharnicul Petrache Obedeauu și cu boierii Argintoieni, pentru călcarea moșiei Colibașii-Bocești a mănăs-

tirii, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei și cu alegerea tribunalului, hotărăște ca boierii Argintoieni să stăpînească moșia lor Argintoaia după cartea de hotărnicie și semnele puse în 1781 de hotarnicul Ioan vistierul, obligînd pe năstavnîc la plata cheltuielilor de judecată, a avocatului și a taxei; dacă pîritul va găsi călcarea moșiei mănăstirii, peste semnele acelei hotărnicii, să se adreseze din nou judecății întrucît boierii Argintoieni stăpînindu-și moșia cu carte de hotărnicie și cu sinet adeverit, pricina nu poate fi categorisită drept călcare de moșie, căci este stăpînire cu bună credință, iar de la 1781, data hotărniciei, a trecut termenul de 10 ani fixat de pravilă pentru pornire de jalbă.

Ms 958. 47, f. 204 v-208 v; I.D. dos. 8159/837.

679. — 1837 iun. 28. — În pricina Maricăi, nepoata de fată a lui Andrei Stîngăceanu și soțul său Ioan din Rășina jud. Gorj și alți moșneni Lumezani de acolo cu State și Costandin, frați Stolojani, pentru diata răposatului Andrei Stîngăceanu prin care lasă 120 stîngen: moșie fraților Stolojani, iar restul de avere nurorii sale Păuna și fratelui acesteia, Inaltul Divan hotărăște următoarele: din periusia lui Andrei Stîngăceanu, mort fără moștenitori de sus sau de jos, să se completeze mai întîi lipsa de zestre a răposatei Păuna, soția răposatului său fiu (pe seama clironomilor acesteia); să se dea Maricăi jumătate din averea rămasă, ea fiind ruda cea mai apropiată; moșnenii Lumezani să stăpînească cei 120 stîngen de moșie din hotarul Znagovu după învoiala ce au avut-o cu răposatul Stîngăceanu ca, în schimbul lor, să ridice o biserică pentru pomenirea sa; stîngenii cîți vor mai rămînea, să se dea în stăpînirea fraților Stolojani, după înscrisul cel au la mînă, pentru ridicarea aceleiași biserici, urmînd a întoarce moșnenilor Lumezani — atît din cheltuiala făcută de aceștia cu ridicarea acelei biserici, pe care au clădit-o fără ajutorul Stolojanilor — după numărul stîngenilor ce vor fi primit. Diata răposatului Andrei rămîne neținută în seamă, ca una ce nu este urmată după pravilă, deoarece răposatul Andrei, avînd nepoată de fată, trebuia să lase acesteia jumătate din avere și numai după aceea, să împartă cealaltă jumătate cum ar fi dorit.

Ms 958, 48, f. 208 v-213; I.D. dos. 14322/1835.

680. — 1837 sept. 17. — În pricina dintre Dimache comisul și slugerul Hristodor Marinoglu, supus britanic, pentru un zapis de 8000 taleri dat de Marinoglu lui Dimache la 18 dec. 1820 la ieșirea acestuia din slujba de capuchehae la Silistra cînd s-a desfăcut de comis pentru slujba de grămătic al-său și pentru vînzarea arenzii moșiei Măgurelile a mănăstirii Radu Vodă, a grîului și meiului cumpărat de comis de la sătenii din p'asa Lichirești, venitul unei mori și niște zapise de datorii ce avea să ia comisul de la niște turci, totul prețuit în acești 8000 taleri, pe care pîritul nu i-a răspuns, Inaltul Divan, în urmarea hotărîrii domnești din 1827 și a Logofetei Pricinilor Străine din 1829, condamnă pe slugerul Marinoglu să despăgubească pe comisul Dimache de cei 8000 taleri cu dobînda lor și cheltuielile de judecată, întrucît pîritul nu a dat jalbă în termen de 30

zile că n-a primit de la comis lucrurile și zapisele de datorii, cum a declarat în cele două zapise de desfacere a socotelilor dintre ei, vânzarea socotindu-se bună.

Ms 958, 49, f. 213-216 v; I.D. dos. 16235/832.

681. — 1837 febr. 19. — În pricina lui D. mitrie Haleplioglu cu Anton Fatuta, supus austriac, pentru contractul de cumpărare a 10.000 ocă lână ce pîrîtul pretinde că a fost călcat de jeluitor prin nepredarea «la soroc și la locul cuvenit» a acelei cantități de lână, Inaltul Divan hotărăște ca acest contract să fie desfăcut, întrucît pîrîtul a primit cantitatea de 8070 ocă; obligă pe pîrît să despăgubească pe jeluitor pentru pierderea suferită la acea cantitate pe care i-a refuzat-o sub cuvînt că nu este lână țigăie (prin scăderea ei în greutate, prin paguba la preț și pierderea încercată din cauza cîntarului care arăta mai puțin decît greutatea reală), cum și la plata avocatului și a taxei; pentru cheltuielile de judecată, necercetate de altă instanță, jeluitorul să se adreseze Tribunalului de Comerț.

Ms 958, 50, f. 216 v-221 v; I.D. dos. 14296/835.

682. — 1837 sept. 20. — În pricina logofătului Ioan Gărdăreanu de la Cernetei jud. Mehedinți cu Sofia Chinteașca din Craiova, pentru 336 stînjini din moșia Siseștii de Sus, același județ, făcuți danie de Manda Vlădoianca lui Antonie Scordilă, părintele pîritei, spre a înzestra pe fetele sale, Luxandra și Safta, vînduți cu mezat pentru acoperirea datoriei către stăpînire a numitului; Scordilă și cumpărați de logofătul Gărdăreanu, Inaltul Divan hotărăște ca această vânzare să rămînă bună dacă din «periusia» răposatului Scordilă se vor putea cumpăra alți 168 stj. pentru pîrita Safta; în caz contrar numitul logofăt să întoarcă partea sa din moșia cumpărată, împreună cu tot venitul și dobînda «pravilnică», întrucît înscrisul Mandej Vlădoianca prevedea ca atunci cînd tatăl va vinde acei stînjini, să cumpere alții în loc; pentru îmbunătățirile aduse părții de moșie a pîritei, dacă acea parte va trebui să fie restituită, să se urmeze după cuprinsul hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1834 iun. 1, obligînd pe jeluitor și la plata cheltuielilor de judecată; cît despre dreptul de prolimisis al Saftei asupra părții de stînjini a răposatei sale surori, Luxandra, vânzarea fiind făcută la o dată cînd ea se afla nevîrstnică, Divanul nu ia în seamă cererea sa, iar pentru problema că ea ar fi trebuit să «clironomisească» partea surorii sale, care a murit după părinții săi, să se adreseze judecătoriei județului.

Ms 958, 51, f. 222-225 v; I.D. dos. 16225/834, 4122/839 și I.C. 129/843.

683. — 1837 sept. 24. — În pricina jeluitoarei Ecaterina Tigveanca, fiica clucerului State Bucșănescu, cu paharnicul Ioan Budișteanu și părtașii săi, pentru călcarea moșiei Negovanii din jud. Argeș a jeluitoarei de către moșia Budeasa, Inaltul Divan întărește anaforaia veliților boieri din 1817 iul. 13. Se hotărăște ca numiții Budișteni să s'oboadă partea din moșia Negovanii pe care au împresurat-o prin dregerea sinetului lor în care fiind scris că hotarul trebuie să meargă «pe» apa Argeșului, ei au dres «peste» apa Argeșului, încălcînd astfel prin hotărnicia din 1792, moșia jeluitoarei; întrucît prin jurămînt s-a dovedit că hotarul între aceste

două moșii era matca veche a riului Argeș, pe unde curgea acesta în 1734, când s-a făcut siatornicirea acelor moșii, iar nu matca iazului Scăune'u, după cum au arătat pîrîiile la hotărnicia din 1792.

Ms 958, 52, f. 225 v-231; I.D. dos. 11649/836.

684. — 1837 oct. 6. — Înaltul Divan, cercetînd pricina lanei văduva, sora răposatului Panait Manciu din Ploești, cu soția acestuia Luxandra pentru două prăvălii ce i-au fost lăsate prin diată de răposat, confirmă hotărîrea Divanului Civil nr. 72/834, ca pîrita Luxandra să stăpînească toată «periusia» decedatului său soț, «pe chipul copilei sale», care s-a născut după moartea acestuia, întrucît în pricina de moștenire a copilului născut după moartea tatălui său, pravila prevede «stricarea» diatei, copilul moștenind averea rămasă.

Ms 958, 53, f. 231-232; I.D. dos. 16245/834.

685. — 1837 oct. 2. — În pricina lui Panu Annăuceanu și a celorlalte rude ale răposatului Zanea Diamandi bogasierul cu Ivancea Cealțcu, epitropul nevîrstnicului Alecu și cu Gheorghe Rafailă, avocatul Obșteștii Epitropii, pentru «periusia» lui Zanea, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoreasc din 1835 nov. 4 și înlătură pe nevîrstnicul Alecu de la acea moștenire, întrucît el n-a fost făcut fiu de suflet cu știrea și adevărarea judecătorilor locului, sau prin diată, așa cum prevede pravila, jalba fiind făcută în acest scop la judecătorie, dar aceasta nu s-a pus în lucrare din cauza morții sale. Se hotărăște ca acea «periusie» să o moștenească rudele cele mai apropiate ale decedatului.

Ms 958, 54, f. 232 v-233 v.

686. — 1837 oct. 18. — În pricina moșnenilor din satul Cheea jud. Vîlcea cu Drăghici, fiul lui Stoian Zavricea (Zavracea) din orașul Rîmnic, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 febr. 23 ca pîrîtul Drăghici să stăpînească partea de moșie din hotarul Cheea, care a fost a tatălui său Stoian Zavricea, întrucît prin cartea de hotărnicie făcută în anul 1781 și prin martori cu carte de blestem, jeluitorii au dovedit că nu toți Zavriceștii și-au vîndut părțile de moșie schiturilor Sărăcinești și Ezerul (ale Episcopiei Rîmnicului), ci unii au continuat să aibă stăpînire în acel hotar pînă în vremea «apostasiei», cînd tatăl pîrîtului a fost tăiat de turci.

Ms 958, 55, f. 233-236; I.D. dos. 8193/837; vezi și nr. 1048.

687. — 1837 aug. 4. — În pricina lui Dimitrie Gheorghiu din Ploești, cu Nicolae băcanul din București, pentru depunerea sumei de bani ce dădorează pîrîtul către jeluitor, Înaltul Divan hotărăște ca Nicolae băcanul să plătească lui Dimitrie Gheorghiu datoria de 2232 taleri ce la rîndul său are să ia de la jeluitor, cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii și pînă cînd îi va răspunde, întrucît amîndouă părțile îndatorate, fiind puse să jure pentru încredințarea înscrisurilor lor de datorie, pîrîtul băcan nu a primit a depune suma de 2232 taleri, după «povața» pravilei, care zice că atunci cînd se cere jurămîntul pentru sume de datorii, întîi să se

depună sumele la judecătorie și după aceea să se meargă la jurământ; pentru socoteala mărfii ce mai cere pîritul, să și-o caute prin judecată deosebită.

Ms 958, 56, f. 236-237 v; I.D. dos. 14303/835.

688. — 1837 iun. 12. — În pricina cluceresei Elenca Fărcășanca din jud. Vlcea cu clucerul Alexandru Vlangali pentru împresurarea moșiei Zevedeni de pe apa Oltului de către moșia Cîmpul-Mare de dincoace de Olt a pîritului clucer, Inaltul Divan hotărăște ca Vlangali să stăpînească acel codru de loc care s-a dovedit a fi al său, fiind rupt de apa Oltului din trupul moșiei Cîmpul Mare, și nu a provenit din măcinătura care, după pravilă, s-ar fi cuvenit cluceresei Fărcășanca. Această hotărîre este dată în urma alegerii făcute la fața locului de un cilen al judecătoriei locale cu încredințarea a 20 martori prin carte de blestem conform anaforalei Depart. de Șapie întărită de Grigore Ghica vv. din 1827 și cu care ambele părți au fost mulțumite. Cît pentru cheltuielile de judecată și venitul luat de jeluitor de pe acel codru, nefiind cercetate, să se adreseze pîritul la prima judecătorie.

Ms 958, 57, f. 237 v-242; I.D. dos. 16228/834.

689. — 1837 oct. 6. — În pricina lui Ioan Hagi Tudorache și tovarășia cu Pandele Nicolau, supus cesaro-crăiesc și cu ceilalți creditori ai acestuia, pentru datoria ce cere să ia înaintea celorlalți creditori, pe temeiul dreptului ce îl dă sechestrul pus înaintea falimentului, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 sept. 26 și îndatorează pe jeluitor, ca, urmînd și el după pravilă, să lase pîritului sorocul de 5 ani pentru plata datoriei, soroc la care au consimțit ceilalți creditori, mai mulți la număr și cu sume mai mari de luat, întrucît sechestrul pus de jeluitor, s-a urmat după acela făcut de Gheorghe Pestrițu, fratele numitului Pandele, cînd deja acesta era declarat în stare de faliment.

Ms 958, 58 f. 242-244; I.D. dos. 11723/836 și 4126/839.

690. — 1837 sept. 21. — În pricina lui Ioan Mohanul, Andreiu Piloiu și cetașii lor din Bumbuești jud. Argeș cu diaconeasa Serafima pentru alegerea a trei delnițe de pămînt în Bumbuești, pe care pîrita și neamul său le-au stăpînit pînă la hotărnicia din 1817, Inaltul Divan hotărăște ca Serafima să ia un inginer, care, împreună cu un cilen al Tribunalului, să aleagă acele trei delnițe nu înfundate cum au cerut jeluitorii ci dintr-un cap al moșiei pînă în celălalt, cu suma stîinjenilor după cum vor arăta sătenii că numita și neamul ei au stăpînit, punîndu-se pietre de hotare și făcîndu-se și carte de alegere în scris. Se va alege și venitul părților cotropite din 1817 și pînă se vor da în stăpînirea pîritei, cît și cheltuielile de judecată, în afară de cazul cînd pîrita va fi de acord să primească acei 120 stîinjeni, aleși de hotarnicul Carada, lîngă acei pe care îi are la Boșoara, cînd nu va mai fi nevoie de inginer ci numai de membrul judecătoriei, care să aleagă veniturile și cheltuielile de judecată. Jeluitorii vor despăgubi pe aceia ale căror părți de moșie vor fi căzut în bucata de pămînt dată pîritei.

Ms 958, 59, f. 244-249; I.D. dos. 8149/837.

691. — 1837 oct. 22. — În pricina isnafului butarilor cu Vasile Stătescu, pentru pagubele aduse pîritului de butari prin nerespectarea contractului ce făcuse cu dinșii pentru încărcatul și mutatul buților cu vin din cuprinsul orașului, în baza contractului ce și acesta avea cu Sfatul Orășenesc, Inaltul Divan, de acord cu hotărârile anterioare, obligă pe jeluitorii butari la plata sumelor pe care pîritul va putea dovedi că ar fi trebuit să le ia; îi mai obligă și la despăgubirea pentru pagubele ce i se vor fi pricinuit la uneltele pe care le-au folosit, întrucît Sfatul Orășenesc i-a desființat contractul pentru că ei — neținîndu-se de tocmeală — nu au avut oamenii cu ajutorul cărora să-și îndeplinească îndatoririle; de asemenea pravila prevede că acel ce nu va respecta contractul sau o parte din contract, este dator «paguba celui alt»; iar pentru faptul că ei ar fi fost îndemnați la nerespectarea contractului, de către isnaful cîrciumarilor, să se judece cu acesta.

Ms 958, 60, f. 249 v-252 v; I.D. dos. 8220/837.

692. — 1837 nov. 15. — În pricina epitropilor clironomilor răposaților frați Costa Nani, pentru executarea hotărîrii în pricina ce a avut casa Hagi Enușăștilor cu locuitorii din satele Bistreju, Plosca, Cîrna, Boicea și Bîrca jud. Dolj, pentru pagubele pricinuite de către aceștia moșiei Bîrca în timpul răzvrătirii din 1821, spre a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Craiovei din 1824, împotriva căreia numiții săteni n-au făcut apelație, Inaltul Divan hotărăște ca aceștia să rămînă apărați de plata oricărei despăgubiri, întrucît Divanul Craiovei fără cuviință a intrat în cercetarea acestei pricini; pentru pagube pricinuite în atari împrejurări obștești niciodată nu s-au plătit nimănui despăgubiri și de se vor îndatora pîriții locuitori la asemenea despăgubiri vor cere despăgubiri toți cei ce au suferit asemenea pagube în vremea răzvrătirii. Dacă li s-au pricinuit pagube în 1822 sau 1823, după liniștirea răzmeriței, să-și caute dreptate prin judecată deosebită.

Ms 958, 61, f. 253-254 v; I.D. dos. 14345/835.

693. — 1837 oct. 29. — În pricina dintre Constantin Brătășanu și părtașii săi Brătășani din Caracal cu Bica, fiica lui Drăghici Dobriceanu pentru 100 stînjeni moșie din hotarul Leotești jud. Romanați, moștenire a Bicăi de la mama sa Luxandra, fiica lui Iordache Brătășanu, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrita Bica să moștenească acel pămînt părintesc, pentru care mama sa a întors boierilor Brătășani prețul răscumpărării, sorocul nefiind încă trecut. Obligă pe jeluitori să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 958, 62, f. 255-257; I.D. dos. 11712/836.

694. — 1837 nov. 26. — În pricina polcovnicesei Zoița (Zinca) Strîmbeanca din Craiova cu mama sa căpităneasa Catinca Căcalețeanca din Căcaleți jud. Dolj pentru a șasea parte din «periusia» răposatului Ioan Drăghicioiu lăsată prin diată jeluitoarei, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 nov. 9, ca pîrita Căcalețeanca să sloboadă fiice: sale Zoica a șasea parte din averea răposatului său frate cu venitul respectiv, cît și cheltuielile de judecată. Jeluitoarea va întoarce mamei sale

cheltuielile făcute cu pomenirile și cu achitarea datoriilor mortului, proporțional cu partea sa, întrucît diata mortului fiind urmată după pravilă, Catinca Cacalețeanca n-a avut cuvînt să ceară a scoate pe fiica sa din înțlia căsătorie de la acea moștenire și să o pretindă numai pentru ea și pentru copiii ei din a doua căsătorie.

Ms 958, 63, f. 257 v-260; I.D. dos. 11641/836.

695. — **1837 sept. 29.** — In pricina lui Costandin Nicolîța Iovipale, cu nepoții săi: Elena, Catinca și Costandin, fiii lui Nicolae Nicolîța Iovipale, pentru averea «clironomisită» de numiții pîrîți și rămasă sub epitropia jeluitorului din cauza nevîrstniciei lor, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 aug. 24 ca jeluitorul Costandin să răspundă nepoților săi toată «periusia» ce le-a fost lăsată prin diețile bunicii și mamei lor, împărțită așa după cum se cuprinde în aceste dieți, cît și oricare altă moștenire ce li s-ar mai fi «coborît» în urmă, scăzîndu-se cu ceea ce va fi primit fiecare, întrucît prin bilanțul din 1830, jeluitorul s-a desfăcut de către pîrîți numai pentru marfa ce rămăsese în prăvăliile moștenite.

Ms 958, 64, f. 260-263; I.C. dos. 126/841.

696. — **1837 nov. 11.** — In pricina lui Theodor Basarabescu din jud. Teleorman cu serdăreasa Păuța Brăiloiuca pentru călcarea contractelor de arenda moșiei Ciocănești din jud. Romani și tăierea pădurii de pe acea moșie, arendă pe care jeluitorul n-a răspuns-o în întregime pentru că a fost oprit de vecini la tăierea unei părți de pădure sub cuvînt că le face călcare moșiei lor, Inaltul Divan hotărăște: să se facă o nouă cercetare la fața locului de către un cilen al judecătoriei județului prin martori și cu carte de blestem, unde se găsește moșia, spre a se dovedi dacă într-adevăr numitul Basarabescu a avut cunoștința pînă unde se întinde cu stăpînirea, ce pagube a încercat din «poprirea» ce i-au făcut vecinii de a tăia pădurea mai departe, de a păzi toate condițiile din contract și de i-a pricinuit și serdăreasa pagube. După constatările «cilenului» să se judece la judecătoria județului, urmînd a face apelație «treptelnic» în caz de nemulțumire, întrucît cercetarea la fața locului, orînduită de Divanul Craiovei prin boieri ceruți de împricinați (în urma căreia s-a hotărît ca jeluitorul Basarabescu să stăpînească numai arenda moșiei, pînă la soroc, iar contractul pentru tăierea pădurii să fie desfăcut), nu s-a făcut cu paza formelor legale, la cercetare neluînd parte și «cilenul» judecătoriei județului.

Ms 958, 65, f. 263-265 v; I.D. dos. 11656/836; vezi și nr. 863, 929.

697. — **1837 nov. 17.** — In pricina lui Dumitru Tudor măcelarul, cu Ioniță măcelaru', fiul său, pentru desfacerea tovărășiei ce au avut la negoț, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 ian. 26, ca Dumitru Tudor, care a încasat toate ciștigurile acelui negoț, pentru care Ioniță a făcut încredințare prin jurămint, să dea jumătate fiului său, după socoteala făcută acelei tovărășii de către Divanul de Comerț, răspunzîndu-i și cheltuielile de judecată.

Ms 958, 66, f. 265 v-267; I.D. dos. 8183/837.

698. — 1837 dec. 3. — În pricina lui Matache și Costandin Robești cu moșnenii Lăzurenii și Cîrstoi din jud. Argeș, pentru împărțirea muntelui Robu, ce îl stăpînesc în devălmășie, Inaltul Divan, pe lângă cele cuprinse în hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 iun. 12, mai cere să se facă cercetare la fața locului și dacă se va dovedi că într-adevăr moșnenii au mai băgat vite străine la pășune în înțarcătorile de devălmășie după hotărîrea lui Constantin Ipsilant vv., prin care au fost iertați de osînda ce le făcuse Alexandru Moruzi vv., să li se împartă acele înțarcători.

Ms 958, 67, f. 267 v-268; I.D. dos. 11706/836 și I.C. 77/842.

699. — 1837 dec. 8. — În pricina dintre maghistratul orașului Ploești cu Bălașa văduva, pentru un colț de loc, Inaltul Divan hotărăște ca judecătoria județului să orînduiască cercetare la fața locului prin martori cu carte de blestem. De se va dovedi că acel loc a fost stăpînit de pîrita Bălașa înainte de a se pune în lucrare Reg. Organic, să-l țină și mai departe, urmînd ca maghistratul să-i plătească și cheltuielile de judecată, iar de se va dovedi că n-a fost stăpînit de nimeni pînă la Regulament, să fie trecut pe seama orașului, în folosința Sfatului Orășenesc.

Ms 958, 68, f. 268 v-269; I.D. dos. 14310/835.

700. — 1837 dec. 10. — În pricina slugerului Alexandru Dinculescu din jud. Vilcea cu Preda Dinculescu (Diiculescu) și părtașii săi pentru un vad vechi de moară, în susul căruia slugerul a clădit o moară nouă, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 mart. 22 atît în ceea ce privește robirea precurmată de pîriti prin «pornirea» în judecată cît și cheltuielile de judecată la care este obligat jeluitorul a le plăti; pîritii nu sînt datori să se invoiască cu moșnenii Gorunești asupra împlinirii sorocului de 10 ani de cînd slugerul a clădit moara ca ei să aștepte cu facerea morii celei noi pînă la săvîrșirea pricinii. Judecătoria județului urmează să cerceteze dacă într-adevăr vadul cel vechi cade pe moșia slugerului așa după cum arată hotărnicia făcută cu ocazia acestei prigoniri.

Ms 958, 69, f. 269 v-270.

701. — 1837 dec. 10. — În pricina lui Gheorghe, nepotul Doichiții din plaiul Pîrscovului jud. Buzău, cu popa Gheorghe, popa Grigorie și alții, pentru pămîntul ce l-ar fi avut Doichița în Bălunești, Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 1823 și hotărăște ca pîritii să stăpînească moșia lor, întrucît cei 250 stînjeni ce i-a avut neamul Doichiței în Bălunești, au fost vînduți unui oarecare Lefter Cîrlova, care la rîndul său i-a dat danie schitului Alunișul, cu care urmează să-și caute jeluitorul dreptate, în cazul cînd numita Doichița nu ar stăpîni întreaga parte de moșie ce i se cuvine.

Ms 958, 70, f. 270 v-271 v; I.D. dos. 11633/836 și I.C. 13206/836.

702. — 1837 dec. 7. — În pricina locuitorilor din mahalaua Vergului, de pe locul numit «Doamna Ancuța», proprietatea logofătului Barbu Știrbei, cu polcovnicul Niculae Herișescu și cu Constantin Ioan, cum-părătorii aceluia loc, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrile Tribunalului

și Divanului Civil, întărește stăpînirea cumpărătorilor asupra aceluia loc. Locuitorii din mahalaua menționată nu pot fi socotiți stăpîni prin bună credință ai aceluia loc pe care și-au clădit case cu 25 de ani în urmă, deoarece nu au nici un înscris de tocmeală, ci numai răvașe de plata chiriei către stăpînul locului și un zapis de vînzare de casă între dînsii, în care se specifică pentru cumpărător că urmează a plăti chiria locului ca și ceilalți. Ei nu se pot folosi de sorocul de 10 ani, orînduit de pravilă și nici de temeiul stăpînirii prin rea credință al cărui soroc de 30 de ani nu a trecut, pînă la introducerea acțiunii pîrîților.

Ms. 958 71, f. 271 v-273; I.D. dos. 8239/837.

703. — 1837 sept. 26. — În pricina lui Gheorghe Nuțu cu căminăreasa Zoița Brața, pentru arenda moșiei Piersica din jud. Ilfov, Inaltul Divan întărește anaforaua Divanului Civil din 1836 febr. 3 ce hotărăște ca numita căminăreasă luîndu-și în stăpînire moșia, să întoarcă banii arenzii, primiți de la jeluitor, al cărui contract se desface; jeluitorul să răspundă venitul moșiei de la data luării în stăpînire și pînă cînd o va întoarce căminăresei, stricăciunile pricinuite acelei moșii și cheltuielile de judecată, întrucît n-a păzît contractul, neachitînd la soroc banii pentru arendă, pe care neprimindu-i căminăreasa, nu i-a depus nici la judecătorie, după cum povățuiește pravila.

Ms 958, 72, f. 273-276; I.D. dos. 8172/837.

704. — 1837 nov. 19. — În pricina păhărnicesei Elenca Crețuleasca cu logofăt Ștefan Bălăceanu, pentru alegerea moșiei Berceni de către moșia Cozleciiu din jud. Prahova, Inaltul Divan întărește hotărnicia din 1740 a 6 boieri, deoarece moșia Cozleciiu merge pînă în matca veche iar nu pînă în apa Teleajenului. Hotărăște ca părțile cu hotarnici și în prezența tuturor vecinilor să statornicească la fața locului hotarul dintre aceste două moșii, după semnele trecute în hotărnicia ce are logofătul Bălăceanu și după încredințările martorilor, cu carte de blestem, de va fi nevoie, făcîndu-se «alegere» în scris. Se va alege păhărnicesei și acea crivină pentru care logofătul n-a putut arăta vreun sinet spre a-și dovedi stăpînirea, aceasta neputînd fi așteptată pînă ce se vor judeca pricinile ce le are cu alți vecini, întrucît acelea nu au nici o legătură cu pricina de față. Pentru cheltuielile de judecată, pîrîtul logofăt să se adreseze judecătoriei județului.

Ms 958, 73, f. 276-281 v; I.D. dos. 8189/837.

705. — 1837 dec. 13. — Inaltul Divan cercetează pricina logofătului Dimitrie Ralet cu Gheorghe Giurescu, nevîrstnicul fiu al medelnicerului Ioan Giurescu, privind cheltuielile de judecată pentru cei 126 stînji de moșie din zestrea mamei nevîrstnicului Gheorghe, cumpărați de jeluitor, despre care cheltuieli în hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 mart. 19 nu se pomenește nimic. Se întărește stăpînirea numitului logofăt asupra acelor stînji care s-au vîndut de către medelnicerul Giurescu cu paza tuturor formelor cerute de pravilă și se hotărăște ca nevîrstnicul Gheorghe de va avea vreo pretenție în privința acelor stînji, să-și caute cu tatăl

său, medelnicerul, iar logofătul Ralet să adreseze cererea sa pentru cheltuielile de judecată la prima instanță.

Ms 958, 74, f. 282-283; I.D. dos. 8180/837.

706. — 1837 dec. 19. — În pricina moșnenilor Cireșani cu moșnenii din Valea Largă jud. Săcuieni care cer să se pună în lucrare hotărârea Divanului Civil din 1836 nov. 16, Înaltul Divan întărește acea hotărâre cu dreptul de a i se da săvîrșire întrucît moșnenii Lărgeni au pierdut «sorul» legiuit pentru apelație.

Ms 958, 75, f. 283 v-284; I.D. dos. 14317/835.

707. — 1837 oct. 20. — În pricina Uței văduva din București, cu Anastasia monah'a, mama sa vitregă și cu Hristache și Miha'ache, frații săi vitregi, Înaltul Divan hotărăște să se urmeze întocmai anaforaua Divanului Vremelnicesc privind lipsa de «exoprică» și lipsa din zestrea mamei: jeluitoarei, partea ce i se cuvine din moștenirea tatălui său și condeiele trecute în foaia sa de zestre ce nu i s-au răspuns de către tatăl său; în ce privește casele clădite de tatăl său pe locul de zestre al răposatei sale mame, din care i s-a dat jumătate la măritiş, să se urmeze de asemenea anaforaua Divanului Vremelnicesc; să se prețuiască de «maimarebaşa» și calfe pricepute partea de casă stăpînită de frații vitregi și să se scadă prețuul materialului din acareturile ce se aflau pe acel loc de zestre al mamei sale folosit la clădirea acelei case; jeluitoarea să răspundă fraților vitregi acea sumă luînd toată casa în stăpînirea sa; pentru «meremetul» casei, pîrîtii să se judece cu bărbatul jeluitoarei (de care este despărțită bisericește), întrucît pravila prevede că bărbatul este dator a plăti cheltuielile făcute pentru paza lucrurilor de zestre.

Ms 958, 76 f. 284-285; I.D. dos. 11716/836.

708. — 1837 dec. 1. — În pricina lui Alexandru Notara cu Tudorache, fiul medelnicerului Ioniță Cerchez, din Moldova, pentru 400 stîinjeni de moșie din hotarul Vlăduleasca jud. R. Sărat, Înaltul Divan hotărăște ca Alexandru Notara să stăpînească numai cei 299 stîinjeni asupra cărora s-a înțeles prin învoiala făcută cu pîritul Tudorache, întrucît Divanul socotește bună atît vînzarea cu zapisul din 1779 a celor 400 stîinjeni, făcută de preotul Ioan către grămăticul Costandin Notara, cît și răscumpărarea lor de către medelnicerul Ioniță Cerchez (care avea alți 45 stj. lingă acești 400) de la Panaiotache Notara, urmînd ca pîritul Cerchez să plătească banii taxei; pentru cheltuielile de judecată și venitul acelor 299 stj., de cînd i s-au luat din stăpînire și pînă cînd i se vor înloarce, jeluitorul să se adreseze judecătoriei.

Ms 958, 77, f. 285-290 v; I.D. dos. 11700/836.

709. — 1837 dec. 10. — În pricina lui Mihail Dilberovici cu Tudorache Nicolau, pentru tovărășie la arenda moșiilor Măgureni și Edera, închiriate de la marele postelnic Costache Cantacuzino, Înaltul Divan infirmă anaforaua Divanului Judecătoresc și întărește alegerea judecătoriei, apără pe Mihail Dilberovici de răspunderea părții pîritului din venitul acelor moșii pentru anul al doilea dearendă, întrucît pîritul nici n-a răspuns

partea sa de capital ce trebuia s-o depună în contul anului al doilea din tovărășia la arendă, nici n-a «căutat» de veniturile acelor moșii, după cum era învoiala, îndatorînd pe pîrit și la plata taxei; cît despre cheltuielile de judecată, să se lămurească după orînduială de judecătoria județului, fiind punct necercetat.

Ms 958, 78, f. 290 v-292; I.D. dos. 8237/837 și I. C. 5204/839.

710. — 1837 dec. 10. — În pricina apelațiilor Radei din Hodivooia și a lui Ion Politis, numita Rada încredințînd că a renunțat la apelația sa și a dat adeverință de mulțumire pe anaforaua Divanului Civil, Inaltul Divan întărește această anafora și hotărăște să se facă urmare întocmai după cuprinsul acesteia, întrucît, prin martori cu jurămint, s-a dovedit ca numita Rada este soră bună cu răposatul Dumitru bulugbașa, deși acesta nu era trecut în pomelnicul acesteia de la biserică, nici la vii nici la morți și îndatorează pe numitul Politis la plata avocatului și a taxei.

Ms 958, 79, f. 292 v-293; I.D. dos. 11638/836.

711. — 1837 nov. 2. — În pricina dintre «dipotații» mahalalelor din Giurgiu cu Gheorghe și Uța, fiica Păunei Cotăreasa, pentru un loc și casă pe care le cereau jeluitorii în calitate de epitropi ai bisericii din Giurgiu ca danie de la Iane, soțul Paraschivii, muma Păunii, fără să aibă nici o dovadă pentru aceasta, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaua Tribunalului Vlașca, ca pîrîții Gheorghe și Uța, cliromii Păunii, să stăpînească locul și casa, dovedite a fi fost al mamei lor Păuna ca moștenire de la Paraschiva soția lui Iane, pentru care aceasta a avut multe judecăți cu Gheorghe Gogoasă, care cu ajutorul gavazilor turci i-ar fi luat toate sineturiile acestui loc.

Pentru cheltuielile de judecată, pîrîții se vor adresa judecătoriei locale.

Ms 958, 80, f. 293-294; I.C. dos. 8164/837.

712. — 1837 nov. 23. — În pricina lui Matei Vlăcioiu (moșnenii Bălțați) din satul Bălțați jud. Teleorman, cu serdaru' Marin Butculescu și vistierul Costandin pentru alegerea moșiei Bălțați a jeluitorilor, cît și a moșiilor celorlalte două părți, Inaltul Divan hotărăște ca judecătoria județului să îndatoreze pe hotarnicii tuturor părților ca, împreună cu toți împrișinații, să pună la fața locului în lucrare hotărîrea întărită de Grigore Ghica vv., și aceea a Inaltului Divan din 1832, căreia nu i s-a dat săvîrșire din cauza neprezentării serdaru' lui Butculescu la fața locului, desăvîrșind hotărnicia acelor moșii după cartea din 1794, dînd fiecăruia carte de alegere în scris, după orînduială; cît despre cheltuielile de judecată și venitul ce vor fi luat prin încălcarea unii de pe partea altora, să se cerceteze de judecătorie, de față cu jeluitorii, Alecu Izvoranu, ginerele serdaru' lui Butculescu, căruia i-a revenit ca zestre moșia acestuia și cu vistierul Costandin, și cel care se va găsi vinovat se va îndatora să le plătească, punîndu-se în lucrare acea alegere, dacă părțile vor da adeverință de mulțumire în scris. În caz de nemulțumire se vor îndruma la instanța următoare.

Ms 958, 81, f. 295-296 v; I.D. dos. 11667/836; vezi și nr. 879, 974, 1158.

713. — 1837 dec. 17. — Înaltul Divan cercetează pricina moşnenilor Stoenişti din jud. Vlaşca cu stolnicul Petrache Periş pentru partea de moşie cumpărată de acesta de la Gheorghe Singureanu şi pentru care jeluitorii cereau drept de protimisis. Divanul Judecătoresc hotărâse ca moşia Stoenişti, aparţinînd la trei moşi, din care unul murind sterp, să se împartă pe jumătate, o parte revenind lui Singureanu; iar moşnenii pretindeau că moşia a fost pe patru moşi şi să se împartă pe trei. Înaltul Divan hotărâşte ca un membru al judecătoriei locale să meargă la faţa locului cu hotarnicii părţilor şi împreună cu vecinii şi prin carte de blestem să statornicească vechea stăpînire pînă la vînzarea către stolnic, punînd şi pietre dacă părţile vor fi mulţumite, iar de nu, să le sorocească la tribunalul local unde să se cerceteze şi cheltuielile părţii ce va avea dreptate. Cererea de protimisis a jeluitorilor este respinsă, întrucît pravila prevede că «la vînzările ce se fac prin mezat, protimisis nu încape».

Ms 958, 82, f. 297-299; I.D. dos. 17930/833 şi I.C. 130/843.

714. — 1837 dec. 1. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre epitropii clironomilor răposăţilor fraţi Costa Nani şi Nicolae Athanasie Guma, epitropul unora din clironomii răposatului Astriano, pentru «defăimarea» zapisului de învoială făcut de serdarul Polihronie Costa Nani şi fraţii săi cu pîrîtul Guma; numiţii Nani, potrivit acestui zapis, urmau să restituie 140000 lei din cei 242139, cît rămăseseră datori prin bilanţul din 1817 numitului Astriano, dar n-au făcut «teslim» lui Guma sineturile moşiilor Bîrca, Negoii şi Pădureţu după învoială şi nici banii nu i-au răspuns la termenele prevăzute; în afară de aceasta prin bilanţul din 1824, făcut la încheierea noii tovărăşii de la Sibiu, au trecut că ar fi datori 332836 lei, deci au urmat cu viclesug în învoiala făcută. Înaltul Divan, de acord cu hotărîrea Curţii de Revizie din 1835, hotărâşte să rămînă desfiinţat zapisul de învoială, întrucît a fost călcat de jeluitori şi urmat cu viclesug.

La această hotărîre se opun Gh. Filipescu şi Ştefan Bălăceanu, care cer să se achite banii din învoială şi să se despăgubească clironomii Astriano.

Ms 958, 83, f. 299 v-304; I.D. dos. 16243/834 şi 11661/836.

715. — 1837 nov. 12. — În pricina logofătului Sc. Mihălescu cu moştenitorii răposatului clucer Manolache Lahovari pentru măsurătoarea moşiei Ulmeni a generalului Varlaam, cumpărată la mezat de jeluitor, dar care fusese zălogită Lahovareştilor, Înaltul Divan hotărâşte ca numitul Mihălescu să răspundă pîrîţilor şi restul de bani ce mai datorează cu dobînda lor pentru acea moşie, cît şi dobînda preţului depus la Stărostie pentru preţul moşiei împreună cu cheltuielile judecăţii şi pagubele pricinuite Lahovareştilor, care n-au putut intra în posesia banilor deoarece nu s-a dat săvîrşire măsurătorii moşiei din cauza nemulţumirii logofătului Mihălescu, care voia ca în trupul moşiei Ulmeni să înglobeze şi trupurile Găvanu-Greci, Vătăşani, Ologi şi Sărăcioaia, iar prin hotărnicia lui Depărăţeanu, la vînzarea prin mezat, se arăta că este formată din mai multe trupuri. Hotarnicii ambelor părţi să măsoare moşia după hotărnicia lui Depărăţeanu dînd şi carte de alegere în scris, vînzarea rămîne bună după arătarea Curţii de Revizie întrucît a fost urmată cu paza tuturor formelor.

Ms 958, 84, f. 304-309 v; I.D. dos. 11668/836.

716. — 1837 nov. 20. — În pricina apelațiilor lui Anastasie Alexiu, Petre Gheorghiu și Domnica, soția sa, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 20 din 1836 martie 22, de care nu au fost mulțumite părțile și hotărăște ca să nu se țină în seamă înscrisul de datorie pe care răposata Maria Angheli l-ar fi dat ginerelui său Petre, ca fiind urmat de către acesta cu înșelăciune. Anastasie Alexiu, nepotul de fată al răposatei Maria, să primească jumătate din «periusia» răposatei pe temeiul pravilei, care dă drept la moștenirea părintească atît fiilor și fiiceilor ce sînt în viață, cît și copiilor acelor care au murit întrucît, prin diata morții, nu i se pune în sarcină nici o vină care, potrivit pravilei, l-ar putea îndepărta de la acea moștenire.

Ms 958, 85, f. 310-313 v; I.D. dos. 8181/837.

717. — 1837 dec. 16. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ioan Militar, Gheorghe, fratele său și Mihai, vărul lor, toți din satul Pîrscovu jud. Romanați, cu diaconul Ștefan Băloiu din Zănoaga jud. Dolj pentru 200 stj. moșie în hotarul Strîmba jud. Romanați, ai lui Vastie, strămoșul jeluitorilor; acești stînjeni, prin hotărnicia din 1794, au fost dați de stăpînire moșnenilor Stroești (80 stj.) și lui Ioan Băloiu, moșul pîritului diacon (120 stj.) drept zălog pentru că au răspuns plata hotărniciei acelor stînjeni, deoarece urmașii lui Vasile se înstrăinasera de prin acele locuri. Inaltul Divan hotărăște ca să nu se țină seamă de învoiala prin care Matei, fiul lui Rafailă, renunța la acei 200 stj. lăsîndu-i în stăpînirea diaconului Ștefan, ci jeluitorii să-i împartă între ei împreună cu orice alți urmași de ai lui Vastie, scăzîndu-se numai partea ce se va cuveni vărului lor Matei, pe care s-o stăpînească diaconul după învoială. Acesta a răspuns moșnenilor Stroești și pîritului banii plătiți de ei pentru hotărnicie, întrucît prin judecata pornită în 1814 de ieromonahul Rafailă, s-a «precurmat» sorocul de 30 ani, orînduit de pravilă, pentru stăpînirea prin rea credință.

Ms 958, 86, f. 314-317; I.D. dos. 11659/836.

718. — 1838 ian. 24. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 în pricina dintre slugerul Panait Vușopolu cu Zoița Titopoleos pentru o danie de bani ce i s-a împlinit de Agie de la jeluitor ca acei 227 (277) lei plătiți de jeluitor lui Bănică serdarul după răvașul pîritei, fără să ia de la acesta înscris, jeluitorul notînd această plată în dosul răvașului, să-l arate pîrita moștenitorilor serdarului Bănică, care, primindu-l, să fie jeluitorul scăzut, iar de nu, răspunzător. Dobînda pretinsă de pîrită la banii depuși de jeluitor la Agie nu se admite, întrucît hotărîrea Divanului Judecătoresc nu a fost desăvîrșită, făcîndu-se apelație.

Ms 959, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 14324/835.

719. — 1838 ian. 26. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ștefan, fiul lui Theodosie Prima, cu Păun și Matei Gheorghiu, frați, pentru datorie de bani, hotărăște ca să se vîndă prin mezat zălogul luat de jeluitor spre a se despăgubi de datorie cu

dobînda pravilnică, iar în privința scăderii din datorlia cuvenită lui Păun, a pagubei ce i-a pricinuit sechestrul pus de jeluitor, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 959, 2, f. 1 v-2 v; I.D. dos. 8184/837.

720. — 1838 febr. 1. — Inaltul Divan, în pricina dintre păhărniceasa Mariei Tăăranca, mama Ecaterinei Exarhîna, cu clucerul C. Burchi pentru moșia dată de zestre, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834, întrucît apelația Exarhinei nu a fost făcută în termen de 30 zile, ci după o zi de la împlinirea lui.

Ms 959, 3, f. 2 v-3; I.D. dos. 16187/834; vezi și nr. 1003, 1115.

721. — 1838 ian. 31. — Inaltul Divan, în pricina dintre Catinca Bibescu din Craiova cu moșnenii Ursați, ce le zic și Ursăței din jud. Gorj și Șt. Renghea cu cetașii lui, moșnenii Renghetici, pentru împresurare de moșie și neluare în seamă a înscrisurilor vechi ce au moșnenii Ursați, confirmă anaforaua Divanului Craiovei și hotărăște să se facă hotărnicia după cartea din 1763 cu deosebirea că trăsura din mijloc să se facă pe lingă apa Șușii, pe unde se va dovedi că a fost atunci, pînă în Lelești și la punctul ce va ieși suma stînjienilor 1000 să se pună piatră despărțitoare între Ursați și Lelești, ținînd seamă de hotărnicia din 1787, întrucît aceste două hotărnicii n-au fost contestate.

Acte din: 1566 (7074), 1696 (7204), 1763, 1787, 1814 și 1832.

Ms 959, 4, f. 3 v-7; I.D. dos. 11670/836.

722. — 1838 febr. 8. — Inaltul Divan, în pricina dintre polcovnicul Const. Herescu cu Elisabeta Ipsilante pentru stînjienii găsiți lipsă la vînzarea prin mezat a moșiei Bragadiru, hotărăște să se facă o nouă măsurătoare și prin locurile pe unde nu au putut umbra boierii hotarnici din cauza bălților; de va rămînea vreo parte nemulțumită să nu se pună pietre de hotar, ci să se înfățișeze părțile la Divan ca să se dea hotărîre desăvîrșită.

Ms 959, 5, f. 7-9; I.D. dos. 8249/837; vezi și nr. 572, 627.

723. — 1838 febr. 2. — Inaltul Divan întărește judecata Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre Ioan Gîngu din satul Băești jud. Vlcea cu Niculae Pleșoianu și Ioan Piciu pentru ca jeluitorul să între părtaș la vadul de moară și două bucăți pămînt din hotarul Dobricii, pe care moșnenii Băești l-au vîndut tatălui lui Pleșoianu după zapisul din 1792 ce l-a avut mama sa Ilinca. Intrucît jeluitorul nu poate face dovadă de stăpînire și cererea sa de a se da jurămînt moșnenilor și unui Nicola că a avut și el parte la acea moară, nu este admisă și rămîne bună hotărîrea Divanului Craiovei.

Ms 959, 6, f. 9-10; I.D. dos. 11640/836.

724. — 1838 febr. 22. — Inaltul Divan, în urma judecării Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Zisu Grecu Dimitriu și Alecu Poenaru cu Spiridon și Nicolae Căplescu pentru 1000 lei, ce datorează pîrșilor din

contractul de arendă al unui «codru» de loc, hotărăște ca Zisu Dimitriu să plătească piriților acei bani cu dobînda lor «pravilnică» pînă în ziua ce se vor împlini, precum și taxa și plata avocatului, iar în urmă să se socotească cu tovarășul său Alecu.

Ms 959, 7, f. 10-11; I.D. dos. 16214/834.

725. — 1838 ian. 28. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre stolnicul Răducanu Clineanu cu nora sa Maria Clineanu pentru lipsă de zestre din averea rămasă în urma morții soțului ei Costache Clineanu și hotărăște să se opereze «desfacerea de dat și luat» între jeluitor și piriță după catagrafia întocmită, neținîndu-se seamă de unele lucruri mărunte scăpate, iar dacă stolnicul va putea dovedi un alt condei, tănuit prin știința și viclesugul piriței, atunci să-l ceară și s-o «osîndească» la jurămînt.

Ms 959, 8, f. 11-15; I.D. dos. 8211/837; vezi și nr. 875.

726. — 1838 ian. 21. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ana văduva și Stanca fiica lui Stoica cu Ioan Prislopeanu ceașul din Vlădești-Pămînteni jud. Mușcel pentru stăpînirea unor părți de moșie vîndute pirițului de Manolache, soțul Stancăi, fără a pune «andipricon» și de Arsenie, fiul Anei văduva și se hotărăște ca Stanca să stăpînească partea vîndută pirițului de soțul ei Manolache fără întorcere de bani, fiind averea sa pîrintească; să stăpînească pirițul partea de moșie cumpărată de la Arsenie, fiul Anei văduva, fiind făcută cu știința ei și termenul de protimisis aproape trecut.

La această hotărîre nu se asociază trei membri ai Divanului pe motiv că termenul de protimisis nu a fost respectat și zăpăsul nu este iscălit de mama lui Arsenie vînzătorul.

Ms 959, 9, f. 16-17; I.C. dos. 79/842.

727. — 1838 mart. 1. — Înaltul Divan, în pricina dintre Răducanu Berechet din Filipești jud. Prahova cu moșnenii Dumbrăvești pentru moșie, confirmă anaforaua isprăvnică din 1824 ca neapelată de numiții moșneni în sorocul cerut de pravilă, deoarece la acea judecată ei n-au adus anaforaua veliților boieri din 1813, cînd li s-a dat dreptate.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre întrucît jeluitorul nu făcuse apel către domn contra anaforei din 1813, iar isprăvnicatul a dat anaforaua sa în necunoștința acestora și nu a fost citită în fața părților, spre a se vedea nemulțumirea vreuneia. Cer Divanului să intre în cercetarea pricinei.

Ms 959, 10, f. 17-18; I.D. dos. 8150/837 și I.C. 196/841.

728. — 1838 febr. 12. — Înaltul Divan, în pricina dintre Iordache Florescu aga cu Tribunalul de Comerț pentru neaplicarea «secestrului» de 240 galbeni, datoria lui Mihalache și Anica Racoviță către jeluitor asupra contractului de arendare pe anii 1840-1843, ci numai pe cel de pe anii 1837-1840, hotărăște:

Prezidentul și judecătorul numitului Tribunal, aplicînd «secestru» numai pe primul contract, nu au făcut abatere cu rea credință, și rămîn apărați de pretențiile jeluitorului.

Trei membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru motivul că numitul tribunal nu trebuia să legalizeze al doilea contract pînă nu se asigura răspunderea acelor galbeni către jeluitor de către logofătul Racoviță, propunînd să se prelungească contractul al doilea pînă la achitarea acestei datorii cu dobînda «pravilnică».

Ms 959, 11, f. 19-21; I.D. dos. 11625/836.

729. — 1838 febr. 11. — Inaltul Divan, în pricina dintre protopopul armenesc Ohan cu Elisabeta Varvarnali pentru «rămasuri» părintești, hotărăște: întrucît pîrita a recunoscut că a primit de la protopop 4000 lei, cît s-au socotit acele lucruri, jeluitorul rămîne nesupărat de către pîrită plătindu-i aceasta și taxa legiuită.

Doi membri ai Divanului se opun la această hotărîre pentru următoarele motive: deoarece celelalte instanțe obligă pe jeluitor să plătească toate drepturile pîritei între care și suma de lei 4000, nu se înțelege că cu acești bani s-au desfăcut și de «clironimia» părintească (o vie de 24 pogoane în dealul Văcărești, un loc și un mîrgăritar, un inel cu diamante și altele); jeluitorul este dator să o desfacă și de «clironomia» părintească, iar în privința înscrisului dat de pîrită la mîna jeluitorului, fiindcă n-a fost îndeplinit de jeluitor, rămîne desființat.

Ms 959, 12, f. 21-23 v; I.D. dos. 8173/837 și I.C. 192/841.

730. — 1838 febr. 25. — Inaltul Divan întărește anaforaua Divanului Civil din 1837 în pricina dintre Gh. Gamulea, supus cesaro-crăiesc, cu Calinic starețul m-rii Cernica și Policarp ieromonah pentru desființarea unui contract de închiriere a unor prăvălii după Calea Tîrgului de Afară și hotărăște ca să se strice acel contract întrucît așezămîntul nu a fost urmat cu plata chiriei la «sorocul» convenit, și să ia Policarp acele prăvălii în stăpînirea sa, plătind jeluitorul numai taxa.

Ms 959, 13, f. 23 v-26; I.D. dos. 8209/837.

731. — 1838 febr. 26. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre moșnenii Turturei și Cîrcoteni din Stănești jud. Vilcea cu patru «lode» din moșnenii Popești și Chînești din Craiova pentru stăpînirea moșiei Bratcoiu și Dejoiu de Jos, hotărăște ca jeluitorii să stăpînească numai pe cei doi moși mari, Prodea și popa Radu, iar pe Stanciu pe care ei vor să-l numească «moș» cu partea cumpărată de la Stana lui Dobroslav, netăgăduită de pîriți, să-l stăpînească cu ce li se va fi ales din partea Stanei după hotărînicia din 1834, conform anaforelei Depart. de Patru din 1810. Jeluitorii să plătească lui Filcu 1600 lei, iar pentru venitul și pagubele moșiei precum și pentru pretențiile de cheltuială ale pîriților să se adreseze la prima instanță de judecată, nefiind cercetate.

Ms 959, 14, f. 26-28; I.D. dos. 11648/836.

732. — 1838 ian. 26. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833, confirmă anaforaua Depart. de Opt din 1831 în pricina dintre Toma Mazilu, fiul lui Preda postăvarul din satul Dîrvari jud. Ilfov, cu medelnicerul Alecu Borănescu pentru răscumpărarea cu pro-

timisis a moșiei cumpărată în 1820 de la Zoîța Strimbeanca și a 50 stj. de moșie din hotarul Teșila, ce îi zice și Dărvari, pe care Toma îi stăpînea în devălmășie cu mama sa vitregă; acești stînjeni fuseseră cumpărați de medelnicer de la mama lui Toma Mazilu fără știrea sa. Se hotărâște ca Toma Mazilu să întoarcă medelnicerului Borănescu prețul cumpărării acelor stînjeni și al moșiei Strîmbenii, cumpărată fără știrea sa, peț ce se află «depoziton» la fosta Hătmănie încă din 1831.

Ms 959, 15, f. 28-30; I.D. dos. 16166/834.

733. — 1838 mart. 11. — În pricina dintre Sinesie Apostoleanu, episcopul mănăstirii Cotroceni, cu Teodor Anghelescu arendașul moșiilor Pietrile, Goșinari și Daia din jud. Vlașca, proprietățile mănăstirii, fiindcă nu a făcut «apelație» în termen de opt zile la judecătorie și de două luni la Divanul Judecătoresc, din care cauză hotărîrea judecătoriei a rămas definitivă și mănăstirea condamnată, Înalțul Divan întărește anafora judecătoriei de prima cercetare.

Ms 959, 16, f. 30 v-32; I.D. dos. 8247/837.

734. — 1838 febr. 28. — Înalțul Divan, în pricina dintre casa lui Barbu Mardale, fiul Marinei Enescu și a fraților săi Constantin și Vasile din jud. Mehedinți cu Iacov Săvoiu, numit și Biță, pentru împresurarea moșiei ce o are de la unchiul jeluitorilor, întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 și hotărâște ca Iacov Săvoiu să stăpînească acea moșie întrucît jeluitorii încă din 1833 s-au învoit cu pîritul recunoscînd că n-au dreptate și să-î ierte de cheltuielile pricinuite. Divanul obligă pe jeluitori să plătească pîritului 500 lei cheltuieli de judecată.

Ms 959, 17, f. 32-33 v; I.D. dos. 8153/837.

735. — 1838 febr. 28. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Enache Bărbieru cu Stancu Troceanu pentru un loc cu vie și hotărâște ca pîritul Troceanu să stăpînească acea vie după alegerea făcută la fața locului: jeluitorul, al cărui zapis pentru aceeași vie, s-a dovedit iconomicos și nu a lăsat pe martori să jure, este obligat să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Ms 959, 18, f. 33 v-34; I.D. dos. 8208/837.

736. — 1838 mart. 5. — Înalțul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre păhărniceasa Tița Văcărescu cu vorniceasa Sevastița Filipescu pentru tăierea pădurii din satul Maia, hotărâște ca amîndouă părțile să-și ia cite un boier mare care să cerceteze la fața locului prin carte de blestem: 1) dacă tăierea pădurii a fost făcută de jeluitoare, a întrebuintat-o sau s-a împrăștiat prin vinzări, sau de satele băjenărite în 1821, sau de armata rusească în 1828; 2) dacă pentru tăierea copacilor și căratul lor, a dat drept plată crăcile copacilor, copaci cu tulpină sau bani; 3) dacă au tăiat locuitorii de acolo, sau cei din satele împrejurase cu voia jeluitoarei, cam ce sumă a fost și de ce feluri precum și prețul; toate acestea să le comunice în scris Divanului cu deslușire și încredințarea martorilor în dosul cărții de blestem, ca să se hotărască stăpînirea în devălmășie.

Ms 959, 19, f. 34 v-37 v; I.D. dos. 11664/836; vezi și nr. 618.

737. — 1838 mart. 2. — În pricina divictarului Barbu Cataargiu, fiul și clironomul păhărnicesei Tița Văcărescu, cu fostul mare logofăt Costache Cantacuzino pentru stăpînirea și hotărnicia moșiei Voevoda, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 60/837 și hotărăște ca hotărnicii, împreună cu părțile, să facă măsurătoarea la fața locului la două «puncturi» din linia răzorului despărțitor dintre moșia Piatra și Voevoda către Drumul Turcilor; la trăsura de la mijloc și la a treia, cea de lîngă Drumul Țintii din jud. Prahova, să se îndrepte lipsa stînjeniilor făcută de Vlad logofăt. După ce se va împlini acea lipsă, dacă va rămîne măgura pietrei în trupul moșiei Piatra, să se statornicească linia răzorului despărțitor dintre moșii de la vadul Stejereilor pînă la movița de lîngă drumul Țintii și să se dea carte hotărnică. Dacă, după măsurătoare, măgura pietrei va rămîne în afara hotarului moșiei Piatra, să se măsoare după sineturile ce le au părțile și în urmă să se hotărască și moșia Voevoda.

Un membru al Divanului se opune hotărîrii deoarece Divanul avea drept să judece numai problema de prigonire, cuprinsă în hotărîrea Divanului Civil, nu și cea de lipsă de stînjeni și încă alte 3 puncte.

Sc. Grădișteanu se opune pentru faptul că hotărnicia logofătului Vlad nu este datată precum și pentru semnele de unde au început trăsurile.

Ms 959, 20, f. 38-47 v; I.D. dos. 8250/837. ♦

738. — 1838 ian. 26. — În pricina lui Constantin Drăgăescu logofețel din Ploești cu Paraschiva văduva, cumnata sa, pentru lipsă de zestre, Înaltul Divan hotărăște ca logofețelul Constandin, clironomul averii fratelui său, să plătească cumnatei sale lucrurile de zestre ce a încredințat că-i lipsesc, iar ea să întoarcă acestuia lucrurile luate din casa soțului său, arătate în cartea Tribunalului, deoarece nu a avut copii, iar de nu le are, să fie prețuite în starea în care au fost și să se scadă din suma zestreii; pentru cheltuielile de judecată, cerute de Paraschiva în sumă de 4230 lei parale 20, nefiind cercetate de nici o judecată, să se adreseze primei instanțe.

Ms 959, 21, f. 47 v-49 v; I.D. dos. 14361/835.

739. — 1838 mart. 21. — În pricina dintre Calinic arhimandritul Cernicanu și al doilea vistier Gh. Hristodolu, părtașii moșiei Cîmplina, cu Maria văduva, soția răposatului Rizea dascălul, pentru un cămin de casă înfundat pe care a făcut prăvălie de «alișveriș», aducînd pagubă drepturilor proprietaricești, Înaltul Divan, în unire cu hotărîrea lui Caragea vv. din 1814 și a veliților boieri din 1824, hotărăște: clironomii lui Rizea dascălul să stăpînească acel loc și casă după cuprinderea zapisului stolnicului Lupoianu fără a face nici un fel de «alișveriș».

Ms 959, 22, f. 50-52; I.D. dos. 14270/835.

740. — 1838 apr. 11. — În pricina dintre Gh. Ioan și Iana, soția sa, clironomii răposatului Ciocea brutarul, cu preotul Dimitrie Gușă pentru o datorie de 24000 taleri, Înaltul Divan întărind hotărîrea Divanului Jude-

cătoresc, decide ca jeluitorii, în soroc de 4 luni, să plătească datoria¹⁾. iar de nu vor plăti să li se vîndă acaretul amanetat. În privința scăderii de 7000 taleri să se adreseze la judecătoria de primă instanță și pentru siguranța lor că nu vor avea de unde să se despăgubească, pîrîtul preot să pună pentru acea sumă «amanet» sau să-i «depoziteze» la tribunal pînă la hotărîre.

Ms 959, 23, f. 52 v-54; I.D. dos. 7500/838.

741. — 1838 apr. 11. — Înalțul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre Niță Temeli și Anastasia, soția defunctului Dincă Temeli din orașul Rîmniciu-Vîlcea, cu Zoița Hristu preoteasa din Ianina și mama sa Crustala pentru o cîrciumă și băcănie din orașul Rîmnici ce hotărăște ca moștenitorii lui Dincă Temeli să stăpînească cîrciuma cumpărată de la Lazăr, ginerile Crustalei, conform zapisului de vînzare, pînă cînd pîrîtele vor face dovadă «destoinică» că nu a avut Lazăr acea cîrciumă de zestre; pentru înșelăciunea ce a suferit-o Niță Temeli de la Zoița prin vînzarea prăvăliei și apoi a cîrciumei, să-și caute dreptate la prima instanță de judecată.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, bazată pe interpretarea actelor prezentate, cerînd să se facă cercetare la fața locului cu carte de blestem și în urmă să se dea hotărîre.

Ms 959, 24, f. 54-61; I.D. dos. 14347/835 și I.C. 131/843.

742. — 1838 apr. 15. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Stan și Nicolae Ciovîrnache și cetașii lor, moșnenii Bălțești din jud. Mehedinți cu Barbu și Iordache, fiii lui Ioan Nițulescu, pentru stăpînirea în devălmășie a 340 stînjieni de moșie, hotărăște ca moșnenii Mițulești să stăpînească împreună cu moșnenii Ciovîrnachești pe din două cei 340 stj. moșie precum i-au stăpînit de la 1823, obligînd pe jeluitori să plătească pîrîților și taxa legiuită.

Ms 959, 25, f. 61-63; I.D. dos. 11681/836.

743. — 1838 apr. 17. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Stan Nisipeanu din satul Nisipe jud. Vîlcea cu moșnenii Stănești pentru stăpînirea a 92 stînjieni moșie, hotărăște ca Stan Nisipeanu să ia în «zaptul» și stăpînirea sa jumătate din acei stînjieni după cuprinderea condițiilor din așezămîntul încheiat în 1826, prin care pîrîții au răspuns 432 lei și au pus «soroc» pentru restul de bani pe care însă nu i-au întors; în privința lui Popa Ioan, fiul lui Popa Marin Bîrcănescu, care pretinde răscumpărarea stînjienilor cu protimis și cu care s-a judecat în 1834, acesta să se judece de-a dreptul cu jeluitorul.

Ms 959, 26, f. 63-64; I.D. dos. 11646/836.

1. La partea a 3-a din pravilă, cap. 8, parăg. 11, se spune: «Cînd se va trage la judecată un datornic ce n-a plătit datoria sa și va cere soroc, atunci, de va fi bogat în lucruri, să i se dea soroc de patru luni, dar de va fi sărac și fără a avea mijloace de plată, să i se dea puțin soroc și să se precurmeze judecata în grab».

744. — 1838 mart. 16. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Nicolae Velicu din Giurgiu cu Athanasie Popovici pentru călcarea contractului de tovărășie la arenda moșiei Băneasa, de către acesta din urmă, acuzat de furt și restituirea a 9497 taleri imputați de jeluitor și hotărăște: acuzația adusă de jeluitor pîrîtului se respinge, dovedindu-se el călcător al contractului; se va urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc și sentința Trib. Vlașca.

Ms 959, 27, f. 64 v.66; I.D. dos. 8171/837.

745. — 1838 mart. 15. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moșnenii Zlotești numiți și Drăcești și Poporățși cu Ioan, fiul lui popa Mincu, Ion Zlotescu și alți moșneni Zlotești, pentru prigonire de moșie și hotărăște ca să se urmeze cartea veliților boieri din 1797 făcută cu hotarnici luați de amîndouă părțile și pe care moșii jeluitorilor au dat mulțumire, întrucît nu mai poate fi valabilă cartea de judecată a răposatului mitropolit Daniil și a răposăților veliți boieri din anul 1724 (7232), aceasta fiind anulată prin lucrările făcute în urmă. Pentru celelalte cumpărături sau prigoniri, urmate de atunci încolo între părți, să se adreseze la prima instanță de judecată. Jeluitorii să plătească pîrîților cheltuielile de judecată și taxa legiuită.

Ms 959, 28, f. 66-67 v; I.D. dos. 11726/836; vezi și nr. 1220.

746. — 1838 apr. 29. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre șetrarul Stamate din Pitești cu Uța, Casandra și Manda, fiicele răposatului Petcu, pentru cotropirea unui loc, hotărăște ca jeluitorul să stăpînească locul și casa cumpărată de el de la Dima cu zapisul din 1800, iar prisosul de loc să-l stăpînească pîrîtele ca un loc slobod ce a fost cuprins de tatăl lor Petcu cu facerea unei colibe; cercetarea venitului și prețuirea să se facă după mijlocul ales de Divan.

Jeluitorul să plătească pîrîtelor taxa legiuită, iar pentru cheltuielile de judecată, prelinse de pîrîte, să se adreseze la prima instanță de cercetare.

Ms 959, 29, f. 68-69 v; I.D. dos. 8202/837.

747. — 1838 mart. 15. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1832 în pricina dintre fiii și moștenitorii lui Dobriță și Nica, moșneni Mușceleni din Mușcelu-Dării jud. Buzău, cu al treilea logofăt Matei Mușceleanu, Costache, fiul și clironomul medelnicerului Săndulache, moștenitorii răposatului Nica Mușceleanu, pentru stînjenii din moșia Mușcelu-Dării, hotărăște ca părțile prigonitoare să ia cite un boier hotarnic să meargă la fața locului unde, după alegerea din 1780, să «dezgrădinească» acel hotar de moșie de către vecinii răzeși după hotărnicia lui Colceag. După aceea să facă împărțirea stînjenilor pe trei moși, scoțînd cei 657 stj. (ai lui Enache Mușceleanu aleși de Isprăvnicie), să se ceară de la Mușceleni toate zapisele de cumpărături făcute de neamul lor de la neamurile jeluitorilor de la alegerea din 1780, și să se dea în «zaptul» și stăpînirea numiților acolo unde au fost acele cumpărături. Prisosul să se dea jeluitorilor și acelorora ce se trag din neamul lor și dacă părțile

sînt mulțumite, să pună pietre hotare, iar de nu, să facă numai semne și să-i «sorocească» la Divan.

Ms 959, 30, f. 69 v-72 v; I.D. dos. 16251/832 și I.C. 76/842.

748. — 1838 mai 11. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Corneni din jud. Prahova cu Costache Dobrogeanu pentru prigonirea moșiei Cornu, hotărăște ca C. Dobrogeanu să stăpînească părțile de moșie după hotărîrea din 1826 a hotarnicului Giurescu și numai pentru greșeala ce a făcut-o acesta la țidula ce le-a dat-o cînd a ales și împărțit moșia pe 8 moși mari, Trib. județului să orînduiască un membru al său care, de față cu moșnenii Corneni și cu polcovnicul C. Dobrogeanu, să îndrepteze acele greșeli fără să facă vreo altă urmare.

Ms 959, 31, f. 73-74 v; I.D. dos. 11672/836 și I.C. 160/844; vezi și nr. 255.

749. — 1838 mai 4. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre medelnicerul Scarlat Mănescu cu al treilea vistier Nicolae Rusănescu din Craiova pentru răscumpărarea a 20 stj. moșie din Ciumești jud. Dolj, hotărăște: Nic. Rusănescu să stăpînească acei stînjeși din Ciumești prin întoarcerea banilor, iar jeluitorul să fie obligat să-i plătească cheltuielile de judecată. Pentru cererea ce a făcut-o jeluitorul prin tacirul său ca să se îndatoreze pîritul a arăta în ce chip a răscumpărat cei 10 stînjeși din Vîlcănești, prin judecată sau prin înscris din partea tatălui său Radu Mănescu, să dea jalbă la judecătoria de înția cercetare.

Ms 959, 32, f. 75-76 v; I.D. dos. 8200/837.

750. — 1838 ian. 24. — Inaltul Divan, în pricina dintre Anastase, calfa de dulgheri, cu pităreasa Zinca Bălceasca pentru banii datorăți de la «adăugirea unei case» precum și sporul lucrărilor ce a făcut în plus peste contractul avut cu soțul ei, hotărăște ca pîrita să fie obligată a depune la Trib. Ilfov 1000 lei, banii sporului, cît și banii ce a rămas să mai ia jeluitorul după prețuirea făcută de «malmarebașa» și apoi Tribunaful să cerceteze pricina.

În privința cererii că «malmarebașa» ar fi încărcat-o la socoteală, să-și ceară despăgubirea chiar de la el, pentru că stăpînirea l-a orînduit în această slujbă ca om credincios care să urmeze după dreptate, iar nu să facă părtinire.

Ms 959, 33, f. 77-78; I.D. dos. 11690/836.

751. — 1838 apr. 25. — Inaltul Divan, în pricina dintre postelnicul Constantin Plaghiano cu Anița Dătculeasa și fiul ei Constandin din jud. Rîmnicu-Sărat pentru călcarea a 212 stj. din moșia Timboești, hotărăște ca boierii ceruși de părți să aieagă la fața locului stînjeșii postelnicului C. Plaghiano, după cartea de hotărnice din 1761, de moșia moșnenilor Timboești, apoi să cerceteze unde cad locurile date schimb de moșneni lui Plaghiano și dacă nu sînt tot acei 212 stj. dați de moșneni clucerului Cartargiu, unde mai înainte au făcut vînzarea lui Ioniță Datcu, precum a arătat Dătculeasa, sau sînt în moșia ce au mai avut moșnenii neînstrăinată; admite cererea lui Plaghiano ca logofătul Arghiropolu să facă și

alegerea moșiei Cîndești ce e învecinată cu moșia Timboești după hotărnicile și sineturile ce are; dacă părțile rămîn mulțumite să pună pietre de hotar, iar de nu, să pună numai semne și să arate în scris prigonirile ce se vor ivi.

Acte din: 1781, 1785 și 1786.

Ms 959, 34, f. 78 v-84; I.D. dos. 7491/838; vezi și nr. 840.

752. — 1838 mai 18. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre Uța, fiica lui Ștefan vameșul, cu Petrovici pentru o poliță de 50 lei și cheltuielile pricinuite și hotărăște ca slugereasa Bica Văleanca să stăpînească acei stînji iar prîsosul ce va mai fi într-acel trup de moșie, cotropit de slugereasă, după adevărîta moșnenilor și pentru a cărui călcare n-a fost făcută cercetare pînă acum, să se facă cercetare prin judecătoria locală. Dacă se va dovedi cererea jeluitorului neîntemeiată, atunci se vor îndatora moșnenii cu despăgubirea cheltuielilor pricinuite pîrteii; se încuviințează jeluitorului dreptul de a se numi «clironoamă» a tatălui său, întrucît nici o instanță nu i-a interzis acest drept.

Ms 959, 35, f. 84 v-86; I.D. dos. 7490/838.

753. — 1838 mart. 18. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1825 în pricina dintre Petre Iliovici Gîrlișteanu cu Dimitrie Petrovici pentru o poliță de 500 lei și cheltuielile pricinuite și hotărăște ca Dimitrie Petrovici să fie apărut de plata acestei polițe, întrucît s-a dovedit achitată și păstrată de jeluitor cu viclesug peste 14 ani. Jeluitorul este obligat numai la plata taxei; cît privește pretenția lui Dimitrie de a i se plăti cheltuielile pricinuite cu «străgănirea» prin judecăți, să se adreseze la prima instanță de judecată, nefiind încă cercetată.

Ms 959, 36, f. 86-87 v; I.D. dos. 8227/837.

754. — 1838 iun. 15. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre fostul mare logofăt Iancu Văcărescu cu vistiierul Rudolf Jipa, supus austriac, pentru datoria de 40000 lei cu «emanet» moșia Văcărești din jud. Dîmbovița și hotărăște:

1. jeluitorul să plătească pîrîtului datoria de 40000 taleri în lei, nu în monedă austriacă;

2. în privința achitării dobînzii banilor, judecătoria locală să desemneze un cilen care să cerceteze ce venit a luat Jipa pe fiecare an, precum și cel de la scutelnici și poslușnici, care să se scadă din dobînda «pravilnică» de un leu la 10 pe an;

3. nu se ia în considerație cererea pîrîtului că jeluitorul prin depunerea banilor împrumutați la tribunal i-ar fi pricinuit pagube și că l-ar fi scos afară de pe moșie; jeluitorul nu poate fi acuzat de dosire de acte pentru prelungirea judecății;

4. cilenul orînduit de judecătorie să cerceteze și stricăciunile făcute de arendaș, să dea acareturile în starea în care le-a primit;

5. pentru «secestrul» pus neaducîndu-se jeluitorului nici o pagubă de către pîrît ci numai o asigurare a sa contra pretențiilor ridicate de Cotopulea, alt creditor al jeluitorului, rămîne pîrîtul Jipa apărut.

Ms 959, 37, f. 87 v-100; I.D. dos. 16231/834.

755. — 1838 iun. 1. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moşnenii din satul Bîlta jud. Gorj cu schitul Strîmba pentru stăpînire de moşie, clacă şi dijmă ca schitul să stăpînească moşia Brădiceni, ce-i zice şi Bîlta, obligînd pe jeluitori a face clacă conform Reg. Organic, neţinîndu-se în seamă vechile aşezămînte decît numai pentru clădiri şi sădîri.

Ms 959, 38, f. 100-101 v; I.D. dos. 8235/837.

756. — 1838 mai 30. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre căminaruî Mihalache Darvari, soţul Elenei Buzeasca, cu clucereasa Aristiţa Grădişteanu şi căminăreasa Buzeasca, mama lor, pentru averea părintească şi hotărăşte: deoarece pricina a trecut prin toate treptele de judecată şi este întărită de Orînduirea Vremelnicească pentru scăparea sorocului de apelaţie, se menţine hotărîrea Divanului Domnesc, neputîndu-se ajuta cu nimic jeluitoarea cu «nepaza» paragrafului pravilei. De aceea, căminăreasa Buzeasca pe lingă cele 2 moşii ale sale să mai ia şi cîte lucruri va dovedi că sînt ale sale pe lingă cele ce vor fi în fiinţă. Aristiţa clucereasa să ia parte numai din avutul ce a rămas soţului ei la moarte, după plata datoriilor, neavînd dreptul asupra moşiei Berbeşti şi a şiganilor vînduţi, deoarece nu-i era moşia dată de zestre, ci a făcut parte din averea soţului său care a fost vîndută pentru plata datoriilor. Hotărîrea e întărită de fostul plenipotent generalul Kiselev prin ofisul de la 31 oct. 1830 şi în soroc de 60 de zile nu s-a făcut apelaţie.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru faptul că generalul Kiselev a întărit hotărîrea numai în ce priveşte respectarea formelor nu şi a fiinţei ei şi cîr ca Divanul să intre în cercetarea pricinii.

Ms 959, 39, f. 101 v-106; I.D. dos. 7504/838.

757. — 1838 mart. 2. — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina stolnicei Elena Hiotu şi Tarsiţa Creţeanca cu moşnenii Ghizdăveşti pentru protimisul răscumpărării moşiei Ghizdăveşti şi hotărăşte ca stolniceasa Elena Hiotu şi Tarsiţa Creţeanca să întoarcă pîrîşilor moşneni preţul cumpărării moşiei de la mama lor, fiind în drept a se bucura de protimis mai întîi dînsule, ca fiice; se socoteşte bun termenul de 6 ani de la achitarea preţului, iar nu cel de la începerea vînzării. Nu se iau în considerare semnăturile soţilor în zapis sau răvaş, neavînd vechilimea din partea lor pentru aceasta.

Trei membri ai Divanului nu semnează hotărîrea de faţă pentru motivele: jeluitoarele n-au dovedit că n-au ştiut de această vînzare, deşi soţii lor au semnat zapisele. Moşnenii Ghizdăveşti au răscumpărat acea moşie cu şîirea acestora, ca nişte epitropi ai soţilor lor. Jeluitoarele, de se consideră păgubite de către bărbaii lor care au ştiut de vînzare, urmează să se despăgubească de la dînşii ca nişte epitropi ai lor.

Ms 959, 40, f. 106-108 v; I.D. dos. 8207/837.

758. — 1838 iun. 15. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre serdaruî Nicolae Nica jeluitor cu fostul mare vornic Scarlat Grădişteanu pentru datoria de 8133 lei şi

hotărăște ca din suma depozitată de vornicul Grădișteanu la Logofetia Dreptății să se scadă suma de 8133 lei din zăpisiul de lei 12500, împreună cu dobînda lor «pravilnică» din ziua în care i-a primit serdarul de la baronul Meitani pînă la desfacere. Restul rămas din datoria din zăpisiul al doilea de lei 25070 a arătat fiul numitului serdar că a fost «răfuit» de vornicul Grădișteanu cu Obșteasca Epitropie.

Cheltuielile de judecată și banii rezultați din secestru cu dobînda lor și care întrec suma ce avea să ia serdarul Nica, să fie dați vornicului, fiind secestrați fără dreptate.

Ms 959, 41, f. 108 v-111; I.D. dos. 8204/837.

759. — 1838 mai 20. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre moșnenii Dragosloveni din satul Dragoslavele jud. Mușcel cu logofătul Nicolae Rucăreanu, pentru călcarea contractului de arendare a munților numiților moșneni, hotărăște: nu se pot lua în seamă arătările moșnenilor că ei nu pot arenda sau vinde acești munți, bazați pe hotărîrea lui <Constantin> Ipsilant vv. din 1806, înșiși ei cerînd aceluiași domn învoirea de a arenda pe cîte trei ani, ca pe urmă să arendeze lui Rucăreanu pe termene mai mari. Nu se ia în considerare nici arătarea că numitul logofăt nu are dreptul a cumpăra părți în munții lor, căci, prin zăpisiul lor, îl declară devălmaș și nici că acesta nu le-ar fi răspuns plata arenzii, întrucît ei înșiși n-au respectat termenele, pornind judecată; urmează ca pîritul să stăpînească arenda acestor munți după contract.

Ms 959, 42, f. 111-113; I.D. dos. 8186/837 și I.C. 91/841.

760. — 1838 iun. 15. — Înaltul Divan întărește hotărîrea sa din 1832 în pricina dintre marele ban Gh. Filipescu cu răposatul paharnic Răducan Fărcășanu pentru răzorul despărțitor dintre părțile lor de moșie ca hotarnicii părților împreună cu părțile și cu toți vecinii părților de peste Argeș ai moșiei Coeni din jud. Ilfov și avînd în față cartea de hotarnicie din 1757¹⁾, să hotărască la fața locului punînd pietre de hotar. Cine se va dovedi că a făcut vreo călcare, să plătească venitul luat după acea călcare și toate cheltuielile de judecată, conform și cu hotărîrea din 1832.

Ms 959, 43, f. 113 v-116 v; I.D. dos. 17958/833 și I.C. 1904/840; vezi și nr. 88.

761. — 1838 mart. 24. — Înaltul Divan, în pricina dintre Sultana Lehli și medelniceasa Elenca Brezoianu cu aga Grigore Filipescu pentru călcarea moșiei Vlădeni din jud. Ialomița, hotărăște ca din pietrele liniei despărțitoare dintre mănăstirea Sf. Gheorghe și aga Filipescu să se tragă spre Alecseni în sus stînjeni 400 și unde se vor împlini să pună pietre hotar la fiecare trăsură după «orînduiala hotarnicilor»; pentru cheltuielile și pagubele cerute de jeluitoare, să se adreseze la instanța de primă cercetare.

Constantin Gr. Ghica nu se unește cu această hotărîre pentru că Divanul nu trebuia să ia în cercetare sineturile prezentate de părți, ci să fi urmat hotărîrea Curții de Revizie, cu trimiterea hotarnicilor la fața

---

1. În hotarnicie sînt date semne hotare: din drumul lui Șerban Vodă pînă în hotarul Mitropoliei, în drumul Mocanilor cel vechi, la crucea de la stejar.

locului iar jeluitorile trebuiau să facă dovada cîți stînjeni li se cuvin după sineturi și aceea să li se dea; neputîndu-se dovedi, ambele părți, să urmeze vechea stăpînire.

C. Cornescu nu semnează hotărîrea deoarece a fost și la cercetarea făcută de Curtea de Revizie.

Acte din: 1674 (7182), 1692 (7200), etc.

Ms 959, 44, I.D. dos. 8169/837, I.C. 1863/840 și 197/841.

762. — 1838 mai 13. — Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre Elenca, soția răposatului doctor Panaiotache, cu vistierul Hristea Condeescu pentru călcarea hotărîrii moșiei Stoeneasca despre Epureasca din județul Ialomița și hotărîște ca Elenca «dohtoroaia» și pîritul vistier să-și ia hotarnici care să măsoare moșia Epureasca a pîritului și părtaşilor săi, după hotarnica din 1794. Prisosul de stînjeni, stăpîniți cu vicleșug de pîriți, să se alătore moșiei Stoeneasca a jeluitoarei cu semne despărțitoare. Să cerceteze asemenea și venitul acestor stînjeni călcați precum și stricăciunile făcute pădurii de pîrit.

Cheltuielile de judecată, atribuite pîritului de Divanul Vremelnicesc să le întoarcă jeluitoarei.

Ms 959, 45, f. 128 v-133 v; I.D. dos. 8223/837 și I.C. 127/843.

763. — 1838 iun. 8. — Înalțul Divan, în pricina dintre Bălașa fiica lui Matei Rumînescu cu Anica, fosta soție a lui Ioniță Rumînescu din Cîmpulung Mușcel, pentru protimisis de moșie, hotărîște ca Bălașa să stăpînească moșia stăpînită de soțul pîritei cu titlul de arendă întorcîndu-i-se venitul luat pe nedrept; pe bază de protimisis ce ar fi avut tatăl jeluitoarei și nesemnăt în acel zapis, aceasta să mai stăpînească și jumătate din partea de moșie cumpărată de tatăl pîritei de la unchiul jeluitoarei, cu întoarcerea de jumătate preț.

Trei dintre «mădularele» Divanului nu sînt de acord cu această hotărîre ci cu a Divanului Vremelnicesc, ca jeluitoarea să stăpînească acea moșie, întrucît soțul pîritei a stăpînit-o numai cu titlul de arendă, nu cu zapis de vînzare.

Ms 959, 46, f. 133 v-138; I.D. dos. 11733/836; vezi și nr. 900.

764. — 1838 sept. 5. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 în pricina dintre medelnicerul Mîrzea de la Vălenii de Munte jud. Săcuieni cu medelnicerul Nicolae Alexandrescu pentru datoria de 9000 lei și hotărîște ca jeluitorul să plătească banii datorăți medelnicerului Alexandrescu cu dobînda lor de la data zapisului pînă la desfacere, împreună cu taxa și onorariul de avocat; pentru celelalte socoteli, ce are cu casa căminarului Știrbei, să se judece cu clironomii răposatului căminar.

Ms 959, 47, f. 138 v-139; I.D. dos. 7525/838.

765. — 1838 febr. 21. — Înalțul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre căminarul Ștefan Bibescu cu Ecaterina Ciumbrovșchina pentru răscumpărarea moșiei pe bază de protimisis, cumpărată de Fratoșțițeanu fără știrea sa de la cumnata sa Elenca Bibescu.

și fiul ei Dumitrache în 1830, hotărăște: căminarul să întoarcă 35300 taleri prețul vânzării moșiei trecut în zăpis și să o ia în stăpânire, iar nu 29000 taleri, cit zice că a dovedit că s-a vîndut această moșie; pentru că are bănuială asupra prețului, dacă are vreo dovadă temeinică, să se adreseze primei instanțe.

Trei din «mădularele» Divanului nu se unesc cu această hotărîre ci sînt de părere că, în baza gradului de rudenie, are dreptate pîrita să stăpînească cea moșie după înscrisul vistierului Fratoștițeanu, primul cumpărător al moșiei.

Ms 959, 48, f. 139-142 v; I.D. dos. 11725/836; vezi și nr. 943, 1128.

766. — 1838 iun. 27. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1833 în pricina dintre moșnenii Trantești din satul Bălteni cu moșnenii Copăcești jud. Gorj pentru stăpînirea moșiei Butiana, ca stăpînirea moșnenilor Trantești de către moșnenii Copăcești ce le zic și Bălteni, despre Vlădueni, Cilibii și Păcurei să se urmeze după «alegerea» stolnicului Preda Săulescu, stăpînind numai jumătate din moșia Butiana; «alegerea» serdarului Monțescu să rămînă desființată fiind împotriva hotărîrii Divanului de mai înainte, cit și împotriva «ființii» acestei pricini.

Ms 959, 49, f. 142 v-148; I.D. dos. 8245/837.

767. — 1838 iun. 1. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre fostul mare stolnic Ioan Cătuneanu cu consilierul Ignatie Iacovenco pentru o datorie, cu «emanet» moșia Cătunu din jud. Dimbovița, hotărăște: fiindcă stolnicul Cătuneanu a pus «emanet» un lucru ce nu-i aparține, înșelînd instanța, să fie obligat a lua hotărînic care să aleagă stînjeții puși «andipricon» pentru fiul său, parucicul Cătuneanu, avere rămasă de la mama sa, precum și acei ai ceorlalți copii ai săi, iar ce va mai rămînea să se vîndă la mezat. Dacă suma rezultată nu va ajunge să acopere datoria, să se vîndă și cealaltă avere a sa. Se va cerceta dacă judecătorii Trib. Dimbovița au făcut cercetare cînd au legalizat actul de împrumut și găsindu-se vinovați, se va aplica Regulamentul.

Pentru cererea pîritului de a se popri arenda acestei moșii pe al cincilea an, aceea făcută în urmă de Ștefan Popovici, Anghel Teodoru că și ei ar fi creditori și a parucicului Cătuneanu pentru despăgubiri din averea mamei sale, la mijloc neexistînd o hotărîre judecătorească, să se adreseze instanței de prima cercetare.

Ms 959, 50, f. 148-153.

768. — 1838 aug. 12. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Ioan Vasiliu cu Gh. Nuțu, pentru arenda în tovărășie a moșiei Cîrciuma Domnească din jud. Dimbovița ca jeluitorul să răspundă pîritului paguba pricinuită după cartea de «erotocrisie» (arbitraj) făcută între dinșii și să plătească și 500 lei cheltuieli de judecată.

Ms 959, 51, f. 153 v-155 v; I.D. dos. 8198/837.

769. — 1838 iun. 1. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre moșnenii Bălteni cu Gh. Caracostea, Ioan

din Șerbănești din jud. Olt pentru răscumpărare de moșie cu protimis, hotărăște ca Gheorghe Caracostea să stăpânească moșia cumpărată de la Florea, întrucît numiții moșneni au avut cunoștință de această cumpărare și n-au făcut «apelație» în termen.

Ms 959, 52, f. 156-158; I.D. dos. 14364/835 și I.C. 1829/840.

770. — 1838 sept. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Ioan, nepotul lui Ioan Guran, cu Ilinca, soția lui Stanciu Tuțoiu, pentru stăpînire de moșie în hotarul Curva și hotărăște ca pîrita să stăpânească moșia din numitul hotar, întrucît jeluitorul nu a putut arăta zapisul prin care moșul său Ioan Guran și Ion Orbea, tatăl soțului pîritei, au cumpărat împreună acea moșie și nici stăpînirea pașnică de 30 ani, urmînd ca el, împreună cu cetașii săi, să stăpânească numai 35 stînjeni și trei cîrte după zapisul de învoială din 1821 și să plătească pîritei cheltuielile de judecată.

Ms 959, 53, f. 158-159; I.D. dos. 14291/835.

771. — 1838 sept. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834 și a Isprăvnicatului Săcuieni în pricina dintre Ioan, fiul lui Coman Tudorică din jud. Săcuieni, cu Dumitru Băcanu pentru «perusia» lui Coman, tatăl său și hotărăște ca pîritul și soția sa să stăpânească lucrurile date prin foaia de zestre de socrul său Coman, iar pentru că jeluitorul, fără dreptate, l-a tras prin judecată, să-i plătească lei 786 cheltueli de judecată și plata avocatului. În privința cheltuielilor ce pîritul afirma că le-a făcut pe la isprăvnicie, să se adreseze primei instanțe.

Ms 959, 54, f. 159-160; I.D. dos. 16211/834.

772. — 1838 sept. 7. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Dimitrie Teodoru cu Costea Foru pentru lucrurile sale și ale mamei sale hrăpîte de pîrit prin Agie, se hotărăște ca pîritul să întoarcă jeluitorului lucrurile luate și din suma de 2343 lei, ce e obligat pîritul să întoarcă, să se scadă 305 lei prețul pietrelor de diamant, pe cît s-a putut face dovadă că au prețuit, pentru care însuși jeluitorul s-a îndatorat prin învoirea din 1823; pîritul să-i răspundă banii ce vor rămîne cu dobînda lor și 200 lei cheltuielile de judecată.

Ms 959, 55, f. 160 v-161; I.D. dos. 11705/836.

773. — 1838 sept. 12. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre Elenca Săuleasa, soția răposatului Nicolae Săulescu al treilea logofăt, cu Catinka Vieroșanca pentru 1500 fiorini specificați în zapisul lui Radu Mazăre ce-l are de la «răposatul logofăt și hotărăște ca jeluitoarea să fie apărută de această datorie întrucît, după adevărînța arătată, banii au fost plătiți din 1822, iar pentru «cusurul» de dobînda ce pretinde că îl mai avea, nu putea să lase să treacă atîta timp fiind trecut în protocolul Satului-Lung din ținutul Brașovului.

Ms 959, 56, f. 161-164; I.D. dos. 16232/834.

774. — 1838 sept. 13. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre serdar Nic. Nica cu Hristache

Atanasiu zaraful pentru un zapis de datorie, hotărăște ca jeluitorul să plătească pîrîtului 256,70 lei, capetele din zapis cu dobînda prescrisă de pravilă de cînd se va dovedi că a luat banii din vînzarea țiganilor pînă cînd îi va înapoia, precum și cheltuielile de judecată.

Ms 959, 57, f. 164-166; I.D. dos. 7510/838.

775. — 1838 oct. 7. — Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Raducanu, fiul lui Anghel Mazîlu din satul Cernădia jud. Gorj cu Costea Negreanu și Pătru fratele său pentru stăpînirea părții de moșie a răposatului protopop Dumitru, hotărăște ca atît jeluitorul cît și pîrîții să stăpînească moșia în părți egale după zapisul de vînzare din 1808, dacă se va dovedi că acea moșie a fost zălogită în anul 1799 de către Anghel fiul lui Calotă Lădoiu la tatăl jeluitorului care la 1808 a vîndut-o atît către protopopul Dimitrie, cît și către Anghel Mazîlu, ce o avusese zălogită.

Ms 959, 58 f. 166-167 v; I.D. dos. 11624/836.

776. — 1838 oct. 4. — Inaltul Divan, în pricina dintre locuitorii privilegiați de pe moșia Slătioara, jud. Romanați a casei răposatilor frați Nani cu Hristodor Carianopolu, epitropul moștenitorilor acelor răposati, pentru «adetur» de moșie, hotărăște ca privilegiile să rămîna pentru toți ce se trag din acei ce au avut acest dar, însă numai pentru partea bărbătească, neputîndu-se «ajutora» epitropul moștenitorilor Nani cu partea femeiască, întrucît prin anaforaua lui Ipsilante vv. din 1797 darul ce li s-a făcut de a nu da dijmă, a fost dat locuitorilor ce aveau privilegii dinainte; în 1804 și 1817, prin hrisov domnesc, li s-a statornicit acest dar fără nici o deosebire, iar prin hotărîrea Inaltului Divan din 1833, întărită de domn, se mărginesc aceste daruri numai la acei care se trag din privilegiati.

Doi din membrii Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru că nu poate fi socotit ca privilegiu după pravila lui Ipsilante, ci mai degrabă ca o legiuire a prețului celor 12 zile de clacă.

Ms 959, 59, f. 168-171 v; I.D. dos. 7535/838; vezi și nr. 400, 645.

777. — 1838 mai 18. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Sibiești din jud. Săcuieni cu Costea Iconomu pentru protimisii de moșie, hotărăște ca moșnenii Sibieni să stăpînească acei stînji de moșie fără întoarcerea banilor, după înscrisul din 1827 și să plătească 3500 lei cheltuieli făcute cu judecățile ce au avut loc pînă acum, iar pentru a se «curma» pentru totdeauna «prigonirile și smăcinările» prin judecăți și pentru liniștirea obștii, Costea Iconomu să fie îndepărtat din sat.

Ms 959, 60, f. 171v-175 v; I.D. dos. 8166/837; vezi și nr. 257.

778. — 1838 sept. 30. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Dumitru Ionovici din Tg. Jiu cu Neagoe Staresin pentru stricarea «erotoorisiei» făcută între dînsii și hotărăște ca jeluitorul să plătească pîrîtului 6525 lei parale 38 ce s-au ales de judecătorii

propuși de părți după bilanțul ce l-au dat sub iscălitură, nefiind întemeiate arătările jeluitorului că acea adeverință de desemnarea judecătorilor din partea sa ar fi dat-o din închisoare.

Ms 959, 61, f. 175 v-177; I.D. dos. 14318/835.

779. — 1838 sept. 20. — Inaltul Divan, confirmând hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre comisu' Iancu Grădișteanu cu Bălașa, soția lui Dumitrache Hărgotă, pentru un vad de moară de pe apa Huzmiții din hotarul Tîmna, zestre de la mama sa Safta Urdăreanca-Tîmneanca, hotărăște:

Un «mădular» de la Tribunalul local, după hotărîrea domnească din 1824, să facă cercetare la fața locului, în prezența părților. De se va dovedi că au primit Timnencile acea a patra parte într-alt loc pentru folosul lor, să fie apărat jeluitorul; însă dacă acea moară căzuse în partea Timnencilor și jeluitorul pe nedrept a luat-o în stăpînirea sa și dacă se va dovedi că nu s-a «fărimat» pomenita moară din vina sa, să întoarcă pîrîtei moara în bună stare și venitul ei, plus cheltuielile de judecată.

Ms 959, 62, f. 177-179; I.D. dos. 7522/838.

780. — 1838 oct. 29. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 în pricina dintre pitarul Const. Anghelescu cu clucerul Grigore Obedeianu pentru stăpînirea moșiei Tămășasca din jud. Vlaşca, cumpărată de Const. Anghelescu de la schitul Țigănești cu 13000 lei și hotărăște ca pitarul să stăpînească moșia Tămășasca de la Vadu Lat, după zăpisiul de cumpărătoare de la schitul Țigănești și să i se plătească cheltuielile de judecată.

Ms 959, 63, f. 179-181; I.D. dos. 14333/835.

781. — 1838 sept. 5. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre arhiereul Himara Paisie, năstavnicul mănăstirii Nucetu, cu aga Iorgu Văcărescu pentru hotarul dintre moșia Pierșinari a pîrîtlui și moșia Nucetu a mănăstirii cu același nume și hotărăște ca stăpînirea moșiilor să se urmeze după linia care pleacă din casa lui Ionită Pleșea în Cuibul Berzei și de aici în nucul cu 4 frați, cum s-a dovedit din cercetările făcute la fața locului, cu carte de blestem. Pentru prețuirea venitului și tăierea pădurii de pe acel «codru» de loc călcat, se va urma hotărîrea Divanului Civil.

Acte din 1742 (7250).

Ms 959, 64, f. 181-187; I.D. dos. 7497/838 și I.C. 93/845.

782. — 1838 oct. 12. — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihalache Paciurea cu serdaru' Cost. Rătescu pentru un «făcău» de moară pe apa Răstoacii, la Tomșani și trei vaduri de circumă, confirmă hotărîrea Divanului Civil ca jeluitorul, pe lângă arenda convenită pîrîtlui pe doi ani în urmă și despăgubirile hotărîte de instanțele anterioare, să mai plătească 527 taleri și cheltuielile pricinuite, iar pînă la împlinirea «sorocului» să strîngă tot venitul moșiei după contractul ce are și de se va dovedi că s-a luat ceva de numitul serdar din zilele de clacă sau din orice alt venit, pîrîtlul să fie dator a întoarce jeluitorului.

Ms 959, 65, f. 187-189; I.C. dos. 9023/838.

783. — 1838 oct. 10. — Înaltul Divan, în pricina dintre Petre, fostul vătaf de pescari, cu Stan Poenaru pentru chiria unei prăvălii din București, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1833 ca jeluitorul să plătească chiria pe anii cît a stat în acea prăvălie după zapisul încheiat precum și reparațiile celor două odăi și să despăgubească pe pîrit de taxă și plata avocatului.

Ms 959, 66, f. 189-190; I.D. dos. 17925/833.

784. — 1838 sept. 16. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Dimitrie Stoianovici cu Ecaterina, fosta soție a baronului Burber (Budberg) și comisul Costache Racoviță pentru pagubele și cheltuielile pricinuite prin darea sa afară din arenda moșiei Peșceana jud. Gorj și hotărăște ca pentru pagubele suferite, jeluitorul, dacă crede că are dreptate, să-și caute cu moștenitorii baronului iar nu cu baroneasa; prelungirea contractului pe încă un an nu poate fi primită, neavînd jeluitorul nici o tocmeală în plus sau vreo dare de bani.

Ms 959, 67, f. 190 v-192 v; I.C. dos. 5375/831.

785. — 1838 febr. 4. — Înaltul Divan, în pricina dintre parucicul Alex. Brătășanu, sora sa Efrosina Brătășanca și Sultana Brătășanca, soția răposatului Nicolae Brătășanu cu cumnata lor Marița, soția răposatului Scarlat Brătășanu, pentru «periusie părintească», hotărăște:

1) din toată «perusia» să se plătească datoriile părinților;

2) din rest să se facă trei părți pentru trei frați;

3) din partea cuvenită lui Scarlat să se asigure întreținerea cumnatei lor Marița, după care, ce va mai rămîne, adunată cu părțile celor doi frați, să se împărțasească și sora lor Efrosina;

4) pentru pretenția lipsei de zestre a Sultanei, soția Carnetului Nic. Brătășanu, să se adreseze primei instanțe.

Gh. Filipescu se opune acestei hotărîri, fiind de părere că din întreaga avere să se plătească datoria toată, iar restul «perusiei» să se împartă în trei părți pentru cei trei frați. Din părțile acestor frați să fie înzestrate cele două surori, Zinca, măritată în 1815 și Efrosina nemăritată, după care să fie despăgubită și Obșteasca Epitropie din averea lui Scarlat și Marița, soția sa. Un alt membru, Alex. Nenciulescu, e de părere ca din toată averea să se scoată zestre Eufrosinei, potrivit cu aceea ce s-a dat Zincăi, apoi «perusia» să se împartă în trei părți după anaforaua veliților boieri din 1825 și dacă Scarlat, epitropul, va fi rămas dator către frați, atunci să se despăgubească mai întîi frații lui din partea sa potrivit cu «spusa pravilei» și apoi lipsa de zestre a soției sale.

Ms 959, 68, f. 193-201 v; I.D. dos. 11693/836.

786. — 1838 oct. 31. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdarul Tache Fărcășanu, fiul răposatului paharnic Fărcășanu cu Marghioala Vultureasca pentru 1943 lei parale 20, cheltuieli făcute la logodnă și hotărăște scutirea pîrteii de datoriile ce are față de jeluitor.

Ms 959, 69, f. 202-202 v.

787. — 1838 nov. 4. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Gh. Velcea cu clucerul Eftimie pentru stăpînirea moșiei Hobăia din jud. Vlaşca și hotărăște ca clucerul Eftimie să stăpînească moșia Hobăia și cele 10 suflete de țigani; jeluitorul nu are nici un drept la vînzările ce au rămas din partea serdarului Constantin Ogrezanu, fratele său și nici să ceară socoteală clucerului de «răspunderea» banilor căci din anaforațele Stărostiei se face dovadă că bani s-au «răspuns» prin Stărostie la epitropia mortului. De se va dovedi că mai prisoșesc ceva bani din vînzarea moșiei și a țăganilor pentru plata datoriilor, frații și surorile să se adreseze cu cerere la epitropie.

De asemenea clucerul să rămînă nesupărat din partea jeluitorului referitor la hotărnicia moșiei.

Acte din 1706 (7214).

Ms 959, 70, f. 203-204 v; I.D. dos. 8151/837.

788. — 1838 nov. 1. — Inaltul Divan, în pricina dintre slugereasa Catinca Sîmboteanu, fiica răposatului paharnic Const. Almăjanu, cu stolniceasa Elena Condurat, sora sa, pentru avere părintească, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca acestea să împartă frățește averea rămasă de la tatăl lor paharnicul Almăjanu. Catinca Sîmboteanu nu are nici un drept la averea mamei sale, care se socotește numai pe seama Elencăi Conduratu, dovedită singură moștenitoare a acestei averi.

Aceasta să plătească jeluitoarei plata avocatului și taxa legiuită, iar pentru celelalte cheltuieli pretinse de jeluitoare, nefiind cercetate, să se adreseze primei instanțe.

Ms 959, 71, f. 204 v-207 v; I.D. dos. 8212/837 și 4149/839.

789. — 1838 oct. 3. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1837 în pricina dintre moșnenii Mîrșani din jud. Romanați cu moșnenii Marotineni, pentru stăpînirea moșiei Mîrșani, hotărăște ca un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la fața locului prin carte de blestem; dacă se va dovedi că moșnenii Mîrșani au avut stăpînire în acel hotar după hotărnicia din 1786 timp de 10 ani fără nici un fel de reclamație din partea pîrîților, să rămînă stăpîni, iar dacă moșnenii Marotineni au apucat să stăpînească 10 ani fără reclamații din partea jeluitorilor în baza hotărniciei din 1813, să rămînă dinșii stăpîni ai acelor stînji. Dacă «prigonitoarele» părți vor rămîne mulțumite de alegerea «cilenului» orînduit, acesta să dea raport în scris și să se trimită la Divan spre a se desăvîrși hotărîrea.

Acte din: 1613 (7121), 1615 (7123), 1714 (7222), 1786, 1813, 1832.

Ms 959, 72, f. 207 v-211; vezi și nr. 950.

790. — 1838 sept. 30. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 în pricina dintre Stoian Tonea, nobil sîrb, cu D. Anagnosti, sudit britanic pentru simbrie și 7200 lei ce i s-au luat pîrîului de răposatului baron Meitani, arendașul ocnelor de sare și hotărăște ca Stoian Tonea să fie apărat de pretențiile de simbrie ale lui Anagnosti întrucît s-a dovedit că el a fost slujbaş al Eforiei Ocnelor iar nu grămătic al jeluitorului, precum și de banii ce s-au luat lui Anagnosti din ladă de baronul Meitani; pîrîtul să fie dator a da socoteală de banii luați de el de la «fețele» la

care a fost trimis de jeluitor, iar suma ce se va dovedi că a rămas bună asupra lui să o dea lui Stoian.

Tot pîritu: să plătească 126 lei taxa și avocatul.

Ms 959, 73, f. 211-214; I.D. dos. 11688/836.

791. — 1838 oct. 10. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil al Craiovei, în pricina dintre Vlăduț Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa și părtașii săi pentru clădirea unei mori pe apa Gilortului. ce trece prin moșia sa Jupînești jud. Gorj și hotărăște, în lipsa pîrîților, ca jeluitoru: să stăpînească moara ce o va face întrucît, după cercetările făcute, ea nu aduce nici un prejudiciu vecinilor prin înecăciunea morilor și moșiilor acestora; pîrîții, pentru că au căutat să-l «șicaneze» prin «tă-răgănarea» judecăților, să plătească jeluitorului 3817 lei și 256 taleri.

În privința venitului morii și pagubei pricinuită materialului să se adreseze la prima instanță de judecată, cu drept de apelație.

Ms 959, 74, f. 214-216; vezi și nr. 843.

792. — 1838 nov. 14. — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnice-reasa Manda Portăreasca cu colonelul Solomon și părtașii săi, moșneni Pleșoeni, pentru stăpînirea moșiei Pleșoiu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitoarea să stăpînească numai 440 stj. din moșia Pleșoiu de Sus, ce-i are de schimb de la Cîrstovești, cu semnele și movilele puse de hotarnicul Otetelișanu, neputînd trece cu lungimea nici peste Crăișani, nici peste chinga Milovanului, după învoia'a făcută între părți și alegerea de la fața locului; jeluitoarea, pe lîngă suma de 8781 lei parale 30, aleasă de Divanul Craiovei, să mai plătească pîrîtului încă 618 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 959, 75, f. 216-223; I.D. dos. 7501/838.

793. — 1838 oct. 28. — Inaltul Divan, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1834 și cartea de judecată a tribunalului local în pricina dintre Gheorghe, fiul popii Stoica, cu Ilie lumînărarul pentru diata Luxandrei, pe care jeluitorul voiește a o «defăima» pe motivul că numita nu era în mîntea ei și hotărăște:

1) diata e făcută conform pravilei deoarece jeluitorul nu a putut face dovadă că moarta era ieșită din mînti ci numai căzută în patima beției;
2) diata rămîne bună, căci liber este omul, dacă nu are rude din sus sau din jos, să-și lase avutul oricărui om cîstit.

Părțile «împricinate» sînt obligate să plătească pe jumătate cheltuielile de judecată și taxa legiuită.

Ms 959, 76, f. 223-224; I.D. dos. 16224/834.

794. — 1838 oct. 28. — Inaltul Divan, în pricina dintre Matei Irizan din Cîmpulung cu Nic. Boncănescu pentru protimisul unei case, vîndută de Maria, sora pîrîtului, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 ca pîrîtul Boncănescu să restituie lui Matei Irizan banii vînzării acelei case și să ia casa în stăpînirea sa, plătîndu-i pe lîngă 250 lei și 140 lei împreună cu taxa legiuită. Apoi, dacă Matei va socoti că are drept de despăgubire în puterea adevărîței date lui de fratele vînzătoarei, să-și caute dreptatea cu acela. În pricina deosebită ce s-a văzut din raportul

judecătorei că s-a ivit în urma acestei prigoniri între pîrit și Petre cu cetașii săi tot pentru protimisul casei, să se judece la toate instanțele.

Ms 959, 77, f. 224 v-226; I.D. dos. 8236/837.

795. — 1838 nov. 4. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea sa din 1833 în pricina dintre m-reă Mihai Vodă cu Chiriacița, soția răposatului Bazaca, pentru un loc din mahalaua Sf. Ioan Nou și hotărășe ca unul din boierii de la Judecătoria jud. Ilfov să măsoare stîinjenii locului cafenelei după zapisul ce există, apoi să măsoare locul Ologului și apoi al lui Gheorghita cîntărețul, «coborît» prin vînzare de la răposata clucereasă Gheorghitoaia la răposatul Manuc Bei și de la aceasta la mănăstire. Prisosul ce va rămîne este locul lui Bazaca. Apoi, dacă se va mai ivi ceva, să se judece de-a dreptul cu Maria Gheorghiu la prima instanță, iar pentru locul ulicioarei să se «păzească» învoiala dintre ei.

Ms 959, 78, f. 226-229; I.D. dos. 8218/837; vezi și nr. 244.

796. — 1838 nov. 1. — Înalțul Divan, în pricina dintre medelnicerul Gh. Măcescu cu casa răposatului agă Gh. Rasti pentru o datorie de bani, hotărășe ca medelnicerul Măcescu să fie apărat de cererea spătarului Racovița sau a «clironomilor» răposatului aga Rasti, întrucît datoria a fost plătită banului Barbu Văcărescu. Deci nici acesta, nici «clironomul» lui Rasti nu mai au dreptul de a o cere; dacă spătarul Racovița sau clironomii răposatului Rasti vor avea pretenții pentru acele zapise, între ei sau cu casa banului Văcărescu, să-și caute dreptatea între dînșii.

Ms 959, 79, f. 229-231; I.D. dos. 17976/833; vezi și nr. 307.

797. — 1838 nov. 22. — Înalțul Divan, în pricina dintre Const. Pantazi cu moșnenii Bunești, Bărăști și Voichicești din jud. Teleorman pentru răscumpărarea celor 97 stj. moșie în hotarul Maldăru, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca Pantazi Const. să stăpînească stîinjenii de moșie cumpărați cu zapis de la Radu, fiul lui Marin, în 1824, deoarece moșnenii nu pot invoca dreptul de protimis căci au fost anunțați prin zapcii Isprăvnicatului și nu s-au prezentat la vînzare. Pîrții sînt obligați să plătească «taxa judecătii».

Ms 959, 80, f. 231-232 v; I.D. dos. 7503/838.

798. — 1838 nov. 22. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moșnenii Roșcioreni, ce le zic Epurani, cu moșnenii Teșani din jud. Olt pentru moșie și hotărășe ca moșnenii Teșani să stăpînească moșia pe baza actelor de învoială făcute între dînșii, unul din 1798 și altul din 1811 și a hotărînciei din anul 1811, după care s-a stăpînit moșia de atunci și pînă la 1837. Moșnenii Roșcioreni să plătească moșnenilor Teșani legiuita taxă, iar pentru celelalte cheltuieli să se adreseze la judecătoria de primă cercetare.

Acte din 1660 (7168).

Ms 959, 81, f. 233-234; I.D. dos. 11702/836.

799. — 1838 nov. 15. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Maria văduva din mah. Scaunele cu fratele ei State argintarul pentru stăpînirea unei prăvălii din acea mahala, cumpărată de tatăl lor cu banii ei de zestre, hotărăște: să se urmeze întocmai anaforaua Depart. de Șapte din 1831 și hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833, întrucît jeluitorul nu se poate prevala de adeverința mamei sale din 1831, prin care i s-ar fi lăsat ei acea prăvălie, deoarece la judecățile anterioare n-a arătat-o, și a tăgăduit-o atît ea, cît și mama sa.

Ms 959, 82, f. 234-236; I.D. dos. 17984/833.

800. — 1838 oct. 18. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre medelnicerul C. Sterian din orașul Rîmnicea cu Grigore Lăceanu din Craiova pentru o datorie de 3000 lei și condamnă în lipsă pe jeluitor să plătească pîritului suma de 3000 lei precum și taxa avocatului.

Ms 959, 83, f. 236-237 v; I.D. dos. 11695/836.

801. — 1838 aug. 22. — Înaltul Divan, în pricina dintre Matache, fiul vistiierului Lefter Borcescu, cu al treilea logofăt Gheorghică Urlățeanu pentru stăpînirea a două părți de moșie din hotarul Fundăneasca jud. Săcuieni, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca Matache Borcescu să stăpînească părțile de moșie cumpărate de la Ghioculești după zapisele de cumpărătoare ce le are de la Urzești și după vechea stăpînire, confirmată prin hotărnicia celor 4 boieri și a celor 5 megieși din 1741; Urlățenii, ce se trag din Ghioculești și Serghiești, să stăpînească cele două părți de moșie din același hotar, care încep din partea lui Nica Orza pînă în hotarul Stînceancăi.

Pîritii să plătească cheltuielile de judecată pentru care să se adreseze primei instanțe de fond.

La această hotărîre se opun: Scarlat Grădișteanu pentru că nu s-a urmat hotărîrea Divanului Civil de a se face cercetare la fața locului și Ștefan Bălăceanu, fiindcă s-a pus bază pe sîneturile noi, înlăturîndu-se cele vechi asupra cărora existau hotărîri de judecată și hotărnicii făcute de hotărnicii orînduiți de domnie și asupra cărora nu s-a găsit nici o reclamație din partea Orzeștilor. Admite stăpînirea Urlățenilor asupra a două părți și a Orzeștilor asupra unei părți după hotărnicia serdarului Greceanu din 1804, făcută la fața locului cu carte de blestem și «cilen» judecătorească.

Acte din: 1635 (7143), 1643 (7151), 1650 (7158), 1661 (7169), 1713 (7221), 1741 (7249), 1796, 1804.

Ms 959, 84, f. 237 v-249; I.D. dos. 8190/837.

802. — 1838 nov. 11. — Înaltul Divan, în pricina dintre moștenitoarele răposatului Zisu Carapan cu serdarul Nicolae Vasilescu, Ioan Stancu și hagi Iane Zoe pentru averea sa părintească, hotărăște ca executorii testamentari ai răposatului Carapan să dea socoteală de averea rămasă la moartea acestuia de toate cheltuielile și legatele executate precum și de banii ce li se datoresc lor pînă la începerea judecății. În urmă, ceea ce va rămîne, să fie adus la masa comună împreună cu legatele moștenitoarelor și după împărțirea ce se va face acestora să se dea și legatele

testamentare în raport cu cele trecute în testament, spre a scăpa de paguba care se «protimisește la ochii pravilei mai mult decât cererea legaturilor, ce este pentru câștig».

Ms 959, 85, f. 249-252; I.D. dos. 11703/836 și 8231/837; vezi și nr. 625.

803. — 1838 nov. 28. — Inaltul Divan, confirmând hotărârea Divanului de Comerț în pricina dintre casa răposatului Teodosie Vrana cu îndeplinitorii diatei răposatului Zisu Carapan și căminar Ștefan Ogrădeanu pentru partea de câștig din «otcupul poștilor» pe anii 1822-1827, hotărâște: casa răposatului Carapan să despăgubească pe copiii răposatului Vrana de a cincea parte din tot câștigul «otcupului poștelor» de la începutul tovarășiei până la «sorocul» contractului, ca unul ce fusese însărcinat de către jeluitor ca epitrop la «madeaua» poștelor, nefiindu-i de nici un folos scrisoarea lui Vrana din 1825 prin care cerea lui Carapan să se îngrijească numai de partea sa fără a se amesteca la partea lui Vrana. «Îndeplinitorii» diatei au arătat în apărarea casei lui Vrana că nici după acea scrisoare Carapan nu a încetat cu amestecul în partea jeluitorului și primește a se desface cu casa pentru trei părți din patru, împărțind și pe a patra parte, aceea a lui Vrana, iar în cele din urmă, s-a silit, în tot chipul, de a depărta pe Vrana din tovarășie.

Ms 959, 86, f. 252 v-256; I.D. dos. 7546/838 și 4160/839.

804. — 1838 nov. 28. — Inaltul Divan, în pricina dintre Răducanu Șoimănescu cu preotul Constandin pentru tovarășia la moșiile Chitila, Fintinenile și Clinceanca din jud. Ilfov, hotărâște ca să se urmeze hotărârea Judecătoriei și a Divanului de Comerț care a obligat pe jeluitor să plătească îndoit câștigul acelor moșii pe cei doi ani din urmă, întrucât a căutat să modifice contractul în dauna pîritului, din care câștig să se scadă banii ce se cuprind în adevărînța din 1834 plus 155 lei dobînda recunoscută de părți.

Ms 959, 87, f. 256-257; I.D. dos. 14350/835.

805. — 1838 nov. 15. — Inaltul Divan, infirmînd hotărârea Divanului Craiovei și admitînd pe la Tribunalului Dolj în pricina dintre Bălașa ceaușoica din Craiova cu Constandin, fiul lui Constandin Șeicar, pentru un loc de casă, infirmă hotărârea Divanului Craiovei și admite pe cea a Tribunalului Dolj ca jeluitoarea să stăpînească locul de casă după actele publice prezentate la tribunal și mărturia din 1834 dată de cei patru martori, că acel loc este de la tatăl său popa Ispir și stăpînit de dînsa. Pîritul să plătească pe lîngă cei 94 lei aleși de tribunal și 1200 lei cheltuieli cu judecata la Divan, precum și taxa legiuită.

Ms 959, 88, f. 257 v-259; I.D. dos. 8214/837.

806. — 1838 nov. 15. — Inaltul Divan infirmă hotărârea Divanului Civil în pricina dintre Efracția, stareța schitului Pasărea, cu Ancuța, soția lui Enache din Tămădău, pentru stăpînirea unei sfoi de moșie din moșia Tudoreanca, lăsată schitului de Vasile Diconescu prin diată și hotărâște ca schitul Pasărea să stăpînească acea sfoară de moșie conform diatei care, după mărturiile depuse, s-a dovedit că a fost făcută de răposat cu voia

sa și iscălită de el în timpul cînd era în toate mințile. Pentru cheltuielile de judecată să fie apărută pîrita, ca una ce a făcut apelație pe mărturiile nedrepte depuse la prima instanță. Ambele părți să plătească taxa legiuită pe din două. Iar dacă vreo parte va mai face apelație în urma acestei hotărîri, atunci aceea care va pierde, să plătească și cheltuielile de judecată.

Ms 959, 89, f. 259-262; I.D. dos. 17950/833.

807. — 1838 dec. 23. — Înaltul Divan, în pricina dintre Antonie Baronschi, sindicul mesei lui Gh. Hristu, sudit cesaro-crăiesc, cu medelnicerul Gh. Sterianopolu de la Pitești pentru 220 galbeni împărătești cu dobînda lor, ce pretinde că i-a depus la poștă de unde au fost furați, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1836 ca pîritul să răspundă aceluiași bani jeluitorului și 1766 lei cheltuieli de judecată deoarece, prin «tertipurî», el nu a lăsat pe jeluitor să ia parte la judecată, hoțul presupus a fost eliberat din închisoare înainte de judecată și lui Hristu i-a cerut să tacă.

Ms 959, 90, f. 262-264 v; I.D. dos. 11713/836; vezi și nr. 832.

808. — 1838 nov. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre vistihereasa Lucsandra Grădișteanca și răposatul stolnic Dumitrache, creditorii căminarului Polizache, pentru avere, hotărăște ca vistihereasa să țină acel zapis împreună și cu celelalte șapte ce are să ia de la Iane. Căminarul Polizache să plătească 16000 lei împreună cu dobînda și cheltuielile, cum și lei 25000 ai casei răposatului stolnic Dumitrache, ca unii ce fuseseră netăgăduiți de căminar, scăzîndu-se cu ceea ce va fi dat din datorie; cumpărarea cu mezat a moșiei Bertești, fiind lucru străin, nu le poate fi de nici un ajutor creditorilor, întrucît cartea mezatului este pe numele lui Dumitrache, fiul căminarului. În privința prăvăliilor vîndute nu se poate face obiecțiune căminarului, întrucît banii au fost luați de cei însărcinați cu deslegarea datoriilor, nu de către căminar, la fel și cu prăvălia din pescărie. Pentru moștenirea tatălui său, după cum s-a arătat în Divan, lăsînd mai mult decît se cuvenea să moștenească, să se urmeze cum se arată prin «înscrisurile pravilnice». Asupra casei, jeluitorii nu pot avea pretenție deoarece casa, prin diată, este lăsată lui Dumitrache. Pentru locul ce nu-l știe căminarul, rămîne a se face dovadă «pravilnică» și de se va dovedi că a fost tănuț de căminar, acel loc să-l ia pentru despăgubirea lor. Cît privește pentru vii, marfă și țigani, întrucît se văd date tot acelor ce au fost însărcinați cu plata datoriilor căminarului, să se urmeze la fel cu prăvăliile, iar țiganii să fie cuprinși pe seama lipsurilor de zestre a căminăresei, cum și pentru alte lucruri și dobîtoace. De au vreo bănuială de «îconomie» din partea căminarului, «volnici» sînt să dea jalbă și să-și caute dreptatea prin judecată osebită.

Ms 959, 91, f. 264 v-273; I.D. dos. 8226/837 și I.C. 163/841.

809. — 1838 nov. 18. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ecaterina Manega cu slugerul Gheorghe Baldovin pentru niște bani cuprinși în două zapise, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca pîritul să întoarcă jeluitoarei jumătate din cei 6000 lei scoși din zapisul episcopului de la Buzău cu dobînda lor de la primirea banilor și pînă la desfacere, iar zapisul de 8000 lei să-l restituie jeluitoare: «poprindu-și» el suma de lei

370, «analogonul» ce i se cuvine din 1000 lei, ce au scos din «sinfonia» arătată de părți că au avut. Pîritul să plătească jeluitoarei 1168 lei, cheltuieli: de judecată, în care se cuprinde taxa legiuită și plata avocatului.

Ms 959, 92, f. 273-275; I.D. dos. 8160/837.

810. — 1839 ian. 9. — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 24 sept. 1838 în pricina dintre arhimandritul Theofan, egumenul m-rii Cotroceni, cu marele ban Mihai Ghica pentru hotarul și călcarea moșiei Șerpăteștii a mănăstirii dinspre moșia Costeasca <jud. Vîlcea> a acestuia, Inaltul Divan, pe baza documentelor aduse de banul Ghica cu privire la hotarele moșiei sale, hotărăște ca acesta să stăpînească moșia Costeasca de către moșia mănăstirii Cotroceni pe linia stabilită de hotarnic și inginer din calea Peștelui, ce este în cîmpul Velicului, pînă în marginea pădurii Șerpăteștilor și de acolo pînă în piscul Grindul Socilor, cum s-a dovedit prin carte de blestem.

Ms 960, 1, f. 1 v-3; I.D. dos. 7549/838.

811. — 1839 ian. 10. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din Craiova în pricina dintre Hrisofia, soția răposatului Dima baraietarul, cu pitarul Nicolae Zota, ambii din Craiova, pentru un loc din care jumătate era al ei iar jumătate al soțului și pe care jeluitoarea îl cere de la pîrit împreună cu cheltuielile de judecată, fiind cumpărat de acesta de la Pavel Teodoran, căruia îl vînduse soțul jeluitoarei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei și a Judecătoriei Dolj, ca Hrisofia să ia în stăpînire locul de zestre, plătind pîritului clădirile făcute pe el, iar acesta să-și ceară despăgubirile de la cel în drept; cît despre locul soțului, pe care Hrisofia pretinde că acesta l-a cumpărat cu protomisisul locului de zestre, jeluitoarea nu are drept să-și ceară deoarece au trecut 25 ani de la cumpărare.

Potrivit pravilelor, pîritul să ceară despăgubire pentru prețul locului de zestre de la vînzător, care fără nici un drept îi vînduse lucru străin. Pentru îmbunătățirile făcute pînă în 1836, la începerea procesului, Hrisofia să plătească lui Zota cheltuielile pentru clădirile care aduc folos, iar celelalte să fie ridicate de acesta cu cheltuiala sa, liberînd jeluitoarei partea ei de loc, fără restituirea banilor; pentru clădirile zidite de la începerea procesului, părțile implicate să se înțeleagă între ele.

Ms 960, 2, f. 3-5; I.C. dos. 142/841 și 127/844.

812. — 1839 ian. 20. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1838 sept. 6 și anaforaua Tribunalului de înțîia cercetare, în pricina dintre Marcu Hagi Stoicov, supus sîrbesc, cu Ecaterina Furculescu, care nu recunoaște zăpîsul și datoria ce are la jeluitor și amanetarea unui inel, pentru care a mai primit încă 500 lei peste vechea datorie, Inaltul Divan, pe baza mărturiilor depuse sub blestem de martorii jeluitorului, că pîrita este datoare lui Marcu și că de bună voia ei i-a dat zăpîsul și a amanetat inelul pentru 500 lei, confirmă anaforaua judecătoriei de înțîia cercetare și hotărăște să se urmeze întocmai după cuprinderea ei.

Ms 960, 3, f. 5 v-6 v; I.D. dos. 7542/838.

813. — 1839 ian. 23. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre Blagoie Melencovici din Obidin-Serbia, maior rusesc, cu Ivan Dimitrovici, zis Melencovici, fiul său vitreg, pentru 6000 lei cu dobînda lor, pe care acesta din urmă îi cere maiorului sub cuvînt că au rămas de la tatăl său dinții în păstrarea celui de al doilea, care a dat înscris de primirea lor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, ca Blagoie să plătească lui Ivan Melencovici 10700 lei, capetele cu dobînda cuvenită de la majoratul lui Ivan pînă la hotărîrea Divanului Craiovei și cheltuielile de judecată. Maiorul Blagoie Melencovici să mai plătească lui Ivan și dobînda acestor bani de la data hotărîrii Divanului Craiovei pînă acum, împreună cu taxa după proiect; pentru casa din Serbia, pe care jeluitorul zice că i-o stăpînește Ivan Melencovici și pentru cheltuielile ce a făcut cu creșterea celor trei copii ai soției sale, Elisabeta, din orașul Simendro, mama lui Ivan, rămîind păgubit cu 3700 lei, jeluitorul să se judece deosebit, deoarece pretențiile sale nu au fost încă cercetate de nici o judecătorie.

Ms 960, 4, f. 6 v-9; I.D. dos. 7512/838.

814. — 1839 ian. 23. — Că urmare la anaforaua Depart. de Opt din 1826 iun. 16, întărită de Divanul Judecătoresc în 1829 oct. 27, în pricina dintre serdarul Costache Lipănescu și aga Grigore Filipescu pentru călcarea moșiei Meieleu din jud. Ialomița, pentru care serdăreasa Ana Colfeasca se judecase cu aga Filipescu, dovedindu-se cotropirea din partea acestuia, Inaltul Divan confirmă hotărîrea instanțelor de mai sus. Se hotărăște ca această moșie să fie dată în stăpînirea serdarului Lipănescu, împreună cu despăgubirea pentru venitul acelei cîrciumi, socotit la 344,20 lei. Pentru călcarea ce ar face-o numitul serdar în moșia agăi Filipescu și pentru nemulțumirea celui dinții în urma hotărîniciei făcute de Filipescu, Inaltul Divan hotărăște ca aceasta fiind o pricină necercetată încă de vreo instanță judecătorească, serdarul Lipănescu să se judece cu aga Filipescu la judecătoria de întîia cercetare, după ce va fi despăgubit mai întîi de acesta pentru cîrciumă și suhat.

Ms 960, 5, f. 9-12; I.D. dos. 17954/833.

815. — 1839 ian. 24. — Ca urmare la hotărîrea Inaltului Divan din 1833 sept. 20 în pricina dintre moșnenii Vernești cu slugereasa Elena și Dumitrache Marghiloman pentru stăpînirea și împărțirea moșiei Vernești și în urma înfățișării la Divan în 1837 dec. 15 și 1838 mart. 7 a moșnenilor Vernești cu casa răposatului sluger Nicolae Greceanu, Dumitru Marghiloman și Iancu Criteanu, numiți Cîrlovești, Inaltul Divan cercetează documentele înfățișate și confirmă anaforaua veliților boieri din 1827 mai 29 în sensul că hotărînicia din 1801 a răposatului logofăt Belu să rămîină desființată, deoarece cuprinde și trupurile deosebite, Vetreasca și Negreasca ale moșnenilor Vernești, pentru care nu avea ordin, precum și sfoara de moșie Sîrbeasca a lui Ioan Vernescu fost al treilea logofăt; hotărînicii moșnenilor Vernești și Cîrlovești să a'egă moșia Vernești dinspre Săseni, Negreasca și Vetreasca după zapisele și anaforaua de mai sus. În ce privește cheltuielile pretinse de Vernești de la Cîrlovești, să se judece la întîia instanță.

Ms 960, 6, f. 12-16 v; I.D. dos. 8195/837 și I.C. 145/842; vezi și nr. 329.

816. — 1839 ian. 31. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1836 oct. 31 în pricina dintre obştea locuitorilor de sădări şi nămesitii de pe moşia Țintea a m-rii Mărgineni din jud. Prahova cu arhimandritul Ioachim egumenul acelei mănăstiri, pentru sădirile şi nămesitiile ce au pe acea moşie cu aşezămîntul în scris de la egumenii dinainte, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca aşezămîntul dintre obştea locuitorilor şi m-rea Mărgineni să se păzească întocmai. Fiindcă acele sădări de pomi nu sînt deosebite unele de altele, hotărăşte ca judecătoria judeţului să cerceteze la faţa locului şi să dea relaţii Divanului cu privire la locuitorii de pe acea moşie sau străini care au făcut sădări în urma aşezămîntului, fără voia şi ştirea mănăstirii, fiind prevăzută că acest fel de sădări cad în stăpînirea mănăstirii, arătînd şi cine stăpîneşte sădirile acelora dintre ei, care s-au mutat pe alte moşii.

Ms 960, 7, f. 17-18 v; I.D. dos. 16226/834.

817. — 1839 febr. 1. — Ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 2 mai 1838 în pricina dintre serdarul Petrache Prejbeanu cu Dumitrache Pariano pentru călcarea moşiei Popeşti din jud. Vlaşca, cumpărată de serdarul Petrache de la Bălaşa Popeasca şi pentru că nu există sineturi doveditoare nici pentru lungimea moşiei Popeşti nici pentru lungimea moşiei Curăteşti a lui Pariano, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului, şi pe baza documentelor moşiiilor învecinate cu Popeştii şi Curăteştii şi prin carte de blestem, de va fi nevoie, să aleagă capetele acestor două moşii, acolo unde se vor dovedi şi capetele moşiiilor celorlalţi părtaşi din Curăteşti şi Popeşti, punînd şi pietre de hotar. În caz de nemulţumire a uneia din părţi, să se pună numai semne şi să se raporteze rezultatul la Divan pentru hotărîre.

Ms 960, 8, f. 18 v-20 v.

818. — 1839 febr. 3. — Ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 14 mai 1837, în pricina dintre Maria fiica Ilincăi Butoiasca şi fratele ei Ioan Butoi, pe care, după 13 ani de la căsătoria ei, îl acuză că nu i-a dat foaie de zestre, Inaltul Divan, pe baza martorilor aduşi de pîrit care au adevărit ca acesta a dat jeluitoarei zestrea cuvenită, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, ca Maria să plătească fratelui său 932 lei cheltuieli de judecată şi alţi 250 lei pentru cheltuieli cu taxa legiuită.

Ms 960, 9, f. 20 v-22; I.D. dos. 8243/837.

819. — 1839 febr. 14. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 nov. 28, în pricina dintre Maria, soţia lui Vasile Cozma, cu fostul mare clucer Eftimie pentru capul din moşia Hobaia, cumpărată de clucer Eftimie la mezat şi învecinată cu moşia Cătunu a jeluitoarei Maria Cozmoaia, Inaltul Divan, cercetînd anaforaua Logofetei Țării de Sus din 1827 mart. 20 cu întărirea lui Grigore Ghica vv. şi răspunsurile împričinaţilor, hotărăşte să se dovedească prin carte de blestem şi să se întărească semnele celui cap de prigonire dinspre Cătunu după hotarnica din 1706 (7214) a moşiei Hobaia, deoarece hotărnicia moşiei Hobaia, făcută de răposatul stolnic Ianache Stănescu, a fost găsită inexactă şi împotriva hotărniciei a 6 boieri, respinsă de clucerul Eftimie şi desfiinţată de

instanțele dinainte. Partea vinovată să despăgubească pe cealaltă atât pentru cheltuielile pricinuite, cât și pentru «secfestrul» pus, iar taxa legiuită să fie plătită acum de fiecare în parte.

Ms 960, 10, f. 22 v-26 v; I.D. dos. 14263/835 și I.C. 1929/840.

820. — 1839 febr. 16. — În urma hotărârii Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Dincă Pietreanu și Dimitrie Opricescu din Morunești jud. Romanați cu Dimitrie Gîrlescu pentru 25 stj. moșie din Morunești pe care jeluitorii spun că i-au cumpărat de la Ioan fiul Despinei văduva, cumnatul pîrîtului, Inaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de Gîrlescu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în sensul ca cei 25 stj. stăpîniți de Despina, sora lui Dumitru Gîrlescu, să rămînă mai departe în stăpînirea moștenitorilor ei. Jeluitorii să-i despăgubească de venitul stîinjenilor ce se vor dovedi cotropiți de ei pe timpul stăpînirii pe nedrept și să plătească alît 500 lei cheltuielile de judecată fixate de Divanul Craiovei, cît și 473 lei cueltuieli pricinuite pîrîtului cu începere de la acea dată.

Ms 960, 11, f. 27-28 v; I.D. dos. 14262/835.

821. — 1839 febr. 21. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 21 dec. 1837 în pricina dintre Atanasie postelniceî cu pităreasa Anica Ipăteasca și sora ei, Marghioala, pentru moștenirea răposatului cîrc serdar Anastasie, tatăl lor, asupra căreia Atanasie postelniceî s-a făcut epitrop fără nici un drept, tăinuind diata răposatului în care nu se vorbea nimic de el și vînzînd casele cu prăvăliile acestuia lui Simion Armeanu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în sensul că Atanasie să încredințeze prin jurămint ce avere se afla în casa răposatului cîrc serdar în momentul amestecului său în acea epitropie și să dea socoteală la Judecătoria Ilfov de măsurile luate, ținîndu-se în seamă numai cele legale. Avera rămasă după îndeplinirea legaturilor din diata răposatului să se dea moștenitorilor de drept și casele vîndute în mod ilegal să se restituie moștenitorilor, iar cumpărătorul să fie despăgubit de Atanasie, care va plăti moștenitorilor cheltuielile de judecată și taxa legiuită, primind de la aceștia numai banii ce se vor dovedi că au fost cheltuiți de el pentru îndeplinirea legaturilor averii răposatului serdar. Inaltul Divan mai adaugă ca Atanasie, ce a înșelat stăpînirea și pe cumpărător, să plătească cheltuielile pricinuite cumpărătorului case'or, taxa după proiect și cheltuiala pităresei Ipăteaschii, unică moștenitoare a cîrc serdarului Anastasie, prin moartea sorei ei Marghioala.

G. Ghica, Ștefan Bălăceanu și Ioan Vlădoianu se opun hotărîrii Inaltului Divan arătînd că epitropia s-a făcut prin știrea judecătoreî, că vînzarea caselor s-a făcut cu toate formele și arătarea diatei și deci vînzarea rămîne bună, urmînd ca Atanasie să despăgubească pe moștenitoare dacă a făcut vicleșug în paguba ei, și de vreme ce a fost scos din epitropie, să fie îndatorat a «paradosi» socoteala.

Ms 960, 12, f. 28 v-32 v; I.D. dos. 7511/838.

822. — 1839 febr. 22. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 29 mai 1837 în pricina dintre Milea Dimitriu de la Pitești cu serdar Pascale Tămășescu, pentru banii ce îi cere acesta din arenda unei

moșii și moara de pe Argeș în Golești și pentru pagubele ce zice jeluitorul că i le-a adus pîrîtul serdar prin tăierea unui zăgaz ș.a., Inaltul Divan întărește hotărîrea Judecătoriei Mușcel din 1835 sept. 2 și a Divanului Civil numai în ceea ce privește obligația jeluitorului de a plăti serdarului Tămășescu banii ce îi datorează cu dobînda lor «pravilnică». Pentru celelalte pretenții ale lui Milea, Inaltul Divan apără pe pîrît. Relativ la zăgaz, dregerea morii și podul pe care Milea s-a obligat prin contract să le dea în bună stare, Inaltul Divan întărește cartea Judecătoriei Mușcel și hotărîștie ca această judecătorie să ia măsuri pentru prețuirea pagubeilor aduse de Milea și despăgubirea serdarului Tămășescu. Acesta să mai primească de la jeluitor 470 lei, taxele de la cele trei instanțe de judecată, avocatul și plata buletinului de sechestru. Pentru celelalte cheltuieli din cursul judecării, pe care pîrîtul Tămășescu le pretinde jeluitorului Milea, judecătoria județului va face cuvenita cercetare.

Ms 960, 13, f. 32 v-35; I.D. dos. 8233/837 și I.C. 1859/840.

823. — 1839 febr. 24. — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Bălan, Giurcă Bălan, Barbu Bălan și Ioan din satul Brădetu jud. Mehedintzi cu Dima Viezure, Ioan Turturez, Mincu Trolea și popa Ioan Balan pentru un laz de vie al acestora din moșia Brădet, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 26 mai 1837 de a se urma întocmai cu vechea stăpînire în devălmășie, deoarece în obșteasca hotărnicie a acelei moșii, nu se pomeneste nimic de stăpînirea jeluitorilor asupra acelui laz de vie. Jeluitorii să plătească pîrîților pe lîngă cei 273 lei, fixați de Divanul Craiovei pentru cheltuielile de judecată și suma de 328 lei fixați de acest Divan, în care intră și taxa legiuită.

Ms 960, 14, f. 35 v-37 v; I.D. dos. 8210/837.

824. — 1839 febr. 24. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 11 oct. 1837 în pricina dintre Marin Hagi Andreovici cu Costandin Voinea pentru cele două prăvălii ale acestuia din orașul Giurgiu, din care una de 90 stj. pătrați a vîndut-o lui Marin Andreovici, iar cealaltă de 4 și 12 stj. pătrați a oprit-o pentru el. Se va măsura locul celor două prăvălii și dacă a doua prăvălie cu nr. 204 se va găsi cuprinsă în cei 90 stj. ai prăvăliei cu nr. 205, vîndută lui Marin Hagi Andreovici, să rămînă în stăpînirea acestuia, dar dacă acei 4 și 12 stj. ai prăvăliei nr. 204 se vor găsi în plus, atunci aceasta să rămînă asupra lui Voinea, căruia jeluitorul va trebui să-i mai plătească 448 lei cheltuieli de judecată și taxa legiuită.

Ms 960, 15, f. 38-39; I.D. dos. 8238/837.

825. — 1839 febr. 28. — Inaltul Divan, în pricina dintre Dimitrie Portărescu și Zamfira Ioan, soacra sa, pentru 32000 lei, rest din zestrea fiicei pîrîtei, cu dobînda lor «pravilnică» și cheltuielile de judecată, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 13 dec. 1838 ca Zamfira să plătească ginerelui său datoria arătată, cu deosebirea însă ca dobînda cuvenită s-o achite de la data zapisului lor de învoială și nu de la împlinirea termenului de 6 luni, fixat pentru achitarea acelor bani, cum hotărîse Divanul Civil, sau să se vîndă hanul amanetat de pîrît pentru despăgubirea jeluitorului. Pîrîta Zamfira va fi datoare să mai plătească ginerelui său, în

afară de cheltuielile fixate de Divanul Civil în sumă de 2556 lei, încă 128 lei și 135 sfași taxa și cheltuielile fixate de acest Divan.

Ms 960, 16, f. 39 v-41; I.D. dos. 4127/839.

826. — 1839 febr. 28. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din 1833 oct. 4 în pricina dintre serdăreasa Efrosina Cuțarida și fiul ei Costache cu paharnicul Manolache Lahovari, fiul răposatului vornic Manolache Lahovari, pentru două inele și o carte domnească de zece sălașe de țigani, puse împreună cu alte lucruri sub epitropia răposatului Lahovari pe cînd era vornic al Cutiei Obștirilor și care nu li s-ar fi restituit de căminarul Polizache odată cu celelalte, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil ca serdăreasa Cuțarida să fie despăgubită pentru acele lucruri de căminarul Polizache și hotărăște ca valoarea de atunci a inelelor și cartea domnească pentru cele zece sălașe de țigani, nu și țigarii înșiși, cum fără temei pretinde serdăreasa, să li se restituie împreună cu cheltuielile de judecată de casa răposatului vornic, iar aceasta să se judece separat cu casa căminarului Polizache pentru pretențiile ce ar avea asupra ei.

Ms 960, 17, f. 41-43; I.D. dos. 17988/833.

827. — 1839 mart. 1. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Buicești din jud. Gorj cu Costache Negreanu postelnicel, Dinu Gheban și Ion fiul popii Ivan, elironomii unchiului lor Petru, frațele protopopului Dumitru din Cernădia, pentru un «codru» de moșie din Poborăști, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 19 ian. 1837 ca moștenitorii protopopului Dumitru să stăpînească moșia din Poborăști; cu partea cuvenită din plaiul Gruul Mare, după cuprinsul zapiselor de cumpărare. De asemeni să primească de la jeluitori despăgubirile cuvenite pentru pădure și livezi, împreună cu cheltuielile pricinuite cu începere de la hotărîrea Divanului Craiovei, afară de cele fixate de acel Divan și de taxa legiuită; hotărîrea se va aduce la cunoștința părții condamnate, pentru ca în termen de opt zile să facă apel la Inaltul Divan.

Ms 960, 18, f. 43-44 v; I.D. dos. 8213/837.

828. — 1839 mart. 6. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din nov. 1837 în pricina dintre Trandafir Drăgulescu din Tohani jud. Săcuieni cu Vinețeană, soția lui Petcu croitorul tot de acolo, pentru pretenția acesteia ca jeluitorul să-i restituie cele 5 pogoane pămînt de zestre vîndute de soțul ei, deși la judecătoria locală primise ca să i se dea în schimb altele asemănătoare, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și decide ca în termen de trei luni, Trandafir Drăgulescu să dea pîrteii Vinețeană, cinci pogoane de pămînt asemenea celor de zestre. În caz de neîndeplinire, va restitui pîrteii chiar pogoanele ei de zestre, conform hotărîrii Divanului Civil.

Trei din membrii Divanului găsesc cu cale că pogoanele de mai sus fiind date ca zestre, nu se puteau înstrăina și trebuie înapoiate pîrteii, împreună cu cheltuielile de judecată, fără ca ea să restituie cumpărătorului banii vînzării sau al zidirilor făcute pe ele.

Ms 960, 19, f. 44 v-46 v; I.D. dos. 8248/837.

829. — 1839 mart. 7. — Inaltul Divan, în pricina dintre Sfatul Orășenesc și comisul Costache Racoviță pentru un loc cu o șatră pe el, lipită lângă zidul grădinii caselor răposatei vornicese Dămăroaie, ce i-a rămas moștenire, stricată de acel Sfat în vederea lărgirii și îndreptării uliței, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1827 nov. 29 numai în ceea ce privește plata acelui loc și hotărăște ca Sfatul Orășenesc să plătească comisului prețul locului cu dobînda legiuită, scutindu-l de chiria pretinsă pentru șatră care a fost dărîmată în mod legal, spre folosul obștesc.

Ms 960, 20, f. 46 v-48; I.D. dos. 7496/838.

830. — 1839 mart. 7. — Inaltul Divan, în pricina dintre Safta, soția lui Hristodor Craiu din Timboești jud. Rîmnicu Sărat cu Robe Damian, epitropul averii răposatului Dimitrache Bragă, unchiul jeluitoarei, pentru lucrurile rămase din zestrea mamei sale și lipsă din zestrea sa personală, infirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 febr. 10 ca pîritu! să împlinească Safta lipsa din zestrea mamei ei, din care să se scadă doar adaosul trecut în foaia de zestre a jeluitoarei. Bazat pe nepotrivirile de dată și iscăliturile din cele două foi de zestre, precum și înscrisu! soțului jeluitoarei Safta că renunță la ceea ce mai avea de primit din zestre și altele de la Dimitrache Bragă, Inaltul Divan întărește cartea de judecată a Judecătoriei Rîmnicu Sărat, cu deosebire că dacă jeluitoarea nu va fi primit de la soțu! ei, cît a fost în viață, lipsa de zestre, să fie despăgubită din averea acestuia și să plătească lui Robe Damian și cheltuielile de judecată.

Ms 960, 21, f. 48-49; I.D. dos. 8167/837.

831. — 1839 mart. 9. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 17 febr. 1837 în pricina dintre slugereasa Maria Paraschiveasca, soția răposatului sluger Costache Paraschivescu din Focșani jud. Rîmnicu Sărat, cu spătăreasa Marița Ghica pentru vînzarea la mezat a moșiei Ciorăști, proprietatea răposatului vornic Văcărescu, Inaltul Divan găsește că această vînzare către răposatul sluger Paraschivescu nu a fost făcută după formele «pravilnice» și că slugerul a luat pe nedrept în stăpînirea sa acea moșie, tărăgănînd hotărîncea ordonată și tănuind restul de bani ce mai avea de dat. De aceea se confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu Sărat, menținînd și deosebirea pe care Divanul Civil o face, ca spătăreasa Marița Ghica să nu restituie vornicesei Luxița Văcăreasca banii arătați în cartea de judecată, deoarece moșia Ciorăști nu era zestrea acesteia, ci averea soțului ei, care a revenit spătăresei Marița Ghica. Aceasta din urmă să plătească epitropilor casei răposatului sluger Paraschivescu cei 10000 lei dați la mezat, cu dobînda lor și să ia moșia în stăpînirea sa, primind, la rîndul său, de la epitropi venitul acelei moșii, dovedit prin carte de blestem și socotit pentru tot timpul stăpînirii nedrepte, cu cheltuielile de judecată.

Gh. Filipescu, C. Știrbei și St. Bălăceanu opinează că vînzarea moșiei Ciorăști a fost făcută după formele «pravilnice» și că nu se poate strica, urmînd să se facă hotărîncea ordonată și achitarea restului din banii vînzării datorati de casa răposatului sluger Paraschivescu, cu dobînda respectivă și fără cheltuieli de judecată.

Ms 960, 22, f. 49 v-54; I.D. dos. 11653/836 și 7515/838.

832. — 1839 mart. 10. — Ca urmare la hotărîrea sa din 23 dec. 1838, în pricina dintre medelnicer Gheorghe Steriopolu, care nu s-a prezentat, cu Antonie Baronschi, sindicul casei lui Gheorghe Hristu, Inaltul Divan găsește că motivele invocate de medelnicer Steriopolu și Petrache Zotovici, vechilul său, pentru a explica neprezentarea repetată la termenele fixate pentru proces, sînt neîntemeiate avînd ca scop prelungirea pricinii și întărește hotărîrea anterioară ca o judecată definitivă; medelnicerul Steriopolu poate face jalbă către domn, dacă se socotește nedreptățit.

Ms 960, 23, f. 54 v-55; vezi și nr. 807.

833. — 1839 mart. 17. — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1834 nov. 24, Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ghermano, egumenul schitului Lespezile din jud. Prahova cu marele postelnic Gheorghe Bibescu pentru stăpînirea unei cîrciumi și a muntelui Piscu Cernica. Pe baza hotărîniciei moșiei Comarnic a marelui postelnic din anul 1799 și a hrisovului de întărire a lui Moruz vv., din care nu reiese că stăpînirea schitului Lespezi s-ar întinde și dincolo de apa Prahovei, care formează hotarul acelei moșii, ci numai dincoace de ea, asupra muntelui Pleșa. fără a se pomeni ceva de Piscu Cernica și prin care cîrciuma este înglobată în ocolul moșiei Comarnic, se confirmă hotărîrea Divanului Civil ca marele postelnic Bibescu să stăpînească moșia și munții pînă în apa Prahovei. Socotește stăpînirea schitului asupra acelei cîrciumi ca o încălcare de moșie, și obligă pe împričinați să plătească fiecare în parte numai taxa legiuîtă.

Ms 960, 24, f. 55-58 v; I.D. dos. 14259/835 și I.C. 118/842.

834. — 1839 apr. 3. — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 1827 ian. 18 și a Judecătoriei Dolj în pricina dintre Bălana, popa Vasile. tatăl acesteia, Ion și Maria sora sa, cu Dimitrie Petrovici pentru părțile lor de moșie — 9 litre — din Batoși jud. Mehedintși, arendate de Bălana pîrîtului Petrovici și cerute acum înapoi de tatăl și sora ei și pentru protimisissul pretîns de aceștia în calitate de devălmași cu Bălana asupra părților ei de moșie. Se hotărăște ca zapisul de arendă al Bălanei către pîrît, fiind încheiat după toate formele, să rămînă în vigoare. Cele 50 dramuri ale Mariei și 50 dramuri ale popii Vasile fiind arendate de Bălana lui Petrovici fără știrea sorei și a tatălui său, să fie luate înapoi de jeluitori, împreună cu venitul lor, iar arendașul să fie despăgubit de Bălana, care a arendat lucru străin. Cît pentru protimisissul cerut de popa Vasile și Maria asupra arenzii părților de moșie ale Bălanei, fiind pornit după doi ani de la arendare, nu se mai poate lua în seamă, pîrîtul Petrovici rămînînd stăpîn pe acea arendă pînă la expirarea termenului din contract.

Ms 960, 25, f. 58 v-62; I.D. dos. 8194/837.

835. — 1839 apr. 10. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Alexandru Scarlat Ghica mare vornic și casa răposatului Chiriac pentru călcarea moșiei Bragadiru din jud. Ilfov. Se ia în cercetare pricina dintre acesta cu clucereasa Eleni Hristopolu pentru o bucată de loc, care, prin schimbarea mătcii Argeșului, aparține moșiei Cornetu sau Măicănești din

jud. Vlașca, zestre luată de vornicul Ghica de la șetrarul Polizu, învecinată cu moșia Mihălești a răposatului clucer Chiriac, cumpărată de la serdăreasa Mardagioaica; jeluitorul cere ca hotarul dintre cele două moșii să fie stabilit la vechea matcă a Argeșului, după învoiala încheiată între șetrarul Polizu și serdăreasa Maria Mardagioaica. Inaltul Divan hotărăște ca hotarnicii ambelor părți să cerceteze la fața locului semnele puse de Nicolae postelnice, la alegerea făcută de el în 1797; apoi, prin carte de blestem, să dovedească vechea matcă a Argeșului, stabilită de același Nicolae postelnice între cele două moșii, jumătate în partea moșiei Cornetu și jumătate în partea moșiei Mihălești și însemnată de el la mijloc printr-un bolovan. Inaltul Divan mai hotărăște ca totodată să se facă cercetare și pentru acel «codru» de loc pe care apa Argeșului l-ar fi dat lângă moșia Mihălești a răposatului clucer Chiriac, spre a se stabili dacă este rupt din partea vîndută de State Popescu. Despre toate acestea să se raporteze Divanului pentru a da cuvenita hotărîre.

Ms 960, 26, f. 62-65 v.

836. — 1839 apr. 11. — Ca urmare la jalbele către domn date de vornicul Scarlat Grădișteanu și de fiii și moștenitorii răposatei Luxandra Greceanu, fata serdarului Mihai Greceanu împotriva paharnicului Dimitrie Greceanu pentru călcarea moșiei lor Grecii și la jalba moștenitorilor Luxandrei Greceanu cu privire la cotropirea părților de moșie de către serdarul Mihai Greceanu, moșul lor, Inaltul Divan, cercetînd documentele aduse în această pricină, hotărăște ca hotarnicii ambelor părți să măsoare din nou moșia Grecii din pietrele schitului Balamuci pînă în moșia Căldărușanca din jud. Ilfov și moșiile învecinate, pe urma trăsurilor stolnicului Petre. Dacă suma stîinjenilor se va dovedi aceeași, atunci să se deosebească atît partea paharnicului Greceanu de 1050 stj., cit și partea jeluitorilor de 784 stj. după figura moșiei. Dacă vor ieși stîinjeni în plus între pietrele Balamucilor și Căldărușanca să fie dați paharnicului Greceanu pentru cei 250 stj. ceruți de el după hrisov, iar dacă vor fi în minus, atunci hotarnicii să cerceteze și celelalte două părți ale schitului Balamuci și ale medelnicerului Ioniță cu Brezoianca pînă în Borteașca; dovedindu-se că în acele hotare nu sînt mai mulți stîinjeni decît cei notați în hotărnicile stolnicului Petre, să se cerceteze semnele dinspre moșiile Căldărușanca și moșiile învecinate, cuprinse în hotarele de mai sus, spre a se afla din sineturile acelor megieși dacă se urmează stăpînirea după acele hotărnicii, înștiințîndu-se Divanul pentru hotărîre.

Ms 960, 27, f. 66-70 v; I.D. dos. 7528/838; vezi și nr. 905, 1143.

837. — 1839 apr. 14. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ștefan Dimitriu, supus elinesc și sluger Panait Vuțopolu pentru simbria pe care jeluitorul o pretinde de la pîrit sub cuvînt că acesta este adevăratul său stăpîn. nu baroneasa, se confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 apr. 13 ca Ștefan Dimitriu să restituie slugerului Panait banii pe care acesta i-a dat să-i schimbe și pe care i-a oprit motivînd că slugerul îi datorează simbria. Pentru restul cuvenit din leafă, să se socotească cu baroneasa, de la care recunoaște că a primit 22 icosari, iar pentru necinstea și obrăznicia arătată față de sluger, să fie bătut la spate cu 25 lovituri.

Ms 960, 28, f. 71-72; I.D. dos. 7527/838.

838. — 1839 apr. 17. — Înaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 dec. 21 și a cărții de judecată a tribunalului local din 1835 dec. 14, cercetează pricina dintre moșnenii Sibiceni din jud. Săcuieni cu moșnenii Colțeni pentru întinderea moșiei Sibiciu pînă dincolo de apa Bîscii către Colțeni. Pe baza hrisoavelor de la Radu Vodă și Șerban Vodă, din care nu reiese că acea moșie ar trece și dincolo de apa Bîscii, se confirmă hotărârile instanțelor de mai sus, care spun că moșia Sibicenilor merge numai pînă în apa Bîsca și hotărăște să se urmeze întocmai, iar jeluitorii să plătească pîrșilor 300 lei cheltuielile de judecată cu taxa legiuită.

Alexandru Nenciulescu și Iordache Florescu, în opinie separată, consideră că moșia de mai sus este a Sibicenilor iar Colțenii nu pot intra în vechea stăpînire a acestora, și găsesc cu cale că hotarnicii ambelor părți să se facă cercetare la fața locului, iar cheltuielile să se plătească de partea vinovată.

Ms 960, 29, f. 72-76 v; I.D. dos. 7508/838 și I.C. 195/841.

839. — 1839 apr. 26. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea sa din 1832 aug. 24, unită cu anaforaua veliților boieri din 1828, în pricina dintre Joița, fata pitarului Matei Poenaru și Gheorghe, ginerele răposatei Sofia, sora Joiței, cu clucerul Răducanu Clinceanu pentru moșia Poenari din jud. Dîmbovița, hotărăște ca serdarul Paladi, în calitate de hotarnic al ambelor părți, sau, împreună cu cel ales de clucerul Clinceanu și pe baza mulțumirii dată de ambele părți la anaforaua veliților boieri din 1826 și a hotărînciei a 12 boieri, să dovedească la fața locului prin carte de blestem adevăratele semne ale moșiei Poenari; să deosebească 430 stj. ai lui Apostol pîrcălabul din Poenari între moșia Cojocăreanca și 999 stj. 6 și jumătate palme partea Poenarilor; să împlinească 1323 stj. cumpărați de Apostol pîrcălabul despre hotarele m-rilor Snagov și Golgota, punînd semne despărțitoare între Apostol și hotarele celor două mănăstiri, care urmează a fi între Malu Roșu și siliștea Pitea. Dacă siliștea și casa clucerului vor cădea pe partea Poenarilor, să le lase clucerului și să dea Poenarilor în celelalte două trupuri «analogul» stînjenilor ce lipsesc acolo. Cumpărăturile făcute în urma hotărînciei a 12 boieri de la Ralea logofăt și Maria Poenăreanca, să se socotească din locul împlinirii stînjenilor lui Apostol pîrcălabul înainte și să se dea părților cărți de alegerea făcută. Aceiași hotarnici vor cerceta și venitul călcării și tăierea pădurii pentru despăgubirile cuvenite celor în drept de la vinovați.

Ms 960, 30, f. 77-82 v; vezi și nr. 152.

840. — 1839 apr. 26. — Înaltul Divan, în urma hotărîrii sale din 1838 apr. 25, în pricina dintre fostul mare postelnic Costandin Plaghiano cu Anița Dăculeasa, fiul ei Costandin și moșnenii Timboești pentru împresurarea moșiei Timboești din jud. Rimnicu Sărat a numitului postelnic și nemulțumirea pîrșilor de hotărîncia acelei moșii făcută de logofătul Manolache Arghiropolu, cercetînd documentele acestei pricini, o împarte în cinci puncte: 1) dezgrădirea întregului hotar al moșiei Timboești despre răzeșii vecini; 2) alegerea celor 952 stj. din acel hotar, cumpărați de Catargiu de la moșnenii Timboești și mai tîrziu de postelnicul Plaghiano de la casa răposatului Catargiu; 3) cumpărarea a 212 stj. de către

Datcu de la numiții moșneni, în urma cumpărării lui Catargiu și a hotărânciei din 1761; 4) schimbul a două bucăți de pământ pe care moșnenii Tîmboești le dau răposatului Catargiu ca să-i scutească de otaștina viilor din trupul celor 952 stj. ai acestora și 5) pământul din acele vii pentru care moșnenii se învoiseră cu răposatul Catargiu prin așezămînt ca să plătească otaștină și hotărăște:

1). deoarece măsurătoarea făcută de logofătul Arghiropolu s-a dovedit corectă, dezgrădirea moșiei se va urma după această alegere, fără nici un drept de împotrivire din partea Dătculesei și a moșnenilor Tîmboești, iar alegerea paharnicului Bagdat să rămîna pentru totdeauna desființată și nevalabilă;

2). semnele puse pentru despărțirea celor 952 stj. fiind fixate de logofătul Arghiropol după vechea hotărâncie, să se întărească cu pietre hotare;

3). cu privire la cei 212 stj. cumpărați de Datcu în cuprinsul celor 952 stj. ai lui Catargiu, Inaltul Divan hotărăște să rămîna în stăpînirea moștenitorilor lui Datcu, deoarece postelnicul Plaghiano nu a putut să arate vreo reclamație făcută de Catargiu împotriva anaforalei din 1786 prin care se dă drept de protimisis cumpărăturilor lui Datcu asupra schimburilor lui Catargiu, iar bucățica de loc a lui Datcu cuprinsă în cei 952 stj. ai lui Catargiu să fie dată postelnicului Plaghiano și Dătculeasa să se despăgubească de la moșneni cu o altă bucată de loc asemenea;

4). pentru schimburile făcute de Catargiu cu moșnenii în 1785, Inaltul Divan hotărăște că deoarece moșnenii vînduseră din moșia lor 952 stj. lui Catargiu și apoi din aceeași stînjeni vînduseră lui Datcu 212 stj. iar din moșia ce le mai rămăsese dăduseră două bucăți lui Catargiu cu schimbul pentru otaștina unor vii în care schimb era și ceva pământ pomenit în zăpîsul lui Datcu, producîndu-se astfel încurcături din vina lor, moșnenii să dea lui Datcu bucățica de loc stăpînită de el cu titlul de cumpărător în cei 952 stj. ai lui Catargiu; să mai dea postelnicului tot atîta loc pentru bucata de pământ stăpînită de Datcu în schimburile dintre Catargiu și moșneni, iar viile din moșia postelnicului să rămîna moșnenilor, în locul acelor schimburi, după învoiala de mai sus;

5). după anaforaua veliților boieri din 1786 și după învoiala făcută să se măsoare locul cu viile date moșnenilor de răposatul Catargiu, pentru cele două bucăți de pământ; dacă nu se vor găsi vechile semne, atunci să se dea moșnenilor acele 103 pogoane menționate în alegerea paharnicului Bagdat că le au în locul acelor schimburi.

Ms 960, 31, f. 83-91 v; I.D. dos. 4140/839; vezi și nr. 751.

841. — 1839 mai 3. — Inaltul Divan, în pricina dintre Machea, soția lui Chivorc, cafegiul armean, cu preotul Samoil, supus britanic, pentru întîietatea drepturilor jeluitoarei din averea sechestrată a soțului ei, față de datoria ce are de primit pîrîntul preot, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1835 dec. 13 ca din averea lui Chivorc armeanul să se plătească în primul rînd dreptul preotului Samoil, din care să se scadă chiria datorată de acesta pe timpul șederii sale în prăvălia lui Chivorc, deoarece jeluitoarea, neavînd foaia de zestre cerută de legile acestei țări, nu poate avea întîietate în averea soțului ei, sub motiv că la armeni este interzisă înzestrarea fetelor la căsătoria lor.

Scarlat Grădișteanu și Alexandru Nenciulescu fac opinie separată, găsind că trebuia plătită mai întâi zestrea sau «exoprica» jeluitoarei și apoi creditorul soțului său.

Ms 960, 32, f. 92-93 v; I.D. dos. 11644/836 și I.C. 204/841.

842. — 1839 mai 5. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1838 ian. 11 în pricina dintre medelnicerul Gheorghe Măcescu cu Mitropolia și m-reă Văcărești pentru vadul de moară strămoșesc așezat împotriva vadului de moară de la Stănești jud. Ilfov al m-rii Văcărești. Înaltul Divan hotărăște ca pe baza documentelor anterioare din care rezultă că Mitropolia nu a cerut niciodată mai mult decît cele două vaduri de la Uscăți și Vasilați jud. Ilfov, iar m-reă Văcărești nici un alt vad afară de cel de pe moșia sa Stănești și că nu s-au opus niciodată ca jeluitorul să-și stăpînească vadul cerut și pe baza mulțumirii dată de ambele părți, medelnicerul să-și stăpînească vadul de mai sus.

Ms 960, 33, f. 93 v-95; I.D. dos. 7513.838 și I.C. 203.841.

843. — 1839 mai 5. — Înaltul Divan, ca urmare a hotărîrii sale din 1838 oct. 10, în pricina dintre Vlăduț Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa și părtașii ei pentru moara pe care Vlăduț avea s-o facă pe Gilort în moșia Jupînești jud. Gorj, întărește definitiv hotărîrea de mai sus, dată în lipsa pîrîților care, în afară de Ioniță Crăsnaru, fiul și moștenitorul slugeresei Manda, nu au voit nici să semneze adeverința, nici să primească copie de pe acea hotărîre. Jalba polcovnicesei Dragna Crăsnăreasa și Zoia Crăsnăreasa către domn, prin care cer ca Ioniță să plătească lui Vlăduț cheltuielile pricinuite sub cuvînt că nu s-a prezentat nici la judecată și nici pe ele nu le-a încunostiințat de lucrările anterioare, rugîndu-se totodată ca această jalbă să fie considerată și ca apelație împotriva hotărîrii Divanului, nu poate fi luată în seamă, deoarece nu cer să se judece cu jeluitorul în termen de opt zile și nu aduc nici un argument temeinic, dovedind numai că vor să prelungească judecata și cheltuielile jeluitorului.

Ms 960, 34, f. 95 v-96; vezi și nr. 791.

844. — 1839 mai 9. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Vasile Iarca din Cotești jud. Rîmnicu Sărat și Nicolae Costandin și Matache, frați Tănăsești pentru via părintească, cumpărată de jeluitor de la mama pîrîților, și pe care acum o cer înapoi, dovedind că vînzarea nu fusese pravilnică; se confirmă anaforaua Divanului Civil ca frații Tănăsești să ia via părintească, fără a restitui banii vînzării și să-și ridice suma depusă la judecătorie pentru acea vie. Jeluitorul Vasile să dea socoteală, prin carte de blestem, de venitul, cheltuielile și acareturile ce va fi făcut acolo, urmînd ca din suma ce se va stabili la fața locului să se scadă prețul acareturilor de la vînzarea viei. Prisosul de bani să se restituie lui Vasile Iarca pe care-l scutește de cheltuielile pretinse de frații Tănăsești, deoarece această cerere a lor nu a mai fost făcută la celelalte judecătorii, iar via a fost stăpînită de jeluitor pe baza zapisului de cumpărare.

Ms 960, 35, f. 96 v-98 v; I.D. dos. 8206/837.

845. — 1839 mai 12. — Înaltul Divan cercetează, ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1834 sept. 4, pricina dintre slugerul

Manolache Riciu cu Iordache Ciupagea, al treilea logofăt pentru 10028 lei. Pe temeiul dovezilor aduse de Ciupagea, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc că Manolache Riciu este dator să plătească acea sumă, deoarece chezăşia dată de Jupaniotu lui Ciupagea a fost ştiută şi cunoscută de el înainte chiar de a da adeverinţă pentru suma de mai sus.

Trei membri ai Divanului, Gh. Filipescu, Ştefan Bălăceanu şi Alex. Nenciulescu, fac opinie separată dînd dreptate slugerului Riciu; între motive, chezăşia lui Riciu n-a fost primită de Hătmănie şi de desfiinţata Logofeţie.

Ms 960, 36, f. 98 v-102 v; I.D. dos. 16244/834.

846. — 1839 mai 12. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre casa răposatului serdar Diamandi cu Vasilache Vasilopolu şi soţia sa Eufrosina, moştenitorii răposatului Ioan Băltăreţu (ginere şi fiică) pentru o jumătate de prăvălie în faţa hanului lui Şerban Vodă; unchiul serdarului Diamandi, Mihai Ioan, fratele lui Mantu, stăpînise acea prăvălie în contul datoriilor ce avea de luat de la acesta, trecînd apoi ca moştenire pînă la numitul serdar, care vinde lui Băltăreţu pentru datoria de 15000 lei ce avea la el după ce mai înainte îi dăruise cealaltă jumătate pentru prefacerile aduse în repetate rînduri acelei prăvălii în valoare de 12880 taleri.

Inaltul Divan confirmă hotărîrea lui Ioan Caragea vv. din 1818 iulie 27 în pricina dintre Băltăreţu cu Panait, fiul lui Costandin Tuţulea, nepotul de frate şi moştenitorul lui Mantu, prin care întăreşte stăpînirea lui Băltăreţu şi a moştenitorilor lui asupra acelei prăvălii şi a binalelor ce va fi făcut cu cheltuiala sa, deoarece vînzarea a fost făcută după toate formele. Moştenitorii lui Mantu să se judece cu moştenitorii lui Diamandi, unchiul şi epîtropul lor, pentru acea prăvălie dacă se vor socoti în drept. Fiindcă Panait nu a lăsat pe Diamandi să dovedească sub jurămint cheltuielile făcute pentru prăvălie, după cum găsise cu cale Comitetul Divanului Ţării Romîneşti, Inaltul Divan hotărăşte ca Frusira, născută Băltăreţu, să stăpînească această prăvălie, ca o zestre dată de tatăl său cu acte publice, arătate la judecată şi fiecare din împîrцинаţi să plătească în parte numai legiuita taxă.

Ms 960, 37, f. 102 v-107 v.

847. — 1839 mai 22. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1836 în pricina dintre Gheorghe Vorvoreanu cu Vasile Hristu, ambii din Craiova, pentru nişte seu dat de jeluitor lui Costea şi Eftimie, orînduiţi de pîrit să-l primească în contul contractului dintre el şi Vorvoreanu, Inaltul Divan infirmă părerea celor doi membri ai Divanului Craiovei care au dat hotărîrea de mai sus, prin care Vorvoreanu trebuie să-şi ceară banii de la cei doi oameni ai pîritului şi confirmă părerea separată a clucerului Otetelişanu ca jeluitorul să fie despăgubit de Vasile Hristu, iar acesta să se judece deosebit cu Costea şi Eftimie pentru socotelile dintre ei.

Ms 960, 38, f. 107 v-108 v; I.D. dos. 11657/836.

848. — 1839 mai 23. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc, Despărţirea Vremelnicească, în pricina dintre Iancu buhurdangiul d'n jud. Rîmnicu Sărat cu Sterie Ioan, supus britanic, tot de acolo, pentru «defăi-

marea» unui zapis de 7800 lei, pe care jeluitorul fusese osîndit să-l achite pîrîtului, Inaltul Divan, în urma dovezilor aduse că acest zapis nu este de împrumutare, ci cumpărat de Sterie de la logofătul Teodorache al Croitorîtei și în urma refuzului său de a jura că datoria jeluitorului este bună, hotărăște:

Jeluitorul să fie apărat de pretențiile pîrîtului și să-și ia înapoi suma de 1738 lei, 10 par. pe care o depusese la cancelaria Divanului; pîrîtul să-i restituie 150 icusari și 30 par. pe care recunoscuse că-i datorează jeluitorului, zapisul său să se anuleze și să mai înapoieze lui Iancu buhurdan-giul jumătate din venitul pădurii, potrivit contractului lor de tovărășie. Dacă această chestiune nu se va putea rezolva între ei, jeluitorul să facă cerere la judecătoria județului de înția cercetare.

Ms 960, 39, f. 108 v-110; I.D. dos. 7529/838 și I.C. 193/841.

849. — 1839 mai 24. — Inaltul Divan, în pricina dintre Petre, vătăf de pescari cu m-rea Sf. Gheorghe Nou pentru prăvălia de pescărie din Tg. Cucului a numitului Petre, confirmă anaforaua veliților boieri din 3 ian. 1827 ca Petre să deosebească pe cheltuiala sa, prăvălia mănăstirii de prăvălia lui, să-i pună scară la loc și s-o restituie mănăstirii fără a mai cere bani pentru îmbunătățirile aduse. Pentru restul de chirie și embatic de 2987 lei, ce mai are de dat mănăstirii se socotește lichidat, deoarece mănăstirea i-a iertat această datorie, urmînd ca pe viitor să plătească regulat embaticul de 180 lei pe an pentru locul prăvăliei unde nu are drept să vîndă vin; taxa legiuită să fie plătită de fiecare dintre împricinați.

Ms 960, 40, f. 110 v-111 v; I.D. dos. 17921/833.

850. — 1839 mai 31. — În pricina dintre Alecu Greceanu și cum-natul său, paharnicul Gh. Politimos, pentru răscumpărarea moșiei Beșteleaia din jud. Dîmbovița, vîndută cu 50000 lei de pîrît pe care jeluitorul îl acuză însă că adevăratul preț al vînzării ar fi de 43000 lei și că banii nu s-ar fi dat prin Tribunalul de Comerț, Inaltul Divan infirmă hotărîrea sa din 1837 prin care paharnicul Politimos e osîndit să primească de la Greceanu banii pentru acea moșie și s-o dea în stăpînirea acestuia și confirmă hotărîrea Divanului Civil, raportul Logofetiei din 1837 și al Sfatului Consultativ din 1838 care apără pe pîrîtul Politimos de această osîndă hotărînd ca acesta să stăpînească moșia Beșteleaia, deoarece vînzarea a fost făcută după toate formalitățile, prețul cunoscut de jeluitor și banii dați prin Tribunalul de Comerț; Alecu Greceanu să plătească pîrîtului pe lîngă 1500 lei hotărîti de Divanul Civil, încă 1112 lei pentru cheltuielile pricinuite și deosebit plata avocatului, după proiect.

Costandin G. Ghica și Ștefan Bălăceanu, nu aprobă această hotărîre, ci pe cea din 1837 mai 30.

Ms 960, 41, f. 112-113 v; I.D. dos. 7518/838; vezi și nr. 653.

851. — 1839 mai 31. — Inaltul Divan, în pricina dintre stolnicul Galanti, supus elen și praporgicul Manolache Bălăceanu pentru 1090 galbeni, împrumutați de acesta cu zapis de la jeluitor, confirmă cele două hotărîri ale Judecătoriei Săcuieni, prin care pîrîtul este obligat să plătească jeluitorului banii cu dobînda lor și 1513 taleri cheltuieli de judecată, deoarece s-a dovedit prin mărturia pitarului Ioan Bălăceanu, fratele și mar-

torul iscălit în zăpisiul de împrumut al lui Manolache Bălăceanu, că datoria acestuia este adevărată și hotărăște ca pîrîtul Manolache să mai plătească încă 872 lei cheltuieli de judecată pînă la acest Divan.

Ms 960, 42, f. 114-115; I.D. dos. 16227/834.

852. — 1839 mai 31. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1838 dec. 14 în pricina dintre Uța căpităneasa, văduva răposatului căpitan Ene de la Herăstrău cu slugerul Iordache Rădulescu, tatăl și «clironomul» răposatului serdar Bănică, pentru 10350 taleri, pe care jeluitoria îi datora serdarului Bănică și pe care îi luase în urma zăpisiului de 5000 lei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătorei Ilfov și a Divanului Civil. Jeluitoria nu se poate apăra de această datorie, deoarece s-a dovedit că zăpisiul de 10350 taleri este adevărat de Marea Logofetie cu toate formele legale și că această datorie este făcută în urma celei de 50000 taleri care se lichidase cu arenda acareturilor din anii trecuți.

Ms 960, 43, f. 115-116 v; I.D. dos. 4131/839.

853. — 1839 iun. 2. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre paharnicul Scarlat și serdarul Gheorghe Urlățeanu cu serdarul Gh. Rafailă, avocatul Obșteștii Epitropii, sub îngrijirea căruia se află copiii Marghioalei și ai lui Ștefan Mușceleanu, ginerile răposatului pitar Grigore Urlățeanu, pentru datoria de 9090 lei cu dobînda lor. Jeluitorii au de luat acești bani de la casa răposatului pitar și o cer de la orfanii mai sus pomeniți pe baza zăpisiului răposatului Ștefan Mușceleanu, tatăl lor, că va achita această datorie din cele dinții lucruri ale socrului său, care vor fi vindute, avînd precădere însă drepturile soției sale, Marghioala. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 mai 19 și anaforaia Logofetiei Țării de Jos din 1830 iunie 9 ca din întreaga avere mișcătoare și nemișcătoare a răposatului pitar Grigore Urlățeanu să se scoată mai întîi drepturile Marghioalei, soția lui Ștefan Mușceleanu și din rest să se plătească ceilalți creditori. Între aceștia intră și paharnicul Scarlat și serdarul Gheorghe Urlățeanu cu datoria de 9090 lei și dobînda respectivă de la 9 iulie 1830 pînă la data achitării. De nu va ajunge averea răposatului pitar Urlățeanu, jeluitorii să fie despăgubiți din averea mișcătoare și nemișcătoare a lui Ștefan Mușceleanu. Hotărîrea nu este semnată de hatmanul Vlădoianu, unul din membrii Divanului, decedat între timp.

Ms 960, 44, f. 116 v-119 v; I.D. dos. 17972/833.

854. — 1839 iun. 7. — În pricina dintre stolniceasa Bica Lahovari (condamnată în lipsă) și Zamfirache Caluda din Cerneți pentru călcare de moșie și stabilirea semnelor de hotar dintre moșiile Hotărani și Cioroboreni, Inaltul Divan infirmă anaforaia Trib. Mehedinți prin care se dădea dreptate ambelor părți, fără să se observe că trimisul pentru cercetare la fața locului își călcase îndatorirea, ocupîndu-se și de alte semne în afară de cele cuprinse în zăpisiul din 1775, asupra cărora se învoiseră părțile. Confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 10 apr. 1835, prin care se dovedește că jeluitoria nu a voit să se înfățișeze la cele două chemări din urmă și că cercetarea aceluia Divan la fața locului s-a făcut pe baza zăpisiului din 1775 și a hotărînicilor moșiilor vecine; se confirmă

și hotărîrea Trib. Mehedinți, în partea prin care pîrîtul este îndreptățit să-și stăpînească moșia după semnele din acel zapis. Hotărăște ca jeluitoarea să plătească pîrîtului atît cei 3000 taleri fixați de Divanul Craiovei, cît și 3130 lei, cheltuielile pricinuite pînă la această hotărîre și venitul locului cotropit. Urmează ca judecătoria județului să trimită un împu-ternicit al său să stabilească locul cotropit și să statornicească pietrele de hotar.

Gh. Filipescu, președintele Divanului, arată că hatmanul Vlădoianu nu a iscalit hotărîrea, din cauza morții, survenită între timp.

Ms 960, 45, f. 119 v.122 v.

855. — 1839 iun. 13. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Diva-
nului Judecătoresc și a judecătoriei locale cercetează pricina dintre serdă-
reasa Sultana Turnavita cu aga Costandin Belu pentru 500 stj. de zestre
din moșia Popești jud. Ilfov. Jeluitoarea pretinde că soțul ei Iordache
Turnavitu a vîndut acești stînjeni răposatului logofăt Belu fără știrea ei
și fără a-i pune alții în loc; pe baza dovezilor aduse că în zapisul de vîn-
zare numita serdăreasă este iscalită alături de soțul și de tatăl ei și că
a fost de față cînd Iordache Turnavitu a făgăduit că va lua altă moșie
în locul celei de zestre, ceea ce a făcut prin cumpărarea moșiei Brîn-
ceni, Înaltul Divan confirmă hotărîrile celor două instanțe de mai sus,
ca aga Costandin Belu, fiul și moștenitorul răposatului logofăt Belu,
să-și stăpînească cei 500 stînjeni, iar jeluitoarea care putea să pretindă
atunci despăgubirea celor 500 stj. de zestre, nu peste 23 ani, să plătească
126 lei taxă și 600 lei «osteneala» avocatului.

Ms 960, 46, f. 123-124 v; I.D. dos. 7541/838.

856. — 1839 iun. 16. — În pricina dintre Haica (Haita) Bercovici,
evreica din București cu titularnic sovetnic Ștefan Cîrjanovschi pentru o
datorie de 530 taleri pe care acesta o pretindea de la jeluitoare și pe care
sus-numita n-o recunoaște sub cuvînt că iscalitura din zapis nu este a ei,
ci a fostului ei soț, Înaltul Divan, pe baza cercetării grafice făcută de
patru evrei neguțători și scriitori, între care și un haham, aduși în Divan,
ca și pe baza celorlalte mărturii, infirmă hotărîrea Divanului Judecă-
toresc, care condamnă pe jeluitoare să plătească acea datorie, dacă nu va
primi jurămîntul cel mare în legea ei; se confirmă hotărîrea Judecătoriei
Ilfov și opinia separată a unuia din boierii judecători ai Divanului Jude-
cătoresc, prin care jeluitoarea este apărută de pretențiile pîrîtului, deoa-
rece s-a dovedit că iscalitura din zapis nu este a ei. Pîrîtul Cîrjanovschi
urmează să ceară despăgubire de la soțul jeluitoarei Haica, după cuprin-
derea înscrisului ce are de la el; de asemenea se respinge și cererea de alt
soroc pentru aducerea de dovezi ca «pricinuiuri deșarte» ca să mai «prastă-
vălească» darea hotărîrii de către Divan.

Se menționează că hotărîrea Divanului este neiscalită de hatmanul
Vlădoianu, unul din membrii care a participat la această judecată, din
cauza morții sale, întîmplată între timp.

Ms 960, 47, f. 124 v-127 v; I.D. dos. 4141/839 și I.C. 78/842.

857. — 1839 iun. 16. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc
Civil și a Judecătoriei Prahova în pricina dintre Ioan și Costache Crețu-

lescu cu medelnicereasa Elena Brezoianca pentru plata celor 150 stj. moșie, cumpărați la mezat de răposata păhărniceasă Crețuleasca, mama jeluitorilor, din 600 stj. zi moșiei Ciorani, Inaltul Divan confirmă hotărârile instanțelor de mai sus, prin care jeluitorii sînt obligați să plătească pîrtei banii datorati pe acei stînjeni împreună cu cheltuielile fixate de acel Divan, precum și taxa înfățișării la Inaltul Divan.

Ms 960, 48, f. 127 v-128 v; I.D. dos. 17969/833; 14371/833 și 4144/839.

858. — 1839 iun. 19. — În pricina dintre slugerul Dumitrache Urdăreanu cu doctorul Filip Foct, supus prusian, pentru stricarea logodnei și darurile primite de fiica jeluitorului de la pîrit, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca slugerul Urdăreanu, fiindcă a stricat logodna fiicei sale cu pîritul Foct fără motiv și fără să aștepte ca acesta să termine pregătirea ce făcea în vederea botezării sale, să-i restituie darurile ce mai avea la el, împreună cu valoarea lor în bani, fără nici o obligație pentru cele primite înapoi de la pîrit. Va trebui să mai plătească pe lîngă 1054 taleri, fixați de Divanul Craiovei, 1148 taleri cheltuieli de judecată; jeluitorul este scutit însă de cei 3250 lei preținși de Foct pentru vizitele ce ar fi cîștigat de la bolnavi, asemenea lucruri nefiind cuprinse în pravilele țării. Cît pentru plata datoriilor, cura soției și fiicei slugerului și 2 galbeni, reparația unei rochii, ambele părți să se judece deosebit, iar jeluitorul să plătească și taxa legiuită de 126 lei.

Ms 960, 49, f. 129-130 v; I.D. dos. 7547/838.

859. — 1839 iun. 19. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc și anaforaua din 1821 a desființatei Spătării, în pricina dintre Nița, soția lui Hagi Ivan și Chiru Toma cu Gheorghe Mălăndroiu pentru plata unor podini și urși, luați de la polcovnicul Costi fără voia lui, pentru reparația podului din mahalaua Gorgani. Jeluitorii sînt obligați să plătească banii cu dobînda lor «pravilnică», pe care pîritul Mălăndroiu îi va fi dat polcovnicului Costi pentru acel pod, deoarece nu au putut dovedi că Mălăndroiu era atunci epistatul celui pod cu datoria de a plăti banii strînși de la mahalagii în acest scop și n-au înfățișat la nici o judecată și nici acum zapisul pe care se obligă să-l aducă de la Brașov pentru stabilirea acestui lucru. Totodată jeluitorii să mai plătească de asemenea și 300 taleri, cheltuieli de judecată, fixate de acest Divan și 126 taleri, taxa legiuită.

Ms 960, 50, f. 131-132; I.D. dos. 8192/837.

860. — 1839 iun. 19. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 nov. 1 în pricina dintre Ecaterina Xenu, sora răposatului căminar Mihai Xenu cu Panait Xenu, nepotul acestuia, pentru unele ștersături și adausuri de sume în valoare de 25000 lei, din diata numitului căminar, făcută în favoarea lui Panait, pe baza dovezilor aduse că pîritul nu se afla atunci în București, că acele modificări au fost făcute chiar de răposat după cum reiese din însemnarea făcută de autorități în catagrafia lucrurilor sale și că după ce și-a pierdut cunoștința nu s-a mai putut face nici o schimbare în diată, deoarece autoritățile au pecetluit lucrurile mortului, pînă la ivirea moștenitorilor. În acest sens decide să se urmeze întocmai, cu deosebirea însă ca partea sufletului să fie luată de toți moș-

tenitorii, frați și nepoți dintre care numai unul, cel cu purtări mai bune și cu locuința în orașul unde este îngropat mortul, să-i facă pomenirile pînă la 7 ani și să dea socoteală celorlalți moștenitori de aceste cheltuieli. Impricinații să plătească fiecare în parte numai taxa legiuită, fiind apărați de cheltuielile judecătii cerută de însăși natura pricinii.

Teodor Văcărescu și Alexandru Nenciulescu, nu se unesc cu această hotărîre dar sînt de aceeași părere cu Divanul Civil, cu plata legaturilor, a cheltuielilor sufletului ș.a., să se urmeze după sumele cuprinse în diată, care se pot înțelege, deși sînt șterse și îndreptate.

Ms 960, 51, f. 132-136 v; I.D. dos. 4125/839 și I.C. 89/843.

861. — 1839 iun. 23. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea sa pregătitoare din 19 apr. 1835 în pricina dintre hatmanul Mihai Filipescu, cum-părătorul moșiei Brezoaia din jud. Dîmbovița și Drăgoiasca din jud. Ilfov de la spătăreasa Elenca Ruset, cu marele logofăt Barbu Știrbei și ceilalți vecini de moșii și anume vistihereasa Luxița Grădișteanca, fostă căminăreasă Bujoreanu, serdarul Costache Florescu și clucerul Ioan Greceanu, vechilul noului oraș Alexandria și proprietarul moșiei Căramideștilor a răposatului căminar Polizache pentru hotarele moșiei Drăgoiasca, după hotarnica din 1752 a moșiei Brezoaia și împlinirea stînjinelor cuveniți după acea hotărnicie. Inaltul Divan confirmă și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 dec. 1833 în pricina dintre spătăreasa Rusetoaia cu vornicul Știrbei pentru călcarea moșiei acesteia, Brezoaia și Drăgoiasca. Se decide să se facă cercetare la fața locului și după alegerea clucerului Ioan Vlădoianu, imputernicitul Divanului, să se dea numitei spătărese 395 stj., cuveniți la întîia trăsură a moșiei Drăgoiasca, 101 stj. la a doua și 870 stj. la a treia trăsură a acelei moșii, împietrindu-se aceste semne de hotar, cît și lățimea moșiei și capetele despărțitoare de moșia Florești a serdarului Florescu, potrivit cu mulțumirea dată de spătăreasa Rusetoaia și vecinii ei, căminarul Polizache, vornicul Barbu Știrbei, căminăreasa Luxandra Bujoreanca și serdar Florescu. În ceea ce privește cererea spătarului pentru cheltuieli și venitul moșiei cotropite și cererea logofătului Știrbei pentru despăgubire de la hatmanul Filipescu tot pentru venit și cheltuieli. Inaltul Divan hotărăște să se judece deosebit la întîia judecătorie, deoarece aceste cereri n-au fost cercetate de nici o instanță.

Ștefan Bălăceanu și Scarlat Grădișteanu, fac opinie separată, primul este de acord cu hotărîrea Inaltului Divan din 1835 apr. 19 și al doilea găsește că și de data aceasta, ca și mai înainte, logofătul Filipescu trebuia să fie primit personal la judecată, iar C. Cornescu arată că se unește cu anaforaua din 1835.

Ms 960, 52, f. 136 v-144 v; I.D. dos. 14365/835; vezi și nr. 512, 580.

862. — 1839 iun. 28. — Inaltul Divan, în pricina dintre Efrosina, fiica portarului Alecu Galino, cu soțul ei Ioniță Costandin de la Pitești, pentru zestre și alte drepturi ale sale, infirmă hotărîrea Divanului Civil din 1836 ca pîritul să plătească soției sale pe lîngă lipsa zestre și cheltuielile de judecată, încă un leu pe zi pentru hrana și îmbrăcăminte ei de la data despărțirii bisericești, pînă la achitarea drepturilor ei. Se confirmă anaforaua Tribunalului din 10 dec. 1833, ca Ioniță Costandin să plătească

jeluitoarei atît lipsa zestrei cu dobînda ei «pravilnică» de la despărţirea bisericească pînă la desfacerea lor, cît şi cheltuielile de judecată în valoare de 2694 lei, din care să se scadă 360 lei luaţi de Niculae Coculescu şi 705 lei, 20 par., valoarea unor lucruri primite de jeluitoare de la pîrit. De asemeni pîritul să mai plătească soţiei sale pe lîngă 1106 lei, 10 par. cheltuieli de judecată hotărîte de Tribunal, încă 600 lei pentru cheltuielile pricinuite de atunci pînă acum şi taxa de la Divanul Civil şi de la acest Divan.

Ms 960, 53, f. 144 v.146.

863. — 1839 aug. 19. — Ca urmare la hotărîrea sa pregătitoare din nov. 1837 în pricina dintre Teodor Basarabescu cu serdăreasa Pauţa Brăiloea împotriva cărei hotărîri acesta a făcut apelaţie, Inaltul Divan decide ca un trimis al judecătoriei locale să execute la faţa locului întocmai punctele cuprinse în hotărîrea de mai sus şi să dea alegere în scris pentru fiecare punct. Va fixa totodată prin tribunalul local, termen de înfăţişare la Inaltul Divan pentru hotărîrea definitivă a acestei pricini.

Ms 960, 54, f. 147-147 v; I.C. dos. 5188/839; vezi şi nr. 696, 929.

864. — 1839 aug. 19. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Stan Nisipeanu din jud. Vîlcea cu Gheorghe Urianu, al treilea logofăt pentru 100 (150) stj. din moşia Băbeni, vînduţi de pîrit jeluitorului cu un preţ mai mic, din care a primit 4000 lei la facerea zapisului, iar restul după măsurătoarea moşiei şi pentru care pretindea apoi un preţ mai mare, după cum se vede din înscrisul către pitarul Ioan Pleşoianu, Inaltul Divan hotărăşte, de acord cu Judecătoria locală şi dorinţa jeluitorului, ca pîritul să-i restituie îndoit acei 4000 lei şi cheltuielile pricinuite, apoi: 900 lei cheltuieli de judecată, hotărîte de Divanul Craiovei, 700 taleri socotiţi de acest Divan şi 8 galbeni împărăteşti, taxa legiuită. Pîritul are drept de jalbă la Divan în termen de 8 zile, sau la domn, în timp de o lună.

Ms 960, 55, f. 147 v-149 v; I.C. dos. 10002/837; vezi şi nr. 1255.

865. — 1839 aug. 21. — Inaltul Divan confirmă anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1838 mart. 1 în pricina dintre Dumitru Toneanu cu Constanda pentru 80 stj. moşie din hotarul Tonea jud. Ialomiţa, moştenire de la mama Constandei şi vînduţi de tatăl acesteia jeluitorului Toneanu, deoarece vînzarea a fost făcută în timpul nevîrstniciei Constandei, fără îndeplinirea formalităţilor legiuite şi pentru că mai tîrziu, Constanda s-a învoit cu Ioan Murat de la care a primit 2000 lei, în schimbul dreptului de judecată şi stăpînire asupra acelor stînjeni fără nici o pretenţie din partea ei, în caz că procesul va fi cîştigat. Mai hotărăşte ca jeluitorul să plătească lui Murat 126 lei, taxa legiuită. Pentru cererea de protimisism asupra acestor stînjeni în calitate de vecin şi devălmaş, jeluitorul Toneanu să înceapă deosebită judecată.

Ms 960, 56, f. 150-151; I.D. dos. 7519/838.

866. — 1839 aug. 21. — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 dec. 21, în pricina dintre Raliţa Pandeloaia din Ploeşti cu Ileana, soţia lui Tănase sîrbul, pe care jeluitoarea o acuză că nu a avut foaie

de zestre și cere ca să fie despăgubită înaintea pîrîtei, din vînzarea averii lui Tănase, soțul acesteia, Înaltul Divan, pe baza mărturiilor aduse de Sfetcu din Listov, fratele Ilenii, că, la căsătoria ei, i-a dat 2000 lei și lucrurile arătate în foaie și pe baza jurămîntului făcut de Ileana la Mitropolie în această privință, confirmă anaforaua Divanului Civil și cartea de judecată a Tribunalului local ca din vînzarea averii lui Tănase, să se plătească mai întîi 4414 lei și 20 par. lipsa zestrei pîrîtei Ileana. Vînzarea însă se va face cu știrea și în prezența jeluitoarei, spre înlăturarea oricărei bănuieli din partea acesteia, iar de cheltuieli și taxă să fie scutite ambele părți, deoarece pricina era de natură judecătorească.

Ms 960, 57, f. 151-152 v; I.D. dos. 14291/835 și 7495/838.

867. — 1839 sept. 4. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre arhimandritul David, iconomul Mitropoliei, cu Teodor Orășanu, pentru arenda moșiei Tămășani de pe apa Sabarului pe anul 1837, Înaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de pîrît că în urma pagubelor pricinuite prin revărsarea Sabarului, Logofeția Dreptății l-a scutit de finul datorat prin contract către Mitropolie pe acel an, confirmă hotărîrea de mai sus ca pîrîtul Orășanu să stăpînească moșia arendată pînă la expirarea contractului. Jeluitorul va plăti pîrîtului toate pagubele ce se vor stabili la fața locului, prin carte de blestem, de împuternicitul judecătoriei, că i s-au pricinuit acestuia prin îndepărtarea sa din stăpînirea acelei moșii împotriva ordinului Mitropoliei și cheltuielile de judecată și taxa legiuită.

Ms 960, 58, f. 152 v-155 v; I.D. dos. 4142/839.

868. — 1839 sept. 5. — În pricina dintre Sterie Cumpitis cu arhimandritul Ambrozie, egumenul m-rii Sf. Ecaterina pentru călcarea de loc la casele sale din mahalaua Sf. Ecaterina pe podul Șerban Vodă și pe baza cercetării făcute prin care s-a descoperit atît vechea stăpînire a lui Altintof asupra aceluia loc, cumpărat apoi de jeluitor, cît și cotropirea locului mănăstirii de către acesta, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca stăpînirea lui Sterie să se întindă și de acum înainte tot despre fața podului, iar de acolo înainte pînă în fața podului să stăpînească mănăstirea Sf. Ecaterina.

Ms 960, 59, f. 155 v-156 v; I.D. dos. 7548/838.

869. — 1839 sept. 12. — În pricina dintre Florea Urșanu vechil din partea moșnenilor Zăvoieni, cu Dimitrie Sărdărescu și frații săi, Gheorghe și Petre, toți din jud. Vilcea pentru 180 stj. din moșia Urșani cu venitul lor, cuvenit lui Petru și Vlad Zăvoieni din cei 840 stj. vînduți moșnenilor, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Domnesc din 1828 iun. 18, unită cu anaforaua veliților boieri din 1826 nov. 18, întărirea lui Grigore Ghica vv. din 1826 dec. 3, și anaforaua Logofeției Țării de Sus din 1828. Hotărăște ca Dimitrie Sărdărescu și frații săi să stăpînească cei 180 stj. după zăpisul Zăvoenilor și cartea de judecată a Divanului Craiovei din 1781, împreună cu ceilalți stînji de cumpărătură și zestre, deosebiți de serdarul Hristodor și împietriți de slugerul Manolache Măl-

dărescu la 1829 aug. 28, care a stabilit și venitul cuvenit pentru acei stinjeni. Florea Urșanu cu părtașii săi Zăvoeni să plătească pîrîților 2276,20 lei cheltuieli de judecată.

Ms 960, 60, f. 156v-158 v; I.D. ,dos. 11691/836.

870. — 1839 sept. 12. — În pricina dintre Lambru Plăvălescu și fosta sa soție Zoița, fiica medelnicerului Ghiță Mărăcineanu din jud. Buzău, pentru pretențiile ce are unul asupra altuia, cercetînd hotărîrile instanțelor anterioare, Inaltul Divan hotărăște:

1). chestiunea locuinței celor doi soți, nu mai poate fi pusă, deoarece sînt despărțiți bisericește din anul 1832;

2). medelnicerul Mărăcineanu să plătească ginerelui său toate cheltuielile ce se vor dovedi și cheltuielile Zoiții și ale copilei ei de la plecarea lor din casa jeluitorului, deoarece pîritul nu s-a prezenat la proces, împiedicînd astfel ca martorii lui Plăvălescu să depună jurămîntul;

3). să plătească de asemenea lui Plăvălescu suma cuvenită pentru 800 vedre vin, luate din via de zestre;

4). medelnicerul Mărăcineanu să încredințeze prin jurămînt cîte vedre de vin au fost oprite de el în 1827 de a fi vîndute și să plătească jeluitorului Plăvălescu acea sumă cu dobînda «pravilnică», iar dacă nu va primi jurămîntul, să-i plătească 1800 vedre, după mărturia lui Dumitrache Ioan, care tocmise acel vin cu Lambru Plăvălescu;

5). să plătească jeluitorul diferite datorii în valoare de 176,23 lei;

6). cu privire la via de zestre și toate ale ei, Divanul apără pe pîrit de pretențiile lui Plăvălescu;

7). să se facă cercetare la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem pentru venitul moșiei Ghizdita, dată de zestre jeluitorului și cît se va dovedi că a fost luat de pîrit să restituie ginerelui său cu dobînda «pravilnică», iar în caz contrar, să fie apărât, precum și de fînul dăruit de Lambru prin răvașul său;

8). pentru vitele de zestre, pe care medelnicerul nu a voit să le dea, să-i plătească lui Lambru venitul cuvenit din anul căsătoriei pînă la divorț, scăzîndu-se cheltuiala acelor vite;

9). medelnicerul să plătească ginerelui său 2150 lei prețul caleștei, cu dobînda «pravilnică», iar acesta să restituie medelnicerului caleașca împreună cu cealaltă zestre și «exoprică» ce are asupra lui, rămînînd apărât de vasele de cositor pe care nu le-a primit de la socrul său;

10). cu privire la cei 4 telegeri din foaia de zestre, împricinații rămîn apărați unul de către altul, deoarece medelnicerul nu i-a dat ginerelui său:

11). idem pentru o rochie de plisă neagră;

12). medelnicerul rămîne apărât de «fermeneaua» din foaia de zestre, care s-a dovedit că a dat-o lui Lambru;

13). pentru tăvile și «șpențerul» nedate de medelnicer, amîndouă părțile rămîn apărate;

14). pentru 4 rochii albe, pîritul rămîne apărât, în urma dovezilor ce a făcut că le-a dat;

15). Lambru să fie dator a înapoia cerceii de diamant și celelalte, pe care a recunoscut că le-a primit;

16). medelnicerul nu este dator să plătească lui Lambru 5609 lei paguba cu dobînda lor, pentru «sefestrui» ce pretindea acesta că i-a pus pe moșie, neavînd nici o dovadă în acest sens;

17). Lambru Plăvălescu nu este obligat să plătească socrului său 900 lei, lucrul viei din 1825, înainte de a i-o fi dat de zestre;

18). va plăti însă socrului său suma cuvenită pentru lucrul viei de zestre pe 1826 și 1827, dovedit prin carte de blestem; în caz contrariu, jeluitorul va rămâne apărat;

19). pentru 25 lei, banii doicei și 138 lei ce ar fi fost dați lui Lambru de paharnicul Politimos și plătiți de medelnicer; să rămână jeluitorul apărat, deoarece socrul său nu are dovezi temeinice;

20). cererea medelnicerului ca Lambru să-i restituie 25 lei ce i-a dat pentru baciul de la cășăria sa din 1827, cât și cererea lui Lambru pentru 250 lei de la medelnicer luați de un turc după un suhat de vite de pe moșia sa Căldărești, rămân desființate din lipsă de probe ale ambelor părți;

21). pentru siguranța și lipsa zestre, Inaltul Divan hotărăște ca părțile împlicate, în caz că nu se vor putea înțelege între ele, să facă jalbă la judecătoria de întâia cercetare.

Ms 960, 61, f. 159-164; I.D. dos. 17961/833.

871. — 1839 sept. 13. — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 iulie 9, în pricina dintre Apostol și Ioan, frați Racovicieni cu pitarul Costandin Moraitu, al cărui hotarnic nu ar fi respectat hotărnicia banului Goleșcu din 1780, înglobând în acel ocol și trupul Iozile din jud. Argeș al jeluitorilor, Inaltul Divan hotărăște ca un trimis al său să cerceteze, la fața locului prin carte de blestem, dacă hotărnicia de mai sus a fost urmată întocmai de hotarnicul pîrîtului. De asemenea va stabili tot prin carte de blestem și venitul părții ce se va dovedi călcată, raportînd rezultatul la Divan. Dacă nu se va constata nici o abatere, să întocmească hartă potrivit acelei hotărnicii și împreună cu raportul să se trimită la Divan.

Ms 960 62, f. 164 v-165 v; I.C. dos. 10022/837; vezi și nr. 965, 1304.

872. — 1839 sept. 15. — În pricina dintre Nicolae fost căpitan de dorobanți cu Marion, episcopul Argeșului, pentru 7000 taleri din arenda moșiei Bogata pe al treilea an, pe care jeluitorul pretinde că i-a achitat, Inaltul Divan, cercetînd și dovedind că suma de mai sus nu se găsește trecută în condica Episcopiei, confirmă anaforaua Divanului Civil din 1839 luna februarie și aceea a Tribunalului ca jeluitorul să plătească Episcopiei numai dobînda la suma de 7000 taleri pe care i-a achitat Episcopiei în urma cărții de judecată a tribunalului. Pentru ceilalți 7000 taleri pe care s-a obligat să-i plătească dacă afirmația lui se va dovedi neadevărată, Inaltul Divan hotărăște să-i răspundă spitalului Iubirei de Oameni drept pedeapsă «spre învățătură și înfrînarea altor asemenea următori».

Ms 960, 63, f. 166-167; I.D. dos. 4138/839.

873. — 1839 sept. 18. — Inaltul Divan, în pricina dintre stolniceasa Elenca Socoteanca și Marghioala. Catinca și Elenca, moștenitoarele răposatului Ștefan Coțofeanu, pentru 20000 lei luați cu zapis în 1823 de soțul jeluitoarei de la tatăl pîrîtelor, confirmă hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1834 mart. 24 ca stolniceasa Socoteanca să plătească pîrîtelor suma de mai sus după cuprinderăa înscrisului răposatului stolnic.

din care să se scadă însă 12000 lei și dobînda lor «pravilnică» achitați mai înainte. Pentru cheltuieli și plata avocatului, jeluitorii să plătească pe lîngă 300 lei fixați de Divanul Craiovei încă 1200 lei socotiți de acest Divan, avînd voie ca în termen de opt zile, de la primirea acestei hotărîri, să facă apel la Inaltul Divan, sau către domn în timp de o lună.

Ms 960, 64, f. 167-168 v; I.D. dos. 11631/836.

874. — 1839 sept. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Chiojdeni, numiți și Ceata Boierească, din plaiul despre Buzău jud. Săcuieni cu casa răposatului vornic Iordache Slătineanu, care le-ar fi luat un «codru» de moșie, numit Valea Scrăzii, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1835 sept. 27 și cartea de judecată a Judecătoriei Săcuieni, întrucît s-a dovedit, prin cercetarea serdarului Manolache Papadat, că acea bucată de moșie a fost totdeauna în stăpînirea casei răposatului vornic Slătineanu — potrivit anaforalei velișilor boieri, întărită de domn în 1803 și 1804 și altor sineturi — și că moșnenii fără drept au pretenție asupra ei. Pentru cheltuielile de judecată pricinuite vornicului, Inaltul Divan hotărăște ca judecătoria de iniția cercetare să facă raport scris după care, partea nemulțumită, să facă apel la instanțele superioare.

Ms 960, 65, f. 168 v-171; I.D. dos. 14377/835.

875. — 1839 sept. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre Maria Clinceanca cu clucer Răducanu Clinceanu pentru adevărarea averii rămasă de la răposatul ei soț, confirmă hotărîrea sa din 1839 ian. 28 ca numita Clinceanca să rămînă pentru totdeauna apărută de osînda acelui jurămint, deoarece din anul 1836 și pînă acum, socrul său nu a dovedit că pîrita ar fi tănuțit ceva din averea fostului ei soț.

Ms 960, 66, f. 171-172; I.D. dos. 4162/839; vezi și nr. 725.

876. — 1839 sept. 19. — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe și Grigore, frații Dănicei din jud. Vlcea, cu vistișerea Elenca, soția vistierului Vasile Dobroneanu pentru 185 stj. moșie din hotarul Dănicei, vînduți acestuia de medelnicerul Nicolae, unchiul Dăniceilor, fără ca ei să fi fost înștiințați de această vînzare, confirmă hotărîrea sa din 30 iun. 1837 ca jeluitorii Dănicei să restituie vistișerii 2590 lei, prețul cumpărării acelor stînjeni pe care să-i ia în stăpînirea lor, pe baza dreptului de protimisii ce au ca nepoți ai vînzătorului și razeși cu locul vîndut, precum a găsit cu cale și judecătoria locală. Pentru a zecea parte din prețul lucrului vîndut, jeluitorii să se socotească cu moștenitorii vînzătorului, după cum găsește cu cale în această privință și Divanul Civil.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată.

Ms 960, 67, f. 172-174 v; I.D. dos. 4163/839; vezi și nr. 666.

877. — 1839 sept. 25. — Ca urmare la hotărîrea sa din ian. 1834, pricina dintre paharnicul Barbu Catargiu cu fostul mare logofăt Costandin Bălăceanu pentru 400 galbeni pe care jeluitorul avea să-i ia de la pîrît, se consideră definitiv încheiată și Inaltul Divan întărește alegerea Judecătoriei de Ilfov și hotărîrea Divanului Judecătoresc. Pentru nedare de apelație în termen din partea hatmanului Bălăceanu și deoarece acesta zice că datoria de 400 galbeni a depus-o la Logofeția Dreptății cu dovadă

iscălită de casier, iar paharnicul Catargiu prelinde peste acești bani încă 562 lei ce ar mai avea de luat de la pîrît, Inaltul Divan hotărăște ca Judecătoria de înția instanță să trimită dosarul acestui proces împreună cu dovada casierului de banii primiți de la hatmanul Bălăceanu și de cei dați paharnicului Catargiu la Tribunalul Ilfov sect. I, pentru ca acest Tribunal, pe baza hotărîrii de mai sus, să achite pe datornic de banii pe care jeluitorul Catargiu îi mai avea de luat de la el.

Ms 960 68, f. 174 v-175 v; I.D. dos. 8221/837; vezi și nr. 405.

878. — 1839 sept. 26. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Iancu Movilă și Dosithie, numit egumen la schitul Băbeni din Rîmniceu Sărat pe timp de 6 ani, cu obligația de a repara mănăstirea și a-i achita datoriile în timp de 3 ani, de la numirea lui acolo, în care scop a luat tovarăș pe Movilă pentru 4 ani cu începere de la 23 apr. 1836, Inaltul Divan, cercetînd «prigonirea» dintre ei pentru această tovărășie și 10000 lei, primiți de jeluitor de la pîrîtul egumen, hotărăște ca tovărășia dintre împricinați să se considere desființată, de vreme ce Dosithie a fost scos din egumenie cu 4 luni înainte de a intra în vigoare contractul încheiat între ei. Rămîne însă obligat să plătească jeluitorului cei 630 galbeni dați de acesta în scopul tovărășiei cu dobînda lor «pravilnică», socotită de la data depunerii lor de Movilă, nu de la data din înscrisul egumenului, scăzîndu-se din cei 10000 taleri cu dobînda lor, primiți înainte de Movilă. Pîrîtul să mai plătească 256 lei, taxa achitată numai de jeluitor.

Ms 960, 69, f. 175 v-178 v; I.D. dos. 4133/839.

879. — 1839 sept. 27. — Ca urmare la hotărîrea sa pregătitoare din 1837 nov. 23 în pricina dintre Manolache Vilcioiu, fiul răposatului Matei și cetașii săi, moșnenii Bălțați din jud. Teleorman cu al doilea vistier Costandin, casa răposatului serdar Marin Butculescu și serdar Alecu Izvoranu pentru călcarea hotarului moșiei Bălțați și pagubele pricinuite moșnenilor de pîrîți prin luarea unor clăcași, a unor cîrciumi și prin tăierea pădurii, Inaltul Divan hotărăște următoarele: hotarnicii, împreună cu «cilenul» judecătoriei locale, să meargă la fața locului și prin carte de blestem, pe baza hotărîrii din 1794 și de față cu vechilul Mitropoliei, să dovedească punctul numit locul cu Părul, despărțitor între răzorul rupt din moșia Bălțați și dăruit schitului Didești, metohul Mitropoliei și moșia vistierului Constantin. De acolo să măsoare la vale 325 stj. ai Mitropoliei și mai departe 675 stînjieni ai vistierului Constantin, 464 stînjieni ai moșnenilor și 584 stînjieni ai serdarului Izvoranu. Dacă acel semn nu se va dovedi bun, să înceapă cu măsurătoarea de la lacul lui Dragie, sau de la punctul numit Muchea văii Pleșu, dînd fiecăruia stînjienii cuveniți. În ceea ce privește celelalte pretenții ale moșnenilor pentru călcarea moșiei, clăcași, cîrciuma și tăierea pădurii, să se urmeze întocmai după anaforaua veliților boierî din ian. 1826 și hotărîrea Divanului din 1837.

Ms 960, 70, f. 178 v-181 v; vezi și nr. 712, 974, 1158.

880. — 1839 sept. 29. — În pricina dintre Vlăduț Crăsnaru din jud. Gorj cu Dragna Crăsnăreasa pentru 112 stj. moșie din hotarul Jupîneștii, cheltuielile pricinuite cu răscumpărarea moșiei de la vistierul Frumu-

șanu și judecățile pentru un han clădit de pîrită pe moșie și dărîmat de unii dintre moșneni, Inaltul Divan decide ca judecătoria locală să facă cercetare și alegere în scris cu privire la cheltuieli pentru despăgubirea jeluitorului de către pîrită. În privința siliștei din trupul acelor 112 stj. și a călcării ce ar face pîrită în moșia lui Vlăduț, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 apr. 17, ca jeluitorul să plătească Dragnei 250 lei cheltuieli; deoarece nu a putut dovedi că acea siliște, cumpărată de amîndoi, ar fi stăpînită numai de pîrită și să-și hotărîncească partea cumpărată de la Luxandra și soțul ei, Ioniță Crăsnaru, din care jumătate să se dea pîritei, iar jumătate să rămîna jeluitorului.

Ms 960, 71, f. 181 v-183; I.D. dos. 11701/836.

881. — 1839 oct. 3. — În pricina dintre Constantin Strimbeanu cu Dinu vornicel pentru despăgubirile ce pretinde de la acesta, pe baza contractului prin care numitul Dinu se obligă să fie răspunzător în caz că jeluitorul va fi oprit de comisul Crețulescu, proprietarul moșiei Preotești, de la a doua tăiere a heleșteului de pe acea moșie, Inaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de jeluitor, hotărăște ca pîritul să despăgubească pe Strimbeanu cu banii ce va dovedi că i-a luat pe pește din prima tăiere a celui heleșteu și 100 taleri, avocatul și taxa legiuită, urmînd ca pîritul Dinu să se socotească apoi pentru pagube și cheltuieli cu stăpînul acelei moșii.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, unindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din 1838 ca Dinu vornicel să fie apărat de cererea lui Strimbeanu.

Ms 960, 72, f. 183 v-185 v.

882. — 1839 oct. 9. — În pricina dintre Ștefan Carimu cu paharnicul Gheorghe Anagnosti și Stan logofăt pentru niște porumb ce i s-a luat în anul 1822, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1827 și anaforaua Logofetei Pricinilor Streine din 1826 nov. 29 ca pîritii să fie apărați de despăgubirile pretinse de jeluitor sub cuvînt că hîrțile ce s-au dat argatului său Tănase pentru acel porumb au fost luate apoi de paharnicul Anagnosti, odată ce însuși jeluitorul cere prin jalbă către domn în 1828 ca despăgubirea să i se dea de la Vistierie și recunoaște înaintea Divanului că acel porumb fusese ridicat din ordinul stăpînirii și trimis jumătate la magazie și jumătate la poștă, eliberîndu-i-se cuvenitele chitanțe.

Ms 960, 73, f. 185 v-187; I.D. dos. 7505/838.

883. — 1839 oct. 9. — În pricina dintre Pesia evreica, soția răposatului Hascal evreul cu Moșe Natan Levi, pentru o prăvălie și o casă din Lipskani, dăruită de răposata Șaina prin înscrisul din 1794 lui Avram, fiul lui Șain, fratele ei și socrul jeluitoarei, iar mai tîrziu, prin înscrisul din 1832, dăruită tot de acea Șaina lui Marcu Alșeh nepotul și datornicul pîritului Moși, care o scoate la mezat pentru datoria ce avea de luat de la Marcu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 24 sept. 1835 și cartea judecătorei de întîia cercetare. Inscrisul Șainei din 1794 rămîne desființat, deoarece ea nu este iscălită acolo după cerințele pra-

vilei, urmînd ca jeluitoria să achite lui Moși numai 126 lei, taxă legiuită, iar pentru celelalte cheltuieli, moștenitorii lui Marcu să se judece cu Moși, nu cu Pesia.

Ms 960, 74, f. 187-188 v; I.D. dos. 14359/835.

884. — 1839 oct. 9. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1839 în pricina dintre Theodora Iacovachina cu doctorul Ioan Rasti pentru un zăgaz de pe moșia Bărbăteaschii, luată ca zestre de numitul doctor, Inaltul Divan, pe temeiul hotărînicilor răposatului clucer Gorneanu, din care se vede că acest zăgaz este statornicit pe moșia Bărbăteaschii, nu pe moșia Balotești a jeluitoriei clucerese, a cărei întindere se vede din aceleași hotărînicii că merge pînă la muchea celui zăgaz, confirmă hotărîrea de mai sus ca doctorul și urmașii săi să stăpînească zăgazul; jeluitorul va plăti pagubele ce se vor dovedi de judecătoria locală prin carte de blestem și cheltuielile arătate.

Ms 960, 75, f. 189-191; I.D. dos. 4152/839.

885. — 1839 oct. 10. — În pricina dintre moșnenii Carțești din jud. Mehedinți cu Nicolae Retezeanu tot de acolo, cumpărătorul celor 31 stj. și cu vînzătorii lor, pentru răscumpărarea acestor stînjeni pe baza dreptului de protimisis, pretins de jeluitori ca vecini și devălmași, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîtul să fie slobod a vinde acei stînjeni deoarece jeluitorii nu au nici un drept de răscumpărare, odată ce singuri mărturisesc că zapisele acestei vînzări către Retezeanu le-au văzut rupte mai înainte cererii lor de răscumpărare. Urmează ca jeluitorii să plătească pîrîtului 791 taleri, hotărîți de Divanul Craiovei din care 676 lui Nicolae Retezeanu, iar 115. moșnenilor vînzători, 700 lei tot lui Nic. Retezeanu în afară de legiuita taxă și 200 lei pîrîților moșneni pentru cheltuielile de judecată cu începere de la hotărîrea Divanului Civil.

Ms 960, 76, f. 191 v. 192 v.

886. — 1839 oct. 18. — În pricina dintre «parucița» Marița Călinescu și fostul mare vornic Pană Costescu pentru 2950 lei cu dobînda lor, pe care jeluitoria avea să-i ia din vînzarea caselor răposatului Mihalache Andronescu, ale căror sineturi se aflau zălogite de Smaranda Slătineanu, mama nevîrstnicilor copii ai răposatului Slătineanu, la arhimandritul Stratonichie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 13 febr. 1839 ca pîrîtul vornic, epitropul acelor copii, să rămînă apărut de restituirea sumei de mai sus, pe care jeluitoria o cere de la el, deoarece s-a dovedit cu răspunsul său către Marea Logofetie că banii sînt oricînd asupra lui și-i va da cînd i se vor înapoia sineturile casei zălogite la arhiereul Stratonichie. Inaltul Divan mai hotărăște ca împriuinții să plătească fiecare numai taxa legiuită, iar jeluitoria să fie scutită de achitarea cheltuielilor, deoarece cererea ei a fost pornită numai din cauza răspunsului greșit al vornicului către Marea Logofetie.

Ms 960, 77, f. 192 v. 194 v; I.D. dos. 4137/839.

887. — 1839 oct. 24. — În pricina dintre Mihai Mogoș din satul Vișina jud. Vlașca cu Grigore și Coman frați, tot de acolo, pentru o parte

din moșia Vișani, cumpărată de Mogoș de la protopopul Pană și revendicată de cei doi frați în calitate de rude mai apropiate cu vânzătorul decît cumpărătorul și de devălmaș, cu stînjienii vinduți, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 26 apr. 1831 în sensul că Grigore și Coman să restituie lui Mogoș prețul cumpărării și să ia în stăpînire acei stînjieni plătind fiecare în parte taxa legiuită.

Ms 960, 78, f. 195-196; I.D. dos. 7523/838 și I.C. 114/842.

888. — 1839 oct. 24. — Inaltul Divan, în pricina dintre arhiereul Calinic cu clucereasa Catinca Găneasca și fiul ei paharnicul Ștefan Gănescu pentru arenda unor moșii luate cu contract din 1828 de către acel arhiereu și ca urmare la cererea Obșteștii Epitropiei de a se înfățișa cu paharnicul Gănescu, întărește hotărîrea desființatului Divan al Craiovei din 20 iunie 1831, întrucît paharnicul nu a făcut apelație în termen împotriva sentinței prin care este obligat să plătească jeluitorului 39435 lei cu dobînda lor și toate cheltuielile pricinuite acestuia prin repetata și nemotivată sa neprezentare la cercetarea ce trebuia făcută la fața locului. Din această sumă se va scade restul de porumb datorat de arhiereul Calinic pentru arendă, fără ca pîritul să aibă drept să ceară despăgubire pentru povarna arsă și stricăciunile ce zice că i-a pricinuit arhiereul odată ce nu a voit să meargă la cercetarea cerută de acesta. Numitul arhiereu, la rîndul său, este obligat să plătească pîriților banii cu care va fi găsit dator și dobînda lor «pravilnică».

Ms 960, 79, f. 196-198; I.D. dos. 14297/835 și I.C. 153/844.

889. — 1839 oct. 25. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 dec. 22 în pricina dintre popa Manea din orașul Rîmniceu Șerban Meiroșu din satul Surdila acel județ pentru moșia Liscoteanca din jud. Brăila, Inaltul Divan împarte pricina în două părți:

1). pierderea termenului de apelație de către Meiroșu împotriva hotărîrii Divanului Vremelnicesc, prin care se dă dreptate popei Manea și

2). învoirea ce zice acel Divan că a fost încheiată de Vernescu cu Șerban Meiroșu și părtașii săi împotriva cărții de judecată, în care numitul Vernescu este iscălit ca «cilen» al Judecătoriei de înția cercetare.

Hotărăște că acea carte a Judecătoriei Brăila să fie definitiv întărită și îndeplinită întocmai, deoarece Meiroșu a pierdut termenul de apelație din neglijența sa și a vechilului său nu din motive pravilnice; iscălitura lui Vernescu din acea hotărîre judecătorească nu poate fi defăimată pe motiv că mai tîrziu ca particular, a făcut acea învoială cu pîriții, întrucît pravila nu interzice ca un fost judecător, în urma îndepărtării sale din acea funcție, să fie oprit de a se învoi cu cei pe care i-a judecat pentru aceeași chestiune, sau să le fie avocat.

Ms 960, 80, f. 199 v. 200; I.D. dos. 7507/838 și I.C. 141/842.

890. — 1839 oct. 25. — În pricina dintre Efrosina Potoceanca și marele logofăt Manolache Arghiropolu pentru vînzarea moșiei Căzănești din jud. Ilofov către acesta, de la care a fost răsкупărată apoi de beizadea Costache Ghica pe baza dreptului său de promisiș ca vecin, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 mart. 14 și 1832 aug. 22. Se decide ca jeluitorul să primească de la beizadea Ghica arvuna de

7000 lei, pe care o dăduse Efrosinii Potoceanu și dobînda lor «pravilnică». Moșia să rămînă în stăpînirea lui C. Ghica, urmînd ca acesta să dea jeluitoarei Potoceanca restul de bani din zăpîsul vînzării. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, Arghiropol nu are drept să le ceară jeluitoarei, deoarece vînzarea moșiei Căzănești nu a fost stricată din pricina acesteia, ci din motive pravilnice.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată găsind justă cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov și hotărîrile Divanului Civil ca Efrosina Potoceanca să plătească lui Arghiropol arvuna de 7000 lei îndoită și cheltuielile de judecată, iar moșia Căzănești să rămînă în stăpînirea acesteia fiind zestre a ei.

Ms 960, 81, f. 200 v-204; I.D. dos. 7543/838 și I.C. 75/842.

891. — 1839 nov. 1. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Răducanu Clineanu și Ioan Manu pentru un loc de lingă casele acestuia, cuprins între alte două locuri din mahalaua Boteanu ale clucerului Clineanu, pe care le-a vîndut împreună cu casele de pe ele răposatului vornic Manu pentru 55086 taleri; dovedindu-se că atît vînzătorul, cît și cumpărătorul știau de existența aceluia loc, zis de zestre, între celelalte două și că jeluitorii nu au făcut plîngere pentru acea vînzare în termenul legal, ci tocmai după 10 ani, confirmă hotărîrea Divanului Civil ca aga Ioan Manu să stăpînească și de acum înainte acele case cu tot cuprinsul lor ca și pînă acum. Clucerul Clineanu să plătească pîritului cheltuielile de judecată hotărîte de Divanul Civil și 1616 lei, taxa legiuită și taxa avocatului.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată.

Ms 96, 82, f. 204-207.

892. — 1839 nov. 6. — Înaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1838 iun. 12, cercetează pricina dintre Elenca, mama lui Costandin fiul lui Zamfir din Cîmpulung-Mușcel și Nicolae Ioan, al doilea soț al ei cu Costandin fiul lui Zamfir, fiul Elenchii din prima sa căsătorie, pentru averea rămasă acestuia de la tatăl său Zamfir și pentru o prăvălie, cumpărată de Nicolae Ioan cu protimisii de vecinătate. Constatînd că Elenca nu a făcut catagrafia cerută de pravilă asupra averii rămasă copilului de la tatăl său, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Tribunalului local și alegerea Tribunalului de Comerț cu privire la moștenirea de la răposatul Zamfir și venitul ei, cheltuielile nevîrstnicului Constantin, cîștigul mărfii de brașovenie, și dreptul Elenchii la a treia parte din averea primului ei soț. În privința prăvăliei, deoarece Nicolae nu a vrut să arate zăpîsul de cumpărare sau altă dovadă că acea prăvălie a cumpărat-o înainte a căsătoriei sale cu mama lui Costandin, dovedind astfel că a cumpărat-o după căsătorie, Înaltul Divan hotărăște ca numitul Costandin să restituie tatălui său vitreg banii dați pe acea prăvălie și s-o ia în stăpînirea sa.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, fiind de părere ca Nicolae și soția sa să plătească lui Costandin cele două părți rămase din averea tatălui său, în sumă de 3764 lei cu dobînda lor.

Ms 960 83, f. 207-209; I.D. dos. 7540/838.

893. — 1839 nov. 13. — Înalțul Divan, în pricina dintre Maria, soția lui Frîncu tăbăcarul cu cumnatul sau Gheorghe, fiul lui Tudosie din Păcuruți jud. Săcuieni pentru zestrea răposatei Tudora, sora ei, confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, unită cu cea a Judecătoriei de înția cercetare, ca pîrîtul Gheorghe să stăpînească cele lăsate prin diată de soția sa. Jeluitorii să stăpînească la rîndul ei moștenirea rămasă de la Elenca, nepoata sa, fiica Tudorei și a lui Gheorghe și să plătească acestuia 210 lei și 30 par. cheltuiți de pîrît cu îngroparea și pomenile copilei lui.

Ms 960, 84, f. 209 v-210; I.D. dos. 14286/835.

894. — 1839 dec. 1. — Înalțul Divan, în pricina dintre Solomon Hal-fon cu serdarul Nicolae Vasilescu pentru o datorie de 14000 galbeni, din care 3000 îi primise mai înainte, confirmă hotărîrea Divanului Civil împreună cu cea a Tribunalului, în sensul ca, pentru restul de 11000 galbeni, Judecătoria Comercială Ilfov să scoată la mezat moșia Sfînțești și alte trupuri din jud. Teleorman, casele din București și cele șase prăvălii amanetate de serdarul Vasilescu pentru acea datorie și să se vîndă pe rînd, pînă la acoperirea sumei de mai sus, cu dobînda cuvenită și 309 galbeni plata avocatului și taxa legală. În ceea ce privește scăderea prețului de vînzare prin schimbarea pitacelor făcute de Tribunalul de Comerț, pîrîtul Vasilescu să facă cerere la înția Judecătorie, dacă se va socoti nedreptățit.

Ms 960, 85, f. 210 v-212 v; I.D. dos. 4164/839.

895. — 1839 dec. 1. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1837 dec. 2, se cercetează pricina dintre Marica preoteasa și popa Gheorghe, soțul său, cu Andrei Burnaz pentru o prăvălie cumpărată de acesta și revendicată de jeluitori sub cuvînt de protimisis. Pe baza dovezilor aduse, că în zapisul de vînzare al acelei prăvălii este iscălitura preotului Gheorghe prin care renunță la casă, din a cărei vînzare mărturisește că a primit și el de la socrul său 500 taleri ce mai avea de luat zestre, revenind cu pretenții tocmai după șase ani, Înalțul Divan hotărăște ca pîrîtul Burnaz să stăpînească acea prăvălie. Jeluitorii să-i plătească 126 taleri taxa legiuită și 100 lei pentru avocat.

Ms 960, 86, f. 212 v-214; I.D. dos. 7494/838.

896. — 1839 dec. 4. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1834 ian. 22 în pricina dintre Stoica Popa, Grigore și Costandin, fiii popii Vasile din satul Lipia jud. Buzău, cu Stan fiul lui Dumitru Turculescu tot de acolo pentru moșie, Înalțul Divan decide ca hotărnicii ambelor părți să cerceteze la fața locului cu carte de blestem, cîte pămînturi sau stînjeni de moșie se cuvin Turculeștilor. Din acestea să dea mai întîi jeluitorilor, cumpărăturile ce se vor dovedi după cercetarea din 1833, deosebindu-le cu semne despărțitoare de la un cap la altul. Restul de stînjeni sau pămînturile să se dea pîrîtului Stan Turculescu, de asemenea, deosebite prin semne, primind fiecare parte împricinată cuvenitele cărți de hotărnicie.

Ms 960, 87, f. 214-217; I.D. dos. 8187/837.

897. — 1839 dec. 4. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Iancu Grădişteanu cu serdăreasa Profira Recuti pentru protimisul moşiei Ileana din jud. Ilfov şi un vad de cârciumă. Deoarece cu privire la prima chestiune a moşiei, însuşi jeluitorul declară că nu mai are nici o pretenţie rămânând în stăpînirea pîrteii serdărese, în cea de a doua chestiune, referitoare la cârciumă, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil şi anaforaaua Trib. Ilfov ca jeluitorul clucer să plătească serdăresei Profira 291 lei şi 10 par. paguba pricinuită prin tăierea acelei cârciumi, 800 lei venitul anual cu începere de la 1833 şi cheltuielile de judecată, deoarece s-a dovedit la faţa locului prin carte de blestem, că acea cârciumă se află pe moşia serdăresei, cu vad vechi la drumul mare al Bucureştilor.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, fiind de părere că un trimis al Tribunalului Ilfov să facă o nouă cercetare la faţa locului prin carte de blestem, dacă acel vad de cârciumă avea o vechime de 30 ani şi dacă acel drum merge la oraş ori la schelă sau se înfundă prin sate, urmînd ca după aceea, Înaltul Divan să dea hotărîrea.

Ms 960, 88, f. 217-219 v; I.D. dos. 4153/839.

898. — 1839 dec. 8. — În pricina dintre popa Gheorghe cu cetaşii săi, moşneni Mititei de la Petreşti jud. Gorj cu stolnicul Preda Săulescu pentru moşia Ghermani şi Moţeşti, Înaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii părţilor împlicate să aleagă prin carte de blestem şi să stîlpească stînjii cuveniţi stolnicului, adică 210 stj. din vadul Dîrstii spre răsărit şi 103 stj. spre apus; de asemenea să aleagă siliştea de la Ruginoasa, unghiul de peste Gilort şi 21 şi $\frac{1}{2}$ stînjii, de la Moţeşti spre răsărit şi cîte 11 la mijloc şi la apus; totodată hotarnicii să cerceteze şi venitul călcării moşiei Ghermani şi a celor 11 stj. din Moţeşti, pentru care, ca şi pentru cheltuielile de judecată ce au mai cerut jeluitorii, să se adreseze judecătoriei locale pentru cercelare şi alegere în scris.

Ms 960, 89, f. 219 v-228; I.D. dos. 17924/833.

899. — 1839 dec. 20. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1839 mai 31, în pricina dintre stolnicul Nae Hiotu, rudă şi epitrop orînduit din partea Anichii sora răposatului Pîrvu Lăcusteanu şi a rudelor ei cu Elenca Lăcusteanca, soţia lui Pîrvu, serdarul Nicolae Nica, creditor amanetar, şetrarul Ioniţă Serghiescu, creditor fără amanet al casei răposatului Pîrvu Lăcusteanu şi serdarul Ghiţă Rafailă, avocatul Obşteştei Epitropii, pentru zestrea pe care clucerul Topliceanu nu ar fi dat-o Elenchii, după suma cuvenită şi pentru împărtaşirea Anichii, sora răposatului Lăcusteanu, cu jumătate din averea părintească, sub cuvînt că fratele său nu s-a îngrijit s-o căsătorească, Înaltul Divan hotărăşte:

1). Din averea răposatului Pîrvu Lăcusteanu, care se va vinde la mezat, Elenca să-şi ia zestrea în valoare de 54380 lei cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii primei instanţe pînă la achitare, deoarece însuşi soţul ei recunoaşte pe foaia de zestre că a primit de la clucerul Topliceanu toate cele cuprinse în acea foaie.

2). Pentru jumătate din averea părintească, cerută de epitrop pentru Anica, sora răposatului Pîrvu, Înaltul Divan, de acord cu Divanul Civil, hotărăşte ca din totalul acestei moşteniri, să se scoată 10000 taleri cu

dobînda lor, pentru întreținerea și îngrijirea Anicăi pe care fratele ei nu a putut-o căsători fiind «zmintită de minte» și în vîrstă, iar după moartea ei, să se plătească mai întîi cheltuielile doctorului, doctoriile, înmormîntarea și căutarea sufletului, iar restul de bani să revină la moștenirea răposatului ei frate, pentru despăgubirea creditorilor acestuia.

3). Pentru 17577 lei pe care Elenca spune că i-a cheltuit cu înmormîntarea și pomenile soțului ei, cu îngrijirea Anichii, plata caldarîmurilor și simbria slugilor, Inaltul Divan hotărăște ca întîia instanță să facă cercetare pe baza dovezilor ce va arăta Elenca pentru fiecare sumă în parte și să i se plătească de moștenitorii răposatului Pîrvu, cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii Tribunalului, scăzîndu-se venitul pe care Elenca va dovedi că l-a primit din averea soțului ei, tot de la hotărîrea Tribunalului pînă la vînzarea prin mezat. Din ceea ce va mai rămîne, după ce se vor plăti drepturile zestrale și ale creditorilor, cu sau fără amanet, să se dea rudelor în drept, iar a treia parte să se dea Elenchii, după cum a găsit cu cale și Divanul Civil, deoarece aceasta are copii cu răposatul ei soț.

Ms 960, f. 228-231 v; I.D. dos. 4156/839.

900. — 1839 dec. 20. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Anica, fosta soție a lui Ioniță Rumînescu și Bălașa, fiica lui Matei Rumînescu, pentru o parte de moșie părintească a numitei Bălașa, stăpînită pe nedrept de soțul Anichii și pentru altă moșie, cumpărată de acesta de la Bîrcă, unchiul Bălașei și învecinată cu moșia ei părintească, pentru care motiv Bălașa o cere cu protimisîs în stăpînirea ei. Inaltul Divan întărește hotărîrea sa din 8 iunie 1838, dată în lipsa Anichii, deoarece aceasta nu a putut înfățișa nici zăpîsul prin care Matei, tatăl Bălașei, arendează lui Ioniță Rumînescu partea lui de moșie, alături de a fratelui său Bîrcă, cumpărată de Ioniță, motivînd că acest zăpis s-a pierdut cînd i-au spart hoții casa după moartea tatălui ei; pe de altă parte, la cererea Bălașei, unul din martorii iscăliți în acel zăpis, a primit jurămint, dar pravila nu admite însă o singură mărturie care, fiind dată după tăgăduirea făcută mai înainte la Mitropolie, nu poate fi ținută în seamă. Pentru cheltuiala pretinsă de Bălașa, întîia instanță va face cercetarea cuvenită.

Ms 960, 91, f. 231 v-233 v; vezi și nr. 763.

901. — 1840 ian. 8. — În pricina de împresurare dintre moșia Drăgășani din jud. Vilcea a Episcopiei Rîmnic și moșiile Drăculești și Dimitrești ale paharnicului Olănescu, ca urmare cărții de judecată a Divanului Civil din 1835, se hotărăște să se cerceteze «locul pe unde curgea Oltul pe acea vreme, spre a se trage linie despărțitoare între numitele moșii», după mărturia cu carte de blestem a celor bătrîni și cartea de hotărnicie a celor 6 boieri din 1724, prin care s-a dovedit că Sf. Episcopie a intrat cu stăpînirea în moșiile paharnicului.

Episcopia este obligată a despăgubi pe acesta de tot venitul luat pe nedrept din pârțile împresurate, hotărnicia fiind admisă și semnată și de Episcopie.

Inaltul Divan întărește această carte de judecată din 1835 și anaforaua Divanului Judecătoresc din 1836 și respinge cererea de amînare a

hotărîrii cerută de Episcopie, judecînd în lipsă cu drept de apelație în soroc de o lună către Domn.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre în sensul că trebuia să se aștepte sosirea vechilului Episcopiei, mai ales că el a venit înainte de redactarea hotărîrii.

Ms 961, 1, f. 1-3 v; I.C. dos. 3204/836; vezi și nr. 928.

902. — 1840 ian. 10. — În pricina de moștenire dintre Elena Bacaloglu și Grigore Ioanidis, clironomii răposatului Chiriță Pălăceanu, cu Iancu supus rusesc și serdarul Costache, fiii răposatului Mihale Pălăceanu, pentru îndeplinirea sumelor ce fiii răposatului Chiriță au dreptul din moștenirea unchilui lor, deoarece prăvălia și o bina ale numitului unchi au fost construite pe un loc al lui Chiriță tatăl lor, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial și hotărăște ca suma de 107855 taleri să se împartă în două, între moștenitorii lui Chiriță și ceilalți, datoriile răposatului Chiriță fiind împlinite de către Mihale.

La această hotărîre trei din membrii Divanului fac opinie separată în sensul că plata datoriilor răposatului Chiriță, de către Mihale, să fie suportată de toți moștenitorii în părți egale sau scăzută din «periusie», urmînd ca suma rămasă să se împartă moștenitorilor.

Ms 961, 2, f. 4-9 v; I.D. dos. 17957/833, 11711/836 și 11724/836.

908. — 1840 ian. 12. — În pricina dintre Elenca, prin soțul său Iancu bărbierul, cu sora sa Mavrichia monahia pentru averea rămasă de la mama lor Zmaranda și fratele lor Dinu bărbierul, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc și întărind înscrisul de învoială dintre Iancu bărbierul și soția sa Elenca cu Zmaranda, hotărăște: din averea rămasă se va da cîte 200 lei anual Mavricăi și 500 lei schitului Țigănești. Pentru cheltuielile ce va face cu înmormîntarea și pomenirea morților, Elenca să stăpînească casele din mahalaua Biserica Amzei și prăvăliile fratelui său de pe Podul Mogoșoaiei. Mavrichia pierde dreptul de apelație pentru anularea învoielii, deoarece a trecut termenul legal de un an.

Ms 961, 3, f. 10-12; I.D. dos. 8188/837.

904. — 1840 ian. 24. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Catina Bîrlădeanca din Focșani cu Matache, fiul răposatului Vasile blănarul, pentru stăpînirea moșiei Crîngu Ursului pe care numita o cere în stăpînirea sa avînd-o prin foaie de zestre. Pîrîitul blănar neputînd dovedi ca neadevărată acea foaie de zestre, iar actul de vînzare al acestei moșii fiind iscălit de Ioniță Copcea, soțul reclamantei și neadeverit de judecătore. Înaltul Divan nu le poate lua în considerație și obligă pe cumpărătorul blănar să restituie Catincăi moșia, fiind zestrea ei, urmînd ca banii să și-i scoată de la vînzător.

Pentru cheltuielile de judecată și pădurea tăiată, reclamanta se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 4, f. 12-13 v; I.D. dos. 7498/838.

905. — 1840 ian. 24. — În pricina dintre vornicul Scarlat Grădișteanu și moștenitori: răposatei Luxandra Greceanu cu aga Dimitrie Greceanu,

pentru stăpînirea moşiei Greci, după hotărnicia făcută de Gheorghe Măcescu şi harta ingînerului Carol, luîndu-se în consideraţie cartea de hotărnicie a stolnicului Petre, prin care se alege hotarul între moşiile Greci, Căldăruşani şi Balamuci, Inaltul Divan împuterniceşte pe numitul vornic şi pe fiii răposatei Luxandra Greceanca să stăpînească moşia Greci. Aga este obligat a-i despăgubi de tot venitul luat pe nedrept, el fiind îndreptăţit a stăpîni după cartea de hotărnicie a stolnicului Petre 1050 stj. din silişte, 994 stj. în partea despre mijloc spre moşia Gagu şi 741 stj. spre Colceagu, întocmai cărţii de hotărnicie a stolnicului Petre.

Neînţelegerile dintre vornic şi fiii Luxandrei se vor îndrepta la judecătoria de înţia cercetare.

Ms 961, 5, f. 13 v-16 v; vezi şi nr. 836, 1143.

906. — 1840 ian. 24. — În pricina dintre Enache Tonea cojocarul din Călăraşi şi paharnicul Scarlat Urlăţeanu pentru stăpînirea a 140 stj. din moşia Tonea jud. Ialomiţa, ce au fost ai fratelui său Stoica şi ai mătuşei sale Zamfira şi pe care îi stăpîneşte paharnicul Scarlat Urlăţeanu în baza unui protimisis, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc şi anulează vînzarea acelei moşii către căminarul Stoenescu, tatăl paharnicului, bazîndu-se pe însoritul de desfacerea acestei vînzări, dat de însuşi căminarul, pentru neîndeplinirea condiţiei de a da vînzătorilor, şi rangul boieriei de neam. Vînzarea nu este valabilă pentru că vînzătorii erau nevîrstnici.

De asemenea întăreşte stăpînirea jeluitorului pe 140 stj. partea lui şi a răposatului său frate; pentru partea mătuşii sale, apelaţia nefiind introdusă în termenul legal, îşi pierde dreptul de moştenire.

Ms 961, 6, f. 17-18 v; I.D. dos. 4157/839.

907. — 1840 febr. 7. — În pricina de hotare dintre moşia Recea a agăi Ştefan Bibescu cu moşiile Drincea şi Oprişoru din Mehedinţi, ale marelui logofăt Barbu Ştirbei, ca urmare cererii numelui agă şi a Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăşte:

Aga Bibescu să-şi aducă hotarnic la faţa locului care, împreună cu hotarnicul marelui logofăt, să cerceteze după «ocolnică» din 1760 şi să însemneze hotarul dintre moşii. Dovedindu-se hotărnicia serdarului Grigore Oteteleşanu din 1833 urmată după semnele din «ocolnică», să se urmeze întocmai acestei cărţi; în caz contrar, partea care se va dovedi că a împresurat moşia celeilalte, va împlîni pagubele suferite şi cheltuielile de judecată.

Ms 961, 7, f. 19-20 v; vezi şi nr. 953.

908. — 1840 febr. 7. — În pricina de hotare dintre surorile Joiţa şi Neaga şi fiii lor, Tudorache şi Anghel, cu paharnicul Ioan Ruset pentru moşia Hărăboru din jud. Ialomiţa, în care numitul paharnic are 450 stj. ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1838, Inaltul Divan hotărăşte a se desemna un hotarnic pentru alegerea hotarelor. Pentru cererea lor de a răscumpăra de la paharnic cei 450 stj. din moşia Hărăboru, în baza dreptului de protimisis, să facă judecată deosebită.

Ms 961, 8, f. 20 v-21 v; I.D. dos. 7544/838, vezi şi nr. 1040.

909. — 1840 febr. 7. — În pricina baronului von Miler și soția sa Elisabeta cu logofătul Iordache Florescu pentru datoria de 156 galbeni, pe care primul o are către al doilea ca urmare a jalbei și cererii verbale a numitei baroneze, Înaltul Divan hotărăște: se va ridica «secfestrul» de pe moșia Coțăeni din jud. Dîmbovița a numitei baroneze cu care a fost asigurat împrumutul, aceasta fiind obligată a plăti începînd de la 1 mai al anului în curs, cîte 200 lei anuai pînă la împlinirea datoriei cu dobînzile și 3320 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 561, 9, f. 21 v-22 v; I.D. dos. 4145/839.

910. — 1840 febr. 14. — În pricina unter-ofițerului Iancu Luță și frațele său Mihai din Rogojina, jud. Gorj cu Sanda, a doua soție a unchiului lor Constantin Rogojanu, Înaltul Divan anulează hotărîrea Tribunalului local, a Divanului Craiovei și a acestui Divan din 1835, relativ la întoarcerea în stăpînirea Ilincăi, a unor stînjeni din moșia Rogojeni rămași de la sora sa Dumitrana, prima soție a lui Constantin, și hotărăște: Ilinca să stăpînească cei 16 și $\frac{1}{2}$ stj. cît cuprinde foaia sa de zestre, iar ceilalți 16 și $\frac{1}{2}$ stj. ai răposatei Dumitrana, un «cilen» al judecătoriei locale să-i împartă pe 6 frați, cîți erau la moartea Dumitranei, dîndu-se jeluitorilor trei părți cumpărate cu 2 zapise de unchiul lor Constantin, iar restul celorlalți frați sau moștenitorilor lor.

De se va găsi că au fost numai 4 frați, să se împartă acei stînjeni tot în felul de mai sus.

Ms 961, 10, f. 22 v-25; I.D. dos. 7506/838; vezi și nr. 553.

911. — 1840 mart. 4. — În pricina dintre Maria Meganița din Mehedinți cu serdarul Ion Jianu, relativ la «defăimarea» testamentului Tiței făcut către soțul ei, răposatul Ștefan Jianu, tatăl pîritului, Înaltul Divan respinge apelația dată de Meganița nefiind făcută în termen legal și fiindcă dovezile aduse de ea pentru dreptul la moștenirea Tiței au fost înlăturate prin însăși mărturia mamei sale, răposata Dumitrana Meganița, care arată că ea a fost înlăturată de la stăpînirea moșiei odată cu moartea soțului său, Înaltul Divan, în unire cu hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, decide ca Maria Meganița să stăpînească cei 50 stj. lăsați moștenire de mătușa sa Stanca și 16 stj. cumpărați de la Nicolae Prășneanu și dați ei tot de mătușa sa, cum se va hotărî prin cartea de hotărînicie, în Prășneni sau Budăneși, drepturi recunoscute și prin diata Tiței, iar Iancu Jianu să stăpînească celelalte «condee» din diata de mai sus.

Ms 961, 11, f. 25 v-29; I.C. dos. 10007/837.

912. — 1840 mart. 11. — În pricina dintre Dinu Roșu, Bratu și Jîpa din satele Frățilești și Bădeni jud. Ialomița cu Iancu și Teodor Orășanu, pentru moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc și împuternicește pe frații Orășani să stăpînească acea moșie, deoarece, atît după zapisele de cumpăratură, cît și după mărturia celor bătrîni, cu carte de blestem, se arată că stăpîn tatăl pîritului, răposatul Ștefan

Orășanu. Jeluitorii și-au pierdut dreptul la apelație, deoarece nu au introdus-o în timpul legal¹⁾).

Ms 961, 12, f. 29-30 v; I.D. dos. 7551/838.

913. — 1840 martie 13. — În pricina dintre Ioan Hagi Teodorache și Caluda Comboti, pentru o poliță de bani, întrucât numitul hagiui intențază proces înainte de împlinirea termenului de plată, iar Caluda arată că a înapoiat acea datorie, fapt întărit prin tăcerea jeluitorului timp de 18 luni, Inaltul Divan întărește hotărârea Divanului Judecătoresc și obligă pe hagi Teodorache să plătească pîrîtilui Caluda, pe lîngă cei 2394 lei hotărîți de Divanul Judecătoresc, încă 1748 lei, pentru plata taxei la Divan, cheltuielile de judecată și onorariul vechilului lui Caluda.

Pentru insulta adusă, Caluda se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 13, f. 30 v-31 v; I.C. dos. 1821/840.

914. — 1840 mart. 18. — În pricina dintre Nicolae Romanovschi și Ioniță Craioveanu cu frații Ilie, Gheorghiu, Dimitrie și Constantin, pentru moștenirea mătușii lor Lița, Inaltul Divan confirmă hotărârea Divanului Vremelnicesc din 1839 și hotărâște ca locul de prigoană să se împartă în părți egale între jeluitori și pîrîți fiind comoștenitori. Dacă în partea pîrîților va cădea vreo clădire, aceștia vor da jeluitorilor valoarea și venitul acelor clădiri fără drept de a opri nici un ban, binalele fiind ridicate cu banii jeluitorilor, iar dacă în partea jeluitorilor va fi un loc ce va fi produs un venit, prin însuși situația lui, atunci să se dea pîrîților venitul, oprindu-și prin «analoghie» cheltuielile făcute cu înmormîntarea mătușii lor, jeluitorii fiind obligați să plătească și cheltuielile de judecată.

Ms 961, 14, f. 31 v-33; I.D. dos. 4121/839.

915. — 1840 mart. 18. — În pricina dintre stolniceasa Elenca Socoteanca cu «clironomii» răposatului Ștefan Coțofeanu pentru o datorie de 20000 taleri, Inaltul Divan întărește hotărârea Divanului Judecătoresc, recunoscînd ca plătită de numita stolniceasă numai suma de 12000 taleri cum rezultă din zăpisul dat de soțul său în 1823 și adeverit de Divanul Craiovei. Celelalte sume ce pretinde că a cheltuit cu întreținerea copiilor răposatului Coțofeanu și altă sumă dată acestuia cînd era în viață, nu se iau în considerație, nefiind întemeiate.

Ms 961, 15, f. 33-33 v.

916. — 1840 mart. 27. — În pricina dintre clucerul de arie Dumitrache Sărățeanu cu Dumitrache Vernescu, gînerul său, Inaltul Divan întărește hotărârea Divanului Judecătoresc. Prin aceasta se respinge cererea numitului clucer de anulare a cărții Isprăvniceii, întrucît apelul său nu a fost introdus în termenul legal. Motivul că nu a avut cunoștință de alegerea isprăvnicească nu este întemeiat, iar apelația introdusă de gine-

---

1). Dreptul de apel: 3 ani lucruri mobile, 10 ani lucruri imobile, 20 ani pentru perscana aflată în străinătate.

rele său în termen legal, nu poate fi luată în considerație și la «condeele» la care a fost el nemulțumit.

Ms 961. 16 f. 34-35; I.D. dos. 4134/839.

917. — 1840 mai 6. — În pricina dintre logofătul Gr. Filipescu și Anica Băbeanca, soția răposatului căminar Alecu, pentru moșia Lăpușu jud. Săcuieni, pe care banul Alecu Văcărescu a cumpărat-o în taină cu banii căminarului Alecu prin zapisul din 1811 de la unchiul numitului logofăt, și pe care acesta o pretinde în baza dreptului de protimisis, ca nepot de soră împotriva numitei căminărese, Înaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Șapie și hotărîrea Divanului Judecătoresc. Urmînd pitacul lui Caragea vv. din 1813 și legiuirea țării din 1818, relativ la dreptul de protimisis, împuternicește pe Grigore Filipescu de a răscumpăra numita moșie. Anica Băbeanca este obligată a-i da o zecime din prețul moșiei, ca una ce a stăpînit-o pe nedrept.

Pentru clădirile și îmbunătățirile aduse moșiei, numitul logofăt va întoarce pîritei valoarea lor după prețurile aflate în «proiectul de prețuri» de la judecătoria locală.

La această hotărîre doi membri ai Divanului fac opinie separată, arătînd că sorocul de introducerea acțiunii fiind trecut, numitul logofăt își pierde dreptul de apelație. Alt membru se abține fiind absent la debatarea procesului.

Ms 961. 17, f. 35 v-44; I.C. dos. 164/841.

918. — 1840 iun. 19. — În pricina dintre păhărniceasa Tița Văcărească și vorniceasa Sevastița Filipeasca, pentru tăiere de tufani din pădurea ce au în devălmășie pe moșia Maia, la raportul agăi Iorgu Văcărescu și apoi al lui Gheorghe Dedulescu, bazate pe mărturia locuitorilor satelor vecine, prin carte de blestem, Înaltul Divan hotărâște:

Pentru lemnele tăiate din pădure de păhărniceasă și trimise la Răsimnicea și Jilava, fără a se putea dovedi dacă au fost vîndute sau dăruite, numita este obligată, nefiind luate pentru propria-i folosință, să plătească vornicesei prețul lor. Faptul că ar fi fost tăiate de satele băjenare în timpul revoluției din 1821¹⁾, sau de armata rusească în 1828 nu putea avea temei, întrucît de abita timp urmele copacilor tăiați nu s-ar mai putea recunoaște.

Ms 961. 18, f. 44 v-47; I.D. dos. 7553/838 și I.C. 119/842; vezi și nr. 736.

919. — 1840 iun. 21. — În pricina dintre Mitropolie și beizadelele Constantin și Dimitrie Gr. Ghica pentru hotarul dintre moșia Puținței a Mitropoliei și Mîrsăneasca (Mîrzănești) din jud. Teleorman a numiților, Înaltul Divan întărind cartea Judecătoriei locale și anaforaua Divanului Politicesc din 20 decembrie 1839, hotărâște:

Mitropolia să despăgubească pe beizadele de venitul părților impresurate din moșiile acestora, Mîrzănești și Gabrovu după cum rezultă din cartea de hotărnicie din 1818. Motivul adus de Mitropolie că ar exista o hotărnicie mai veche din 1736 dar nedovedită, este înlăturat prin zapisul

1). Mărturia lui Nicolae Filitis că la 1821 băjenarii din cinci sate au tăbîrit în pădure făcînd mîgle de lemne și le dădeau foc.

de schimb al mănăstirii Cotroceni cu Ceacîroglu dindu-i acei 300 stj. din moșia Mîrzăneasca, danie de la doctorul Notara și cumpărați la mezat în 1819 de Grigore Ghica; în acest zăpis se specifică că numitul Ceacîroglu cere a i se da hotarnic pentru alegerea semnelor de hotar, întrucît nu există o carte de hotărnicie.

Ms 961, 19, f. 47-48 v; I.C. dos. 1846/840; vezi și nr. 925, 926, 1227.

920. — 1840 iun. 24. — În pricina dintre căpitanul Costache Cornescu zis Oțeniceanu, și vistier Const Roșca, ca urmare anaforalei Divanului Politicesc din 1827, Inaltul Divan hotărăște:

Costache Cornescu va plăti vistierului datoria de 900 galbeni, pentru casa cumpărată de la acesta cu zăpisul din 1836 oct. 23.

Din zăpis reiese că, suma plătită nu se poate socoti ca o arvună cu drept de a o retrage sau pierde, ci suma de împlinit se socotește ca o datorie cu amanet cu termen de plată și dobîndă fixată; dacă jeluitorul nu va putea împlini acea datorie cu dobînda și taxele de judecată, să se scoată acea casă la mezat. Dacă nici din prețul ei nu se poate îndestula pîrîtul creditor, acesta are dreptul a-l urmări și în cealaltă avere.

Ms 961, 20 f. 49-50; I.C. dos. 1835/840.

921. — 1840 iun. 26. — În pricina dintre frații căpitani Costache și Panteleon Cerchez cu vornicul Teodorache Văcărescu, serdarul Serezli și Mitropolie pentru hotarele moșiei Belciugatu din jud. Ilfov a numiților frați, ca urmare anaforalei veliților boieri, întărită în 1816 de Caragea vv., Inaltul Divan hotărăște ca numiții frați să stăpînească moșia părintească Belciugatu, conform cărții de hotărnicie din 1816 a pitarului Iancu Stănescu, după care s-a judecat această pricină de către veliții boieri și la care Mitropolia s-a arătat mulțumită.

Pentru pagubele suferite de frații Cerchezi din partea Mitropoliei se va face o evaluare la fața locului de către un cilen al judecătoriei.

Ms 961, 21, f. 50-52.

922. — 1840 iun. 26. — În pricina dintre Dimitrie Docsache, sudit cesaro-crăiesc și pitarul Dimitrie Merișescu pentru călcarea moșiei Gagu din jud. Ilfov de către ultimul ca urmare hotărîrii acestui Divan din 1835, întărită de domn în 1836, se va alege de către paharnicul Teodorache Dîrzanu, «cilen judecătoresc», pe baza cărții de hotărnicie a medelnicerului I. Giurescu și mărturiei oamenilor bătrîni, hotarele moșiei Gagu despre moșia lui Merișescu și veniturile încasate de numitul de pe partea împresurată pe timp de 13 ani, raportînd Divanului rezultatul.

Ca urmare a acestui raport, Inaltul Divan hotărăște:

Pitarul Merișescu va plăti lui Docsache suma de 25260 lei rămași după scăderea venitului încasat de Docsache din o bucată de pădure a lui Merișescu, stăpînită pe nedrept.

Pentru evaluarea clădirilor și semănăturilor aflate pe partea împresurată se va desemna un «cilen» al judecătoriei, pentru a cerceta și raporta ținînd seamă de prețurile oficiale spre a se plăti pitarului suma echivalentă.

Cererea lui Merișescu de revizuirea procesului este respinsă; hotărîrea fiind întărită de domn, rămîne definitivă.

Ms 961, 22, f. 52 v-59; I.C. dos. 13219/836 și 103/842; vezi și nr. 167, 567.

923. — 1840 aug. 16. — În pricina de datorie dintre frații serdari Nicolae și Gheorghe Oteleșanu cu Malciu hagi Țolea, ca urmare anaforalei Divanului Craiovei din 1839, Înaltul Divan hotărăște: frații Oteleșani sînt obligați a plăti lui Malciu datoria de 1200 galbeni cu dobînda lor legală plus cheltuielile de judecată și drum, din care se va scădea 6173 taleri, calculați cu dobînda respectivă, pe care numiții îi plătiseră lui Malciu în contul datoriei. Motivele aduse de Oteleșani de a suspenda procesul pînă la clarificarea situației moșiei Robănești din jud. Romanați, cu care era asigurat împrumutul, că nu pot să o vîndă fiindu-le interzis prin hotărîrea judecătorească în baza dreptului de protimisii ce are asupra ei căpitanul Scordelie, și celălalt motiv de a li se amîna procesul pînă li se va fixa ce moștenire le-a rămas de la mama lor, spre a putea să acopere din ea datoria, sînt respinse ca niște motive aduse cu scopul de tărăgănare a procesului.

Ms 961, 23, f. 59-60; I.C. dos. 5175/839.

924. — 1840 aug. 19. — În pricina dintre serdarul Nicolae Nica și Eforia Școalelor Naționale, pentru pagubele aduse morilor Eforiei de pe moșia Fundu Pîrîului a mănăstirii Glavacioc de către moara clădită de serdar pe moșia sa Mizulești, fără a ține seamă de «cumpăna cuvințioasă», Înaltul Divan hotărăște: numitul serdar este obligat a despăgubi îndoit pagubele pricinuite Eforiei prin cheltuielile de judecată. Deoarece suma hotărîtă de Divanul Civil nu corespunde cu cea arătată în acest Divan de vechilul Eforiei, se va alege un boier din partea ambelor părți, care va stabili la fața locului adevăratele pagube, urmînd ca în baza acelui raport să fixeze suma ce trebuie să o îndeplinească numitului serdar.

Ms 961, 24, f. 60-62.

925. — 1840 aug. 23. — În pricina dintre Mitropolie cu beizadelele Constantin și Dimitrie Ghica, pentru împresurare de moșie și despăgubirea datorată de către Mitropolie, Înaltul Divan admite a se lua din nou în cercetare, arătîndu-se ca motivată neparticiparea vechilului Mitropoliei la această hotărîre.

În urma motivelor nejustificate ale Mitropoliei, cerînd ca beizadelele să aducă toate dovezile în original, și ca să fie considerați stăpîni numai pe partea de moșie ce a cumpărat-o la mezat răposatul lor tată, motiv respins prin faptul că fiind cumpărată la mezat «cu toptanul» este transmisă cu «orice alte dreptăți a avut și va avea». Înaltul Divan întărește hotărîrea sa cu nr. 19 și obligă Mitropolia a o urma întocmai. Incuviințează pe vechilul Mitropoliei, ca pentru actele ce beizadelele le au copie după originalele aflate la Arhiva Statului, să se adreseze Spătăriei spre a se încredința de adevărul cuprins în ele.

Ms 961, 25, f. 62 v-65; vezi și nr. 919.

926. — 1840 sept. 3. — În pricina dintre sindicatul obștei creditorilor casei Ștefan Moshu cu banul Gheorghe Filipescu pentru moșia Padina

din jud. Buzău a numitului ban ce se mărginește cu moșia Bora, zisă și Macovei, a căminarului, ca urmare a cărții Judecătorei Buzău și hotărârii Divanului Civil, Inaltul Divan întărește banului Filipescu stăpînirea asupra moșiei Padina, în suprafață de 700 stj. Stăpînirea rezultă din zapisul Păunei Mănescu din 1723 (7231) prin care se arată că numita a donat mănăstirii Văcărești 700 stj. din moșia Padina, care, prin schimb luată de familia Filipeștilor și zapisul din 1753 (7261) al stolnicului Scarlat prin care arată că moșia Padina e deosebită de moșia Bora a numitului căminar. Se respinge ca neîntemeiată cererea sindicatului de a se amîna procesul pînă se va aduce o condică ce este în posesia baronului Sina și care ar conține sineturi relativ la moșia Bora, căci dacă ar fi fost adevărat, numitul căminar s-ar fi folosit de ele în pricinile de împresurare, avute cu vecinii de moșie.

Ms 561, 26 f. 65-66 v; I.C. dos. 1862/840; vezi și nr. 1227.

927. — 1840 sept. 3. — În pricina de datorie dintre Marghioala Lenj cu Maria Manicati, «clironoma» răposatului hagi Constantin Pop din Sibiu, Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mai 1835 apărînd pe Marghioala de plata a 800 taleri, luați în 1822 și 440 fiorini din 1826, împrumutați de către primul ei soț, clucerul Samurcaș, în lipsa ei din țară și fără știința ei cu amanetarea moșiei sale de zestre Bengești. Inaltul Divan obligă pe Maria Manicati să o despăgubească de cheltuielile de judecată și taxă, înapoindu-i moșia Bengești cu toate sineturile, urmînd ca pentru plata acelei datorii să fie urmărit clucerul Samurcaș.

Ms 961, 27, f. 66 v-68; I.C. dos. 16084/835; vezi și nr. 940.

928. — 1840 sept. 4. — În pricina de împresurare dintre moșia Drăgășani a Episcopiei Rîmnice cu moșiile Drăculești și Dumitrești, ale paharnicului Olănescu, Inaltul Divan respinge motivul Episcopiei de neprezentare la judecarea procesului ca nefiind prevăzut în pravilă și întărește hotărîrea sa cu nr. 1 din 8 ianuarie 1840.

Ms 961 28, f. 68-69; I.C. dos. 155/841; vezi și nr. 901.

929. — 1840 sept. 9. — În pricina dintre Teodor Basarabescu și serdăreasa Brăiloiu pentru pădurea de pe moșia Ciocănești jud. Romanați a numitei serdărese, luată în arendă de Basarabescu pe timp de 7 ani, întrucît în urma raportului «cilenului» Judecătorei Romanai, se arată că numitul Basarabescu a urmat întocmai condițiile contractului de arendă, iar serdăreasa a desfăcut acest contract cu 4 ani înainte. Inaltul Divan împuternicește pe Basarabescu de a stăpîni și exploata pădurea pe acești 4 ani începînd de acum. Serdăreasa va plăti numitului 22070,20 lei și 7388 lei razeșilor cu dobînda lor, pentru pagubele pricinuite. De asemenea și Basarabescu va plăti serdăresei datoria de 7191 lei cu dobînda legală. Pentru cheltuielile de judecată se va adresa judecătoreii locale.

Ms 961 29, f. 69-72; vezi și nr. 696, 863.

930. — 1840 sept. 10. — În pricina dintre popa Iancu din Craiova cu Teodora Guțulescu și Elenica, fata răposatei Catinca, sora Teodorei.

pentru un loc de danie dat lui de către numitele surori, Înaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Craiovei și împuternicește pe numitul preot să stăpînească acel loc, respingînd cererea de apelație a jeluitorului ca nefiind introdusă în termenul legal. Pentru cheltuielile de judecată numitul preot se va adresa judecătoriei de înția cercetare.

Ms 961, 30, f. 72 v-74; I.C. dos. 17057/834.

931. — 1840 sept. 20. — În pricina dintre Matei Isărescu din Pătule jud. Mehedinți cu vorniceasa Catinka Bibescu, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, bazîndu-se pe hotărnicia din 1816. Împuternicește pe Isărescu să stăpînească părțile de moșie din Mostiștea, adică o cincime din partea Ioanei preoteasa și o cincime ce i se dă prin foale de stăpînire din cei 218 stj. și o palmă ce revin moștenitorilor lui popa Ioan Surdan. Restul pînă la suma de 218 stj. îl vor lua ceilalți moștenitori, vorniceasa fiind împuternicită a-și alege acești stînji din moșia Mostiștea, zisă și Pătule.

Ms 961, 31, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 1852/840.

932. — 1840 sept. 20. — În pricina dintre frații Nicolae și Gheorghe Oțetelișani cu casa fraților Nani, pentru o datorie, pe care răposatul clucer Const. Oțetelișanu, tatăl acestora, o avea către acea casă, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei și hotărăște:

Reclamanții vor împlini casei Nani din averea părintească, datoria răposatului lor tată, cum s-a procedat și pentru ceilalți creditori, întrucît după actul dat în 1831 starostei de neguțatori de răposata lor mamă, aceasta recunoaște că va acoperi cu zestrea ei datoriile răposatului ei soț, vinzîndu-se în acest scop moșiile Casova și Șoimu ce-i zice și Rîchita din jud. Gorj, reclamanții nemai putînd invoca motivul că numita și-a cerut după moartea soțului, împlinirea zestreii.

Ms 961, 32, f. 76-79; I.C. dos. 10006/837.

933. — 1840 sept. 24. — În pricina dintre moșnenii Tabești din Lipia, jud. Buzău cu Dobra și feciorii ei Radu, Ion și Gheorghe pentru părțile ce le au fiecare din moșiile Țînteașca și Mătușasca, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoreșc și a Divanului Domnesc din 1831, Înaltul Divan întărește stăpînirea moșnenilor Tabești și a părtaşilor lor pe jumătate din moșia Țînteașca și Mătușasca, iar Dobrei și părtaşilor ei cealaltă jumătate, așa după cum rezultă din contractul de arendare dintre Bela Sîrbu și Nicolae Tabescu și din diata din 1785 a lui Neagoe Potop.

Ms 961, 33, f. 80-81 v; I.C. dos. 1827/840, 167/841.

934. — 1840 sept. 24. — În pricina dintre m-reă Vatopedi-Basarabia cu Grigore Ulescu pentru părțile ce le stăpînește fiecare din moșia Largu-Ialomîța ca urmare hotărîrilor Tribunalului și a Divanului Vremelnicesc, Înaltul Divan împuternicește să-și ia fiecare parte hotarnic. Aceștia, să aleagă la fața locului, cei 1900 stj. ce formează moșia Largu, din care se vor da Doiceștilor ca partași în această moșie 317 stj. după cartea lor de hotărnicie, apoi 825 stj. ce au cu carte de hotărnicie de la comisul Barbu stăpîniți de Ulescu, iar prisosul se va da în stăpînirea mănăstirii,

ca una ce nu-și are cartea de hotărnicie. Hotarnicul Alexandrescu al numitei mănăstiri, dînd «pricină de zmăcinare», este obligat a plăti lui Ulescu cheltuielile de judecată și taxa la acest Divan.

Ms 961, 34, f. 81 v-83; I.C. dos. 1892/840.

935. — 1840 oct. 15. — În pricina de arendarea unei moșii, dintre slugerul Atanasie Răioșanu și Ioana, soția răposatului Ioniță Gheorghiu de la Jugăreni jud. Vlașca, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan decide:

Numita Ioana va împlini slugerului ceea ce se va arăta că a mai rămas de plată cu dobînda legală, după zăpisiul soțului său din 1836, scăzîndu-se pîrîta atît de banii dați prin Lerescu, cît și «analoghia» pe doi ani din suma de 3200 lei, pentru facere de bine, adică 2133 lei cu dobînda lor. Reclamantul va fi despăgubit și de plata venitului și de cheltuielile cu punerea și ridicarea «secestrului».

Ms 961, 35, f. 83-84; I.C. dos. 1864/840.

936. — 1840 oct. 18. — În pricina de moșie dintre Achim Mărculescu, Radu Dălculescu și Radu Mărculescu din Bălțați, jud. Mehedinți cu Joița văduva, Inaltul Divan respinge apelația numitei, ca nefăcută în termen. Întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, ce obligă pe jeluitor să plătească Joiței pe lîngă celelalte cheltuieli și taxa dată de numita la Divan.

Ms 961, 36, f. 84-85; I.C. dos. 9038/838.

937. — 1840 oct. 25. — În pricina dintre vornicul Alexandru Filipescu cu băneasa Zinca Văcărescu uzufructuară și ginerele acesteia, aga Alecu Belu, ca proprietar, pentru împărțirea moșiei Jilava din jud. Ialomița cu tot ce se află pe ea și pe care o stăpînesc în devălmășie, Inaltul Divan hotărăște:

Fiecare parte își va alege hotarnic, care va împărți acea moșie și satele care nu sînt înserate în catastrul din 1798 în două, trăgînd și semne de hotar. Celelalte acareturi, sate și clăcași să fie stăpînite întocmai după zăpisiul din 1798 al răposatului vornic Ștefan Văcărescu, a cărui parte a fost cumpărată de vornicul Alexandru Filipescu.

Pentru pagubele și cheltuielile pricinuite numitul vornic să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 37, f. 85-90 v; I.C. dos. 1882/840.

938. — 1840 oct. 30. — În pricina dintre Elena Darvari, stolnicul Costache Niculescu și mănăstirea Cotroceni cu Eforia Caselor Făcătoare de Bine, recte cu Sevasta Mavru, cumpărătoarea de la acea Eforie a moșiei Cucuruzu din jud. Vlașca, pentru împresurarea acestei moșii, de către moșiile învecinate ale numiților reclamanți, întrucît stolnicul Niculescu și mănăstirea Cotroceni s-au declarat mulțumiți de hotărnicia făcută de clucerul Șerbănescu în 1839 după hotărnicia serdarului Greceanu din 1801 și a polcovnicului Orăscu din 1806, Inaltul Divan întărește stăpînirea fiecăruia între hotarele fixate, fiind scutiți de plata cheltuielilor de judecată.

Înaltul Divan încuviințează cererea Elenei Darvari de a se desemna un «cilen judecătoresc» pentru a se încredința dacă în hotărnicia sa, clucerul Șerbănescu a urmat întocmai semnele trasate de serdarul Greceanu între moșia Cucuruzu și moșia Pitaru a numitei, dacă numita nu se va prezenta însă la termen, să fie recunoscută hotărnicia numitului clucer.

Ms 961, 38, f. 91-93; I.C. dos. 5161/839.

939. — 1840 nov. 4. — În pricina dintre pitarul Hristache Băjescu cu Grigore Apostolescu, pentru împlinirea zestre din venitul unei părți din moșia Dărmănești jud. Muscel înainte de a se împlini lui Franț Colmaier datoria asigurată prin acea moșie, luată de numitul pitar de la socrul lui Grigore, Înaltul Divan dispune judecarea acestei pricini de Divanul Judecătoresc, urmînd ca pe marginea hotărîrii acestuia, să decidă

Ms 961, 39, f. 93-94; I.C. 88/842.

940. — 1840 nov. 4. — În pricina dintre Marghioala Lenj, născută Bengescu cu primul ei soț, clucerul Alex. Samurcaș, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei și a raportului Sfatului Consultativ, Înaltul Divan hotărăște:

1. pentru lucrurile, argintăria și banii dispăruți, nefiind chestiunea de competența Tribunalului Craiovei, se respinge acțiunea, numitul clucer nefiind obligat a redeschide acel proces;

2. pentru moșia Osica, ce o are «exoprică», și pe care fostul său soț a vîndut-o, acesta este obligat a-i întoarce prețul de 7575 lei;

3. sporul de 6 suflute de țigani, proveniți din numărul țigamilor dați numitei ca zestre, se încuviințează a rămîne în stăpînirea clucerului;

4. cheltuielile făcute de către clucer cu hotărnicia părții din moșia Bengesti a numitei, se vor împlini de către Marghioala, în sumă de 5088 lei;

5. se vor elibera numitei sineturile moșiei Bengesti «secfestrare» de casa răposatului Hagi Const. Popa din Sibiu pentru banii împrumutați clucerului urmînd ca numita casă să se despăgubească și la aceasta, conform hotărîrii nr. 27 a acestui Divan.

Gheorghe Filipescu și Ștefan Bălăceanu, nu sînt de părere ca numitul să întoarcă prețul vînzării moșiei Osica, aceasta fiind făcută cu știința Marghioalei Lenj.

Ms 961, 40, f. 94-96 v; I.C. dos. 5211/839; vezi și nr. 927.

941. — 1840 nov. 12. — În pricina dintre Costea Goga și Eftimie lumînărari de la Craiova cu Vasile Hristu pentru o datorie de bani intrucît numiții jeluitori au murit, numai unul dintre ei rămînînd cu moștenitori — soție și copil nevîrstnic — ce nu s-au prezentat la proces, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Înaltul Divan judecă în lipsă și hotărăște: se va împlini datoria de 17318 lei pe care numiții lumînărari o aveau către Vasile Hristu pentru cumpărare de seu, din lucrurile «secfestrare» și cealaltă stare a lor, datorie recunoscută de pînți, neintroducînd apel la acea hotărîre.

Prisosul ce va rămîne din vînzarea bunurilor acestora, se va da soției răposatului Costea Goga.

Numitul are dreptul la apel față de această hotărîre dată în lipsă, în termen de 8 zile la instanța ce a dat-o și 60 zile la instanța superioară.

Ms 961, 41, f. 97-98; I.C. dos. 9005/838.

942. — 1840 nov. 13. — În pricina de hotar dintre moșnenii Crăiniceni și Sărdănești cu moșnenii din Bala de Jos, jud. Mehedinți, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăște ca un «cilen» al judecătoriei locale împreună cu locuitorii din satele vecine, prin carte de blestem să identifice la fața locului Poiana Giurești, de unde începe capul despărțirilor dintre moșiile în cauză și dealul Stalovului, unde se termină celălalt cap de hotar trăgînd linie dreaptă; de cele constatate să raporteze Inaltului Divan ca să dea hotărîre definitivă, specificîndu-se și cheltuielile de judecată.

Ms 961, 42, f. 98-100; I.C. dos. 16077/835; vezi și nr. 1101.

943. — 1840 nov. 13. — Inaltul Divan, în pricina dintre aga Ștefan Bibescu și Ecaterina Cimbrovski, pentru moșia Vârbița din jud. Mehedinți, prin hotărîrea sa nr. 48/838 împuternicea pe Ștefan Bibescu să răscumpere acea moșie de la numita întorcîndu-i prețul de 35300 lei. Prin aceeași hotărîre trei dintre membri dădeau dreptul Cimbrovschinei să stăpînească acea moșie după zăpisele vistierului Răduț Fratoșțeanu, dacă se va dovedi că între ea și numitul vistier nu a fost întrebuințat nici un vicleșug. Ca urmare acestei hotărîri și a ofisului domnesc nr. 302, întrucît numitul agă contestă buna credință a pîrteii arătînd că a voit să-l îndeparteze de la protimis prin zăpise făcute «cu economie» cu numitul vistier, Inaltul Divan delegează un «cilen» al judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului cu carte de blestem, dacă vistierul Fratoșțeanu a stăpînit acea moșie în calitate de proprietar sau arendaș de la 1833, ca, pe marginea acestui raport, Inaltul Divan să decidă.

Ms 961, 43, f. 100-101 v; vezi și nr. 765, 1128.

944. — 1840 nov. 19. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Dimitrie Dimitrovici și Vasile Vilcu, supus rus din Brăila, pentru plata pagubelor aflate cu carte de blestem la fața locului, și alte pagube pricinuite de pîrît în 35 zile în lipsa jeluitorului din han. Fiindcă pîrîtul Vilcu a împiedicat pe jeluitor de la jurămînt pentru fixarea pagubelor săvîrșite, după pravilă aceasta echivalînd cu acceptarea lui Vilcu a celor arătate de jeluitor, Inaltul Divan confirmă anaforaua Judecătoriei și infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca neconformă pravilei, admițînd judecarea unor motive care nu fuseseră aduse în cercetarea primei instanțe.

Ms 961, 44, f. 101 v-102 v; I.C. dos. 9046/838.

945. — 1840 nov. 19. — În pricina dintre Dimitrie Dimitrovici cu Vasile Vilcu, supus rus de la Brăila, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din 1838, Inaltul Divan obligă pe pîrît a plăti suma vedrelor de vin pierdute prin spargerea butii, din care se va scădea prețul spiritului ieșit din vinul stricat, plus 48 lei deosebite cheltuieli dovedite prin catastihul hanului. Jeluitorul va plăti pîrîtului chiria hanului cu dobînda ei legală

de la soroc pînă la desfacerea contractului, rămînînd apărat de celelalte «condeie».

Cheltuielile de judecată nu vor fi imputate, întrucît natura pricinii, nu se putea rezolva decît pe această cale.

Ms 961, 45, f. 102 v-103 v; I.C. dos. 9047/838.

946. — 1840 nov. 26. — În pricina dintre paharnicul Ioan Prejbeanu cu logofătul Dimitrie Ralet, pentru răscumpărarea a 126 stj. cumpărați de acesta de la medelnicerul Ioan Giurescu care se mărginesc cu moșia Cocoșu a logofătului și cu moșia Slobozia din jud. Dîmbovița a paharnicului, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil, a raportului Sfatului Consultativ, pe baza măsurătorii căminarului Solomon și a întocmirii unor hărți admise de proprietari, ca bune, Înalțul Divan, potrivit pravilei hotărăște:

D. Ralet să stăpînească cei 126 stj. moșie, în baza dreptului de protimis, pentru că moșia sa se învecinește cu aceea a medelnicerului Giurescu de-a lungul, iar cu a paharnicului numai în colț.

Gheorghe Filipescu face opinie separată, cerînd ca toți vecinii ce se află de-a lungul moșiei medelnicerului, să poată răscumpăra partea din dreptul proprietății lor, așa cum rezultă din harta întocmită.

Ștefan Bălăceanu își menține părerea din hotărîrea acestui Divan nr. 72 din anul 1835.

Ms 961, 46, f. 103 v-105; I.C. dos. 5135/839; vezi și nr. 544.

947. — 1840 nov. 27. — În pricina de datorie dintre serdăreasa Zambeta din Chișinău cu casa răposatului Dimitrie Zaman, Înalțul Divan hotărăște ca numitei creditoare, pe baza zapiselor de împrumut, să i se îplinească de către epitropi acea datorie cu dobînda ei legală, iar aceștia să ridice de la Logofeție și Hătmănie zapisele depuse și cei 10000 lei popriți de Hristache Greceanu, din porunca domnească, la Hătmănie și care nu au fost înaintați serdăresei în contul datoriei.

Ms 961, 47, f. 106-108 v; I.D. dos. 11687/836 și I.C. 5195/839, 104/842; vezi și nr. 1, 650.

948. — 1840 dec. 2. — În pricina dintre serdarul Alex. Duculescu cu Ferdinand Fombaur, supus rus, ca urmare a hotărîrii Trib. Vilcea, a Divanului Craiovei și a raportului Sfatului Consultativ, întrucît numitul serdar a pus sechestrul pe pădurile Cernei și Băloiu fiind încredințat că aparțin lui Erbut englezul, datornicul său, Înalțul Divan apără pe numitul serdar de orice pretenție din partea neguțătorului Fombaur. Acesta, pentru pagubele suferite prin sechestrarea fondului său de comerț, să tragă la răspundere judecătoria care a admis punerea de sechestrul pe un lucru fără să cerceteze cine îi este proprietar.

Ms 961, 48, f. 108 v-111; I.C. dos. 5186/839.

949. — 1840 dec. 16. — În pricina dintre Efrosina Lahovari și polcovnicul Drăghici Bozianu, arendașul moșiei sale Drăgănești din jud. Vlașca, pentru pagubele și datoria ce are să le ia numitul de la mama jeluitoare, stolniceasa Teodora Iacovaschina, ca urmare cărții Judecă-

toriei din 1838 și a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște:

Stolniceasa va împlini datoria de 6885 lei plus pagubele de 6400 lei, făcute prin nerepararea hanului și a morii și toate cheltuielile de drum și de judecată.

Cererea jeluitoarei de a amîna plata pînă se va dovedi cele arătate de arendaș, și motivul invocat de stolniceasă de neprezentarea la judecarea procesului în fața Judecătoriei și a Divanului Judecătoresc fiind aduse după darea acestei hotărîri, nu mai pot fi luate în considerație.

Ms 961, 49, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 1897/840.

950. — 1841 ian. 15. — În pricina dintre moșnenii Mîrșani și Marotineni din jud. Romanați pentru stăpînire de moșie, întrucît judecătorul de la Judecătoria locală, n-a respectat dispoziția prevăzută în anaforaua Divanului, cu nr. 72 din 1838 de a face cercetare cu oameni «adiafori» prin carte de blestem, cum părțile căzuseră de acord, Inaltul Divan hotărăște:

Ambele părți să ia cîte un hotarnic, care, împreună cu alt judecător de acolo, să facă cercetarea conform anaforalei de mai sus și alegerea ce vor face s-o trimită la Divan în scris spre a se da hotărîrea definitivă.

Ms 962, 1, f. 1-4; vezi și nr. 790.

951. — 1841 apr. 18. — Inaltul Divan cercetează judecata dintre medelnicerul Costache Măldărescu cu suditul austriac Dumitru Costea pentru cheltuielile cauzate pîrîtului cu judecățile, în vremea apostasiei, în calitate de sameș al zaherelii la jud. Gorj ar fi indicat la 1821 lui Silictar aga să ia porumbul numitului sudit pentru armatele împărătești, avînd «vrăsmășie» pe el, Inaltul Divan hotărăște să se urmeze întocmai hotărîrea domnească din 1824 ca jeluitorul să plătească pîrîtului 9388 lei cheltuieli de judecată, scăzîndu-se 1800 lei primiți de pîrît la Hațeg, plus 1372 lei cheltuieli făcute de pîrît de la acea judecată pînă acum.

Gh. Filipescu și Theodor Văcărescu nu se unesc cu hotărîrea de mai sus pentru că dezvinovățirea medelnicerului Măldărescu e bazată pe cercetarea la fața locului cu carte de blestem și este apărât de plata zaherelii luată de armatele împărătești, iar nu pentru trebuința sa. Fiind apărât de plata zaherelii nu putea fi osîndit la cheltuieli pe o simplă bănuială, spusă de el, că Dumitru Costea ar fi fost apostat. Pentru aceasta se unesc cu hotărîrea veliților boieri din 1822, prin care medelnicerul este apărât de orice vină; să întoarcă pîrîtul acei 1800 lei ce medelnicerul i-a plătit prin silnicie pe cînd era în închisoare, precum și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 2, f. 4-8 v; I.C. dos. 5201/839.

952. — 1841 apr. 28. — În pricina dintre baronul Hristofor Sachelarie și Teodorache Costiescu pentru plata ceairului poștii Călmățui aflat pe moșia Gomoești jud. Buzău și a dreptului «proprietaryesc» pentru surugii aflați pe acea moșie care este proprietatea lui T. Costiescu, Inaltul Divan hotărăște ca Hristofor Sachelarie să plătească ceairul cuvenit pe 472 pogoane și 12 prăjini de pășune (cum s-a stabilit la a doua cer-

cetare la fața locului) și nu pe 420 pogoane; de asemenea va plăti lui T. Costiescu dreptul proprietății pentru cele 17 familii de surugii, așezate pe moșia Gomoiești și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 3, f. 8 v-10 v; I.C. dos. 9012/838.

953. — 1841 mai 9. — În pricina dintre Barbu Știrbei mare logofăt și aga Ștefan Bibescu, pentru hotarul dintre moșiile Drincea și Oprișoru ale logofătului și moșia Recea a agăi, Înaltul Divan hotărăște:

Se fixează un ultim soroc pentru înfățișarea părților cu hotarnicii lor la fața locului, pentru alegerea hotarelor, deoarece la sorocul anterior nu s-a înfățișat aga Bibescu pentru că nu a avut timpul necesar, cum arată prin jălbi către domn, Divan și Logofeție. La cercetare va asista un alt «cilen» al Judecătoriei Mehedinți; se va întrebuița și carte de blestem de va fi nevoie, conform instrucțiunilor Divanului din anaforaua pregătitoare din 7 febr. 1840. Venitul locului de prigonire va fi pus de Judecătoria locală la o a treia mină pînă la hotărîrea definitivă.

Ms 962, 4, f. 11-12; I.C. dos. 5151/839; vezi și nr. 907.

954. — 1841 mai 23. — În pricina dintre Gr. Fănescu praporgic și fratele său pitarul Fănescu cu Alecu Niculescu pentru moștenirea și protimisisul unei vii, cumpărată de tatăl jeluitorului în 1809 de la arhimandritul Iacov Colerghie, Înaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840 și cea a Judecătoriei, hotărăște:

Pîritul Niculescu rămîne apărut de pretențiile jeluitorilor, întrucît cumpărarea viei de tatăl său a fost făcută cu știrea mamei jeluitorilor ca epîtroapă a lor, care a semnat că renunță la protimisis. În privința moștenirii ce pretind jeluitorii de la unchiul lor, polcovnicul Ioniță, fiind trecut 30 ani, nu li se mai poate da dreptate, întrucît nu s-a făcut nici o cerere de moștenire în acest timp, frații Fănești să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 5, f. 12-15; I.C. dos. 95/841.

955. — 1841 mai 28. — În pricina dintre Robe Damian «îngrijitorul rămasurilor» de la răposatul Dumitrache Bragă și Ecaterina, soția acestuia, pentru avere, Înaltul Divan hotărăște:

Din averea rămasă să se aleagă mai întîi zestrea primei soții a lui D. Bragă — cu care are un copil — și numai după completarea lipsei zestreii să se dea și Ecaterinei uzufructul unei pătrimi din averea rămasă (și nu o treime cum cere ea), iar după moartea acesteia să rămînă moștenitorului întreaga avere. Judecătoria locală va hotărî cheltuielile de judecată ce urmează a le plăti Robe Damian.

Ms 962, 6, f. 15-16; I.C. dos. 5147/839.

956. — 1841 iun. 4. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre serdani Nicolae și Gheorghe Otetelișani, cu căpitanul Mihail Scordilie, care cerea răscumpărarea cu protimisis a moșiilor Robănești și Scurtăturile din jud. Romanați, vîndute de unchiul său paharnicul Ion Scordilie lui Ștefan Popa din Craiova și răscumpărate de clucereasa Smaranda Otetelișanca, mama jeluitorilor, cu protimisisul moșiei sale Lăcrița. Divanul Craiovei

dăduse câştig de cauză pîrîtului cu obligaţia ca în termen de 40 zile să întoarcă jeluitorilor preţul răscumpărării, plus cel al îmbunătăţirilor făcute pe acele moşii.

Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi confirmă pe a Judecătoriei Dolj, deoarece pîrîtul nu a putut dovedi că este nepot de frate bun al lui Ion Scordile de la Atena, ci de frate vitreg, şi obligă pe pîrît a se conforma învoirii avută cu jeluitorii, că va plăti toate cheltuielile de judecată în cazul că va pierde dreptul de protimisis.

Ms 962, 7, f. 16-22 v; I.C. dos. 1828/840.

957. — 1841 iun. 4. — Ion Lahovari stolnic, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, în procesul cu răposatul paharnic Nicolae Vasilescu şi Ioan Stamu, creditorii răposatului căminar Polizache, pentru o datorie de 107570 lei plus dobînda 44257 lei, cere a se lua în seamă anaforaua veliţilor boieri din 1827 oct. 29, semnată numai de doi boieri, care îi dăduseră dreptul a se socoti din nou şi să plătească ce se va constata datorie adevărată.

Inaltul Divan cerînd jeluitorului să mai prezinte şi alte anaforale semnate numai de 2 boieri veliţi pe care prezentîndu-le şi constatîndu-se că completul Divanului era socotit format şi din cinci şi din trei membri şi luînd de «pravilnică» hotărîrea din 1827, hotărăşte să se urmeze dispoziţiilor ei.

La această hotărîre a Inaltului Divan se opun doi membri ai săi pentru motivul că anaforaua din 1827, semnată numai de doi boieri, nu este pravilnică, completul Divanului fiind atunci de opt membri şi mai rar de cinci membri. Se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei şi cu a Depart. de Şapte.

Ms 962, 8, f. 22 v-26; I.C. dos. 9040/838.

958. — 1841 iun. 18. — În pricina dintre clucereasa Stanca hagiica, soţia răposatului Dumitru Săndulache de la Craiova, şi clucereasa Domna, soţia răposatului Niţă Săndulache pentru moşia Bîrza, pe care o stăpînea pîrîta în baza unei diate a hagiicai din 1817, către soţul pîrîtei. Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 şi a Judecătoriei Dolj. Motivele infirmării sînt: diata a fost stricată fiind urmată de alte două dieti, dintre care prima calificată «dar»; în zăpisele răposatului Niţă Săndulache ce arată că moşia este a mătuşii sale jeluitoarea Stanca, iar el o ţine în arendă; moşia ar fi fost a lui dacă nu murea înainte jeluitoarei, care făcuse diata în favoarea sa. Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitoarea să stăpînească moşia Bîrza cu venitul ei de la satul Niţă Săndulache se arată că moşia este a mătuşii sale jeluitoarea.

Doi membri nu se unesc cu această hotărîre deoarece jeluitoarea, în calitate de epitropă a soţului său, lăsase moşia Bîrza lui Niţă Săndulache după povaţa lui şi nu mai avea drept să facă diată pe lucru străin. Pentru achitarea celor 7000 lei, împrumutaţi de la soţul pîrîtei prin zăpis adevăreşte că i-a dat toate lucrurile lăsate prin diată; zăpisul lui Niţă Săndulache din 1824 nu trebuia luat în seamă, fiind ras din el un rînd întreg, nu patru slove. Ce doi membri se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei şi a Judecătoriei Dolj.

Ms 962, 9, f. 26-31; I.C. dos. 1848/840, 125/843.

959. — 1841 iun. 20. — Înaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Micești și serdarul Costache Arion pentru stăpânire în moșia Micești din jud. Mușcel, hotărăște:

Serdarul C. Arion să stăpânească toate delnițele din Micești și Pădureți, foste ale Predei Drăgănescu (de la care moștenește C. Arion), după hotarele vechi, așa cum dovedește prin sineturi. Moșnenii, care nu aduc probe scrise, «rămîn de lege», urmînd a plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 10, f. 32 v-34; I.C. dos. 1936/840.

960. — 1841 iun. 25. — Înaltul Divan, în pricina dintre pahiarnicul Const. Argentoianu și pitarul Const. Braboceanu pentru 19126 lei datorati de primul către al doilea, cu amanet moșia Iașul din jud. Gorj, jeluitorul cerînd o amînare de un an peste sorocul fixat de el în zapis ca să plătească datoria din arenda moșiei sale Romaneschi, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei de a se vinde moșia amanetată, întrucît au fost depășite și termenele cerute de jeluitor și cel prevăzut de pravilă, fără a achita datoria. Din preț se va achita această datorie plus cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsa apelantului, acesta are drept de apel în soroc de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 962, 11, f. 34-35 v; I.C. dos. 1817/840.

961. — 1841 aug. 22. — În pricina dintre Voicu Robu, fratele său Drăgoiu și nepotul lor Iancu din satul Pielea jud. Vlașca, cu moșnenii Vrabeți, pentru stăpînirea moșiei Vrabeți din jud. Dolj, pretinsă de jeluitori de la moșneni, ca fiind a moșului lor Dumitrașco Bălan, dar pierdută de ei din cauza îndelungatei lor pribegii de acolo și a pierderii hrisovului de la Brîncoveanu, Înaltul Divan întărește hotărîrea lui Ion Caragea vv. din 1817 aug. 22 prin care jeluitorii nu au drept de stăpînire asupra acelei moșii, deoarece n-au acceptat stăpînirea asupra unei cîcimi, apoi asupra unei pătrimi din Vrabeți — cu condiția de a nu mai lungi procesul — și-au cerut întreg hotarul, deși nu aveau sineturi doveditoare. Prin prelungirea procesului pierd și dreptul asupra unei pătrimi din moșie, oferită de moșneni cu această condiție.

Ms 962, 12, f. 35 v-37; I.C. dos. 13213/836.

962. — 1841 aug. 22. — În pricina dintre polcovnicul Gheorghe Mușcelleanu și medelnicerul Săndulache Mușcelleanu pentru niște stînjeni din moșia Dara jud. Buzău, ceruți de primul de la al doilea, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoreșc din 1830 sept. ce dovedește că Săndulache are dreptul de stăpînire de la tatăl său Nica, care a cumpărat de la Mihalache, tatăl lui Gheorghe și drepturile acestuia, cum dovedește cu zapis. Polcovnicul Gheorghe nu mai are drept de apel, fiind trecut sorocul de 60 zile, prevăzut de pravilă.

Ms 962, 13, f. 37-38; I.C. dos. 5197/839.

963. — 1841 sept. 2. — În pricina dintre aga Iancu Manu și serdarul Teodor Penilov pentru o datorie de 13035 lei, Înaltul Divan de acord cu Divanul Vremelnicesc hotărăște: serdarul să achite banii datorati agăi

prin zapis, plus dobînda legiuită și taxele depuse de aga I. Manu la Tribunal și la Divanul Vremelnicesc, drept cheltuieli de judecată. Serdarul T. Penilov are dreptul de apel în opt zile la Inaltul Divan și în timp de o lună la domn, sentința fiind dată în lipsa sa.

Ms 962, 14, f. 38 v-39 v; I.C. dos. 9034/838.

964. — 1841 sept. 5. — În pricina dintre Mihalache Orumglu și Gheorghita, soția lui Radu Chiovici, pentru banii ce are a lua primul din averea rămasă de la Radu Chiovici, Inaltul Divan hotărăște:

Din vînzarea la mezat a averii lui Radu Chiovici se va asigura mai întîi zestrea soției sale, «exoprica» și darurile primite înaintea nunții, a căror valoare se va stabili prin acte și prin jurămîntul ce va depune Gheorghita în afară de jurămîntul făcut de mama ei, și numai după aceasta se va împlini banii lui M. Orumglu și a celorlalți creditori. Jeluitorul este obligat a plăti cheltuielile de judecată.

Ms 962, 15, f. 39 v-41; I.C. dos. 1820/840.

965. — 1841 sept. 10. — În pricina dintre pitarul Const. Moraitu și frații Racoviceni — Apostoi și Ioan — pentru despărțirea moșiilor Mărgineanca și Racovița din jud. Argeș ale pitarului de a Racovicenilor, Inaltul Divan hotărăște:

Pînă la 15 oct. al anului curent ambele părți, cu hotarnici și cu un «cilen» al Judecătoriei, vor alege la fața locului moșia pitarului după hotarnica veche făcută de banul Golescu și cu carte de blestem și cei 260 stînji cumpărați de pitar de la Pantazi Băjescu și care merg pînă în pietrele Bogoslovii. În cazul cînd va exista o parte încălcată, «cilenul Judecătoriei» să facă și cercetarea venitului acelei părți, pentru a se da hotărîrea definitivă.

Ms 962, 16, f. 41-43; vezi și nr. 871, 1304.

966. — 1841 sept. 17. — În pricina dintre domnița Maria Ghica și casa căminarului Ștefan Moshu pentru încălcarea moșiei Măneasca, a domniței, de către moșia Macoveiu (sau Bora) a căminarului, Inaltul Divan hotărăște: fiecare să stăpînească moșia sa pînă la «Calea din Miezi» și «stîlpul lui Vasilache», care sînt date ca puncte de hotar încă d'n 1625 (7134) nov. în Irlisovul lui Alexandru vodă și în hotarnica lui Șerbănescu din 1834. Casa căminarului Moshu va plăti 720 lei cheltuieli de judecată.

Ms 962, 17, f. 43-44 v; I.C. dos. 133/841.

967. — 1841 sept. 23. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Nicolae Pardalos cu slugerul Diamandi Cărpenișanu pentru împărțirea moșiei Voinești din jud. Dîmbovița ce n-a putut fi pusă în lucrare conform hotărîrii sale cu nr. 43 din 1836 și întărită de domn, moșie ce fusese cumpărată de jeluitor la mezat de la paharnicul Ștefan Voinescu după hotarnica pitarului Vlastos. Constată că hotarnica clucerului Ion Șerbănescu nu este conformă hotărîrii judecătorești decît numai la trăsura a treia de la lacul cu Rogojina, unde e prigonirea între moșia Voinești și moșia Hodobești a logofătului Iorgu Bibescu, și hotărăște

ca împreună cu împăricinații clucerul Șerbănescu să facă împărțirea stînjilor după hotarnica lui Vlastos cu trăsuri piezișe. Prisosul sau paguba pînă la 1151 stj. se va «analoghisi» pe stînjii fiecăruia. Stînjii lui Cărpenișanu să se dea pe din sus, după satisfacerea părților. Pardalos să urmeze cu plata după suma stînjilor ce i se va alege. Cît pentru sădîri să se urmeze ultimei hotărîri a Inaltului Divan.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată pentru motivele: 1) Divanul nu mai trebuia să judece pricina întrucît hotărîrea sa din 1836 fusese întărită de domn. 2). Cercetarea logofătului Suțu la fața locului fiind făcută după hotarnica lui Vlastos, urma ca hotarnicul Șerbănescu să pună pietre despărțitoare între părțile prigonitoare. Reclamația lui Pardalos pentru alte lucruri de pe moșie nu trebuia luată în seamă deoarece nu fusese judecată la nici o instanță pînă acum.

Ms 962, 18, f. 44v-50; I.C. dos. 123/842; vezi și nr. 538, 611.

968. — 1841 oct. 15. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Cireșani din jud. Vîlcea cu Const. Nicolîță Iovipale și alții pentru 611 stînji moșie, cumpărați de Ioniță, fratele pîrîtului, în moșia Cereșu de la unii moșneni în 1810 și pentru protimisul a 582 stînji, de asemenea cumpărați de pîrîți cu zapise dintre 1811-1820. Jeluitorii moșneni arată că aceste cumpărături au fost făcute prin vicleșuguri de la oameni străini de sat sau de la moșneni care nu mai aveau moșie de vînzare, sau prin prefaceri de zapise și asupra cărora atît judecătoria Vîlcea oîl și Divanul Craiovei dăduseră cîștig de cauză pîrîților. Inaltul Divan, avînd în vedere că în urma cercetării la fața locului se constătase că Iovipalești cumpăraseră numai 77 stj. moșie și nu 611, în zapisele din 1819 și 1820 (acte publice) moșnenii recunoșteau vînzarea acelor 611 stj., că cei 582 stj. vînduți, numai din viclenia jeluitorilor n-au putut fi hotărnicii, iar mărturiile fiind mincinoase, hotărăște:

Amîndouă părțile să-și ia hotarnici să aleagă pe lîngă cei 611 stj., cei 582 stj. vînduți în 1819 care vor trece în stăpînirea pîrîților împreună cu prunii și casele cumpărate pînă la 1819. Stînjiile cumpărați după această dată să se dea pîrîților cu venitul lor luat de moșneni după 1830; iar pentru datorii să se urmeze hotărîrea tribunalului.

Gh. Filipescu se opune acestei hotărîri pentru următoarele motive: 1), din 189 zapise de vînzare a 582 stj. numai 21 sînt adevărate; 2) asupra acestor cumpărături Iovipaleștii n-au avut stăpînire liniștită; 3) din cercetarea făcută la fața locului s-a constatat că s-au vîndut numai 44 stj., iar restul au fost vînduți de oameni străini de moșie. De aceea să se recunoască Iovipaleștilor numai acești 44 stj., iar venitul de pe ceilalți să se dea jeluitorilor de la vînzare pînă la 1830. Pentru plata datoriilor arătate de Tribunal, acestea n-au fost judecate și nici cercetate pînă acum.

Nicolae Suțu de asemenea se opune cerînd următoarele: 1) din zăpisele celor 611 stj. să se scoată părțile celor 29 vînzători, iar restul să rămîna moșnenilor. De asemenea hotărnicia acestor stînji nu s-a făcut cu cercetarea zăpisele vînzătorilor de au avut și ei acea sumă de stînji sau nu; 2) «mulțumirea dată în dosul zăpisele» a unora dintre moșneni să fie numai pentru părțile vîndute de ei iar nu și pentru ale altora, care n-au semnat și nici vechile n-au dat; 3), moșnenii au făcut multe jălbi către domn și căimăcămie contra Iovipaleștilor, deci nu poate fi vorba

de pașnică posesie și nu s-a ținut în seamă cercetarea făcută la fața locului cu carte de blestem.

Ms 962, 19, f. 50-58; I.C. dos. 18812/833, 148/843.

969. — 1841 oct. 21. — În pricina dintre Ivancea Ștefanovici, supus sîrb, cu Nicola, soția lui Marin Filipovici, pentru 6500 lei preținși de Ivancea de la Nicola, sub cuvînt că i-ar fi rămas dator soțul acesteia din niște arenzi de moșie, Inaltul Divan hotărăște:

Nicola, soția lui Marin, nu are să plătească nimio lui Ivancea, acesta refuzînd cartea de blestem pentru el și pentru martorii lui; jeluitorul va plăti pînței 316 lei cheltuieli de judecată.

Ms 962, 20, f. 58 v-59; I.C. dos. 86/841, 149/843.

970. — 1841 nov. 4. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Dobrești și Mărculești cu Moshuleștii. (Nec. Moshul și Alex. Dimitrie Ghica vodă, acesta devenit proprietar în moșia Moshuleștilor printr-un schimb cu unul din devălmași, căruia i-a dat moșia Gorgan; din jud. Romanai) pentru hotărnicia moșiei Bărca din jud. Dolj și anume, pentru un răzor, cumpărat de Moshulești din spre Goicea, ce începe din semnele Sadovii. Se hotărăște să se întărească hotarnica făcută, deoarece ea arată semnele moșiei Sadovii — cele din spre Goicea — la fel cu cele din hotarnica din 1816, care hotarnică a fost primită încă de atunci de ambele părți ca bună. Hotărîrea fiind dată în lipsa moșnenilor, ei au dreptul a apela la Divan în timp de 8 zile și către domn în soroc de o lună.

Ms 962, 21, f. 59 v-62; I.C. dos. 5184/839.

971. — 1841 nov. 5. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Alecu Iarca vistier al doilea și Stanca, soția răposatului hagi Anastasie, ambele părți din jud. Buzău, pentru 188 icusari vechi (2726 lei lei) datorati de Iarca lui hagi Anastasie, care bani însă, pretinde jeluitorul că i-a plătit lui Alex. Ghica vistier, în contul datoriei ce ar fi avut Iarca către Ghica (din arenda moșiei Cîndești. Se hotărăște ca Alecu Iarca să plătească Stancăi, soția lui Anastasie, datoria de 188 icusari, întrucît nu poate dovedi că a avut dispoziții de la răposat de a plăti, în numele lui, datoria către Ghica vistier, iar din însemnarea de pe contractul de arendă vistierul arată că a primit direct de la hagi Anastasie întreaga arendă și martorii lui Iarca s-au dovedit a fi rude cu el.

Jeluitorul va mai plăti și 1928 lei și 20 parale, cheltuieli de judecată.

Ms 962, 22, f. 62 v-64; I.C. dos. 1905/840.

972. — 1841 nov. 5. — Inaltul Divan, în pricina dintre Manole Guțu și soția sa Teodora cu Maria, soția răposatului Zaharia Bozoulu și creditorii emanetari ai acesteia, hotărăște:

Divanul Civil n-a avut căderea a judeca pricina fiind în această privință hotărîre domnească din 1826, ce urmează a fi pusă în aplicare cu următoarea deosebire: să se vîndă la mezat moșiile Lăturoasa și Cîrligii din jud. Mehedinți și Băicești din jud. Gorj pentru plata datoriilor, dacă moșiile se vor dovedi ale sale. Cele 15 buți cu vin din viile sale din jud. Prahova sau Săcueni fiind vîndute de Guțu, soția sa rămîne apărută. Maria

Bozoulul se va despăgubi de la Guțu înaintea creditorilor săi după împlinirea zestrei soției acestuia, banii zestrei sale fiind trimiși de unchiul său Neacșu de la Brașov. Propunerea vornicului Teodor Văcărescu de a se cerceta sameșii Hătmăniei, Logofetei și Stărostiei pentru sumele rezultate din vânzările la mezat ale lucrurilor falitului Guțu nu poate fi luată în seamă de Divan, ci Logofeteia Dreptății să ordone această cercetare, iar bnai să se dea creditorilor după hotărîrea domnească din 1826. Afirmarea sa că nu cunoaște săvîrșită vânzarea cu mezat a moșiiilor Zărnești și Mănești din jud. Argeș, nefiind judecată, urmează a se adresa judecătoriei de întia cercetare.

Ms 962, 23, f. 64 v-69 v; I.C. dos. 13218/836.

973. — 1841 nov. 11. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Elefterie Papa-Ioan și Murat Serapion, pentru un loc cu binale din Brăila. Acest loc fusese moștenit de Murat de la tatăl său dar era stăpînit de Elefterie pe motiv că binalele au fost făcute de el din tovărășia ce a avut cu tatăl pîritului, în negustorie cu pește. Se confirmă hotărîrea Divanului Civil sec. II, ca Murat Serapion să stăpînească locul moștenit de la tatăl său, iar Elefterie să plătească cheltuielile de judecată și amenda (dată de Tribunalul Criminal) de 1800 lei pentru plastografia unui înscris. Dacă jeluitorul socotește că are catastife, care pot dovedi că din tovărășia acestei negustorii a clădit binalele, să se adreseze la Judecătoria de Comerț.

Ms 962, 24, f. 69 v-70 v; I.C. dos. 1839/840.

974. — 1841 nov. 11. — Înaltul Divan, în pricina dintre vistiernicul Constantin, serdarul Alecu Izvoranu și moșnenii din Bălțați jud. Teleorman cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru delimitare de moșie, hotărăște:

«Deoarece «cilenul» judecătoriei locale nu a executat hotărîrea pregătitoare a Divanului în a face cercetare la fața locului, părțile vor merge din nou acolo cu hotarnici și martori de credință, cu carte de blestem și un «cilen» al Judecătoriei Argeș, față fiind și vecinii răzeși; aceștia vor alege hotarele moșiei, după care raportul «cilenului» și a hotarnicilor să se trimită la Înaltul Divan, pentru «punere la cale».

Ms 962, 25, f. 71-72; vezi și nr. 712, 879, 1158.

975. — 1841 nov. 12. — Înaltul Divan, în pricina dintre protopopul Zamfir din Pitești, Maria soția preotului Mușat și Mira preoteasa, cumnata sa, pentru moștenirea rămasă de la Stana diaconeasa, întărește hotărîrea Divanului Civil prin care și cumnata Mira intră în moștenire deopotrivă cu ceilalți moștenitori, pentru a opta parte din avere, plătindu-i-se și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 26, f. 72-72 v; I.C. dos. 13199/836.

976. — 1841 nov. 14. — Înaltul Divan, în pricina dintre pitarul Ioan Caragic cu postelniceasa Sevastița Arghiropolu pentru 4300 oca porumb — în preț de 1290 lei — luat de pitar de la moșia Logriștea din jud.

Dolj a postelnicesei, peste 10000 oca porumb ce i-a vîndut aceasta prin contract, hotărăște: postelniceasa Arghiropolu nu poate dovedi că suma de 10 galbeni, luați de ea ca arvună, s-ar fi scăzut din prețul total al contractului încasînd în loc de 55 galbeni numai 45 galbeni și nici pitarul neputînd dovedi că porumbul luat peste contract ar fi cu știrea postelnicesei; de aceea pitarul rămîne dator a-i restitui în natură porumbul luat peste contract, fără a mai fi obligat și la plata celor 10 galbeni.

Ms 962, 27, f. 73-74; I.C. dos. 16092/835.

977. — 1841 nov. 14. — Înalțul Divan, în pricina dintre Filcu Stancu și medelnicerul Ioan Urianu, pentru o vie și un loc sterp în dealul Sasului la Vîlcănești, jud. Dolj, hotărăște:

Filcu va stăpîni via și locul ce-l are prin schimb de la schitul Lainici (care și el îl are danie de la Saru, din 1785) deoarece s-a dovedit că Boțoiu, socrul medelnicerului, de la care acesta o avea de zestre, a încălcat via schitului (acesta fiind la depărtare și neîngrijindu-și via). De asemenea, via pe care a sădit-o socrul lui Urianu pe locul schitului, va trece tot în stăpînirea lui Filcu — ca sădită pe loc străin — fără a fi despăgubit medelnicerul. Hotărîrea fiind dată în lipsa lui Filcu, acesta are dreptul a apela la Divan în 8 zile și la domn, în timp de o lună.

Ms 962, 28, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 13197/1836.

978. — 1841 nov. 19. — Înalțul Divan, în pricina dintre Bratu, Vlad, Ilie și alți moșneni Poenari cu Răducanu, popa Gheorghe, Matei dascălul și alți «clironomi» ai lui Tîrcă ceașul pentru împărțirea moșiei Cacaleți și Poiana de mijloc — «moșia Satului» — din jud. Ialomița, hotărăște:

În unire cu hotărîrea lui Ion Caragea vodă din 1817, Bratu cu ai lui vor lua 335 stj. din moșia Cacaleți, iar moșia Satului să se împartă, luînd «clironomii» ceașului 303 stîinjeni plus 43 stîinjeni ce sînt ai altor trei moșneni de-ai lor; la alegere și împărțeală vor fi de față toți părtașii.

Ms 962, 29, f. 75 v-77 v; I.C. dos. 1847/840.

979. — 1841 nov. 19. — Înalțul Divan, în pricina dintre Alecu Dîtcoveanu și alții cu Andrei Fotescu, fiul Stanei și al lui Marin, pentru niște livezi de fineață vîndute de căpitan Stancu, unchiul lui Alecu, către Stana, mama lui Andrei, și care livezi sînt cerute de Alecu Dîtcoveanu sub cuvînt că în zăpis este vîndută numai moșia, nu și fînețele, hotărăște: livezile rămîn în stăpînirea lui A. Fotescu deoarece nu s-a putut dovedi că zăpisul de vînzare a fost falsificat (așa cum susține Alecu Dîtcoveanu) prin cuvinte adăugate după vелеat. Rîndurile adăugate în zăpis fiind de aceeași mîna și scrise deasupra iscăliturii, rămîne valabil acel zăpis de vînzare, iar Alecu Dîtcoveanu cu ai lui vor plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 30, f. 77 v-78 v; I.C. dos. 18817/833.

980. — 1841 nov. 26. — Înalțul Divan, în pricina dintre Hristodor Filitis și Gheorghe Lăseanu, cu hagi Anastase al treilea logofăt pentru niște prăvălii de pe moșia Săseni jud. Buzău, pe care Filitis cere a le răscumpara cu protimisis de la hagi Anastase, hotărăște: în unire cu hotărîrea

Curții de Revizie, hagi Anastase rămîne stăpînitor al ziselor prăvălii, ca drept moșteniri de la unchiul său hagi Const. Rizu. Pentru partea din moșia Săseni, care s-ar fi încălcat prin acareturile prăvăliilor, să cadă la învoială hagi Anastase (proprietarul prăvăliilor) cu H. Filitis, actualul proprietar al moșiei Săseni.

Ms 962, 31, f. 79-79v; vezi și nr. 144.

981. — 1841 dec. 3. — Inaltul Divan, în pricina dintre serdarul Hristodor Filitis, proprietarul moșiei Săseni din jud. Buzău, cu Stanca soția lui hagi Anastasie pentru dijma unei case cu livadă ce are acesta pe moșia serdarului, hotărăște:

Stanca este scutită de taxă și de dijma ce o cere serdarul, deoarece locul pe care este clădită casa ei a fost danie încă din 1813 de la proprietarul de atunci al moșiei, M. Trestianu, iar cele 7 pogoane de loc ce le are alături sînt dania Mariei Săseanca, (devălmașă în acea moșie) către soțul ei hagi Atanasie, cum dovedește cu zăpis. Pentru cheltuielile de judecată se vor adresa judecătoriei locale.

Ms 962, 32, f. 80-81; I.C. dos. 5207/839.

982. — 1841 dec. 16. — Inaltul Divan, în pricina dintre marele logofăt Constantin Suțu și polcovnic Grigore Popovici pentru stăpînirea moșiei Putineiu din jud. Vlașca, pe care pîritul cerea să o răscumpere cu protimisis susținînd că ar fi fost a unchiului său, slugerul Ștefanache, hotărăște: întrucît moșia a fost cumpărată la mezat de Hagi Iordan prin vechilul său slugerul Ștefanache nu poate fi vorba de protimisis, cum greșit au judecat judecătoria locală și Divanul Civil, căci slugerul Ștefanache n-a stăpînit deloc acea moșie; se respinge și jurămîntul propus a face polcovnicul Popovici, urmînd ca logofătul Suțu, care a cumpărat acea moșie de la Hagi Iordan, să o stăpînească, pîritul nefiînd rudă nici cu primul nici cu al doilea vînzător.

Ms 962, 33, f. 81-83; I.C. dos. 123/841.

983. — 1842 ian. 13. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată dintre arhimandritul Efrosin Poteca, egumenul mării Motru, cu Const. Poenaru pentru stăpînirea moșiei Dobra și Zlașoma din jud. Mehedinți, hotărăște:

M-rea Motru să stăpînească din moșiile Dobra și Zlașoma partea dinspre miazănoapte a moșiei Drăgoicea și Poenaru, partea de moșie dinspre miază-zi a moșiei Vlădaia conform hotărîrii din 1763, partea moșului său Radu Poenaru și a opta parte din jumătatea de hotar a mănăstirii, partea șetrarului Gheorghe Poenaru, neputîndu-se sprijini jeluitorul pe stăpînirea lui de 70 ani întrucît prin cererea vechilului de a stăpîni jumătate din moșie precum și prin actele mănăstirii se dovedește că a stăpînit cealaltă jumătate prin călcare.

Jeluitorul să plătească pîritului 350 lei, aleși de Divanul Craiovei, plus 1718 lei, aleși de Inaltul Divan, pentru cheltuielile de judecată.

Ms 963, 1, f. 1-3; I.C. dos. 5164/839.

984. — 1842 ian. 27. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre praporcic Ioan Scărișoreanu cu m-reă Bucovățul pentru datorie de arendă, hotărăște: să se scadă din suma de lei 6300 ce o datorează jeluitorul către pîrita mănăstire lei 916 «aleși» de Tribunal, iar restul de 5084 lei jeluitorul să-i plătească cu dobînda cuvenită de la facerea contractului pînă la desfacerea lui.

În ce privește lei 600 ceruți de jeluitor pentru ghinda mîncată de vitele mănăstirii, întrucît mănăstirea recunoaște că avea venit din ghindă, să se facă cercetare la fața locului și venitul rezultat să se scadă din suma de lei 5084. Jeluitorul să plătească 4 galbeni taxa legiuită și avocatul. În privința jălbii dată de jeluitor către Depart. de Patru pentru nesupunerea locuitorilor după moșia Perișoru, nereferindu-se la contract, nu se ia în vedere.

Ms 963, 2, f. 3 v-5; I.C. dos. 5138/839.

985. — 1842 ian. 31. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1853 în pricina dintre Apostol Constantin cu Th. Iota pentru răscumpărarea cu protimisă a moșiei Urzicuța, hotărăște: pîritul Iota să stăpînească acea moșie după zăpisișul vistiierului Fotache din 1828 și să-i plătească 1469 lei cheltuieli de judecată. Jeluitorul nu poate contesta zăpisișul de învoială, deoarece, conform pravilei, la pricină politică, cînd părțile prigonitoare sînt în judecată și se învoiesc, li se întărește zăpisișul de către judecătorie.

Ms 963, 3, f. 5 v-7 v; I.C. dos. 18819/833.

986. — 1842 febr. 6. — Înalțul Divan, confirmînd anaforaua Depart. din 1801 în pricina dintre stolnicul Dumitrache și Toma, frați Urieni din Cîmpulung-Mușcel, cu cîțiva locuitori din acel oraș pentru stăpînirea unor locuri, hotărăște: să stăpînească cei 7 orașeni 25 pogoane din Cîmpul Mișeilor, iar Urienii celălalt loc întocmai după hotărîrile din 1797, 1800, 1801 mai 1, și 1801 aug. 24, arătate și făcute cu carte de blestem la fața locului, întrucît «au dat mulțumire pe anaforaua» Departamentului întărită de Alex. Moruz vv. în 1801. Dacă vor mai avea vreo nemulțumire de călcare, împotriva acelor hotărîri cuprinse în anafora, să o cerceteze prin judecată osebîtă. De asemenea pentru venitul călcării și cheltuielile de judecată cerute de Urieni, pe baza anaforalei Logofeției Țării de Jos din 1810, să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 963, 4, f. 8-11 v; I.C. dos. 13194/836.

987. — 1842 febr. 6. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1841 în pricina dintre N. Ciubucescu din Ciocănești jud. Mușcel cu Elenca, soția logofețelului Badea Teiușanu, pentru datoria de 365 galbeni, făcută cu zăpisiș și amanet, hotărăște: jeluitorul să se despăgubească din venitul lucrurilor amanetate, conform pravilei, care spune că rodul zestrei este al soțului, întrucît lucrurile sînt zestrea soției revenite ei din averea primului ei soț Lazăr după diata acestuia din 1828 și zălogite de pîrit fără știrea soției.

Th. Văcărescu, Șt. Bălăceanu și Gh. Florescu nu se unesc la această hotărîre pentru motivele:

1). Elenca nu a înfățișat foaia de zestre.

2). Lucrurile i s-au coborât moștenire de la primul ei soț și era liberă să amanezeze.

3). Trebuia să plătească datoria de 240 lei și ce rămânea să-și constituie zestre.

4. Zapisul de datorie este iscălit și de Elenca prin punere de deget, deci a știut de amanetare.

Ms 963, 5, f. 12-15; I.C. dos. 124/841.

988. — 1842 febr. 10. — Inaltul Divan confirmă hotărârea Divanului Craiovei din 1818, întărită de Grigore Ghica vv. în 1823, în pricina dintre postelnicul Costache Avrămescu din Gorj cu Gheorghe, fiul lui Apostol Ciocăzeanu, și cetașii săi pentru stăpânire de moșie și hotărăște: ambele părți să stăpânească în mod egal moșia matusii lor Safta, jeluitorul să stăpânească și cele două locuri din moșia Obîrșia Ulmetului alese de hotarnicul Drăgoescu după întărirea dată prin oprirea martorilor de la jurământ.

Pîrîitul este obligat a plăti venitul după partea Saftai și după cele două locuri din Obîrșia Ulmetului ce le stăpînește în silnicie precum și 8 galbeni taxă de judecată.

Pentru că pîrîitul a lipsit la darea hotărîrii e liber a se arăta cu ceilalți din nou la Divan în termen de 8 zile, din ziua ce va primi copie după hotărîre, ca să arate de ce nu a venit la celelalte chemări, sau să dea apelație către domn în «sorocul» de o lună de zile.

Ms 963, 6, f. 15-16v; I.C. dos. 13203/836; vezi și nr. 1008.

989. — 1842 febr. 11. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre vistierul Andrei Deșu cu Obșteasca Epitropie pentru pagubele pricinuite de acesta la moșia Breasta din jud. Dolj pe timpul cît a avut-o în arendă, hotărăște: jeluitorul să rămînă apărut de această cerere a Obșteștii Epitropiei, întrucît din răspunsul ei se constată că atît casele și via, cît și podul plutitor de pe apa Jiului au fost deteriorate mai dinainte de a fi jeluitorul arendaș și stricate apoi în urma cutremurului și a potopului din 1838.

Ms 963, 7, f. 17-18 v; I.C. dos. 103/841.

990. — 1842 febr. 17. — Inaltul Divan, în pricina dintre serdarul Petru Prejbeanu cu Dumitrache Parianos pentru călcarea moșiei Popești a lui Prejbeanu din jud. Vlașca de către moșia Curățeasca a Mitropoliei și Parianos, hotărăște: să se orînduiască hotarnici, care, mergînd la fața locului, prin dovezi și prin carte de blestem, de va fi nevoie, de față cu vecinii răzeși, să descopere semnele arătate în cartea de hotărnicie a stolnicului Stănescu din 1813, cînd a cumpărat jeluitorul moșia Popeasca de la Bălașa armășoia Popeasca și pe care a stăpînit-o timp de 17 ani. Fixînd semnele prin linii drepte să dea carte de alegere. Apoi, tot prin carte de blestem să afle și venitul realizat prin călcarea făcută de serdar, obligîndu-l ca pe lîngă cheltuielile alese de Divanul Vremelnicesc să mai plătească încă 2600 lei, aleși de Inaltul Divan.

Ms 963, 8, f. 19-22; I.C. dos. 9025/838.

991. — 1842 febr. 20. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre frații Greceni (serdar Costache și pitar Andonie) cu clucerul Iordache Urdăreanu, prin care împuternicise pe numitul clucer să stăpînească moșia Burnaz din jud. Buzău de către jeluitorii frați Greceni, hotărăște: să se cerceteze de către judecătoria locală prin toate dovezile și prin carte de blestem dacă locul din moșia Bălțați vîndut prin mezat de serdar Costache Greceanu, este de zestre sau a fost al tatălui său și de l-a avut cînd a vîndut moșia Burnaz. Adevărul aflat să-l facă cunoscut Divanului trimițînd și carte de blestem, adevărită după orînduială, ca să se facă hotărîre desăvîrșită.

Ms 963, 9, f. 22-24; I.C. dos. 5157/839; vezi și nr. 1135.

992. — 1842 febr. 25. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1835 în pricina de judecată dintre Amuza, fiul lui Petre Străulescu din satul Bivolița jud. Teleorman, cu Dimitrie Cîrlova din satul Cetatea pentru răscumpărarea cu drept de protimisis a 60 stj. moșie, hotărăște: jeluitorul să răscumpere acei stînji de moșie prin întoarcere de bani în baza dreptului de protimisis; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, Ioan Zisu, epitropul pîritului Dimitrie Cîrlova, are drept de apel la Divan în soroc de 8 zile din ziua primirii copiei de pe hotărîre ca să spună din ce motive nu s-a prezentat — nu este primit a da numai apelație — sau «cître domn» în soroc de o lună.

Ms 963, 10, f. 24 v.26; I.C. dos. 16079/835.

993. — 1842 febr. 25. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre păhărniceasa Zmaranda Jianca cu căminăreasa Ecaterina Buzeasca pentru contractul soțului pîritei în privința unui loc de prăvălie și clădirea unei binale de pe dînsul, hotărăște: jeluitoarea Jianca, ca o moștenitoare a soțului, este datoare a clădi prăvălia pe acel loc și să o dea în stăpînirea pîritei, plătiindu-i și cheituielile de judecată în sumă de lei 2368.

Doi dintre membrii Divanului se opun la această hotărîre întrucît pretenția pîritei pentru locul de prăvălie a fost ridicată după 48 de ani și că păhărniceasa Jianca să rămînă apărută de pretenția căminăresii Buzeasca.

Ms 963, 11, f. 26-32; I.C. dos 9016/838.

994. — 1842 febr. 25. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei și a ofisului domnesc din 1839 în pricina dintre rudele răposatului Diamandi Zane bogasierul cu Ivancea Cealicu, epitropul nevîrstnicului fiușec Alecu, pentru «iodezia» sa făcută de către Zane, hotărăște: întrucît «iodezia» nu a fost desăvîrșită din cauza morții lui Zane se consideră bună după încredințarea dată în formă a vechilului președintelui Judecătoriei Ilfov.

Trei din membrii Divanului nu se unesc la această hotărîre pentru că «iodezia» nu s-a săvîrșit cu toate formele, ci numai printr-o jalbă. (În judecată nu s-a înfățișat Zane cu copilul și cu rudele cele mai apropiate).

Ms 963, 12, f. 33 v.35; I.D. dos. 11623/836 și I.C. 5214/839.

995. — 1842 febr. 27. — Înaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată a egumenului m-rii Căluu cu armășoia Uța Vlădoaica pentru călcarea moșiei din hotarul Lipovu jud. Dolj, hotărăște: amîndouă părțile să-și ia hotarnici care să dea mănăstirii a șasea parte din moșie după cele două hrisoave din 1570 (7078) și 1668 (7176) și alte sineturi și să statornicească partea mănăstirii cu punere de pietre; pentru paguba cauzată de această călcare ce se va dovedi, se îndatorează mănăstirea a despăgubi pe pîrita armășoia de acel venit cu începere din anul 1794 cînd s-a dat hotărîrea Divanului Craiovei plă-tindu-i-se cheltuielile de judecată în sumă de lei 2600.

Ms 963, 13, f. 35-37 v; I.C. dos 5144/839.

996. — 1842 febr. 27. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Mitropolie cu serdarul Constantin Lipănescu pentru călcarea moșiei Meteleu din jud. Ialomița, hotărăște: amîndouă părțile sa-și ia boieri hotarnici care, mergînd la fața locului să măsoare de față cu împricinații trupul moșiei Meteleu începînd din părțile Căldărușanilor pînă în semnele despărțitoare între Meteleu și Rătunda și împlinind suma stînjienilor după actul răposatului mitropolit Grigore să dovedească cei 100 stj. ai Mitropoliei.

Dacă se dovedește călcarea acelor stînjieni de serdar, urmează a se despăgubi Mitropolia; dacă însă se dovedește că stăpînirea cu rea credință a serdarului a fost peste 50 de ani, Mitropolia nu mai poate avea pretenție de stăpînire deoarece s-au preacurmat toate paragrafiile atîngătoare de stăpînirea lucrurilor nemîșcătoare. Cercetarea făcută să fie comunicată Înaltului Divan pentru darea hotărîrii definitive.

Ms 963, 14, f. 38-40; I.C. 8996/838; vezi și nr. 1223.

997. — 1842 mart. 10. — În pricina dintre Ioan, fiul lui Constantin Cepoiu din Vinjulești jud. Mehedinți, cu Nedelcea ceașul, ginerele lui Mihai Perin, Pătru Ursu și Diicu Giurescu cu Nec. Căluțoiu pentru un codru de loc, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1825 ca fiind nepravilnică, deoarece exista o hotărîre a Divanului și deci nu mai era în cădere a mai cerceta acea pricină, ci după pravilă trebuia îndreptată «cu apelație» către domn.

La această hotărîre Iancu Ralet și Nicolae Suțu se opun pe motiv că, după pravilă, rămînînd întărită hotărîrea Divanului Craiovei din anul 1825 aug. 10 pentru nedare de apelație, să se urmeze întocmai.

Ms 963, 15, f. 40-42; I.C. dos. 9992/837.

998. — 1842 mart. 10. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840 în pricina dintre Ștefan Voiculeț cu moșnenii Mucești pentru stăpînirea moșiei din jud. Rîmnicu-Sărat, hotărăște ca moșnenii să stăpînească moșia întrucît hrisovul cumpărat de jeluitor de la un sîrb se referă la moșia Mucești din Buzău, cum însuși el declară; jeluitorul să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 963, 16, f. 42-44; I.C. dos. 1901/840.

999. — 1842 mart. 13. — Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 în pricina dintre Bălașa, fiica de suflet a răposatului

Iorgu Bou, cu Anastasia soția acestuia pentru zestre și hotărăște ca jeluitoarea să intre în posesia zestrei după moartea mamei sale vitrege, pe ceea ce va rămîne și cu care nu se poate aduce vreo vătămare la al treilea obraz sau creditorilor ei.

Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtei, aceasta are voie a face apelație la acest Divan în soroc de 8 zile din ziua primirii copiei de pe hotărîre, arătînd motivele ce au împiedecat-o de a se prezenta. Nu poate da apelație fără să se prezinte, dar se poate îndrepta cu apelație în soroc de o lună la domn.

La această hotărîre nu se alătură doi membri deoarece, conform Regulamentului, foaia de zestre e bună și temeinică, iar jeluitoarea are dreptul de a intra în posesia zestrei sale.

Ms 963, 17, f. 44v-47 v; I.C. dos. 131/841.

1000. — 1842 mart. 14. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre slugerul Alex. Diiculescu cu Pătru Marcu din Craiova pentru pagubele pricinuite la moșia arendată, prin stricarea acareturilor și hotărăște: jeluitorul nu are dreptul să mai ceară despăgubire întrucît s-a învoit cu pîritul pentru banii ce îi pretinde, primind chiar suma de 400 lei după cum rezultă din răspunsul arhiereului Evosiadis, arătat în anaforaua Divanului Craiovei și din tacirul dat de jeluitor în Divan, oprind și martorii de la jurămînt, căci nu putea jeluitorul să nu se fi învoit cu pîritul înainte de a primi suma de 400 lei.

Ms 963, 18, f. 47 v-49; I.C. dos. 5045/839.

1001. — 1842 mart. 14. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată dintre slugerul Alex. Diiculescu cu Pătru Marcu pentru pagubele pricinuite unei păduri și hotărăște ca pîritul să plătească 164 lei stricăciunile pădurii și 750 lei cheltuielile de judecată.

Pentru că această hotărîre a fost dată în lipsa pîritului, acesta are dreptul să se prezinte în persoană, cu apelație, în termen de 8 zile spre a arăta motivele ce l-au împiedecat să vină sau, în termen de o lună, să facă apelație la domn.

Ms 963, 19, f. 49-50 v; I.C. dos. 5187/839.

1002. — 1842 mart. 18. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Răducanu Ploșoreanu din Semărinești jud. Mehedinți cu sora sa Păuna Cîrjoaica pentru zestre și hotărăște ca pîrita să stăpînească jumătate din stînjenii moșiei Ploșoru ce a avut-o tatăl ei la facerea foi de zestre dînd venitul pe 7 ani; fiindcă s-au mai cumpărat stînjeni de către tatăl ei și de către jeluitor, după ce i-a făcut foaia de zestre, să se facă socoteală scăzîndu-se acel venit și din ceea ce va rămîne pe fiecare an, jeluitorul să-l răspundă pîritei pe jumătate. Să-i plătească avocatul și taxa în sumă de 381 lei, plus 790 lei, aleși de Înaltul Divan.

Ms 963, 20, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 1937/840.

1003. — 1842 mart. 20. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 în pricina dintre slugerul Const. Burche cu păhărniceasa Maria Tătăranca pentru despărțirea moșiei lor Rușii lui Asan din jud. Vlașca de către moșia Severinu a Luxandrei Condinoaia și alegerea părții fiecăruia, hotărăște: părțile prigonitoare să meargă la fața locului unde cu hotarnici aleși, cu un «cilen» de la judecătorie, cu vecini răzeși și Luxandra Condinoaia, cu sineturile, să se cerceteze semnele moșiei Severinului după zăpisul din 1705 (7213) ținînd seamă de hotărîrea Divanului întărită de domn și, de va fi nevoie și prin carte de blestem și apoi rezultatul să se înainteze Divanului spre hotărîre.

Ms 963, 21, f. 52-54; I.C. dos. 102/841; vezi și nr. 720, 1115.

1004. — 1842 mart. 20. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre Ghiță Solomon din Buzău cu Athanasie Prima pentru arenda moșiei Hărboica, hotărăște: pîrîtul Prima să întoarcă banii cu dobînda «pravilnică» din ziua cînd i-a primit și pînă cînd îi va răspunde; se înfirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca pîrîtul să înloarcă banii îndoîți, deoarece banii au fost pentru o tocmeală ce nu s-a desăvîrșit prin contract și nu ca o arvună de vînzare.

Ms 963, 22, f. 54-55 v; I.C. dos. 1888/840.

1005. — 1842 apr. 1. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre serdarul Gh. Capeleanu de la R. Vlcea cu vistierul Gh. Vlădescu pentru moștenire, hotărăște:

Jeluitorul Capeleanu să stăpînească vadul de moară și cu locurile lui pe din două cu pîrîtul Vlădescu, după alegerea polcovnicului St. Bîrsescu; pîrîtul să întoarcă și venitul după acea jumătate parte; celelalte locuri să le stăpînească după alegerea și hotărîrea din 1797 «pe care au dat mulțumire». Să mai stăpînească jeluitorul și locurile din capul orașului Rîmnice ce se stăpînesc de postelnicul Nicolae Vlădescu. Pentru «izbrănirea» pricinii un «cilen» al judecătoriei va merge și împărți aceste locuri după alegerea postelnicului Ivan, «pe care părțile au dat mulțumire». Pîrîtul Vlădescu va da lui Capeleanu și 443 lei cheltuieli de judecată.

Ms 963, 23, f. 56-60; I.C. dos. 1913/840.

1006. — 1842 apr. 7. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre stolniceasa Sultana Lehli cu răposatul comis Hrîstea pentru pagubele pricinuite la moșia Alecseni din jud. Ialomița, arendată acestuia, hotărăște: să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Civil în privința celor 8 ponturi și anume: jeluitorul nu mai poate cere despăgubire, întrucît se dovedește că a luat banii pentru stăpînirea acelor locuri pe timp de 6 luni după contract. Stăpînul moșiei este obligat a despăgubi pe arendaș pentru orice pagubă adusă cu luarea din trupul moșiei; pîrîtul să plătească tăierea crîngului Brezoianca, ca unul ce nu are dreptul de a tăia fără știrea stăpînului; nu este dovadă pentru tăierea a 600 tufe din pădurea Redea și doi rimători; să rămîie apărut pentru cele 100 care mărăcini dacă acestea sînt din locul slobod, la fel și pentru oile, caprele și caii ce s-ar fi pus de comis la adăposturile pădurii de la Redea; pentru suhaturi întrucît patru s-au dat comisului și patru s-au

primit la împlinirea sorocului, să se cerceteze prin carte de blestem spre despăgubirea stolnicei cu cinci capete de bivoli ce i s-au prăpădit prin neglijarea comisului.

Pentru cheltuielile judecății de 1260 lei să rămîie apărute amîndouă părțile, deoarece au avut dreptate să pornească judecată.

Ms 963, 24, f. 60 v-62 v; I.C. dos. 1903/840.

1007. — 1842 mai 20. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Dumitrache postelnic, Sotir Anastasiu, Zisu Costea și alți plăieși, locuitori din Craiova, cu Toma Carapancea pentru un loc înfundat cu sădiri de vii din moșia Fotești, cumpărată de pîrît, hotărăște:

Toma Carapancea, pîritul, să stăpînească moșia Fotești, cumpărată la mezat, după hotărnicia lui Oteteleşanu ce este următoare vechilor hotărnicii, obligînd pe jeluitorii plăieși a răspunde otaștina viilor ce au sădit pe acel loc, de cînd s-a cumpărat de pîrît pomenita moșie. Relativ la cererea lui Carapancea ca să i se plătească cheltuieli de judecată, să fie apărute amîndouă părțile, întrucît jeluitorii au avut dreptul de a începe judecata deoarece au avut cumpărat acel loc prin zapis de bună credință, iar pîritul, după cartea mezatului, trebuia să-și ia stîngenii săi pe deplin, după hotărnicie.

Ms 963, 25, f. 63-64 v; I.C. dos. 10035/837.

1008. — 1842 mai 26. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil, întărită de domn, în pricina dintre Gheorghe, fiul lui Apostol Ciocăzeanu, și cetașii săi din jud. Gorj cu postelnicul Costache Avrănescu pentru stăpînirea de moșie în Obîrșia Ulmetului și Ciocadea, hotărăște:

Costache Avrănescu să stăpînească cele două locuri înfundate din trupul moșiei Obîrșia Ulmetului și Ciocadea, obligat fiind jeluitorul a plăti pîritului 320 lei parale 30, cheltuieli de judecată.

Ms 963, 26, f. 65-66 v; vezi și nr. 988.

1009. — 1842 mai 29. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Nicolae Mihail cu Tița Sîrba, pentru plata unui loc și a îmbunătățirilor făcute pe el, hotărăște:

Judecătoria locală să orînduiască un «cilen» de al său care, de iznoavă, mergînd la fața locului, să cerceteze, prin carte de blestem toate «condeiele» arătate în hotărîrea judecătoriei, față cu părțile și cu deslușirea cuvenită pentru fiecare «condei», să arate în scris Divanului ca să se dea hotărîre «desăvîrșită».

Ms 963, 27, f. 67-68; I.C. dos. 1916/840.

1010. — 1842 iun. 5. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moșnenii Verșani din Gorj cu moșnenii Soceni pentru călcare de moșie, și hotărăște ca amîndouă părțile să stăpînească acei stîngeni de moșie pînă la semnele în care s-a așezat piatra de hotărnicii orînduiți. Piatra scoasă din mejdina cu grajdul, un hotărnic orînduit s-o așeze din nou acolo. Jeluitorii să mai plătească pîrîților Soceni 500 lei pe lîngă cheltuielile hotărîte de celelalte judecătorii.

Ms 963, 28, f. 68 v-70; I.C. dos. 1855/840.

1011. — 1842 iun. 5. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1839 în pricina dintre Elenca Filipescu cu Manolache Florescu pentru despărțirea capetelor moșiilor Costieni și Letca din jud. Vlașca, hotărăște: să se urmeze hotărnicia din 1787, făcîndă după zapisul din 1758, la care hotărnicie se vede că a fost de față și vechilul, orînduit din partea proprietarilor moșiei Letca și răzeși vecini, după cum se arată în hotărnicie și în contra căreia nu se vede nici o «defăimare», hotarul începînd din răscrucea drumului Tîrnavei în linie dreaptă, prin semne pînă în Cîrîngul Frumos.

Ms 963, 29, f. 70 v-72; I.C. dos. 5180/839.

1012. — 1842 iun. 9. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre pitar Ioan Pashal cu polcovnic Ioan Cîmpineanu pentru arenda moșiei Cîrligele din Rîmnicu-Sărat și hotărăște ca jeluitorul să fie îndepărtat din contractul de arendă pentru că l-a călcat prin nelucrarea viilor la vreme, fiind obligat și la plată de despăgubiri. Ioan Cîmpineanu să numească alt arendaș pentru că jeluitorul s-a purtat aspru cu locuitorii satelor, după dovada arătată de Departamentul Vorniciei și a fost dat de locuitori în judecata Divanului Criminalicesc.

Ms 963, 30, f. 72 v-74; I.C. dos. 10010/837.

1013. — 1842 iun. 16. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Athanasie Curbanov din Craiova, supus cesaro-crăiesc, cu serdăreasa Catinca Brăiloiu pentru arenda moșiei Salcia din Mehedinți, pe care acesta o are drept «exoprică», dată în îngrijirea soțului ei ca și zestrea, hotărăște: jeluitorul Curbanov să stăpînească în arenda moșia Salcia de la Sf. Gheorghe viitor 1843, timp de 3 ani conform contractului, fiind obligat a întoarce banii arenzii după acel contract pînă la împlinirea sorocului, iar pîrita să plătească jeluitorului lei 2000 cheltuieli de judecată.

Arendașul de acum, care a călcat dreptul lui Curbanov, să se judece cu cel care i-a arendat moșia.

Ms 963, 31, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 1932/840.

1014. — 1842 iun. 17. — În pricina dintre copiii și fetele răposatelor 7 văduve Tămnenice din Mehedinți cu răposatul medelnicer Petre Portărescu de la Craiova pentru moștenire, Inaltul Divan, în baza ofisului domnesc și a hotărîrii Inaltei Curți de Revizie, confirmă hotărîrea Sfatului Consultativ din 1838, întemeiată pe pravilă și dreptate, ca medelnice-reasa Portărescu și fiul ei pitar Dimitrie Portărescu să fie scoși de la moștenirea răposatului ei soț, întrucît la soroacele puse spre înfățișare, nu s-au prezentat la judecată și au trimis răspuns că renunță la moștenire și datorii.

Ms 963, 32, f. 75 v-77; I.C. dos. 1832/840.

1015. — 1842 iun. 19. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre Tănase Dimitriu, Jitcu și Adam Bogză cu Ene Rotaru și Dragomir pentru vînzarea unui vad cu casă de moară,

hotărăște: pentru banii cumpărării morii să se scadă jeluitorii cu banii ce nu li s-au răspuns de către pîrîți, dovediți prin adeverință încheiată; pentru acei bani întrebuințați la facerea casei morii, fierărie și chereștea precum și plata dulgherilor să se cerceteze de judecătoria locală la fața locului cu carte de blestem de față cu părțile și cît se va dovedi, să li se plătească pîrîților de către jeluitori, precum și cheltuielile de judecată de 1876 lei.

Relativ la adeverința prezentată să se cerceteze la fața locului și de va fi adevărată iscălitura lui Adam Bogzea, să-și aibă urmarea, iar de se va tăgădui, se va proceda și cu partea lui Adam ceea ce este hotărît și pentru ceilalți.

Ms 963, 33, f. 77-78 v; I.C. dos. 1843/840.

1016. — 1842 iun. 19. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre serdarul Hristache Băjescu cu Grigore Apostolescu pentru a patra parte din venitul moșiei Dîrmănești din jud. Mușcel ce i se cuvine ca lipsă de zestre, hotărăște: moștenitorii serdarului Băjescu, renunțînd la averea părintelui lor prin înscrisul dat în Divan, serdarul Hristache să se poată despăgubi pentru lipsa sa de zestre.

Pîrîtul Apostolescu se îndatorează ca, pe lângă cheltuielile hotărîte de celelalte instanțe judecătorești, să mai plătească jeluitorului 448 lei.

Ms 963, 34, f. 79-81; I.C. dos. 1874/840, 113/844.

1017. — 1842 iun. 26. — Înalțul Divan, în pricina dintre stolnic Constantin Niculescu cu clucerul Dimitrie Cruțescu pentru alegere de moșie, hotărăște: părțile să-și aleagă cîte un boier hotarnic, care, mergînd la fața locului, să urmeze instrucțiunile din anaforaua veliților boieri din 1803, întărită și de domn și pe care au acceptat-o ambele părți și alegînd jeluitorului acei 20 stj. să-i deosebească, dîndu-le și «alegere» la mîinile lor; dacă una din părți este nemulțumită, să-i sorocească la Divan spre a li se da hotărîre.

Ms 963, 35, f. 81 v-82; I.C. dos. 1891/840.

1018. — 1842 aug. 21. — În pricina dintre Gheorghe logofătul și Călina, soția diaconului Dumitru din Dioști jud. Romanați, pentru 167 stj. moșie cumpărați de diaconul Dumitru, soțul jeluitoarei Călina și pentru alți 10 stj. cumpărați tot de acesta în 1818 de la Gh. Theodor și răscumpărați de Voicu, tatăl lui Gheorghe logofăt, cu drept de protimisis pentru vecinătate, Înalțul Divan confirmă anaforaua veliților boieri din 1824 și a Depart. de Patru ca jeluitorul să ia, cu întoarcere de bani, cei 167 stj. dovediți că se află printre două curele de moșie ale sale, deoarece Dumitru diaconul, soțul pîrteii, s-a constatat că nu era nici vecin, nici rudă cu vinzătorii acestor stîinjeni.

Hotărîrea Divanului Civil Craiova din 1840 rămîne desființată, întrucît această pricină fusese judecată de veliții boieri, iar numitul Divan depășise atribuțiile sale.

Ms 963, 36, f. 82 v-84 v; I.C. dos. 1914/840.

1019. — 1842 sept. 2. — În pricina dintre Teodora Toma din Craiova cu Anastasia cumnata sa, soția răposatului Iorga Radu din Rîmnicu

Vilcea, pentru lipsă de zestre, Inaltul Divan, confirmând hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, hotărăște: judecătoria să cerceteze prin carte de blestem spre a dovedi și lămuri alît averea răposatului Ioniță Pleșoianu, cît și a Teodoriei, mătușa lui Iorga și Dincă și Teodora, frați și, făcînd catagrafie de toate lucrurile mișcătoare și nemîșcătoare, să orînduiască epitrop cărui să-i dea catagrafia, apoi să îndatoreze pe Teodora a preda epitropului socoteala de tot venitul ce au luat din averea lui Pleșoianu de la moartea lui Iorga și pînă va da socoteală epitropului; să predea socoteală și de venitul averii Teodoriei, mătușa lor, scăzîndu-se cheltuielile ce au urmat. Apoi epitropul alcătuiind capitalul epitropiei să plătească creditorii lui Ioniță Pleșoianu precum și a răposatei. În urmă să facă 3 părți:

Una pe seama răposatului Iorga, soțul pîrîtei Anastasia, alta lui Dincă, fratele lui Iorga și a treia Teodoriei, jeluitoră, căreia să-i dea două părți, adică partea ei și a lui Dincă, cuvenită tot ei. Partea lui Iorga, unind-o cu altă avere a lui, de va fi rămas ceva, să urmeze astfel: să plătească creditorilor lui Iorga datoriile cîte vor fi dinaintea zestrei soției sale, să plătească lipsa zestrei Anastasiei, soția sa, după prețuirea făcută; să achite creditorilor lui Iorga datoriile cîte vor fi în urma zestrei soției sale.

Ms 963, 37, f. 85-87.v; I.C. dos. 1840/840.

1020. — **1842 sept. 4.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moșnenii Bășeni din Teleorman cu slugerul Sandu Depărățeanu pentru stăpînirea a 273 stj. călcare și protimisis și hotărăște ca slugerul Sandu Depărățeanu să stăpînească acești 273 stj. moșie, cumpărați de la unii din moșneni; ca să nu mai fie pricină pentru călcare de hotare, amîndouă părțile să-și aducă hotarnici la fața locului, care să măsoare după hotărnicia din 1815 și fără a pune pietre hotar să înștiințeze Divanul. În urmă, prin carte de blestem, să cerceteze felurimea copacilor tăiați de jeluitorii moșneni din pădurea de pe moșia slugerului, cît și prețul de atunci cînd s-a făcut tăierea. Deoarece moșnenii nu au dat jalbă pentru protimisis, să rămîie slugerul apărut.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorilor, aceștia pot veni cu apelație în termen de 8 zile spre a se dezvinovăți de lipsa lor la judecată.

Ms 963, 38, f. 87 v-89.

1021. — **1842 sept. 18.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei din 1836 în pricina dintre moșnenii Negrușani din Mehedinți cu moșnenii Podeni pentru cotropire și călcare de moșie, hotărăște: judecătoria locală să desemneze un «cilen», care, împreună cu hotarnicii ce își vor lua părțile prigonitoare și cu fostul hotarnic Grigore Oteteleșanu, să hotărînicească la fața locului după hrisovul lui Mircea Vodă cu care stăpînesc moșnenii Negrușani trupul moșiei Mircești ce calcă moșia Ciclovîta a Podenilor, după care să înștiințeze Divanul pentru a da hotărîrea desăvîrșită.

Ms 963, 39, f. 89-90.

1022. — **1842 sept. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Pogoneni cu frații Urieni din jud. Olt pentru călcarea moșiei fraților

Urieni, hotărăște: hotarnicii luați de amîndouă părțile să meargă la fața locului și citind toate cărțile ce au moșnenii în hotărnicia din 1701 (7209) să deosebească, prin măsurătoare toți stînjenjii de moșie ce se vor dovedi că au Urienii și să pună pietre de hotar. Pentru cheltuielile de judecată cerute de vechilul fraților Urieni să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 963, 40, f. 90 v.93 v.

1023. — 1842 sept. 22. — Inaltul Divan, în pricina dintre m-rea Sf. Gheorghe Nou cu m-rea Sf. Ioan din Focșani pentru călcarea ce se face la moșia Frasinu de către moșia Băneasa din jud. Vlașca, hotărăște: amîndouă părțile să-și ia hotarnici care să măsoare la fața locului tot cu stînjenul lui Cost. Brîncoveanu de la semnul numit Vișoara cu movilița ce este hotar despărțitor între moșiile Frasinu și Băneasa, la capul de la malul Dunării, care, la hotărnicia din 1801, nu s-a putut face din pricina apelor mari. Apoi să cerceteze prin carte de blestem și stăpînirea m-rii Sf. Ioan la moșia Frasinu spre a dovedi de a trecut peste semnul numit Vișoara la capul cel de la malul Dunării și cîtă vreme a stăpînit. În urmă să înainteze Divanului deslușirea făcută, spre a se da hotărîrea desăvîrșită.

Ms 963, 41, f. 94-95; vezi și nr. 1327.

1024. — 1842 sept. 28. — Inaltul Divan, în pricina dintre popa Daniil din satul Cioara jud. Teleorman cu vistierul Andrei Deșu din Rușii de Vede pentru folosul unei bălți de pește de pe moșia Salcia, stăpînită în devălmășie de logofătul Cost. Cantacuzino și Alecu Izvoranu de la care o au cu arendă părțile prigonitoare, hotărăște: să se facă cercetare la fața locului de un «cilen» al judecătoriei locale și prin carte de blestem, de va fi nevoie, spre a se dovedi ce cantitate de pește au vînat amîndouă părțile din acea baltă, cu ce pret l-au vîndut și ce cheltuială a făcut fiecare la vînzarea celui pește. În urmă adunînd folosul agonisit și scăzînd cheltuielile, ceea ce va prisosi să se împartă pe din două, frățește.

La această hotărîre doi membri se opun fiind de părere să se cerceteze la fața locului pentru peștele din bălțile Dunării între devălmășii moșiilor alăturate cu acele bălți și, după cum se va dovedi obiceiul, să se hotărască și această pricină întrucît pravila nu pomeneste nimic de această chestiune.

Ms 963, 42, f. 95 v.98; I.C. dos. 16080/835.

1025. — 1842 sept. 30. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1834 în pricina dintre moșnenii Hîrsești din Teleorman cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru stăpînirea moșiei Hîrseasca și Batiu, hotărăște: cererea moșnenilor jeluitori este «precurmată» și stinsă pentru totdeauna întrucît hotărnicia din 1816 este făcută după mulțumirea obștii moșnenilor Hîrsești pe acele două numiri de hotare Hîrseasca și Batiu, după care s-a urmat stăpînirea liniștită în curs de 18 ani. Moșnenii să plătească casei răposatului serdar 8 galbeni taxa ce a plătit-o el.

Ms 963, 43, f. 98 v.99; I.C. dos. 16076/835.

1026. — 1842 sept. 30. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea sa din 1833 în pricina dintre Pavlache Izbăşoiu, Lepădat, Stan Abeaboier şi cetaşii lor cu arhiereul Samuil Sinadon, egumenul m-rii Vieroşu, pentru moşiile Uriceşti, Zălogii şi Cicănei din jud. Rîmnicu Sărat, hotărăşte: pîritul arhiereu să stăpînească acele 3 moşii ca nişte lucruri drepte ale sale, deoarece jeluitorii nu au putut dovedi că au avut stăpînire asupra acestor moşii în timp ce pîritul a înfăţişat zapis de vînzare de la Manolache către Tătăranu, iscălite şi de doi din jeluitori, adică de Stan Abeaboier şi Dinu fiul lui Pavlache. Dacă aceste moşii nu ar fi fost ale lui Manolache, zapisul de vînzare nu ar fi iscălit de el; jeluitorul Visarion cu ceilalţi tovarăşi ai săi, de se socotesc înşelaţi vor da apelaţie la viitorul domn.

Ms 963, 44, f. 99-101; I.C. dos. 9003/838; vezi şi nr. 320.

1027. — 1842 oct. 2. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 în pricina dintre m-rea Tismana cu schitul Stăneşti, metohul m-rii Zlătari, pentru stăpînirea a jumătate din balta Bistretului, hotărăşte: schitul Stăneşti să stăpînească acea baltă după hrisovul lui Gavril Vodă din 1619 (7127), întărit şi de Ştefan Cantacuzino în 1714 (7222), iar m-rea Tismana să plătească cheltuielile de judecată şi venitul acelei jumătăţi de baltă de cînd a intrat în stăpînire pînă se va slobozi, după cercetarea ce se va face la faţa locului de Tribunalul local.

Ms 963, 45, f. 101-102; I.C. dos. 172/841, 137/844.

1028. — 1842 oct. 5. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre Ene Beianu din Mihuleşti jud. Vlaşca cu casa răposatului polcovnic Gheorghe Hodivoianu pentru nişte bani, hotărăşte: jeluitorul Ene Beianu să plătească 7196 lei parale 13 casei răposatului polcovnic Hodivoianu cu dobînda «pravilnică», socotită de la 1831 aprilie 7, de cînd a pornit pîritul cerere de judecată spre a i se împlini dreptul de la Beianu, iar pentru lei 1995 parale 20 se hotărăşte ca, pe cîtă sumă va încredinţa jeluitorul prin carte de blestem că a luat din veniturile moşiei, atît să plătească pîritului împreună cu dobînda «pravilnică», precum şi 400 lei plata vechilului şi taxa legiuită.

Ms 963, 46, f. 102 v-103 v.

1029. — 1842 oct. 6. — Înaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Buseni din Mehedinţi cu Cîrstea Constantin şi Ioan, moşneni Matiişesti, pentru o parte din moşie din hotarul Giorcotinu şi Zmadoviţa, hotărăşte: moşnenii Matiişesti să stăpînească din hotarul Giorcotinu şi Zmadoviţa a treia parte, deoarece nu se poate pune bază pe zapisul de învoire, invocat de jeluitor, iar Ştirbuleştii şi Glogoştenii să stăpînească celelalte două părţi, după anaforaua veliţilor boieri din 1816, întărită de Ion Caragea vv. În privinţa cheltuielilor de judecată, nefiind cerute la nici o instanţă de judecată, să se adreseze la prima instanţă de fond.

Ms 963, 47, f. 103 v-106 v; I.C. dos. 10014/837, 13220/836.

1030. — 1842 nov. 4. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Enache Vardaca cu Constantin, fiul lui Ioan Mateuşescu şi Constantin, fiul lui Dumitru, pentru stăpînirea unor stînjeni de moşie, hotărăşte: pîriţii să stăpînească acei stînjeni

de moșie, dar pe lângă prețul de 620 lei ce au dat la procurorul judecătorei pentru 95 stj. să răspundă încă lei 968 fără dobândă, în soroc de 40 zile prețul a 124 stj. cumpărați cu alte 3 zapise, deoarece jeluitorul s-a folosit de venitul acelor stinjeni.

Jeluitorul să plătească pîrîților cheltuieli de judecată pe lângă 468 lei încă 500, «aleși» de Înalțul Divan. Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul a apela în termen de 8 zile la Divan, sau de o lună la domn.

Ms 963, 48, f. 107-107 v; vezi și nr. 1080.

1031. — 1842 nov. 4. — Înalțul Divan, în pricina dintre Mihai Măciuceanu, Nicolae, fiul lui Enache, Ștefan, fiul lui Iordache, cu cetașii lor de la satul Măciuca jud. Vilcea cu Gheorghe Fărtat, Ion Fărtat, Mihai Fărtat din satul Dușești pentru stăpînirea unui vad de moară de pe apa Cernei și scaun de vite, hotărăște: jeluitorii să stăpînească moara făcută de dînșii în vadul ce a căzut de partea lor de moșie de la împărțeață din 1826 și pîrîții să le plătească lei 813, cheltuieli de judecată.

La această hotărîre nu se alătură doi dintre membrii Înalțului Divan, deoarece sînt de părere să se facă cercetare la fața locului de un «cileu» al judecătorei prin carte de blestem întrucît zapisul de împărțeață din 1826 nu se poate desființa fără a se baza pe vreun «cap de pravilă». cum a făcut judecătoria.

Ms 963, 49, f. 108-110; I.C. dos. 10025/837.

1032. — 1842 nov. 6. — Înalțul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre pitarul Matei și Spiridon, frați Portărești, cu pităreasa Maria Stoeneasca pentru moșie prin care se dăduse dreptate pîrîtei, hotărăște:

Jeluitorii Portărești să stăpînească moșia, deoarece nu are drept pîrîta la protimis, obligînd totodată pe pîrîta a plăti jeluitorilor pe lângă lei 526 încă 1800 lei cheltuieli de judecată; pentru că la darea hotărîrii pîrîta a fost lipsă, are dreptul a se prezenta la Divan cu apelație în termen de 8 zile sau în soroc de o lună la domn.

Ms 963, 50, f. 111 v-113; I.C. dos. 1910/840.

1033. — 1842 dec. 11. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Petrișor și Gheorghe Scopescu, împreună cu 70 familii din satul Mogoșești din jud. Olt cu serdar Ioan Deleanu pentru un codru de moșie, hotărăște: să se urmeze stăpînirea acestui codru de moșie după hotărnicia făcută din porunca domnească în 1826 cînd s-a împietrit moșia Deleanului după mulțumirea ce se arată pe acea alegere; cheltuieli de judecată.

Ms 963, 51, f. 113-113 v; I.C. dos. 13201/836.

1034. — 1842 dec. 11. — Înalțul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre polcovniceasa Maria Hristofi cu Ioana, soția lui Niță bărbierul din Craiova pentru o vie din dealul Cîrcii, hotărăște: pîrîta să ia în stăpînire acea vie ca moștenire ce i se cuvine de la mama sa, deoarece soțul ei nu are dreptul de a vinde acea vie fără știrea soției sau fără a pune ceva în loc. Iar pentru că hotărîrea s-a

dat în lipsa jeluitoarei, este liberă să dea apelație în termen de opt zile la Divan spre a putea arăta motivele pentru care nu s-a prezentat sau, în timp de o lună, la domn.

Ms 963, 52, f. 114-114 v; I.C. dos. 16082/835.

1035. — 1842 dec. 8. — Înaltul Divan, în urma hotărârii Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Ioan, fiul lui Tudorache din Gimbaşani, Zaharia, ginerele Bălașei din Slobozia, Iancu, fiul lui Călin din Gura Balii jud. Ialomița și Gheorghe fiul lui Tudor, vechilul lor, cu moșnenii Gimbaşani pentru moșie, hotărăște:

Primii trei să urmeze întocmai învoiala săvârșită, iar ceilalți să urmeze hotărârea domnească din 1825, adică jeluitorii, prin judecătoria județului, să-și primească stîngenii lor cu venitul ce se va dovedi că au luat pîrîții de pe ei, de cînd s-au luat din stăpînirea casei paharnicului Cerchez și pînă se vor da în a lor stăpînire; pîrîților să li se plătească de către jeluitori banii răscumpărării acelor stîngenii cu dobîndă de cînd i-au primit și pînă cînd i-au răspuns precum și «analogonul» din cheltuielile ce vor dovedi iarăși prin cercetarea judecătoriei cu carte de blestem. Pentru cheltuielile judecătîii ce au cerut jeluitorii prin osebîtă jalbă a lor, în urma hotărîrii, fiindcă nu s-au văzut cercetate, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 963, 53, f. 115-119; I.C. dos. 13211/836

1036. — 1843 ian. 11. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din 1838, în pricina dintre Theodor Cerchez cu Gheorghe fiul lui popa Gavril Paladi pentru o parte de moșie din Vlăduleasca, jud. Rîmnicu Sărat, confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat și a Divanului Civil, ca vînzarea celor 292 și jumătate stîngeni din moșia de mai sus să rămînă fără tîrie și neținută în seamă, deoarece după însași mărturia pîrîtului, vînzarea a fost făcută de acesta și de frații lui în timpul minorității lor; de asemenea Înaltul Divan confirmă și părerea a doi membri din Divanul Civil, unită cu anaforaua judecătoriei, ca Paladi și frații lui să ia în stăpînirea lor de la Cerchez, stîngenii de mai sus, împreună cu venitul cuvenit de cînd au fost scoși de pîrît din stăpînirea lui Notara și pînă ce se vor da jeluitorilor, după cum se va dovedi prin cercetarea judecătoriei locale și prin carte de blestem, dacă va fi nevoie; jeluitorii să plătească lui Cerchez banii vînzării și «analogul» de judecată dintre acesta și Notara pentru dezrobirea moșiei ce se vor dovedi prin carte de blestem; pîrîtul să restituie jeluitorilor sineturile moșiei lor; iar pentru cheltuielile cerute de Paladi de la Cerchez să se adreseze judecătoriei de înțîia cercetare; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa lui Cerchez, acesta are drept de apel la Înaltul Divan în timp de opt zile, sau către domn în soroc de o lună de la prezenta hotărîre.

Ms 964, 1, f. 1-2 v; I.C. dos. 9017/838.

1037. — 1843 ian. 12. — Înaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Davidescu din plaiul Pîrscovului jud. Buzău, vechilul tatălui său, Nicolae postelnic, cu Maria fiica lui popa Vasile din Lipia același județ, pentru a treia parte cuvenită Mariei din averea răposatului ei soț, confirmă ho-

tărirea Divanului Vremelnicesc din 1837 mai 24, ca învoială dintre Maria, mama lui Manolache, soțul pîrtei Maria și aceasta cu privire la a treia parte din averea răposatului pe care soacra sa i-o dă ei ca despăgubire, să se urmeze întocmai și judecătoria locală să cerceteze prin carte de blestem venitul celor 80 stj. ai pîrtei din moșia Pîrscov, stăpîniți pe nedrept de jeluitor; iar acesta să plătească Mariei și cheltuielile de judecată.

Ms 964, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 9998/837.

1038. — 1843 ian. 13. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre sluger Iordache Harnav cu Ioniță Mărculescu și Haritina, călugărița din Focșani, pentru moștenirea lui Marcu postelnic, fostul soț al Haritinei, a cărui diată este bănuită de jeluitor că nu ar avea anul exact; dovedindu-se că bănuiala este neîntemeiată și că diata este făcută după toate formele pravilei, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc, unită cu cartea judecătorei locale, prin care pîrții sînt apărați de cererea și pretențiile jeluitorului sluger, iar acesta este obligat să plătească pîrților cheltuielile de judecată.

Hotărîrea de față fiind dată în lipsa slugerului Harnav, i se dă drept de apel către Înaltul Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea copie.

Ms 964, 3, f. 3 v-5; I.C. dos. 1876/840.

1039. — 1843 ian. 20. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Grigore Lăceanu cu pităreasa Efrosina Zahariano și soțul ei, Dimitrie Zahariano, pentru lipsa de zestre a pităresei și datoria de neguțatorie în valoare de 22135 lei, pe care jeluitorul o cere pîrtilui, cercetînd dovezile aduse, hotărăște ca «prigonirea» dintre jeluitorul Lăceanu și pitarul Zahariano, să se judece deosebit, deoarece nu a fost cercetată de Divanul Civil. În privința zestrei pităresei Efrosina, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei și apără pe pîrît de jurămîntul cerut de jeluitor, deoarece dovezile aduse de acesta cu privire la data alcătuirii foi ei de zestre și la ajutorul dat de la căsătoria ei sînt pe deplin întemeiate și hotărăște ca întreaga avere a pitarului Zahariano cu casele și locul, prețuite la 29796 lei, să rămînă jeluitoarei pentru despăgubirea zestrei sale; restul de 23298 lei să-l ia pităreasa Efrosina cînd soțul său va dobîndi stare; dacă se va dovedi că acesta mai are altă avere afară de cea arătată, atunci tot pităreasa să fie despăgubită în primul rînd de banii ce-i mai lipsesc din zestre și în al doilea rînd creditorii soțului ei; jeluitorul Lăceanu să plătească 450 lei cheltuieli de judecată.

Ms 964, 4, f. 5-8; I.C. dos. 1880/840.

1040. — 1843 ian. 20. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil cercetează pricina dintre clucer Ioan Ruset cu m-reă Căldărușani pentru o bucată din moșia Cioroiu jud. Ialomița a clucerului, dăruită mănăstirii de moșul acestuia, banul Crețulescu; în urma constatărilor făcute că hotărîrea judecătorei locale din 1837, a Divanului Civil din 1838 și a Înaltului Divan din 1840 nu au nici o legătură cu cea de mai sus, referindu-se numai la «prigonirea» dintre Zoița și Neaga și fiii

lor cu numitul clucer pentru călcare de moșie, hotărăște ca această pricină să se întoarcă la Divanul Civil; această instanță întărește hotărîrea Tribunalului Ialomița ca să se facă măsurătoarea părților din moșia Cioroiu, stăpînite de clucer, m-reă Căldărușani și cele două femei, adăugînd că hotarnicii să întrerupă lucrarea în cazul cînd s-ar ivi vreo hotărnicie făcută asupra moșiei Hărăboru în urma hotărîrilor domnești din 1765 și 1784 ale clucerului; în acest caz toate părțile împlicate vor fi chemate la a doua hotărîre și numai în caz de apelație a vreuneia din părți, această pricină să fie cercetată și de Inaltul Divan.

Ms 964, 5, f. 8 v-9 v; I.C. dos. 196/842; vezi și nr. 908.

1041. — 1843 ian. 22. — Inaltul Divan, în pricina dintre răposatul clucer Dimitrie Slătineanu cu Episcopia Rîmnicului, de la care jeluitorul cere niște țigani, pe temeiul hotărîrii din 1806 a lui Constantin Ipsilante vv., confirmă această hotărîre, spre a se urma întocmai adică: Departamentul de Cremenalion să cerceteze și să stabilească data cununiei celor trei țigăni în chestiune, urmînd ca Episcopia să le dăruiască lui Slătineanu cu bărbății și copiii lor, dacă se va dovedi că au fost cununate în urma «pravilniceștii condici»; dacă vor fi fost mai înainte, atunci jeluitorul să dea schimb Episcopiei numai pentru țigance și prăsila lor, parte femeiască; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa Episcopiei, aceasta are drept de apel în termen de opt zile, la Inaltul Divan și către domn în timp de o lună de la prezenta hotărîre.

Ms 964, 6, f. 9 v-11; I.C. dos. 16083/835; vezi și nr. 1053.

1042. — 1843 ian. 23. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Buzești — coborîtori din moșul Cîrstea și Stoian — cu Petru Cotorogea și cetașii lui și Moga pentru moșia Buzești, jud. Gorj; jeluitorii moșneni acuză pe Cotorogea că, pe baza unei foi de cheltuieli și două cărți ale jeluitorilor avute în păstrarea lui, le-a tănuțit partea moșului Cîrstea, însemnîndu-l pe acel Moga, pe care ei nu l-au pomenit în acel hotar, silindu-i totodată, prin bătăi și închisoare, ca hotarnicii neprimiți de ei să le aleagă pămîntul pe care Matei Drăgoescu zice că este cumpărat de fratele său Dinu; se întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, unită cu anaforaua Tribunalului Gorj, prin care se hotărăște ca, în urma cărții de blestem cerută de jeluitori și primită de pîrîți, stăpînirea moșiei Buzești să se urmeze potrivit alegerii hotarnice din 1836, iar jeluitorii să plătească pîrîților venitul ce se va dovedi la fața locului că au luat de pe moșia acestora de la 1836 încoace și cheltuieli de judecată.

Ms 964, 7, f. 11 v-12; I.C. dos. 10018/837.

1043. — 1843 ian. 27. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836, cercetează pricina dintre moșnenii Covurluieni și Horbănești din jud. Buzău cu Petrică postelnic pentru vînzare de moșie în hotarul Covurlui și Horbănesc și protimisii asupra acelei vînzări; jeluitorii moșneni susțin că le-au făcut în silă și că pîrîțul a luat de la unii din ei mai multă moșie decît aveau, fără să le dea nici banii pe deplin. Pe baza învoielii încheiată prin care jeluitorii spun că pentru acea moșie nu mai au nici o pretenție unii asupra altora și că acei dintre ei, care vor mai pune vreo judecată, să plătească toate cheltuielile, consideră

această pricină terminată pentru totdeauna și hotărăște ca jeluitorii să plătească pîritului 600 lei din suma cerută de acesta; pentru protimisii, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca pricina să fie cercetată mai întîi de judecătoria de întîia cercetare, urmînd ca partea nemulțumită să facă apelație.

Ms 964, 8, f. 13-14; I.C. dos. 13208/836.

1044. — 1843 febr. 3. — Înalțul Divan, în pricina dintre moșnenii Moșoeni din jud. Teleorman cu moșnenii Hîntești tot de acolo, învinuiți de cei dintîi pentru cotorpire de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Civil din anul 1836 ca moșnenii Hîntești să stăpînească, pe baza sîneturilor ce au, acel «codru» de loc din capul moșiei lor, deoarece moșnenii Moșoeni nu mai au nici un drept acum, odată ce nu s-au înfățișat la Divanul Domnesc în termenul fixat prin anaforaua isprăvniciească din anul 1823 și nici apelație nu au făcut, lăsînd să treacă peste 12 ani, fără a avea vreun motiv pravilnic pentru aceasta.

Ms 964, 9, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 13209/836.

1045. — 1843 febr. 5. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840, în pricina dintre medelnicer Toma Leurdeanu cu vornicul Iordache Gulescu pentru călcare de moșie, Înalțul Divan, pe baza cererii medelnicerului Leurdeanu ca din acel «clin de loc» în prigonire din valea Pietroasei, să i se dea numai viile pe care le are cu zapise și pe baza cererii ambelor părți ca pe temeiul vechii cărți de hotărnicie din 1764, să li se aleagă părțile cuvenite fiecăruia, hotărăște ca hotarnicii ce vor fi ceruți de împricinați împreună cu inginerul, de va fi nevoie, să îndeplinească întocmai cuprinsul acelei hotărnicii, dînd fiecăruia și «cărțile de alegere» ce se vor face.

Ms 964, 10, f. 15 v-17; I.C. dos. 1884/840.

1046. — 1843 febr. 8. — Înalțul Divan, în pricina dintre slugereasa Sabina Băleanca din jud. Olt cu Maria Burculeasca și ginerele ei postelnic Costandin Bănuțescu pentru moara acestora de pe apa Vezii, confirmă hotărîrea Înaltei Curți de Revizie din 1833, unită cu hotărîrea acestui Divan din 1832, prin care spune că pricina de față este încă de atunci precurmată și decide ca moara jeluitoarei Maria Burculeasa și a ginerei ei să rămîna definitiv desființată, fără drept de a o preface, deoarece singuri au declarat că nu o pot muta mai în vale și nici pîrita să nu fie obligată să-și mute moara ei mai în sus pe apa Vezii, după cum cereau jeluitorii; aceștia să plătească slugeresei Băleanca 3028 lei despăgubire pentru cheltuielile de judecată și pentru paguba morii și a moșiei; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa lor, jeluitorii au drept să facă apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea copieii prezentei hotărîri.

Ms 964, 11, f. 17-18; I.C. dos. 10016/837; vezi și nr. 123.

1047. — 1843 febr. 10. — Înalțul Divan, ca urmare a altei hotărîri a sa din 1836 mai 6, cercetează pricina dintre polcovnicul Ioan Cîmpineanu cu stolnic Ioan Donea pentru hotarul despărțitor între moșia Dălhăușu a stolnicului despre moșia boierilor Cîmpineni, a cărei hotărnicie

a fost «defăimată» în anul 1803 de Constantin Ipsilant vv., deoarece numitul polcovnic nu s-a înfățișat la termenul fixat cu alegere în scris de la hotarnicul său, după cum prevedea hotărîrea de mai sus; conform aceleiași hotărîri, se întărește hotărnicia stolnicului Ioan Donea, ca să se urmeze întocmai; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa polcovnicului Cîmpineanu, acesta are drept la apel la Inaltul Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 12, f. 18-19; vezi și nr. 203, 302, 582.

1048. — 1843 febr. 10. — Inaltul Divan, ca urmare la o hotărîre a sa din 1837, în pricina dintre moșnenii de la Cheia cu Drăghici fiul lui Stoian Zavricea pentru 14 locuri de moșie din cele 21 stăpînite de Zavricea, tatăl jeluitorului în acel hotar pînă la moartea sa, în 1821, hotărăște ca pitarul Grigore Pleșoianu, hotarnicul jeluitorilor Zavricea, care a ales partea acestora în 13 fălci și 894 stj. pătrați din care însă, unele se află stăpînite de alții prin cumpărare cu zapise, să cerceteze la fața locului împreună cu un «cilen» al judecătoriei Vilcea sineturile acelor care stăpînesc cele 14 locuri ale lui Zavricea, raportînd în scris Divanului atît asupra cuprinderii sineturilor, cît și asupra timpului stăpînirii fiecăruia în parte.

Ms 964, 13, f. 19 v-20 v; vezi și nr. 686.

1049. — 1843 febr. 12. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Stan și Zamfir, frați Giorogeni, cu Elenca Livezeanca pentru moștenirea răposatului Răducanu Giorogeanu, Inaltul Divan, bazat pe «temeiurile» pravilei, că prigonitorii s-au dovedit deopotrivă rudenie cu mortul, hotărăște ca averea aceluia răposat să fie moștenită de prigonitori după cap, nu după familie; pentru cheltuielile judecății, preținse pîrîtei prin deosebită jalbă, pentru venitul moșiei Pleșoiu, pe care jeluitorii pretind că l-a luat numai pîrita pentru pădure și țigani care ar fi fost vînduți de Elenca Livezeanu, de asemenea hotărăște ca numiții frați să-și ceară despăgubirea de la întîia judecată; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtei, aceasta are drept să facă apel la Divan în termen de opt zile și la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 964, 14, f. 20 v-22; I.C. dos. 9042/838.

1050. — 1843 febr. 13. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 iun. 22, în pricina dintre Stan Giorogeanu din Dolj cu polcovniceasa Păuna Giorogeanca pentru venitul unei păduri după partea de moșie a morii de la Giorogeni, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei pentru că s-a dovedit prin zăpisele de cumpărare și mărturia jeluitorului că locul de prigonire se stăpînește de-a valma; se hotărăște ca și venitul respectiv să se împartă deopotrivă de numiții prigonitori din orice cîștig de pe acea parte de moșie, iar jeluitorii să plătească pîrîtei nu numai venitul pe anii de nedreaptă poprire, ci și cheltuiala judecății.

Ms 964, 15, f. 22-23 v; I.C. dos. 10023/837.

1051. — 1843 febr. 13. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre căminar Ștefan Moshu cu locuitorii orașului țîrgului Baia de Aramă, pe care îi acuză că nu au respectat un așezămînt care este un fel de dar către orășeni, făcut în 1780 febr. 1 de hagi Costandin Stoenescu, vechiul proprietar al moșiei Baia, aflată acum, prin cumpărare, în stăpînirea jeluitorului, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîții orășeni să-și urmeze stăpînirea și negoțul în acel oraș; vitele să fie slobode a pășuna în lunca cea mică și să ia lemne de foc după cuprinderea zapisului de învoială; pentru pagubele pricinuite de jeluitor, oprindu-i din negoț, prin închiderea orașului și pentru banii ce le-a luat prin fel de fel de cereri, împotriva înscrisului, să se adreseze judecătoriei locale; căminarul să mai plătească pîrîților și cheltuielile pricinuite. Atît pîrîții, cît și jeluitorul să-și plătească unii altora cheltuielile făcute peste cuprinderea așezămîntului; jeluitorul să mai plătească pîrîților și cheltuielile de judecată; pentru pagubele dinaintea cumpărării cerute de căminar, care prelinde că a luat moșia cu toate pricinile de judecăli, rămîne să se stabilească pe baza sineturilor ce vor înfățișa, dacă are drept să se judece deosebit.

Ms 964, 16, f. 23 v-24; I.C. dos. 10034/837.

1052. — 1843 mart. 3. — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1836 iun. 23, cercetează pricina dintre slugerul Alexandru Diiculescu din jud. Vilcea cu Uța Zătreanca și fiul ei Grigore; Divanul Craiovei osîndise în lipsă pe sluger să plătească lui Grigore și Iordache, frați Zătreni o datorie de 2800 taleri, cu dobîndă = 5600 lei, scăzîndu-se sumele arătate în cartea de judecată a Tribunalului Ilfov tot cu dobînda lor și cheltuielile de judecată; slugerul spune că a primit în păstrare, acești bani la rugămîntea Zătrencii pînă la majoratul Mandeii, fiica răposatului Ioniță Zătreanu, după cum dovedește cu scrisoarea jeluitoarei Uța din 23 mai 1826. Inaltul Divan înfirimă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitorul să plătească și dobîndă la acei bani, odată ce din toate hotărîrile judecătorești, înfățișate în acest proces, s-a dovedit că numitul sluger nu a fost îndatorat de vreo judecată să primească acei 2800 lei și nici nu s-a obligat să plătească dobîndă; se hotărăște ca slugerul Diiculescu să restituie pîrîților suma de mai sus fără dobîndă, scăzîndu-se banii ce se vor dovedi că i-a răspuns între timp, iar pîrîții să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 17, f. 25-26; I.C. dos. 10040/837.

1053. — 1843 mart. 10. — Inaltul Divan, ca urmare a unei alte hotărîri a sa din 1843 ian. 22, cercetează pricina dintre Episcopia Rîmnic cu moștenitorii răposatului clucen Dimitrie Slătineanu pentru niște țigance a căror cununie s-a dovedit, prin cercetare făcută la fața locului de Divanul Craiovei din poruncă domnească, precum și după vîrsta lor, că este săvîrșită înaintea «pravilniceștii condici»; pentru că Episcopia nu a dat apelație în termen împotriva anaforelei veliților boieri, întărită de Constandin Ipsilant vv. în 1806 și a Departamentului de Cremenalion, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca Episcopia Rîmnic să dea moștenitorilor lui Slătineanu schimburi pentru acele țigance și fetele lor, iar pentru

munca țigancelor și cheltuielile de judecată, cerute de moștenitorii lui Slătineanu, să se adreseze pentru cercetare la întâia judecătorie.

Ms 964, 18, f. 26 v-27; vezi și nr. 1041.

1054. — 1843 mai 5. — Înaltul Divan, în pricina dintre Matei, fiul lui Cincă din satul Almăju jud. Dolj, cu Ion fiul lui Ion tot din acel județ, pentru 1995,22 lei, rest din datoria de 11112 lei, dovedindu-se din zăpisl pe care pîrîtul îl are de la jeluitor, că acesta a plătit numai 9116,30 lei, rămînînd dator încă 1995,22 lei și că martorii săi nu s-au înfățișat nici la Divanul Craiovei nici acum, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 ca jeluitorul Matei să plătească pîrîtului Ion restul de 1995,22 lei cu dobînda lor pravilnică și cheltuielile de judecată; hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile și la domn în termen de o lună de la primirea copiei prezente; hotărîri.

Ms 964, 19, f. 22 v-28 v; I.C. dos. 9022/838; vezi și nr. 1078.

1055. — 1843 mai 12. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Guești din jud. Teleorman cu Iorga Ciorăceanu și fratele său Stan diaconul tot de acolo, pentru 160 stj. de moșie a acestora din hotarul Ciobani; dovedindu-se din învoiala încheiată în 1813 febr. 6 între moșnenii Guești și Ciorăcenii ca cei din urmă să stăpînească funia de 160 stj după vechea stăpînire pînă în hotarul Mărunțeilor, unde au și pămînturile lor, că Gueștii se obligă să plătească Ciorăcenilor hotarnici pentru acei stînjeni și cheltuielile de judecată, dacă cineva dintre ei va mai porni pricină, iar jeluitorul neputînd dovedi că acea învoială a fost silită, se confirmă anaforaua velișilor boieri din 1823 iul. 23, prin care se hotărîște ca pîrîșii Ciorăcenii să stăpînească acea funie de 160 stj. în hotarul Ciobani pe unde au stăpînit-o din vechime, iar Gueștii să le plătească și cheltuielile de judecată. Cît pentru pămîntul Ciorăcenilor cu livedea de fin care a căzut pe partea Gueștilor, pe a căror moșie Ciorăcenii și-au făcut alle pometuri, să plătească Gueștilor cuvenita dijmă; Gueștij să plătească pîrîșilor cheltuielile de judecată.

Ms 964, 20, f. 29-30 v, I.C. dos. 13192/836.

1056. — 1843 mai 14. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 cercetează pricina dintre moșnenii Spahii și Șipoteni din jud. Dolj cu schitul Polovraci, metohul m-rii Hurezul, pentru călcarea a 104 stj. de moșie; moșnenii Spahii susțin că au stăpînit acești stînjeni între moșia Ciîneasca și moșia schitului; după cum se vede din planul ridicat de serdarul Oteteleșanu; totuși din hotărnicia a 12 boieri din 1712 (7220) nu reiese că le-ar fi rămas vreun stînjien între aceste două moșii cu care să fi putut face călcare, se hotărîște ca hotarnicii ambelor părți să cerceteze la fața locului, prin diferite dovezi și carte de blestem, dacă va fi nevoie, mai întîi semnele și pietrele din cartea de hotărnicie a 12 boieri și aflîndu-le, să cerceteze apoi dacă în adevăr au avut acolo moșnenii Spahii acei 104 stj.; dacă se va dovedi acest lucru, să-i deosebească de partea schitului, ca și partea paharnicului Costandin, arătată în acea hotărnicie și scăzînd acei stînjieni din suma totală, ceea ce va mai rămîne, să-i deosebească pe seama schitului din spre moșnenii Șipoteni;

dacă toți vor fi mulțumiți, să pună semne și pietre, dînd prigonitorilor cărți de alegere iar în caz contrariu, să se raporteze la Divan.

Ms 964, 21, f. 31-32 v.

1057. — 1843 mai 25. — Înaltul Divan, ca urmare la o hotărîre pregătitoare a sa din 1834 cercetează pricina dintre răposata logofeteasă Zmărandă Brăiloiu și răposata polcovniceasă Ecaterina Miroslăveanca, a cărei moștenitoare este Ecaterina Pîrîianca, pentru călcarea moșiei Pometești din jud. Dolj a Miroslăvencii de către moșia Negoești a logofetesei Brăiloiu; Înaltul Divan, bazat pe faptul că hotarnicul logofetesei Brăiloiu a lăsat tot nelămurită situația părții de moșie în prigonire, iar hotarnicul Miroslăvencii, împiedecat de Brăiloiu, nu a putut face măsurătoare la fața locului, ci a ridicat doar planul, dovedind totuși cotorpirea moșiei Pometești din spre Negoești și avînd în vedere hotărîrea pregătitoare de mai sus, hotărăște:

Hotarnicii de atunci ai împričinaților să meargă din nou la fața locului unde vor dovedi semne netăgăduite după zapisul de învoire din anul 1752, pe care ambele părți prigonitoare «au dat mulțumire» în Divan în 1834, acolo să pună și pietre hotar; cartea de blestem s-o întrebuințeze numai la dovedirea semnelor bănuite și tăgăduite pe care să le statornicească cu pietre și semne, dînd carte de alegere împričinaților; pentru cheltuielile de judecată cerute serdarului Brăiloiu de moștenitorii Miroslăvencii, se pot adresa judecătoriei locale, în urma cercetării de mai sus.

Ms 964, 22, f. 33-34 v; vezi și nr. 468.

1058. — 1843 mai 28. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841, cercetează pricina dintre moșnenii Băleni — Motoarăști și Popîrtești din jud. Teleorman cu moșnenii Căcărezeni și Cochi-nești tot de acolo pentru călcare de moșie; pe baza sineturilor jeluitorilor Băleni, din care se vede că pe lângă partea lor avută prin hotărîri judecătorești au mai cumpărat 7 funii de la frații Brătășeni, rămînînd în stăpînirea lor tot trupul moșiei Băleni, precum și pe temeiul hotărniciei serdarului Negulescu din anul 1833, hotarnicul pîrîților, care le-a împărțit moșia «pe moși», lucrare întocmai cu sineturile jeluitorilor Băleni și în urma «mulțumirii dată» de ambele părți prigonitoare trecută în anafora Divanului din 1835 nov. 6, prin care moșnenii Băleni sînt liberi să stăpînească întreaga moșie împreună și cu partea moșului Șerbu, pretinsă de pîrîți din moșia Băleni, socotește pricina încheiată și hotărăște:

Hotarnicii ambelor părți să îndeplinească la fața locului hotărnicia din 1833, statornicind cu pietre semnele cuprinse în ea; pentru partea moșului Șerbu, să se judece deosebit, iar pîrîții să plătească jeluitorilor cheltuieli de judecată.

Ms 964, 23, f. 35-36 v; I.C. dos. 10013/837.

1059. — 1843 mai 29. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, Înaltul Divan cercetează pricina dintre medelniceasa Zmărandă Coțofeanca cu Dumitru Costea din Tg. Jiu, supus cesaro-crăiesc, pentru 2000 lei; Dumitru Costea cerînd acești bani în baza unui zapis de la numita medelniceasă, Divanul Craiovei i-a cerut să jure că în adevăr zapisul a fost găsit în cărțile tatălui său Costea și că răposatul medelnicer

Coțofeanu nu i-a achitat această datorie; constatînd că pîrita nu a făcut apelație împotriva acestei hotărîri, iar jeluitorul, prin protestul dat în urmă, a spus că primește jurămîntul, dacă mai întîi medelnicereasa Coțofeanca va depune banii cu dobînda lor și cheltuielile de judecată, Înaltul Divan hotărăște:

Pîrita Coțofeanca să depună la judecătoria locală suma de mai sus, apoi să se dea jeluitorului carte de blestem și dacă o va primi, să i se elibereze de judecătorie datoria cuvenită cu dobînda și cheltuielile de judecată, iar dacă va refuza jurămîntul pîrita să-și ridice banii depuși. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa Coțofencii, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 24, f. 37-38; I.C. dos. 8991/838.

1060. — 1843 iun. 2. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre frații Stolojeni cu Costandin Săvoiu zis Surcel și cetașii săi din satul Borăscu jud. Gorj, învinuit de cotropirea moșiei celor dintîi; pe baza dovezilor aduse de ambele părți asupra judecăților ce au avut loc între moșnenii Turceni cu moșnenii Boroșteni din satul Borăscu pentru călcarea moșiei Turceni de către Boroșteni reieșind că hotărnicia clucerului Glogoveanu din 1819 a rămas «defăimată», deoarece este tăgăduită atît de pîrții moșneni Boroșteni cît și de jeluitorii Turceni, Înaltul Divan hotărăște: hotarnicii ambelor părți să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, atît obîrșia Sușitei cît și ogașul Ivoicii, unde spun jeluitorii că au avut și moara și de unde singuri pîrții au cerut Departamentului de Patru în 1806 să li se înceapă măsurătoarea, predum și alte semne din sineturi vechi ce vor mai avea, atît ei cît și vecinii și mulțumindu-se amîndouă părțile, să le statornicească și să dea cărți de alegere; în caz de nemulțumire, să se înștiințeze Divanul spre a se da atunci hotărîre asupra acestei pricini, a cheltuielilor, a venitului călcării și a pagubelor pricinuite; hotărnicia din 1825 rămîne cu totul desființată, fiind tăgăduită de jeluitori, necercetată de nici o instanță și fără legătură cu pricina.

Ms 964, 25 f. 28 r-11.

1061. — 1843 iun. 2. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei. în pricina dintre pitar Petrache Bîrsescu și praporcic Manolache Bîrsescu cu fratele lor cel mare, Statache Bîrsescu pentru moștenire, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu a judecătoriei, ca învoirea încheiată între Statache și mama lor în 1833, fiind nepravilnică, să rămînă desființată; averea răposatului pitar Petrache Bîrsescu, unchiul lor, să se unească cu averea polcovnicului Ștefan Bîrsescu, tatăl împričinaților și să se împartă în patru părți egale, fiind la mijloc și o soră nevolnică, Marghioala; partea ce se va dovedi că a fost luată în plus de Statache peste hotărîrea din 1833 a Divanului, să fie restituită de susnumitul scăzîndu-i-se cheltuielile făcute cu îngrijirea Marghioalei; partea acesteia de avere să se deosebească de a celorlalți frați și să fie dată celui mai bun dintre ei ca să îngrijească de bolnavă pînă la moartea ei. Statache să stăpînească partea lui de avere. Clădirile vechi să fie reparate de cei care le-au stăpînit și din a căror neglijență s-au stricat, iar ceilalți frați să restituie lui

Statache banii cheltuiți de acesta cu clădirile făcute de el din nou, ce vor cădea pe partea fraților săi.

În privința Marghioalei, care nu poate fi căsătorită din cauza boalei, judecătoria locală să hotărască locuința acesteia pe viitor și cele necesare hranei și îmbrăcămintii ei, la care vor contribui anual cei trei frați pe tot timpul vieții ei, urmînd ca averea tatălui și unchiului lor să se împartă numai în trei părți; iar Statache să mai plătească fraților săi și cheltuielile de judecată socotite de acest Divan.

Ms 964, 26, f. 41 v.43; I.C. dos. 100/843.

1062. — 1843 iun. 4. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, Inaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Cerbulești cu moșnenii Croitorești, ziși și Vilculești din jud. Mehedinți, pentru 500 stj. în lat și 200 stj. în lungime din moșia Runcu a jeluitorilor; pîrîții au adăugat acești stînjeni la moșia lor, Dîlma, prin ștergerea semnelor din hotărnicia Dîlmii făcută în 1794 de Hagi Iordache și prin hotărnicia și planul din 1836 a lui At. Nenoveanu, care a băgat acel codru de loc în hotarul Dîlma al pîrîților; Inaltul Divan hotărăște ca pînă la sfîrșitul lunii octombrie hotarnicii ambelor părți să cerceteze la fața locului, prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, unde a fost acel știubei cuprins în cartea Isprăvnicatului din 1794, precum și semnele despărțitoare dintre prigonitori pe baza sîneturilor răzeșilor vecini spre a le deosebi și statornici. Dacă nu vor putea dovedi acel știubei și nici alte semne, atunci tot prin carte de blestem să descopere pe unde a fost vechea stăpînire și pînă acolo să însemne răzorul despărțitor cu semne și pietre, dînd cărți de alegere împričinaților. Dacă unul din hotarnici nu va veni la termenul fixat, atunci celălalt să facă lucrarea, fără să se mai ia în seamă pricinuirile celeilalte părți.

Ms 964, 27, f. 43-44 v; I.C. dos. 9011/838.

1063. — 1843 iun. 5. Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 în pricina dintre moșnenii Vîrlănești din jud. Buzău cu Elisaveta ceașoia pentru 300 stj. moșie din hotarul Pleșcoiu, cumpărați de ceaș Gheorghe, soțul pîrîtei, de la moșnenii Curculești, Inaltul Divan, pe temeiul dovezilor aduse și al refuzului jeluitorilor de a primi carte de blestem, confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu anaforaua Depart. de Opt din 1831 mart. 10, ca un boier hotarnic, ales și plătit de ambele părți, să meargă la fața locului și să aleagă, după zapise, tot trupul moșiei Pleșcoiu, din care să se deosebească apoi cei 842 stj. de zestre ai pîrîtei ceașoiaie, apoi să cerceteze prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, vechea stăpînire a Vîrlăneștilor și a Curculeștilor, alegînd și deosebind părțile tuturor, iar părțile Curculeștilor să le dea ceașoiaie de care au fost cumpărate. În caz de nemulțumire a vreuneia din părți, să vină la Divan și cel care va pierde procesul, va plăti cheltuielile, iar pentru cele dinaintea Divanului Civil să se adreseze la judecătoria locală.

Ms 964, 28, f. 44-45 v; I.C. dos. 9033/838.

1064. — 1843 iun. 5. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1837, în pricina dintre Marin, Florea și Ion, moșneni Soricești, cu Luxan-

dra, soția răposatului Sorici și Badea, fratele lui, pentru părțile de moșie din hotarul Bîscoveni și Curte, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Teleorman din 1833, ca cei trei frați jeluitori să stăpînească deopotrivă cu Stoica și Badea acei 130 stj. din Bîscoveni și 200 stj. din hotarul Curte, care să se împartă în cinci părți egale, iar cei trei frați să restituie celorlalți «analoghia» banilor dați pe acele răscumpărări de la pitarul Ioniță Bîscoveanu și pentru cheltuieli; pentru venitul celor 60 stj. din hotarul Curte, pe care jeluitorii spun că l-au luat Stoica și Badea, să se facă cercelare la fața locului prin carte de blestem pentru descoperirea celui care a luat acel venit, de asemenea pentru bucate și altele și care din frați se va dovedi vinovat să restituie celorlalți partea de venit cuvenită fiecăruia; pîrîții să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată.

Ms 964, 29, f. 46-48; I.C. dos. 10026/837.

1065. — 1843 iun. 5. — Înaltul Divan cercetează pricina dintre Stan Grînaru, Nedelcu, fratele său, Petru Grînaru și Mitrică, fratele său, cu polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca, toți din jud. Dolj, pentru împărțirea moșiei Georgița și Curmătura; deoarece jeluitorii pretind că partea lor este lipsită de apă, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, unită cu a Tribunalului, ca pîrita să facă pe cheltuiala sa, două fîntîni pe partea jeluitorilor în schimbul altor două fîntîni ce li se cuvenea pentru a treia parte a lor de moșie din cele șase fîntîni căzute pe moșia pîritei; fîntînile să fie întocmai ca ale acesteia și cu apă suficientă; în ceea ce privește cei 113 stj. și 3 palme, dezrobiți de pîrîți de la neamul lor și care se cercetează de instanțe mai înalte, să se urmeze după hotărîrea ce se va da, iar jeluitorii să plătească pîritei și cheltuielile de judecată.

Ms 964, 30, f. 48-50; I.C. dos. 8992/838.

1066. — 1843 iun. 7. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841, în pricina dintre serdar Nicolae Ruset cu Gheorghe postelnicel și vărul său Badea, Vulpești, de la Pitești, pentru 80 stj. din hotarul Ciorîndeasca sau Vulpești de Jos, Înaltul Divan pe baza mulțumirii dată de ambele părți înaintea sa o întărește și hotărăște ca pînă la sfîrșitul lunii septembrie, hotarnicii aleși de prigonitori să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, semnele despărțitoare după hotărnicia din 1782, atît la partea Ciorîndeștilor și a lui Mihui, cît și la partea lui Corlățeanu; dacă stăpînirea se va fi urmat întocmai, atunci cei 80 stj. ceruți de serdar după hotarnica lui Pătrașco căpitan din 1786, să rămîină fără urmare; dacă se va dovedi însă că au avut mai mult, atunci cei 80 stj. să se alătore de ceilalți 127 ai serdarului Roset, urmîndu-se despărțirea semnelor după constatările de la fața locului. Hotarnicii vor mai cerceta prin carte de blestem și venitul călcării ce se va dovedi făcută, precum și venitul părții dată în stăpînirea jeluitorului serdar, de la hotărnicia serdarului Hristache Greceanu pînă acum, pentru ca fiecare să plătească ceea ce datorează. În caz de mulțumire să primească și cărți de alegere, în caz contrariu să vină la Divan, cînd se va da hotărîre și cu privire la cheltuielile de judecată.

Ms 964, 31, f. 50 v-51 v.

1067. — 1843 iun. 7. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1838, în pricina dintre Mihail Mușceleanu cu Pană Glodeanu din jud. Buzău pentru moșia pîrîtului din Mușcelul-Brînzesc, în afară de 50 stj. dați zestre surorii acestuia și pentru alți 80 stj. pe care jeluitorul pretinde că fac parte din moșia Mușcelul-Brînzesc, iar pîrîtul susține că fac parte din trupul deosebit al moșiei Mușcelul-Sărății, Inaltul Divan, pentru stabilirea acestor două chestiuni nedesluite de judecățile anterioare, hotărâște: hotarnicii ambelor părți, împreună cu trimisul judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, la nevoie, din care trup de moșie fac parte cei 80 stj. și să mai dovedească tot prin carte de blestem, dacă pîrîtul a mai stăpînit și alți stînjeni în afară de cei 50 dați de zestre sorei sale, soția serdarului Sărățeanu și de rezultat să raporteze la Divan.

Ms 964, 32, f. 52-52 v.

1068. — 1843 iun. 8. — Confirmînd în parte hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre Luxandra Băsărăbeasca și Nicolae Anastasiu pentru protimisul unei păduri, dată acestuia prin contract de tatăl jeluitorului și ca urmare la declarația acesteia, dată în Divan că nu mai are nici o pretenție, deoarece pîrîtul s-a învoit cu tatăl jeluitorului și i-a restituit pădurea, Inaltul Divan consideră această pricină stinsă pentru totdeauna; în privința cheltuielilor infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc prin care jeluitorul era obligat să depună la judecătorie toți banii după contract și apoi prin deosebită judecată să-și ceară despăgubirea cuvenită pentru banii plătiți de pîrît pentru tăierea acelei păduri și hotărâște ca amîndouă părțile să rămînă apărute de plata cheltuielilor.

Ms 964, 33, f. 53-53 v; I.C. dos. 10024/837.

1069. — 1843 iun. 16. — Infîrmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, în pricina dintre serdăreasa Zmaranda Paraschivescu și fiica sa Catinca Vlădoianca cu maioreasa Haritina Gigîrtu, fiica răposatului Stavru Scivanitu pentru protimisul moșiei Poroșna din jud. Teleorman, Inaltul Divan confirmă anafora Judecătoriei de înția cercetare a jud. Teleorman din 1833 aug. 29 și hotărâște ca jeluitorul, căpităneasa Catinca Vlădoianca, soră bună cu răposata slugereasă Ruxandra Boroglu, proprietara moșiilor Poroșna și Guzoieni scoase la mezat pentru plata datoriilor, să stăpînească moșia Poroșna cu tot ceea ce se va dovedi la fața locului, că a avut în 1828 la vînzarea către răposatul Scivanitu și să restituie pîrîtei maiorese Haritina 30000 lei, banii vînzării, iar aceasta să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 34, f. 54-56 v; I.C. dos. 5215/839.

1070. — 1843 iun. 19. — În pricina dintre conțipistul Pîrvu Florovici cu pitar Andrei Prejbeanu pentru niște rămășițe de condiții neîndeplinite la moșia Știrbei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, ca să se respecte înscrisul de învoire din 1838 iulie 1 și pîrîtul pitar să fie apărut de toate pretențiile lui Florovici, plătinindu-i-se și cheltuielile de judecată, iar Nicolae Costea să plătească jeluitorului jumătate parte din acele condiții neîndeplinite, potrivit obligației luată prin acea

învoire. În ceea ce privește pretenția pîrîtului ca jeluitorul Florovici să plătească toți banii arenzii din 1837 și să i se elibereze zapisul de la Manciu hagi Țolea, după înscrisul din 1837 sept 10, Înaltul Divan hotărăște ca această pricină să fie cercetată de judecătoria, iar dacă vreo parte va rămîne nemulțumită, să facă apelație la Divan cu precădere de înfățișare.

Ms 964, 35, f. 56-58 v; I.C. dos. 108/842

1071. — 1843 iun. 21. — În pricina dintre Costandin fost clucer de arie cu Dimitrie hagi Marchidis pentru socoteli de arenda moșiei Du-deștii de Baltă a m-rii Sinaia, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837, unită cu a judecătoriei ca totul să se urmeze întocmai, cu deosebire ca jeluitorul să plătească pîrîtului tot ceea ce judecătoria obligă pe Bănică Chițoiu să plătească aceluia; jeluitorul, în urma îndepărtării pîrîtului Marchidis să-și ceară la rîndul său despăgubirea de la egumenul m-rii Sinaia și de la Bănică Chițoiu, numit arendaș al moșiei; pentru orice abateri săvîrșite de Bănică, să se înțeleagă cu el, nu cu pîrîtul, căruia îi va plăti și arenda anului al doilea cu dobînda «pravilnică», neachitată încă, după însuși mărturisirea lui și cheltuielile de judecată; pîrîtul să plătească jeluitorului, la rîndul său, 864 lei, banii peștelui și 5 lei rămășiță din arenda anului al doilea cu dobînda «pravilnică». Deoarece hotărîrea este dată în lipsa Saftei cămărășoia, soția răposatului jeluitor, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 36, f. 58 v-59 v; I.C. dos. 10037/837, 101/845.

1072. — 1843 aug. 31. — Ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 1826 în pricina dintre Dumitrache Carianopolu, vechilul comisiei casei fraților Nani cu Dinu Ciutacu, Șerban Epure, Manea Epure și popa Ivan Epuran, toți din satul Teiușul jud. Olt. pentru datoria de bani și ca urmare la declarația vechilului casei Nanilor că toți ceilalți datornici și-au plătit datoria afară de Dinu Ciutacu, Înaltul Divan confirmă anaforaua de mai sus numai în ceea ce privește pe numitul Dinu, obligîndu-l ca pe lîngă achitarea sumei datorate de lei 1234 să mai plătească și taxa legiuită către Divan; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtului, acesta are drept să facă apel la Divan în timp de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 37, f. 60-60 v; I.C. dos. 8994/838.

1073. — 1843 aug. 31. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, în pricina dintre moșnenii din satul Dumbrăvița jud. Mehedinți cu pitar Marin Chintescu pentru moșie, Înaltul Divan hotărăște ca pîrîtul Chintescu să-și ia hotarnic pe cheltuiala sa, iar jeluitorii, dacă vor voi, să-și ia și ei deosebit hotarnic; aceștia să cerceteze la fața locului cu ajutorul judecătoriei locale, în prezența împricinaților și a celorlalți răzeși, prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, cumpărăturile pîrîtului în acel hotar și să le deosebească prin semne și pietre, dînd cărți de alegere împricinaților; în caz de nemulțumire, să se facă numai semne și să vină cu toții la Divan.

Ms 964, 38, f. 61-62.

1074. — 1843 sept. 1. — În pricina dintre Hristodor Gheorghiu din jud. Olt cu slugerul Bălan, iar acum cu Hristodor Caracostea și Gheorghe Caracostea pentru moșia Momicieni, Inaltul Divan, avînd în vedere mulțumirea dată de ambele părți înaintea lui ca să-și ia hotarnici, precum și învoiala încheiată în anul 1817 iunie 1 între slugerul Gh. Bălan și Gh. Hristodulo cu privire la împărțirea moșiei Floru, luată în întregime de numitul sluger cu o parte din Momicieni și a moșiei Momicieni, luată în cea mai mare parte de Gh. Hristodulo, hotărăște: hotarnicii ambelor părți să deosebească la fața locului prin semne și pietre, partea cuvenită moștenitorilor slugerului Bălan de către moșia Momicienilor ce rămîne moștenitorilor lui Gh. Hristodulo, arătînd Divanului cîți stîneni se dă fiecăruia; apoi să se socotească banii ce datorează fiecare împricinat din partea sa și venitul locului luat în fiecare an de moștenitorii lui Bălan, după locul ce se va dovedi că stăpînesc în partea de moșie a moștenitorilor lui Gh. Hristodulo, înfățișîndu-se la Divan, care va da atunci hotărîre și pentru cheltuielile părții ce va avea dreptate.

Ms 964, 39, f. 62-65 v.

1075. — 1843 sept. 7. — În pricina dintre Alexe Alexiu din Argintoaia jud. Mehedinți cu medelnicer Costandin Argintoianu pentru 700 stj. moșie din Berbești sau Ulu jud. Romanați, pe care pîritul a vîndut-o jeluitorului cu 2300 galbeni austrieci, primind încă o vie cu pometul ei și alte două pometuri cu pruni din moșia Argintoaia, drept schimb, dovedindu-se că această vînzare este săvîrșită după toate formele legale, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, ca jeluitorul Alexe să plătească pîritului medelnicer 100 galbeni împărătești cu dobînda lor «pravilnică», rest din prețul vînzării și cheltuielile de judecată; stăpînirea moșiei, a viei și a pometurilor să urmeze după zăpisul vînzării ca și pînă acum; hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel la Divan în soroc de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 40, f. 65 v-67; I.C. dos. 9051/838.

1076. — 1843 sept. 10. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnesc din 1838 în pricina dintre Răducanu Notara cu Catinea Știrboaica pentru pagubele pricinuite prin călcarea contractului moșiei Strîmba, luată în arendă de jeluitor, Inaltul Divan hotărăște:

Un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, dacă va fi nevoie, în prezența ambelor părți, mai întîi dacă moara și cîrciuma din zăpisul arendării au fost în stare proastă, așa încît arendașul nu s-a putut folosi de ele și al doilea, cîta pagubă s-a pricinuit acestuia din această cauză și să le prețuiască după prețul din acel an, raportînd Divanului pentru hotărîre.

Ms 964, 41, f. 67-68.

1077. — 1843 sept. 17. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre diaconul Șerban din Vilcele, Dinu din Comana și ceilalți cetățeni din jud. Olt cu Mihalache Cioflan, fiul și moștenitorul lui Zamfirache Cioflan pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, unită cu cea a judecătoriei, ca să se

urmeze întocmai îndatorîndu-se jeluitorii să plătească pîritului și cheltuielile de judecată, plata avocatului și taxa după proiect, deoarece s-a dovedit după hotărîrea lui Mavrogheni vv. din 1787 că tot trupul acelei moșii este al pîritului Cioflan, iar neamul jeluitorului a avut acolo numai o vie, pe care a vîndut-o apoi chiar pîritului prin zăpis, neputînd fi deci socotită stăpînirea acestuia, bazată pe un sinet public, drept o călcare de moșie.

Ms 964, 42, f. 68-69; I.C. dos. 10000/837.

1078. — 1843 sept. 17. — Ca urmare hotărîrii sale din 1843 mai 5, dată în lipsa lui Matei, fiul lui Cincă din Almăju jud. Dolj, în pricina cu Ion fiul lui Ion din Simnic pentru datorie de 1995 lei 22 par. preînși de pîrit, Înaltul Divan, pe baza noilor dovezi aduse acum de jeluitor, înfirmă hotărîrea sa de mai sus unilă cu cea a Divanului Craiovei prin care îl osîndeau și confirmă anaforaua Judecătoriei Dolj din 1837 dec. 4, ca jeluitorul Matei, care a arătat prin mărturia a trei oameni că a achitat toți banii preînși de pîrit, să rămînă apărut de cererea acestuia iar pîritul Ion să plătească cheltuielile de judecată; pentru pagubele pricinuite din cauza sechestrului pus de pîrit, jeluitorul să facă cercetare la Judecătoria de înția cercetare.

Ms 964, 43, f. 69-70 v; vezi și nr. 1054.

1079. — 1843 sept. 21. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Ene Pană cu paharnic Athanasie Xenocrat pentru banii ce datora acestuia și pentru că de la hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a judecătoriei și pînă la acest Divan, jeluitorul nu a putut dovedi că a plătit datoria de mai sus, sau că zăpisele nu sînt ale răposatului pitar Pană, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei prin care jeluitorul este osîndit să plătească pîritului numai cheltuielile de judecată, deoarece datoria de mai sus cu dobînda ei «pravilnică» s-a primit de la judecătorie.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, unindu-se cu hotărîrea dată prin jurnalul din 3 sept. 1843, că paharnicul Xenocrat nu poate cere plata zăpiselor răposatului pitar pînă nu va înfățișa înscrisul de desfacerea datoriei, fiind obligat să restituie și banii primiți fără drept de la judecătorie, iar osînda casei răposatului pitar de a plăti cheltuielile în care intră și avocatul după proiectul din 1836 nu este justă, deoarece proiectul nu a fost întărit și pus în lucrare.

Ms 964, 44, f. 71-72 v; I.C. dos. 9049/838.

1080. — 1843 sept. 22. — Ca urmare la o hotărîre a sa din 4 nov. 1842 în pricina dintre Chiriac Vardache (în lipsă), fratele răposatului Iă-nache Vărdache, cu Costandin fiul lui Ion Mateșescu și vărul său Costandin fiul lui Dumitru, toți de la Cerneți jud. Mehedinți, pentru răscumpărarea unor stînji de moșie ceruți de pîriti de la jeluitor cu protimis și pe baza dovezilor aduse de pîriti că la termenele fixate, jeluitorul nu a fost bolnav în Craiova, după cum se silește să dovedească prin înscrisul doctorului Perin de acolo și al doctorului Carol din Cerneți, și a fost plecat din acel oraș la moșie pentru interesele sale, nevoind să se înfățișeze la judecată, Înaltul Divan consideră desființat înscrisul doctorului

Perin și întărește hotărîrea sa din 4 nov. 1842, unită cu a Divanului Craiovei din 1837 mart. 15, prin care se dă pîrîtului Costandin Mateescu drept de răscumpărare asupra stînjenilor ceruți.

Ms 964, 45, f. 72 v-74 v; vezi și nr. 1030.

1081. — 1843 sept. 22. — În pricina dintre Milco Jiroveanu, Barbu Jiroveanu și Costandin Gologan din satul Jirov jud. Mehedinți cu Luxandra Bălțeanca din Brănești jud. Gorj pentru niște stînjene de moșie, vinduți jeluitorilor de Bălăceasca, soacra pîrîtei și de cei doi feciori ai ei, Bărbuceanu și Mihalache, soțul pîrîtei, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 prin care jeluitorii sînt condamnați în lipsă, fără să arate dacă li s-a adus la cunoștință termenul de judecată, avîndu-se în vedere că la cele anterioare s-au prezentat regulat; se confirmă însă anafora Judecătorei Mehedinți din 1834. Dovedindu-se că în 1826, soțul jeluitoarei scria în zapisele jeluitorilor că a primit de la mama sa banii cuveniți pe partea sa de moșie și iscălește ca jeluitorii să stăpînească după cuprinderea lor și că martorii au fost doi, Dumitrache și Ion Rovinaru, dintre care ultimul a scris cele de mai sus după spusele lui Mihalache și a mamei sale, se hotărăște prin această anafora ca jeluitorii să stăpînească stînjenii cuprinși în zapise, iar Mihalache, dacă nu și-a primit partea sa, cum pretinde acum, să-și ceară despăgubirea cuvenită de la casa mamei sale, Maria Bălăceasca; hotărîrea fiind dată în lipsa pîrîtei, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună.

Ms 964, 46, f. 75-77; I.C. dos. 9050/838.

1082. — 1843 sept. 28. — În pricina dintre Sofia văduva cu fiul său vitreg Mihalache Tufeciu pentru «defăimarea» dieții tatălui său Nedelco și ca urmare hotărîrii sale din 1837 sept. 22 și a raportului Sfatului Consultativ din 1838 sept. 10, Inaltul Divan hotărăște următoarele:

1). Se infirmă hotărîrea Sfatului Consultativ și se confirmă hotărîrea sa din 1833, unită cu a celorlalte instanțe, prin care, casele lăsate de Nedelco soției sale, sînt numai ca să trăiască, nu în deplină stăpînire.

2). Pentru cheltuielile îngropării, pomenilor și banii lăsați de Nedelco soției sale, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Sfatului Consultativ, cu deosebire ca cei 790 lei, cheltuieli de înmormîntare, să rămînă pe socoteala lui Mihalache, fiul răposatului; pomenile să se scadă din cei 1500 lei, lăsați de Nedelco în acest scop, iar restul de bani să se dea Sofiei.

3). Pentru dobînda sumei de 2.000 lei lăsați de răposat soției sale, Inaltul Divan infirmă observațiile Sfatului Consultativ și confirmă hotărîrea sa din 1837 ca Mihalache să plătească dobîndă de la hotărîrea instanței de înția cercetare, nu de la moartea dietașului.

4). Mihalache să plătească Sofiei 8 galbeni taxa către Divan, plătită numai de jeluitoare.

5). Mihalache este dator să plătească mamei sale suma de 600 lei, chiria casei și prăvălioarei acesteia, deoarece tăgăduiește că i-a primit de la chiriaș, dar refuză să primească jurămint în acest sens, dovedindu-se astfel vinovat.

Ms 964, 47, f. 77-78; I.C. dos. 5206/839; vezi și nr. 81, 677.

1083. — 1843 sept. 28. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre Comisia casei fraților Nanț cu clucereasa Catinca Ștefănescu pentru datoria de bani din zapisele cu data de 12 sept. și 2 dec. 1821, în care scop au fost zălogite către acea casă moșiile Slobozia și Văcarea, Inaltul Divan dovedind că atât împrumutarea cât și zălogirea nu au fost făcute după cuprinderea pravilei, hotărăște ca cele două moșii de zestre ale pîrîtei să rămînă slobode, iar casa Nanilor să restituie sineturile respective și să-și ceară despăgubirea din alt avut al răposatului clucer Ștefănescu. «Gherlanta» să fie socotită ca avere a acestuia, deoarece soția sa nu a putut dovedi că este dar dinaintea nunții și numita clucereasă să facă jalbă pentru lipsa de zestre la Judecătoria de înția cercetare, iar casa Nanilor să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 964, 48, f. 78 v-79; I.C. dos. 5209/839.

1084. — 1843 sept. 28. — În pricina dintre moșnenii Grigorești-Frăsineni și Iancu cu frații lui din jud. Vlașca cu moșnenii Coșoești pentru 2254 stj. cotropiți din trupurile moșiilor Măcești, Stănceanca, Cîrtojani și Călărești, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Vlașca din 1837 și pentru că aceasta nu a fost pusă în lucrare, hotărăște: hotarnicii și inginerul ambelor părți, în prezența acestora și a vecinilor răzeși, să aducă la îndeplinire acea anafora și dacă hotarnica celor 12 boieri din 1713 (7221) după care trebuie să se facă măsurătoarea, nu va fi arătată, atunci măsurătoarea trupurilor de moșie Stănceanca și Cîrtojani să se facă după «canoanele hotarnicilor» cu 3 trăsuri în lat cu lungimea din apa Zglavaciocului pînă în valea Călăreștilor, iar celelalte două trupuri, Măceștii și Călăreștii tot cu 3 trăsuri în lat cu lungimea din Valea Călăreștilor pînă în apa Cilniștii; după ce vor afla suma stîinjenilor acestor 4 moșii, să cerceteze sineturile și stăpînirea fiecărei părți în aceste moșii, iar în caz de nemulțumire a uneia din părți, să se facă numai semne și cu alegerea în scris, să se înfățișeze la Divan pentru hotărîre.

Ms 964, 49, f. 79 v-82 v.

1085. — 1843 oct. 5. — În pricina dintre moșnenii Severinești din jud. Mehedinți cu moșnenii Ciotirlești și Ciuşani din Căzănești tot acel județ, pentru un codru de moșie, numit Cervenita, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, unită cu a Judecătoriei Mehedinți bazată pe vechile sineturi ale pîrîților și cercetarea făcută în urmă la fața locului de pitarul Carada și hotărăște ca pîrîții moșneni Căzănești să stăpînească acel codru de moșie Cervenita, după semnele și cuprinderea hotarniciei lor din 1759, iar jeluitorii Severineni să plătească pîrîților și cheltuielile de judecată pînă la Tribunalul Craiovei.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorilor, aceștia pot să facă apel la Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 50, f. 83-83 v; I.C. dos. 5152/839.

1086. — 1843 oct. 6. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, în pricina dintre slugerul Alexandru Diculescu cu moșnenii Diiclești pentru călcare de moșie, Inaltul Divan hotărăște ca hotarnicii

ambelor părți să cerceteze la fața locului, în prezența acestora, semnele despărțitoare ale moșiei Budești și Băbeni după hotărnicia lui Străchinescu din 1816 și dovedindu-le să le statornicească; după aceea să cerceteze tot în prezența împetricinilor și a vecinilor răzeși și partea jeluitorului sluger în Diiculești, moștenire sau cumpărare, din care să se scadă mai întâi acei 140 stj. cumpărați de Diiculescu și acel hotar cu zapis din 1812, de la vistihereasa Anica, lipindu-i la Budești și Băbeni; ceilalți stînjeni pe care-i va mai avea în Diiculești, să-i aleagă după sineturile și dovezile jeluitorului și să-i deosebească după «canoanele hotărnicilor», dînd fiecăruia partea ce i se cuvenea; în caz de nemulțumire a uneia din părți, să se facă numai semne despărțitoare, fără să se împietrească și să se înfățișeze din nou la Divan.

Ms 964, 51, f. 84-86 v.

1087. — 1843 oct. 6. — În pricina dintre m-reă Cîmpulung cu clucer Dimitrie și maior Costache, frați Fălcoeni, pentru niște țigani, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 ian. 16, ca pîrîții Fălcoeni să ia în stăpînirea lor de la m-reă Cîmpulung pe Stanca țigancă și fiul ei Anastase, cu tot rodul și folosul lor, ca și pe bărbatul Stancăi și pe țigancă lui Anastase, de a căror cununie mănăstirea va fi obligată să facă dovadă, odată ce numiții frați și-au găsit țigăncile în țigănia mănăstirii, căsătorite cu țiganii acesteia. De asemenea, mănăstirea va plăti pîrîților și banii taxei, după care casa răposatei păhărnicese Herasca să se socotească separat cu clucereasa Marghioala Rusetoala pentru schimbul pomenit în anaforaia isprăvnicească, cererile mănăstirii pentru mai multe soroace, dovedindu-se fără temei rămîn deșarte și neținute în seamă.

Ms 964, 52, f. 86 v-87 v; I.C. dos. 5146/839.

1088. — 1843 oct. 12. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Zinca Lăcusteanca din jud. Dolj cu Vancu Lubici pentru niște țigani ai bisericii din Lăcusteni, pe care pîrîțul îi cere pentru biserică, pe baza unei diate a lui Tudorache, fratele lui Ion Lăcusteanu, soțul Zincăi și a răvașului din 1830 al acestuia, ambele contestate de jeluitoare ca neadevărate, Înaltul Divan hotărîște ca cei doi martori din adevărînța lui Ion Lăcusteanu să fie cercetați de judecătoria locală prin jurămint, dacă acel înscris este în adevăr al soțului jeluitoarei Zinca și dacă iscăliturile din zapis sînt ale lor. Totodată să se cerceteze dacă diata răposatului Tudorache a fost văzută de vreo judecătorie după desfacerea zestrei soției sale, fiica lui Nicolae Amărăscu, deoarece polcovnicul Nicolae Gioroceanu, care ar fi avut diată după împlinirea zapiselor, a răspuns judecătoriei că nu știe nimic despre aceasta, iar rezultatul să se raporteze la Divan.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitoarea are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în soroc de o lună.

Ms 964, 53, f. 88-89 v.

1089. — 1843 oct. 12. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, cercetează pricina dintre serdar Grigore Tănăsescu cu Dimitrie Hagi Anghel, sudit cesaro-crăiesc, pentru o datorie de 200 galbeni împărătești; zapisul acestei datorii netăgăduit de pîrît, se

afără în mîna jeluitorului; pentru că asupra învoielii încheiată între împetricinați în 1833 cu privire la 125 galbeni, din care pîrîții ar fi achitat 25, iar pentru 100 galbeni ar fi dat zapis «cu nume deschis», cerînd de la jeluitor să-i restituie cele două argintării, sau măcar una ca s-o vîndă, pîritul nu are altă dovadă mai temeinică în afară de răvașul său către stolnicul Cătuneanu, care, la cererea Judecătorei Iași, refuză să dea încredințarea cerută, că a fost mijlocitor în această împăciuire, Înalțul Divan hotărăște ca pîritul Dimitrie Hagi Anghel să plătească restul de 200 galbeni din datoria de 300 galbeni după zapisul său cu dobînda lor «pravilnică» și cheltuielile de judecată, iar jeluitorul serdar să întoarcă pîritului argintăria.

Ms 964, 54, f. 89 v-92; I.C. dos. 93/843.

1090. — 1843 oct. 19. — În pricina dintre Tarsița Brădeasca cu Șrache Coșarin din Cernetești pentru 147 stj. vînduți pîritului de moșnenii Poroineni și ceruți de jeluitoare cu protimis de vecinătate, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836, ca pe baza zapisului de vînzare încheiat între moșneni și pîrit și a hotărîncii făcute în urma celui zapis, pîritul să stăpînească în pace stîinjenii arătați pînă la vale despre moșia Bistrița; jeluitoarea nu poate pretinde să-i răscumpere cu protimis de vecinătate, deoarece moșia cealaltă, nevîndută desparte pe pîrit de moșia Dadovița jud. Dolj, unde soțul jeluitoarei spune că aceasta are partea sa de zestre; jeluitoarea să plătească pîritului cheltuielile de judecată și, pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitoarea Tarsița are drept de apel la Divan în termen de opt zile, iar către domn în timp de o lună.

Ms 964, 55, f. 92-93; I.C. dos. 9995/837.

1091. — 1843 oct. 19. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre moșnenii Orodeleni din jud. Mehedinți cu m-re Căluș pentru călcarea moșiei Orodului de Jos a jeluitorilor, despre moșiile Plenița și Păstaia ale mănăstirii prin alegerea făcută de hotarnicul acesteia, paharnicul Oteteșanu, Înalțul Divan hotărăște ca, pe baza mulțumirii dată acum de împetricinați, hotarnicii și inginerul lor să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de bleșiem dacă ar fi nevoie, în prezența prigonitorilor și a vecinilor răzeși, semnele despărțitoare, apoi să dea mai întîi jeluitorilor suma stîinjenilor cuprinși în hrisovul ce-l au de la Ștefan Racoviță vv., deoarece m-re Căluș nu are sineturi cu suma de stîinjeni, iar din locul unde se vor împlini stîinjenii jeluitorilor, să statornicească răzoru despărțitor între moșiile prigonitorilor; în caz de nemulțumire a vreuneia din părți să facă numai semne, raportînd rezultatul la Divan pentru hotărîre asupra acestei pricini și a cheltuielilor de judecată cuvenită părții îndreptățite.

Ms 964, 56, f. 93-94 v; vezi și nr. 1309.

1092. — 1843 oct. 20. — În pricina dintre parucicul Clinceanu cu Nicolae Retezeanu din jud. Mehedinți pentru tăierea unei cîrciumi, un șopron și alte pagube, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 prin care pîritul este obligat să facă pe cheltuiala sa toate clădirile stricate pe locul și în starea în care au fost, să plătească jelu-

torului cheltuielile de judecată și să nu mai arunce pe viitor gunoii sau să facă stricăciuni pe moșia jeluitorului; pîritul rămîne însă apărât de 50 lei, taxa către magistratul orașului, pentru atacul ce zice că ar fi făcut jeluitorului, deoarece s-a dovedit că pe nedrept a fost osîndit de judecătorie în această privință; va mai plăti însă jeluitorului Clineanu și cheltuielile de judecată de la acest Divan; drept de apel în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea hotărîrii, dată în lipsa sa.

Ms 964, 57, f. 95-96.

1093. — 1843 oct. 20. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei Înaltul Divan cercetează pricina dintre Catinca Negreanca cu polcovnic Ioan Severineanu și soția acestuia, moștenitoarea lui Dumitru Negreanu (fratele lui Gheorghe) și pentru 8010 lei cu dobînda respectivă și alte datorii către casa lui Gh. Negreanu, soțul jeluitoarei și pentru un han vîndut de Stoicovici pe numele lui Gheorghe Negreanu; pentru că nu s-a putut dovedi că socrul pîritului ar fi avut de luat de la jeluitoare banii pe care îi pretinde, pentru că zăpăsul vînzării hanului a fost trecut pe numele soțului jeluitoarei și nedefăimat, pentru că zăpăsele de învoire, încheiate între Avram Negreanu cu jeluitoarea Negreanca, cumnata sa, se dovedește că Avram se obliga singur să dea acestuia zăpăsele de cumpărare a hanului și să plătească tot el soției pîritului Severineanu banii din zăpăsul lui Stoicovici, dînd în plus cumnatei sale și zăpăsul de arendare al moșiei Coșofenei ceea ce a și făcut și pentru că cererea pîritului se bazează pe înscrisuri străine, nu pe vreun înscris al jeluitoarei, Înaltul Divan hotărăște ca jeluitoarea să rămînă apărată de cererea pîritului; acesta, dacă se va socoti în drept, să-și ceară despăgubirea din averea răposatului Avram Negreanu; cît pentru cheltuielile de judecată, să facă cerere la întîia instanță și, fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pîritului, acesta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 58, f. 96-100; I.C. dos. 9006/838; vezi și nr. 1174.

1094. — 1843 oct. 27. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Hristodor Cutcutache, supus cesaro-crăiesc cu Luxandra, fiica răposatului Gheorghe Spiru, amîndoi din Cerneți, pentru 17000 lei cu dobînda lor, datorați jeluitorului de răposatul tată al pîritei, din a cărei însemnare reiese însă că această datorie a fost achitată de el și pentru că pîrita nu a înfățișat nici la judecătorie, nici la Divan înscrisuri de la tatăl său prin care să se dovedească desfacerea acestei datorii, Înaltul Divan hotărăște ca judecătoria locală să aducă martorii pîritei; dacă aceștia vor primi jurămint în biserică, de față cu prigonitoarele părți, pîrita să rămînă apărată de cererea jeluitorului; dacă nu vor săvîrși jurămintul, Luxandra să plătească suma de mai sus cu «dobînda legiuită», cu drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea hotărîrii, date în lipsa sa.

Ms 964, 59, f. 100-102; vezi și nr. 1129.

1095. — 1843 oct. 27. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, Înaltul Divan cercetează pricina dintre Marica Gheo-

ceanca și Zmaranda, surori, de la Ungurei jud. Olt cu Zmaranda și Ioan tot de acolo pentru moștenirea răposatului Gheorghe, iratele lor, deoarece s-a dovedit că învoiala încheiată în 1833 cu pîrîții, ca să le dea și jeluitorilor din averea lui Gheorghe, a fost făcută în nevinovăția pîrîților și spre paguba lor și deoarece Ancuța, mama împricinăților, care moștenise pe fiul ei Gheorghe, mort fără moștenitori rude din jos sau din sus, fusese la rîndul său moștenită numai de fiul ei Dumitrache, tatăl pîrîților, nu și de jeluitoare, care plecaseră din casa părintească împreună cu zestrea lor, Inaltul Divan, în lipsa jeluitoarelor, confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu cea a judecătoriei pentru vina adusă de jeluitoare judecătoriei locale în privința învoielii dintre ele și pîrîtă, să facă jalbă la locul cuvenit, deoarece Inaltul Divan nu are cădere a judeca asemenea greșeli. Jeluitorile sînt obligate să plătească pîrîților și cheltuielile de judecată, cu drept de apel în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 60, f. 102 v-103; I.C. dos. 5163/839.

1096. — 1843 oct. 29. — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului din 1837, în pricina dintre moșnenii Sohodoleni cu moșnenii Izvârnari din jud. Gorj pentru muntele Sturu și Măneasa, dintre care muntele Sturu este pretins de Sohodoleni ca o veche stăpînire părintească, întărită prin învoială încheiată în 1806 cu moșnenii Izvârnari, Inaltul Divan, pe baza hotărîrii de mai sus, confirmă cercetarea făcută la fața locului de serdarul Cioranu, «cilenul» judecătoriei Gorj în 1839 sept 12; prin această cercetare se dovedește că nu există un munte Sturu, între munții Măneasa și Soarbele, după cum susțin Sohodolenii, ci numai muntele Măneasa, despărțit în două părți la poale și că Sohodolenii, neprimind cartea de blestem, pe care însă, la cererea lor, moșnenii Izvârnari au primit-o, au precurmat ei înșiși această pricină, semnînd chiar că muntele pentru care se prigonesc este Măneasa, nu Sturu; cu privire la muntele Șerba «cilenul» judecătoriei îl împarte în două; partea din spre Vinju Merișorului, moșnenilor Izvârnari; cit despre muntele Sturu, Inaltul Divan, hotărăște ca Sohodolenii să-l caute oriunde îl vor găsi în altă parte, fără vreo pretenție.

Ms 964, 61, f. 102 v-105 v, I.C. dos. 1878/840; prez. și nr. 661.

1097. — 1843 nov. 12. — În pricina dintre Hristea Stanovici din Craiova cu mătușa sa Elena Dianca tot de acolo, pentru moștenirea fiilor ei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, unită cu cea a judecătoriei, ca jeluitorul să plătească pîrîtei suma de 25943 lei, 10 par. pentru care nu a făcut încredințare prin jurămint și cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 62, f. 106-106 v; I.C. dos. 5174/839.

1098. — 1843 nov. 16. — În pricina dintre postelniceasa Țița Bonciuleasa cu m-reă Dintrunlemn pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, din 1838 unită cu cea a judecătoriei, ca postelniceasa Bonciuleasa nemulțumită de alegerea făcută în 1834 de

ceauş Gheorghè Capeleanu, să-şi ia un hotarnic din parte-i, îndatorindu-se în acelaşi timp să plătească mănăstirii şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 63, f. 106 v-107; I.C. dos. 5134/839.

1099. — 1843 nov. 16. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 mai 15, în pricina dintre Scarlat Murgăşanu din Caracal cu Anastasie Mihail şi Sterie Gheorghiu pentru 710 stj. din moşia Slăveni a clucerului Titu Bengescu, pe care cei doi pîrîti au cumpărat-o la mezat, Înalţul Divan hotărăşte: deoarece această moşie avea hotărnicie şi învoieli făcute mai înainte, vînzătorul este dator să dea cumpărătorilor suma stînjenilor cuprinşi în hotărnicia lui Borozescu şi dacă nu vor ieşi pe deplin cei 710 stj., atunci cumpărătorii să răspundă vînzătorilor banii numai pe cîţi stînjenei se vor găsi; dacă nu se vor mulţumi, să fie liberi a-şi primi înapoi banii de la vînzător, fără drept de împotrivire, fiind dată apelaţie din partea Jeluitorului Murgăşanu, căruia sînt obligaţi să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 964, 64, f. 107 v-108 v; I.C. dos. 9002/838.

1100. — 1843 nov. 16. — În pricina dintre Pîrvu Florovici din satul Ştirbei jud. Romanaţi cu Marin Lăzărescu pentru o «socoteală de griu», Înalţul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a judecătoriei, ca jeluitorul să plătească pîritului 528 lei, 25 par. cu dobînda lor «pravilnică», pînă la desfacere şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 65, f. 108 v-109; I.C. dos. 5133/839.

1101. — 1843 nov. 16. — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului şi la cercetarea făcută la faţa locului în 1842 aug. 28 de slugerul Mihalache Ciupagea, «cilenul» judecătoriei Mehedinţi, în pricina dintre moşnenii Sărdăneşti şi Crainici cu moşnenii din Bala de Jos pentru descoperirea semnelor numite Poiana Turii şi Dealul Stelovului, despărţitoare între cele două moşii şi primeşte ca atare de ambele părţi prin învoială încheiată între ele în 1832 şi «nedefăimată» de nici una din ele, Înalţul Divan hotărăşte ca, pe temeiul acestei învoieli şi al hîntîj pe care sînt notate semnele de mai sus şi pe care prigonitorii au dat mulţumire, paharnicul Grigore Otelişanu să pună semne şi pietre despărţitoare. Moşnenii Sărdăneşti şi Crainici să plătească moşnenilor Băleni cheltuielile de judecată.

Ms 964, 66, f. 109 v-110; vezi şi nr. 942.

1102. — 1843 nov. 17. — În pricina dintre Costache Andriescu cu soţia sa, Marghioala, pentru asigurarea zestrei ei în sumă de 22134 lei, Înalţul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 unită cu cea a judecătoriei Dolj, ca jeluitorul să restituie pîritei, de care este despărţit bisericeşte, toată zestrea primită, plătindu-i cheltuielile pentru hrană şi celelalte pînă în ziua despărţirii cu dobînda «pravilnică», de la data despărţirii pînă la achitare.

De asemenea este obligat să aibă grijă de hrana copilei, care va rămâne la pîrită. În ce priveşte cererea acestuia ca să i se dea încă jumătate din zestrea din averea fostului ei soţ pentru «defăimarea» ce i-a adus, Inaltul Divan apără pe jeluitor de această pretenţie, nefiind vinovat de asemenea faptă şi-l obligă să mai plătească pîritei cheltuielile de judecată.

Ms 964, 67, f. 110 v-111 v; I.C. dos. 129/842.

1103. — 1843 nov. 20. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1839, în pricina dintre Sarao Milanovici, sudit britanic din oraşul Brăila, cu Stavrache Divani tot de acolo pentru 4750 lei, pe care Stavrache îi datorează lui Milanovici, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Brăila din 1837 oct. 26, ca pîritul să plătească jeluitorului suma de mai sus cu dobînda ei «pravilnică» pînă la achitare, şi pe lîngă 20 lei, cheltuiala sechestrului, fixată de judecătorie, să mai plătească şi cheltuielile fixate de acest Divan.

Ms 964, 68, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 5220/839.

1104. — 1843 nov. 23. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837, în pricina dintre medelnicer Toma Leurdeanu cu clucerul Gheorghe Urdăreanu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să meargă la faţa locului şi pe baza foi de împărţeală din 1765, să deosebească partea fiecăruia cu semne şi pietre; în caz de nemulţumire, să facă numai semne şi hartă de starea moşiei înştiinţînd Divanul. Totodată să se cerceteze după sineturile jeluitorului Leurdeanu atît pentru viile înfundate ale acestora, cît şi pentru «namesitiile» făcute de o parte sau de alta, alegînd cîte s-au făcut înainte şi cîte după foaia de împărţeală şi pe ce vreme, raportînd Inaltului Divan, care va da hotărîre definitivă asupra acestor chestiuni şi a pagubelor pricinuite pădurii.

Ms 964, 69, f. 113-113 v.

1105. — 1843 nov. 23. — În pricina dintre stolnic Petrache cu Grigore Mingardo, supus britanic, pentru 169 stj. din moşia Taipa jud. Vlaşca, cumpăraţi de la moşneni, de un Dumitru şi Ene Grecu cu 3510 lei, re-daţi în stăpînirea moşnenilor prin hotărîrea din 1826 iulie 5 a răposatului Grigore Ghica vv. pe baza dreptului lor de protimis şi vînduţi apoi de aceştia stolnicului Petrache, Inaltul Divan, constatînd că acel Ene nu a pornit apelaţie împotriva hotărîrii de mai sus a lui Grigore Ghica vv., o întăreşte ca să se urmeze întocmai, socotind această pricină definitiv terminată.

Ms 964, 70, f. 114-115; I.C. dos. 10029/837.

1106. — 1843 nov. 24. — Ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1839 şi a alteia din 1815 a aceluiaşi Divan în pricina dintre Elenca Cîrceanca din Craiova cu Maria, soţia răposatului Marincea Gheorghiu tot de acolo, pentru un loc cu prăvălie pe el, Inaltul Divan confirmă hotărîrile de mai sus, ca pîrita să stăpînească acea prăvălie plătiind numai cuvenitul embatic de 12 lei anual, deoarece nu există o apelaţie a tatălui

jeluitoarei împotriva acestei hotărîri; jeluitoarea este obligată și la cheltuieli de judecată.

Ms 964, 71, f. 115-116; I.C. dos. 5165/839.

1107. — 1843 nov. 24. — În pricina dintre casa răposatei clucereșe Sănduleasca din Craiova cu polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca pentru un vad de moară și un zăgaz în apa Jiului, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 ca pîrita, întrucît a avut «robire» a-și lega zăgazul morii în partea vecinilor de peste Jiu, să fie liberă a-și face moara pe moșia sa, ca și mai înainte, urmînd ca zăgazul, pe porțiunea de la moară și pînă în mijlocul apei, să-l țină tot pe unde îl are acum, iar din mijlocul apei către vecini să-l facă pe urmele celui vechi; jeluitoarea să plătească pîritei, pe lîngă cheltuielile de judecată și venitul morii.

Doi membri fac opinie separată, găsind cu cale ca jeluitoarea să fie apărută de plata venitului morii, cercetarea la fața locului să se facă prin carte de blestem și dacă se va dovedi că în adevăr a fost robire, pîrita să aibă drept să-și facă moara și zăgazul pe vechiul ei vad.

Ms 964, 72, f. 116-118; I.C. dos. 5181/839.

1108. — 1843 nov. 26. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre năstavnicul m-rii Cozia cu casa răposatului pitar Costandin Borănescu pentru un pod de pe Olt și vadul lui, deoarece pîritul, conform dispozițiunilor pravilei, a adus martori care au jurat, Înalțul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca jeluitorul să lase podul în stăpînirea pîritei Zinca Borăneasca, soția răposatului pitar, în starea în care se afla atunci, plătind atît venitul de cînd a fost ridicat podul pînă la slobozire, cît și cheltuielile de judecată.

Ms 964, 73, f. 118-118 v; I.C. dos. 5159/839.

1109. — 1843 nov. 26. — Infîrmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre popa Matei Grozea, popa Matei Vlădoi și alți pârtași ai lor moșneni din satul Leu jud. Romanați cu popa Vlad din Craiova pentru niște stînjeni de moșie, Înalțul Divan confirmă cartea Judecătoriei Romanați din 1838 aug. 8 ca jeluitorii să rămînă apărați de către pîrit, deoarece vînzarea celor 14 stj. a fost făcută de tatăl acestuia, a cărui proprietate era; dacă pîritul socotește că tatăl său a avut moșie și în celelalte părți, să se judece cu moșnenii respectivi.

Ms 964, 74, f. 119-120; I.C. dos. 1915/840.

1110. — 1843 dec. 1. — Înalțul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, cercetează pricina dintre egumenul Rîmniceanu și aga Athanasie Lascăr, paharnic Anastasie Dedulescu, paharnic Alex. Bagdat și stolnicul Costache Niculescu cu logofătul Costandin Suțu pentru călcare de moșie, se confirmă hotărîrea de mai sus ca hotarnicii ambelor părți să dovedească la fața locului, la capul moșiei numit Valea cu Socii, unde urmează prigonirea, dacă hotarnicul Prededici a ținut seama de vechile cărți de hotarnicie și zapisele logofătului Suțu, dînd suma stînjenilor din semnul statornic al moșiei Modruzești a Episcopiei Buzău, pe care semne să le statornicească, dacă toate părțile vor fi de acord; în caz de nemulțumire a vreuneia din ele sau dacă lucrarea lui Prededici

nu se va găsi bună, să raporteze Divanului pentru hotărîre asupra pricinii și a cheltuielilor de judecată. Totodată aceiași hotarnici să facă cercetare și cu privire la denumirea semnului, numit în hotarnica din 1795, Valea cu Socii, prin îndreptarea ce s-a făcut, înștiințîndu-se Divanul de rezultatul obținut. Partea care, la termenul fixat, nu se va prezenta la fața locului, nu va mai avea drept la nici o intervenție după această dată.

Ms 964, 75, f. 120-122; I.C. dos. 5216/839; vezi și nr. 1316.

1111. — 1843 dec. 8. — În pricina dintre Pashale Tămășescu cu serdăreasa Dumitrana Pleșoianca de la Pitești pentru o ogradă de pruni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 prin care fiul pîrîtei este apărat de cererea jeluitorului cu privire la plata banilor pentru nevîrstnicia lui; jeluitorul este obligat să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 76, f. 122-122 v; I.C. dos. 8993/838

1112. — 1843 dec. 8. — În pricina dintre moșnenii Dragoslăveni din jud. Muscel cu vistier Zamfir Borănescu tot de acolo pentru niște herăstraie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 în ceea ce privește herăstraiele, ca pîritul vistier să le stăpînească după cuprinsul contractului ce are de la jeluitori; cit despre cheltuieli și pagube, să facă cerere către înția judecătorie. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel către Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 77, f. 123-123 v; I.C. dos. 5149/839.

1113. — 1843 dec. 14. — În pricina dintre Velișco, fiul lui Dincă, Costandin Vilcănescu, Ilie fiul lui popa Ioan ș.a., din satul Pielești jud. Dolj cu Costache fiul lui Gheorghe și Nicolae fiul lui Ene Vilcănești pentru arenda moșiei Pielești, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, prin care fiecare în parte este obligat la despăgubirea arendașului din banii arenzii, pagubelor și cheltuielilor cu deosebirea însă ca jeluitorii să fie scăzuți din suma ce datorează arendașului cu banii ce se va dovedi că în adevăr au fost luați de acesta din venitul acelei moșii și să plătească atît pîrîților cit și arendașului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 78, f. 124-124 v; I.C. dos. 118/841.

1114. — 1843 dec. 15. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 mart. 5 cercetează pricina dintre Costandin Biță, Elenca și Catinca, moștenitorii răposatului Nicolae Nicolîță Iovipali cu casa pitarului Enache Stoenescu și cu casa răposatului Dincă Iovipale pentru moștenirea rămasă de la Maria Delienoaica; constatînd că împărțeaia făcută între moștenitorii răposatei Delienoaici în 1827 sept. 10, a fost iscălită de toți și «nedefăimată» de nimeni pînă în 1834 și că Dincă și fratele său Gheorghe Iovipale, deși nu au semnat-o atunci, fiind plecați, au recunoscut-o însă de bună după aceea. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca moșia Scăești din jud. Dolj să se împartă în două; jumătate să fie stăpînită de Stoenescu, potrivit contractului de

împărțeală, iar jumătate de Iovipălești ca și celelalte lucruri nemișcătoare ale răposatei Delienoaicii și jeluitorii să plătească moștenitorilor răposatului Stoenescu cheltuielile de judecată.

Doi membri fac opinie separată, unul fiind de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei numai în ceea ce privește împărțirea lucrurilor nemișcătoare, iar pentru venitul moșiei, tăierea pădurii, datoria de la slugerul Băluță și altele, dacă împricinații se vor socoti în drept, să se facă cercetare de judecătoria locală, iar celălalt fiind de părere ca moștenirea să se împartă între Enache Stoenescu și Costandin Biță, după învoiala dintre moștenitori și după «exoflisis».

Ms 964, 79, f. 125-127 v; I.D. dos. 14344/835 și I.C. dos. 9048/838.

1115. — 1843 dec. 17. — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului din 1842 în pricina dintre clucer Costandin Burchi cu păhărniceasa Maria Tătărăncă și «dohtoroaia» Ecaterina Exarhina pentru despărțirea moșiei lor, Rușii lui Asan, Înaltul Divan hotărăște ca hotărnicii să meargă din nou la fața locului și din semnele dovedite acolo prin carte de blestem și arătate pe planul căpitanului Salman, să măsoare 1800 stj. ai moșiei Rușii lui Asan din jud. Vlașca, punînd pietre la locul unde se vor împlini, între această moșie și moșiile Bălești și Milcoveni ale Mitropoliei; iar de acolo, întorcîndu-se înapoi, să dea clucerului Burchi 1000 stj., iar ceilalți 800 stj. ce mai rămîn, să-i alăture la moșie Copaciu a dohtoroaiei Exarhina. În caz că unele îmbunătățiri ale vreunei părți vor cădea în partea celeilalte, să se urmeze după canoanele hotărnicilor și povața pravilei. În ceea ce privește cererea clucerului pentru cheltuielile de judecată și venitul moșiei, este liber să se adreseze către înția instanță.

De asemenea polcovniceasa Condienoaia se poate judeca pentru călcarea ce zice că i se face moșiei sale Severinu dinspre moșia Copaciu.

Urmează opinia separată a doi membri din Divan, care găsesc cu cale să se dea mai întîi Mitropoliei cei 500 stj. ai ei din hotarul Bălești, apoi dovedindu-se că mai are moșie și în Milcoveni și Tuhani, să i se dea și acolo stîinjenii cuveniti; apoi să se măsoare 1800 stj. ai moșiei Rușii lui Asan din care să se dea mai întîi 1000 stj. clucerului Burchi și după aceea să se dea și dohtoroaiei Exarhina restul de 800 stj., pe care să-l alăture la moșia ei, Copaciu. Cît pentru îmbunătățiri să se urmeze după hotărîre.

Ms 964, 80, f. 128-131; vezi și nr. 720, 1003.

1116. — 1843 dec. 18. — În pricina dintre Radu Turbatu de la Măgura jud. Vlașca cu Stan Mistodie și nepoții lui pentru moștenire, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1839, ca averea Neacșăi să se împartă în șase părți din care două și partea sufletului, să le ia Dobra, soția lui Radu, după diată, iar celelalte patru să le ia copiii celorlalte patru surori moarte, adăugînd ca jeluitorul să dea foaie de cheltuielile făcute cu judecata moșiei, urmînd ca acestea, împreună cu venitul moșiei, să se împartă deopotrivă la toate părțile.

Ms 964, 81, f. 131-131 v; I.C. dos. 5190/839.

1117. — 1843 dec. 18. — În pricina dintre Ivan, Grigore și Sultana, frați Hăbudeni, cu stolnic Niculae Gorneanu și epitropii bisericii Enei

pentru banii din prețul moșiei Bitlanu jud. Ialomița și pentru alegerea aceluia hotar, Înaltul Divan hotărăște ca numitul stolnic, potrivit zapisului de cumpărare ce are de la frații Hăbudeni, care și-au vândut părțile lor răposatului paharnic Gorneanu și ținînd seama de hotărnicia răposatului clucer Șerbănescu, să-și deosebească la fața locului cei 710 stj. din moșia Bitlanu despre ceilalți răzeși, după anaforaua veliților boieri din 1827 apr. 11, întărită de Grigore Ghica vv. în 1827 oct. 23; apoi să deosebească prin pietre zestrea Sultanii Bărbăteaschii din acel hotar în sumă de 360 stj. de către partea stolnicului Gorneanu, iar pentru jumătate din venitul satului și a cîrciumii, care, deși vîndute pe jumătate răposatului paharnic Gorneanu, au fost totuși stăpînite numai de Sultana Bărbăteasca, să se facă socoteala și dîndu-se înscris, să se scadă din banii pe care stolnicul îi mai are de dat vînzătorilor pentru moșia cumpărat. De asemenea să se prețuiască venitul anual de la 1827 încoace, datorat de biserica Enei pentru cotropirea făcută în acel hotar. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa epitropilor bisericii, aceștia au drept de apel la Divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 82, f. 132-133 v; I.C. dos. 191/842.

1118. — 1843 dec. 18. — În pricina dintre serdar Costache Brăiloiu cu Lilea Teacu pentru arenda moșiei Păișanii, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 ca pîritul Lilea să stăpînească arenda acelei moșii pe toți cei trei ani pentru care s-a dovedit că a dat banii răposatei logofetese Brăiloiu, iar jeluitorul să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 83, f. 133-134; I.C. dos. 9019/838.

1119. — 1843 dec. 21. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Dumitru Șapcaliu din Buzău cu Anastase Cojocaru tot de acolo pentru călcarea unui loc, Înaltul Divan, pe temeiul mulțumirii ambelor părți, hotărăște ca «cîlenul» judecătoriei locale să meargă la fața locului, și, ținînd seama de zapisul jeluitorului din 1817 apr. 8, să deosebească locul acestuia de către cel al pîritului Anastase Cojocaru, după semnele arătate în acel zapis.

Ms 964, 84, f. 134-134 v; I.C. dos. 5162/839.

1120. — 1843 dec. 21. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Anastase Cojocaru din jud. Buzău cu Mihai Răpeanu tot de acolo pentru o butie cu rachiu, Înaltul Divan confirmă această hotărîre prin care pîritul este apărut de pretențiile jeluitorului, care va fi liber, dacă va voi să facă plîngere împotriva magistratului orașului, care i-a făcut «contrabant» acea butie cu rachiu, urmînd ca atunci să se lămurească dacă a fost vinovat pîritul sau acel Vasile pentru acuzarea ce i s-a adus că ar fi ascuns butia cu rachiu; iar jeluitorul să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 85, f. 135-135 v; I.C. dos. 5168/839.

1121. — 1843 dec. 22. — Infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840, în pricina dintre Maria, soția lui Ghiță Franțescu din jud. Teleorman, cu Dimitrie Athanasie, cumnatul său, pentru 70 stj. și 88 stj.

de moșie din Bărdești, vânduți de preteasa Stanca, mama jeluitorului, ginerelui ei Dumitru, Inaltul Divan hotărăște ca vânzarea celor 70 stj. să rămână desființată, deoarece pîritul nu a respectat condițiile din zăpîsul soacrei sale, cu data de 27 iulie 1833. În ceea ce privește cei 88 stj. vînduți de numita preteasă în 1836, tot ginerelui său, pentru plata datoriei de 4860 lei, deoarece jeluitorul nu a făcut nici o reclamație împotriva aceluia zăpîs, care este și adevărat de martori, Inaltul Divan hotărăște ca această vânzare să rămână bună asupra pîritului Dumitru.

Ms 964, 86, f. 135 v-136; I.C. dos. 1866/840.

1122. — 1844 ian. 21. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre Gheorghe, fiul Doichiței din Buzău, cu schitul Alunișul, metoh al Sf. Episcopiei Buzău pentru stăpînirea moșiei Moșești, hotărăște:

Să se urmeze întocmai anaforaia isprăvniciească din anul 1782 în care se vede alegerea stînjîenilor ce are a stăpîni fiecare în hotarul Moșești și după care alegere au rămas cu toții mulțumiți. Pentru stricăciunile pricinuite pădurii vechilul Episcopiei a arătat că le-a plătit jeluitorului, iar în ce privește pretențiile lui Gheorghe cu părtașii săi, să-și caute prin osebită judecată.

Ms 965, 1, f. 1-1 v.

1123. — 1844 ian. 21. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre al treilea logofăt Matei Mușceleanu, Costache Mușceleanu și Elenca Cireșanca, moștenitoarea lui Niță Cireșanu, cu 26 familii din Buzău pentru 657 stj. moșie din moșia Mușcelul-Dării, și pentru 124 stj. vînduți de tatăl jeluitorului, hotărăște: cumpărătorii, în număr de nouă, dovediți că au cumpărat înainte de vânzare către jeluitori, să-și stăpînească acele locuri înfundate. Celelalte douăzeci și șase de familii ce s-au dovedit că au cumpărat după aceea, rămîn datoare a răspunde drepturile proprietărești; pentru vorbele că Mihalache ar fi avut mai multă moșie și că jeluitorii se însărcinează, cu a lor cheltuială, să deosebească cumpărătoarea Mușcelenilor, să se adreseze la prima instanță de judecată. Pentru că această hotărîre s-a dat în lipsa moștenitorilor lui Mihalache Mușceleanu, aceștia au dreptul de apelație la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 9999/837.

1124. — 1844 ian. 26. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Alecu Broșteanu din jud. Gorj cu Dumitrache Milescu din jud. Dolj pentru răscumpărarea moșiei Otești din Vlcea, vîndută de Zamfirache Broșteanu către răposatul Milescu, moșie ce era zestre a soției sale și pentru care nu a pus «andipricon», hotărăște:

Elenca Broșteanu să stăpînească moșia Otești ca zestre a sa, iar jeluitorii cumpărători să-și ia banii înapoi de la pîritul vînzător; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîriților, moștenitorii lui Milescu au dreptul de apelație la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 3, f. 3 v-4; I.C. dos. 10012/837.

1125. — 1844 ian. 26. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Popa Pătru și Zmaranda și ceilalți moșneni de la Izvorul Oneștilor din jud. Mehedinți cu răposatul Mihai Izvoranu pentru stăpînirea moșiei și a morii de pe ea, hotărăște: pîritul Izvoranu să stăpînească moșia și moara care s-a dovedit că este pe partea sa de stînjiți după hotărnicia făcută de Ștefan Hotăranu și Dinu Giurescu din anul 1834. Pîritul să plătească jeluitorului cheltuiala facerii acelei mori după cum a găsit cu cale Isprăvnicatul și jeluitorul să plătească pîritului 1571 lei, cheltuielile judecătii.

Ms 965, 4, f. 4-5; I.C. dos. 9042/838.

1126. — 1844 febr. 16. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre moștenitorii slugeresei Maria Borănescu cu sora ei medelniceasa Catinca Rafailoia pentru călcarea moșiei Rîmnicea din jud. Rîmnîcu Sărat, hotărăște: prin judecătoria locală să se statornicească hotărnicia lui Vasile postelnicul, făcută întocmai după trăsurile din hotărnicile din 1765 și 1783 și să se definească semnele despărțitoare prin punerea pietrelor de hotar între moșiile părților prigonitoare.

Ms 965 5, f. 5 v-6; I.C. dos. 8995/838.

1127. — 1844 febr. 16. — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Comisia casei răposatilor frați Nani cu logofătul Ștefan Bibescu pentru datorie de 37500 lei, hotărăște: logofătul Bibescu să fie apărut de plata acelor bani deoarece din scrisorile sale se face dovadă că a plătit banii tovarășiei după împuternicirea ce i-o dăduse Polihronie prin contractul arătat lui Nicolache Hagi Enuș, unul din tovarășii casei Nani; Comisia, pe lîngă plata cheltuielilor și a celorlalte pagube, hotărîte de Divanul Craiovei, va mai plăti încă 2000 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 6, f. 6 v-7; I.C. dos. 9004/838.

1128. — 1844 febr. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre logofătul Ștefan Bibescu cu serdar Fratoștițeanu și cu Ecaterina Cimbrovski pentru răscumpărarea cu protimisis a moșiei Vărbița din jud. Mehedinți, vîndută de pîrită către Radu Fratoștițeanu, hotărăște: logofătul Ștefan Bibescu să stăpînească moșia Vărbița, întorcînd prețul vînzării de lei 32000, nu cel de 35000 trecut în zapisul vînzării, întrucît din răspunsul dat de pîrită s-a dovedit că prețul cel adevărat este de lei 32000, iar prisosul de 3000 lei a fost numai «o mijlocire» ca să depărteze pe cei cu «cădere de protimisis».

În privința cheltuielilor de judecată, jeluitorul Bibescu să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 965, 7, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 5189/839; vezi și nr. 765, 943.

1129. — 1844 febr. 23. — Înaltul Divan, în pricina dintre Luxandra, fiica răposatului Gheorghe Spiru din Cerneți, cu Hristodor Cutcutache, supus cesaro-craiesc pentru lei 17000, ce are a lua de la tatăl jeluitoarei, hotărăște: să se cerceteze prin judecătoria locală averea rămasă pe urma defunctului părinte al jeluitoarei, dacă aceasta a primit moștenirea tată-

lui său și de cele aflate, să facă cunoscut Divanului spre a se desluși dacă pîritul poate avea dreptul de a se despăgubi de la jeluitoare.

Ms 965, 8, f. 9-9 v; vezi și nr. 1094.

1130. — 1844 febr. 23. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moșnenii Rășinari din jud. Gorj cu Smaranda Mlădinoaica din Craiova pentru 250 stj. moșie din hotarul Rășinari ce îi are de zestre, hotărăște: pîrita Smaranda să ia în stăpînire acei 250 stj. moșie ce s-au dovedit că sînt zestrea ei, fără să întoarcă banii, împreună cu venitul lor; pentru cei 63 stj. ce cere a-i răscumpăra cu protimisii și pentru care nu a mai avut judecată, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Jeluitorii să plătească pîrite și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 9, f. 10-11; I.C. dos. 1881/840.

1131. — 1844 mart. 8. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1842 în pricina dintre Episcopia Buzău cu Ioan Predidici pentru plata planurilor moșiilor Episcopiei, conform contractului ce au încheiat, hotărăște: să se urmeze hotărîrea Divanului Civil, adică Episcopia să plătească planurile ce i le-a lucrat, iar pentru moșia Pîrscovu și Cîrlomănești, la care a fost orînduit pîritul și hotarnic, să desăvîrșească aceste planuri și apoi să i se plătească după tocmeala încheiată; pentru cheltuielile judecății să fie apărută Episcopia, întrucît pîritul a ținut zălogite moșiile. Relativ la banii ce pîritul rămîne a mai primi pentru planurile ce le-a dat, Episcopia să-i plătească după îndatorirea pravilei împreună cu dobînda de cînd s-a «teslizatisit» acele planuri și pînă cînd se vor răspunde.

Pentru celelalte cheltuieli, ce le mai pretinde pîritul, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 965 10, f. 11 v-12; I.C. dos. 116/842.

1132. — 1844 mart. 15. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre banul Alex. Filipescu cu băneasa Zoița Văcărescu și aga Alexandru Belu pentru pagubele pricinuite la moșia Jilava și cheltuielile urmate în cursul judecății pentru despărțirea acelei moșii, hotărăște:

Jeluitorul Filipescu să se despăgubească de lei 25600, prețul giuvaerului «gherlant», de la moștenitorii Văcărești cu dobînda «pravilnică» de la hotărîrea Tribunalului. Băneasa Văcărescu se îndatorează să plătească cu dobînda lor 3500 lei plus 1000 lei dați hotarnicului Hafta și 1000 lei cheltuielile hotărniciei din 1814, 2500 arenda vînzării podului și 2500 dobînda acestora, 32 galbeni după cercetarea ce se va face la fața locului; să fie apărută de venitul de cîștig de la cîrciumi și băcării ce se va fi dobîndit de la clăcașii stăpîniți mai mult de casa răposatului ban Văcărescu. Apoi relativ la venitul podului și cîrciumii pe anii 1841 și 1843, cuvenit banului Filipescu, să se cerceteze de șapte «cileni» ai judecătoriei, spre a se dovedi dacă stricăciunea podului a provenit din neglijarea arendașului, ori a epistatului bănesei. În privința a 3260 lei, a clăcii și celelalte drepturi ale moșiei de la 12 clăcași, precum și asupra

venitului a două circiumi să se urmeze hotărîrea judecătorei și a Divanului Civil.

Ms 965, 11, f. 13-14; I.C. dos. 100/844.

1133. — **1844 mart. 17.** — Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre postelnicul C. Plaghiano cu logofătul Dimitrie Hrisoscoleu, episcopul spitalului Gherlași din Buzău și polcovnicul Dumitrache Orășanu, părtașul și vechilul moșnenilor Cîndești și Hagi Chircor, Hagi Aprian pentru călcarea moșiilor Petrești și Cîndești, hotărăște: părțile prigonitoare să-și ia cîte un boier hotarnic care, mergînd la fața locului și începînd cu măsurătoarea din linia despărțitoare a moșiei Timboești, să aleagă suma stîngenilor moșiei Cîndești după hotarnicele cele vechi; de acolo să aleagă stîngenii moșiei Petrești, iar cei ce vor rămîne pînă în moșia Guțești se socotește a fi trupul moșiei Tăulești; să statornicească trupurile moșiilor dînd alegere la mîinile prigonitoarelor părți, spre încetarea prigonirii.

Ms 965, 12, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 1890/840, 133/844.

1134. — **1844 apr. 4.** — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Matache Paraschivescu, Ilie Vrăbiescu și D. Diamandi, foștii mădulari ai magistratului de la Brăila, cu Manolache Roată pentru despăgubirea rezultată din contractul acsizurilor acelui oraș și hotărăște ca jeluitorii să despăgubească pe pîrit de banii ce rîu i s-au luat sub numirea acelei pagube pricinuite cu ultima vînzare prin mezat a acsizurilor și să-i mai plătească și 2553 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 13, f. 15v-16; I.C. dos. 5178/839.

1135. — **1844 apr. 5.** — Înaltul Divan, în pricina dintre clucerul Gheorghe Urdăreanu cu serdarul Costache și pitarul Antonie Greceanu, frați, pentru stăpînirea moșiei Burnazu din jud. Buzău și a unei părți de loc vîndută de către unul din frați, Matache Greceanu, hotărăște:

Ciucetii Urdăreanu, cîrmonul ceaușului Hristache Chirculescu, să stăpînească moșia Burnazu, cunoscîndu-se bună acea vînzare cu «andipricon»; în ce privește locul din orașul Rîmnic, acesta nu face parte din trupul moșiei Bălțați, ci din moșia domnească a orașului, care merge pînă în apa Rîmnicului. Pîrîții să plătească jeluitorului și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 14, f. 16-17; vezi i nr. 991.

1136. — **1844 apr. 18.** — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 în pricina dintre epitropia spitalului m-rii Colțea cu moșnenii Maltezi și Episcopia Argeșului pentru hotărînicia părților de moșie ce au în moșia Stelnica din jud. Ialomița și hotărăște:

Boierii hotarnici, punînd în față carlea de hotărînicie a 12 boieri din 1689 (7197) și pornind din hotarul m-rii Mîslea, să aleagă la fața locului mai întîi stîngenii spitalului Colțea, arătați în numita hotărînicie, cît și în cea a 6 boieri din 1715 (7223), apoi stîngenii cuveniți moșnenilor Maltezi; dacă suma acestora nu va ieși, atunci să se cerceteze trăsurile moșiei

marii Mislea care se bănuiește a fi călcat moșia Stelnica și să facă îndreptare, arătînd și Divanului cele constatate.

Ms 965, 15, f. 17 v-18 v.

1137. — 1844 apr. 19. — În pricina dintre Barbu Dobroneanu din Boșotenii jud. Romanați cu Ioan, Pătru și Costandin, frați Nănulești din Puțuri, pentru vînzarea a 30 stj. moșie din hotarul Albota de Jos de către cei dintîi către cei din urmă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca pîrîții să stăpînească acei stîinjeni de moșie, pentru că au dat banii hotărîți; chiar dacă nu ar fi dat banii, tot au dreptul de a stăpîni stîinjenii, deoarece jeluitorul nu a făcut judecată în sorocul de 5 ani, după cum legiuiește pravila pentru vînzările de lucruri nemîșcătoare, primind de la jeluitor și cheltuielile de judecată.

Doi din membrii Divanului sînt împotriva acestei hotărîri, deoarece nu există zapis de vînzare, ci hîrtia arătată poate fi luată ca o simplă însemnare, fiind de părerea Tribunalului Romanați.

Ms 965, 16, f. 19-20; I.C. dos. 5179/839.

1138. — 1844 apr. 21. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din București din 1842 în pricina dintre Gheorghe Pitișteanu din satul Pitișteanca jud. Ilfov cu paharnicul Ioan Chirișescu pentru călcarea de moșie. Se hotărăște ca amîndouă părțile prigonitoare să-și aleagă hotarnici care, de față cu părțile și cu vecinii răzeși, punînd în față harta răposatului paharnic Hafta, precum și hotărîrea întîiului Divan din 1809, să înceapă la fața locului măsurătoarea de la trăsura din Braniște, din piatra moșiei Porcești de va fi netăgăduită; să dea lui Pitișteanu stîinjenii cuprinși în hotărîrea stolnicului Grigore Asan din 1801, precum și 64 stj. cuprinși în învoiala arătată în hotărîrea întîiului Divan, și unde se împlinesc stîinjenii acolo e drumul ce merge spre Țichila și pe care l-a arătat Pitișteanu la celelalte trăsuri după învoiala din 1809. Să fie apărât paharnicul Chirișescu de cheltuielile de judecată.

Ms 965, 17, f. 20 v-21 v; I.C. dos. 163/842.

1139. — 1844 apr. 22. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Judecătoriei Buzău din 1837 în pricina dintre preotul Ioan și fiii săi din satul Clociți cu preotul Mușat, Ulidea și Dumitrașco și alți părtași moșneni Ghizdeni pentru stăpînire de moșie în Ghizdita, hotărăște: părțile să-și ia hotarnici care, cu ei și vecinii răzeși, după anaforaua veliților boieri din anul 1800, să aleagă la fața locului 333 stîinjeni ai moșnenilor Ghizdeni și ce va mai rămîne să se dea și moșnenilor Cojocesci; cele 19 pogoane vie să le stăpînească Cojocescii fiind ale lor. Să se cerceteze scrisorile de cumpărătoare de la Ghizdeni ale boierilor Dedulești, ca să se scadă din stîinjenii acestora, fiind bănuială că au intrat în partea acestora, cu stîinjenii vînduți. Pentru că moșnenii Cojocesci au fost lipsă la darea hotărîrii, au dreptul de apelație la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 18, f. 22-22 v; I.C. dos. 10015/837.

1140. — 1844 apr. 25. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Alecu Florescu, Teodorache Costiiescu, căpitan D. Ciocîrdia, Pană Glodeanu și Nic. Costandin cu polcovnic Iancu

Cîmpîncanu pentru împresurarea moșiei Cremenea din jud. Buzău, a celui din urmă și hotărăște: părțile prigonitoare să-și ia boieri hotarnici și inginer care, însoțiți de «cilenul» judecătoreiei, față cu răzeșii și vecinii să cerceteze toate documentele părților prigonitoare și ale vecinilor răzeși și, lămurind suma stînjienilor cuprinși în fiecare document, să facă și încercare pe fața pămîntului prin «trăsuri» cu stînjeni, după orînduiala hotărnicilor. Să se ridice un plan al trupurilor de moșie și să se înfățișeze la Divan cu deslușire spre a se putea da hotărîre asupra pricinii.

Hrisov din 1619 (7127) pentru moșia Gomoești.

Ms 965, 19, f. 23-24.

1141. — 1844 mai 9. — Inaltul Divan, în pricina dintre Zinca Dădina, epitroapa fiicei sale Efrosina din Rîmnicu Vilcea, cu pitar Mihailache Urumolu, fostul epitrop ce fusese lăsat prin diată de soțul jeluitoarei, pentru datorii și lei 1928 parale 10, cheltuielile judecătii, hotărăște ca să se urmeze în totul «puncturile» din hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, întrucît epitropia a fost dată jeluitoarei prin hotărîre judecătorească. împreună cu catagrafia de averea soțului său.

Ms 965, 20, f. 24 v-25; I.C. dos. 124/843.

1142. — 1844 mai 17. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Zmaranda Piciuleasa de la Osica jud. Romanai cu Marghioala Lenș pentru 10 suflete de țigani, hotărăște: pîrita să întoarcă banii prețului cumpăraturii acestor țigani cu dobînda lor, întrucît nu a putut face dovadă dacă țiganii sînt de zestre, sau expică deoarece nu a adus foaia de zestre. Pentru cheltuielile de judecată să se adreseze la prima instanță.

Ms 965, 21, f. 25 v-26 v; I.C. dos. 5177/839.

1143. — 1844 mai 17. — În pricina dintre Iancu și Arghira, copiii răposatei Luxandra Greceanu, cu aga Dimitrie Greceanu pentru hotarul moșiei Greci din spre hotarul moșiei Căldărușanca a m-rii Căldărușani, Inaltul Divan hotărăște ca să se urmeze întocmai hotărîrea paharnicului Gh. Măcescu și pe baza ei numitul paharnic să statornicească la fața locului semnele cuprinse în ea prin pietre de hotare.

Ms 965, 22, f. 26 v-28 v; I.C. dos. 106/843; vezi și nr. 836, 905.

1144. — 1844 mai 19. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Anica, soția răposatului Raicu, gînerele lui Iordache Sărdănescu din Gorj, cu Corneliu, fiul răposatului medelnicer Răducanu Sărdănescu, pentru părțile de moșie din Sărdănești și Copăcelu, astfel: împricinații să-și stăpînească părțile de moșie așa cum s-au ales de Carada prin hotărnicia din 1820, întărită de Alex. Suțu vv.; hotarul Copăcelu fiind stabilit că a fost stăpînit numai de moșul pîritului și de pîrit, rămîne numai în stăpînirea lui Corneliu.

Jeluitoarea nu va plăti cheltuielile de judecată, dacă nu va mai face apelație.

Ms 965, 23, f. 28 v-30; I.C. dos. 5185/839.

1145. — 1844 mai 23. — Înalțul Divan, în urma hotărârii Divanului Civil din 1842 în pricina dintre moșnenii Băseni din Teleorman cu slugerul Sandu Depărățeanu pentru stăpânire de moșie, decide: ambele părți cu hotărnicii lor să cerceteze la fața locului dacă slugerul Sandu, prin hotărnicia din 1815, a stabilit părțile jeluitorilor după sineturile ce au și dacă în acele două părți ce le-au dat intră și jumătatea de moș pentru care s-au învoit din 1780; dovedind că deosebirea acelor doi moși este după sineturile lor, să-și statornicească deosebirea făcută la hotărnicia din 1815. Constatându-se că în afara celor doi moși se cuvine jeluitorilor și acea jumătate de moș după zapisul arătat, cumpărată de slugerul Sandu, atunci hotărnicii să cerceteze și în ce priveșie tăierea pădurii. Dacă se va dovedi că aceasta au făcut-o jeluitorii pe jumătatea părții slugerului, să înștiințeze Divanul spre a se încheia definitiv pricina.

Ms 965, 24, f. 30-31 v.

1146. — 1844 mai 23. — Înalțul Divan, în pricina dintre Vasile Persinoiu din Tiia jud. Romanai, cu frații săi pentru împărțirea venitului părților de frăție ce au în hotarul moșiei Tiia, confirmă hotărârea Divanului Craiovei din 1839 ca pîrîtul să stăpînească cinci ani acea moșie după anaforaua din 1840, cum a stăpînit-o și jeluitorul, iar cînd se va împlini acel termen, să se împartă moșia luîndu-și fiecare în stăpînire partea ce i se cuvine; pentru produsele din care zice jeluitorul că s-a împărțit și pîrîtul din venitul anului 1833, să-și caute dreptatea prin altă judecată osebită, după cum se arată în anaforaua judecătoreiei. Pîrîtul să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 965, 25, f. 32-32 v; I.C. dos. 5196/839.

1147. — 1844 mai 27. — Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Popa Pătru, Ghiță Costea, Dumitru Badea, fiul lui Mihai, Pătru, Marin Roși din Pișcoi jud. Gorj, cu Marin Budulan și cetașii săi și Ion, fiul lui Lazăr, cu cetași săi pentru moșie și hotărâște: să se urmeze stăpînirea moșiei după hotărnicia din 1752 (7260) și aceea din 1837, făcută de Răducanu Busuioceanu și Dumitru Horezeanu. Jeluitorii să dea pîrîților acei 96 stj. pe care i-au călcat. Hotărnicii să meargă de «iznoavă» la fața locului și să pună pietre de hotar. Jeluitorii să plătească pîrîților venitul acelor stîmjeni din anul 1821 pînă cînd vor trece în stăpînirea lor și nu din anul 1800 cum se arată în hotărîrea Divanului Craiovei. Pîrîții să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată și cele pricinuite cu transportul hotărnicilor a doua oară.

Ms 965, 26, f. 32 v-33; I.C. dos. 1883/840.

1148. — 1844 mai 30. — Înalțul Divan confirmă anaforaua Tribunalului Gorj și hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Ion Șchiopu, Ioviță, frați, Dinu Cîrstea și Ștefan, frați, din satul Izvoarele jud. Gorj cu Ancuța, soția răposatului Const. Grosăreanu, pentru o curea de moșie, o vie și livadă de pruni din Costești, vîndute de Ion Ciucă, vărul jeluitorilor, soțului pîritei. Dacă mama vînzătorului nu voiește să restituie banii cumpărătorului și să-și ia moșia, jeluitorii să restituie vînzătorului luînd în stăpînirea lor moșia, via și livezile de pomi, întrucît para-

grafia protimisulului nu a trecut, căci acestea au intrat în posesia cumpărătorului numai de 7 ani, iar nu de 13 ani, data zapisului.

Ms 965, 27, f. 33 v-34 v; I.C. dos. 1830/840.

1149. — 1844 mai 30. — Înaltul Divan, în pricina dintre stolniceasa Bica Lahovari cu moștenitorii răposatului polcovnic Zamfir Caluda din Cerneți pentru cotropirea de moșie la Ciorobăreni, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 ca pîrîții să stăpînească în moșia Ciorobăreni după zapisul de învoială a lui N. Poenaru din 1792, din puntea veche la vale în părți egale, iar cel din deal, două părți jeluitoare și o parte pîrîții, precum și livezile de pruni, fin, braniște, cîrciumă și alte namestii, ce a arătat tatăl pîrîților că sînt făcute de moșul său. De asemenea pîrîții să ia în stăpînire și cele făcute de soțul jeluitoarei ca niște lucruri clădite pe loc străin împreună cu venitul lor, moșia fiind în de-vălmășie. Jeluitorul să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 965, 28, f. 34 v-36 v; I.D. dos. 11639/836 și I.C. 13196/836, 144/842.

1150. — 1844 mai 31. — Înaltul Divan, în pricina dintre postelniceasa Sevasti Arghiropolu cu moșnenii Tereujani, Tândălești, Piscoeni și Fălcești din jud. Gorj pentru tăiere de pădure, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca ambele părți să-și ia cîte un boier hotarnic care, de față cu numiții împincinați și cu vecinii razeși, să facă cercetare la fața locului și alegerea semnelor despărțitoare ale moșiei postelnicesei de către a pîrîților și numărătoreea pădurii tăiate. Vinovații vor plăti stricăciunea acelei păduri și cheltuielile de judecată părții care va avea dreptate.

Ms 965, 29, f. 36 v-37.

1151. — 1844 mai 31. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vîrnelmicesc din 1836 în pricina dintre creditorii emanetari ai lui Manole Guțu și Teodora, soția sa cu Elenca Cîrceanca pentru jumătate moșie de la Baia de Aramă din jud. Mehedinți, ce hotărăște:

1). Elenca Cîrceanca nu poate avea pretenție asupra acestei moșii, întrucît tatăl său, serdar Pîivu Merișanu, vînzînd acea moșie, a pus mamei sale «andipricon» o vie la Drăgășani pe care Elenca o are în stăpînire.

2). Teodora Guțuleasa nu poate avea pretenție de protimisis sub motivul zestrei sale, deoarece în 1828, cînd s-a judecat soțul său cu creditorii, acea moșie nu a fost trecută între cererile sale de zestre.

3). Această jumătate moșie de la Baia de Aramă se va vinde spre despăgubirea creditorilor lui Manole Guțu.

4). Nu se ia în considerare cererea vechilului pîrîtei că logofătul Grigore Grădișteanu, în calitate de creditor al lui Guțu, nu poate lua parte la cercetarea pricinii, deoarece acesta a declarat că nici el nici soția sa nu sînt creditori.

5). Jeluitoarea Cîrceanca, neluînd parte la judecată poate face apelație în timp de 8 zile, după care Divanul va intra în de «iznoavă» cercetare sau să facă apelație la domn în termen de o lună.

Cu această hotărîre nu sînt de acord doi membri ai Divanului.

Ms 965, 30, f. 37 v-40; I.C. dos. 13207/836 și 142/843.

1152. — 1844 iun. 2. — În pricina dintre Sindicatul Obștii creditorilor casei căminarului Moshu cu casa răposatului Nițu Pitișteanu pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 prin care se orînduia ca părțile să-și ia hotarnici. Împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, după hotărnicia a 12 boieri din 1676 (7184), și cea din 1697 (7205) și alegerea din fața locului din 1783, precum și zapisul de învoire dat de m-rea Radu Vodă, să cerceteze hotarul moșiei Bora sau Macavei din spre moșia Balaciu de Sus și de Jos din jud. Ialomița a Piteștenilor, cît și marginea moșiei Padina. În urma acestei cercetări se decide ca hotarul moșiei Bora, după alegerea hotarnicului Greceanu, fiind bine stabilit și că acel stîlp al lui Vasilache fiind pus la locul său, să se urmeze întocmai.

Cît pentru veniturile acelei călcări și cheltuielile de judecată, să se urmeze hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

Ms 965, 31, f. 40-41 v; I.C. dos. 5199/839.

1153. — 1844 iun. 7. — În pricina dintre Tarsița Brădeasca cu Tica Coșarin din Cerneți pentru răscumpărarea a 147 stj. moșie pe baza dreptului de protimisis al vecinătății, întrucît jeluitorul nu fusese de față la ultima judecată din cauza boalei și nici acum nu s-a prezentat, Inaltul Divan hotărăște să se urmeze în totul hotărîrea Divanului Craiovei și a judecătoriei, care rămîn definitive.

Ms 965, 32, f. 41 v-42.

1154. — 1844 iun. 9. — Inaltul Divan, în pricina dintre serdar Iosif Clinceanu cu Nicolae Retezeanu din Mehedinți pentru stricăciunile și pagubele pricinuite prin «tăierea unei cîrciumi și a unui șopron», confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca jeluitorul nefiind nici de data aceasta la judecată, să despăgubească pe pîrît de pagubele pricinuite, conform hotărîrilor anterioare.

Ms 965, 33, f. 42-42 v; I.C. dos. 10036/837.

1155. — 1844 iun. 14. — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Malciu și părtașii săi moșneni Pupezeni din Ialomița cu logofătul Mihail Rădulescu, episcopul bisericii Sf. Vineri, pentru împresurarea moșiei Pupezeni, hotărăște ca biserica Sf. Vineri să stăpînească în trupul moșiei Pupezeni 500 stj. după sineturile ce are pe lângă moșia Alexeni, iar Ghiță Malciu și părtașii săi să-și caute acei 85 stj. pe lângă hotarul Uluiți. Veniturile ce le-au luat numiții Mălcești de pe moșia Pupezeni, proprietatea bisericii, să fie cercetate la fața locului și cu banii dovediți că i-au luat aceștia, să fie despăgubită biserica. Fiindcă această hotărîre a fost dată în lipsa lui G. Malciu, acesta are dreptul de apelație în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 34, f. 43-44; I.C. dos. 9990/837; vezi și nr. 422.

1156. — 1844 iun. 16. — Confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Stan Nisipeanu din Vilcea cu moșnenii Nisipeni pentru hotărnicia din 1835 prin care i s-au ales părțile de moștenire și cumpărătoare, Inaltul Divan hotărăște: părțile «prigonitoare» să-și ia hotarnici la fața locului, să cerceteze hotărnicia lui Costandin Lațcu din

1835 dacă este făcută după sineturile ce le au, să dea înscris, ambelor părți, iar de o vor găsi «abătută» să facă hotărnicii «de iznoavă» cercetare; dacă părțile se declară mulțumite să pună pietre de hotare, în caz contrar să facă numai semne și, cu alegerea făcută, să se înștiințeze Divanul spre a da hotărîre desăvîrșită.

Ms 965, 35, f. 44 v-45.

1157. — 1844 iun. 17. — Înaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Ghelmegei din Mehedinți cu Ivancea Gheorghiovici, pentru venitul a 500 stj. moșie, luați de la Dumitru Ghelmegeanu și că acesta n-ar avea decît 31 stj., o vie și pometuri, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca pîritul să-și ia venitul părților de moșie ale răposatului Vasile Ghelmegeanu, soțul cel dintîi al nevestei lui Dumitru Ghelmegeanu pînă la 1836, de cînd a luat-o cu arendă. Cercetarea venitului să se facă de unul din «cilenii» judecătoriei locale cu carte de blestem și să se plătească de către moșneni începînd cu anul 1836, cînd a intrat în arendă și pînă la expirarea termenului. De asemenea să se stabilească și întinderea stăpînirii ce a avut Ghelmegeanu și de va fi mai puțin decît 500 stînjeni, proprietarul să asigure pe arendaș cu venitul acelor stînjeni lipsă. Dacă moșnenii se vor simți «călcați» de casa lui Ghelmegeanu își vor căuta dreptatea prin altă judecată; jeluitorii moșneni vor plăti lui Ivancea arendașul și cheltuielile judecății.

Ms 965, 36, f. 45 v-46; I.C. dos. 1836/840.

1158. — 1844 iun. 17. — Înaltul Divan, în pricina dintre vistierul Costandin, Manolache Vilciu și cetașii lor moșneni Bălțați și Mitropolie cu Alecu Izvoranu și casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru călcarea moșiei Bălțați din jud. Mehedinți, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, ca părțile prigonitoare să-și aleagă hotărnicii care să înceapă la fața locului măsurătoarea de la lacul lui Dragne; de aci în sus să se dea Mitropoliei 325 stj. apoi, tot de acolo, la vale să se dea 675 stj. vistierului Costandin, 464 stj. moșnenilor Bălțați și 584 serdarului Izvoranu, care la un loc fac 2048 stj. pentru toate părțile «prigonite» pînă în muchia văii Flășii; să dea fiocăruia sumă stînjenilor după hotărnicia din 1794 ca să stăpînească fiecare partea sa de moșie, apoi să pună pietre despărțitoare între fiecare pârtaș și să le dea cărți de hotărnicie, după aceasta să se stabilească pagubele pricinuite prin călcarea ce au făcut unii față de alții și să se înainteze judecătoriei spre cercetare.

Ms 965, 37, f. 46 v-49 v; I.C. dos. 5132/839; vezi și nr. 712, 879, 974.

1159. — 1844 iun. 20. — Înaltul Divan, în pricina dintre Elenca Bălăcescu de la Barboși-Mehedinți cu ginerele său, pitarul Costandin Monțescu, pentru moștenire, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca pîritul Monțescu să stăpînească părțile de moșie date ca zestre de către Marica Săvoaica și de către Elenca Bălăcescu întocmai după înscrisurile ce are și după anaforaua Tribunalului; Elenca Bălăcescu, ca moștenitoare a mamei sale să stăpînească numai părțile de moșie și celălalt avut ce se va dovedi că a rămas mamei sale la moartea Nedei, soția pîritului; jeluitoarea este obligată să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului se opun acestei hotărâri pe motivul că după moartea fiului Maricăi Săvoiu «partea sufletului său» să rămână Ilincăi, fiica pitarului Constantin Monțescu, iar Marica Săvoiu să moștenească de la fiul său numai ceea ce fiul moștenise de la tatăl său.

Ms 965, 38, f. 50-51; I.C. dos. 5169/839.

1160. — 1844 iun. 26. — Înaltul Divan, în pricina dintre banul Alex. Filipescu, băneasa Zinca Văcărescu și aga Alex. Belu cu căminăreasa Anica Băbeanu pentru călcarea moșiei Jilava din jud. Ialomița, confirmă hotărârea Divanului Civil, ca amîndouă părțile să ia boieri hotarnici care, mergînd, prin carte de blestem, să cerceteze la fața locului, atît locul pietrelor ce s-au scos, cît și vechea stăpînire și dovedindu-le, să statornicească acele locuri cu punere de pietre spre încetarea «prigonirii». Lungimea moșiei să înceapă de la piatra ce s-a stabilit că desparte aceste două hotare pînă în hotarul moșiei Boldeștilor. Hotarnicii să cerceteze și venitul călcării și tot cu ajutorul cărții de blestem să dovedească suma celui venit, pentru ca partea care a făcut încălcarea să plătească despăgubiri. Acte din 1650 — 1786.

Ms 965, 39, f. 51-54; I.C. dos. 5222/839, dos. 124/844.

1161. — 1844 iun. 27. — În pricina dintre praporcic Alecu Beștelei și iuncărul Apostol Beștelei din Cîmpulung cu pitarul Iancu Sevastian din Vilcea pentru «defăimarea» diatei soției pitarului, Înaltul Divan confirmă hotărârea Divanului Craiovei din 1838 ca pitarul I. Sevastian să stăpînească 100 stj. moșie în hotarul Căzănești cu acareturile și via numai cît va fi în viață, precum a fost scris în diată mai înainte ca aceasta să fie refăcută; nici o parte nu va suporta cheltuielile judecății.

Ms 965, 40, f. 54 v-55; I.D. dos. 4132/839 și I.C. dos. 9021/1838.

1162. — 1844 iun. 27. — În pricina dintre moșnenii Borcănești și Nenciulești din Buzău cu serdarul Dimitrie Sărățeanu pentru stăpînirea moșiei Mușcelul-Sărății, Înaltul Divan confirmă hotărârea Divanului Vremelnicesc din 1840, ca jeluitorii să dea pîritului ce se cuvine de drept din această moșie, iar moșnenii să stăpînească cele 12 pogoane vie și pruni în Mușcelul-Sărății după zapisele ce au. De asemenea jeluitorii să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Hotărârea fiind dată în lipsa pîritului, acesta are dreptul să se prezinte la Divan cu apelație în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 41, f. 55-56; I.C. dos. 1860/840.

1163. — 1844 iun. 28. — Confirmînd hotărârea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre moșnenii Vulturești din jud. Mușcel cu moșnenii Cîndești pentru călcare de moșie, Înaltul Divan decide:

Moșnenii Cîndești să stăpînească «codrul de loc», plătindu-se pîritilor și venitul de pe acel loc pe 4 ani de cînd au intrat «cu silnicie» în stăpînirea lui, precum și cheltuielile de judecată.

Zapise din 1713 (7221), 1716 (7224), 1765 (7277).

Ms 965, 42, f. 56-57; I.C. dos. 1856/840.

1164. — 1844 aug. 9. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Gheorghe, Vasile, Petre cu cetașii lor moșneni Pietrari din plaiul Pîrscovului jud. Buzău cu Maria, soția răposatului Anastase Posmangiu din satul Pietrari, pentru un zapis de învoire și de împărțirea moșiei pe care jeluitorii voiau să-l anuleze și hotărâște:

Intrucît acest zapis și-a dobîndit valabilitatea, Maria, soția răposatului Anastase Posmangiu, să stăpînească stîinjenii după zapisul de învoială de la cei ce figurează în zapis, iar pentru cheltuielile pricinuite în timpul judecării, pe care le cere jeluitoarea, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 965, 43, f. 57 v-58 v; I.C. dos. 5176/839.

1165. — 1844 aug. 11. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ștefan Șărdan din satul Dobrunu jud. Romanați cu Zinca, fiica răposatului Drăghici Dobriceanu, Bălașa și Marica, surori, pentru împărțirea averii părintești și a răposatei Catinca, sora lor, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca Mihai Birzan, soțul Zincăi, să stăpînească pe lingă luorurile date zestre soției sale și din moșia Dobrunu a patra parte, partea ei și a patra parte din partea răposatei Catince; din moșia Dobriceni și Bobicești și din ceea ce vor scoate de la casa Enușeștilor, cuvenite răposatei Catince, a treia parte o vor împărți în patru cele patru surori, luînd pîritul Birzan a patra parte precum și pe Mihai țiganul Catincăi, pe care prețuîndu-l, va rămîne la una din surori despăgubind pe celelalte. Zinca, soția lui Birzan, să ia și a patra parte din cheltuielile arătate în anafaraua Tribunalului, apoi toți să facă pomenirile Catincăi rămase nefăcute, îndatorînd pe jeluitor a plăti și cheltuielile judecării. Pentru vînzarea pădurii făcută de părinții Zincăi, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apelație, în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 44, f. 59-59 v; I.C. dos. 1857/840.

1166. — 1844 aug. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ioan Vișoreanu și părtașii săi cu proprietarii moșiei Văieni din jud. Romanați pentru călcarea ce zice că le face la moșia Greci, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 ca pîritii să stăpînească acea parte de moșie după cercetarea din 1755 și 1796 și înțelegerea între părți din anul 1808, adică la piatra din spre Margini din piatră în piatră, pînă aproape de mrea Greci, în piatra din marginea drumului și de acolo înainte prin celelalte semne și pietre întocmai după cuprinderea hrisovului din 1621 (7129) al m-rii Greci, adică pe muchea «fîrescului» Gîrlici, peste vîi drept la Rogojină și celelalte. Jeluitorii vor plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 45, f. 60-61 v; I.C. dos. 17055/834.

1167. — 1844 aug. 16. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ștefan Maiuga cu postelnic Iancu Bibescu pentru cheltuielile de judecată cu răposatii părinți ai pîritului, pentru răscumpărarea muntelui Privalu din jud. Gorj și pentru venitul părților sale din acel munte, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca să se scadă lui Ștefan Maiuga din preț

răscumpărării aceluia munte banii părții sale cite 10,35 lei pe an de la vânzare pînă la achitarea sumei de 24000 lei ce cere jeluitorul pentru cheltuielile judecătii. De vreme ce în hotărîrea Divanului din 1835 se dovedește că jeluitorul a fost cauza «străgănirii» acestei judecăți, să plătească pîritului 283,20 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 46, f. 61 v-63; I.C. dos. 1838/840; vezi și nr. 558.

1168. — 1844 aug. 18. — Înalțul Divan, în pricina dintre marele ban Alexandru Filipescu cu băneasa Zoița Văcărescu și aga Alexandru Beiu pentru despăgubiri, hotărăște: băneasa Zoița Văcărescu să restituie banului Filipescu, banii trecuți în lista făcută de «cilenul» judecătoriei pentru dreptul de proprietate luat de dînsa de la cei 12 clăcași, precum și pentru venitul cîrciumei de la Colac; să mai plătească 3000 lei arenda podului și a cîrciumii de la Chîran pe doi ani, adăugîndu-se pe lîngă alegerea «cilenului» și mărturia banului Văcărescu făcută în fața veliților boieri din 1816. Pentru celelalte «condeie» să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

Cu această hotărîre nu se unesc doi membri ai Divanului pentru următoarele motive: hotărîrea dată mai înainte asupra despărțirii moșiei Jilava nu poate fi bună pentru o parte și rea pentru cealaltă de vreme ce e întărită de domn pentru că trebuia să meargă hotarnicii la fața locului să măsoare; oricine are dreptul a face cîrciumă în satul său.

Ms 965, 47, f. 63 v-66; I.C. dos. 138/841.

1169. — 1844 sept. 5. — Înalțul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Grigore și Dumitru Pițica din Mehedinți cu Păuna și Mihai Ghiga pentru stînjeni de moșie, hotărăște:

Jeluitorul să stăpînească cei 40 stj. de moșie din Crivina — după zăpisiul de învoire din 1836 al lui Mihai Ghiga, tatăl pîrîtei și al lui Tănase ginerele lui Mihai, soțul pîrîtei, cu jeluitorii — precum și cei 62 stj. în hotarul Zăgujani după zăpisiul de cumpărătoare din 1823 iulie, dovedit ca adevărat după raportul judecătoriei. Pentru cheltuielile judecătii, cerute de jeluitori, aceștia să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 965, 48, f. 66-67; I.C. dos. 1853/840.

1170. — 1844 sept. 12. — Înalțul Divan, în pricina dintre Gheorghe Botezatu postelnicul din județul Gorj cu Petrache Frumușanu pentru datorie de bani, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitorul să plătească pîritului 1371,12 lei datorie din socoteala porumbului, să fie scutit de suma de 20 galbeni, dar să plătească pîritului cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel către Divan în termen de opt zile sau de o lună la domn.

Ms 965, 49, f. 68-69 v; I.C. dos. 1873/840.

1171. — 1844 sept. 12. — În pricina dintre Nicolae Mihail de la Caracal cu Țița Sirba pentru stăpînirea unei vii, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, ca pîrita Țița să stăpînească via cu toate împrejmurile ce s-au făcut pe dînsa plătînd jeluitorului, pe lîngă

prețul cumpărăturii și preluirea îmbunătățirilor făcute la vie și scăzându-se pîrtei din acești bani suma răspunsă prin judecătorie.

Ms 965, 50, f. 68 v-69 v.

1172. — 1844 sept. 13. — Înaltul Divan, în pricina dintre Teodor, fiul clucerului Ghica de la Perieți jud. Ialomița, cu moștenitorii răposatului al doilea logofăt Marinache Orășanu pentru moșia Cătunu, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1832, ca moștenitorii lui Marinache Orășanu să stăpînească acea parte de moșie după hotărîrea Departamentului de Opt din 1831, iar pentru cheltuielile de judecată, cerute de pîriți, să se adreseze la judecătoria de înființare.

Ms 965, 51, f. 69 v-70; I.C. dos. 16771/832.

1173. — 1844 sept. 13. — Înaltul Divan, în pricina dintre diaconul Neculai din Broșteni jud. Vlașca cu Ioniță Sirbeanu din Râscăeți pentru răscumpărarea cu protimisii a 56 stj., hotărăște: în conformitate cu opinia separată din hotărîrea Divanului Civil din 1840, jeluitorul diacon Neculai să stăpînească acei 56 stj. de la Ioniță Sirbeanu restituindu-i prețul acestor stîinjeni cu dobînda lui după zapisele de vînzare. Pîritul să plătească jeluitorului venitul de pe acei stîinjeni de la data cumpărării și pînă îi va lua acesta în stăpînire, după cum se va dovedi pe fiecare an, prin cercetarea judecătoriei locale. Pentru cheltuielile de judecată, cerute de jeluitor, să se adreseze la prima instanță.

Ms 965, 52, f. 70-72 v; I.C. dos. 1933/1840.

1174. — 1844 sept. 15. — Înaltul Divan, în pricina dintre postelnicul Ioan Severineanu cu Catinca Negreanu din jud. Mehedinți pentru o datorie de bani, hotărăște ca pîrita, în calitate de moștenitoare, să stăpînească hanul, cumpărat de soțul său, conform zapisului de cumpărare, trecut în anaforaua judecătoriei; de asemenea jeluitorul să dea socoteală de averea lui Dumitru Negreanu, tatăl pîrtei și socrul său, cu dobînda «pravilnică» din care să se scadă ceea ce se va dovedi că i-a dat ei de zestre. Pentru învoirea ce a făcut cu cumnatul său Avramache, să se despăgubească din averea aceluia.

Ms 965, 53, f. 72 v-74; vezi și nr. 1093.

1175. — 1844 sept. 19. — În pricina dintre popa Niculae Gurgui, Vasile Gurgui și Dinu Minciună din satul Vladimîru jud. Gorj cu Radu Căraivan și Radu și Stanciu, frați cu Dumitrușcu, pentru moșle, înfirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, Înaltul Divan hotărăște: împričinații să-și ia cîte un boier hotarnic care, mergînd la fața locului, să deosebească părțile fiecăruia după hotărîrea din 1784 și după zapisele ce vor fi avînd. Dacă părțile rămîn mulțumite să se pună pietre de hotar, iar de nu, să se pună numai semne și cu raport să-i «sorocească» la Divan, ca să se desăvîrșească hotărîrea.

Ms 965, 54, f. 74-75.

1176. — 1844 sept. 19. — Înaltul Divan, în pricina dintre Iancu Carabelea proin buhurdagiu de la Pitești cu marele vistier Costache Belu,

moștenitorul răposatului logofăt Ștefan Belu, pentru stăpînirea moșiei Tătăraști din jud. Teleorman ce a fost a Zoiții Bălăceanu, mătușa soției jeluitorului, hotărăște: vistierul Costache Belu și moștenitorii săi să stăpînească moșia Tătăraști după așezămîntul făcut de călugărița Zosima, mătușa soției jeluitorului, cu logofăt Ștefan Belu în 1817 și întărit prin hrisov domnesc, prin care îi dăruiește această moșie, fiind a sa personală, iar nu moștenire rămasă de la soțul ei și după anaforaua veliților boieri din 1819.

Ms 965, 55, f. 75-76; I.C. dos. 1893/840.

1177. — 1844 sept. 19. — Confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre paharnicul Ghiță Mărăcineanu de la Buzău cu paharnicul Grigore Costescu pentru înecăciunea ce se provoacă la moara pîrîtului de pe apa Buzăului prin clădirea morii jeluitorului, Inaltul Divan decide ca un «cilen» al judecătoriei locale cu meșteri morari de cum-pănirea morilor și cu împričinații, să cerceteze, prin carte de blestem, dacă moara jeluitorului mai aduce înecăciune morii pîrîtului, în urma scăzămîntului făcut după arătarea vistierului Ionescu. Dacă se mai produce înecăciune, judecătoria locală să oblige pe paharnicul Mărăcineanu să «scoboare» moara sa mai jos, tăindu-se totodată și piva făcută în urmă de jeluitor. Dacă și după aceasta nu va fi apărută moara pîrîtului, se înțelege că jeluitorul nu are drept la vad de moară, iar judecătoria să-l oblige a-și ridica moara cu totul. Tot acel «cilen» să cerceteze și pagubele pricinuite pîrîtului de către jeluitor, după care judecătoria va stabili ce datorii are jeluitorul de plătit după pravilă și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 56, f. 76 v. 77 v; I.C. dos. 1875/840.

1178. — 1844 sept. 20. — Inaltul Divan, în pricina dintre Iancu gine-rele lui Blujdă, Ion Ciucă și Oprița Blujdoaița de la Oblănița jud. Mehe-dinți cu Nicu Barbovici din Cerneți pentru rămasurile răposatului Bluj-dea, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca Oprița, soția lui Nicu Barbovici, să stăpînească toată averea rămasă de la defunctul Ion Blujdea după înțelegerea din 1825, prin care lasă pe Oprița moștenitoare a averii sale neavînd rude ascendente sau descendente, urmîndu-se și învoirea făcută între Dumitru Blujdea și Popa Gherasim rudele jeluitorilor. Și fiindcă toată averea mortului s-a «zaptisit» de jeluitori, judecătoria locală să stabilească tot venitul acelei «pereusii» de cînd aceștia o stăpînesc și să-i oblige ca odată cu predarea acelor rămasuri să dea pîrîților și venitul cuvenit precum și cheltuielile de judecată,

Ms 965, 57, f. 77 v. 78 v; I.C. dos. 1861/840.

1179. — 1844 sept. 26. — În pricina dintre Catinca, soția răpo-satului Chiriac Săpunaru din Craiova cu Ninea Nicolau pentru 300 oca seu ce i-ar fi luat în vremea aflării armatei rusești în principat, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîtul Ninea să nu mai fie supărat de cererea jeluitoarei îndatorîndu-o totodată și la plata cheltuielilor de judecată făcute înainte de a fi judecată la Divan.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitoarei, aceasta are drept să facă apel în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 58, f. 78 v-79; I.C. dos. 5217/839.

1180. — 1844 sept. 26. — În pricina dintre Grigore Țigănescu din Focșani cu căpitan Ștefan Faur din Moldova, ținutul Putnei, pentru rămăsurii părintești și protimisii de răscumpărare a părții lui Antonie, fratele jeluitorului, vîndută lui Faur, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 și hotărăște: jeluitorul Țigănescu nu poate avea nici o pretenție asupra acelor 10 pogoane de vie, «coborîte» soției lui Ștefan, ca lipsă de zestre și danie. Cinci pogoane de vie vîndute de Antonie lui Ștefan Faur, să le ia jeluitorul în stăpînirea sa fără restituirea prețului vînzării, iar celelalte 5 pogoane vîndute tot de Antonie pîritului, să le răscumpere înapoiindu-i banii. În ce privește îmbunătățirile, venitul și clădirile făcute de pîrit pe aceste locuri, un membru al judecătoriei locale să facă cercetare la fața locului și categorisindu-le să dea fiecăruia dreptul ce i se cuvine după hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

Ms 965, 59, f. 79 v-80 v; I.C. dos. 1902/840.

1181. — 1844 sept. 26. — Inaltul Divan, în pricina dintre Dumitrache Nheoritis din Craiova cu Petcu Nicolau abagiul pentru cheltuielile făcute cu clădirea prăvăliei pe locul socrului jeluitorului, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca pîritul să fie despăgubit de suma de 858,24 lei împreună cu dobînda «pravilnică» din prețul vînzării acelei prăvălii de cînd s-a vîndut prăvălia pînă la lichidare; ceilalți bani, socotindu-se averea lui Stan Iancu, vor fi împărțiți între ceilalți creditori. Dumitrache Nheoritis este obligat să plătească cheltuielile judecătii.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta poate face apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 60, f. 80 v-81 v; I.C. dos. 1899/840.

1182. — 1844 sept. 27. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre paharnicul Costache Brăiloiu din Craiova cu clucerul Titu Bengescu, moștenitorul soției sale Maricuța și serdăreasa Păuna Theoharina pentru legaturile lăsate prin diată de răposata logofeteasă Zmaranda Brăiloiu și hotărăște:

Costache Brăiloiu, ca moștenitor al Zmarandei, să execute întocmai legatele lăsate prin diată pentru clucerul Bengescu, moștenitorul răposatei sale soții și către serdăreasa Păuna Theoharina, plătind pîrîților și cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului și a serdăresii Păuna Theoharina, în caz de nemulțumire, vor face apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 61, f. 81 v-83; I.C. dos. 1871/840.

1183. — 1844 sept. 27. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Constandin Negreanu, Ion fiul lui Popa Cernăzeanu, Dina, soția răposatului Niculai, fratele protopopului Dumitru din Pociovaliștea jud. Gorj, cu Răducanu fiul lui Anghel Mazilu din Cernădia, Răducanu Bouru, Dumitru Boșteanu, ginerele lui Staicu

și Pătru Boicescu, pentru veniturile moșiei Poborăști și a viei din dealul Bobu ale bisericii satului Cernădia, dăruită de răposatul Dumitru Cernăzeanu, hotărăște ca părțile împricinate să-și ia câte un boier hotarnic care să aleagă la fața locului după sineturi partea bisericii din spre Cost. Negreanu cu cetașii lui punind pietre de hotare, potrivit hotărîrii Divanului din 1839, dată la judecata dintre moșnenii Buicești cu «clironomii» răposatului protopop Dumitru; după aceea să cerceteze și venitul, ce revine părții bisericii de către cine s-a luat, pentru a se despăgubi biserica.

Doi membri ai Divanului sînt de părere a se urma hotărîrea Divanului Craiovei și a judecătoriei locale, care privește alegerea moșiei Poborăști ca făcută și urmează a fi puse pietre de hotar. Invoiala din 1840, fiind împotriva acestei hotărîri, este anulată.

Ms 965, 62, f. 83-86; I.C. dos. 1898/840.

1184. — 1844 oct. 20. — În pricina dintre Dumitrana, soția lui Ivan Papa Nastu cu ginerele său Grigore Ivan din Craiova pentru lipsă de zestre, cerută de pîrit, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 ca pîritul Grigore și soția sa, să stăpînească cele cuprinse în foaia de zestre, cîte «condeie» n-au fost date de jeluitorul soacra sa, aceasta să i le restituie împreună cu acareturile cuprinse în acea foaie. Dacă un acaret va avea vreo pricină, jeluitorul este obligată să dea alt acaret de aceeași valoare, plătind pîritului și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 63, f. 87-87 v; I.C. dos. 7202/839.

1185. — 1844 oct. 20. — În pricina dintre pitarul Ioan Moldoveanu din Gorj cu cumnatul său Răducanu Rioșanu pentru o siliște de casă din orașul Tg. Jiu, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 și confirmă cartea de judecată din 1838, ca jeluitorul Moldoveanu să stăpînească siliștea de lîngă șetrarul Chiriță pe care și-a făcut «namestiile», iar soția pîritului să stăpînească celelalte două siliști, una dintre Popa Mihai și Nae Citileanu și alta de lîngă popa Pătru din cîmp, împreună cu cea răscumpărată a lui Bereneanu și să plătească jeluitorului și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 64, f. 88-88 v; I.C. dos. 1900/840.

1186. — 1844 oct. 21. — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Hărgotă din Mehedinți cu Luxandra Burnăzoaia pentru lipsa de zestre și alte dreptăți ale acesteia, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca jeluitorul să plătească «condeele» arătate în sumă de 3967 lei pentru despăgubirea pîritei, din averea soțului ei conform pravilei, cuvenite nevîrstnicilor copii ai săi, al cărui epitrop a fost jeluitorul precum și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 65, f. 89-89 v; I.C. dos. 107/844.

1187. — 1844 oct. 24. — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre serdarul Grigore Rădulescu, vechilul casei răposatului medelnicer Grigore Leurdeanu din jud. Mușcel cu m-reă Cotroceni pentru călcarea de moșie în hotarul Leurdenilor, Crîngureanca și Bănișoreanca, hotărăște:

Părțile prigonitoare să-și ia cite un boier hotarnic, care la fața locului, cu vecinii răzeși și după hotărnicia din anul 1794, făcută după hrisoave și cărți, să-i dea urmare întocmai; negăsindu-se acea hotărnicie întocmai după sineturi, atunci hotărnicii să înștiințeze Divanul cu raport spre a se da hotărîrea definitivă.

Ms 965, 66, f. 90-90 v.

1188. — 1844 oct. 24. — În pricina dintre Stana, Floarea, Zoița și Bălașa, Timnencile din Mehedinți cu Grigore Bobăiceanu pentru a răscumpăra cu protimisis 57 stj. moșie de la pîrit, decide ca pîritul Grigore Bobăiceanu să stăpînească stîinjenii arătați deoarece jeluitorile au pierdut dreptul de răscumpărare fiind trecută «paragrafia» de 10 ani. Jeluitorile să plătească pîritului și cheltuielile judecătii.

Ms 965, 67, f. 90 v-91; I.C. dos. 1851/840.

1189. — 1844 oct. 25. — Înaltul Divan, în pricina dintre Mihalache, fiul lui Zamfirache Cioflan din jud. Olt, cu Constandin, fiul și moștenitorul răposatului clucer Manolache Cioflan, pentru răscumpărarea cu protimisis a 145 stj. de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 astfel: ca pîritul să stăpînească acei stîinjeni de moșie iar jeluitorul să plătească pîritului și cheltuielile de judecată. Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa lui Zamfirache, acesta are dreptul să facă apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 68, f. 91 v-92; I.C. dos. 5192/839.

1190. — 1844 oct. 27. — Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului din 1840 în pricina dintre Epitropia mănăstirilor Sf. Mormînt cu m-rea Cotroceni pentru hotărele despărțitoare dintre moșia Pietrile a m-rii Cotroceni de către moșia Puiceni din jud. Vlașca a m-rii Sf. Gheorghe Nou și hotărăște: hotarnicul orînduit, împreună cu un «cilen» al judecătoriei și cu carte de blestem, să meargă la fața locului în vremea cînd se poate face măsurătoarea moșiei din spre Dunăre, unde față cu vechilii ambelor părți, făcînd măsurătoarea după cartea de hotărnicie din anul 1681 (7189) să aleagă stîinjenii și să descopere semnele despărțitoare între aceste moșii. Epitropia Sf. Mormînt are dreptul să-și ia și ea hotarnic.

Ms 965, 69, f. 92 v-93; I.C. dos. 1938/840.

1191. — 1844 oct. 28. — În pricina dintre Ion Prislopeanu din satul Vlădești-Pămînteni jud. Muscel cu Maria Miloaia din satul Rumînești și Ilinca, fiica lui Gheorghe Onofrie din satul Prislop, pentru răscumpărare cu protimisis a unor părți de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 ca pîritele să ia în stăpînire părțile de moșie înapoind jeluitorului banii cumpărării după zăpis, și banii cheltuiți cu îmbunătățirile ce vor fi făcute pe cele două părți cuvenite lor, adică Mariei Miloaia pe partea vîndută de fratele său Niculaie și Ilincăi pe partea tatălui său Gheorghe Onofrie vîndută de mama ei Stanca, plătindu-le jeluitorilor și cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul să facă apel la Divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 70, f. 93-93 v; I.D. dos. 14325/835 și I.C. dos 9020/838.

1192. — 1844 oct. 31. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Catinca Zimbroadă din Craiova cu Sandu Guran și Țenea Tudorovici pentru 3855 lei capete, datorie de la un Stan Pop pe care prima îi cere «pe obrazul ei» că ar fi din starea lui Dumitru Ilievici, soțul de al doilea al numitei și hotărăște: datoria lui Stan Pop să rămînă în despăgubirea creditorilor soțului de al doilea al jeluitoarei, între care sînt și pîrîții; jeluitoarea va plăti pîrîților și cheltuielile de judecată.

Ms 965, 71, f. 94-94 v; I.C. dos. 1939/840.

1193. — 1844 oct. 31. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Ioniță, Mihai și Ștefan Groșereni din satul Groșărea jud. Dolj cu Maria văduva, fiica popii Niță, pentru moștenirea rămasurilor unui Costandin, vărul lor și hotărăște:

Jeluitorii nu au dreptul la moștenire, fiind rude mai de departe; decedatul Costandin a lăsat moștenitor pe cine a voit. Jeluitorii sînt scutiți de plata cheltuielilor judecătîii cu care este de acord și vechilul pîrîtei.

Ms 965, 72, f. 95-95 v; I.C. dos. 85/841.

1194. — 1844 nov. 1. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Teodosie, egumenul m-rii Brîncoveni, cu răposata stolniceasă Elenca Socoteanca pentru 74 stj. de moșie din hotarul Căpreni jud. Dolj, hotărăște: mănăstirea nu are drept asupra părții lui Gh. Socoteanu de 37 stj. întrucît au trecut 30 ani, și nici asupra celorlalți 37 stj., după învoirea pîlăresei Casandra Socoteanca, de vreme ce numita nu era împuternicită a face asemenea învoire pentru «starea bărbatului său» și în care învoire se vede iscălit numai unul dintre fiii săi, de aceea a patra parte a armașului Barbu Socoteanu, ce se vede iscălit în învoire, se cuvine mănăstirii.

Părțile celorlalți frați ai lui Socoteanu rămîn în stăpînirea acestora, mănăstirea neavînd nici un drept să le ia; de cheltuielile judecătîii sînt scutite ambele părți, întrucît pricina urma să se lichideze prin judecată.

Ms 965, 73, f. 96-97; I.C. dos. 1940/840.

1195. — 1844 nov. 7. — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Vasile Hristu cu Tița, soția răposatului Ene Moraitu din Craiova, pentru stricarea unei «umblători» în devălmășie, pentru tăierea unui «pălimar» și călcarea locului dintre prăvăliile ce le au în Răscrucile de pește din acel oraș și hotărăște să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Craiovei și cartea Tribunalului Dolj, iar jeluitorul să plătească și cheltuielile de judecată. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul de a face apelație la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 74, f. 97-97 v; I.C. dos. 1865/840; vezi și nr. 1237.

1196. — 1844 nov. 7. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ecaterina, soția răposatului Apostol din Craiova cu Maria, soția răposatului Stan Băcanu, pentru moștenirea «rămasurilor» răposatului postelnic Fir, în care «prigonire» figurează și Dumitrana, soția răposatului Hagi Neagoe, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca împărțirea acestor rămasuri să se facă conform diatei răposatului Fir, iar jeluitorii să plătească cheltuielile de judecată.

Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pitarului Diculescu, fratele jeluitoarei, acesta are dreptul să facă apelație la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 75, f. 98-98 v; I.C. dos. 1854/840.

1197. — 1844 nov. 10. — Înaltul Divan, în pricina dintre Dumitru Cojocaru din Călărași cu Mitrana, soția lui David din Cegani, pentru o casă a ei de zestre din Călărași și vîndută de fratele ei Chircea, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 ca pîrita Mitrana să stăpînească acea casă cu tot cuprinsul ei ca un lucru de zestre și vîndută fără îndeplinirea formalităților orînduite de pravilă; jeluitorul este apărat de cheltuielile «meremetului» făcut, va plăti însă chiria cuvenită de cînd a luat-o în stăpînire și pînă cînd o va restitui, precum și cheltuielile de judecată.

Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, el are dreptul de a se adresa cu jalbă la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 76, f. 99-99 v; I.C. dos. 1825/840; vezi și nr. 1264.

1198. — 1844 nov. 10. — Înaltul Divan, în pricina dintre Chiru Toma cu clucereasa Elenca Voineasca pentru călcarea moșiei Grația-Fărcășeanca din jud. Vlașca ce purta numele de Ghimpeanca, care se învecinește cu moșia Drăghineasca, cumpărată de jeluitor de la paharnicul Fărcășeanu, hotărăște: să se urmeze hotărîrea veliților boieri, întărită de Grigore Ghica vv. în 1825, adică stolnicul Borănescu să stăpînească moșia Drăghineasca, din spre moșia Ghimpeanca întocmai după semnele ce sînt arătate în hrisovul lui Matei Basarab vv., conform cercetărilor făcute la fața locului.

Ms 965, 77, f. 100-101; I.C. dos. 94/841.

1199. — 1844 nov. 14. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre moșnenii Negreni, ce le zic și Boncăcești, din jud. Vlașca cu moșnenii Popești și Drăgănești, ce le zic și lor Negrenii de Jos, pentru stăpînirea moșiei Negreni și hotărăște: pîrții moșneni Popești și Drăgănești, cărora li se zice Negrenii de Jos, din vechime numiți și Ochești, să stăpînească în hotarul moșiei Negreni trei «moși» întregi întocmai după hotărîrea Divanului din 1838, iar jeluitorii Boncăcești trei «jumătăți de moși». Dacă vreuna din părți nu va fi mulțumită de hotărnicia slugerului Sandu Depărățeanu din 1838 își va putea aduce hotarnici cu știrea judecătoreiei, ca după hotărîrea din 1838 și prin carte de blestem, să aleagă acea «jumătate de moș» din trupul moșiei Negreni și s-o împartă pe seama jeluitorilor Boncăcești, cîți se vor dovedi că se trag din neamurile acelor, după sineturile și dovezile

ce vor înfățișa. În ceea ce privește ceilalți «moși» pe seama pîrîților moșneni Popești și Drăgănești, să se împartă celor ce se trag din Popa Ioan și Manea uncheașul. Jeluitorii să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 965, 78, f. 101 v-102 v; I.C. dos. 9032/838 și 1868/840.

1200. — 1844 nov. 15. — Ca urmare a ofisului domnesc nr. 493 de a se pune în desbaterea celor două secții ale Inaltului Divan, punerea sub interdicție a măriei sale Zoe doamna, născută Gr. Brîncoveanu, fiind suferindă de aproape 10 ani de boala nebuniei și tratată de doctorii din țară, la Paris și Viena fără a se aduce vreo îmbunătățire a sănătății și pentru a nu face vreun act public dăunător, Inaltul Divan hotărăște interdicția doamnei Zoe și orice act făcut de dînsa să nu aibă nici o valabilitate. Măria sa domnul va orîndui epitropi care să îngrijească de interesele ei și ale copiilor născuți din căsătoria cu măria sa. Se hotărăște de asemenea internarea ei în vreun așezămînt din Europa, la Viena sau Paris.

Ms 965, 79, f. 105-106; I.C. dos. 168/844.

1201. — 1844 nov. 17. — În pricina dintre Dinu Froniu din satul Călugăru jud. Vlașca cu moșnenii Bîriani pentru datorie de bani, arendare de moșie și altele, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, ca pîrîții moșneni să plătească jeluitorului banii cu care s-au «legat prin zăpisele» lor din anul 1840 și 1841 după ce li se vor scădea ceea ce va dovedi că i-au plătit. Pîrîții sînt liberi să vîndă părțile lor de moșie cui vor voi, pentru a nu mai fi legați de jeluitor. Cît privește cumpărăturile jeluitorului, fără pricinuire de judecată, sînt liberi pîrîții a-și lua hotarnici, ca să-i deosebească unii de către alții. Jeluitorul să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 965, 80, f. 106 v-107; I.C. dos. 111/844.

1202. — 1844 nov. 22. — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre moșnenii Tetileni din jud. Gorj cu moșnenii Simboteni pentru călcare de moșie și hotărăște ca pîrîții Simboteni să stăpînească moșia lor în lungime pînă la matca Jiului, întrucît cei patru moșneni, orînduiți să pună pietre și semne despărțitoare cu carte de blestem, au fost opriți de jeluitori. Aceștia să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 965, 81, f. 107 v-108; I.C. dos. 127/841.

1203. — 1844 nov. 22. — În pricina dintre Gh. Sîrbu din Giurgiu cu Velicu Sîrbu de la Valea Dragului jud. Ilfov pentru răscumpărarea cu protimisis a unei prăvălii din Giurgiu, vîndută jeluitorului de către Anghel, fratele pîrîtului, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 și hotărăște ca Gheorghe Sîrbu să stăpînească acea prăvălie, întrucît în acel timp vinderea lucrurilor nemișcătoare din Giurgiu și Brăila, pînă la darea acestor orașe în stăpînirea principatului Țării Românești nu erau supuse dreptului de protimisis. Pîrîtul să fie apărut de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 965, 82, f. 108 v-109 v; I.C. dos. 1849/840.

1204. — 1844 nov. 24. — Înaltul Divan, în pricina dintre Constantin, Mihalache și Costache, frați Izvorani, din jud. Olt cu Radu și Ioan, fiii lui Dinicu Vodanu și cu Sandu, fratele și episcopul numiților, pentru 107 stj. rămași în hotarul Alimăneștilor de la tatăl lor și vinduți de fratele acestora în timpul nevîrstniciei lor, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca pîrîții nevîrstnici să ia în stăpînirea lor părțile de moșie dintr-acești stînjeni vinduți jeluitorilor, care le va plăti și venitul constat la fața locului cu carte de blestem, dovedit de judecătoria județului, că l-au luat după acele părți de cînd le au în stăpînire și pînă le vor înapoia; jeluitorii își vor căuta despăgubirea la vinzători. Nevîrstnicii vor răscumpăra și părțile fraților lor restituind banii după «analoghia» părților însă fără dobîndă, socotindu-se aceasta drept venitul acelor părți. Jeluitorii să plătească cheltuielile judecății.

Ms 965, 83, f. 110-110 v; I.C. dos. 10008/837.

1205. — 1844 nov. 29. — În pricina dintre medelniceasa Maria Portărescu cu postelniceasa Păuna Brădescu pentru răscumpărarea cu protimis a unui loc cu «namestiile» de pe dînsul din orașul Craiova, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca medelniceasa Maria Portărescu să ia în stăpînirea sa acel loc cu casa, plătind pîrîtului Ioniță, feciorul lui Iorga, fost Moțățeanu, primul soț al Păunei Brădescu, 3075 lei parale 2, prețul răscumpărării. De cheltuielile judecății să fie scutite amîndouă părțile.

Ms 965, 84, f. 111-111 v; I.C. dos. 17048/834.

1206. — 1844 dec. 1. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre vistihereasa Teodora Mălureanu cu Preda, Ilie, Ioan și Mihai, moșneni Gîrțomănești din Teleorman pentru schimbul unor stînjeni de moșie și pentru o învoire și hotărăște ca amîndouă părțile «prigonitoare» să-și ducă hotarnicij la fața locului care, de față cu vecinii razeși, după cartea de învoială din 1811, să dea prin măsurătoare pîrîților moșneni 187 stînjeni în lat și 600 în lung după învoială, cu obligația ca hotarnicii să cerceteze zapisele moșnenilor din urma schimbului și stînjenii găsiți să-și deosebească de cei cuprinși în schimb — ca fiind ai visiteresei Theodora. Din stînjenii arătați, dacă se va găsi că soțul jeluitoarei sau casa sa în urmă au făcut vreo călcare, să se stabilească venitul acelei călcări pe fiecare an și să se dea înscris ca să-l plătească casa pîrîților. Dacă vreo parte va fi nemulțumită să fie trimise spre cercetare la judecătoria locală pentru «pontul» venitului. Invoiala făcută de casa jeluitoarei cu părtașii acestor părți în urma hotărîrii judecătorei va privi numai pe cei cu care se va fi învoit.

Jeluitoarea să plătească cheltuielile judecății.

Ms 965, 85, f. 112-112 v; I.C. dos. 90/841, 111/842.

1207. — 1844 dec. 1. — Înaltul Divan, în pricina dintre Stan, fiul lui Radu Untaru din satul Amărăști jud. Vîlcea, cu Oprea ginerele protopopului Dobre pentru 80 stj. moșie, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca pîrîtul Oprea să stăpînească părțile de moșie ale soției sale în care zice că sînt și acești 80 stj., după învoirea și împărțirea făcută în 1832 între el și soția lui cu Barbu, fiul protopopului Dobre. Jeluitorul

să plătească cheltuielile judecății și să ceară despăgubire prin altă judecată de la Barbu, fiul protopopului Dobre, ce i-a dat înscrisul din anul 1833.

Ms 965, 86, f. 112 v-113; I.C. dos. 1872/840.

1208. — 1844 dec. 2. — În pricina dintre Ioan Zgabură, Stan și Nicolae Dunărescu din satul Pitești, jud. Gorj cu Mihail și Ioan, fiul lui Dicu, pentru 6 răzoare vie, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din Craiova din 1841 ca pîrîții să stăpînească acele 6 răzoare de vie din dealul Piteștilor după sineturile ce au. Jeluitorii să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 965, 87, f. 113 v; I.C. dos. 98/841.

1209. — 1844 dec. 5. — Infîrmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Nic. Borujescu de la Caracal cu Preda și Fronie Copilescu împreună cu cetașii lor din satul Marotinu de Jos pentru o cirea de moșie, numită funia Nana din hotarul Marotinu de Jos, cînd se dăcuse dreptate Copileștilor fără a se face o cercetare la fața locului, Înalțul Divan hotărîște: să se facă cercetare la fața locului de către un «cilen» al judecătoriei ca să se dovedească dacă zapisele ce le are Borujescu au fost date pentru acei stînjeni de moșie din funia Copileștilor. Să cerceteze și stăpînirea acestor părți vîndute și de către cine și cîtă vreme s-au stăpînit. Cercetarea făcută să o înfățișeze Divanului deslușit spre a se da hotărîre desăvîrșită.

Ms 965, 88, f. 114-114 v.

1210. — 1844 dec. 8. — Înalțul Divan, infîrmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre pitar Ioan Periețeanu cu Scarlat Murgășanu din Caracal pentru un pod¹⁾ de pe apa Oltului, hotărîște: să se facă cercetare la fața locului de către un «cilen» al judecătoriei locale ca să se dovedească dacă acel pod s-a luat de sub ocîrmuire, de cînd și de la cine anume și dacă aleșii satului i-au predat pîrîtului Murgășanu după cum zice jeluitorul Periețeanu. Ceea ce se va dovedi să se comunice Divanului cu raport deslușit, spre a se da hotărîre definitivă asupra pricinii.

Ms 965, 89, f. 115-115 v.

1211. — 1844 dec. 13. — În pricina dintre Constandin Niculescu cu Marin fiul lui Matei Pungă și cu Ioana fiica lui Ion Pungă pentru răscumpărarea de către pîrîți a 172 stj. din hotarul Turbea jud. Rîmnicu Sărat, Înalțul Divan infîrmă hotărîrea Divanului Civil și confirmă anaforaua Judecătoriei Rîmnicu-Sărat ca jeluitorul să stăpînească acei stînjeni nesupărat de pîrîți, întrucît au fost cumpărați de la părinții pîrîților în 1806 și i-a stăpînit liniștit pînă în 1835.

Ms 965, 90, f. 116-116 v; I.C. dos. 1922/840.

1212. — 1844 dec. 15. — Înalțul Divan infîrmă hotărîrea Divanului Civil Secția II-a și confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicului-Sărat din

1). Stăpînirea dăduse poruncă să se desființeze toate morile de pe apa Oltului, ca rîul să devină plutitor.

1840 în pricina dintre prințul Costache Moruzi cu frații Plaghiani pentru stăpînirea moșiilor Obreștița, Tîrgu Frumos și Gura Galii în sensul ca Sevasta Moruzi, mama jeluitorului, să stăpînească cele 3 moșii moștenite de la răposatul părintele ei hatman Costache Gherachi; pîrîții vor plăti jeluitoarei cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, pe motivul că înscrisul nr. 1 din anul 1820 este o învoială între hatmanul Costache Gherachi și sora sa hătmăneasa Elena Plaghiana, deci nu mai era nevoie de judecată, sau de apelație și nici nu se putea desființa prin diatele hatmanului făcute în urma învoielii din 1820 prin care aceste moșii fuseseră date jupînsei Elena Plaghiana.

Ms 965, 91, f. 117-122 v; I.C. dos. 134/844.

1213. — 1844 dec. 19. — Înaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moșnenii Ghizdăvești din Romanți cu Malciu Hagi Țolea pentru călcare de moșie, făcută prin alegerea lui Gr. Otetelișanu în 1837, hotărăște: părțile să ia cîte un boier hotarnic, care, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale și cu vecinii răzeși, să cerceteze la fața locului, după hotărnicia din 1806 a lui Prisiceanu, prin dovezi, carte de blestem și prin oameni «adiafori», să stabilească semnele cuprinse în hotărnicie și să facă alegere în scris pe care s-o trimită la Divan spre a se da desăvîrșită hotărîre; să se cerceteze venitul călcării ce se va dovedi făcută de o parte sau de alta.

Ms 965, 92, f. 123-123 v.

1214. — 1844 dec. 20. — În pricina dintre Stanca, soția răposatului Iacob Scafes și Barbu, ginerele său din satul Calopăru jud. Gorj cu popa Ion Sălcă și Stancu, fiul lui Vasile, cu cetașii lor din satul Menți jud. Mehedinți, pentru călcare de moșie, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 și confirmă hotărîrea Judecătoriei Gorj, ca părțile «prigonitoare» să stăpînească moșia după hotărnicia răposatului clucer Glogoveanu din 1825. Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitoare, aceasta are dreptul de apelație la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Doi «mădulari» ai Divanului se opun acestei hotărîri pentru că hotărnicia lui Glogovaenu nu a fost făcută după instrucțiile anaforalei veliților boieri din 1825.

Ms 965, 93, f. 124-125 v; I.C. dos. 101/841.

1215. — 1844 dec. 20. — Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1840 și a judecătoriei în pricina dintre paharnicul Alecu Bagdat cu Iancu Borănescu din jud. Rîmnicu-Sărat pentru venitul moșiei Ieznea cumpărată de pîrît la mezat și pentru venitul luat de jeluitor și hotărăște: să se urmeze întocmai hotărîrea judecătoriei de care jeluitorul este mulțumit și să plătească pîrîtului 3307,20 lei, venitul acelei moșii pe un an și nouă luni, după tocmeala stabilită între Nicolae Șorici, cu pîrîtul pe anul 1834, plus cheltuielile de judecată.

Ms 965, 94, f. 125 v-126 v; I.C. dos. 93/841.

1216. — 1845 ian. 12. — În pricina dintre moșnenii Zăgoeni din jud. Mehedinți cu moșnenii Pereni tot de acolo, ca urmare hotărârii Divanului Craiovei din 1819, Înaltul Divan decide ca părțile să-și aleagă hotarnic, care să deosebească la fața locului, cele două moșii. Dovedindu-se moșia Perenilor că a fost încălcată, să se despăgubească pîrîții, iar dacă măsărîndu-se moșia jeluitorilor pe baza hotărâniciei din 1811 se va dovedi că a fost «împresurată» de pîrîți, aceștia vor plăti despăgubiri.

În caz de nemulțumire se vor adresa Divanului.

Ms 966, 1, f. 1-2.

1217. — 1845 ian. 13. — În pricina dintre polcovniceasa Anica Paleologhina cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru 500 stj. din moșia Țigănești, zisă și Calofirești din jud. Teleorman și alți stînjeni: ce-i are moștenire de la mama sa, vînduți răposatului serdar și a căror vînzare cere să fie anulată nerecunoscîndu-și semnătura în zapisul de vînzare, aceasta fiind făcută fără punere de «andipricon», Înaltul Dîvan întărește cartea judecătoriei locale și hotărîrea Divanului Civil și împuternicește casa răposatului serdar să stăpînească acea moșie. Numita polcovniceasă este scutită de plata cheltuielilor de judecată, la care a renunțat de bună voie casa numitului serdar.

Ms 956, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 115/841.

1218. — 1845 ian. 16. — În pricina dintre Păuna, soția răposatului paharnic Alecu Bagdat, cu Roxandra, soția răposatului medelnicer Teodor Iarca, pentru un vad de moară, Înaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și întărește jeluitoarei stăpînirea asupra vadului de moară, dovedindu-se că a fost luat prin schimb cu o vie din dealul Virteșcoi din jud. Rîmnicu-Sărat și nici decum prin vînzare «iconomicoasă»; motivul adus de pîrîță pentru desfacerea acestei vînzări în baza dreptului de protimis ca devălmașe se respinge, deoarece, conform pravilei, schimbul nu este supus acelorăși condiții ca vînzarea.

Ms 966, 3, f. 3 v-4; I.C. dos. 996/837.

1219. — 1845 ian. 17. — În pricina dintre Constantin și Barbu, feciorii popii Mihai din Pojaru jud. Gorj, cu Stan fiul lui Ilie Coțofană și fratele său Dumitru, asupra a 28 stj. moșie, pe care Divanul Craiovei îi dă în stăpînirea pîrîților, obligînd pe jeluitori și la plata cheltuielilor de judecată, Înaltul Divan infirmă acea hotărîre și întărește cartea Judecătoriei Vilcea prin care jeluitorii sînt împuterniciți să stăpînească acele părți de moșie după deslușirea «sineturilor» aduse de preotul Mihai.

Ms 966, 4, f. 4 v-5; I.C. dos. 105/841.

1220. — 1845 ian. 17. — În pricina dintre moșnenii Drăcești și moșnenii Zlotești cu Ioana văduva, fiica lui Marcu și soră cu Mihai fiul lui Florea de la Talpa Ogrenenilor și vărul ei Miu fiul lui Florea, pentru 34 stj. și jumătate moșie, Înaltul Divan, ca urmare anaforalilor arătate de împricinați, anulează hotărîncia făcută în 1840, prin care se alegeau acești stînjeni pe seama moșnenilor Drăcești și împuternicește pe hotarnici să aleagă acei stînjeni pe seama numitei Ioana și a vărului său Miu,

aşa cum au fost stăpîniţi şi de strămoşii lor, cum dovedesc cărţile pînă în 1817 şi după mărturia lui Marcu fiul lui Stanciu, arătată în raportul Judecătoriei Vlaşca în 1841; moşnenii vor plăti şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 5, f. 5-6; I.C. dos. 128 şi 200/841; vezi şi nr. 745.

1221. — 1845 ian. 23. — În pricina de hotare dintre polcovniceasa Stanca, soţia răposatului Teodorache Tîrnoveanu, cu clucer de arie Ioan Săndulache, prima susţinînd că pîritul i-a «împresurat» moşia sa Niţuleşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrile celorlalte instanţe prin care se împuterniceşte clucerul să stăpînească moşia cum s-a ales prin hotărnicia stolnicului Zătreanu, alegere recunoscută de răposatul polcovnic, soţul jeluitoarei şi respinge cererea acestuia pentru o nouă hotărnicie, ne mai putînd cere anularea hotărniciei asupra căreia soţul său şi-a dat consimţămîntul; jeluitoarea este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 6, f. 6-7 v; I.C. dos. 5200/839; vezi şi nr. 154.

1222. — 1845 ian. 24. — În pricina dintre Elena, soţia răposatului «dohtor» Panaiotache cu Ghinea Mazilu pentru un prisos de stînji, ce pîritul pretinde că nu a făcut parte din moşia Stoinest, jud. Ialomiţa, vîndută soţului jeluitoarei, Inaltul Divan întăreşte hotărnicile făcute de Petrache Gorneanu în 1807 şi Teodor Paladi în 1835, motivînd în subsidar că după însăşi mărturia vînzătorului, reiese că acesta a vîndut toată partea sa numitului doctor, cum rezultă şi din faptul că cumpărătorul a folosit-o neturburat, ceea ce întăreşte stăpînirea jeluitoarei.

Ms 966, 7, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 16085/835.

1223. — 1845 ian. 26. — În pricina dintre Mitropolie şi serdar C. Lipănescu pentru hotarele dintre moşia Meteleu şi moşia Căldăruşani a Mitropoliei, aceasta pretinzînd că ar avea dreptul la stăpînirea a 100 stj., încălcaţi de moşia Meteleu, ca urmare măsurătorii acestei moşii făcută de medelnicerul D. Ghica, la care s-a ţinut seama de semnele de hotar recunoscute de iconomul m-rii Căldăruşani, cînd s-a constatat că mănăstirea nu are nici o stăpînire în trupul moşiei Meteleu.

Inaltul Divan întăreşte stăpînirea serdarului Lipănescu asupra moşiei sale şi iartă Mitropolia de plata despăgubirilor pentru cei 100 stj. «împresuraţi» de Mitropolie, după încuviinţarea numitului serdar.

Ms 966, 8, f. 9-9 v; vezi şi nr. 996.

1224. — 1845 ian. 31. — În pricina dintre Ioan Dimitriu Cariboglu, supus rus, cu Sindicatul mesii creditorilor răposatului căminar Ştefan Moshu, pentru moşia Ciorani, în urma cercetării sineturilor specificate în zălogul datoriei dat zălog amanetarului, în care se constată că reclamanţul Cariboglu nu a servit decît ca mijlocitor al răposatului baron Sachelarie, Inaltul Divan apără de orice pretenţie Sindicatul casei răposatului căminar Moshu.

Ms 966, 9, f. 10-10 v; I.C. dos. 5218/839.

1225. — 1845 febr. 6. — În pricina dintre popa Constandin, popa Ion şi Stoian Preoteşoiu şi cetaşii lor din Valea Ursului jud. Mehedinţi

cu Vasile ginerele lui Vasile Niculicioiu, Ion fiul lui Istodor și alții pentru 187 stj. din moșia Lacu, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca jeluitorii să stăpînească acești stînjeni, pîrîții fiind obligați la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 10, f. 11-11 v; I.C. dos. 5219/839.

1226. — 1845 febr. 6. — In pricina dintre moștenitorii și creditorii răposatului dascăl Panait Calendaru (sic) cu m-reă Vieroșu jud. Mușcel, pentru suma datorată de mănăstire numitului dascăl din cheltuielile făcute pe timpul cît a avut domeniile mănăstirii cu contract, Inaltul Divan hotărîște ca mănăstirea să plătească datoria de 39472,34 lei, creditorii și moștenitorii obligîndu-se ca, la primirea datoriei, să înapoieze mănăstirii avutul acestuia, conform catagrafiei întocmite.

Ms 966, 11, f. 12-13; vezi și nr. 515.

1227. — 1845 febr. 7. — In pricina dintre banul Gheorghe Filipescu cu Sindicatul casei răposatului căminar Ștefan Moshu pentru hotarele dintre moșiile Padina și Macovei din jud. Buzău, Inaltul Divan confirmă hotărîrile instanțelor judecătorești și se unește cu rezoluția domnului pe raportul Departamentului Dreptății. In caz de nemulțumire din partea Sindicatului se încuviințează ca partea nemulțumită să-și ia hotarnic, care, la fața locului, în prezența celeilalte părți, să măsoare de la hotarul moșiei Nisipurile 700 stj. întinderea moșiei Padina, punînd semne mobile și pietre, lăsînd astfel pe numitul ban să stăpînească moșia mai departe.

Ms 966, 12, f. 13-14 v; I.C. dos. 89/845; vezi și nr. 926.

1228. — 1845 febr. 10. — In pricina dintre Ioan și Radu Vilceanu din Plopșor jud. Gorj, cu moșnenii Cincilești pentru 128 stj. din hotarul Părău, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, prin care se întărește moșnenilor stăpînirea asupra acelor 128 stj. conform diatei răposatului Grigore, egumenul m-rii Strîmba și zapisului de învoială al Catrinei, soția lui Constandin, moșul Vilcelenilor. Motivul invocat de Vilcelenji al unui zapis al lui Stoica din Drăgoi din 1701 (7209) prin care lasă moștenire acest loc unchiului lor Constandin, nu mai poate fi luat în seamă, fiind prescrip prin trecerea termenului de 30 ani, pentru stăpînirea imobilelor cu rea credință.

Ms 966, 13, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 97/841.

1229. — 1845 febr. 13. — In pricina dintre Ștefan și frații Antonești din Buzău cu copiii răposatei Arghira Chilieșița, soția răposatului Enache Chiliaș pentru 187 și jumătate stj. din moșia Frasinu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 și întărește stăpînirea moștenitorilor lui Enache asupra acestor stînjeni. Diata și înscrisul din 1812, arătate de Antonești, fiind făcute de răposatul Enache în favoarea lor, nu pot fi luate în considerare, semnătura răposatului Enache din cele două acte fiind diferită.

Ms 966, 14, f. 16-16 v; I.C. dos. 9010/838.

1230. — 1845 mart. 6. — In pricina dintre Chița Ianușoia din satul Cîndești jud. Rîmnicu-Sărat cu stolnicul Ioan Donea pentru hotare, Inaltul

Divan hotărăște ca ambele părți să-și desemneze hotarnic, care, pe baza sineturilor numitului stoinic și cu carte de blestem, să însemneze la fața locului, hotarele dintre cele două moșii. În caz de nemulțumire se vor trage semne fără pietre de hotar, numitele părți urmînd a se prezenta la Divan spre cercetare.

Ms 966, 15, f. 17-18.

1231. — 1845 mart. 7. — În pricina dintre logofătul Nicolae Brăilolu cu moșnenii Bălțățenî din Mehedinți pentru călcare de moșie, Înaltul Divan hotărăște: părțile «prigonitoare» se vor înfățișa la termenul fixat la fața locului cu hotarnici, care după sineturile ambelor părți și prin carte de blestem, să aleagă hotarele și să pună pietre; în caz de nemulțumire să se înfățișeze la Divan.

Ms 966, 16, f. 18-19.

1232. — 1845 mart. 13. — Înaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Uești din jud. Vlașca cu vorniceasa Zinca Goleșcu, pentru încălcare de moșie întărește hotărîrea Divanului Civil din 1840, prin care numitei vornicese i se dă dreptul să-și stăpînească moșia după hotărnicia din 1806, numiții moșneni fiind obligați la despăgubirea pădurii tăiate și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 17, f. 19 v-20; I.C. dos. 162/843.

1233. — 1845 mart. 13. — În pricina de împărțire a rămasurilor părintești dintre Alecu Vulturescu cu cumnata sa Elenca Vultureasca, epitroapa nevîrstnicilor copii ai lui Barbu Vulturescu, fratele jeluitorului, omorît de «apostați», Înaltul Divan repartizează cercetarea judecătoreiei locale, ca să împartă rămasurile părintești între cele două părți, ținîndu-se seama de stricăciunile și îmbunătățirile aduse acestora suportînd în părți egale cheltuielile de judecată.

Ms 966, 18, f. 20 v-21 v; I.C. dos. 83/843.

1234. — 1845 mart. 20. — În pricina de hotare dintre moșnenii Tomești din jud. Teleorman cu moșnenii Lăreni, casa răposatului vistier Neagu Mălureanu și casa răposatului serdar Marin Butculescu, Înaltul Divan întărește hotărîrea din 1841 a Divanului Civil din București, recunoscîndu-se hotarele fixate prin sineturile ce le au pîrîții, jeluitorii fiind obligați la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 19, f. 22-22 v; I.C. dos. 166/841.

1235. — 1845 mart. 21. — În pricina dintre Marin Chintescu, epitropul nevîrstnicului copil al răposatului Manciuc Dumitru din Craiova, cu Elenca Dianca pentru o sumă de bani, Înaltul Divan se unește cu hotărîrea Divanului Craiovei și apără pe pîrită de orice datorie și pretenție din partea jeluitorului, obligîndu-i pe ambii solidar la plata taxelor «ca unii ce prin judecată au pornit a se face acea lămurire».

Ms 966, 20, f. 23-23 v; I.C. dos. 132/841.

1236. — 1845 mart. 21. — În pricina dintre Vișa, soția răposatului logofăt Zamfir Bălăcescu din Săulești jud. Gorj, cu clucereasa Smaranda Călineasca, pentru schimbul unei țigănci, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, prin care dă în stăpînire numitei clucere pe Bălașa țigancă, care i-a fost roabă; obligă totodată pe Vișa logofeteasa să plătească pîrîtei suma egală cu plata simbriei ei și a copiilor săi de muncă, de cînd Uța țigancă, dată în schimb, a fost dezrobită și pînă cînd numita Bălașa i-a fost înapoiată, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 21, f. 24-24 v; I.C. dos. 87/841.

1237. — 1845 mart. 23. — În pricina dintre Vasile Hristu din Craiova cu Țița, soția lui Ene Moraitu (Maraitu), pentru stricăciunile unei «umblători» ce o avea în devălmășie, tăierea unui pălimar și călcarea locului dintre prăvăliile împîrcinaților, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei și respinge apelul jeluitorului ca nefondat. Totodată obligă pe împîrcinați ca, la delimitarea locurilor și fixarea stricăciunilor, să urmeze înscrisul de învoială făcut în 1834 de tatăl numitei Țița cu jeluitorul.

Ms 966, 22, f. 25-25 v; vezi și nr. 1195.

1238. — 1845 mart. 25. — În pricina dintre Stoica fiul lui Andrei din Mihăilești jud. Vlaşca cu doctorul Dimitrie Paciurea, pentru doi boi și alte socoteli ale moșiei, ca urmare apelului introdus de numitul Stoica, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil, cu următoarea deosebire: Stoica este obligat a plăti doctorului datoria de 179,12 lei cu dobînda legală și nu de 242,32 lei, așa cum se arată prin cartea de blestem, iar doctorul va plăti lui Stoica dobîndă la datoria de 400 lei, așa cum s-a hotărît de către Divanul Civil.

Ms 966, 23, f. 26-26 v; I.C. dos. 144/841.

1239. — 1845 mart. 27. — În pricina dintre m-reă Brîncoveni cu cneazul «gheneral» maior Niculae și fratele său polcovnic Ioan Cantacuzino, pentru călcare de moșie, Inaltul Divan infirmă cartea judecătorei locale și hotărăște: pîrîții vor stăpîni și mai departe moșia lor Prooroci, așa cum rezultă din zăpisul din 1702 (7210), m-reă ne mai puțînd a se opune, termenul de apel fiind prescrist; mănăstirea de asemenea este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 24, f. 26 v-27 v; I.C. dos. 113/842.

1240. — 1845 mart. 28. — În pricina dintre frații Brătășani din Caracal cu logofeteasa Zinca Goleasca și Radu Ruset pentru călcare de moșie, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Judecătorei Romană, întărește pîrîților stăpînirea asupra moșiei Văleni și a numai 344 stj. din moșia Șopîrlița a Brătășanilor, atît cît reiese că au vîndut frații Brătășani din moșia lor, după zăpisele de vînzare ale răposatului stolnic Strîmbeanu, fostul proprietar al moșiei Văleni.

Ms 966, 25, f. 28-30; I.C. dos. 143/842.

1241. — 1845 mart. 28. — În pricina dintre moșnenii Pleșcoeni din jud. Buzău cu vistier Alexandru Ghica pentru călcare de moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil întemeiată pe hrisovul lui Matei Basarab vv. din 1651 și anaforaua veliților boieri din 1794, încuviințînd jeluitorilor de a-și aduce un hotarnic și inginer, care, împreună cu hotarnicul și inginerul părții adverse și un «cilen» al judecătoriei locale, prin carte de blestem, să cerceteze dacă hotarnicul vistierului Ghica a urmat întocmai hrisovul de mai sus, spre a se pune pietre de hotar; în caz contrar, părțile se vor înfățișa la Divan spre a decide.

Ms 966, 26, f. 30 v-31 v.

1242. — 1845 apr. 3. — În pricina dintre moșnenii Isbiceni din jud. Romanați cu casa răposatului logofăt Comăneanu, pentru o parte din moșia Isbiceni, ce numita casă pretinde că o are conform zapiselor de cumpărătură, contestate de jeluitori. Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei și întărește casei răposatului Comăneanu stăpînirea asupra acelei părți din moșia Isbiceni, fiind obligați moșnenii la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 27, f. 32-32 v; I.C. dos. 92/844.

1243. — 1845 apr. 3. — În pricina dintre moșnenii Pereni din jud. Mehedinți cu clucerul Const. Glogoveanu pentru călcare de moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 în sensul ca ambele părți să aducă la fața locului hotarnici, care, prin carte de blestem și martori, să măsoare 663 slj. din moșia Pereni, delimitînd-o prin pietre de hotar de moșia Prunișori a clucerului Glogoveanu, conform zapisului de învoială; moșnenii Pereni sînt obligați la despăgubirea locului împresurat și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 28, f. 32 v-33 v; I.C. dos. 70/842.

1244. — 1845 apr. 4. — În pricina dintre comisul Costache Racoviță cu Sultana Lehliu, frații Pitișteni și m-reă Radu Vodă, Înaltul Divan respinge protestul numitului comis și întărește hotărîrea Divanului Civil în care se arată ca m-reă Radu Vodă să ia hotarnic, care după sineturi, să delimiteze moșia Săpunari de moșiile stolnicesei Lehliu și a comisului C. Racoviță, de care pretinde că este împresurată; stolniceasa să stăpînească cei 900 stj. ai moșiei sale Ciineasca, ce-i zice și Crăsani, după hotărnicia făcută de Ion Prededici, față de care s-au declarat mulțumiți și frații Pitișteni. Comisul Racoviță este obligat să plătească stolnicesei venitul încasat pe parlea împresurată plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 29, f. 33 v-35; I.C. dos. 102/844.

1245. — 1845 apr. 6. — În pricina dintre Radu, fiul răposatului popa Șerban din Gorganu jud. Romanați cu Manda, soția răposatului Dumitru hangiul din Craiova, pentru o datorie de 2433,20 lei, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1841, Înaltul Divan decide: restul de stînjeni rămași jeluitorului din moșia tatălui său, după ce s-au scăzut stînjenii dați zestre surorii lui și echivalentul zestreii mamei sale, se vor scoate la mezat pentru a se plăti datoria cu dobînda legală și costul unei buți cu vin, soco

tit 2 lei vadra, așa cum reiese din zapisele hangîtei; jeluitorul are dreptul în termen de opt zile de cînd a luat cunoștință de această hotărîre, de a face apel.

Ms 966, 30, f. 35 v-36 v; I.C. dos. 169/841.

1246. — 1845 apr. 6. — În pricina dintre clucerul Ioan Lahovari cu Cost. Slăvitescu din Vlcea pentru împărțirea unui zăgaz de moară la un iaz din apa Luncavățului, ca urmare anaforalei judecătoriei locale și hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan împuternicește pe C. Slăvitescu să-și alimenteze cele două mori ale sale ca și pînă acum; acesta se va sluji la mori de prisosul de apă ce va rămîne, fiind obligat și la plata stricăciunilor aduse prin ridicarea zăgazului și a cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 31, f. 36 v-38; I.C. dos. 106/841.

1247. — 1845 mai 8. — În pricina de hotare dintre moșiile Cegani a banului Mihail Ghica cu Pîrțanii și Burdusanii din jud. Ialomița ale clucerului Barbu Catargiu și a împărțirii venitului bălților dintre apa Borcei, Dunăre și Gura Vărsăturii, ca urmare anaforalei Judecătoriei Ialomița și a Divanului Civil, Inaltul Divan hotărăște:

1). Hotarnicul Ioan Prededici, ținînd seamă de hotărnicia din 1715 (7224) să tragă semne de hotar întărindu-le cu pietre și prin carte de hotărnicie la moșiile Cegani și Pîrțani, urmînd ca restul stîngenilor să rămîie moșiei Burdușani.

2). După hotărnicia din 1764 să se delimiteze și moșiile din baltă începînd de la Valea cu Humă.

3). Prin carte de blestem să se stabilească despăgubirile datorate de o parte, prin călcarea celeilalte moșii.

4). Venitul bălților și al Gurii Vărsăturii va fi împărțit între părți, în «analoghia stîngenilor» ce li se vor alege, contribuind în aceeași proporție și la cheltuieli.

Ms 966, 32, f. 38 v-42 v; I.C. dos. 86/843.

1248. — 1845 mai 9. — În pricina dintre moșnenii Șoricești cu pităreasa Marghioala Bîtcoveanca pentru protimisii și călcare de moșie, Inaltul Divan se unește cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 1826, prin care moșnenii sînt îndrituiți să-și ia înapoi cei 330 stj. din moșia Curtea și Bîlcovu din județul Vlașca, cumpărați de soțul pităresei, fiind obligați a restitui banii numai pentru 312 stj. și 6 palme, urmînd ca pentru restul de 17 stj. și 2 palme, pităreasa să se adreseze la cine i-a cumpărat. Pentru pricina de călcare de moșie se vor adresa primei instanțe de judecată.

Ms 966, 33, f. 42 v-44; I.C. dos. 134/841.

1249. — 1845 mai 11. — În pricina dintre frații, serdar Nicolae, Constandin, Stan și Zamfir Soroceni cu Iacov și Toma Dobrești, pentru cheltuielile de judecată, venit de moșie și tăiere de pădure, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil din Craiova din 1841 și apără pe frații

Dobrești de orice pretenție din partea fraților Soroceni, obligînd pe numiții la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 34, f. 44 v-45 v; I.C. dos. 170/841.

1250. — 1845 mai 15. — În pricina de răscumpărare a unor stînji de moșie și a unei case dintre Radu Ghimbășanu din jud. Ialomița cu Tudor Cucu mare căpitan de dorobanți și fiul său Marinică din Slobozia, Înaltul Divan se unește cu hotărîrea Divanului Civil, întărind pîrîților zapisele de cumpărătură a acelor stînji de moșie și obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată, care, neluînd parte la proces, are dreptul în 8 zile de la primirea hotărîrii să facă apel.

Ms 966, 35, f. 46-46 v; I.C. dos. 1912/840.

1251. — 1845 mai 16. — În pricina dintre Costache Brăiloiu cu Ioniță Badea și Stan Pleșea pentru închirierea unei zalhanale, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil, obligînd pe numitul serdar, moștenitor al logofetesei Zmaranda Brăiloiu la plata a 1400 lei cu dobînda legală, conform înscrisului existent, plus cheltuielile de judecată; numitul serdar are dreptul de a face apel împotriva acestei hotărîri în termen de 8 zile.

Ms 966, 36, f. 47-47 v; I.C. dos. 154/841.

1252. — 1845 mai 16. — În pricina dintre medelnicer C. Bălțeanu din Tg. Jiu cu serdar Mihalache Asprichi pentru o parte din averea răposatului vâtaf Gr. Bălțeanu, socrul pîrîtului serdar, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil din Craiova, obligînd pe medelnicer a restitui copiilor serdarului, avuți cu fata răposatului vâtaf, moșia, via și livezile din Dolj, dăruite medelnicerului de răposatul vâtaf, ca nefiind o datorie oficială; totodată obligă pe medelnicer la plata venitului încasat și cheltuieli de judecată.

Alexandru Filipescu, membru al Divanului, cere a se aduce la Divan diata lăsată de răposatul vâtaf spre a vedea dacă se specifică în ea această danie. Ștefan Bălăceanu este pentru stăpînirea acelor lucruri de către medelnicer, întrucît au fost dăruite de vâtaf în timpul vieții sale.

Ms 966, 37, f. 48-50; I.C. dos. 117/844.

1253. — 1845 mai 18. — În pricina dintre serdar Ioan Pleșoiu cu Cherata Cristinovici pentru 140 stj. din moșia Grădinele jud. Romanați, vînduți răposatului soț al Cheratei de către Dimitrie Iancovici și amanetați, anterior vînzării, numitului serdar, Înaltul Divan se unește cu hotărîrea Divanului Civil și întărește Cheratei deplina stăpînire asupra acelei pîrți de moșie; serdarul va urmări pe Iancovici numai pe osebîtă avere ce va dovedi că are, fiind obligat și la plata cheltuielilor de judecată atît către susnumitul serdar cît și către pîrita Cherata.

Ms 966, 38, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 71/842.

1254. — 1845 mai 18. — În pricina dintre pitar Ilie Vrăbiescu cu serdar Vasile Lăcusteanu pentru răscumpărare de moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil împuternicind pe serdar să stăpînească acea moșie și obligînd pe jeluitorul pitar la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 39, f. 52-52 v; I.C. dos. 199/841.

1255. — 1845 mai 19. — In pricina dintre casa răposatului logofăt Gheorghe Urianu cu Stan Nisipeanu din Vlcea pentru 100 stj. moșie cumpărați de jeluitor de la numitul logofăt, Inaltul Divan, ca urmare anaforalei judecătoriei locale și a Divanului Civil, hotărăște ca să i se restituie îndoit cumpărătorului Nisipeanu arvuna de 4000 lei și cheltuieli de judecată, casa lui Urianu fiind liberă de a folosi acea moșie cum va voi.

Ms 966, 40, f. 53-53 v; vezi și nr. 865.

1256. — 1845 mai 23. — In pricina dintre clucereasa Catinca, soția răposatului clucer de arie Ioan Berindei și Mihai Berindei cu Mitropolia cu dreptul de protimisis asupra moșiei Merişani, parte cumpărată de schitul Didești, metohul Mitropoliei, de la stolniceasa Bălăceanca și parte danie de la monahia Irina, Inaltul Divan, confirmând hotărârea Divanului Vremelnicesc nr. 79/839, întărește dreptul Mitropoliei asupra moșiei Merişani, întrucît răposatul medelnicer renunțase la dreptul de protimisis în favoarea Mitropoliei și obligă pe moștenitori și jeluitori la plata cheltuielilor de judecată.

Alexandru Filipescu și C. Herescu opinează pentru încuviințarea dreptului de protimisis al jeluitorilor.

Ms 966, 41, f. 54-61; I.D. dos. 14307/835 și I.C. dos. 1819/840.

1257. — 1845 mai 25. — In pricina dintre moșnenii Strechești din Curta de Sus de la Gălățeni jud. Vlașca cu casa răposatului pitar Ioniță Bițcoveanu și a logofătului Nicolae, Inaltul Divan încuviințează ca ambele părți să-și aleagă hotarnic, care să deosebească, la fața locului, partea Strecheștilor de partea casei răposatului pitar din moșia Curta de Sus, după hotărnicia medelnicerului Giurescu din 1835 dându-le și carte de hotărnicie, se vor alege și acele cumpărături ale casei răposatului Bițcoveanu, făcute după anul 1835.

Ms 966, 42, f. 62-65 v; I.C. dos. 1879/840.

1258. — 1845 mai 25. — In pricina dintre moșnenii Rămești din jud. Vlcea cu Mihăilă Covrea din același loc pentru împărțirea moșiei, Inaltul Divan infirmă hotărârea Divanului Craiovei din 1841 și hotărăște a se lua hotarnic, care, după hotărnicia din 1791, să stabilească prin semne partea moșnenilor de partea lui Covrea, dînd și cartea de hotărnicie. Pîritul să stăpînească locurile cumpărate acolo pe unde aveau vînzătorii, fiind obligat și la plata cheltuielilor de judecată. Pentru pagubele suferite, jeluitorii se vor adresa primei instanțe de judecată.

Ms 966, 43, f. 66-67; I.C. dos. 73/842.

1259. — 1845 mai 29. — In pricina dintre serdar Iordache Olănescu cu serdarul Nicolae Giulescu pentru arenda moșiei Vîrleni din jud. Vlcea, Inaltul Divan infirmă hotărârea Divanului Craiovei nr. 24/842 și întărește anaforaua judecătoriei locale ce apără pe serdar Olănescu de orice pretenție din partea pîritului, conform înscrisului din sept. 1836 prin care se dovedește încasarea arenzii de către pîrit, acesta fiind obligat și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 44, f. 67-67 v; I.C. dos. 193/842.

1260. — 1845 mai 29. — În pricina dintre Teofana, soția răposatului Paraschiva băcanul din tg. Rîmnicu-Sărat cu Obștea Neguțătorilor pentru banii avansați vechilului Obștei de soțul jeluitoarei în procesul cu Oprișan Vernescu din Starostie, Înaltul Divan întărește anafora Judecătorei Rîmnicu-Sărat ce obligă pe pîriți la plata cheltuielilor de judecată și restituirea sumei de 4600,30 lei jeluitoarei; totodată se va scădea din suma datorată acesteia, partea de plată a răposatului Paraschiva, ca unul ce făcea parte din acea Obște.

Ms 966, 45, f. 68-68 v; I.C. dos. 149/841.

1261. — 1845 mai 30. — În pricina dintre moșnenii Rugi din jud. Gorj cu Matei Pojogeanu pentru cotropire de moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, imputernicind pe Matei Pojogeanu să stăpînească cei 379 stj. «coboriți moștenire» de la Ioan Pojogeanu, după «alegerea» din 1815, obligînd pe jeluitori la plata pagubelor pricinuite și a cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 46, f. 69; I.C. dos. 81/842.

1262. — 1845 mai 30. — În pricina dintre moșnenii Horezeni din jud. Gorj cu moșnenii Scheleri tot de acolo pentru o parte de moșie, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Înaltul Divan hotărăște ca un hotărnic și un «cilen» al judecătorei locale, să deosebească trupul moșiei Schela și Găurești făcînd și «trăsura» stînjienilor prin carte de blestem, măsurîndu-se și partea moșnenilor Horezeni și apoi să se înfățișeze la Divan spre a se da cuvenita hotărîre.

Ms 966, 47, f. 69 v-70 v.

1263. — 1845 iun. 1. — În pricina dintre m-reă Motrului jud. Mehedinți cu Alecu Broșteanu din jud. Gorj pentru călcare de moșie, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Înaltul Divan încuviințează ca mănăstirea să trimită hotarnic și ingineri să-i aleagă moșia Brănești, întocmînd și plan de întinderea moșiei și părților învecinate; la fel să procedeze și Alecu Broșteanu pentru moșia sa Broșteni. Partea care se va dovedi că a cotropit din moșia celeilalte, va da despăgubirea cuvenită, spre a se închide pricina.

Ms 966, 48, f. 70 v-71; I.C. dos. 87/842.

1264. — 1845 iun. 1. — În pricina dintre Dumitrache Cojocar din Călărași-Ialomîța cu Mitana, soția lui David din Cegani, pentru o casă de zestre a Mitanei din Călărași cumpărată de jeluitor de la fratele acesteia, Chircea, Înaltul Divan hotărăște: jeluitorul să dea casa numitei, care este obligată însă a-i plăti toate cheltuielile făcute de acesta cu reparația casei și stabilite de judecătoria locală; tot așa se va proceda și cu acareturile ridicate, socotite folositoare; în caz contrar jeluitorul are dreptul să și le ridice.

Ms 966, 49, f. 71 v-72; vezi și nr. 1197.

1265. — 1845 iun. 8. — Înaltul Divan, în pricina dintre epitropia spitalului Colțea cu căminăreasa Marghioala Colceag, pentru o pîtrime

din moșia Bordușanii Mici jud. Ialomița a căminăresei, pretinsă de epitropie, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, întărește deplină stăpînire căminăresei Marghioala pe întreaga moșie Bordușani, epitropia fiind obligată să restituie căminăresei venitul ce se va stabili de la începerea acestei judecăți, prin cercetare la fața locului, plus cheltuielile de judecată.

Iancu Ralet și Ștefan Bălăceanu opinează ca o pătrime din această moșie să fie dată spitalului Colțea, conform anaforei Depart. de Opl din 1784 mai 1 și 1786 iunie.

Acte: 1667 (7175) iunie 18—1834 aprilie 23.

Ms 966, 50, f. 72 v-74; I.C. dos. 137/841 și dos. 9024/838.

1266. — 1845 iun. 9. — In pricina dintre moșnenii Beleți și Popești din jud. Mușcel cu Ioan Gialalău tot de acolo, pentru încălcare de moșie, ca urmare cărții de judecată a judecătoriei locale la care nu s-a făcut apelație în timpul legal, Inaltul Divan împuternicește părțile a-și alege hotarnic spre a merge la fața locului procedînd întocmai după această carte de judecată.

Ms 966, 51, f. 74 v-75; I.C. dos. 201/841.

1267. — 1845 iun. 12. — In pricina dintre Tița, soția răposatului postelnic Gheorghe Bonciu din Vilcea, cu Panait Csenu de la Ocnele Mari pentru restituirea sumei de 4000 lei, arenda pe doi ani a moșiei Băbeni, primită de Tița Bonciu, proprietara moșiei, de la Panait Csenu, arendașul moșiei, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan obligă pe jeluitoare să restituie lui Panait Csenu arenda cu dobînda legală, socotită de la data îndepărtării acestuia de pe moșie, plătind și cheltuielile de judecată.

Ms 966, 52, f. 75 v-76; I.C. dos. 160/841.

1268. — 1845 iun. 12. — In pricina dintre m-reă Strehăia din jud. Mehedinți cu maioreasa Dumitrana Ciopășoia din Cerneți și moșnenii Sălătruceni pentru un «codru de loc» din moșia Sălătrucu, Inaltul Divan împuternicește pe moșneni să stăpînească acea moșie, mănăstirea fiind obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 53, f. 76 v-77; I.C. dos. 1858/840.

1269. — 1845 iun. 13. — In pricina dintre Sindicatul casei răposatului baron Hristofor Sachelarie cu pitar Grigore Lăceanu din Craiova, pentru un loc de acolo, cumpărat de pitar de la răposatul vornic Golesecu și amanetat casei baronului Sachelarie, Inaltul Divan împuternicește casa răposatului baron să stăpînească acel loc conform pravilei, iar baronul să facă apelație în timpul legal pentru nevalabilitatea vînzării; totodată casa baronului este obligată să restituie pitarului costul clădirilor ridicate și care-i sînt de folos. Pitarul este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 54, f. 77 v-78; I.C. dos. 99/842.

1270. — 1845 iun. 13. — In pricina dintre Rada postelniceasa din Vernești jud. Buzău cu Ghiță Bozianu, pentru averea lăsată de părintele

pîrîtlui sub epitropia celui de al doilea soț al postelnicesei, Vlad Lărgeanu, Înaltul Divan hotărăște: Ghiță Bozianu, pentru despăgubirea datorată de fostul epitrop, cît și pentru legatul lăsat de talăl său prin testament, să se adreseze primei instanțe pentru a achita din averea răposatului Lărgeanu, mai întîii datoriile către Bozianu și apoi vor veni la rînd moștenitorii săi legali.

Se dă numitei postelnicese dreptul de apel, nefiind prezentă la proces.

Ms 966, 55, f. 78 v-79 v; I.C. dos. 194/842.

1271. — 1845 iun. 15. — În pricina dintre Floarea, fosta soție a răposatului Gruia de la Țigănești jud. Teleorman, cu Costache Furculescu pentru o datorie de 500 lei, al cărei zapis jeluitoră pretinde că pîrîtul l-ar fi distrus fără a-i plăti datoria, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Înaltul Divan apără pe pîrît de orice datorie și obligă pe jeluitoare la plata cheltuielilor de judecată, aceasta avînd dreptul de a face apel în termen legal, întrucît a fost lipsă la proces.

Ms 966, 56, f. 80-80 v; I.C. dos. 100/842.

1272. — 1845 iun. 16. — În pricina dintre Nicolae Costea de la Dobriceni jud. Vîlcea cu pitarul Toma Vasiliu din Caracal pentru un loc de casă, care susține pitarul că aparține soriei sale Mariuța Bălăceasca, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Înaltul Divan obligă pe jeluitor a primi 2375 lei, prețul locului, de la sora pîrîtlui, ce-l stăpînește în baza dreptului de protimisis conform hotărîrilor judecătorești; jeluitorul urmează a-și acoperi cheltuielile pricinuite de «învăluirile» făcute de pitar prin deosebită judecată. Pitarul are dreptul la apel, deoarece nu a fost de față la proces.

Ms 966, 57, f. 81-81 v; I.C. dos. 101/842.

1273. — 1845 aug. 20. — În pricina dintre frații Chivu și Badea fiii lui Lambu de la Valea Boului jud. Dolj cu Constantin Fratoștițeanu pentru 6 stî. moșie, preînși de jeluitori în baza dreptului de protimisis în devălmășie, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Înaltul Divan întărește stăpînirea lui Fratoștițeanu asupra acelor stînjeți în baza zapisului de cumpărătură ce-l are de la Ilie fiul lui Matei Pilică vînzătorul, jeluitorii fiind scutiți de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 58, f. 82-82 v; I.C. dos. 127/842.

1274. — 1845 aug. 22. — În pricina dintre Gherasim egumenul m-rii Sărindaru cu «gheneral» N. Mavru și maior Dimitrie Mănescu și casa răposatei «dohtoroaei» Darvari, pentru călcarea capetelor moșiilor Pitaru, Beiu și Porumbreni la drumul Naipului, Înaltul Divan hotărăște: părțile își vor alege cîte un hotarnic și inginer, care după hotărnicile lui Greceanu din 1801, să cerceteze la fața locului toate semnele și «trăsurile» după care se vor întocmi hartă și raport privind vechea stăpînire a locului în litigiu pentru a se da desăvîrșită hotărîre.

Ms 966, 59, f. 83-84.

1275. — 1845 aug. 24. — În pricina dintre m-reă Căscioarele cu căminăreasa Marghioala Colceag, pentru stabilirea hotarelor dintre moșiile Liteni a m-rii și Burduhanii Mici a căminăresei, ambele din jud. Ialomița, ca urmare hotărârii Divanului Civil, Inaltul Divan decide să se trimită hotarnici din partea ambelor părți, care măsurînd cei 2000 stj. ai moșiei căminăresei, pornind de la silîștea veche, pe baza sineturilor ce le are, să tragă semne de hotar între acea moșie și cea a mănăstirii.

Ms 966, 60, f. 84 v-85; I.C. dos. 135/842.

1276. — 1845 aug. 24. — În pricina dintre răposata păhărniceasă Efrosina Cerchez cu moșnenii Gimbașani din jud. Ialomița, pentru niște cumpărături de moșie făcute de către soțul păhărnicesei în satul Gimbașani, Inaltul Divan se unește cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 1825 și hotărăște: întrucît aceste locuri au fost cumpărate de soțul răposatei păhărnicese prin silnicie, moșnenii să întoarcă casei paharnicului Cerchez prețul acareturilor și rodirilor făcute pe ele și considerate foloșitoare moșiei. Dacă nu se vor învoi, atunci să-și ridice numita casă toate acareturile și sădirile de pe acea moșie.

Ms 966, 61, f. 86-87 v; I.C. dos. 117/841.

1277. — 1845 sept. 19. — În pricina dintre Const. Chesat din Focșani cu serdar Zamfirache Sihleanu și fratele acestuia Ioan, pentru niște părți de moșie din hotarul Olteni, Inaltul Divan hotărăște: să se trimită hotarnici la fața locului, care, după hotărnicia din 1766, să deosebească cei 60 «pași» ai numiților frați; în ceea ce privește ceilalți 60 «pași» de la Damaschin și ceilalte părți, se vor deosebi prin pietre de hotar. Cere-rea de plata pagubelor și cheltuielilor de judecată se va introduce la prima instanță.

Ms 966, 62, f. 88-89; I.C. dos. 128/842.

1278. — 1845 sept. 21. — În pricina dintre moșnenii Piciorești din satul Humele jud. Teleorman cu moșnenii Degeni, pentru fixarea capetelor dintre moșiile lor, ca urmare hotărârii Judecătoriei Teleorman din 1840, Inaltul Divan întărînd cercetarea făcuta la fața locului de moșnenii Degeni, după hîrțile ce au, obligă pe jeluitori la plata venitului călcării pentru partea ce se întinde pînă la matca apei Teleormanului, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 63, f. 89 v-90 v; I.C. dos. 182/842.

1279. — 1845 sept. 25. — În pricina dintre Dimitrie Toneanu din satul Tonea jud. Ialomița cu clucerul Scarlat Urlățeanu pentru încălcarea învecinatei moșii, Trămșanii a lui Toneanu și Hărăboru sau Cioroiu a clucerului, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil, imputernicind pe pîrit să-și stăpînească moșia după semnele alese de hotarnicul Prededici, afară de «trăsura» I-a din spre Cioroiu, unde, după încuviințarea clucerului, se va ține seamă de hotărnicia serdarului Paladi.

Ms 966, 64, f. 91-91 v; I.C. dos. 150/842.

1280. — 1845 sept. 28. — În pricina dintre schitul Barbu, metohul m-rii Văcărești, cu Sandu, Matei, Mihail, frați Mușceleni, pentru cîteva

pogoane vie, o pivniță și un beciu pe care pîrîții arată că este avutul lor pîrîntesc și schitul le-ar fi dat cu embatic de cîtăva vreme la cei ce le stăpînesc acum, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan împu-ternicește pe Mușceleni a-și lua în stăpînire acea vie, ținînd seamă de hotărnicia din 1780, iar ce va fi peste ceea ce a fost fixat în hotărnicie, rămîne schitului care este obligat și la plata taxei către Divan.

Ms 966, 65, f. 92-93; I.C. dos. 155/842.

1281. — 1845 sept. 28. — In pricina de judecată dintre Stana, fiica lui Gheorghe Zgloabă din Rușii de Vede cu Maria, fiica Ileanei tot de acolo, pentru un răzor de vie din Dealul Crimiitului, cumpărat de tatăl pîrîtei de la fratele jeluitoarei, ca urmare cărții de judecată și hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan întărește pîrîtei stăpînirea acelei vie, fiind cumpărată cu zapis legalizat, și obligă pe jeluitoare la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 66, f. 93-94; I.C. dos. 158/842.

1282. — 1845 oct. 2. — In pricina dintre moșnenii Crivilești din jud. Buzău cu egumenul Ruvim al m-rii Tîrșoru, fratele și moștenitorul răposatului Gr. Budișteanu, pentru contractul încheiat de moșneni cu răposatul Budișteanu, prin care în schimbul arendării moșiei lor pe timp de 15 ani, acesta să plătească logofătului Mihăiță Filipescu o datorie a lor de 90000 lei, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Civil, obligînd pe moștenitori ca, pe timpul pînă la 15 ani pentru împlinirea termenului arenzii, să dea moștenitorului lui Gr. Budișteanu în stăpînire locul rămas nevîndut pentru ca acesta să plătească logofătului restul pînă la 90000 lei, scăzîndu-se astfel cei 20000 lei, plătiți de moșneni cu dobînda lor legală.

Ms 966, 67, f. 94 v-95; I.C. dos. 171/844.

1283. — 1845 oct. 6. — In pricina dintre paharnic Const. Vișoreanu cu pitar Alecu Dilgeanu pentru nrecunoașterea «iothesiei» făcută de numitul paharnic și soția sa Marghioala, sora pitarului Dilgeanu pentru Dumitrache, fiul paharnicului Gheorghe Măcescu, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei care dăduse dreptate lui Dilgeanu și confirmă cartea judecătoreiei prin care întărește această «iothesie», făcută cu toate formele legale de judecătoria locală și trecută în condica judecătoreiei, obligînd pe Dilgeanu la plata cheltuielilor de judecată.

Ștefan Bălăceanu opinează pentru nelemeinicia acestei «iothesii», adoptatoarea nejustificînd motivul pentru care nu s-a prezentat la facerea actului. C. Herescu admite «iothesia» cu părerea de a fi tras la răspundere tribunalul local, de nesezisarea neîndeplinirii paragrafelor.

Ms 966, 68, f. 95 v-100; I.C. dos. 166/843.

1284. — 1845 oct. 10. — In pricina dintre Păuna, văduva lui Stanciu Gorun din Giurmanele jud. Dolj, cu cumnatul său răposatul căpitan Anghel, prin soția sa Bălașa, pentru partea de moșie ce i se cuvine moștenire și zestre de la pîrînții ei, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, ca pîrîțul să stăpînească din moșia răposatului Mirea, tatăl jeluitoarei, 117 stj. 2 palme și 6 degete, Păuna 41 stj. 6 palme, degete 2,

iar restul de 5 stj. 2 palme și 4 degete, nepotul de frate al lui Mirea, jeluitorul fiind obligată și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 69, f. 100 v-101 v; I.C. dos. 188/841.

1285. — 1845 oct. 12. — În pricina dintre m-reă Sărindar, prin arhimandritul Gherasim, cu clucerul Barbu Catargiu, pentru călcarea învecinatelor lor moșii din jud. Teleorman, Înalțul Divan confirmă cartea judecătorei locale și întărește clucerului stăpînirea asupra moșiei sale Voevoada, după hotărnicia din 1839, obligînd mănăstirea la plata venitului încasat de pe locul încălcat stabilit prin carte de blestem la fața locului, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 70, f. 101 v-102 v; I.C. dos. 106/844.

1286. — 1845 oct. 16. — În pricina de hotare dintre moșnenii Colțești din jud. Gorj cu moșnenii Cionțești, Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei și confirmă hotărîrea judecătorei potrivit căreia moșnenii Colțești și Cionțești urmează a-și stăpîni părțile lor de moșie din hotarul Cărbuneștilor, după cum reiese din hotărnicia din 1806 a lui Dumitrache Crăsnaru și St. Gălăcescu; părțile au dreptul de a-și lua hotarnic pentru punerea pietrelor de hotar, moșnenii Colțești fiind obligați și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 71, f. 102 v-104; I.C. dos. 105/842.

1287. — 1845 oct. 16. — În pricina dintre logofătul Ioan Slătineanu cu clucerul Costache Ștefănescu, pentru răscumpărarea cu protimisis a moșiei Gongu din jud. Teleorman, Înalțul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și confirmă cartea judecătorei locale, prin care se admite jeluitorului logofăt răscumpărarea cu protimisis a numitei moșii, ca o cumpărătură luată cu vicleșug de pîrîtul clucer și care, după pravila lui Caragea, s-a dovedit cu rea credință iar după condica lui Ipsilant stăpînire «fără tărie». Pîrîtul va plăti cheltuielile de judecată.

I.C. Roseti susține că iscălitura lui Slătineanu din zăpisul moșnenilor Gongulești către Condeescu este adevărată iar faptul că moșia este în stăpînirea clucerului de mai mult de 10 ani, îi întărește acestuia stăpînirea. De asemenea Ștefan Bălăceanu se unește cu hotărîrea Divanului Civil că dreptul de protimisis neinvocat timp de 10 ani, face ca posesorul să piardă acest drept.

Ms 966, 72, f. 104 v-111; I.C. dos. 169/844.

1288. — 1845 oct. 20. — În pricina dintre Nica Pavel cu Manole Bălșanu din satul Potcoava jud. Olt, pentru călcare de moșie, Înalțul Divan, ca urmare anaforalei judecătorei locale și a Divanului Civil, întărește Tudorîței, soția răposatului Manole Bălșanu, stăpînirea moșiei sale, fiind obligat jeluitorul la întoarcerea venitului de pe 90 stj. palme 2, încălcați de el din moșia pîrîtului și plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 73, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 1621/842.

1289. — 1845 oct. 20. — În pricina dintre Iorga Dimitriu din Craiova cu moșnenii Răsipiceni din jud. Mehedinți pentru o parte de moșie

ce o au în devălmășie Inaltul Divan hotărăște: venitul de pe partea de moșie stăpinită în devălmășie de numiții moșneni și de m-reă Căluu prin arendașul său Iorga Dimitriu să fie împărțit de-a valma, în raport cu partea ce o are fiecare, exceptându-se venitul și pășunea cuvenită moșnenilor proprietari ce locuiesc acea moșie; jeluitorul fiind lipsă la proces, are dreptul de apel în termen de 8 zile.

Ms 966, 74, f. 112 v-113 v; I.C. dos. 186/841.

1290. — 1845 oct. 23. — În pricina dintre medelnicereasa Maria Portărească din Craiova cu serdar Ioan Pleșoianu, pentru răscumpărarea unei livezi de fin de la pîrîi, în baza dreptului de protimisis, al vecinătății, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, împuternicind pe numitul serdar să stăpînească acea livadă de fin, jeluitoarea fiind obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 75, f. 114-114 v; I.C. dos. 126/842.

1291. — 1845 oct. 30. — În pricina dintre pităreasa Smaranda Pastla cu m-reă Sf. Ioan din Focșani, pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat de a se trimite hotarnici, care prin carte de blestem, să cerceteze punînd pietre de hotar între moșiile Bălțați a jeluitoarei, Ursești a mănăstirii și moșiile limitrofe, Căprio-reasca și Găliceasca.

Pentru plata cheltuielilor de judecată, jeluitoarea se va adresa primei instanțe de judecată.

Ms 966, 76, f. 115-116 v; I.C. dos. 168/842.

1292. — 1845 oct. 31. — În pricina dintre Alecu Vișoreanu din jud. Gorj cu pităreasa Zoița Chinteașca din Craiova, pentru stăpînirea unei părți de moșie din hotarul Slăvilești, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale și confirmă hotărîrea Divanului Craiovei împuternicind pe numita pităreasă să stăpînească partea de moșie stabilită prin acea hotărîre, obligînd pe jeluitor la plata venitului încasat pe nedrept de la nucii și prunii aflați pe partea încălcată și cheltuielile de judecată.

În caz de nemulțumire, jeluitorul poate să-și aducă hotarnic pentru o nouă cercetare și dovedirea netemeinicității hotărîrii date.

Ms 966, 77, f. 117-117 v; I.C. dos. 190/841.

1293. — 1845 nov. 2. — În pricina pentru călcarea de moșie din hotarul Hirizești jud. Gorj, între moșnenii Ghebani cu moșnenii Cănipești, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei încuviințînd părților să-și trimită hotarnici, la fața locului, care să deosebească părțile fiecăruia după zăpisiul de învoială din 1800; de asemenea pîrîții vor stăpîni și părțile specificate în hotărîrea Divanului Craiovei, jeluitorii fiind obligați la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 78, f. 117 v-118 v; I.C. dos. 173/842.

1294. — 1845 nov. 2. — În pricina dintre Alex. Vișoreanu din Gorj cu slugerul Barbu Gănescu pentru niște stînji de moșie pe care jeluitorul îi cere a-i răscumpăra cu drept de protimisis al vecinătății, Inaltul

Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, împuternicind pe pîrit a stăpîni acei stîneni de moşie, obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 79, f. 119-119 v; I.C. dos. 156/841.

1295. — 1845 nov. 7. — În pricina dintre moşnenii Ghebani de la Hirizeşti cu moşnenii Pociovălişteni şi Novăceni din jud. Gorj pentru călcare de moşie, Înaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei şi a Judecătoriei Gorj, împuterniceşte pe pîriţi a-şi lua hotarnic care să tragă semne de hotar la faţa locului după zapisele prezentate şi la acele instanţe de către moşnenii Pociovălişteni şi Novăceni şi să întocmească cărţi de hotărnicie pentru ambele părţi, jeluitorii fiind obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 80, f. 120-120 v; I.C. dos. 174/842.

1296. — 1845 nov. 7. — În pricina dintre Ilie şi Gheorghe Molea şi Costache, vărul lor de la Ungheni jud. Teleorman, cu Rada, fiica popii Dumitru, soţia lui Ioan Bîrlogeanu de la Piteşti, Înaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Teleorman şi hotărîrea Divanului Civil, ca acesta să se urmeze întocmai, obligînd pe jeluitori la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 81, f. 121-121 v; I.C. dos. 122/842.

1297. — 1845 nov. 9. — În pricina dintre Iancu Popescu din Teleorman cu Costea postelnicul pentru plata unei «cîtăţimi» de peşte pe care jeluitorul pretinde a fi pescuită din balta ce o ţine cu arendă, Înaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Civil apărînd pe pîrit de orice datorie şi obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată.

Jeluitorul, pentru despăgubirea sa, urmează a urmări pe năvodarii care pescuiesc din balta sa prin altă judecată.

Ms 966, 82, f. 122-122 v; I.C. dos. 172/842.

1298. — 1845 nov. 9. — În pricina dintre marea Govora cu Nicolae ginerele lui Stancu Bobonici din Cerneţi, pentru o moară a pîritului ce o are cu embatic pe moşia mănăstirii, la apa Fîntînii Cerneţului, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi împuterniceşte pe pîrit să stăpînească acea moară cu obligaţia de a plăti anual embaticul de 2,20 lei, mănăstirea fiind obligată a plăti pîritului pagubele suferite, prin închiderea morii de cînd Nicolae, ginerele lui Stancu, a introdus acţiune în justiţie, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 83, f. 123-123 v; I.C. dos. 165/842.

1299. — 1845 nov. 13. — În pricina dintre popa Matei Leoveanu şi ceilalţi părtaşi cu răposatul Anghel căpitan din Giorman jud. Dolj, prin soţia sa Bălaşa, pentru călcare de moşie, Înaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Craiovei întărind stăpînirea pîritului asupra părţii sale de moşie, după hotărnicia din 1835, fiind obligaţi jeluitorii şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 84, f. 124-124 v; I.C. dos. 120/842.

1300. — 1845 nov. 13. — În pricina dintre clucerul Ioan Lahovary cu moșnenii Măgureni din jud. Vilcea pentru călcări de moșie, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei și confirmă cartea Judecătorei Vilcea, prin care jeluitorul poate să stăpînească partea sa de moșie din hotarul Măgureni, așa cum rezultă din hotărnicia din 1834; pîritul este obligat să plătească venitul părții încălcate, de la data introducerii acțiunii în justiție, stricăciunile pădurii, stabilite prin cercetarea la fața locului și cheltuielile de judecată.

Ms 966, 85, f. 124 v-126; I.C. dos. 97/842.

1301. — 1845 nov. 17. — În pricina dintre Maria Deșliu cu serdarul Dimitrie Deșliu, pentru moșia Șoimu din jud. Teleorman revendicată de pîrit, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și, în baza anaforalei Departamentului din 1827, împuternicește pe jeluitoare să stăpînească acea moșie, pe care o deține de 30 ani tatăl său, clucerul Deșliu; stăpînirea acestei moșii nu a fost atacată decît cu șase ani în urma acestei hotărîri, printr-o jalbă nepusă în lucrare nici de actualul serdar, deși cunoștea existența ei și care se prescrie prin trecerea termenului de 10 ani. Pîritul este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 86, f. 126-128; I.C. dos. 103/845.

1302. — 1845 nov. 17. — În pricina dintre Maria, soția lui Petre Gongu cu Dimitrie, fiul Zoiții Cernăianchii, pentru dreptul de protimisis la moșia Cernaia din jud. Mehedinți, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, încuviințînd lui Dimitrie să răscumpere acea moșie în baza dreptului de protimisis al vecinătății, restituind jeluitoarei 15000 lei, prețul cumpărării, plus costul îmbunătățirilor făcute de soțul ei pe acea moșie; jeluitoarea are dreptul de apel, fiind lipsă de la judecată.

Ms 966, 87, f. 128 v-129 v; I.C. dos. 139/841.

1303. — 1845 nov. 23. — În pricina dintre moșnenii Cărpenișani din jud. Gorj cu moșnenii Dragomirești pentru cotropire de moșie, din hotarul Cărpenișu, Inaltul Divan hotărăște: ambele părți să-și aleagă hotărnicii, care, după hotărnicia celor șase boieri, cartea Divanului Craiovei din 1779 și hotărnicia lui Negreanu din 1835, vor deosebi la fața locului părțile fiecăruia, trăgîndu-se și semne de hotar; în caz de nemulțumire să se înfățișeze la Divan, pentru hotărîrea definitivă.

Ms 966, 88, f. 129 v-131.

1304. — 1845 nov. 28. — În pricina dintre pitar Const. Moraitu cu pitar Ioan Racoviceanu pentru separarea hotarelor moșiilor Mărgineanca și Racovița de moșia Iozile din jud. Argeș, Inaltul Divan hotărăște: jeluitorul să-și desemneze hotarnic pe Prededici sau altul, care să întărească la fața locului semnele de hotar arătate în hotărnicia banului Goleșcu și urmate de Prededici în 1834, punînd pietre de hotar și întocmind cărți de hotărnicie, pentru a se deosebi moșiile jeluitorului de a pîritei.

Ms 966, 89, f. 131 v-140; vezi și nr. 872, 965.

1305. — 1845 nov. 30. — În pricina dintre Ciucă Mușuroi, Dumitru fiul lui Dinu, Ioan Lungulescu și alții cu popa Dumitru, toți din satul

Redea jud. Romanai, pentru niște stînji de moșie cumpărați de pîrît de la Stanciu Mușuroi, Înaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei ca: amîndouă părțile să-și aleagă hotarnic, care să aleagă la fața locului după zapisul de cumpărătură al pîrîtilui și să stabilească prin carte de blestem unde era siliștea pe vremea vînzării pentru a întări stăpînirea pîrîtilui asupra a 20 stj. în măgura siliștei și 6 stj. în sat, pentru curmarea pricinii.

Ms 966, 90, f. 140-141; I.C. dos. 109/842.

1306. — 1845 nov. 30. — În pricina dintre N. Fundățeanu cu m-reă Cotroceni pentru călcare de moșie la Glămbocata jud. Mușcel, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca părțile să-și aducă hotarnici la fața locului, care prin carte de blestem să aleagă hotarele după hotărnicia clucerului Corbeanu din 1746 (7254), punînd pîere de hotar și dînd carte de hotărnicie împričinaților; pentru partea încălcată, conform pravilei, se va restitui tot venitul încasat pe nedrept, calculat de la data introducerii acțiunii; jeluitorul are drept de apel, lipsind de la proces.

Ms 966, 91, f. 141 v-142; I.C. dos. 180/842.

1307. — 1845 dec. 4. — În pricina dintre Sultana, soția răposatului logofăt Dimitrie Hrisoscoleu, cu Episcopia Buzău pentru călcarea moșiei Focșenei a spitalului Gherlași, Înaltul Divan hotărăște: părțile să-și aleagă hotarnici, care ținînd seamă de hotărnicia din 1785 a răposatului stolnic Cîmpineanu, să cerceteze la fața locului prin carte de blestem dacă Episcopia a stăpînit acei 400 stj.; aceștia se vor alătura la cealaltă moșie a Episcopiei; în caz că spitalul ar fi stăpînit-o, rămîne în seama sa, căci a trecut termenul de 30 de ani. Cheltuielile de judecată se vor suporta de cei ce a pornit acțiunea.

Ms 966, 92, f. 142 v-144; I.C. dos. 136/842.

1308. — 1845 dec. 4. — În pricina dintre Dumitru Gheorghe Anghel din jud. Mușcel cu Arghira Poenăreanca, pentru rămasurile lui Grigore Poenaru, fratele pîritei, Înaltul Divan hotărăște: Arghira să-și primească de la jeluitor averea, așa cum se specifică în catagrafia amintită în hotărîrea judecătorei și pentru care răposata Zinca, sora pîritei, se consideră că ar fi depus jurămint, prin faptul că a fost împiedecată de pîrîtă a-l săvîrși.

Ms 966, 93, f. 144-145 v.

1309. — 1845 dec. 12. — În pricina dintre moșnenii Orodeleni din jud. Mehedinți cu m-reă Căluu pentru călcare de moșie, Înaltul Divan întărește alegerea hotarnicului Ioan Vilceleanu, făcută după hrisoavele din 1768 pe care le dețin numiții moșneni și împuternicește a merge la fața locului un «cilen» al judecătorei locale să statornicească prin pietre de hotar această alegere, deosebindu-se moșia moșnenilor, deoarece în hrisoavele lor este menționată suma stînjenilor, restul formînd moșia mănăstirii, care este obligată și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 94, f. 145 v-146; vezi și nr. 1091.

1310. — 1845 dec. 12. — În pricina dintre paharnicul Alex. Niculescu cu Ioan Mateescu din jud. Rm. Sărat pentru 108 stj. din hotarul moșiei Plopi, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca părțile să-și ia cîte un hotarnic, care, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, să aleagă la fața locului cei 108 stj. așa cum s-a hotărît în Divanul Civil, începînd în apa Rîmnicului, prin siliștea Plopilor, trăgîndu-se linie despărțitoare după semnele aflate, punîndu-se și pietre de hotar spre a se încheia litigiul.

Ms 966, 95, f. 147-149; I.C. dos. 109/843.

1311. — 1845 dec. 14. — În pricina dintre clucer Ioan Grădișteanu cu pitar Ioan Izvoranu, pentru pagubele pricinuite de clucer ce împiedecă pe pitar a stăpîni moșiile acestuia din jud. Mehedinți, pe care pîrîtul le avea în arendă, precum și pentru faptul că a luat niște vite ale pitarului, Înalțul Divan infirmă cartea judecătoriei locale și confirmă hotărîrea Divanului Craiovei obligînd pe clucer la plata pagubelor aduse pitarului în sumă de 6102 lei și a cheltuielilor de judecată, scăzîndu-se din această sumă venitul produselor ridicate de pitar de pe moșia arendată și fixat de judecătoria locală după prețul de atunci.

Ms 966, 96, f. 149-150; I.C. dos. 134/842.

1312. — 1845 dec. 15. — În pricina dintre serdar Constantin Roșianu din Tg. Jiu cu Șerban Cîrleanu din satul Coru, pentru 2 stj. și jumătate în lățime și 7 stj. în lungime a unui loc, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Înalțul Divan împuternicește un «cilen» al judecătoriei locale să măsoare acel loc, 5 stj. în lat și 7 stj. în lung, pe care despărțindu-l în două și dovedindu-se că grajdul stricat de jeluitor aparține pîrîtului, să se despăgubească acesta, evaluîndu-se la valoarea de atunci; jeluitorul este obligat și la plata cheltuielilor de judecată; fiind lipsă la proces, numitul serdar are dreptul la apel.

Ms 966, 97, f. 150 v-151; I.C. dos. 166/842.

1313. — 1845 dec. 15. — În pricina dintre medelnicereasa Safta Poroi-
neanca cu Dina Poroi-
neanca din satul Pavău jud. Mehedinți, pentru partea de moșie ce o are Dina în hotarele Tîmpa și Pavău, ca urmare cîrții Judecătoriei Mehedinți, Înalțul Divan infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăște: întrucît numita medelnicereasă nu este moștenitoare răposatului său soț, ea însăși urmînd a-și completa zestrea din averea lăsată de el, pîrîta își va cere moștenirea de la adevărații moștenitori ai răposatului medelnicer.

Ms 966, 98, f. 151 v-152; I.C. dos. 94/843.

1314. — 1845 dec. 15. — În pricina dintre Teodorache Doicescu cu clucerul Scarlat Urlățeanu pentru pretențiile ce le are Doicescu asupra unei părți din moșia Ciulnița jud. Ialomița a pîrîtului, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, deoarece au trecut 60 ani de la anaforaua din 1781, prin care numitului clucer i se întărește stăpînirea asupra acelei moșii și conform pravilei, este prescrisă orice cale de atac, jeluitorul fiind obligat și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 99, f. 152-152 v; I.C. dos. 139/842.

1315. — 1845 dec. 15. — În pricina dintre Grigore Borănescu cu pitar Alecu Costescu, pentru două părți din moșia Constendoiu, jud. Rm. Sărat pe care le pretinde numitul pitar, Înaltul Divan confirmă cartea Judecătoreiei Rîmnicu-Sărat și fiind de aceeași părere cu prezidentul Divanului Civil întărește jeluitorului stăpînirea acestei moșii și înlătură ca netemeinice zapisele de cumpărătură prezentate de pîrit pentru părțile de moșie ce le pretinde, cu mențiunea de a se ține seamă de drepturile postelnicului Plaghiano la acea moșie și de locurile înfundate, stăpînite de alții, pîritul fiind obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 100, f. 153-155; I.C. dos. 112/842.

1316. — 1845 dec. 19. — În pricina dintre marele logofăt Costache Suțu cu m-reă Rîmnic, clucerul Anastase Dedulescu, păhărniceasa Bagda-toaia, agiasa Lascari și spătar Costachi Niculescu pentru încălcarea învecinatelor lor moșii, Înaltul Divan hotărăște: jeluitorul își va lua hotarnic pe Prededici sau altul, care va întări cu pietre hotarele moșiei logofătului după hotărnicia lui Prededici; din cauza lipsei documentelor privind moșiile stăpînite de pîriti nu s-a putut stabili decît capul ce desparte moșia Rudeanca a clucerului de moșia numitului logofăt. Stabilirea venitului de pe moșia jeluitorului care a fost încălcată precum și cheltuielile de judecată, vor face obiectul altui proces.

Ms 966, 101, f. 155-157 v; I.C. dos. 95/943; vezi și nr. 1110.

1317. — 1845 dec. 21. — În pricina dintre postelnicul Gheorghe Vlaston din Cușmiru jud. Mehedinți cu serdar Manole Bonciu de la Caracal pentru 16 livezi cu fin, stăpînite de jeluitor în moșia Cușmir a m-rii Cozia și care fuseseră ținute de pîrit cu arendă, Înaltul Divan, confirmînd anaforaua Judecătoreiei Mehedinți, împuternicește pe jeluitor să stăpînească aceste livezi de fin ca un clăcaș al mănăstirii cu obligația de a-și plăti dijma și claca și a se conforma paragrafului 5 din Reg. Organic, pîritul urmînd să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 966, 102, f. 157 v-159; I.C. dos. 107/842.

1318. — 1845 dec. 21. — În pricina dintre Garoafa, soția răposatului Stănică Dimitriu din Buzău cu Maria, ce-i zice și Tinca Marioaica din Băești, pentru 25 stj. din moșia Băești, pe care pîrita îi datorează soțului jeluitoarei, drept onorariu de la procesul de răscumpărare cu protimisii, avut de aceasta cu frații Iosif și Gheorghe, pentru 70 stj. moșie, Înaltul Divan întărește hotărîrea judecătorească, obligînd pe pîrită a da soțului jeluitoarei cei 25 stj., conform înscrisului ce-l au.

Gr. Grădișteanu și C. Herescu se unesc cu hotărîrea Divanului Civil de a plăti jeluitoarei suma de 150 lei, plata serviciilor aduse de soțul ei.

Ms 966, 103, f. 159-160; I.C. dos. 162/842.

1319. — 1845 dec. 22. — În pricina de hotare dintre moșnenii Soceni din jud. Gorj cu Anastasie Tălpășanu pentru cotropirea învecinatelor lor moșii, Înaltul Divan confirmă cartea Judecătoreiei Dolj și hotărîrea Divanului Craiovei, ca un «cilen» al judecătoreiei și un hotarnic desemnat de părți, să meargă să pună pietre de hotar, după semnele arătate în hotărnicia vistierului Tudoran, obligînd pe jeluitori la plata cheltuielilor de

judecată. Sumă datorată pîrîtului de către jeluitor pentru partea încălcată, să o ceară pîrîtul prin deosebită judecată.

Ms 966, 104, f. 160-161; I.C. dos. 106/842.

1320. — 1845 dec. 22. — În pricina dintre Nicolae fiul popii Mihai din Pîrlogile jud. Săcueni, cu Vasile, fiul lui Ioan Runceanu din Buzău, pentru 25 stj. din moșia Pîrloagele, cumpărați de răposatul popa Mihai de la părintele pîrîtului și pe care acum îi cere înapoi, ca urmare zapisului din 1813 al lui Șerban Pătîrlăgeanu, cumpărătorul celor 25 stj. de la tatăl pîrîtului, pe verso zapisului specificîndu-se că i-a vîndut la rîndu-i părintelui jeluitorului, pe baza dreptului de protimisis, adeverit de isprăvnicatul de atunci, Înalțul Divan împuternicește pe pîrît a stăpîni acești stînjeni, jeluitorul neputîndu-se prevala de dreptul de moștenitor.

Ms 966, 105, f. 161 v-162 v; I.C. dos. 18815/833.

1321. — 1846 ian. 15. — În pricina dintre Zmararida Rădulesca din Ungureni jud. Olt cu Mihalache și Catinca Berindei de la Rușii de Vede jud. Teleorman pentru protimisisul a 100 stj. moșie din Ungureni, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842, în unire și cu cea a Judecătoriei Olt din 1839, ca pîrîții frați Berindei, fiind rude mai apropiate cu vînzătorul, să stăpînească stînjinii de mai sus, iar jeluitorul să le plătească și cheltuielile de judecată și pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa ei, are drept să facă apel la Divan în termen de opt zile sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 1, f. 1-1 v; I.C. dos. 151/842.

1322. — 1846 ian. 15. — Înalțul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1842 cercetează pricina dintre Arghira Vrana (prin Hristodor și Ioan, frații și moștenitorii ei) cu doctorul Costandin Bubuchi, supus rusesc, pentru o datorie de 12300 ruble și 3000 lei către casa răposatului Teodosie Vrana, tatăl jeluitorilor. Constatînd că actul de zălogire a caselor către sus-numitul răposat, este încheiat și netăgăduit de pîrît, rămînînd astfel valabil, că foaia de zestre din 1796 nov. 28 a mamei pîrîtului nu îndeplinește formele pravilnice și că nici ea, după moartea soțului său, nu a făcut catagrafia averii acestuia, cerută de pravilă și că nici pîrîtul nu a cerut ca în termenul legal de zece luni să se cerceteze averea și datoriile tatălui său, spre a hotărî dacă vrea să rămînă moștenitor sau nu, ci dimpotrivă a și închiriat acele case pînă acum, Înalțul Divan hotărăște ca jeluitorii Vranești să fie despăgubiți de datorie din emanetul caselor, după cuprinderea zapiselor.

Ms 967, 2, f. 2-4; I.C. dos. 183/842.

1323. — 1846 ian. 16. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1842, în pricina dintre preotul Nicolae, egumenul m-rii Mislea cu Mihalache Paciurea pentru pagubele pricinuite moșiei Greaca, pentru care pîrîtul cere despăgubiri numitului egumen, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Vlașca din 1840, ca din banii arenzii pe doi ani, pîrîtului Paciurea să i se scadă 1112 lei, 20 par., cheltuiuală clădirii cîrciumii și a celorlalte și 500 lei din 2250 ai pagubei pricinuite de la «alișverîșul cîrciumii» pînă la clădirea ei; restul de 9187 lei, 20 par. să-l plătească

jeluitorului cu dobîndă «pravilnică», de cînd s-au luat de la jeluitor, la cererea pîrîtului și s-au depus la Judecătoria Ilfov împreună cu alți 450 lei pentru 1500 oca pește, socotit la 30 lei suta de oca; pîrîtul este obligat să plătească jeluitorului și cheltuieli de judecată.

Ms 967, 3, f. 4-5; I.C. dos. 171/842.

1324. — 1846 ian. 18. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre Iancu buhurdagiu de la Pitești cu marele logofăt Costache Suțu pentru nerespectarea contractului tăierii pădurii Găteju din jud. Rîmnicu-Sărat a pîrîtului logofăt, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca din suma haracilor datorată de jeluitor, să se scadă banii primiți de omul logofătului Suțu, iar cealaltă sumă să fie plătită de jeluitor la prețul de vînzare al haracilor de pe acea vreme, stabilit la fața locului. De asemenea să plătească pîrîtului carele de lemne ce-i mai datora tot după contract, din care să se scadă însă 25 de care, pe care le-a achitat, iar pîrîtul să restituie jeluitorului din prețul vînzării acelei păduri suma cîvenită pentru timpul ce mai trebuia s-o stăpînească pînă la împlinirea termenului din contract; jeluitorul va plăti pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 4, f. 5-6; I.C. dos. 102/843.

1325. — 1846 ian. 18. — În pricina dintre m-reă Tismana cu biserica Sf. Ilie din Craiova pentru călcarea moșiei Calafatului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus a Divanului Craiovei din 1842, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinți din 1839, ca biserica Sf. Ilie să-și stăpînească moșia Calafatul; hotarnicii ambelor părți pot stabili la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, de va fi nevoie, semnele cuprinse în hotărnicia lui Costandin, fost ceauș de spătărie, din 1815 aug. 12, întărită și de Divanul Craiovei și să dea bisericii Sf. Ilie suma stînjenilor menționați în acea hotărnicie, întărind cu pietre semnele respective.

Ms 967, 5, f. 6 v-7 v; I.C. dos. 96/843.

1326. — 1846 ian. 19. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei cercetează pricina dintre Mărgărita, soția răposatului Vasile din Craiova cu Trușcă olarul tot de acolo pentru un loc. Bazat pe faptul că deși martorii iscăliți în foaia de zestre a Mărgăritei, în care este trecut și locul în cauză, nu mai sînt în viață, că jeluitoarea a dovedit totuși dreptul ei asupra aceluși loc cu alți martori, a căror declarație se confirmă prin aceea a martorilor aduși de pîrît prin care se arată că a făcut reclamație în termenul legal, adică imediat ce a văzut că pîrîtul își însușește acel loc și îl înstrăinează prin vînzarea unor părți din el, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Dolj, ca jeluitoarea Margareta să-și stăpînească locul, iar cumpărătorii să se descurce cu pîrîtul, care va plăti jeluitoarei și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 6, f. 7 v-8 v.

1327. — 1846 ian. 22. — Ca urmare la hotărîrea sa din 1842 în pricina dintre m-reă Sf. Gheorghe Nou din București cu m-reă Sf. Ioan din Focșani pentru călcarea învecinatelor lor moșii Băneasa și Frasinu din jud. Vlașca, Inaltul Divan, întemeindu-se pe faptul că atît hotărîrea Diva-

nului Civil cît și hotărîrea pregătitoare a acestui Divan consfințește de bună hotărnicia din 1801 a moșiei Băneasa, proprietatea m-rii Sf. Gheorghe, iar în hotărnicia lui Ioan Prededici din 1842 aug. 30, asupra aceleiași moșii se arată atît semnele cît și suma stîinjenilor cuprinși în hotărnicia din 1801, întărește lucrarea lui Prededici și decide ca pe baza ei hotărnicii ambelor părți să însemneze cu pietre în prezența acestora hotarele dintre cele două mănăstiri, iar m-reă Sf. Gheorghe să plătească m-rii Sf. Ioan cheltuielile de judecată.

Ms 967, 7, f. 8 v-9 v; vezi și nr. 1023.

1328. — 1846 ian. 23. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 în pricina dintre Ioan Rîfoșanu din Craiova cu doctorul Petre Veron pentru călcare de loc și pentru că nici una din părți nu a putut face dovadă temeinică în privința răzorului despărțitor, neavînd sineturi de stăpînire cu sumă de stîinjeni, Inaltul Divan hotărăște ca un «cilen» al judecătoriei locale să dovedească la fața locului, prin carte de blestem vechea stăpînire dintre împričinați și s-o statornicească prin semne.

Ms 967, 8, f. 10-11 v; I.C. dos. 175/842.

1329. — 1846 ian. 26. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 în pricina dintre Ioan Flidner tîmplar din Craiova cu doctorul Petre Veron pentru călcare de loc, Inaltul Divan, bazat pe faptul că atît hotărîrea Judecătoriei Dolj, cît și a Divanului Craiovei cosfințesc vînzarea locului către jeluitorul Flidner, confirmă hotărîrea acelui Divan în ceea ce privește stăpînirea locului, care va merge pînă în zidul curții capelei, potrivit cuprinderii zapisului, fără adăugirile făcute de Divanul Craiovei; pîrîtul să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 9, f. 11 v-12; I.C. dos. 112/843.

1330. — 1846 ian. 26. — Urmare hotărîrii Divanului Craiovei în pricina dintre pităreasa Zoița Chinteașca de acolo cu Maria, soția răposatului Dinu Răduleț din satul Covrigi jud. Mehedinți pentru 30 stj. de moșie, Inaltul Divan, pe baza cercetării documentelor prezentate, găsește cu cale ca jeluitoarea Chinteașca nu poate stăpîni mai mult decît cîi 407 stj. și 3 cîrte, cuprinși în hotărnicia din 1819 a lui Gîrboviceanu și confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca Dinu Răduleț să stăpînească stîinjenii din Covrigi ca și mai înainte; jeluitoarea dacă bănuiește că nu are toată suma de 407 stj. și 3 cîrte, să-și ia hotărnicii pe socoteala sa și de față cu toate părțile, să facă o nouă măsurătoare la fața locului, pe bază de sineturi și dacă se va dovedi vreo călcare, să ceară acei stîinjeni prin altă reclamație, fiind datoare a plăti pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 967, 10, f. 13-13 v; I.C. dos. 108/843.

1331. — 1846 ian. 29. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ioan Voitescu cu moșnenii Zgîmboești și Tășcăi din jud. Gorj cu care s-a judecat și fratele său Matei Voitescu, pentru hotarul moșiei Voitești. Pe baza adeverinței adusă de jeluitor, că Matei, fiul lui Gheorghe Blidaru, pe care vrea să-l moștenească, este frate cu el și că a fost omorît în 1821 de chehaia Belu. Inaltul Divan confirmă anafora din veliților boieri din 1820 iul. 20; din această anafora rezultă că din cercetarea lui Ioniță

postelnicelul din anul 1781 mart. 7, arătată de însuși jeluitorul Matei Blidaru la Divan, moșia Voitești a fost împărțită pe trei «moși» nu pe patru, cum susține Blidaru și că acesta nu se trage din moșul Voită, ci din fratele acestuia Stanciu, din care se împărțese și jeluitorul împreună cu alți cetași ai lui, Cîmpești, prin alegerea din 1783, urmînd cu stăpînirea timp de 37 ani, Inaltul Divan hotărăște ca pîrîții să stăpînească partea lor de moșie, iar jeluitorul să plătească pîrîților și cheltuielile de judecată

Ms 967, 11, f. 14-15 v; I.C. dos. 1828/840.

1332. — 1846 ian. 29. — In pricina dintre Ion și Nicolae Șendroi de la Budieni jud. Gorj cu Grigore, Dumitru, Vasile și Ioan Pănoi pentru o curea de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca jeluitorii să-și ridice tot ce au de pe partea Pănoilor; aceștia să stăpînească moșia fiind liberi, dacă ar voi, să aducă hotarnic și inginer pentru îngrădirea și așezarea semnelor despărțitoare moșiei lor; hotarnicul ales să meargă din nou și să aleagă părțile fiecăruia, atît din curelele lungi, cît și din cele scurte. Venitul călcării să se plătească de cînd a început procesul. Hotarnicul să fie plătit de toți moșnenii după stîinjenii fiecăruia, iar jeluitorii să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 967, 12, f. 14 v-16 v; I.C. dos. 114/843.

1333. — 1846 febr. 1. — In pricina dintre diaconul Iancu Florea și Ion cu Gheorghe, Ioan, Gavrilă și Dumitru Urculești toți din satul Comanca jud. Romanați pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, unită cu cea a Judecătoriei Romanați din 1839, ca hotarnicii ambelor părți să aleagă drepturile fiecăruia, dînd mai întîi jeluitorilor 20 stj. din «masa» cîmpului din 80 stj. ce au avut, pentru că 60 stj. s-au găsit vinduți, după cum se arată în alegerea lui Periețeanu.

De asemenea să dea și celorlalți moșneni părțile lor după sineturile ce vor avea, iar pîrîților Urculești să le completeze suma de 165 stj. și dacă aceștia nu vor ajunge, să rămîna în stăpînirea lor numai stîinjenii ce vor ieși la măsurătoare, de care s-au arătat mulțumiți în fața judecătoriei și Divanului. In caz că va ieși de prisos, se va împărți «cu analoghie» între toți moșnenii; partea numită Colțisor să se împartă după suma stîinjenilor ce va avea fiecare moștenire, nu cumpărați în «masa cîmpului», adică jeluitorii să ia cu «analoghie» pentru 80 stj. moșteniți pe lîngă calea Slăvenilor iar pîrîții pentru 165 stj. de moștenire, urmîndu-se la fel și pentru ceilalți moșneni; jeluitorii sînt obligați să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 967, 13, f. 17-18; I.C. dos. 111/843.

1334. — 1846 febr. 1. — In pricina dintre șetrar Gheorghe Tetoianu din jud. Vîlcea cu Costandin Străchinaru, ginerele său din Craiova, pentru o jumătate de moară, dată de zestre, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, unită cu a judecătoriei ca jeluitorul să plătească pîrîtului 3285 lei partea sa, jumătate din cheltuielile morii, alese de «cilenul» judecătoriei locale, cu dobînda lor «pravilnică» de la 1837 de cînd a folosit singur acea moară, pînă la achitare. Din această sumă i se va scădea 94 lei, 20 par. primiți de pîrît, după răvașul din 1835. De asemenea îi va mai plăti pîrîtului 500 lei pentru dregerea podului și casa

acelei mori cu dobînda cuvenită de la hotărîrea judecătorei pînă la achitare; pîrîtul este obligat să repare moara pe cheltuiala sa, pînă în luna iunie, urmînd ca de atunci înainte venitul morii să fie luat de pîrît timp de 5 ani, după care «prigonitorii» vor fi iarăși părtași; jeluitorul este obligat să plătească pîrîtului și cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a hotărîrii.

Ms 967, 14, f. 18 v-19 v.

1335. — 1846 febr. 1. — În pricina dintre popa Vasile, popa Negoită, Petru Mazilu și Dumitru Negoescu cu Matei fiul lui Ion și Ștefan Petrecani toți din Turcești, jud. Vîlcea pentru cotropire de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîții să stăpînească a patra parte din locul vîndut de Stanciu Căpățîna, feciorul lui Staicu Zivet, 51 stj., vînduți de Marica fata lui Dan și 17 stj. vînduți lui Neagoe Ciucă, iar jeluitorii să-și stăpînească partea lor de moștenire; hotarnicii părților și «cilenul» judecătorei locale să deosebească la fața locului prin pietre și semne partea fiecăruia, după hotarnica a patru boieri din 1768, obligînd pe jeluitori să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 967, 15, f. 19 v-20; I.C. dos. 110/843.

1336. — 1846 febr. 5. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre Stanciu fiul lui Stanciu din Caiova cu paharnic Dimitrie Polizu pentru «otaștina» unei vii a jeluitorului, care prin hotărnicia făcută de paharnicul Grigore Otetelesanu, a căzut pe moșia Simnicul de Jos a pîrîtului, rămînînd o mică parte pe moșia domnească a Craiovei. Se confirmă hotărîrea de mai sus în ceea ce privește via, obligînd pe jeluitori ca pentru partea de vie care cade pe moșia pîrîtului să-i plătească «otaștina» după pravilă și cheltuielile de judecată.

În privința vecinătății moșiei Breaza a jeluitorului cu Simnicul de Jos a pîrîtului, Înaltul Divan hotărăște ca jeluitorul, dacă se simte nedreptățit, să facă cerere la înția judecătorei.

Ms 967, 16, f. 21-21 v; I.C. dos. 105/843.

1337. — 1846 febr. 5. — În pricina dintre Costandin Bazaca și Polihronie, fiul lui Mihai Furtună, cu casa fraților Nani pentru o datorie de 6400 lei, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, unită cu cartea Judecătorei Dolj din 1839, ca Bazaca să fie apărât de plata acestei datorii și casa Nanilor să ceară despăgubirea din moștenirea rămasă de la decedat care îi datora acești bani și cu ale cărui acareturi acceptase atunci asigurarea; de cheltuielile judecătii să fie scutite ambele părți. În privința adausurilor făcute acum în Divan de Polihronie, moștenitorul lui Mihai Furtună, că el se consideră achitat de această datorie, pentru a cărei plată are dovezi, rămîne să aducă aceste documente cînd casa Nanilor îi va cere lichidarea datoriei, deoarece el nu s-a judecat pentru aceasta la primele instanțe, ci numai Constandin Bazaca.

Ms 967, 17, f. 21 v-22; I.C. dos. 158/841.

1338. — 1846 febr. 6. — In pricina dintre moșnenii Hinoveni din jud. Mehedinți cu epitropia bisericii Sf. Troița din Craiova pentru călcarea moșiilor lor Broscari și Rogova, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1845 care se deosebește puțin de cea a Judecătoriei Mehedinți din 1839, obligînd pe jeluitor să plătească venitul celui «codru de loc» din anul 1818 de cînd s-a descoperit acea călcare precum și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 18, f. 22 v-24; I.C. dos. 123/843.

1339. — 1846 febr. 8. — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre Zamfir Cotaru din Rîmnicu-Sărat cu m-reă Rîmnice din jud. Rîmnicu-Sărat pentru un loc din acel oraș, Inaltul Divan, constatînd că cercetarea de la fața locului a orînduitului «cilen» al Divanului nu a fost săvîrșită după legiuirile întocmite, fiind chiar desființată, hotărîște ca un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la fața locului, în prezența părților împricinate, prin diferite dovezi și carte de blestem dacă locul neînțelegerii este pe moșia domnească sau pe proprietatea mănăstirii, dacă va fi pe loc domnesc să cerceteze și întocmirile acestor locuri. De asemenea să cerceteze după însăși mulțumirea împricinaților, cum a decurs această stăpînire și în al treilea rînd, calitățile martorilor aduși de ambele părți ca să corespundă legiuirilor din pravilă, înștiințînd Divanul de rezultat.

Ms 967, 19, f. 24-25.

1340. — 1846 febr. 12. — In pricina dintre Ilie croitorul și soacra sa Tița văduva din satul Băbeni jud. Vîlcea cu Stan Nisipeanu pentru 24 stj. moșie din hotarul Băbeni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 ca pîrîtul să stăpînească acei 14 stj. nesupărat de jeluitori, iar aceștia să plătească pîrîtului datoria de 206 lei, 20 par. cu dobînda lor «pravilnică» de la data din zapis pînă la achitare, nu numai 103 lei, 20 par., cît a găsit cu cale Judecătoria Vîlcea, deoarece jeluitorii stăpînesc acei 10 stj. zălogiți de pîrît. De asemenea jeluitorii sînt obligați să mai plătească pîrîților cheltuielile de judecată și venitul celor 14 stj. de la începerea procesului precum și tăierea pădurii de pe acei stînjent. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună de la primirea prezentei hotărîri.

Doi membri ai Divanului nu sînt de părere ca datoria să fie plătită din cei 10 stj., care nu se văd amanetați în acest scop.

Ms 967, 20, f. 25 v-26 v; I.C. dos. 143/831; vezi și nr. 1364.

1341. — 1846 febr. 13. — In pricina dintre serdar Radu Fratoștițeanu din Craiova cu Costandin Fratoștițeanu din Valea Boului jud. Dolj pentru venit de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîtul să nu restituie jeluitorului 3034 lei, 20 par., jumătate din venitul a trei trupuri de moșie, obligînd pe jeluitor să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de 8 zile și către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 21, f. 27-27 v; I.C. dos. 115/843.

1342. — 1846 febr. 13. — În pricina dintre moșnenii Cosîmbești și Matache Cosîmbescu din jud. Ialomița cu clucer Ioan C. Roset și Scarlat Urliățeanu pentru călcarea făcută prin hotărnicie de jeluitori cu moșia lor Mitroaia moșiei Hărăboru sau Cioroiu a pîrîților, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842, unită cu cartea Judecătoriei Ialomița din 1840, ca pîrîții să stăpînească moșia Hărăboru sau Cioroiu după cuprinderea hotărniciei din aug. 5, 1839; jeluitorii sînt obligați să restituie pîrîților locul încălcat împreună cu venitul lui de la începerea procesului, nu de la vremea călcării, precum și cheltuielile de judecată. Intrucît hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de 8 zile și către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 22, f. 28-28 v; I.C. dos. 84/843; vezi și nr. 1361.

1343. — 1846 febr. 15. — Înalțul Divan cercetează pricina dintre pițor Ioan Săulescu din Cîmpulung cu egumenul m-rii Franciscanilor tot de acolo pentru 2100 lei și altă avere părintească, cerută de jeluitor de la acea mănăstire, care, din ordinul agenției cesaro-crăiești, făcuse catagrafia averii răposatului doctor Iosif Tîgler, supus austriac, al doilea soț al mamei jeluitorului. Înalțul Divan, constatînd din anaforaia isprăvnicatului din oct. 1817 că din averea de 3500 lei a răposatului doctor, mănăstirea a restituit jeluitorului 1400 lei, iar din 2100 lei, 1000 lei a fost dată în 1818 lui Fridirih Belihăș, starostea de sudîți, ca s-o trimită conform ordinului la agenția cesaro-crăiască rămînînd 1100 lei, pentru care m-rea Franciscanilor nu are dovadă că i-a achitat, se hotărăște ca mănăstirea să plătească lui Săulescu suma de mai sus cu dobînda «pravilnică» și cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului sînt de părere să se aducă la îndeplinire întocmai actul Logofetei Pricinilor Străine în toată cuprinderea lui, negăsind fondată împotrivirea judecătoriei locale.

Ms 967, 23, f. 29-31; I.C. dos. 159/843.

1344. — 1846 febr. 26. — În pricina dintre diaconul Vlad, Dobre Vulvoare și Petre Mazilu de la Ionești jud. Teleorman cu polcovnic Vasile Bercescu de acolo pentru vînzarea a 41 stj. moșie, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 prin care pîrîtul este îndreptățit să stăpînească acei stînji, potrivit zapisului de cumpărare, iar jeluitorul Dobre Vulvoare și al lui să se judece cu diaconul Gheorghe pentru banii dați pe acei stînji, urmînd ca jeluitorii să plătească pîrîtului și cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 24, f. 31 v-32; I.C. dos. 117/843; vezi și nr. 1366.

1345. — 1846 febr. 26. — În pricina dintre Gheorghe și Marin Groșești de la Vitănești jud. Olt cu Safta soția răposatului Tudorache Zăvoianu și Ioana, preoteasa răposatului preot Enache, pentru niște stînji de moșie, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842 ca pîritele să stăpînească acei stînji întocmai după cartea de hotărnicie,

urmînd ca orînduitul hotarnic să-i împietrească; jeluitorul să plătească pîrîtelor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 25, f. 32 v-33; I.C. dos. 154/842.

1346. — 1846 febr. 27. — În pricina dintre biserica Sf. Troița de la Cerneți cu Iancu Sefendache tot de acolo pentru o datorie de 1990 lei a mamei sale către acea biserică, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîtul Sefendache să-și ridice banii depuși la judecătoria, iar biserica să-și ceară despăgubirea cuvenită din averea episcopului său, care nu a avut grije să-și facă asigurarea după pravilă.

Ms 967, 26, f. 33 v-34; I.C. dos. 121/843.

1347. — 1846 febr. 27. — În pricina dintre Ioan Tabacu din Craiova cu pitar Velea Pavlovici tot de acolo pentru a datorie de 10 galbeni dați ca arvună pentru cumpărare de lînă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca, potrivit zapisului și pravilei, jeluitorul să plătească îndoit pîrîtului arvuna cu dobînda cuvenită din anul 1836 apr. 23 pînă la achitare, precum și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 27, f. 35-35 v; I.C. dos. 122/843.

1348. — 1846 febr. 27. — În pricina dintre Costandin, Dobrin, Nicolae și Fotache, frații Doicești, fiii și moștenitorii răposatului sluger Dumitrașcu Doicescu cu cumnatul lor Gheorghe Pribegeanu pentru lipsa de zestre ce nu s-ar fi dat pîrîtului la căsătoria sa, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, din 1843, unită cu cartea Judecătoriei Ialomița din 1832, prin care mama jeluitorilor era obligată să dea pîrîtului din moșia Delavale cei 42 stj., care lipseau pentru «împlinirea» sumei de 2500 stj. din foaia de zestre; în ceea ce privește livada de pruni, sau să-i cumpere alta în schimb, sau să pună prunii în alt loc, plătindu-i cîte 50 lei folos, pînă cînd îi va face livada. Pentru pădurea pe care slugerul Scarlat Urlățeanu nu a luat-o pîrîtului, mama jeluitorilor este datoare a despăgubi pe ginerele său; pentru partea de pădure pe care acesta susține că socerul său i-a făcut-o dar de nuntă, Inaltul Divan hotărîște că pîrîtul nu are drept să continue cu tăierea, deoarece nu are nici o dovadă care să sprijine această afirmație, iar stăpînirea de zece ani nu este temeinică, deoarece numai o stăpînire de 30 ani ar îndreptăți acest lucru. De asemenea venitul acelor stînjeni să se dea pîrîtului de cînd a început judecata, iar jeluitorii să-i plătească numai legiuita taxă, fiind scutiți de celelalte cheltuieli de judecată. Intrucît hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 28, f. 35 v-37; I.C. dos. 104/843; vezi și nr. 1369.

1349. — 1846 mart. 1. -- Urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1842 mai 8 în pricina dintre marea polcovniceasă Sevastița Arghiropolina cu Iancu Nicolaidis pentru călcarea contractului de arendă al moșiei Logreștii din jud. Gorj a jeluitoarei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus prin care Iancu Nicolaidis rămîne apărat de plata arendei pe cei trei ani, timp în care nu a stăpînit moșia; contractul se desface și

moșia poate fi arendată altui arendaș. Jeluitoria este obligată să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 29, f. 37 v-38; I.C. dos. 115/842.

1350. — 1846 mart. 12. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841 în pricina dintre moșnenii Coșoești și Perpelicești din jud. Vlașca cu paharnic Tase Petreanu pentru deosebirea părții de moșie cumpărată de la unii din moșnenii Perpelicești, Înalțul Divan, avînd în vedere că alegerea slugerului Sandu Depărățeanu este acceptată, hotărăște ca ambele părți să-și ia cîte un boier hotarnic și să deosebească la fața locului stînjienii cumpărați de paharnic pe lingă moșia spitalului Sf. Pantelimon după cuprinsul pravilei; pîrîtul este obligat să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 30, f. 38 v-40; I.C. dos. 134/843.

1351. — 1846 mart. 15. — În pricina dintre moșnenii Stoenști din jud. Vlașca cu Costache Anastasescu pentru nerespectarea contractului de arendare a moșiei jeluitorilor din hotarul Stoenști de către pîrît, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844 ca jeluitorii să plătească pîrîtului 3866 lei, 31 par. cu dobînda lor pravilnică de cînd i-a plătit și pînă la desfacerea contractului. Pentru produsele ce vor fi fost vîndute peste suma de 1280 lei, 20 par. arătată în acel Divan, ca și pentru rachiul și pastrama din băcănă de pe moșie, în momentul îndepărtării pîrîtului de acolo, să se facă cercetare la fața locului printr-un «cîlen» al judecătoriei.

Ms 967, 31, f. 40 v-41 v; I.C. dos. 161/844.

1352. — 1846 mart. 15. — În pricina dintre Vasile Scafeși din jud. Gorj (prin fiul său Ioan) cu Costandin Săvoiu tot de acolo pentru stricăciunile unei părți din moșia pîrîtului din cauza unei mori a jeluitorului, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 prin care jeluitorul este obligat să-și mute moara de unde se află și s-o facă pe vechiul loc, la fel cu moara cea veche; de asemenea să mai plătească pîrîtului îndoit paguba ce se va constata prin cercetare la fața locului că s-a pricinuit moșiei din cauza acelei mori, precum și cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, găsind cu cale că moara nu trebuie mutată, ci să se facă o nouă cercetare la fața locului prin carte de blestem și dacă moara va fi găsită mai sus de vechea cumpănă, să o «coboare» unde a fost, fără a muta moara din locul ei; la fel se va proceda și pentru zăgaz.

Ms 967, 32, f. 42-43 v; I.C. dos. 152/843.

1353. — 1846 mart. 16. — În pricina dintre Cîrstina, soția răposatului Ioan Ferdinand Berlen din Craiova cu Mihalache Mihail tot de acolo pentru cumpărarea unei case din acel oraș, Înalțul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 unită cu cartea Judecătoriei Dolj, din 1842, ca vînzarea acelei case către soțul jeluitoriei să fie anulată; pîrîtul să restituie Cîrstinei 20 galbeni împărătești primiți de la soțul acesteia pentru caldarim, ca arvună cu 500 lei fără dobîndă, iar el să-și ia casa înapoi.

Jeluitoră să-și ceară prin deosebită judecată cei 155 galbeni de la casa răposatului Barbu Ionescu, fără a putea prelinde pîrîtului cheltuielile reparațiilor făcute, odată ce a locuit în acea casă fără a plăti chirie, jeluitoră fiind obligată să plătească pîrîtului și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 33, f. 43-45 v; I.C. dos. 113/843.

1354. — 1846 mart. 16. — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre paharnicul Nicolae și pitar Costache, frați Butculești cu medelnicer Costache Cămărășescu, pentru călcarea moșiei Rusăleștii a pîrîtului de către moșia Sibiatu din jud. Olt, Inaltul Divan, constatînd că cercetările orînduite la fața locului prin hotărîrile judecătorești anterioare nu s-au ținut, iar părțile nu au putut înfățișa nici o hartă a acestor moșii, decide ca hotărnicia împricinaților și un inginer să deosebească la fața locului în prezența acestora și a vecinilor răzeși, părțile de moșie ale împricinaților, după sineturile ce vor avea. După aceea, pe baza hotărniciei jeluitorilor din 1804, ca și a hotărniciei medelnicerului din 1704 (7212) să ridice planul moșiilor sale. De asemenea să ridice și plan pentru moșia Clocociovu, după sineturile ce se vor înfățișa și să înștiințeze Divanul de alegerea făcută.

Ms 967, 34, f. 45 v-46 v.

1355. — 1846 mart. 19. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre răposatul logofăt Mihail Filipescu, Anton fiul lui Pandele Sălcianu din jud. Săcueni și părintele Iov, exarhul mănăstirilor închinată Sf. Mormînt, din partea m-rii Barbului, (metohul m-rii Văcărești), cu serdarul Ioan Vernescu pentru călcare de moșie. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840, unită cu a Depart. de Opt din 1823, în ceea ce privește linia despărțitoare dintre moșia Moisica a răposatului logofăt Filipescu din spre moșia Soleni a m-rii Barbului din jud. Buzău; stăpînirea acesteia să meargă pînă în răzorul despărțitor de către moșia numitei mănăstiri, iar dacă se socotește călcat de cealaltă parte din spre moșta Albeasca a m-rii Barbu, sau îi lipsește vreun trup întreg de moșie. numit Sîrbii Fintei sau altfel, să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare. In ceea ce privește vecinătatea moșiei m-rii Barbu din spre moșia lui Anton Sălcianu, Inaltul Divan întărește hotărnicia lui Răducan Măinescu din 1839, cînd prin carte de blestem s-a dovedit că mănăstirea n-a depășit acei 197 stj. despărțiți cu pietre, fapt menționat și în hotărîrea Divanului Civil. Cît pentru partea de moșie a lui Sălcianu, care se învecinește cu a lui Ioan Vernescu, constatîndu-se că toate cumpărăturile prin zapise sînt făcute în urma hotărniciei din 1716 (7224) și că suma stînje-nilor cumpărați este mai mare decît a celor din hotărnicia de mai sus, Inaltul Divan decide să se aplice întocmai hotărnicia lui Măinescu. Pentru venitul călcării și cheltuielile de judecată să se adreseze la întîia instanță.

Ms 967, 35, f. 47-48 v; I.C. dos. 1886/840 și 104/844.

1356. — 1846 mart. 20. — În pricina dintre Comisia orașului Severin cu m-rea Tismana pentru călcare de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, ca moșia să rămînă în stăpînirea mănăstirii conform hotărniciei din anul 1811 ian. 14, iar comisia să plătească mănăstirii cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului, C. Herescu și Ioan C. Rosel, fac opinie separată găsind cu cale că, deși la împărțirile dintre moșneni în anul 1811 s-au făcut vicleșuguri, aceasta nu îndrituiește m-reă Tismana să treacă peste hotarele fixate între cele două proprietăți în 1786 și să-și însușească pe nedrept o bucată din hotarul Severinului, vicleșugul dintre moșnenii proprietari, să se lămurească tot între ei.

Ms 967, 36, f. 49-50; I.C. dos. 169/843.

1357. — 1846 mart. 22. — Înaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Amărăști din jud. Romanați cu serdar Vasile Lăcusteanu din Craiova, pentru moșie, deoarece pîritul nu a putut aduce nici o dovadă «pravilnică» că a avut moșie în hotarul Amărăști, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 și cartea Judecătoriei Romanați din 1840, ca jeluitorii să fie apărați cu totul de cererea pîritului, iar acesta să-și ceară drepturile ce va socoti că are de luat de la casa lui Hagi Enuș, prin deosebiță judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, pîritul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 37, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 120/843; vezi și nr. 1383.

1358. — 1846 mart. 23. — Înaltul Divan, în pricina dintre Ioan Goldescu, Tatu Ciulin și alți moșneni Goldești din jud. Buzău cu popa Neacșu și cetașii lui de la Brăești pentru 90 stj. 6 palme dintr-un moș din Goldești, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843, unită cu cartea Judecătoriei Buzău din 16 iun. 1842; ca pîriții să ia în stăpînirea lor cei 90 stj. și 6 palme din hotarul Goldești, numit și Zărneasca, după deosebirea făcută de polcovnic Stanciu Cordeanu în 15 iul. 1840, desființîndu-se zapisul de învoire din 1836, pentru patru țarcuri de fin. Jeluitorii sînt obligați să plătească pîriților cheltuielile de judecată.

Ms 967, 38, f. 52-52 v; I.C. dos. 168/843.

1359. — 1846 mart. 23. — Înaltul Divan cercetează pricină dintre Ioan, fiul popii Stan și alți cinci tovarăși ai săi din Dobrești jud. Muscel, cu moșnenii Negrești tot de acolo pentru încălcarea învecinatelor lor moșii. Se constată că motivul acestei pricini este învoiala din 4 mart. 1841 rămasă temeinică între unii din moșnenii Dobrești cu moșnenii Negrești, însă jeluitorul Ioan, fiul popii Stan, împreună cu cei cinci părtași ai lui nu sînt obligați s-o urmeze, nefiind iscăliți în acea învoială iar prin cercetarea făcută nu s-au lămurit stînjenii cuveniți fiecărei părți din totalul menționat în învoială. Înaltul Divan hotărăște ca hotarnicii și inginerul părților împricinate, în prezența acestora și a vecinilor răzeși, să cerceteze prin carte de blestem, de va fi nevoie, și să desgrădească mai întîi cele două trupuri de moșie ale împricinaților după semnele din vechile cărți de hotarnicii; făcînd planul moșiei jeluitorilor Dobrești, și al pîriților Negrești, să se arate lămurit în fiecare și suma stînjenilor vînduți de unii și de alții; la fel se va proceda și pentru stînjenii de învoială și cît se «ana-

loghisește» pe fiecare ca să se poată cunoaște stînjinii moșnenilor învoiți și a celor neînvoiți, înștiințînd Divanul de alegerea făcută.

Ms 967, 39, f. 53-54.

1360. — 1846 mart. 27. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre pitar Ștefan Davidescu de la Rîmnicu Vilcea cu pitar Hristache Ioanidis pentru plata simbriei acestuia pe lunile cît a fost pomojnic în 1833, cînd jeluitorul era subcîrmuitorul plășii Rîmnicului; pe baza mărturiilor aduse de pîrit, trecute în cartea Judecătoriei Vilcea din 1839, între care și înscrisul de desfacere, pe care jeluitorul îl are de la pîrit, Înaltul Divan confirmă hotărîrea acelei judecătării prin care jeluitorul este scutit de orice obligații față de pîrit, care va plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 40, f. 54 v-55; I.C. dos. 90/844.

1361. — 1846 mart. 29. — În pricina dintre moșnenii Cosîmbești și Matache Cosîmbescu din jud. Ialomița cu clucerul Ioan Roset și clucer Scarlat Urlățeanu pentru călcare de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea sa din februarie 1846, unită cu cea a Divanului Civil și a Judecătoriei Ialomița din 1840, ca pîritii să-și stăpînească moșia după hotărnicia din 5 aug. 1839, adăugînd ca venitul de pe moșia încălcată să li se plătească de la pornirea procesului și nu de cînd s-a produs acesta.

Ms 967, 41, f. 55-55 v; vezi și nr. 1342.

1362. — 1846 mart. 29. — În pricina dintre paharnic Costache Vișoreanu cu pitar Petrache Romanescu pentru 1 stînjîn și jumătate loc din Craiova, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca paharnicul Vișoreanu să stăpînească în acel loc numai 12 stînjîni și jumătate, iar ceilalți stînjîni pînă în zidul curții bisericii să-i stăpînească pitar Romanescu fiindu-i dați de zestre de socrul său, Ion Moshu, prin schimb cu biserica; jeluitorul este obligat să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 42, f. 56-57; I.C. dos. 167/843.

1363. — 1846 apr. 19. — În pricina dintre Panait Filipopolitu din jud. Vlașca cu Nicolae Vasiliu din București pentru cumpărarea unei părți de vie de la Greaca din acel județ, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din București ca jeluitorul Filipopolitu să meargă în termen de două luni la judecătoria locală, unde va veni și vechilul pîritului cu sineturile viei, ca să dea cumpărătorului zapisul vînzării, încheiat după toate formele; jeluitorul să mai plătească pîritului 600 lei cu dobînda lor pravilnică de la termenul din zapis pînă la achitare și cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 43, f. 57 v-58; I.C. dos. 87/844.

1364. — 1846 apr. 20. — În pricina dintre Ilie croitorul și Tița văduva din satul Băbeni jud. Vilcea cu Stan Nisipeanu din Nisipi același județ pentru 24 stj. moșie din Băbeni, Înaltul Divan întărește hotărîrea sa cu nr. 20 din 12 febr. 1846, deoarece jeluitorii nu au putut aduce dovezi de motivele care i-au împiedecat să se prezinte la termenele fixate.

Ms 967, 44, f. 58 v; vezi și nr. 1340.

1365. — 1846 apr. 20. — În pricina dintre Vasilida, stareța schitului Rogozul din jud. Rîmnicu-Sărat cu stolniceasa Zmaranda Topliceanca pentru 157 stj. și jumătate moșie din Cătuneasca, pe care numita stolniceasă cere să-i răscumpere de la schit în baza protimisului de rudenie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din București din 18 oct. 1843, unită cu cea a Judecătoriei Rîmnicului Sărat din 1837 ca stolniceasa Topliceanca să ia în stăpînire partea din moșia Cătuneasca, vîndută de tatăl său, răposatul stolnic Grigore Paladi, restituind schitului banii cuveniți, după ce va primi de la acesta zapisul vînzării și documentele moșiei. Schitul își va îndrepta pretențiile către moștenitorii răposatului serdar Robescu, cel care a dăruit schitului acea moșie.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitoarei, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 45, f. 59-59 v; I.C. dos. 170/843.

1366. — 1846 apr. 26. — Urmare la hotărîrea Divanului din 1846 febr. 26, în pricina dintre Dobre fiul diaconului Stan, Tudor, fiul diaconului Ion și cetașii lor din Ionești Argeș cu polcovnicul Vasile Bercescu tot de acolo pentru 41 stj. moșie din cîmpul Burzii, vînduți pîrîtului de diaconul Gheorghe Davidescu cu formele legale și tot din acești stîneni, 38 din ei fiind încă odată vînduți și către jeluitor, fără nici o formă, Înaltul Divan întărește hotărîrea sa de mai sus, cu nr. 24 care să se urmeze înlocuial, deoarece jeluitorului nu poate aduce nici un fel de «defăimare» pîrîtului, al cărui act de cumpărare corespunde legiuirilor țării din anul 1840.

Ms 967, 46, f. 60-60 v; vezi și nr. 1344.

1367. — 1846 apr. 30. — În pricina dintre Ilie Măruța, Toma Măruța și alți locuitori din satul Frățești, jud. Gorj cu Anton Siuchi Calfonglu din satul Răchițiile — acei judej — pentru arendă de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 27 nov. 1842, unită cu cea a Judecătoriei Gorj din 12 sept. 1842, ca jeluitorii să-și ceară despăgubirea de la Costache Bengliolu: pîrîtul Anton Ciuchi este apărat de pretențiile jeluitorilor, care îi vor plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 47, f. 60 v-61 v; I.C. dos. 98/844; vezi și nr. 1368.

1368. — 1846 apr. 30. — Înaltul Divan, în pricina dintre Costandin Bengliolu de la Slobozia jud. Gorj cu Ilie Măruța, Toma Măruța și alți doi din satul Frățești din același județ pentru arendă de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 27 nov. 1843 ca jeluitorul Bengliolu să restituie îndoit pîrîtilor suma de 6890 lei primiți de aceștia, ce reprezintă arenda și ciștigul pe care pîrîții l-ar fi avut din arendă, iar el

să se înțeleagă personal cu Anton Ciuchi, cumnatul său, pentru cei 5500 lei primiți de la pîrîti la încheierea contractului, jeluitorul să plătească și cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 48, f. 61 v-63; I.C. dos. 94/844; vezi și nr. 1367.

1369. — 1846 mai 3. — Înaltul Divan, în pricina dintre Costandin Dobrin, Nicolae și Fotache, frați Doicești din jud. Ialomița cu cumnatul lor Gheorghe Pribegeanu tot de acolo pentru lipsă de zestre, întărește hotărîrea sa nr. 28 din 27 febr. 1846, dată în lipsa jeluitorilor, deoarece aceștia nu au putut înfățișa dovezi «pravilnice» pentru neprezentarea lor la termenele fixate.

Ms 967, 49, f. 63-63 v; vezi și nr. 1348.

1370. — 1846 mai 3. — Ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din anul 1844, Înaltul Divan cercetează pricina dintre arhimandritul Ierothei, fostul egumen al m-rii Sf. Ioan cel Vechi din București, cu m-reă Mărgineni pentru moșia Blagodeasca din jud. Ialomița și cu clucer de arie Iancu Greceanu, care pretinde că, prin hotărnicia moșiilor Corneasca și Blagodeasca, i s-ar fi călcat moșia sa Vlădenii. Înaltul Divan, constatînd că neînțelegerea dintre cele două mănăstiri constă în cererea m-rii Mărgineni de a stăpîni moșia Blagodeasca, pe care zice că o are de peste 30 ani, iar m-reă Sf. Ioan Vechi se opune, sub cuvînt că stăpînirea ei asupra acelei moșii este cu mult mai veche, hotărăște: Hotarnicii ambelor părți, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului după documente și să dezgrădească mai întîi moșia Blagodeasca din spre vecinii răzeși. Se va cerceta prin carte de blestem dacă m-reă Sf. Ioan a stăpînit acea moșie timp de 30 ani, raportînd Divanului rezultatul obținut.

Ms 967, 50, f. 64-65.

1371. — 1846 mai 4. — În pricina dintre răposatul Ioniță Hărgotă din Stroești jud. Mehedinți cu Badea Mihail din Peștinița aceiași județ pentru 100 stj. moșie din Peștinița, pe care jeluitorul îi pretinde pîrîtului pe motiv că acesta i-a încălcat, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 9 sept. 1842, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinți din 26 apr. 1839, ca pîritul Badea Mihail să stăpînească părțile sale de moșie din acel hotar, potrivit hotărniciei și foii de zestre ce are, iar jeluitorul îi va plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 51, f. 65 v-66; I.C. dos. 177/842.

1372. — 1846 mai 4. — Urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 13 dec. 1843, în pricina dintre popa Dobre fiul dascălului Radu din Caracal cu D-tru cojocarul Cocenoiu tot de acolo (care a cumpărat la mezat prăvălia cu locul ei din dos de la Andrei Pantelimon), pentru ca pîritul să poată trece prin curtea jeluitorului, întocmai ca și ceilalți vecini și după învoiala încheiată între vînzătorul Pantelimon și tatăl preotului Dobre,

Înaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus ca Dumitru cojocarul să stăpînească acea prăvălie și locul ei, întocmai ca și ceilalți vecini, iar jeluitorul să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa preotului Dobre, acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile, sau la domn în termen de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 52, f. 66-67 v; I.C. dos. 93/844.

1373. — 1846 mai 8. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre Dumitru Iancovici și Neșa Conovici din Craiova cu Cherata, soția răposatului Nicolae Cristinovici din orașul Cerneli pentru vînzarea unei prăvălii din Craiova, se confirmă hotărîrea de mai sus, ca învoiala încheiată între jeluitori să fie respectată întocmai, iar Dumitru să plătească Neșei cei 5000 lei, după înscris. Deoarece Dumitru Iancovici nu a înfățișat înscrisul de la soțul pîritei cu privire la vînzarea acelei prăvălii, neîntemeiat bănuită de el nedreaptă, iar pîrita a înfățișat zăpisul din 1838, adevărit și de Judecătoria Dolj pentru cumpărarea prăvăliei de la Dumitru, Înaltul Divan hotărăște ca pîrita Cherata să stăpînească acea prăvălie conform pravilei; jeluitorul să-i restituie chiria pe 3 ani, socotită cîte 300 galbeni anual și cheltuielile de judecată. Acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile sau la domn în termen de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967 53, f. 68-69.

1374. — 1846 mai 10. — Înaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 cercetează pricina dintre Iancu și Nicolae Băbeni din jud. Vilcea cu Radu Băbeanu, tot de acolo, pentru răscumpărarea unei părți de moșie din acei hotar, vîndută de mama pîritului după moartea tatălui acestuia și pentru răscumpărarea stînjienilor vînduți de unchiul pîritului; Înaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus ca, jeluitorii să dea lui Radu Băbeanu, fără restituirea banilor cei 25 stj. vînduți de mama acestuia; iar venitul acestora începînd din anul 1830, precum și a treia parte de stînjieni, cu venitul lor de atunci, răscumpărați de jeluitor prin restituirea prețului de vînzare. Pîritul să plătească banii răscumpărării cu dobînda lor pravilnică de la 1830; Băbenii să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 54, f. 69 v-70 v; I.C. dos. 126/844.

1375. — 1846 mai 10. — Înaltul Divan, în pricina dintre moștenitoarele răposatului clucer Eftimie Rusăceanu cu stolnicul C. Niculescu pentru căkarea moșiilor lor, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 ca judecătoria locală să dovedească la fața locului prin carte de blestem semnele despărțitoare dintre cele două moșii, puse de răposatul Serghie Vericeanu și să le mai întărească prin movile, dînd înscris după orînduială; jeluitorul să plătească pîritului cheltuielile de judecată dacă se va constata că hotarnicul acestuia a respectat lucrarea lui Serghie Vericeanu, în caz contrar să fie plătite de numitul stolnic.

Ms 967, 55, f. 71-72; I.C. dos. 101/844.

1376. — 1846 mai 15. — În pricina dintre pitar Matei și Spiridon. frați Portărești din jud. Dolj, cu Zmaranda, soția lui Iancu Ispir de la Grecești, pentru 22 stj. moșie de zestre vînduți de soțul pîrîtei răposatului frate al jeluitorilor și pentru protimisul cerut de pîrîia asupra stînjelor cumpărați în urmă, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 și confirmă hotărîrea Judecătorei Dolj din 1838, ca jeluitorii să stăpînească moșia părintească și partea răscumpărată din acel hotar; pîrîta să ia un hotarnic pe cheltuiala sa și măsurînd tot hotarul Dîrveștii, să deosebească toată partea de moștenire și ceea ce au cumpărat jeluitorii, după sineturile ce vor avea; dacă vor prisosi acei 22 stj. să-i ia pîrîta, fiind zestrea ei și să-i deosebească prin semne și pietre, urmînd ca jeluitorii să-i plătească cheltuielile de judecată; în caz contrariu, pîrîta să le plătească acestora, adresîndu-se pentru protimisul la judecătoria de întîia instanță.

Ms 967, 56, f. 72 v-74; I.C. dos. 69/842.

1377. — 1846 mai 17. — În pricina dintre aga Alexandru Belu cu logofăt Costandin Suțu pentru călcarea de moșie, Inaltul Divan, constatănd că hotărîrea Divanului Civil din 1843 este bazată pe cartea de hotărnicie din 1783 a 12 boieri hotarnici și stabilită definitiv prin cercetare la fața locului cu carte de blestem, decide ca aceasta să fie urmată întocmai. Acea piatră din coasta de apus a dealului apei Vezii și drumul de lîngă ea să rămînă și de acum înainte ca hotar al punctului despărțitor între moșia Peretu și Belitori. Hotarnicii ambelor părți să măsoare moșia Peretu, începînd din acel punct, care este capul numitei moșii, în jos spre pietrele de la Pirlita, în linie dreaptă, spre a alege răzorul despărțitor între cele două moșii; pentru venit și tăierea pădurii ce va cădea pe locul călcat din moșia Belitori, pîrîtul să-și ceară despăgubirea prin judecătoria locală, iar jeluitorul să-i restituie cheltuielile de judecată.

Ms 967, 57, f. 74-75; I.C. dos. 95/844.

1378. — 1846 mai 18. — Urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1837 nov. 28 în pricina dintre arhim. Gherasim Sărindăreanu și paharnic Dimitrie Polizu cu familia răposatului domn Costandin Ipsilant pentru balta Zaina și călcarea moșiilor Gurgueți și Chilieni jud. Rîmnicu-Sărat, Inaltul Divan, bazat pe pregătitoarea hotărîre a Divanului Judecătoresc din 1836 ian 20, prin care părțile împlicate admiseseră cercetarea cu carte de blestem a locului deținut de Dăeni la malul Dunării, confirmă hotărîrea din 1837 ca familia răposatului domn Ipsilant să stăpînească moșiile Gurgueți și Chilieni cu balta sau iezorul Zaina, împreună cu toate celelalte iezere sau gîrle, menționate în cartea de hotărnicie cu întărire domnească din 25 apr. 1764. Iar pentru sechestrul și celelalte pagube aduse moșiei, familia Ipsilant să fie despăgubită, potrivit hotărîrii anterioare dată de Divanul Judecătoresc în aceeași pricină.

Ms 967, 58, f. 75 v-79; I.C. dos. 133/843.

1379. — 1846 mai 22. — În pricina dintre Vlăduț Crăsnaru din jud. Gorj cu Zamfira Crăsnaru de la Jupînești tot din acel județ pentru călcarea unei siliște, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 30 oct. 1843 ca în termen de un an jeluitorul să dea pîrîtei acea siliște din capul

dealului, sau să-și ridice clădirile făcute în siliștea din Valea Rezleului, pe care s-o dea în stăpînirea pîrteii, după cererea ei, desființîndu-se schimbul din 1818. Dacă pînă într-un an nu va îndeplini nici una din aceste două obligații, atunci să se dea pîrteii siliștea din Valea Rezleului cu toate clădirile, iar jeluitorul să fie dator a da 50 galbeni «straf» la casa maghistratului orașului Tg. Jiu, conform înscrisului din 1818 și să mai plătească pîrteii și cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile, sau la domn în termen de o lună.

Ms 967, 59, f. 79-80 v.

1380. — 1846 mai 24. — În pricina dintre Enache Cîrciu, Stanciu fiul lui Dumitru și alți părtași ai lor Bărăști din jud. Teleorman cu Martin Ion Cruceru de la Vineți jud. Olt pentru 44 stj. moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 ca din trupul moșiei Bărăști pîrîtul să stăpînească cei 31 stj. încălcați de jeluitor, care-i va plăti venitul stabilit de judecătoria locală de cînd a început procesul, și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 60, f. 80 v-81 v; I.C. dos. 109/844.

1381. — 1846 mai 25. — Urmare hotărîrii Divanului Civil din 1844 în pricina dintre parucicul Grigore Fănescu cu preotul Ene din Tg. Rîmnicului pentru un loc de casă din acel oraș, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat din 1840, ca jeluitorul Fănescu să ia în stăpînire acel loc de la preotul Ene, fără a-i restitui banii, fiind dreptul său părintesc, iar acesta să fie despăgubit pentru loc de acela care i l-a vîndut. Jeluitorul să-i plătească cheltuielile făcute cu clădirile de pe acel loc, dacă îi vor fi de folos; în caz contrar pîrîtul să și le ridice.

Ms 967, 61, f. 82-82 v; I.C. dos. 121/844.

1382. — 1846 mai 25. — În pricina dintre Voica, soția lui Costache Voicescu din jud. Vilcea cu Enache Buză și Tănase Coțofană din Rusănești tot acel județ pentru răscumpărarea cu protimisis a 20 stj. de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca actul de învoire să fie urmat întocmai, obligînd pe jeluitoare să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată; în același timp îi dă drept de apel la Divan, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri, fiind dată în lipsa ei.

Ms 967, 62, f. 83-83 v; I.C. dos. 110/844.

1383. — 1846 mai 25. — În pricina dintre serdar Vasile Lăcusteanu de la Craiova cu moșnenii Amărăști din jud. Romanați pentru moșie, Înaltul Divan, constatînd că jeluitorul serdar nu are sineturi doveditoare nici de moștenire, nici de cumpărare ce pretinde asupra acelui hotar, întărește hotărîrea sa din 1846 mart. 22, unită cu cea a judecătoriei și dată în lipsa jeluitorului, ca moșnenii Amărăști să rămînă singuri stăpîni pe moșie. Jeluitorul să se judece cu casa răposatului Hagi Enuș pentru drepturile ce va socoti că are.

Ms 967, 63, f. 84-85; vezi și nr. 1357.

1384. — 1846 mai 29. — Inaltul Divan cercetează pricina dintre serdar Băluță Băcănioiu din Craiova, vechilul casei Brincovenesti, cu paharnic Ion Viișoreanu și devălmașii lui, praporic Ion și Naie frați Greceni, moștenitorii răposatului medelnicer Costache Greceanu și slugureasa Zina Greceanca din Caracal pentru călcare între moșiile Perdești, Vlădueni și Greci. Inaltul Divan constatînd din hotărîrea Judecătoriei Romanați din 1842 că hotărnicia clucerului Șerbănescu a fost «defăimată», că martorii aduși la fața locului n-au fost cercetați prin carte de blestem și că în planul lui Șerbănescu nu sîni trecute moșiile de peste Olt, spre a se fi putut dovedi dacă cei doi «codri» de pămînt sînt rupti din moșia Pomeți de dincolo de Olt, sau din alt hotar, decide ca hotarnicii ambelor părți să statornicească la fața locului cele trei pietre din vechea carte de hotărnicie din 1770 și prin carte de blestem să dovedească semnele din hrisovul lui Radu vv. din 1621 (7129), însemnîndu-le pe planul ce-l vor ridica. Totodată numiții hotarnici să ridice plan și pentru moșiile împričinaților, cît și pentru cele de peste Olt, învecinate la capete cu acestea, raportînd la Divan rezultatul obținut.

Ms. 967, 64, f. 85-86 v.

1385. — 1846 mai 31. — În pricina dintre Dumitru, fiul lui Nicolae Zaharia și părtașii lui din satul Dumbrăvița jud. Mehedinți cu Radu, fiul lui Ghiță Burtea tot de acolo pentru 34 stj. moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, dată în lipsa jeluitorilor și în unire cu cartea Judecătoriei Mehedinți din 1840 febr. 9, hotărăște ca pîritul Radu să stăpînească cei 34 stj. ai tatălui său din hotarul Virovii, iar jeluitorul să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 967 65, 87-88; I.C. dos. 122/844.

1386. — 1846 mai 31. — În pricina dintre pitar Chiriac Chintescu cu parucicul Antonie Novosintov pentru un loc de casă de la învecinatele lor moșii, pe care le au de zestre în hotarul Menții din Față din jud. Mehedinți, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, ca jeluitorul Chintescu să stăpînească locul acelei case, care intră cu 3 stj. lungime și 6 stj. lățime în moșia pîritului, deoarece prin încredințarea mariorilor și prin cercetarea clucerului Coțofanu, «cilenul» aceluia Divan, s-a dovedit că acea casă este clădită pe un loc ce măsoară în lung și lat 6 stj.; celălalt loc pe care se află clădiri și pomi sădiți în moșia pîritului parucic să rămînă în stăpînirea acestuia, urmînd ca jeluitorul să-i plătească și cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 967, 66, f. 88-89 v; I.C. dos. 151/843.

1387. — 1846 iun. 1. — În pricina dintre Stanca Olceasca și Păuna, soția răposatului Olcescu din Vitănești jud. Olt, cu popa Vlad și cetașii săi moșneni Negoști din hotarul Corneștii de Sus de la Jugaru acei județ pentru moșie, Inaltul Divan, bazat pe hotărnicia lui Hagi Costandin din 1729 (7237), întărită de veliții boieri din 4 ian. 1762 și pe cercetarea făcută la fața locului prin carte de blestem, prin care s-a dovedit că moșul Neagoe a avut în hotarul Corneștii de Sus 137 stj., trecuți apoi în stăpî-

nirea popii Vlad cu cetașii săi de mai bine de 30 de ani, confirmă hotărârile Divanului Civil din 1843 oct. 5 și 1844 ian. 14. Pentru aceasta hotărnicul, ales de popa Vlad și cetașii săi, să le statornicească la fața locului prin semne și pietre de hotar, după vechea stăpânire, partea de moșie moștenită de la moșul Neagoe.

Ms 967, 67, f. 89-91 v; I.C. dos. 103/844.

1388. — 1846 oct. 30. — În pricina dintre casa răposatului diacon Vasile din Coșoveni jud. Doij cu fratele său Nicolae, fiul diaconului Ilie tot de acolo pentru 32 stj. moșie de moștenire și cumpărătură din hotarul Coșoveni, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca amîndoi frații să stăpînească deopotrivă atît stîinjenii de moștenire, cit și cei cumpărați; la împărțirea ce se va face între ei, dacă jeluitorul va dovedi că fratele său Nicolae a vîndut singur răposatului clucer Otetelișanu acei 5 stj. de moștenire, atunci pîritul să stăpînească numai 9 stîinjeni, iar jeluitorul 12, deoarece 2 stj. nici pîritul nu a tăgăduit că el însuși i-a vîndut. Dacă se va dovedi însă că au vîndut împreună acei 5 stj., atunci să se dea pîritului Nicolae 11 stj. și jumătate și jeluitorului 13 stj. și jumătate, cu obligația ca acesta să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 68, f. 92-93; I.C. dos. 159/844.

1389. — 1846 oct. 30. — În pricina dintre Alexandru și Dimitrie Glăvani din satul Roșia jud. Gorj cu Aluneanu și popa Ion de acolo pentru călcare de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 ca pîritii să stăpînească partea lor de moșie din Roșia, iar jeluitorii Glăvani sînt obligați să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 967, 69, f. 93 v-94 v; I.C. dos. 148/844.

1390. — 1846 oct. 30. — În pricina dintre moșnenii Hîntești din jud. Argeș cu moșnenii Moșoeni tot de acolo pentru călcare de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cartea Judecătoriei Teleorman din 1840, ca de față cu vecinii răzeși, pîritii moșneni Moșoeni sa aleagă partea lor de moșie după hotărnicia din 1632 (1740) ian. 15 și din totalul aceluia trup să dea moșnenilor Hîntești «codrul de loc» trecut în cartea de judecată a desființatului isprăvnicat, precum și alte cumpărături și dani «pravilnice» ce se vor dovedi pe bază de sineturi.

Ms 967, 70, f. 94 v-96; I.C. dos. 105/844.

1391. — 1846 nov. 1. — În pricina dintre moșnenii Cuvurluești, Albești și Holbănești din jud. Buzău cu Păuna, soția răposatului polcovnic Petrică din jud. Rîmnicu-Sărat pentru 331 stj. moșie din hotarul Cuvurluiasca și Holbăneasca, numit și Valea Fetii, pe care moșnenii vor să-i răscumpere de la pîrită pe bază de protimisis, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cartea Judecătoriei Buzău din 1840, ca moșia să rămîna Păunei, iar jeluitorii îi vor plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 71, f. 96 v-97; I.C. dos. 155/844.

1392. — 1846 nov. 1. — În pricina dintre Dumitru Sărdănescu de la Urșani jud. Vilcea cu Nicolae, fiul lui Gheorghe Tănăsescu tot de acolo pentru averea răposatului Pătru Sărdănescu, fratele jeluitorului, cerută de pîrît pe baza înfierii lui de numitul răposat, Inaltul Divan, bazat pe faptul că înscrisul lui Pătru Sărdănescu din 4 nov. 1834 este diată, nu înfiere, cum adăogase pîrîtul printre rînduri precum și pe faptul că pe jalba dată în 1836 către Logofeția Dreptății, Pătru Sărdănescu «defăimează» acel înscris pentru relele purtări ale pîrîtului și că a doua diată a lui Pătru din 6 ian. 1840 este îndeplinită după toate formele cerute, hotărăște ca jeluitorul Dumitru să moștenească averea răposatului său frate, potrivit celui de al doilea testament.

Ms 967, 72, f. 97 v-98 v; I.C. dos. 151/844.

1393. — 1846 nov. 12. — În pricina dintre moșnenii Băloești și Aldești, locuitorii tîrgului Baia de Aramă, moșnenii Merișești și Brebenari, protosinghelul Partenie, egumenul m-rii Baia și paharnic Ioan Viișoreanu cu casa lui Gheorghe Dimitrie Bibescu vv. și pentru moșia acestuia, Baia de Aramă, Inaltul Divan întărește cartea de hotărnicie din 6 sept. 1845 a clucerului Preda Săulescu, hotarnicul casei domnești, cu privire la dezgrădirile făcute fiecărui trup de moșie, potrivit sineturilor și hotărîrilor judecătorești întărite de domn și unite cu hotărîrea veliților boieri, și decide ca pe viitor, stăpînirea acelor moșii să se urmeze potrivit acestei cărți de hotărnicie.

Hotărîrea fiind dată în lipsa Ruxandrii Burnăzoî, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 967, 73, f. 99-103 v; vezi și nr. 575.

1394. — 1846 nov. 13. — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Dumitrache Protopopescu, episcopul copiilor lui Ioan Duman și Ioan Covrig din satul Izvoru jud. Mehedinți și popa Ioan tot de acolo cu moșnenii Igiroșani din același loc pentru călcarea moșiei Cremenea, Inaltul Divan decide:

Hotarnicii ambelor părți să meargă la fața locului și, potrivit cărții de hotărnicie din 1767, să dea jeluitorilor în stăpînire stînjinii cuveniți la fiecare «trăsură» și cărțile de hotărnicie.

În ceea ce privește venitul părții de moșie ce va fi fost călcată și cheltuielile de judecată, cei în drept să se adreseze, pentru cercetare, judecătoriei locale.

Ms 967, 74, f. 103 v-105; I.C. dos. 166/844.

1395. — 1846 nov. 19. — În pricina dintre boierul Lăudat Frumușanu din Tg. Jiu cu Matei, fiul lui Preda Popescu tot de acolo pentru călcarea unui «codru» de loc, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, bazată pe hotărnicia din 1825, ca pîrîtul să stăpînească partea de pămînt potrivit hotărniciei, iar jeluitorul Frumușanu să-i plătească pagubele pricinuite și cheltuielile de judecată, avînd drept de apel la Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună, deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa lui.

Ms 967, 75, f. 105 v-106 v; I.C. dos. 147/844.

1396. — 1846 nov. 19. — În pricina dintre Matei Ureche, dajnicul statului, din Băilești jud. Dolj cu Mihalache Jianu din Caracal pentru pretenția acestuia că jeluitorul ar fi robul său, Înaltul Divan, dovedind ca neadeverată mărturia jeluitorului din 1828 și bazat pe înscrisul răposatului medelnicer Grigore Jianu din 1812 privitor la schimbul făcut cu Mihalache Jianu pentru numitul Ureche, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 9 sept. 1841, unită cu cartea Judecătoriei Dolj din 27 oct. 1838, prin care pîrîtul Jianu este îndreptățit să stăpînească pe jeluitor, ca pe un țigan al său.

Doi membri ai Divanului, C. Cornescu și C. Herescu fac opinie separată, găsind că Matei Ureche, trecut de mulți ani în tabelele de «canitații», nu-și poate pierde libertatea din cauza unor acte semnate numai de persoane interesate la robia lui.

Ms 967, 76, f. 106 v-108 v; I.C. dos. 205/841.

1397. — 1846 nov. 19. — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1844, în pricina dintre serdăreasa Elena Topliceanca cu pitarul Vasile Petrescu pentru pagubele pretinse de acesta din arenda moșiei Orbeasca, luată în posesie de la jeluitoare, Înaltul Divan hotărăște ca aceasta să-și aleagă în timp de un an, prin hotărnicie «formală» și după documentele ce are, partea sa de moșie din acel trup; după aceea un «cilen» al Judecătoriei Ialomița să dovedească la fața locului prin carte de blestem, dacă pîrîtul a stăpînit mai puțin de suma stînjenilor ce-i are jeluitoarea în acea moșie; în acest caz serdăreasa Topliceanca îi va da «analoghia» stînjenilor lipsă. În caz contrariu pîrîtul nu poate avea nici o pretenție, fiind totodată obligat și la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 967, 77, f. 109-111; I.C. dos. 88/845.

1398. — 1846 nov. 20. — În pricina dintre Gheorghe Bobotează de la Ciurari jud. Dolj cu postelnic Ioan Căpreanu pentru protimisul unor stînjeni de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 prin care pîrîtul este obligat să dea jeluitorului pentru totdeauna cei 15 stj. moșie cumpărați de răposatul pitar Ene Pană de la Petru fiul lui Pavel Drăganian împreună cu zapisul lor; jeluitorul să restituie prețul vînzării conform zapisului, cite 14 lei stînjenul și dobînda lor «pravilnică». În ceea ce privește restul stînjenilor, jeluitorul nu are drept să-i răscumpere, ci este obligat să-i întoarcă pîrîtului. Pentru venitul lor să se facă cercetare de la data începerii acțiunii de către pîrît, iar jeluitorul să plătească acestuia și cheltuielile de judecată, avînd drept de apel către Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună, hotărîrea fiind dată în lipsa sa.

Ms 967, 78, f. 111-112.

1399. — 1846 nov. 20. — În pricina dintre preotul Ilie din Vida jud. Vlașca, cu pitar Stamate Pariz din Craiova pentru călcare de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844 ca stăpînirea dintre numiții împrișinați să rămînă întocmai după semnele dovedite la fața locului prin carte de blestem; pîrîtul să înapoieze jeluitorului cheltuielile jude-

cății, cei 60 «păși» de moșie încălcați și menționați tot în cartea de blestem.

Ms 967, 79, f. 112 v-113; I.C. dos. 136/844.

1400. — 1846 nov. 27. — În pricina dintre Voica Brăneasca din jud. Prahova, soția răposatului polcovnic Zaharia cu pităreasa Zinca Bălăceasca pentru o vie de la Urlați, Inaltul Divan confirmă hotărârea Divanului Civil din 1844 ca judecătoria locală, în prezența ambelor părți, să cerceteze la fața locului dacă atît cartea de alegere și planul paharnicului Enache Hafta din 10 dec. 1811, cît și hotărîrea Divanului din 1833 au fost urmate întocmai de serdarul Ioan Negrescu, fostul «cilen» al judecătoriei; în caz afirmativ, alegerea acestuia din 1843 să rămînă nestrămutată și să fie adusă la îndeplinire de judecătoria locală. În caz contrariu, «cilenul» orînduit acum, să execute cu exactitate alegerea, harta și hotărîrea mai sus menționată.

Ms 967, 80, f. 114-114 v; I.C. dos. 143/844.

1401. — 1843 nov. 27. — În pricina dintre epitropia spitalului Colțea cu clucer Ioan Budișteanu pentru alegerea hotarelor dintre moșia Filiiu a pîrîtului și moșiile Mișcoteanca și Doiceasca din jud. Brăila ale spitalului Colțea, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1845, prin care se prevede ca pricina aceasta, împreună cu neînțelegerea existentă, între pîrît și epitropia spitalului Sf. Pantelimon pentru linia despărțitoare dintre capul moșiei Filiiu și moșia Plopu, asupra căreia s-a dat hotărîrea Divanului Civil cu nr. 13 din 1844, să se rezolve potrivit acestei hotărîri.

Ms 967, 81, f. 115-115 v; I.C. dos. 96/845.

1402. — 1846 nov. 27. — În pricina dintre Epitropia spitalului Sf. Pantelimon cu clucerul Ioan Budișteanu pentru semnele răzorului despărțitor, dintre moșia Plopu a spitalului și moșia Filiiu a clucerului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1845, bazată pe vechea carte de hotărnicie a 24 boieri din 1772 (7280) și pe semnele trecute în aceasta, pentru care împriinații și-au arătat atunci mulțumirea.

În prezent Epitropia spitalului este de acord asupra descoperirii liniei despărțitoare dintre cele două moșii și hotărăște ca, în luna mai, hotarnicii și inginerii părților, de față cu vecinii răzeși și «cilenul» judecătoriei locale, să cerceteze și să stăpînească prin carte de blestem colțul numit Gorgănelul pe care să-l însemne cu movile și pietre, dînd celor în drept cuvenitele cărți de hotărnicie. În caz de nemulțumire, să-i înfățișeze pe toți la Divan cu alegerea ce vor face.

Ms 967, 82, f. 115 v-116; I.C. dos. 95/845.

1403. — 1846 nov. 27. — În pricina dintre Costandin, fiul lui Pavlu bucătarul, cu Marghioala Poenăreasa din Craiova, sub cuvînt că el și cei doi frați ai lui, Gheorghe și Dumitru ar fi țigani slobozi, nu robi ai pîrîtei, Inaltul Divan, bazat pe faptul că jeluitorii nu au putut aduce nici o dovadă «pravilnică» că au fost slobozi, pe cînd pîrîta a dovedit cu martori că mama jeluitorilor a fost roaba familiei sale mai mult de 30

de ani și în consecință și fiii săi, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca pîrita să ia în stăpînire pe cei trei jeluitori «ca pe niște adevărați robi ai săi».

Doi membri ai Divanului, C. Herăscu și Ioan Roseț, sînt contra acestei hotărîri, pe motiv că nu s-au adus acte vrednice de credință ca foaia de zestre, foile de comision sau jurămînt: «evangelicesc».

Ms 967, 83, f. 117-118 v; I.C. dos. 144/844.

1404. — 1846 dec. 4. — În pricina dintre Dumitru, fiul lui Șerban cu Ilinca, soția lui Oancea Marcovici, ambii din Craiova pentru un loc, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, prin care pîrita este îndreptățită, pe baza dovezilor «pravilnice» aduse, să-și ia locul în stăpînire, potrivit însemnărilor făcute de orînduitul hotarnic; jeluitorul să-i plătească atît venitul aceluia loc de la începerea procesului, cît și cheltuielile de judecată, avînd drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri, dată în lipsa jeluitorului.

Ms 967, 84, f. 118 v-119 v; I.C. dos. 139/844.

1405. — 1847 iebr. 11. — În pricina dintre Maria Paris, fiica și moștenitoarea răposatei stolnice Elenca Socoteanca din Craiova cu Ion Dascălu și Ion, fiul lui Stan Călugărescu din satul Slăvuța jud. Dolj pentru 30 stj. de moșie, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 unită cu cea a Judecătoriei Dolj din mart. 1839, prin care jeluitoarea este obligată să dea lui Ion, fiul lui Stan Călugărescu cei 30 stj. asupra cărora Ion Dascălu nu are nici un drept și să plătească pîritului și cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitoarea are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 968, 1, f. 1-2 v; I.C. dos. 120/844.

1406. — 1847 febr. 11. — În pricina dintre Evstatie Dascalov, arendașul moșiei Romaneștii din jud. Dolj, cu paharnicul Costache Argintoiu din Craiova, proprietarul moșiei, pentru călcarea contractului arenzii, Înaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1845 prin care jeluitorul este obligat să plătească toate datoriile pîritului cu dobînda lor, fiind «dinaintea contractului». Dobînzile pe care Dascalov se obligă să le plătească pentru pîrit, să fie trecute tot în seama acestuia, deoarece a călcat dispozițiile contractului achitînd datoriile mai mici, în loc să lichideze mai întîi pe cele mari; jeluitorul a călcat și el dispozițiile contractului prin care se obliga să achite datoriile și să mai dîină moșia în arendă, pe baza aceluiași contract, în caz că prețul pe cei 8 ani nu ar ajunge pentru acoperirea datoriilor. Pentru aceste motive, cheltuielile judecății vor fi suportate de fiecare în parte.

Ms 968, 2, f. 2 v-4; I.C. dos. 92/845.

1407. — 1847 febr. 12. — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 19 aug. 1844 în pricina dintre moșnenii Lucheschi din jud. Mehedinți cu vistihereasa Anica Burileanca din Cerneți pentru 100 stj. de moșie, Înaltul

tul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinți din 31 ian. 1841, prin care pîrîtei i se dă dreptate în privința stăpînirii celor 100 stj. Jeluitorii sînt obligați să plătească pîrîtei taxa și cheltuielile de judecată. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună.

Ms 968, 3, f. 4 v-5 v; I.C. dos. 162/844.

1408. — 1847 febr. 18. — În pricina dintre moșnenii Zorești din jud. Buzău cu medelnicereasa Elenca Leașchina pentru stăpînirea unei părți de moșie și pădure în hotarul Zorești, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cea a Judecătoriei Buzău, prin care pîrita medelnicereasă va stăpîni mai departe acea moșie. Jeluitorii vor plăti și paguba ce se va dovedi, prin carte de blestem, dacă va fi nevoie, că au pricinuit medelniceresei prin tăierea pădurii, precum și cheltuielile de judecată.

Ms 968, 4, f. 6-7 v; I.C. dos. 149/844.

1409. — 1847 febr. 24. — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Mihail Mac, supus cesaro-crăiesc din orașul Craiova cu Mihail Ionovici tot de acolo pentru 26 galbeni, ceruți cu înscris de oel dintii de la oel din urmă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Dolj din 24 aug. 1843, prin care pîritul Mihail Ionovici este obligat să plătească jeluitorului suma de mai sus cu dobînda «pravilnică» de la cerere pînă la desfacerea zapisului și cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, pîritul are drept de apel la Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună.

Ms 968, 5, f. 7 v-9; I.C. dos. 145/844.

1410. — 1847 febr. 27. — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 nov. 6, în pricina dintre șetrarul Costandin Vlădescu de la Cîmpulung cu Dincă Conțescu de la Conțești jud. Mușcel pentru răzorul despărțitor dintre moșia Conțești a lui Conțescu de cea a șetrarului numită tot Conțești, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca hotarnicii ambelor părți, și un «cilen» al Divanului să aleagă la fața locului mai întîi partea șetrarului Vlădescu, după vechea carte de hotărnicie din 16 iun. 1780 și pe temeiul semnelor ce se vor potrivi cu «trăsurile» și suma stînjenilor. Să nu fie luate în seamă celelalte semne, cerute de Conțescu, prin care el urmărește să scurteze moșia șetrarului în curmeziș spre moșia Rîncăciovu, și să se împietrească răzorul ce o desparte de moșia lui Conțescu, dînd împricinaților cărți de hotărnicie. Pîritul să plătească lui Vlădescu cheltuielile de judecată și adusul hotarnicilor la fața locului. În ceea ce privește venitul călcării și tăierea pădurii, cerute de Vlădescu, să se adreseze la întîia instanță.

Ms 968, 6, f. 9 v-11 v; I.C. dos. 88/844.

1411. — 1847 mart. 3. — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului din 1845, cercetează pricina dintre Friderih Gaer cu Mihalache Parciulea pentru plata pagubelor cerută de acesta lui Gaer în legătură

cu moara sa de pe iazul ce curge din Argeş pe moşia Miuleşti. Bazat pe faptul că jeluitorul Gaer a venit la faţa locului spre a vedea mai întâi dacă locul este prielnic de moară pentru a o construi şi îndeplinindu-şi astfel obligaţia din înscrisul dat pîritului şi nu a făcut apelaţie împotriva cărţii de judecată a Judecătorei Vlaşca din 18 febr. 1841, Inaltul Divan confirmă această hotărîre, ca, pe temeiul înscrisului pe care pîritul îl are de la Gaer, să lucreze moara întocmai după planul acestuia; dacă lucrată astfel, moara tot nu va putea sta în acel vad fără primejdia morilor de sus, atunci Gaer să despăgubească pe pîrit de pagubele pricinuite din cauza planului său precum şi de cheltuielile judecăţii. Dacă însă după executarea morii în condiţiunile de mai sus, se va vedea că planul lui Gaer a fost bun, atunci pîritul să despăgubească pe acesta de toate cheltuielile. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa lui Parciulea, este liber să facă apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 968, 7, f. 11 v-16 v; I.C. dos. 74/846.

1412. — **1847 mart. 5.** — În pricina dintre logofătul Ioan Văcărescu, paharnicul Dimitrie Sorescu şi Sanda Ramettoaia din Armăşeşti jud. Ialomiţa cu paharnicul Gheorghe Zosima pentru hotărnicia moşiei acestuia, Nenişorii de Sus, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 23 martie 1846, unită cu cea a Judecătorei Ialomiţa din 3 nov. 1845, cu deosebire numai în ceea ce priveşte neînţelegerea dintre paharnicul Sorescu şi biserica din Armăşeşti. Se hotărăşte să se dea numitului paharnic 220 stj., conform hotărniciei din 1830 a lui Şerbănescu, pentru care acesta a dat mulţumire la judecătorie. În ceea ce priveşte hotarul despărţitor dintre moşia logofătului Văcărescu şi moşia Nenişorii de Sus, se va proceda după hotărnicia din 1737 (7245), fapt pentru care Inaltul Divan fixează logofătului Văcărescu un nou termen de trei luni; dacă pînă atunci, hotărnicia nu va fi îndeplinită, va rămîne definitiv întărită hotărnicia lui Stravolca, iar jeluitorul să plătească pîriţilor cheltuielile de judecată.

Ms 968, 8, f. 17-21; I.C. dos. 82/846.

**ACTE DE IMPĂCIUIRE ÎNTRE PĂRȚI, EFECTUATE LA ÎNĂLȚUL
DIVAN, PENTRU ÎNCHIDEREA PROCESELOR, DINTRE ANII
1831—1846 INCLUSIV**

1413. — 1831 oct. 24. — Mihail Hristoris mărturisește că pe urma polcovnicului Stavru Hristu a rămas numai sora lui, Anastasia, care se află la Ianina.

Orig. grec., ms 950, 17, f. 31 v.

1414. — 1831 oct. 31. — Înălțul Divan întărește zapisul de învoială din 30 oct. 1831 între Luxandra, soția răposatului Vasile vameșul și Pancu Hagi Hristu, prin care dă Luxandrei 2000 lei în locul a 3600 taleri ce îi datorează pentru arenda moșiei Frumoasa, primindu-și hîr-tiile de judecată, încheindu-se astfel pricina dintre ei.

Orig. ms 950, 18, f. 32-32 v.

1415. — 1831 oct. 31. — Înălțul Divan întărește învoiala dintre Ioanis, vechilul Luxandrei, cu Pancu Hagi Hristu pentru 3600 taleri, pe care acesta din urmă îi datora celui dintîi din arenda moșiei Frumoasa, împreună cu cheltuielile de judecată și pentru care se înțelege între ei ca Hagi Hristu să-i dea lui Ioanis 2000 lei și să primească în schimb toate înscrî-surile, fără să mai aibă vreo pretenție unul de la altul.

Orig. ms 950, 18, f. 32-32 v.

1416. — 1831 oct. 31. — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 oct. (1831) în pricina dintre Gheorghe cafegiul de aici cu deținutul Vasile, fiul lui Anton grecul, acuzat de jeluitor că i-a furat 500 lei și un «taclit», Înălțul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, ca pîrîtul Vasile, din lipsă de dovezi, să fie apărut de învinovățirea adusă și eliberat din închisoare, rămîind să locuiască aici, dacă va avea chezaș, sau, în caz contrariu, să fie trecut peste hotare, ca un om fără căpătîi.

Orig. ms 950, 24, f. 40-41.

1417. — 1831 oct. 24. — «Clironomul» lui Stavru Hristu dă adeverință prin care renunță la drepturile ce i s-ar cuveni, în favoarea sorei sale Anastasia. (1831 oct. 27).

Cop. grecească, condica nr. 4652 f. 1.

1418. — 1831 oct. 30. — Păncu Hagi Hristu și Luxandra, soția lui Vasile vameșul, își dau unul altuia zapise prin care anulează pricina pentru arenda moșiei Frumoasa. (1831 oct. 31).

Cop. condica nr. 4652 f. 1-2.

1419. — 1831 nov 8, București. — Iorgu Văcărescu, fost mare-căminar și Gheorghe Bruzu își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru bani. (1831 nov. 16).

Cop. grecească, condica nr. 4652 f. 2 v-4.

1420. — 1831 nov. 26. — Constantin Herăscu și Nicola Andoniu (cu tovarășul său Nuțu Panaiot) arendașul moșiei Herăști, își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru hotare. (1831 nov. 27).

Cop. condica nr. 4652 f. 4-5.

1421. — 1831 nov. 27. — Ilarion protosinghel, episcopul mării Mihail Vodă și Epistimia Greceanca se învoiesc asupra anulării pricinii pentru bani. (1831 nov. 30).

Cop. condica nr. 4652 f. 5 v-6; I.D. dos. 5273/1831.

1422. — 1832 ian. 13, București. — Iacovache Rizu și Elena Culo-glu se învoiesc să anuleze pricina pentru o vie. (1832 febr. 1).

Cop. grec., condica 4652 f. 7-8.

1423. — 1832, febr. 14, București. — Nuțu Jupaniot și Ghiță Opran își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru venitul moșiei Herăști. (1832 febr. 19).

Cop. condica nr. 4652 f. 8 v-10; I.D. dos. 4637/1831.

1424. — 1832 apr. 19. — Moștenitorii lui Nicolae Popa și episcopii averii acestuia, se învoiesc să anuleze pricina pentru socotelile episcopiei. (1832 apr. 22).

Cop. condica nr. 4652 f. 10 v-11 v; I.D. dos. 4608/1831.

1425. — 1832 febr. 19. — Const. Sterian și Scarlat Roset se învoiesc să anuleze pricina ce au de când Roset era ispravnic de străini, iar Sterian, vameș. (1832 mart. 17).

Cop. condica nr. 4652 f. 12; I.D. dos. 14438/1832.

1426. — 1831 iun. 10, București. — Ioan Prededici și Costache Suțu fost mare postelnic se învoiesc să anuleze pricina pentru hotărnicia moșiilor Greabănu și Călimănești din jud. Râmnicu-Sărat. (1831 iun. 11 și 1832 mai 22).

Cop. condica nr. 4652, f. 12 v; I.D. dos. 14498/1832.

1427. — 1832 iun. 13. — Petrache Gheorghiu și Dumitru Picoiu, își dau zapise unul altuia pentru anularea pricinii de bani, cu sechestrul pe o prăvălie și măfă. (1832 iun. 14).

Cop. condica nr. 4652, f. 13-13 v; I.D. dos. 14504/1832.

1428. — 1833 ian. 28, București. — Ianache, Vasile și Ion Mardale cu Iacov Săvoiu se învoiesc să anuleze pricina pentru pământul din moșia Lacul, Cotoroiaia și Voloiaacu. (1833 ian. 29).

Cop. condica nr. 15451, f. 1-2.

1429. — 1832 dec. 9. — Mihalache Paleologu medelnicer și Ianule Costacopu vistier se învoiesc să anuleze pricina pentru arenda moșiei Cămineasca jud. Vlașca. (1833 mart. 13).

Cop. condica nr. 15451, f. 2 v.3.

1430. — 1833 mart. 29, București. — Băluță Teișanu și Iorganda se învoiesc asupra datoriei de bani ce urmează a se achita din arenda moșii-lor de la Cerna jud. Vlcea cu garanție dată de Pană Costescu. (1833 apr. 12).

Cop. condica nr. 15451, f. 3-4 v.

1431. — 1833 apr. 26. — Const. Suțu fost mare postelnic și Ioan sluger se învoiesc să anuleze pricina pentru venitul moșiiilor Suligatu, Sutești, Friguroasa și Domnița jud. Rîmnicu-Sărat. (1833 apr. 29).

Cop. condica nr. 15451, f. 5-5 v; I.D. dos. 15378/1833.

1432. — 1833 mai 31. — Costache Fărcășanu și epitropii moștenitorilor paharnicului Dimitrie Zaman se învoiesc pentru niște bani datorați, ce se vor asigura din vânzarea unei moșii. (1833 iun. 5).

Cop. condica nr. 15451, f. 6-7; I.D. dos. 15390/1833.

1433. — 1833 aug. 26. — Pătru, feciorul Opriței și Ghiță fiul Radei cu alții, se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște pământ din moșia Cernădia. (1833 aug. 26).

Cop. condica nr. 15451, f. 7 v-9; I.D. dos. 15419/1833.

1434. — 1833 aug. 27, București. — Eufrosina Suțu și Ștefan Moshu fost mare căminar se învoiesc să anuleze pricina pentru niște bani. (1833 sept. 2).

Cop. grecească, condica nr. 15451, f. 9 v-14 v.

1435. — 1833 nov. 6, București. — Avram Moise și Anastase Gheorghe Polizu se învoiesc să stingă pricina pentru o prăvălie din Șelari. (1833 dec. 15).

Cop. condica nr. 15451, f. 14 v-15 v; I.D. dos. 14618/832.

1436. — 1834 iul. 11. — Elenca Tufearca și fiul său Dimitrie se învoiesc ca acesta să ia în posesie întreaga avere rămasă de la tatăl său, stolnicul Iordache Tufeanu. (1834 iul. 16).

Cop. condica nr. 16258, f. 1-2.

1437. — 1835 mart. 22. — Alexandru Stănescu și Ioan Fălcoianu se învoiesc să anuleze pricina pentru banii dați cu amanet asupra unei vii (1835 mart. 26).

Cop. condica nr. 14385, f. 2-2v.

1438. — 1835 apr. 3. — M-reă Sf. Gheorghe Nou și Smaranda, soția lui Radu Ciacir se învoiesc asupra embaticului unui loc. (1835 apr. 19).

Cop. condica nr. 14385, f. 3-3 v.

1439. — 1835. — Iancu Filipescu și soția sa Ralița Nenciuleasca se învoiesc asupra unor pretenții de zestre. (1835 sept. 24).

Cop. condica nr. 14385, f. 3 v-5 v.

1440. — 1835 oct. 30. — Surorile Paraschivei Prisăceanu și cumnata lor Casandra, se învoiesc asupra unor bani de moștenire. (1835 oct. 31).

Cop. condica nr. 14385, f. 5 v-6 v.

1441. — 1836 febr. 7. — Vlahuță spătar și Elena Mustacov se învoiesc asupra unor bani ce are a lua spătarul de la Ioan Mustacov, soțul Elenii, cu amanet asupra unor prăvălii de pe podul Belicului și bijuterii din zestrea numitei Elena. (1836 febr. 17).

Cop. condica nr. 11735, f. 1-1 v.

1442. — 1836 febr. 17. — Ilie Paschița și Tudor, fiul lui Nic. Slămnescu se învoiesc să anuleze pricina pentru niște pământ în moșia Ohaba Dolj. (1836 febr. 24).

Cop. condica nr. 11735, f. 1 v-3; I.D. dos. 14274/835.

1443. — 1836 mart. 12. — Nițu Călinescu și hagi Dincă Dimitriu se învoiesc să anuleze pricina pentru prețul unui șal amanetat. (1836 mart. 13).

Cop. condica nr. 11735 f. 3-4.

1444. — 1836 mart. 1. — Gavriil arhimandritul Aghiorghitul, episcopul răposatului Chiril arhimandritul și Dumitrache hagi Anghel se învoiesc să stingă pricina pentru niște bani datorați de acesta. (1836 apr. 10).

Cop. condica nr. 11735, f. 4-4 v; I.D. dos. 14369/835.

1445. — 1836 apr. 21. — Ere precupețul și postelniceasa Voica văduva se înțeleg să anuleze pricina pentru stăpânire de moșie. (1836 apr. 24).

Cop. condica nr. 11735, f. 5.

1446. — 1836 aug. 28. — G. Stănescu și Dimitrie Ralet fost mare logofăt se învoiesc să stingă pricina pentru pretenția de protimisii în răscumpărare de moșie. (1836 aug. 31).

Cop. condica nr. 11735, f. 5 v-6.

1447. — 1836 sept. 18. — Hristodor serdar și Const. Caramanliu se învoiesc să anuleze pricina pentru o sumă de bani. (1836 sept. 18).

Cop. condica nr. 11735, f. 6 v; I.D. dos. 14336/835.

1448. — 1836 sept. 16. — Dimitrie Topliceanu și doctorul Constantin Istioțu se învoiesc să stingă pricina pentru un loc din mah. Dîrvași.

Cop. condica nr. 11735, f. 6 v.

1449. — 1837 febr. 8. — Starețul schitului Poiana Mărului și frații Mateești se învoiesc să anuleze pricina pentru prețuirea construcțiilor de pe moșia Puținței. (1837 mart. 31).

Cop. condica nr. 8252, f. 1-1 v.

1450. — 1836 sept. 6. — Lucsandra șetrăreasa Carabuloaia și Casandra slugereasa Urlățeanca cu Ecaterina, soția lui Iancu Maimaroglu, se învoiesc să anuleze pricina pentru niște testamente și moștenirea respectivă. (1837 martie).

Cop. condica nr. 8252, f. 2-3 v; I.D. dos. 16159/834.

1451. < 1837 > — Vorniceasa Luxandra Văcăreasca, epitroapa Alexandrei, născută prințesă de Bangration și Manolache Băleanu fost mare logofăt se învoiesc asupra restituirii de zestre. (1837 mai).

Cop. condica nr. 8252, f. 3 v-6.

1452. — 1837 iun. 21. — Scarlat Grădișteanu fost mare vornic și Dimitrie Sărățeanu fost clucer se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru arenda moșiei Căldărești jud. Buzău. (1837 iun. 24).

Cop. condica nr. 8252, f. 6 v-7.

1453. — 1837 aug. 9, București. — Filip Petrescu și Hristodor Carianopulo se învoiesc asupra desfacerii tovărășiei lor la arendarea moșiei Brezoaia jud. Dîmbovița. (1837 aug. 18).

Cop. condica nr. 8252, f. 7-7 v.

1454. — 1837 aug. 13. — Ioan Cătuneanu fost mare stolnic și «clironomii» lui Gheorghe fost ceaș și Caloian șetrar se învoiesc asupra anulării pricinii ce au pentru pământ în moșiile Pleșcoiu, Beceni, Călmău, Sărăței și vie în Valea Oizanului din Mircești. (1837 aug. 16).

Cop. condica nr. 8252, f. 8-8 v; I.D. dos. 8158/837.

1455. — 1837 sept. 12, București. — Constantin Bălăceanu (Pălăceanu) și fratele său mai mare Ioan, supus rus, se învoiesc să anuleze pricina pentru împărțirea averii rămasă de la tatăl lor Mihail Gh. Bălăceanu (Pălăceanu). (1837 sept. 25).

Cop. în l. greacă, condica nr. 8252, f. 8 v-10 v; I.D. dos. 11724/836.

1456. — 1837 aug. 4. — Episcopia Buzău și Costache Suțu fost mare postelnic se învoiesc să anuleze pricina pentru moșia Sinești. (1837 nov. 12).

Cop. condica nr. 8252, f. 10 v-12; I.D. dos. 16254/833.

1457. — 1837 nov. 2. — Elena Crețulescu și Const. Istiotu se învoiesc să stingă pricina pentru o casă pe podul Mogoșoai. (1837 nov.).

Cop. condica nr. 8252, f. 12 v-13 v.

1458. — 1837 dec. — Sevastia monahia Alexeanca și fostul său soț Răducanu Cornescu stolnic se învoiesc să anuleze pricina pentru zestre. (1837 dec. 13).

Cop. condica nr. 8252, f. 14-15 v; I.D. dos. 8179/837.

1459. — 1838 ian. 23. — Simion, calfă de dulgher și Gheorghe Petre telalbașa se învoiesc să stingă pricina pentru banii datorați de ultimul celui dintîi de la construirea unei binale. (1838 ian. 24).

Cop. condica nr. 7555, f. 1 v-2; I.D. dos. 16248/834.

1460. — 1837 nov. — Epitropia bisericii Șelari și Sterie Culoglu se învoiesc să stingă pricina pentru o prăvălie «din piață», rămasă de la medelnicerul Dumitrache Dărăscu. (1838 ian. 29).

Cop. condica nr. 7555, f. 2 v-4 v; I.D. dos. 11662/836.

1461. — 1838 ian. 4. — Maricuța polcovniceasa Dănciuleasca din Tg. Jiu și Costache Racoviță (sau Damaris) fost mare comis, se învoiesc să anuleze pricina dintre ei, pentru venitul moșiei Băneasa-Dămăroaia și altele, ținute în arendă de Petruche Bălăcescu fost al treilea logofăt, frațele polcovnicesei. (1838 febr. 23).

Cop. condica nr. 7555, f. 4 v-6; I.D. dos. 11634/836.

1462. — 1838 febr. 28. — Evanghele al lui bulucbașa Nanu și casa răposatului Hristea Suliotu, se învoiesc să anuleze pricina ce au avut pentru o prăvălie din Craiova. (1838 mart. 1).

Cop. condica nr. 7555, f. 6 v-7; I.D. dos. 8174/837.

1463. — 1838 mart. 24. — Iancu și Arghira, feciorii Luxandrei Greceanu, cu Ianache Ghiță, «clironomul» lui Costache Piga, se învoiesc să stingă pricina ce au pentru o datorie de bani. (1838 mart. 26).

Cop. condica nr. 7555, f. 7 v-8.

1464. — 1838 mart. 26. — Alexandru Notara și Teodorache Cerchez se învoiesc să stingă pricina ce au pentru stăpînirea unei părți din moșia Vlăduleasca jud. Rîmnicu Sărat, cumpărată de tatăl lui Alex. Notara de la popa Ion Paladi, moșnean, megieș cu Cerchez. (1838 mart. 28).

Cop. condica nr. 7555, f. 8 v-9 v

1465. — 1838 aug. 9. — Marghioala Colceag căminăreasa și logofătul Dinu, arendașul moșiei Burdușaniș Mici jud. Ialomița se învoiesc să stingă pricina pentru arendă de moșie. (1838 aug. 19).

Cop. condica nr. 7555, f. 10-10 v.

1466. — 1838 aug. 18. — Elena Fotino și vara sa Catinca Diiculeasca se învoiesc să stingă pricina ce au pentru o casă din mahalaua Lucaci. (1838 aug. 22).

Cop. condica nr. 7555, f. 11-11 v.

1467. — 1838 sept. 23. — Ilie Brecescu pitar și m-reă Sf. Gheorghe-Nou se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru trei prăvălii din căvâfiile cele noi. (1838 sept. 28).

Cop. condica nr. 7555, f. 12-12 v; I.D. dos. 8155/837.

1468. — 1838 oct. 11. — Zinca Negulescu pităreasa și Mantu Costea Hagi Ioan se învoiesc să stingă pricina ce au pentru stinjenii de moșie din hotarul Jugaru jud. Olt. (1838 oct. 11).

Cop. condica nr. 7555, f. 13-13 v; I.D. dos. 8244/837.

1469. — 1838 nov. 19. — Ioniță pădurarui și Preda cîrciumarul se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște banițe de mei (banițe de cîte 21 oca). (1838 nov. 23).

Cop. condica nr. 7555, f. 13 v-14 v.

1470. — 1838 nov. 3/15, București. — Solomon Golstara și tovarășul său Moise Iosilev cu Dimitrie Simu, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru «niște lînă și alte pretenții». (1838 nov. 29).

Cop. condica nr. 7555, f. 15-15 v.

1471. — 1838 nov. 29. — Acachie, năstavnicul m-rii Dealul și Isidor, fostul iconom al mănăstirii, se învoiesc să stingă pricina de judecată dintre ei pentru socotelile administrării mănăstirii. (1838 dec. 14).

Cop. condica nr. 7555, f. 16-16 v; I.D. dos. 17939/836.

1472. — 1838 nov. 17, București. — Vorniceasa Lucșița Văcărescu și ginerele său Constandin Ghica mare spătar se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru zestre. (1839 ian. 16).

Cop. condica nr. 4171, f. 1-2.

1473. — 1838 dec. 28. — Stoian, fiul lui Hristea și Andrei Donescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru o casă de pe Podul Beilicului, vîndută în nevîrstnicie. (1839 febr. 1).

Cop. condica nr. 4171, f. 2-2 v; I.D. dos. 11727/836.

1474. — 1839 febr. 1, București. — Alex. Scarlat Ghica și Răducanu Voinescu, epitropii casei Nani și medelnicerul Hristodul Lapati (care a administrat averea acestei case încă din 1825) se învoiesc între ei relativ la cele ce are de luat casa Nani de la fostul administrator. (1839 febr. 1).

Cop. în l. greacă, condica nr. 4171, f. 3-4.

1475. — 1839 febr. 13. — Necula Grecu și Ilie lumînărarul se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște bani. (1839 febr. 17).

Cop. condica nr. 4171, f. 4 v-5; I.D. dos. 8199/837.

1476. — 1838 dec. 20. — Stana, soția lui Nicolae Grecu și cumnata sa Maria se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru completare de zestre și moștenire. (1839 apr. 7).

Cop. condica nr. 4171, f. 5 v-6; I.D. dos. 14312/835.

1477. — 1839 apr. 16. — Mitropolia din București și Mihail fiul răposatului Nițu Tufeciu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru averea rămasă de la A. Pazarghideanu. (1839 apr. 18).

Cop. condica nr. 7141, f. 6 v-8.

1478. — 1839 mai 27. — Frații Ghica, moștenitorii lui Grigore Ghica vv. și polcovnicul Herescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru părți din moșia Bragadiru. (1839 mai 29).

Cop. condica nr. 4171, f. 8-9 v.

1479. — 1839 mai 27. — Elisabeta Ipsilante cu polcovnic Constantin Herescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru hotarele moșiei Bragadiru din spre moșia Zimnicelile. (1839 mai 30).

Cop. condica nr. 4171, f. 9 v-10 v.

1480. — 1839 iun. 19. — Locuitorii din satul Valea Merilor jud. Olt și Ion, fiul lui Mircea cu alții se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște stînjeni de moșie de acolo. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 4171, f. 10 v-11 v.

1481. — 1839 iun. 20. — Const. Drăgulescu și Elenca Leașco, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia Miluiți jud. Buzău. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 4171, f. 12-12 v; I.D. dos. 8222/837.

1482. — 1839 dec. 28. — Elenca Luschina împuternicește un vechil al său în procesul ce are cu Const. Drăgulescu pentru a ridica un zapis de la Înaltul Divan.

Orig. condica nr. 4171, f. 12 bis.

1483. — 1839 iun. 22. — Const. Drăgulescu și moșnenii Săseni se învoiesc asupra felului cum să-și împartă moșia Miluiții din jud. Buzău. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 7141, f. 13-14 v.

1484. — 1839 aug. 16. — Medelnicerul Ianache Papazoglu și Nicolae Caloian medelnicer, se învoiesc în pricina ce au pentru vinăriciul din jud. Buzău. (1839 sept. 12).

Cop. condica nr. 4171, f. 15-15 v.

1485. — 1839 sept. 14. — Ancuța, vara răposatului Vasile Diiconescu și schitul Pasărea se învoiesc să anuleze pricinile ce au pentru pământ în moșia Tudoreasca (sau Tămădău), moștenire de la Vasile Diiconescu. (1839 sept. 29).

Cop. condica nr. 4171, f. 15 v-16 v.

1486. — 1840 febr. 10. — Luța (Luxandra) Rătescu și Nicolae Rucăreanu fost al treilea logofăt se învoiesc pentru anularea pricinii ce au pentru muntele Huluba jud. Mușcel. (1840 febr. 28).

Cop. condica nr. 1942, f. 2-3; I.D. dos. 14327/835.

1487. — 1840 febr. 26. — Anica Robeasca și cumnata sa Safta Robescu se învoiesc să stingă pricina ce au privitoare la moștenirea lăsată de socrul lor Const. Robescu. (1840 mart. 4).

Cop. condica nr. 1942, f. 3 v-4; I.D. dos. 4158/839.

1488. — 1840 mai 7. — Alexandru Racoviță și Costache Cantacuzino mare logofăt se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia și via părintească de la Sărata jud. Buzău. (1840 mai 8).

Cop. condica nr. 1942, f. 4 v; I.D. dos. 14358/835.

1489. — 1840 nov. 20. — Iordache Capeleanu pitar, casa Bărsescu și Maria, soția lui Pîrvu Florea, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște stînjeni din moșia Căzănești. (1840 nov. 23).

Cop. condica nr. 1942, f. 5-5 v; I.C. dos. 9018/838.

1490. — 1840 nov. 20. — Sevasti Mavru și Elenca Dîrvari doftoroaia, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru un răzor din moșia Beiu și Cucuruzu jud. Vlaşca. (1840 nov. 29).

Cop. condica nr. 1942, f. 5 v-6 v.

1491. — 1840 dec. 19. — Alexandru Vlangali și moșnenii Oțești și Oțeșciori se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru călcare de moșie. (1841 ian. 30).

Cop. condica nr. 208, f. 1-2 v.

1492. — 1841 mai 8. — Aga Alexandru Vlangali și moșnenii Oțeșciori cer anularea pricinii ce au pentru călcare de moșie. (1841 mai 16).

Cop. condica nr. 208, f. 3-4 v.

1493. — 1841 sept. 7. — Frații Trandafir și Gheorghe Dîrvari cu Ion, fiul lui Vintilă rotar din Cerneți cer anularea pricinii ce au pentru părți din moșia Imoasa și Lupșa de Jos, jud. Mehedinți. (1841 sept. 16).

Cop. condica nr. 208, f. 5; I.C. dos. 9030/838.

1494. — 1841 dec. 19. — Vasile al lui Gh. Oprițoiu și Matei al lui Matei Stanilă se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște stînjeni din moșia Titila jud. Gorj. (1841 dec. 19).

Cop. condica nr. 208, f. 5 v; I.C. dos. 9994/1837.

1495. — 1842 mart. 13. — Frații Stăncescu se învoiesc asupra pricinii ce aveau pentru moșia Mișchii jud. Dolj, bani, vii și alte rămasuri de la părinți. (1842 mart. 27).

Cop. condica nr. 186, f. 1-1 v.

1496. — 1842 aug. 12. — Ștefan Cîrjanovschi și Pavlichii Stavropolu și Haica Bercovici teleloaica se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște bani. (1842 aug. 17).

Cop. condica nr. 186, f. 2-2 v.

1497. — 1842 aug. 30. — Ștefan Jianu medelnicer și Catinca Fărcășanca se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște pagube provenite de la o moară de pe moșia Fărcașu de Mijloc. (1842 sept. 11).

Cop. condica nr. 186, f. 2 v-3; I.C. dos. 9028/838.

1498. — 1842 sept. 10. — Bălașa Giureasca serdăreasa și Chiriachi Borăneasca se învoiesc pentru anularea pricinii ce au pentru niște stînjeni din moșia Giurești, jud. Ialomița. (1842 sept. 12).

Cop. condica nr. 186, f. 3 v-4; I.C. dos. 5198/839.

1499. — 1842 mai 30. — Ioan Șoimescu și Iordache Grecescu, cumnatul său, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru zestrea Elenței Grecescu, părți din moșiile: Ciocănele, Boteni și Valea Aninișului, jud. Mușcel și altele. (1842 sept. 16).

Cop. condica nr. 186, f. 4 v-5 v; I.C. dos. 146/841.

1500. — 1842 nov. 13, București. — Alexandru Bagdat paharnic și Pavel Dedulescu stolnic se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia Iorguleasca (Lipscăneasca). (1842 nov. 18).

Cop. condica nr. 186, f. 5 v-6; I.C. dos. 10041/837.

1501. — 1842 nov. 18. — Serdarul Nic. Chintescu și vistier State Stolojan se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște bani din «tovărășia veniturilor Strehăii». (1842 nov. 18).

Cop. condica nr. 186, f. 6 v-7; I.C. dos. 1930/840.

1502. — 1844 mai 17. — Gheorghe Poenaru dă zapis prin care se retrage din epitropia casei răposatei Stanca Hagiica, rămînînd moștenitorii «buni stăpîni». (1844 mai 22).

Cop. condica nr. 177, f. 1-1 v.

1503. — 1844 oct. 2. — Ioan Alex. Filipescu pitar și stolniceasa Sultana Lehliu se învoiesc asupra stăpînirii unor stînjeni din moșia Broșteni jud. Ialomița. (1844 oct. 4).

Cop. condica nr. 177, f. 1 v-2 v.

1504. — 1844 oct. 3, București. — Matei Colceag paharnic și Ioan Alex. Filipescu pitar cer anularea pricinii ce au pentru protimisii în moșia Ciorasca (Bănciuleasca), jud. Ialomița, vecină cu moșia Pîrlițoiaia (Uleasca) a paharnicului. (1844 oct. 13).

Cop. condica nr. 177, f. 3-4; I.C. dos. 1889/840.

1505. — 1844 oct. 31. — Frații Stolojeni și moșnenii Borășteni jud. Gorj cer anularea pricinii ce au pentru călcare de moșie. (1844 oct. 31).

Cop. condica nr. 177, f. 4-5; I.C. dos. 5221/839.

1506. — 1844 nov. 1. — Ion Voican și Maria, fiica lui Dumitrașcu Zoican, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșie. (1844 nov. 1).

Cop. condica nr. 177, f. 5 v-6; I.C. dos. 10033/837.

1507. — 1844 nov. 1. — Nicolae și Costache Vîlcănescu cu serdarul Nicolae Rusănescu cer anularea pricinii ce au pentru pămînt din moșia Ciumești. (1844 nov. 10).

Cop. condica nr. 177, f. 6-6 v.

1508. — 1844 nov. 7. — Dincă, Nicolae și Costache Vîlcănești din Pielești cu serdar Nicolae Rusănescu, anulează pricina ce au pentru pămînt în moșia Bubolea ce se numește și Zmîrdăștețu și Vîlcănești. (1844 nov. 10).

Cop. condica nr. 177, f. 6 v-7; I.D. dos. 8240/837; I.C. dos. 1833/840.

1509. — 1844 nov. 2. — Diaconul Oprea și Costea logofetelul se învoiesc să anuleze pricina pentru stăpînire de pămînt în moșia Vispești. (1844 nov. 24).

Cop. condica nr. 177, f. 7-7 v; I.C. dos. 10009/837.

1510. — 1844 dec. 14. — Hristodor Gheorghiu și Ecaterina Atanasiu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia Momiceni din jud. Olt. (1844 dec. 18).

Cop. condica nr. 177, f. 7 v-8; I.C. dos. 5205/839.

1511. — 1844 dec. 18, București. — Paisie Plumbuțeanu, Costache D. Vecoris și Diamandi Misirliu, cumpărători ai venitului m-rii Plumbuita, se învoiesc să împartă între ei pagubele și veniturile moșiilor mănăstirii. (1844 dec. 18).

Cop. în l. greacă, condica nr. 177, f. 8 v-9; I.C. dos. 137/843.

1512. — 1845 mart. 6. — Iacov Ștunf și locuitorii satului Conțești jud. Teleorman se învoiesc asupra unei despăgubiri de bani. (1845 mart. 12).

Cop. condic nr. 128, f. 1-1 v.

1513. — 1845 mart. 10. — Paharnicul Costache Steriade și frații Grăjdănești se învoiesc pentru anularea pricinii ce au la stăpînirea moșiei Buteasca de Jos jud. Vlaşca. (1845 mart. 20).

Cop. condica nr. 128 f., 2-3; I.C. dos. 157/841.

1514. — 1845 mart. 31. — Ilinca Balicioaia postelnicasa și Nic. Butculescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia Budești sau Mozăceni jud. Teleorman. (1845 apr. 2).

Cop. condica nr. 128, f. 3-3 v.

1515. — 1845 apr. 5. — Barbu Catargiu și Obșteasca Epitropie se învoiesc să anuleze pretențiile ce avea primul de la răposatul Panait Diamandoglu al treilea logofăt pentru pagube din arenda moșiilor Burdușani și Pîrțani jud. Ialomița. (1845 apr. 7).

Cop. condica nr. 128, f. 4-4 v.

1516. — 1845 mai 8. — Moșnenii Vîrțani și casa răposatei Uța Bălăceasca cer stingerea pricinii ce au pentru călcarea moșiei Vîrțu jud. Gorj. (1845 mai 8).

Cop. condica nr. 128, f. 5-5 v; I.C. dos. 1885/840.

1517. — **1845 mart. 16, București.** — Stolnicul C. Neculescu și Iancu Alex. Filipescu, moștenitorul lui Gr. Filipescu logofăt, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru tăierea unei păduri de pe moșia stolnicului, anume Uleștii jud. Ialomița. (1845 iun. 13).

Cop. condica nr. 128, f. 5 v-6; I.C. dos. 90/845.

1518. — **1845 iun. 12, București.** — Ioan Nisipeanu și Nicolae Giulescu serdar se învoiesc asupra stăpînirii moșiei Cățetu jud. Vîlcea. (1845 iun. 13).

Cop. condica nr. 128, f. 6 v-7.

1519. — **1845 iul. 5.** — Ahilef Nisipeanu și Nicolae Giulescu serdar se învoiesc asupra răscumpărării unor stînji din moșia Cățetu jud. Vîlcea. (1845 aug. 20).

Cop. condica nr. 128, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 9052/838.

1520. — **1845 nov. 5.** — Safta Poroincanca și Zamfir Broșteanu se înțeleg să stingă pricina ce au pentru niște bani. (1845 nov. 10).

Cop. condica nr. 128, f. 8 v-9.

1521. — **1845 nov. 9.** — Pitarul Ioan Cernătescu și nepoata sa Zinca Stolojanca vistihereasa, se înțeleg pentru stăpînirea moșiei Urdinița și Boianu jud. Dolj și alte drepturi. (1845 nov. 10).

Cop. condica nr. 128, f. 9-10 v.

1522. — **1845 dec. 5.** — Barbu Catargiu clucer și Dimitrie Sărățeanu serdar se învoiesc asupra pricinii ce aveau pentru cumpărarea moșiilor Albeasca și Tăbărasca.

Cop. condica nr. 128, f. 10 v-11.

1523. — **1845 dec. 16.** — Pitarul Radu Pop și nepoții săi Constantin și Grigore se înțeleg asupra pricinii ce au pentru stăpînirea moșiei Căcaleți jud. Buzău. (1845 dec. 19).

Cop. condica nr. 128, f. 11 v-12.

1524. < 1846 >. — Petrache Vreța și Anica, moștenitoarea episcopului acestuia, se învoiesc asupra lichidării datoriilor rezultate din administrarea averii rămasă de la părinții lui Petrache Vreța, vii în Dealul Orlii, case la Ploești ș.a. (1846 febr. 13).

Cop. condica nr. 94, f. 1-1 v; I.C. dos. 141/843.

1525. — **1845 dec. 15.** — Luxandra Bălăceanca păhărniceasa și nepotul ei Ioan Bălăeanu pitar se învoiesc asupra pricinii ce au pentru pagubele făcute de pitar la moșia Bereasca. (1846 febr. 15).

Cop. condica nr. 94, f. 2-2 v.

1526. — 1846 febr. 14. — Moșnenii Golumbeni și casa răposatului logofăt Ștefan Bibescu se înțeleg asupra lichidării pricinii ce au pentru pământ în moșia Golumbu. (1846 febr. 25).

Cop. condica nr. 94, f. 2 v-4; I.C. dos. 170/844.

1527. — 1846 mart. 7. — Ioan Mihăilescu și frații Pală se înțeleg asupra anulării pricinii ce au pentru diata mătușii lor Anastasia Brezoianca sau Crețuleasca. (1846 mart. 8).

Cop. condica nr. 94, f. 4-5; I.C. dos. 181/842.

1528. — 1846 mart. 12. — Ioan Comăneanu și Grigore Matrache pictar se înțeleg asupra lichidării pricinii ce au pentru arenda moșiei Uda din jud. Teleorman. (1846 mart. 15).

Cop. condica nr. 94, f. 5 v-6.

1529. — 1846 mart. 26. — Ion Rușată și Iordache Iordănescu se înțeleg asupra stăpînirii unor stînji din moșia Teiul de Mijloc. (1846 mart. 27).

Cop. condica nr. 94, f. 6-6 v.

1530. — 1846 mai 10. — Maria văduva fiica lui Dumitru dulgherul și Coman fiul diaconului Apostol, se învoiesc asupra stăpînirii unor stînji din moșia Vișina. (1846 mai 10).

Cop. condica nr. 94, f. 7-7 v.

1531. — 1846 mai 10. — Moșnenii Mitrești și polcovniceasa Maria Pleșoianca se învoiesc asupra pricinii ce au pentru moșia Țarovățu jud. Mehedinți. (1846 mart. 22).

Cop. condica nr. 94, f. 7 v-8; I.C. dos. 116/844.

1532. — 1846 mai 28. — Stanciu Barbu Băleanu și alții cu Anastase Cuțanichi se învoiesc asupra pricinii ce au pentru o moară pe apa Dăznățu din jud. Dolj. (1846 mai 29).

Cop. condica nr. 94, f. 8 v-9.

1533. — 1846 iun. 2. — Alecu Vișoreanu și fosta sa soție Elenca Crăsmăreasa se înțeleg asupra lichidării pretențiilor de zestre. (1846 iun. 4).

Cop. condica nr. 94, f. 9-9 v; I.C. dos. 158/843.

1534. — 1846 oct. 22. — Ștefan Dodoneață și cumnatul său Dumitru Gănuț se învoiesc asupra plății unei datorii de bani. (1846 oct. 23).

Cop. condica nr. 94, f. 10; I.C. dos. 164/844.

DOSARELE INALTULUI DIVAN ȘI INALTEI CURȚI CU HOTĂRIRI NETRANSCRISE ÎN CONDICI SAU FĂRĂ HOTĂRIRI.

ANUL 1831

1535. — Ecaterina hagiica, soția răposatului hagi Ioniță Gheorghiu Ioan, fiul răposatului eclesiarh Papa Hrizo și Zinca, soția răposatului Panaiot Disis, în pricina cu Gheorghe și Costache frați, fiii răposatului Nicolae Papa, de sub epitropia jeluitorilor, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București în privința socotelilor de moștenire pentru care se judecă, fac apel la Inaltul Divan, apoi, în 1832 se împacă.

I.D. dos. 4608.

1536. — Căminarul Ștefan Moshu, în pricina cu comisul Ioan Grădișteanu, pentru o datorie de 23675 taleri cere prin Logofeția Dreptății să se judece la Inaltul Divan, care e de părere să plătească pîritul banii cu dobîndă, să dea și zapisele de cheazășie ale baronului Meitani în termen de o lună, iar pentru banii «harului» răposatului vistier Moshu, ce se cer de comis, să arate și zăpisul original alături de copie.

I.D. dos. 4611.

1537. — Vasile Jupaniotu și frații săi, arendașii moșiei Herăști din jud. Ilfov, în pricina cu carnetul Costandin Herăscu, proprietarul acelei moșii, pentru stricăciunile ce li se impută și pe care ei susțin că le-au pricinuit oștile turcești, nemulțumiți de anafora Departamentului Logofeției Pricinilor Străine și de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 146/830, cer a se judeca la Inaltul Divan apoi se împacă. Tacir.

I.D. dos. 4613.

1538. — În pricina căminăresei Efrosina Vlădoianca cu Ioan Vlădoianu, fost mare clucer, pentru drepturi zestrare, Inaltul Divan constatînd că pîritul nu are dreptate să facă apelație, este de părere să se dea curs hotărîrii Divanului Judecătoresc din anul 1830 și trimite dosarul înapoi la Marea Logofeție pentru a hotărî.

I.D. dos. 4626.

1539. — Postelnicul Iacovache Rizu în pricina cu Emanoil Culoglu și soția acestuia Elena pentru 8000 lei, ce cu zăpis și cu emanet are să ia de la ei, face apelație la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 4638.

1540. — Vistierul Alexandru Nenciulescu, avînd să ia peste 80000 lei de la răposatul serdar Nicola Saigiu, se adresează Inaltului Divan, cerînd a i se plăti această datorie de serdarul Costache, moștenitorul numitului răposat, din vînzarea la mezat a moșiei Breaza din jud. Prahova.

I.D. dos. 5275.

1541. — Medelnicerul Diamandi Ghica în pricina cu Arghira, soția răposatului Teodosie Vrana, pentru arenda moșiei Bucov din jud. Săcueni, nemulțumit de anaforaia Logofeției Pricinilor Străine din anul 1829 și de hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1830, cere a se judeca la Inaltul Divan. Text rusesc.

I.D. dos. 5276.

1542. — Corespondență privitoare la diverse pricini cu diferite instanțe judecătorești și Logofeția Dreptății.

I.D. dos. 5277.

1543. — Catinca Minoaica doftoroaia, în pricina cu moștenitorii serdarului Costache Saigiu pentru o datorie de 6500 lei, pe care pretinde a o primi din vînzarea moșiei Breaza, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar, întrucît pricina se află intrată cu apelație din partea creditorilor, dosarul se închide.

I.D. dos. 5278.

1544. — Departamentul Epitropiei, în pricina cu Gheorghe Masu, supus franțuzesc, pentru neplata arenzii și stricăciunii la moșiile Jilava și Sintești ale agăi Iancu Filipescu, cere Inaltului Divan, întrucît pîritul n-a dat apelație, să întărească hotărîrea Divanului Judecătoresc, iar acesta roagă Logofeția Dreptății să întrebe cancelaria domnească dacă există vreo apelație a numitului Masu și dacă există, să se trimită la Divan, iar de nu există, să se ceară răspuns scris.

I.D. dos. 5282.

1545. — Dimitrie Ioan iconomul și Dina iconomul, în pricina cu m-reă Radu Vodă pentru niște mori ce le-au avut în arendă în mahalaua Foișor, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cer — fiecare în parte — a se judeca la Inaltul Divan, de unde cererile sînt trimise la Divanul Vremelnicesc ca să se pună în lucrare hotărîrea sa.

I.D. dos. 5284.

1546. — Constantin Nicolau, în pricina cu căminăreasa Luxandra Mavrodinoia pentru chiria unei prăvălii din București — Tîrgul Cucului — cere să i se întărească anaforaia Divanului Judecătoresc din anul 1830 și a Inaltului Divan din același an, întrucît pîrita n-a dat apelație în termen și să fie oprită aceasta a închiria prăvălia la altul pînă nu-l va despăgubi de cheltuieli.

I.D. dos. 5286.

1547. — Cămărașul Alexandru Suțu, în pricina cu Anastase Becar supus britanic și Costandin Dimitriu pentru o datorie de bani, văzînd că pîrîții nu dau apelație în termen împotriva anaforalei Departamentului Logofetei Pricinilor Străine și a desființatului Divan Judecătoresc din anul 1830 prin care erau obligați să plătească 2000 lei, cere a se judeca la Înaltul Divan care poștește Divanul Vremelnicesc să pună în lucrare po-menita hotărîre.

I.D. dos. 5288.

1548. — Ralița Nenciuleasca, în pricina cu soțul ei aga Iancu Filipescu pentru drepturile zestrare, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 5290.

1549. — Emanoil Xantho cere — conform hotărîrii Divanului Judecătoresc — să fie obligat serdarul Panait Fokiano, ca moștenitor al răposatului său frate Sava căminar, a-i plăti banii ce i-ar fi dat încă din 1820; la această pretenție serdarul răspunde că jeluitorul «este acel ce au fost îndemnător și lucrător începerii eterii grecilor», iar banii dați fratelui său Sava au fost în scopul de a se împărți «la cei însoțiți... pe la cei ce lera a să trimețe peste Dunăre» cu misiuni; cu acești bani căminarul Sava a și dat socoteală lui beizadea Ipsilante.

Intre timp serdarul P. Fokiano, intrînd în slujba miliției pămîntești la Craiova și refuzînd a se mai prezenta la judecată, Comisia Consultativă este de părere a se porunci ca pîrîtul să-și trimită un vechil.

I.C. dos. 5358.

1550. Silvestru Rădulescu sluger cu Nicolae Trăsnea fost mare clucer, pentru pagubele ce se fac la morile sale de la Palanga, pe apa Leantului jud. Prahova, de către morile clucerului, de pe aceeași apă, de la moșia Golășei.

I.C. dos. 5359.

1551. -- Iancu Oțeleșanu stolnic, învinuit fiind de către Atanasie Paicu vătaf, fostul său tovarăș la huzmeturile dijmăritului, tutunăritului și vinăriciului din jud. Mehedinți, că l-ar fi împărțit și pe stolnic din «catahrisurile» săvîrșite, Divanul Judecătoresc constată că stolnicul Oțeleșanu este nevinovat, Paicu vătaf neavînd dovezi în acuzarea sa.

I.C. dos. 5360.

1552. — Ianache Trandafiroiu postelnic cere a se judeca la Divanul Domnesc, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina cu Nicolae Andrițoiu pentru un loc cumpărat în Cîmpulung jud. Mușcel și pe care Andrițoiu pretinde a-l răscumpăra.

Comisia Consultativă este de părere a se trimite pricina în cercetarea Divanului Domnesc.

I.C. dos. 5361 și 16769/832.

1553. — Nicolae Urlățeanu stolnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 nov. 1830, cere a fi adus nepotul său Gheorghe Urlă-

țeanu — plecat în slujba de sameș — pentru a se înfățișa cu el și la Divanul Domnesc în pricina ce au pentru împărțirea moșiei lor și pentru alte socoteli de bani.

Comisia Consultativă avizează pentru judecată la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5362.

1554. — Emanoil Crețulescu cere excelenței sale prezident Kiseleff învoirea de a se judeca la Înaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina ce a avut cu Uța văduva și sora ei pentru niște prăvălii din mah. Sf. Dimitrie din București și asupra cărora judecata Agiei îi confirmase stăpînirea.

I.C. dos. 5363.

1555. — Marghioala Ciupelnițeanu serdăreasă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 nov. 1830, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Grigore Paladi stolnic, pentru restituirea moșiei sale de zestre Măruntîșu din jud. Dîmbovița, dată stolnicului de către soțul său, Matei Ciupelnițeanu serdar, în schimbul unor case din București, bani «naht» și niște telegari; Comisia Consultativă avizează pentru Divanul Judecătoresc.

I.C. dos. 5364.

1556. — În pricina dintre Ecaterina Știrbei și Emanoil Crețulescu fost mare comis, Ivan și Panait negustori pentru întinderea locului ce are în mah. Mișai Vodă din București, Divanul Judecătoresc hotărăște ca fiecare să-și stăpînească locul după zapisele ce au, iar partea nementionată în zapise să rămînă bisericii vecine.

I.C. dos. 5365.

1557. — Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, în pricina dintre Maria, soția lui Florea papugiul, cu Ecaterina, soacra sa, pentru completarea zestre sale din averea rămasă de la răposatul său soț Florea, hotărăște: Ecaterina, moștenitoarea fiului său Florea, să plătească toată zestrea norei sale și alte cheltuieli ce dovedește Maria că le-a făcut; de asemenea să-i dea a șasea parte din averea rămasă, întrucît jeluitoria Maria a viețuit cu bărbatul său Florea peste zece ani.

I.C. dos. 5366.

1558. — Zoița Merișoia șetrăreasa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 febr. 1830, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu moșnenii Brănești din jud. Săcueni pentru două petice de moșie, Bătrîna și Dăneasa. Comisia consultativă avizează ca pricina să se trimită și la Divanul Domnesc spre cercetare.

I.C. dos. 5367.

1559. — Locuitorii din satul Șerbănești jud. Dîmbovița, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 mart. 1831, cer a se judeca la Divanul Domnesc cu diaconul Matei Mircescu, Stan Crăciunoiu și Dinu Miculescu — foști vechili în procesul ce au avut locuitorii cu

Ștefan Belu logofăt — pentru stăpînirea unei părți din moșia lor Șerbănești, unde își au și locuințele, parte nevindută de foștii vechili ai logofătului Belu. Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăște ca vînzarea să rămînă neschimbată, întrucît s-a dovedit că numiții vechili au fost împuterniciți de către toți locuitorii aceluia sat, cu puteri depline.

I.C. dos. 5368.

1560. — Ghidala evreica, soția lui Moise sticlarul, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 15 ian. 1831, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu Sorica evreica, soția lui Moise David, pentru plata unor pagube pricinuite de David, pe care cere a le plăti Sorica din acareturile ce le are luate de la soțul său David. Deoarece judecata stabilește că Sorica a luat acele acareturi de la soțul ei pentru împlinirea zestrei sale, aceasta rămîne apărută de pretențiile Ghidalei, urmînd ca jeluitoria să-și ceară drepturile direct de la David. Pentru acest motiv Comisia Consultativă este de părere a nu se lua în considerare cererea jeluitoriei de a continua judecata și la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5369.

1561. — Anastasia cămărășoica, nemulțumită de hotărîrile Depart. de Opt și a Divanului Țării din 1828, cere a se judeca la «mai înaltă judecată» cu Hristea Papa Dimitriu; acesta cere despăgubirile pentru întreruperea contractului de subarendare a circiumii și morilor de pe moșia Dudești a vistierului Moshu, ce fusese arendată de către răposatul soțul Anastasiei, Gheorghe cămăraș și de către socrul ei, Hristea Papazoglu. Contractul de arendă întrerupîndu-se, se întrerupe și contractul de subarendare înainte de termen, pentru care H. Papa Dimitriu cere despăgubiri de la Anastasia, moștenitoarea soțului și socrului ei.

Comisia Consultativă avizează ca pricina să fie trimisă la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5370.

1562. — Ioan Răducanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. 1831, cere a se judeca la Divanul Domnesc, în pricina ce are cu sora sa Catinka și cumnatul său Matache serdarul pentru banii în galbeni ce are să-i dea sorei sale. Comisia Consultativă avizează pentru Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5371.

1563. — Elenca, soția lui Mihai bumbăcarul, cere a i se da banii depuși la Hătmănie de către soțul ei, ce i se cuvin din zestrea sa, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei din 29 mart. 1831.

I.C. dos. 5372.

1564. — Zoița păhărniceasa cere a i se plăti 500 taleri din «pereusia» răposatului Gheorghe franzelarul, datorăți soțului său Gheorghe paharnic cu zapis din 1817; la cercetarea făcută de Logofeția Mare a Țării de Sus, pricina este trimisă la Divan cu anaforaia veliților boieri din 6 mart. 1825 spre a se da «cuvîncioasa hotărîre».

I.C. dos. 5373.

1565. — Hătămănia face cunoscut Divanului Domnesc că, în pricina alegerii hotarelor moșilor Cășcioarele și Băbăița foste ale generalului Const. Varlaam și vîndute la mezat pentru plata unor datorii, s-au cerut sineturile acestor moșii de la căminar Ștefan Moshu; la această cerere căminarul răspunde că a dat acele sineturi generalului Varlaam.

I.C. dos. 5374.

1566. — Baronul Gustav Antonovici Budberg, căsătorindu-se cu Ecaterina, nepoata logofetesei Zmaranda Brăiloiu, ia zestre jumătate din moșia Peșceana jud. Gorj, arendată anterior slugerului Barbu Gănescu cu 1250 lei pe an; baronul nefiind mulțumit de această sumă și de alte nereguli făcute de numitul sluger, arendează moșia lui Dumitru Stoianovici, întrerupînd contractul cu Gănescu; judecîndu-se întîi la Divanul Oraiovei și apoi la Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, acesta, prin hotărîrea sa din 5 mai 1831, decide ca slugerul Gănescu să rămînă arendașul acelei moșii pînă la terminarea sorocului din contractul încheiat de Zmaranda logofeteasa, epitroapa Ecaterinei, înaintea căsătoriei baronului, iar baronul să restituie banii luați de la Dumitru Stoianovici în contul arenzii.

I.C. dos. 5375; vezi și nr. 784.

1567. — Elenca, soția spătarului Roset, cere anularea contractului de arendă al moșiei sale de zestre, Obedeni jud. Ilfov, arendată de răposatul său soț slugerului State Pardalos; printre motivele arătate de spătăreasă pentru ruperea contractului este și acela că slugerul i-ar fi tăiat pădurea de pe moșie, fapt pentru care Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei poruncește să se facă cercetare la fața locului spre a se stabili adevărul asupra tăierii pădurii, ca după aceea să se dea hotărîrea.

I.C. dos. 5376.

1568. — Ilarion, egumenul m-rii Mihai Vodă, nu recunoaște contractul de arendă prin care Agatanghel, fostul egumen, vinde venitul moșiei mănăstirii către paharnicul Dimitrie Ioan, sub cuvînt că Agatanghel nefiind egumen la data încheierii contractului, nu avea acest drept. După judecăți anterioare, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, la 26 mart. 1831, hotărăște ca paharnicul să stăpînească acele moșii timp de un an, iar banii ce i-a dat în plus în contul arenzii să-i restituie Ilarion împreună cu dobînda lor și cheltuielile de judecată cu «dreptul Hătămăniei».

I.C. dos. 5377.

1569. — În pricina dintre Ștefan Ungureanu supus cesaro-crăiesc și Ecaterina, soția lui Moiseiu Hincu gubernschii secretar, pentru răscumpărarea unei case, Ecaterina arătînd că are drept de protimis, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăște la 26 mai 1831: amîndoi, fiind sudiți, nu au drept de a avea acareturi pe pămîntul țării; de aceea se poruncește a se vinde la pămînteni casa cumpărată de Ștefan Ungureanu și a i se restitui banii.

I.C. dos. 5378.

1570. — Ghinea Pencov și Stanciu, coloniști «din ținutul Rosii», se judecă cu Niculae Floru din Giurgiu și alții pentru banii ce pretind cei dintâi pentru niște spirt cumpărat de ultimii; din lipsă de dovezi, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăște la 10 iunie 1831 să rămîie pîrîții nesupărați de aceste pretenții.

I.C. dos. 5379.

1571. — Dimitrie Costache și Ioan Raleț cer a li se împlini banii ce le datorează serdarul Costache Saiegiu, a cărui moșie Breaza se vinde la mezat. Divanul Domnesc al Principatului Valahiei poruncește Logofetei Țării de Sus să cerceteze.

I.C. dos. 5380.

1572. — Mihăiță, Iancu și Elena Filipescu, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc, cer a se judeca la Inaltul Divan cu mătușa lor băneasa Zinca Văcărescu, pentru averea moștenită de la unchiul lor Paleologu (venitul moșiei Clinceni) și altă avere mișcătoare și nemișcătoare.

I.C. dos. 5381.

1573. — Mihalache vâtaf, nemulțumit de hotărîrea Divanului Țării din 25 iul. 1828 și nici de cea a Divanului Judecătoresc din 21 mart. 1829, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu Costea Dancovici, a cărui casă fusese dată vâtafului de către chehaia-pașa (pe vremea cînd oștirea otomană era în țară) pentru slujba făcută pe lîngă acel pașă; cum acea danie fusese întărită și de ocîrmuirea de atunci a țării, Comisia Consultativă avizează ca pricina să se judece la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5382.

1574. — Gheorghe Măcescu medelnicer și Istrate ceașul, nemulțumiți de hotărîrile Depart. de Patru și a Divanului Craiovei din 1830, în pricina ce au pentru niște «spirturi» și a unui contract pentru tăiat carne (pentru oștirile din Cerneți), cer a se înfățișa la Inaltul Divan. Se fac citații pînă în 1841 către urmași.

I.C. dos. 5383.

ANUL 1832

1575. — Baronul Hristofor Sachelarie, în pricina cu Costandin vistierul de la Mavrodinu jud. Teleorman, pentru hotarele moșiei Mavrodin, face apelație la Inaltul Divan, nefiind mulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București. Inaltul Divan hotărăște: din «pietrele» m-rii Sf. Ioan să se dea stîinjenii Mitropoliei, la care ar fi renunțat cîndva stolicul Mavrodin într-o pricină cu m-rea Cotroceni, apoi să se dea și stîinjenii vistierului Costandin. Ceilalți stîinjeni rămîn baronului iar moara și cîrciuma rămîn vistierului.

I.D. dos. 14432.

1576. — Corespondență cu Marea Logofeție a Dreptății referitoare la pricina lui Dimitrie Mihail, supus rus, cu Gheorghe hagi Diicu (nu reiese motivul).

I.D. dos. 14433.

1577. — Gheorghe, Ioan și Stoica, supuși cesaro-crăiești, frații răposatului Coman Belu, veniți din Brașov pentru pricina cu medelnicerul Săndulache de la Buzău, care îl învinuiesc pe numitul răposat de furtul unor cai, cer a se judeca la Inaltul Divan fiind nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 75/830.

I.D. dos. 14449.

1578. — Gheorghe, fiul lui Petre căpitanul și soția sa Elenca Merișanca de la Pitești, în pricina cu Lazăr, fost al treilea vistier de la Băjești-Mușcel, pentru o prăvălie din Pitești, zălogită de numiții reclamanți lui Mincu Brașoveanu din Brașov pentru 1283 lei, trecută apoi în stăpînirea lui Ioan Nicolau împreună cu datoria, iar de la acesta la numitul Lazăr, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se învoiesc și închid dosarul.

I.D. dos. 14467.

1579. — Tudor și soția sa Joița de la Popești jud. Săcueni, în pricina cu Ioan, feciorul lui Udrea Isop și Banu Moraru pentru 50 stj. de moșie din hotarul Pești, același județ, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București, dată în anul 1831, cer a se judeca la Inaltul Divan care trimite înapoi acea hotărîre, spre a se pune în lucrare.

I.D. dos. 14527.

1580. — Iancu Custacopol, al doilea vistier, fost sameș al desființatei Hătmăanii, în pricina ce are cu Scarlat Pascal pentru arenda moșiei Cămineasca din jud. Ilfov, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei cu nr. 157/832, cere, prin Marea Logofeție, a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 14586.

1581. — Emanuil Iorganda, supus rus, în pricina cu Băluță Teișan pentru o datorie către serdarul Costache Mihail Bălăceanu, prin Logofeția Mare a Dreptății și prin consulatul rusesc cere a se judeca la Inaltul Divan, însă înainte de înfățișare, se împacă.

I.D. dos. 14587.

1582. — Dimitrie Stoianovici neguțătorul, arendașul moșiei Peșteana din jud. Gorj, în pricina cu stăpînii acelei moșii, comisul Costache Racoviță și baroana Budberh (sic) pentru niște pagube la numita moșie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil al Valahiei nr. 4588/831, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște ca numitul să rămînă apărut, cererea jeluitorilor fiind tîrzie; arendă mai mare nu pot cere, deoarece însuși pîrîtul a trecut în contractul anilor următori, un preț mai mare.

I.D. dos. 16237.

1583. — Căminarul Iordache Arion, în pricina cu Ene postelnicului și Marin căpitanul din Bălteni jud. Dimbovița, pentru niște stinjeni de moșie hrăpiți cu silnicie de pîiți, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 16247.

1584. — Ioan Pan, fost mare pitar de Craiova, în pricina cu sluge-reasa Zmaranda Otelelișanca pentru moșia Coșoveni din jud. Dolj, cere a se judeca la Înaltul Divan apoi se împacă, închizîndu-se dosarul.

I.D. dos. 16253.

1585. — Mihalache Papadonatu, episcopul moștenitorilor răposatului medelnicer Mandu, în pricina cu moștenitorii răposatului Ioan Băltărețu pentru jumătate din prăvălie de peste drum de hanul lui Șerban Vodă, se judecă la Înaltul Divan care hotărăște ca vînzarea ce a făcut Diamandi (Mandi) pentru cealaltă jumătate de prăvălie fiind nelegală, să se urmeze hotărîrea Comitetului Valahiei din anul 1810.

I.D. dos. 16262.

1586. — Pavel Lențu (Lenj), parucic în artileria rusească, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 11 iun. 1832, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Panait Theodoru și ceilalți frați ai lui, arendașii moșiei sale Braloștița jud. Mehedinți (luată zestre de parucic la căsătoria sa cu Marghioala Bengeasca) pentru falsificare de contract, care s-ar fi făcut de arendași în unire cu fostul soț al Marghioalei, Alexandru Samurcaș.

I.C. dos. 16772.

ANUL 1833

1587. — Serdarul Costache din București, fiul răposatului «doctor» Silvestru Filitis, în pricina ce are cu Gheorghe Olteanu pentru tovărășie la o prăvălie de băuturi, nemulțumit de hotărîrea Divanului de Comerț din București cere a se judeca la Înaltul Divan, care trimite înapoi nunița hotărîre pentru a fi obligat jeluitorul să «încredințeze» la Mitropolie dacă nu și-a primit dreptul.

I.D. dos. 15357.

1588. — Căminarul Polizache, în pricina cu creditorii săi pentru datorii cere a se judeca la Înaltul Divan, care decide să se plătească acele datorii prin «analoghie» din vînzarea lucrurilor numitului căminar după cum s-a învoit acesta cu creditorii, iar zapisele acestei învoieli să fie întărite de Marea Logofeție.

I.D. dos. 15429.

1589. — Moșnenii Țirculești din jud. Săcueni, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil al Valahiei nr. 43/1833, în pricina ce au cu Barbu Burducea pentru 27 pogoane de paragină cumpărate de la

Stoica și Avram Muscal din Țîrculești și pentru alt «codru» de moșie și pădure, cer a se judeca la Înalțul Divan, care le respinge apelația, întrucît hotărîrea Divanului Judecătoresc este unită cu alegerea Judecătoriei jud. Săcueni și pricina este pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 17923.

1590. — Polizache căminarul, în pricina cu Teohari și Sachelarie, lipscani, pentru plată de datorie, nemulțumit de anaforaua Divanului Vremelnicesc Civil din București nr. 24/1833, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 17933.

1591. — Costache Starostescu, în pricina ce are cu fosta lui soție Safta Borăneasca, care îi cere împlinirea zestre, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București, cere generalului Kisseleff deplin înputernicit prezident al Divanurilor Moldovei și Valahiei, să se dea poruncă a se judeca și la Înalțul Divan, care trimite jalba la Mitropolie, spre cercetare.

I.D. dos. 17940.

1592. — Gheorghe găitănarul din mahalaua Olarului din București, în pricina cu logofătul Vasilache Petrescu pentru zestrea și moștenirea rămasă de la răposata Catinca, nepoata lui Gheorghe, fosta soție a lui Vasilache, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București, Secția Civilă, nr. 38/1833, cere a se judeca la Înalțul Divan, care e de părere a se pune în lucrare numita hotărîre.

I.D. dos. 17941.

1593. — Ștefan Prima, în pricina ce are cu mătușa sa Dumitrana pentru tovărășie la arendarea moșiei Pițigaia din jud. Ilfov, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 16/833, cere a se judeca la Înalțul Divan, unde se hotărăște să se urmeze sus-arătata hotărîre, pentru că jeluitorul n-a putut să arate alte înscrisuri.

I.D. dos. 17943.

1594. — Nicolae Vasilescu, fost mare serdar, în pricina cu Costandin Bălan, fostul arendaș al moșiei sale Sfințești din jud. Teleorman, pentru pagubele pricinuite acelei moșii, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secția Civilă nr. 38/833, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi se împacă în 1839.

I.D. dos. 17948.

1595. — Scarlat Scanavi, în pricina cu popa Constandin din mahalaua Sfînta Vineri pentru banii chiriei unei case și pentru că numitul preot vrea să-l scoată pe jeluitor din casă înainte de termen, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secția Civilă nr. 105/833, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi, în 1834, se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 17955.

1596. — Petre Măra postelnicul din comuna Criva jud. Dolj, în pricina ce are cu Enache pescarul și soția lui pentru niște case din orașul Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secția Civilă din Craiova, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște ca pîritul să rămînă apărat de pretențiile jeluitorului.

I.D. dos. 17956.

1597. — Ștefan Mavropol, în pricina ce are cu Iancu Movilă pentru o datorie de 350 galbeni, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc de Comerț din București nr. 45/833, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 17970.

1598. — Ioan Băbeanu, Nicolae Bîra și alți moșneni din Cernădia jud. Gorj, în pricina cu Pătru, fiul lui Constantin Lotreanu și Radu Surghilă (Șurligă) din satul Recea jud. Vilcea, pentru o parte din moșia Cernădia, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din Craiova nr 45/833, cer a se judeca la Înaltul Divan, care confirmă acea hotărîre.

I.D. dos. 17975.

1599. — Dumitrache Sărățeanu, fost clucer de arie, în pricina cu Scarlat Grădișteanu, fost mare vornic, pentru arenda moșiei Scărlătești din jud. Buzău și «spărgăluirea» satului de pe numita moșie, nemulțumit de anafora și hotărîrea Divanului Vremelnicesc Civil nr. 122/833, cere a se judeca la Înaltul Divan; deoarece jeluitorul nu s-a prezentat la termen, se trimite adresa către Judecătoria Buzău să-l înștiințeze că dacă nu se va prezenta nici la al doilea termen, se va cerceta pricina și se va da hotărîrea în lipsă.

I.D. dos. 17978.

1600. — Toma, feciorul lui Stoian cavaful, în pricina cu arhimandritul Gavriil, egumenul m-rii Sf. Gheorghe Nou pentru niște sfinte moaște și alte lucruri lăscate moștenice de mătușa sa Maria baziica și aflate în păstrarea pîritului egumen, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din București cu nr. 136/833, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște să se aducă martora Paraschiva față la Divan.

I.D. dos. 17987.

1601. — Răducanu, fiul lui Mihail Izvoranu din Timna jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 12 iun. 1833, cere, în același an, august 21, să se judece la Înaltul Divan cu logofătul Dumitrache Hîrgot, pentru averea rămasă de la Maria, mătușa jeluitorului; la citațiile făcute de Înaltul Divan, în oct. 1840, pentru judecată, părțile răspund că s-au împăcat «încă de atunci».

I.C. dos. 18816.

1602. — Vasile, fiul lui Stoica și fiu sufltesc al lui Ioan Buță din Grecești jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea judecătoriei locale și de aceea a Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Vasile,

Ioan și Constantin, frați Greceni, pentru averea rămasă de la Ioan Buță și pentru desființarea adopțiunii făcută de acesta; la citațiile Inaltului Divan, părțile răspund că s-au împăcat la 16 nov. 1840.

I.C. dos. 18818.

ANUL 1834

1603. — În pricina dintre Dinu, fiul lui Guță din Craiova, cu verii săi Gheorghe și Safta, pentru protimisii la cumpărarea unei prăvălii, jeluitorul face apelație la Inaltul Divan, apoi se împacă înainte de a se prezenta și dosarul se încheie.

I.D. dos. 16165.

1604. — Diaconul Dumitru, din satul Alunu jud. Gorj, în pricina cu Ștefan, ginerele Stanei, pentru 10 stj. moșie din hotarul Ciuperceni din acel județ, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei face apelație la Inaltul Divan. (Urmarea nu reiese din dosar).

I.D. dos. 16171.

1605. — Ioniță Zamfir de la Craiova, în pricina cu Costea Ganea de la Caracal pentru tovărășie la arenda moșiei Ciocănești din jud. Romanați, nemulțumit de hotărîrea Divanului de Comerț din Craiova, face apelație la Inaltul Divan, apoi se învoiesc a stinge pricina.

I.D. dos. 16180.

1606. — Ianache și Nuțu Hristodulo, în pricina cu Hristodor Gheorghiu, nepotul lor, pentru desfacerea unei tovărășii, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 166/833, fac apelație la Inaltul Divan, dar, neconformîndu-se Reg. Organic în ceea ce privește întocmirea apelației, li se cer actele, prin Logofeția Dreptății.

I.D. dos. 16186.

1607. — Casandra Prisiceanca din jud. Mușcel, în pricina cu cumnatele sale Uța Bilciureasca și Casandra Șoimeasca, surorile răposatului ei soț Paraschiv Prisiceanu, pentru moștenire, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1836 se învoiește cu pîrîtele să curme pricina.

I.D. dos. 16188.

1608. — Soldatul Stamate din al treilea polc românesc din satul Costeni jud. Mehedinți, în pricina ce are cu Dumitrana, soția lui Gheorghe Glăvan din acel sat pentru 40 stj. moșie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16192.

1609. — Stana, fiica lui Nicolae săpănarul din Craiova, în pricina cu tatăl său pentru neîmplinirea zestre, nemulțumită de hotărîrea Diva-

nului Judecătoresc din Craiova cu nr. 150/833, cere a se judeca la Înaltul Divan, iar în 1838 se împacă.

I.D. dos. 16196.

1610. — M-reă Căluu, prin egumenul Tarasie, în pricina cu popa Ilie de la Șipot și cu Costandin de la Poiana jud. Dolj pentru o parte din moșie din hotarul Șușița jud. Mehedinți, nemulțumită de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova cu nr. 37/834, face apelație la Înaltul Divan; în 1840 se împacă și se închide dosarul.

I.D. dos. 16206.

1611. — Alecu Stănescu, în pricina cu serdarul Ioan Fălcoianu, frațele său vitreg, ambii din orașul Giurgiu, pentru datorie de bani, face apel la Înaltul Divan.

I.D. dos. 16217.

1612. — Nica măcelarul din București, în pricina cu Leibul Gaister, ovreiu, supus chesaro-crăiesc, pentru niște bani ce-i datora Nica din cumpărarea unor piei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 37/834, face apel la Înaltul Divan, dar nu se poate judeca pricina fiind mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16221.

1613. — Gheorghe, Zoița, Elenca și Uța, frați Pătești din jud. Argeș, în pricina cu pitarul Nicolae Negulescu din orașul Pitești pentru diata fratelui lor răposat anume Ioniță Pătescu, cer a se judeca la Înaltul Divan, dar își retrag apelația fiind mulțumiți de hotărîrea Divanului Politicesc.

I.D. dos. 16222.

1614. — Elisabeta Cămărășeasca din Craiova, în pricina cu soțul ei Sterie Rafailă din București, pentru drepturile ei zestrele, nemulțumită de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova nr. 65/834, face apel la Înaltul Divan, care decide să se execute acea hotărîre.

I.D. dos. 16229.

1615. — Suleiman aga, voevodul Răzgradului, în pricina cu Nicolae Conofas pentru 300 dodecari ce i-ar fi primit pîrîtul Nicolae de la reclamanț, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 78/834, cere a se judeca la Înaltul Divan, care confirmă acea hotărîre fiind unită cu alegerea judecătoriei de înția cercetare și pricina fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16241.

1616. — Ghiță Grosu, fiul lui Dragomir cojocarul, în pricina cu Ștefan cojocarul pentru socotelile tovarășiei ce au avut la meșteșugul cojocăriei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Comercial din București cu nr. 70, cere a se judeca la Înaltul Divan. Tacir.

I.D. dos. 16246.

1617. — Postelnicul Costache Suțu, episcopul averii lui Constandin Flea, în pricina cu căminarul Polizache, unul din datornicii numitului Flea, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 16247.

1618. — Alexandru Stănescu, în pricina cu serdarul Nițu Fălcoianu, fratele său vitreg, pentru 7744 lei ce cere pîritul, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București, nr. 7/834, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1835 se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 16251.

1619. — Popa Constantin cu cetașii săi din Cernaia, jud. Mehedinți, cer a se judeca la Inaltul Divan cu popa Grigore și alți ai lui, pentru 104 stj. din moșia Valea-Bună din același județ. La citațiile Inaltului Divan din 8 iul. 1842 părțile răspund în aug. 1842 că s-au împăcat, dar în 1846 urmașul popii Grigore cere a i se da drepturile hotărîte prin judecata Divanului Craiovei. Inaltul Divan hotărăște că nu se mai poate urma cercetarea acestei pricini, din moment ce ambele părți au iscălit actul de «împăciuire».

I.C. dos. 17050.

1620. — Ștefan Totocu (Titicu) și nepotul său Dinu, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stanca, soția lui Dinu Ciupagea, pentru o curea de moșie din Flămînda jud. Mehedinți, amanetată de jeluitori încă «înaintea răzvrătirii» la Vuca bărăitarul, iar Vuca a vîndut-o soțului Stancăi, ca proprietate a sa. Se poruncește cercetare pentru venitul moșiei și în caz că depășește venitul de 500 lei, să se judece la Inaltul Divan.

I.C. dos. 17051.

1621. — Elena Darvari se judecă cu sora sa Aristița Grădișteanca clucereasa pentru partea ce i se cuvine din averea rămasă de la tatăl lor, căminarul Const. Buzescu și în special pentru partea de bani rezultată din vînzarea ostrovului Corbu (Gîrbovici) jud. Mehedinți, jeluitoarea arată că datoriile ce trebuie plătite sînt ale tatălui lor. În 1841 Elena Darvari și soțul ei Mihail căminar «renunță la acea pretenție».

I.C. dos. 17054.

1622. — Mihail Cogălniceanu din jud. Buzău, în pricina cu Epitropia spitalului Sf. Pantelimon pentru schitul Grăjdana din acel județ, ce zice că este clădit și înzestrat de unchiul său arhimandritul Cozma și închinat numitului spital, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei cu nr. 103 din 1834.

I.D. dos. 14264.

1623. — Alexandru Chehaiaua din jud. Prahova, în pricina cu Manolache Riciu din București pentru trei chitanțe de lemne, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea nr. 20/835 a Divanului Vremelnicesc și Depart. de Opt din 1830.

I.D. dos. 14265.

1624. — Maria Cămărășasca din Craiova, în pricina cu creditorii răposatului său soț, pentru zestrea ce se află amanetată la ei, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumită de judecata Divanului Civil din Craiova și a judecătoriei de acolo.

I.D. dos. 14266.

1625. — Costandin dascălul și Ioan fratele său din Petroșița jud. Dimbovița, în pricina cu căminarul Dimitrie Be'u pentru moșie în hotarul Petroșița, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din anul 1833.

I.D. dos. 14282.

1626. — Iancu și Gheorghe din Buzău, fiii răposatei vistiereșe Maria Criteanu, în pricina cu unchiul lor Dimitrie Marghiloman din București pentru moștenire, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 14288.

1627. — Costache Mușceleanu, în pricina cu Ioan Mustacov pentru o datorie de 3500 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 71/834. După moartea lui Mustacov soția sa Elena cade la învoială, curmîndu-se pricina.

I.D. dos. 14289.

1628. — Nițu Gheorghiu posienicelul din Rușii de Vede, în pricina cu serdăreasa Maria Butculeasca tot de acolo pentru 11733 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei nr. 13 din febr. 1835. Pricina se săvîrșește prin așezămîntul dat de părți.

I.D. dos. 14290.

1629. — Zinovia monahia Răteasca din jud. Argeș, în pricina cu căminarul Scarlat Stoenescu pentru protimisii la moșia Bîlnești, vîndută acestuia de sora ei Elenca Popeasca, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 106 din 1834.

I.D. dos. 14298.

1630. — Dumitrana și Maria, fiica sa, în pricina cu Pencea Ivanovici din Craiova pentru protimisii la o prăvălie vecină cu dînsule, cumpărată de acesta de la clucerul Niță Săndulache, cer a se judeca la Inaltul Divan, nemulțumite de hotărîrea Divanului Civil din Craiova. Tacrir.

I.D. dos. 14299.

1631. — Gheorghe Atanasiu, arendașul pădurii de pe moșia Tufeni din jud. Teleorman, în pricina cu parucicul Dimitrie Tufeanu pentru acea pădure, arendată de la Elenca Tufeanu, mama numitului parucic, cere a se judeca la Inaltul Divan, prin Departamentul Dreptății, fiind nemulțu-

mit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 37 din martie 1835.

I.D. dos. 14305.

1632. — Hristodor Carianopol, episcopul moștenitorilor răposaiților frați Nani, în pricina cu serdarul A. Dedulescu și comisarul C. Dăscălescu, ginerii răposatului paharnic Matache Niculescu, pentru o datorie către casa numiților Nani, cere a se judeca la Înalțul Divan, nefiind mulțumit de anafora Logofetei Pricinilor Străine.

I.D. dos. 14308.

1633. — Maria și Dumitru Osman din Vidirești jud. Mehedinți, nefiind mulțumiți de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova cu nr. 21/835, cer a se judeca la Înalțul Divan, cu Nicolae Chițimia și alții, părtași ai lui din același județ, pentru moșia Jupca de Pădure și o moară pe care le pretindeau jeluitorii în baza unei foi de zestre.

I.D. dos. 14309.

1634. — Ioan Guloiu, în pricina cu Ancuța Albușoia, soția vătafului Ioniță Albuș ambii din Ocnele Mari jud. Vâlcea, pentru un loc, cere să se judece la Înalțul Divan, fiind nemulțumit de judecata Divanului Politicesc al Craiovei.

I.D. dos. 14315.

1635. — Cherata Pardali, în pricina cu Dincă Ralea din Craiova, pentru zestrea răposatei fiicei sale, soția acestuia, cere să se judece la Înalțul Divan, nefiind mulțumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova. În 1837 martie, părțile se învoiesc ca Cherata să-i dea 2500 lei din zestrea fostei sale soții.

I.D. dos. 14320.

1636. — Anica, fiica lui Ion Cioacă dascălul și soția lui Gavrilă croitorul, în pricina cu Pătru, fiul lui Marcu, ambii din Craiova, pentru un loc cu bina pe el din acel oraș, se învoiesc a stăpîni acele case în tovărășie.

I.D. dos. 14326.

1637. — Medelnicerul Ioan Cioran din jud. Dîmbovița, în pricina cu Silivestrache Avramidis pentru chiria caselor sale din Tîrgoviște, cere a se judeca la Înalțul Divan, nefiind mulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 51 din aprilie 1835. În 1837 se împacă, curmindu-se «prigonirea».

I.D. dos. 14328.

1638. — În pricina dintre șetrăreasa Anghelina Stoicăneasca cu diaconul Badea de la Crețești și Dumitru Viespe de la Viespești jud. Olt pentru un petec de moșie din hotarul Berindoaica, pus zălog de răposatul Preda Viespe, vărul piriților, jeluitoarea nemulțumită de hotărîrea judecătorecii locale și a Divanului Politicesc Civil prin care se dăduse drep-

tate pîrîților, în sensul că li s-a dat acel petec de moșie și 700 taleri, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 14337.

1639. — Ioan Scufa, supus rus, în pricina cu Vistieria Statului pentru contractul poștelor țării din anul 1817, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă, luînd-o în considerație, găsește cu cale că banii s-au «răfuit» după contract.

I.D. dos. 14354.

1640. — Moșnenii Negreni din jud. Vîlcea, în pricina cu moșnenii Măriceni tot din același județ pentru stăpînirea trupului moșiilor Mărița și Zăvoianca, nemulțumiți de judecata Divanului Craiovei din anii 1746 și 1787, prin care se hotărîse ca hotarul Zăvoianca să-l ție jumătate Măricenii și jumătate Negrenii, iar Mărița s-o țină în întregime Măricenii, cer a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 14368.

1641. — Moșnenii Popești și Coporiești din jud. Olt, în pricina cu Ioan Buiculescu și Mihai, fratele său din satul Mărgineni din același județ, pentru 127 stj. din moșia Onești și Valea Merilor, nemulțumiți de hotărîrea nr. 94/836 a Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei și a judecătoriei locale, care dăduse dreptate pîrîților să stăpînească acei 127 stj., fac apel la Inaltul Divan. Ulterior se învoiesc a stăpîni după hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil.

I.D. dos. 14375.

1642. — Radu și Iancu Stîngă, frați, din Caracal, în pricina cu fratele lor Trică, pentru moștenirea părintească, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei și a judecătoriei locale, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă la 30 ian. 1836, mulțumindu-se cu acea hotărîre.

I.D. dos. 14376.

1643. — Dumitriana și sora sa Maria, fetele lui Șerban bărbierul din Rîmnicu-Sărat, în pricina cu Matei, fiul răposatului Dumitru fierarul, pentru un loc din acel oraș, zălogit de tatăl lor către tatăl pîrîtului și pe care acesta nu vrea să-l dea, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumite de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 127/835 și a judecătoriei locale prin care se dăduse dreptate pîrîtului; Inaltul Divan hotărăște să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 14378.

1644. — Vlăduțu Crăsnaru din jud. Gorj, în pricina cu armașul Ghiță Zisu din Craiova pentru 47 boi, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît n-a rămas mulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, care dăduse dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 14381.

1645. — Anica văduva din orașul Craiova, în pricina cu Gheorghe Neamțu, arhitectonul, pentru nerespectarea contractului de reparație a

unor acareturi, cere a se judeca la Inaltul Divan și a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Civil din Craiova, întrucît a trecut termenul de apel, cerut de pîrit.

I.D. dos. 14382.

1646. — Zoița fiica lui Hristea Belivacă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu polcovnicul Ioan Solomon pentru 482 stj. din moșiile Dia de Sus și Dia din Vale, pe care jeluitorul pretinde a-i răscumpăra cu drept de protimisii. La citațiile Inaltului Divan din 1842, părțile împetricinate răspund că s-au împăcat și cer a se închide «della».

I.D. dos. 16081.

1647. — În pricina dintre Vasilca din Caracal și Ioniță Boltașu pentru o prăvălie, judecătoria județului Romanați raportează Inaltului Divan că valoarea obiectului judecării este mai mică de 5000 lei, după care Vasilca se oferă a depune taxa de 2 la sută, numai să nu piardă dreptul de a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 16086.

1648. — Gavril Atanasiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Safta văduva pentru o sumă de bani dintr-o tovărășie cu fiul acesteia, Gheorghe. La citațiile Inaltului Divan părțile împetricinate răspund la 23 ian. 1842 că s-au împăcat.

I.C. dos. 16087.

1649. — Pirvan Gheorghiu, nemulțumit de judecățile anterioare, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Mitran Mîra pentru o prăvălie din Craiova. La citațiile Inaltului Divan din 1842, Mitran Mîra răspunde că s-au împăcat «de cînd trăia răposatul» Pirvan Gheorghiu.

I.C. dos. 16088.

1650. — Titu Bengescu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, din 17 aprilie 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan, cu parucicul Lenj pentru arenda moșiei Bengești. La citațiile din 3 aug. 1842, părțile prigonitoare răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 16089.

1651. — Badea Popescu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnata sa, Catinca, soția răposatului Șerban Manolăchescu, pentru averea rămasă de la răposat. La citațiile din 1842, Catinca Manolăchescu răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul încă din 1839.

I.C. dos. 16090.

1652. — Gheorghe Caracostea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 sept. 20, cere a se judeca la Inaltul Divan cu polcovnicul Nicolae Stama, pentru stăpînirea a 200 stj. din moșia Perieți. La

citațiile Inaltului Divan din 1842, părțile răspund că s-au împăcat și roagă a se închide dosarul.

I.C. dos. 16091.

1653. — Nicolae și Stan Spărcaciu, nemulțumiți de judecățile anterioare, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Petcu bărbierul, pentru moștenire. La citațiile Inaltului Divan din 1842, Nicolae Spărcaciu răspunde că, murind vărul său Stan, nu mai are nici o pretenție în acest proces și roagă să se închidă «della».

I.C. dos. 16093.

ANUL 1836

1654. — În pricina dintre Ecaterina, fiica șetrarului State Tamara, cu vornicul Pană Costescu pentru o datorie de bani, dovedită bună și adevărată, Inaltul Divan hotărăște:

Pîrîtul să plătească jeluitoarei suma banilor din zăpis împreună cu dobînda lor «pravilnică» și cheltuiala judecății, adică plata avocatului și legiuita taxă.

I.D. dos. 11620.

1655. — Clucerul Pană Băbeanu, în pricina cu stolnicul Ioan Rah-tivan pentru o datorie de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît nu este mulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 134 din nov. 1835. Datoria fiind achitată, procesul a fost închis.

I.D. dos. 11621.

1656. — Preda Diculescu și frații lui de la Diculești jud. Vilcea, în pricina cu slugerul Alexandru Diculescu pentru niște mori și altele, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11628.

1657. — Hagi Dincă, pînzarul din București, cere a se judeca la Inaltul Divan în pricina cu Niță Călinescu pentru un șal emanet, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 140 din 1835.

I.D. dos. 11630.

1658. — Safta Berneasca din Craiova (născută Grămeasca), în pricina cu fostul ei soț Dumitrache Berneanu pentru pretenții zestrare, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 56.

I.D. dos. 11632.

1659. — Bălașa, soția lui Nicolae Mușătescu de la Țîntăreni Dolj, în pricina cu cumnata sa Luxandra, soția lui Niculiță Prisiceanu din Craiova pentru o vie, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11636.

1660. — Elisaveta, soția lui Ivan Petrovici din orașul Cerneți jud. Mehedinți, în pricina cu vărul său Tudorache Ioan Preda din Craiova pentru moșia Cearingu jud. Mehedinți, cere a se judeca la Înaltul Divan, fiind nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, care dăduse dreptate pîrîtului, obligînd-o să-i plătească și cheltuielile de judecată. La 17 mai 1838 se împacă.

Acte: 1789-1835.

I.D. dos. 11637.

1661. — Iordache Niculescu medelnicerul, în pricina cu Petrică, fiul lui Hristea abagiul din Ploești, pentru niște bani ce-i datorează pîrîtul cu «zalog» o casă și o prăvălie, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi își retrage apelația mulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil.

I.D. dos. 11642.

1662. — Elena vistiereașă Mușceleanca din Craiova, în pricina cu Anastasia, fiica lui Pantelimon Chintescu, pentru o parte din moșia Chintesti jud. Romanați, cere a se judeca la Înaltul Divan, întrucît este nemulțumită de hotărîrea Judecătoriei Dolj și a Divanului Civil din Craiova din 1834.

I.D. dos. 11643.

1663. — Costache Bujorescu, din jud. Teleorman, în pricina cu Dumitrache Negulescu pentru protimisis la niște stînji de moșie, cere a se judeca la Înaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 119. Înaltul Divan decide să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 11647.

1664. — Vladu Stanciu de la Craiova, în pricina cu Ștefan Dobrușanu din jud. Romanați pentru răscumpărarea cu protimisis a 125 stj. moșie din hotarul Birza din acel județ, fiind nemulțumit de hotărîrea Judecătoriei Dolj și a Divanului Civil din Craiova nr. 125/835, prin care se dăduse dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 11652.

1665. — Anghel Ștefan Sulacolu, în pricina cu Ștefan simigiul pentru niște socoteli din tovărășia de simigerie, nemulțumit de hotărîrea nr. 1 din 19 febr. 1836 a Divanului Judecătoresc al Valahiei prin care el era năpăstuit, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 11654.

1666. — Anghel Pietroșanu din jud. Dolj, în pricina cu Elenca, fosta soție a răposatului Grigorie Mihail, pentru o datorie de bani, cere a se judeca la Înaltul Divan, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova.

I.D. dos. 11655.

1667. — Stan Pop cojocarul din Craiova, în pricina cu Catinca Iliovici tot de acolo, pentru o datorie de 3885 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît este nemulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova.

I.D. dos. 11658.

1668. — În pricina dintre Costandin Crețeanu cu Ion fiul diaconului Preda, ambii din Crețești-Vilcea, pentru o «măgură» de vie de pe moșia Crețești, asupra căreia pîrîtul vrea să-și întindă stăpînirea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 136 din 16 dec. 1835, cere să se judece la Inaltul Divan. În 17 mart. 1837, părțile se împacă.

I.D. dos. 11660.

1669. — Andrei slugerul și Vasile Aricescu, în pricina cu Radu Popescu din Craiova, pentru 1233 lei, cere Marii Logofeții a Dreptății să-l îndrepte spre judecare în apel la instanța competentă, nefiind mulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova.

I.D. dos. 11663.

1670. — Petre Marcu de la Craiova, în pricina cu Ana, fiica dascălului Ioan Cioacă, pentru niște case pe care jeluitorul le-a răscumpărat de la Sima Grudi cu drept de protimisii și din care numita Ana și soțul ei Gavrilă vor să-și scoată, zicînd că tatăl ei nu avea drept de vînzare, casele fiind zestre ale mamei sale, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 18/836, face apelație la Inaltul Divan; acesta decide să se scrie prezidenției numitului Divan Civil să facă cercetare amănunțită și să trimită înștiințare ca să se poată da hotărîrea definitivă. Tacrir.

I.D. dos. 11665.

1671. — Alexandru Leonida din Craiova, în pricina cu fosta sa soție Marghioala pentru zestre, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 129/835, care îl obligase să-și ia soția înapoi împreună cu zestrea ei.

I.D. dos. 11677.

1672. — Marin Petrescu din Craiova, în pricina cu Dumitru Ghindeanu pentru un loc la marginea orașului, în mahalaua Ungureni, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît e nemulțumit de hotărîrea Judecătoriei Dolj și a Divanului Civil din Craiova nr. 31/836, care dădeau dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 11683.

1673. — Stan Nisipeanu din satul Nisipi-Vilcea, în pricina cu Dilă Marinolu din Gârdești același județ pentru niște vite (oi și capre), cere ca Inaltul Divan să închidă procesul, întrucît s-a împăcat cu pîrîtul.

I.D. dos. 11684.

1674. — Mitu bașbulucbașa din satul Țigani-Ialomița, în pricina cu casa răposatului stolnic Iordache Porumbaru, pentru o datorie de 1156

lei, cere a se judeca la Înalțul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din București nr. 24/836, prin care se dăduse dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 11686.

1675. — Gheorghe, fiul răposatului pitar Răducanu Stănescu, în pricina cu fostul mare logofăt Dimitrie Ralet pentru protimisis la răscumpărarea unor stînji de moșie din hotarul Stănești, cere a se anula hotărîrea Divanului Civil din București, care dăduse dreptate pîrîtului și a se judeca la Înalțul Divan, dar la 6 aug. 1836, renunță la apelație.

I.D. dos. 11692.

1676. — Sanda Baloteasca din satul Șuici jud. Argeș și Maria ne-poata sa, în pricina cu Dumitru Șuiceanu pentru o moștenire de la părinți, cer a se judeca la Înalțul Divan, fiind nemulțumite de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 36 din 1836, care dădea dreptate pîrîtului. Tacir.

I.D. dos. 11696.

1677. — Popa Petre duhovnicul din Craiova, mah. m-rii Obedeanu, în pricina cu văduva Marghioala Zlaşoleanca, popa Băluță și Matei surugiu pentru o datorie de 400 taleri, cere a se judeca la Înalțul Divan, nefiind mulțumit de cartea de judecată a Divanului Civil din Craiova nr. 83/836.

I.D. dos. 11697.

1678. — Tudora, soția lui Dumitru brutarul, în pricina cu Țona pentru lucrurile rămase de la răposata Maria, cere a se judeca la Înalțul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 47/836.

I.D. dos. 11698.

1679. — Emanoil Băleanu cere a se judeca la Înalțul Divan cu fosta lui soție Luxandra Pangration pentru pretenții zestrile, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc.

I.D. dos. 11699.

1680. — Gavrilă Dobrescu din satul Dobrești jud. Dolj, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Nița, soția răposatului Vasile Dobrescu postelnic din Craiova, pentru 96 stînji din moșia Dobrești, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 5 din 1836.

I.D. dos. 11704.

1681. — Efrosina, fiica lui Alecu portarbașa, în pricina cu soțul său Ioniță Constantin Portărescu din Pitești, pentru zestre; face apel nefiind mulțumită de hotărîrea Divanului Civil nr. 49 din anul 1836. Înalțul Divan admite apelul și hotărăște ca pîrîtul să plătească fostei sale soții tot ceea ce lipsește din zestre, în valoare de 1106 lei, plus 600 lei cheltuieli de judecată.

I.D. dos. 11709.

1682. — Păun Leoneanu din Craiova, în pricina cu Nițu Țințăreanu cavaful din Borăscu jud. Gorj pentru răscumpărarea a 300 stinjeni de la Miliari, fratele jeluitorului, în numitul sat Borăscu, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 82/835, care dăduse dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Înaltul Divan, care dă dreptate tot pîrîtului. Tacrir.

I.D. dos. 11715.

1683. — Gheorghe Velescu clucer de arie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 33 în pricina cu Gheorghe Ștefănescu pentru tovărășia ce au avut la «huzmetul cercăturii» oeritului din cinci județe: Săcueni, Prahova, Buzău, Rîmniceu-Sărat și Ialomița, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 11720.

1684. — Gheorghe Stănescu, nemulțumit de hotărîrea nr. 93 a Divanului Civil, în pricina cu stolnicul Iancu Nedianu pentru un înscris de 1000 lei, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 11728.

1685. — Casa răposăților frați Nani, în pricina cu casa Hagi Enuș și alți creditori, logofeteasa Zmaranda Brăiloiu din Craiova cu Hristodor Carianopol, episcopul răposăților frați Nani — Nicolae și Polihronie — pentru răscumpărare de moșie, Elena Giurgioaia din jud. Romanți tot cu numitul episcop pentru călcare de moșie, medelnicerul Lapata din jud. Teleorman tot cu Hristodor Carianopol pentru datorie de bani, Nicolae hagi Enuș tot cu numitul episcop pentru averea lui Hagi Enuș, cer a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 11731; vezi și nr. 1698.

1686. — Leonte Fotino, vechilul magistratului orașului Brăila, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 dec. 1835, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Elena, soția lui Nicolae Tepeghiozu, pentru niște magazine cumpărate de acesta la mezin de la fostul Comitet al orașului Brăila (care magazine i-au fost dăruite de magistrat). În 1842 părțile fac cunoscut Divanului că s-au împăcat și cer a se închide «della».

I.C. dos. 13193.

1687. — Haim, fiul lui Boroh, supus raia, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Nicolae Iota pentru o datorie de bani. La citațiile Înaltului Divan din 1842, jeluitorul cere a se închide «della», deoarece pîrîtul nu mai are pretenții de la el.

I.C. dos. 13195.

1688. — În pricina dintre moșnenii Antonești din jud. Buzău cu Ștefan Hrisocoleu parucic pentru 40 stj. de moșie, apelînd numiții moșneni a se judeca la Înaltul Divan, Secția I, Depart. Dreptății răspunde că această pricină fiind judecată de Înaltul Divan Secția II, nu se mai poate reveni asupra hotărîrii date, iar «della» urmează a se închide.

I.C. dos. 13198.

1689. — Stan Nisipeanu mazil din plasa Cernii jud. Vilcea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Nicolae Giulescu vistier pentru niște ghindă cumpărată de cel dintîi de la cel de al doilea. Înalțul Divan răspunde că pricina fiind de preț mic, n-a putut intra în cercetarea sa.

I.C. dos. 13200.

1690. — Gheorghița văduva din Rîmnicu Vilcea, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 sept. 1835, cere a se judeca la Înalțul Divan cu medelnicerul Constantin Sterian pentru bani. La citația Înalțului Divan din 8 iul. 1842, jeluitorul răspunde că s-a împăcat cu pîrîtul încă de cînd trăia acesta.

I.C. dos. 13202.

1691. — Ion Opran postelnic din Cerneți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1836 ian. 31, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Zamfir și Ioniță Urdăreanu din jud. Gorj pentru averea rămasă de la răposatul Pau(sie) Urdăreanu. La citațiile Înalțului Divan din 23 ian. 1842, răspunde Judecătoria Mehedinți că părțile s-au împăcat încă din 1841.

I.C. dos. 13205.

1692. — Spiridon Portărescu din jud. Dolj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 apr. 1836, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Gheorghe Amărăscu din jud. Romanați pentru o țigancă cu copiii ei, moștenire de la părinți. La citațiile din nov. 1836, ambele părți cer amînarea prezentării lor, «după sărbători».

I.C. dos. 13210.

1693. — Miu Cosilă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1 febr. 1836, cere a se judeca la Înalțul Divan cu cumnata sa Ancuța, soția lui Ion Cosilă, pentru niște pămînt din hotarul Pleșoiu de Jos, jud. Dolj. La citațiile Înalțului Divan din iul. 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 13212.

1694. — Popa Ștefan și Lepădat, fratele său, feciorii lui Matei Du-deală, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Înalțul Divan cu Stana, soția lui Dumitrașcu pentru pămînt în Tîndă-lești jud. Gorj. La citațiile Înalțului Divan din ian. 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 13214.

1695. — Dincă Dărăscu, fiul răposatului hagi Ioniță, nemulțumit de judecățile anterioare, cere a se judeca la Înalțul Divan cu medelnicerul Ianache Papazoglu pentru 13 prăvălii ale tatălui său, vîndute de medelnicer, în urma unei chezășii puse de hagi Ioniță pentru clucerul Const. Ștefănescu, (cu care medelnicerul a fost tovarăș la vinăriciul din Buzău). Părțile se împacă în febr. 1845 și cer a se închide «della», «să se spargă

această cangrenisită pricină pentru totdeauna, ca să scăpăm de otrăvita amărăciune ce ne-au putrezit ficiații întru atîția ani».

I.C. dos. 13215.

1696. — Moșnenii din Biceștii de Sus și de Jos din jud. Rîmnicu-Sărat cer a se judeca la Inaltul Divan cu Constandin, fiul paharnicului Gheorghe Neculescu, pentru părți din acea moșie. La citația Inaltului Divan Secția I pentru prezentare la judecată, pîritul arată către Logofeția Dreptății că acea pricină a fost deja «hotărită» de către Inaltul Divan Secția II-a; după care, «della» se încheie în 1842.

I.C. dos. 13216.

1697. — Naftali, fiul lui Moise evreul, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 apr. 1836, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stancu Pop, Ianache Dumitriu Cratunoglu și alți negustori din Craiova pentru o datorie de bani. La citațiile Inaltului Divan din oct. 1842, părțile răspund că s-au împăcat și cer a se încheie «della».

I.C. dos. 13217.

1698. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan raportul Sfatului Consultativ, relativ la cinci pricini ce urmează a se judeca la acea instanță:

- 1). frații Costanani cu casa Hagi Enuș și alți creditori;
- 2). logofeteasa Zmaranda Brăiloiu cu Hristodor Carianopolu pentru răscumpărare de moșie;
- 3). Elenca Giurgioaia cu Hristodor Carianopolu pentru călcare de moșie și cheltuielile de judecată;
- 4). medelnicerul Lapati cu Hristodor Carianopolu pentru datorie de bani;
- 5). Nicolae Hagi Enuș cu Hristodor Carianopolu, episcopul răposatilor frați Nani, pentru avere și vînzarea la mezat a moșiilor Padea și Drănicu jud. Dolj.

I.C. dos. 13221; vezi și nr. 1685.

1699. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan adresa Secretariatului Statului în pricina dintre Nicolae Hagi Enuș cu episcopul fraților Nani pentru averea lui Hagi Enuș.

I.C. dos. 13222.

1700. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan raportul Sfatului Consultativ relativ la pricina dintre Elenca Giurgioaia cu episcopul fraților Nani pentru datorie.

I.C. dos. 13223.

1701. — Moșnenii Tîrnoveni din jud. Dolj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 1820, cer a se înfățișa la Inaltul Divan cu casa fraților Nani pentru o parte din moșia lor. La citațiile Inaltului Divan din aug. 1842, se răspunde că pricina este închisă încă din 1837 prin înscrisul dat de părți.

I.C. dos. 13224.

1702. — Panait măcelarul, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 11 nov. 1836, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Marghioala fiica lui Dumitrache pentru niște haine și bani. La chemarea Divanului pentru a se prezenta la judecată în mart. 1837, părțile răspund că s-au învoit între ele.

I.C. dos. 13225.

ANUL 1837

1703. — Sultana, fiica răposatului sluger Barbu Ciorogîrleanu, în pricina ce are cu un creditor al său pentru moșia de zestre ce urmează a i se vinde la mezat, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.D. dos. 8152.

1704. — Friderich Dresler spițerul, directorul fabricii de porțelan din orașul Tg. Jiu, supus cesaro-crăiesc, în pricina ce are cu slugerul Barbu Gănescu pentru zălogirea unor case ale fiicei jeluitorului, nemulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova din 18 nov. 1837 și a tribunalului local, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște că anaforaua Judecătoriei Gorj rămîne definitivă; să se facă cercetare asupra pagubelor pricinuite la fabrica pe care o are jeluitorul în curtea caselor lui Gănescu.

I.D. dos. 8154.

1705. — Ioan, fiul serdarului Răducanu Trăstianu, în pricina cu slugerul Nicolae Saigiu pentru o datorie de 1400 taleri, suma fiind prea mică pentru a se face apelație la Înaltul Divan, jeluitorul cere a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Vremelnicesc cu nr. 50 din 3 nov. 1836.

I.D. dos. 8162.

1706. — Polcovnicul Gheorghe Ciuflea, în pricina cu Filip Petrescu pentru tovărășia la arenda moșiei Brezoaia din jud. Dîmbovița a Mitropoliei, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei cu nr. 23/836, cere, prin Marea Logofeție a Dreptății, a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă în aug. 9.

I.D. dos. 8163.

1707. — Vlădaia, fiica Călinei, în pricina cu Ciucă fiul lui Stanciu Vlad toți din Craiova pentru un loc de casă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 2/837 care dăduse dreptate pîrîtului să stăpînească acel loc, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 8176.

1708. — În pricina dintre Hristea Calea băcanul cu Mihail Zahu pentru niște marfă de băcănie, jeluitorul nemulțumit de hotărîrea Tribunalului de Comerț nr. 129/836 și a Divanului Judecătoresc al Principatului

Valahiei nr. 5/837, cere a se judeca la Inaltul Divan. Pricina este respinsă fiind mai mică de 92 galbeni și este îndreptată la Divanul Civil.

I.D. dos. 8177.

1709. — Costache Piga, în pricina cu urmașii și moștenitorii răposatului Costache Maxim și ai răposatei soției sale Luxandra Greceanca pentru o datorie de 5216 lei, pe care numitul Piga îi luase de la Costache Maxim, cere, prin Marea Logofeție, a se judeca la Inaltul Divan, care înapoiază cererea, rugînd Marea Logofeție să facă urmarea cuvenită.

I.D. dos. 8178.

1710. — În pricina dintre Serafim monahul, fiul răposatului Nichiforescu de la Sutești, jud. Vilcea, cu popa Radu de la Drăgășani pentru o vie, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ilie, vărul său. Acesta constatînd că acel Ilie este mort, rămînîndu-i un copil nevîrstnic sărac, hotărăște: jeluitorul călugăr, oricînd va dovedi ceva avere rămasă de la acel Ilie, să aibă cădere a-și căuta prin judecăți dreptatea sa și dispune închiderea dosarului. Tacir.

I.D. dos. 8185.

1711. — Gheorghe, fiul lui Mihai Ghebaur și Grigore Ghebaur din satul Vidimirești jud. Mehedinți, în pricina ce au cu popa Trăilă tot din acel sat pentru 32 stj. moșie din hotarul Iupca de Sus ce-i zice și Văeni, nemulțumiți de anaforaua nr. 24 a Divanului Politicesc din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1838.

I.D. dos. 8191.

1712. — Raicu Pavlovici din Craiova, în pricina cu Uța, fiica lui Manolea Zugravu, pentru un loc. nemulțumit de anaforaua Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 32, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 2 mai 1838, se împacă.

I.D. dos. 8190.

1713. — Hagi Mogîrdici armeanul, în pricina cu Serapion Eracozglu armeanul de la Brăila pentru o sumă de bani, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei cu nr. 2/836, cere a se judeca la Inaltul Divan. La 16 sept. 1840 părțile s-au împăcat.

I.D. dos. 8197.

1714. — Drăghici cîrciumarul din București, împreună cu trei frați ai săi din jud. Olt, în pricina cu cumnata lor Stana pentru moștenirea rămasă de la fratele lor Radu băcanul, soțul acesteia din mah. Livedea Domnească, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 34/1837 și a Judecătoriei Ilfov cu nr. 13/1837, cer a se judeca la Inaltul Divan, dar, în 15 mart. 1838 se împacă.

I.D. dos. 8201.

1715. — Dumitru argintarul, în pricina cu Barbu Chira, ambii din Craiova, pentru un loc de ulicioară, nemulțumiți de hotărîrea Divanului

Judecătoresc din Craiova nr. 37/827, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi la 28 ian. 1838 se împacă.

I.D. dos. 8203.

1716. — Marin pescarul din Craiova, în pricina cu Lița tot de acolo pentru o prăvălie ce a cumpărat-o de la Nicolae Hagi Enuș din acel oraș, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 60 și a judecătoriei locale prin care pierdea numita prăvălie, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște să se pună în aplicare cele două hotărîri unite.

I.D. dos. 8205.

1717. — Ilinca, soția lui Marin polcovnicul din satul Ișalnița jud. Dolj, cu Hristea Curt neguțătorul din Craiova pentru două dughene de tăbăcărie pe loc cu embatic de pe moșia Ișalnița, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 68/837, prin care se dădea dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în dec. 1837.

I.D. dos. 8215.

1718. — Petre Iliovici Gherlan supus cesaro-crăiesc, vechil din partea lui Petrache Băleanu din Craiova, în pricina cu preoteasa Ilinca, moștenitoarea răposatului Ioan Bălcescu din satul Gîrlești jud. Dolj și casa răposatului vornic Dimitrie Bibescu, pentru venitul unor părți de moșie din hotarul Gîrlești, nemulțumiți de hotărîrea Judecătoriei Dolj nr. 131/836 și a Divanului Judecătoresc al Craiovei nr. 90/837, cer a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația și decide să se urmeze hotărîrile Divanului Craiovei și a judecătoriei care a efectuat prima cercetare. Preoteasa este apărată de pretențiile celorlalte părți.

I.D. dos. 8224.

1719. — Dimitrie Simu din Brăila, în pricina cu Moise Iovaler și Solomon Ciolacu, supus prusian, din același oraș, pentru niște lînă țigaie, nemulțumit de hotărîrea Judecătoriei Brăila nr. 149/834 și a Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 13/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște: spre descoperirea adevărului să dovedească Solomon dacă adevărînta de 1060 oca lînă nu este cuprinsă în suma de 6940 oca; de asemenea să probeze că ei au dat toate adevărîntele pentru 6940 oca cumpărătorului Simu la încheierea socotelii; apoi la 29 nov. 1838 părțile își dau zapise de învoire.

I.D. dos. 8225.

1720. — Safta Tătăranca, în pricina cu Albu, fiul lui Ion Ciorăscu, pentru 90 stj. moșie din hotarul Bălăneasca, nemulțumită de hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat și a Divanului Vremelnicesc nr. 43/837, cere a se judeca la Inaltul Divan după care cere să se pună în lucrare numita hotărîre și să se închidă dosarul.

I.D. dos. 8229.

1721. — În pricina Mitropoliei cu Mihail, fiul lui Neșu Tufeciu, pentru moștenirea rămasă de la răposatul Anton Cason Pazarghideanu, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 53/837, cer a se judeca la Înaltul Divan, apoi la 17 aprilie 1839 se împacă.

I.D. dos. 8241.

1722. — Casa răposăților frați Nani, prin episcopul ei Hristodor Carianopol, în pricina ce au cu fostul mare hatman Ioan Vlădoianu pentru datorie de bani, cer a se judeca la Înaltul Divan, apoi în 1838 se împacă.

I.D. dos. 8242.

1723. — Mîrzea medelnicerul din Vălenii de Munte, jud. Săcueni, în pricina cu Gheorghe logofetelul din Fintîneni același județ, pentru cotropirea a patru pogoane pămînt cu vie și pădure, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 50/837, face apelație la Înaltul Divan care decide să se aducă la îndeplinire numita hotărîre.

I.D. dos. 8246.

1724. — Iordache Obârșanu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil de acolo, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Stoian Brădiceanu din satul Mierea-Birnici jud. Dolj, pentru arenda unei părți de moșie. La citațiile din mai 1842, părțile răspund că s-au împăcat «încă după hotărîrea cinstului Divan Civil din Craiova».

I.C. dos. 9986.

1725. — Nicu Lupulescu din Cerneți jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Radu boiangiul pentru niște locuri de prăvălie din Cerneți. Judecîndu-se pricina la 25 aug. 1841, Înaltul Divan înapoiază Divanului Craiovei dosarul pentru a se face unele cercetări la fața locului după care se va da desăvîrșita hotărîre.

I.C. dos. 9987.

1726. — Ion Fustașu din Șămîrca, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Hristea Curte din Craiova, pentru datorii. La citațiile Înaltului Divan din iul. 1842, Judecătoria Dolj răspunde că «pricina s-a desfăcut» prin vinzarea la mezat a averii lui Fustașu și îndestularea creditorilor. Jeluitorul cere din nou termen de înfățișare, care i se fixează pentru ian. 1843.

I.C. dos. 9988.

1727. — Dincă și Badea vătămanul din Vișoara jud. Romanați, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Înaltul Divan cu Maria, soția lui Stan, pentru o parte din moșia Vișoara. La citațiile din iul. 1842, părțile răspund că s-au împăcat din 1840.

I.C. dos. 9989.

1728. — Constandina, soția lui Stoian săpunarul din Craiova, cere la 18 mart. a se judeca la Înaltul Divan cu Mihalache Iliescu vistier,

pentru răscumpărarea unui loc de casă «din drumul Bucureștiului». Părțile se împacă la 19 mai 1837.

I.C. dos. 9991.

1729. — Moșnenii Gîrbovicești cer a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Zimbrești și cu Stana soția lui Nic. Ciobonea pentru 63 și jumătate stj. din moșia Gîrbovățu jud. Mehedinți. La înfățișarea din 26 ian. 1844, Inaltul Divan hotărăște să rămîie definitivă hotărîrea Divanului Craiovei, deoarece venitul acestei moșii nu depășește suma de 324 lei anual.

I.C. dos. 9993.

1730. — Gruia, Radu și Ion, fiul lui Dumitrache Tomoești din Sterpoaia jud. Gorj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 16 dec. 1836, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Gr. Bădescu, episcopul casei polkovnicului Ștefan Bibescu, pentru cîtiva stînjeni din moșia Bibești. La citațiile Inaltului Divan din 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9997.

1731. — Bica, soția lui Nicolae Stancu din Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc de acolo, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Vasile Hristea tot de acolo pentru o vie din dealul Vîlcănești. La citațiile Inaltului Divan din 1842, părțile răspund că s-au împăcat și cer a se încheie «della».

I.C. dos. 10003.

1732. — Zmaranda Gorneanca păhărniceasa și fiul ei Nicolae stolnic, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Alecu Izvoranu pentru hotărnicia moșiei Obidiți jud. Ialomița. După cercetare, Inaltul Divan dispune: «să se dea «della» la o parte, fiindcă hotărîrea Divanului Civil este pregătitoare».

I.C. dos. 10004.

1733. — Popa Ion din satul Cîrligei jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Moldovanu pentru un cazan de rachiu. La citațiile din iul. 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10005.

1734. — Gheorghe Pitișteanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 mai 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu popa Mitrea din satul Poiana, pentru venitul moșiei Buiasca jud. Ialomița. La citațiile din 1842, părțile răspund, în ian. 1843, că s-au împăcat.

I.C. dos. 10011.

1735. — Ion Blîdea din Iași jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 aug. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ilinca, soția lui Nicolae Beleuță, pentru două delnițe de pămînt din moșia

Urechești. După hotărîrea Inaltului Divan din 11 nov. 1840 (care împune carte de blestem) părțile se împacă, cerînd a se încheie «della».

I.C. dos. 10017.

1736. — Dinu Floroiu și Nicolae Stama din Slatina jud. Olt, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan cu epitropia bisericii Sf. Gheorghe Nou din Craiova, pentru avere rămasă de la mătușa jeluitorilor, Stamata Pleșoianu. In mart. 1843 părțile se împacă, iar Inaltul Divan poruncește a se executa hotărîrea Divanului Craiovei.

I.C. dos. 10018.

1737. — Grigore Davidescu din jud. Vilcea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ileanca Dănculeasa pentru o ulicioară (intrarea în casele pîritei). In aug. 1842 jeluitorul renunță la apelație, iar Inaltul Divan poruncește să se încheie «della».

I.C. dos. 10020.

1738. — Vlad Stanciu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca și la Inaltul Divan cu Ciucă Stanciu, frațele său, pentru avere părintească. La citațiile Inaltului Divan din ian. 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10027.

1739. — Moșnenii Romani din jud. Vilcea, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan, cu Florea Urșanu pentru o moștenire de la vistierul Ioan Urșanu, parte din muntele Bolca. La citațiile din apr. 1842, părțile arată că s-au împăcat încă din 1839.

I.C. dos. 10028.

1740. — Ioan Lahovari stolnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uța Zătreanca, pentru o țigancă (cumpărată de stolnic de la ea). La citațiile Inaltului Divan din 1842, părțile răspund că s-au împăcat încă din 1838 și cer a se încheie «della».

I.C. dos. 10030.

1741. — Nicolae Tălpscescu postelnicel, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 7 sept. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stoe Temelie pentru «un petec de moșie» părintească, în hotarul Malu jud. Vilcea. La citațiile din mai 1842, fiind morți și jeluitorul și pîritul, soțiile lor declară că nu mai au nici o pretenție una de la alta și «della» se încheie.

I.C. dos. 10031.

1742. — Anița preoteasa din Drăgoeni jud. Gorj, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 4 mai 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu șetrarul Grigore Săftoiu din Tg. Jiu pentru niște stînji de moșie

din hofarul Drăgoenilor. La citațiile Inaltului Divan din aug. 1842, părțile răspund că s-au împăcat și cer să se închidă «della».

I.C. dos. 10032.

1743. — Maria, fiica lui Dumitrache Zoican (Voican), nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 27 apr. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dinu fiul lui Dragu, Gheorghe și Ioan, frați Zoicani pentru părți din moșiile: Costești, Ponorălu și Topolnița jud. Mehedinți. După mai multe înfățișări, părțile nerecunoscînd zapisele de «împăcaciune», făcute de vechilii lor, urmează a se înfățișa din nou pentru care se trimit citațiile din oct. 1844.

I.C. dos. 10033; vezi și nr. 1506.

1744. — Ion, fiul lui Popa din Stroești jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ion Hîrgotă și cu socrul jeluitorului, Costache Căldărușă, pentru parte din moșia Peștenuța jud. Mehedinți, ce o are de zestre și cumpărătură. Inaltul Divan găsind pricina judecată «cu desăvîrșire», dispune să se pună în lucrare hotărîrea Judecătoriei Mehedinți, unită cu cea a Divanului Craiovei.

I.C. dos. 10038.

1745. — Ioan, Toma și Gheorghe Mema, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Stretcu din Cerneți, pentru stînjiți din moșia Bîrda jud. Mehedinți. La citațiile Inaltului Divan din nov. 1842, jeluitorii răspund că nu mai au nici o pretenție și s-au împăcat.

I.C. dos. 10039.

1746. — Gheorghe Osman Mutu, Petru, ginerele lui Nițu și alții, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 26 nov. 1837, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Zătreanca din Vilcea pentru bani. La citațiile acestuia din 1842, părțile răspund că «vor fi următori».

I.C. dos. 10042.

1747. — Gheorghe Osman, Petru, ginerele lui Nițu Manzilu și alții, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 nov. 1837, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Zătreanca din jud. Vilcea pentru părți din moșia Sinești. La citațiile Inaltului Divan din iul. 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10043.

1748. — Velișcu Floreșteanu din Florești jud. Dolj, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tudorache Ioan pentru niște bani dintr-o afacere de zalhana. La citațiile din nov. 1842, moștenitorii lui Velișcu răspund că s-au învoit cu pîritul.

I.C. dos. 10044.

1749. — Alecu Plopeanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnații săi, Nicolae și Du-

mitrache Berindei, pentru moșia Crăciunei jud. Olt. La citațiile Înaltului Divan din aug. 1842, părțile răspund că s-au împăcat încă de când trăia Nicolae Berindei.

I.C. dos. 10045.

ANUL 1838

1750. — Ioan Anuțoiu din satul Prigoria jud. Gorj, în pricina cu serdarul Gheorghe Magheru din același județ, pentru 6 răzoare de vie din dealul Negoștilor, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 145/837, cere a se judeca la Înaltul Divan, care însă, hotărâște să se facă «otnoșenie» la Divanul Craiovei spre a aduce la îndeplinire numita hotărîre, pricina nefiind de competența sa.

I.D. dos. 7843.

1751. — Arhimandritul Ioachim Mărgineanu de la m-rea Mărgineni jud. Prahova, în pricina cu Panait Diamandoglu fost al treilea logofăt pentru pagubele pricinuite de pîrit la moșia Cocora jud. Ialomița a numitei mănăstiri, pe care a avut-o în arendă jeluitorul, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 74/837 cere a se judeca la Înaltul Divan. Acesta însă trimite cererea la Divanul Judecătoresc Civil care să aducă la îndeplinire numita hotărîre.

I.D. dos. 7484.

1752. — Egumenul mănăstirii apusene din Cîmpulung-Mușcel, în pricina cu Elena Pîrvănoaia pentru o livadă de pruni pe care o are de zestre, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 67/837, cere a se judeca la Înaltul Divan. Făcîndu-se prețuirea acestei livezi și stabilindu-se la 800 lei, Înaltul Divan poruncește Divanului Judecătoresc să aducă la îndeplinire numita hotărîre, pricina nefiind de competența sa.

I.D. dos. 7485.

1753. — Preotul Ioan Spahiu, Mihai, fiul lui Tănase Cîrstoiu și alți moșneni din Cîlceștii de Jos jud. Mehedinți, în pricina cu Nicolae Retezeanu de la Stroești același județ, pentru niște stînjeni din Cîlceștii de Jos, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 136 din 1837, care dădea dreptate pîritului, cer a se judeca la Înaltul Divan, care decide ca acea hotărîre să se execute întocmai.

I.D. dos. 7486

1754. — Chiru Cheleş Toma din București, fostul contracciu din anul 1830 al domeniului Giurgiului, în pricina cu Pancu hagi Hristu pentru paguba de pește, pricinuită de pîrit prin «tăierea» unei bălți, numită Gheile, nemulțumit de cartea Divanului Judecătoresc nr. 85/837, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărâște: dacă Chiru va jura în Mitropolie că paguba de pește provine numai din balta Cheile, Pancu hagi Hristea

să-i plătească în termen de 4 zile acea pagubă la prețul ce el îl va încredința prin jurământ că a fost ocaua de pește în acele zile. Tacrir.

I.D. dos. 7487.

1755. — Anica Nemțoaica văduva, «raia» din București, în pricina ce are cu Atanasie Mariniu pentru lucrurile ce i le-a sechestrat și alte pagube ce i-a pricinuit la o casă a sa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 62/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar acesta hotărăște să se aducă la îndeplinire acea hotărîre.

I.D. dos. 7488.

1756. — Polcovniceasa Asprica din mah. Schitu-Măgureanu, în pricina cu Gheorghe Mălăndroiu pentru o datorie de 9000 lei capete, nemulțumită de cartea de judecată a Divanului Judecătoresc Civil din București nr. 61 cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage apelația pe motiv că a încetat pricina.

I.D. dos. 7489.

1757. — Florea Ursan și fratele său Roman din jud. Vilcea, în pricina ce are cu popa Costandin Stamatescu și popa Grigore Tomescu cu cetașii lor din satul Recea pentru cotorpirea părților lor de moșie din hotarul Fometeasca pe care au avut-o de-a valma, nemulțumiți de hotărîrea Judecătorei Vilcea nr. 12, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1839 se împacă.

I.D. dos. 7492.

1758. — Ioniță, fiul lui Stoian circiumarul, în pricina ce are cu Maria, fosta soție a răposatului popa Albu, pentru o datorie de bani, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 82/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1 iun. 1838 își retrage apelația sub motiv că s-a împăcat cu numita Maria.

I.D. dos. 7493.

1759. — Costea Foru, în pricina ce are cu Evghenie Pantravu hagi Pantazi pentru niște bani, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 56/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7499.

1760. — Teodora Toma din Craiova, în pricina ce are cu Iane Teodoru Ciucă pentru niște prăvălii din colțul Răscruciului Mare din acel oraș, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 22/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage apelul întrucît s-a împăcat cu pîritul.

I.D. dos. 7502.

1761. — Popa Dincă și diaconul Ioan din satul Sutești din jud. Vilcea; în pricina cu Tița Borănescu de la Rîmnicu Vilcea pentru niște stînjeni de moșie din hotarul Sutești, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil

din Craiova, cer a se judeca la Înaltul Divan, care poruncește să se execute acea hotărâre, întrucît a trecut sorocul apelației.

I.D. dos. 7514.

1762. — Nicolae Stoianovici din satul Treavca (Sirbi-Măgura) Turcia, în pricina ce are cu Raci Petre Gazan de la Giurgiu pentru 1450 lei dintr-o tovărășie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 10/838 cere prin Marea Logofeție a Dreptății, a se judeca la Înaltul Divan, care decide să se aducă la îndeplinire hotărîrea dată.

I.D. dos. 7516.

1763. — Elenca, fiica răposatului Fotache al treilea logofăt, în pricina cu vara sa Catinca Diiculeasca, pentru niște case din București mah. Lucaci, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 22/838, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă prin zapise de învoire.

I.D. dos. 7517.

1764. — Ioniță isprăvnicelul din satul Uzun jud. Vlașca, în pricina cu Preda cîrciumarul din același sat pentru două gropi de bucate, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 23/838, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7520.

1765. — Luxandra Condinoia polcovniceasa, în pricina cu pitar Ioniță Bilciurescu pentru moștenirea răposatei sorei sale Bălașa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 24/838, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7521.

1766. — Serdarul Hristodor, în pricina cu Nicolae Filipescu și căminarul Dimitrie Filipescu pentru datorie de bani, nemulțumit de ofisul domnesc nr. 172, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște a se îndrepta pricina la judecătoria de întâia cercetare s-o judece; partea ce nu va fi mulțumită, să facă apel la instanța mai înaltă.

I.D. dos. 7524.

1767. — Ștefan Ghindă polcovnicul, îngrijitorul vînătorilor domnești, în pricina cu egumenul m-rii Sf. Ecaterina pentru o sumă de pogoane din moșia Căltuna a numitei mănăstiri, de pe care voia să-l îndepărteze, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi își retrage cererea.

I.D. dos. 7530.

1768. — Nicolae Bițcoveanu, în pricina cu Petre Ipitis din Atena — Grecia — pentru 100 galbeni olandezi, cere prin Marea Logofeție a Dreptății, să se judece la Înaltul Divan, fiind nemulțumit de cartea de judecată dată de Tribunalul din Atena, care l-a condamnat pe jeluitor să depună jurămint că n-a primit banii. Înaltul Divan confirmă jurămintul și înapoiază pricina Marii Logofeții.

I.D. dos. 7532.

1769. — Elenca Popeasca din Craiova, în pricina cu nora sa Uța, soția lui Dinu, fiul său vitreg decedat, pentru o casă moștenită de la aceasta, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 64/838, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi își retrage cererea.

I.D. dos. 7533.

1770. — Pena evreica, în pricina cu fiica sa Maria, evreică botezată, pentru averea soțului ei în valoare de peste 6000 lei, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 26/838, cere a se judeca la Înalțul Divan, care hotărăște să se dea pace pîrtei.

I.D. dos. 7536.

1771. — Gavriil Anastasiu Chibarov din Craiova, în pricina cu hagi Mehmet din Vidin pentru simbrie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 70/838, cere a se judeca la Înalțul Divan, iar în 1839 se împacă și «della» se încheie.

I.D. dos. 7537.

1772. — Pitarul Iancu Atanasiu Bălăceanu, în pricina cu foștii judecători ai județului Prahova pentru adevărarea zapisului de împrumutare răposatului baron Hristofor Sachelarie cu zălog moșia Bereasca sau Slivina Nouă, nemulțumindu-se cu hotărîrea Judecătoriei Prahova, face apel la Înalțul Divan care găsește că judecătorii sînt nevinovați și rămîn apărați de pretențiile jeluitorului.

I.D. dos. 7538.

1773. — Iorgu Ionescu, în pricina cu Iordache Șerbănescu pentru «sfeterisire» (furt) de bani și socotelile de simbrie pe timpul cît a fost epistat la moșia Surlari a acestuia, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 8, face apel la Înalțul Divan, care hotărăște a se pune în execuție hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 7539.

1774. — Hagiica Varteni văduva, în pricina cu Tița văduva, pentru o pîreche de case ce le are vîndute de peste 20 ani, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 65/838, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi la cererea jeluitoarei, dosarul se încheie.

I.D. dos. 7550.

1775. — Mihai Berca din Stroești jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 28 ian. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Dincă, fiul lui Răducanu Berca și alți moșneni pentru parte din moșia Stroești. La citațiile din mart. 1843, părțile răspund că s-au împăcat, după care Înalțul Divan dispune să se încheie «della».

I.C. dos. 8997.

1776. — Ioan Gărdăreanu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 5 febr. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu slugerul

Ioan Sîmboteanu pentru venitul moşiei Ciovărnăşani din jud. Mehedinţi. La citaţiile din oct. 1841, părţile răspund că s-au împăcat, după care Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 8998.

1777. — Ioniţă Cîrjău din satul Pavătu jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 febr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Dima Popovici pentru răscumpărarea moşiei Cremeana din acelaşi judeţ. La citaţiile din 1843, părţile răspund că «pricina este pentru totdeauna stinsă», iar Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 8999.

1778. — Mărioara Vlădimireasca, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 febr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Teodoru Prejbeanu negustor, pentru răscumpărarea cu protimisis a unor prăvălii din Craiova (ale răposatului Barbu Pleşoianu). La citaţiile din 1841, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9000.

1779. — Anghelica Zărăfeasca din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 ian. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa cumnatului său Zamfir Stănculescu pentru parte din moşia Chiriţoia din jud. Romanaţi şi moşia Coşovenii din jud. Dolj. Inaltul Divan, după cercetare, respinge apelaţia şi porunceşte Divanului Craiovei să pună în executare hotărîrea sa din 29 ian. 1838, pricina fiind «judecată cu desăvîrşire».

I.C. dos. 9001.

1780. — Matei Otnagea din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uţa, soţia răposatului Păun cizmarul, pentru călcarea unui contract de construirea unei binate. La citaţiile din ian. 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9007.

1781. — Dumitru Gurău din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, fiul popii Pavel, pentru zestre, vie în dealul Craiovei, loc de casă în Craiova şi alte lucruri mişcătoare şi nemişcătoare. La citaţiile Inaltului Divan din oct. 1842, jeluitorul răspunde că s-au împăcat şi cere a se închide «della».

I.C. dos. 9008.

1782. — Ilie Dobriţescu din Cîrligi jud. Gorj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 26 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Radu, fiul lui Andrei Dobriţescu şi Barbu Dobriţescu pentru trei del-

nițe de moșie și o moară. La citațiile din oct. 1842, părțile răspund că s-au împăcat și cer să se închidă «della».

I.C. dos. 9009.

1783. — Voica hagiica de la Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 apr. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Const. Cojocaru, pentru răscumpărarea unei prăvălii din Craiova. La citațiile din nov. 1842, «clironomii» jeluitoarei și pîrîtul arată că s-au împăcat încă din oct. 1838.

I.C. dos. 9013.

1784. — Gheorghe Năstăsoiu (Năsturoiu) din Poroina jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Manea Cozma din același sat pentru o parte de moșie strămoșească. La citațiile din nov. 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9014.

1785. — Mărgărita văduva, soția răposatului Vasile bulucbașa din Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei, cere de la Domn aprobarea de a se judeca la Înalțul Divan cu Marin Petrescu pentru o ladă cu scule dată acestuia în păstrare. Deși a pierdut termenul de apelație, fiind bolnavă, Înalțul Divan ia pricina în cercetare la 26 nov. 1843 și constatînd că jeluitoarea nu poate aduce dovezi că a fost în adevăr bolnavă, respinge apelația, întărîndu-se hotărîrea ultimei instanțe.

I.C. dos. 9015.

1786. — Catinca Hristodol din Focșani, nemulțumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 13 apr. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Dimitrie Dimitroglu pentru o datorie de bani și sechestrul ce i s-a pus pentru aceasta. La citațiile din 1843, jeluitoarea și moștenitorii răposatului Dimitrie Dimitroglu răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9026.

1787. — Sima Grundescu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 iul. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Ghiță Zizu proin vameș pentru « o sumă de ocă orz ». La citațiile Înalțului Divan din aug. 1843, părțile răspund că s-au împăcat și Divanul dispune închiderea «dellei» .

I.C. dos. 9027.

1788. — Ștefan Izbășoiu din Jugur jud. Mușcel, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 10 iun. 1838, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Bița, soția lui Dumitru Gheboianu, pentru moștenire de la Petru Neguțescu. La citațiile din oct. 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9029.

1789. — Catinca Periețeanca din Perieți jud. Ialomița, nemulțumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 17 iun. 1838, cere a se judeca la

Înaltul Divan cu cumnatul său Constantin Periețeanu fost mare vistier, pentru averea rămasă de la socrul ei. La citațiile din 1843, părțile răspund că s-au împăcat încă din 1840.

I.C. dos. 9031.

1790. — Radu Fratoșțeanu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 27 aug. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Micu Cernătescu pentru niște bani dați cu împrumut fratelui acestuia, răposatului Nicolae Cernătescu. La citațiile din 1842, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9035.

1791. — Manea Beldea din Bontăști jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 28 iun. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu preotul Grigore, fiul lui popa Barbu, pentru o vie și livadă în dealul Bontăștilor. La citațiile din mart. 1843, jeluitorul răspunde că nu mai are nici o pretenție asupra pîritului și cere a se închide «della»

I.C. dos. 9037.

1792. — Nicolae și Gheorghe Otetelișanu, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 5 aug. 1838, cer a se judeca la Înaltul Divan cu Luxandra, Anghelica și Bica văduva pentru cheltuieli și venitul moșiei Coșoveni. La citațiile din 1843, părțile arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 9039.

1793. — Grigore Iînarul din Slatina, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 23 aug. 1830, cere a se judeca la Înaltul Divan cu cumnatul său Ioan Dimitriu din Romanai pentru lipsă de zestre. La citațiile din 1843, părțile arată că s-au împăcat, iar Înaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 9041.

1794. — Ecaterina, soția răposatului Ilie Bonciu din Rîmnicu Vîlcea, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 sept. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Manciucă și Tolea pentru 80 galbeni împrumutați de la acesta de Ilie Bonciu. La citațiile din nov. 1842, părțile răspund că s-au împăcat încă din 1840.

I.C. dos. 9044.

1795. — Matei Gărdescu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 sept. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Neculai Iota din Craiova pentru niște pomi ce i-a tăiat, iar pe acel loc al său ar fi sădit vie. În 1843, alături pîritul cît și moștenitorul jeluitorului declară că s-au împăcat.

I.C. dos. 9045.

ANUL 1839

1796. — Inaltul Divan primește spre judecare pricina dintre Obșteasca Epitropie sub a cărei îngrijire se află nevîrstnicul copil al lui Moshu Polihronie, cu pitarul Mihai Rădulescu, epitropul bisericii Sf. Vineri din București, pentru o datorie de 1000 lei, ce prin zapis și emanet a avut să ia Nicola Adam de la Teodor Polihronie și s-a mutat de către Gheorghe, fiul lui Nicola, la numita biserică. Prin hotărîrea Inaltei Curți de Revizie nr. 49, Ianache Cariboglu este îndepărtat de la epitropia averii copilului lui Moshu Polihronie, fratele și moștenitorul lui Teodor Polihronie. În locul său este numită epitroapă Maria, soția lui Moshu, obligînd-o a plăti bisericii datoria și a îngriji de copil. Hotărîrea întărindu-se de domn, dosarul se trimite de Logofeția Dreptății la Inaltul Divan, care nu mai intră în cercetare, rămînînd valabilă hotărîrea Curții de Revizie.

I.D. dos. 4123.

1797. — Negustorii din orașul Cimpulung jud. Mușcel, în pricina ce au cu serdarul Scarlat Ruset pentru pretenția acestuia ca să-l despăgubescă de venitul zborului (tîrgu!) Sf. Prooroc Ilie din anul 1828, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București cu nr. 94, cer a se judeca la Inaltul Divan, care însă nu primește apelația, invitînd Divanul Vremelnicesc să-și aducă hotărîrea la îndeplinire, întrucît pricina e pentru o sumă mai mică de 2500 lei.

I.D. dos. 4124.

1798. — Toma Aprodu din București, mah. Manea Brutaru, în pricina ce are cu Alecu Baruț pentru Stanca țiganka, soția jeluitorului și patru copii ai ei pe care pîritul vrea să-i țină în robie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București, nr. 81/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelul, prețul acestor țigani fiind mai mic de 5000 lei.

I.D. dos. 4128.

1799. — Costache Strîmbu «cojocar subțire», face apel la Inaltul Divan, împotriva hotărîrii Divanului Civil din București nr. 80/1838, în pricina cu Dinu vornicelul pentru «tăierea» unui heleșteu de la Preoțești jud. Ilfov. Inaltul Divan hotărăște ca vornicelul să plătească lui Strîmbu paguba ce i-a pricinuit prin această tăiere; apoi pîritul își va căuta dreptatea cu stăpînul moșiei.

I.D. dos. 4129.

1800. — Costache Fărcășanu orbul, în pricina cu Mitropolia pentru o datorie de bani, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 88/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care nu primește apelul întrucît pricina este mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 4130.

1801. — Serdarul Tache Zisu, în pricina cu David, egumenul m-rii Rîncăciou pentru niște embaticuri nepuse în contractul de tovărășie la

arenda moșiei Gorganu, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 1/839, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi dau înscris că se mulțumesc cu acea hotărîre.

I.D. dos. 4135.

1802. — Sîngerul Manolache Riciu, în pricina cu Spirea Mihail pentru niște rachiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 4/839, cere a se judeca la Înaltul Divan care respinge apelul întrucît pricina are valoare mai mică de 5000 lei, poruncind Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa. Banii depuși la cancelaria Divanului de slugerul Riciu, să se trimită la Cutia Temnițelor.

I.D. dos. 4139.

1803. — Pavel Conduri, supus britanic, în pricina cu vistierul Nicolae Ionescu pentru o pădure, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, face apel la Înaltul Divan, care constatănd că termenul apelului este trecut cu 16 zile, cere prezidenției numitului Divan să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4143.

1804. — Nicolae Popovici, în pricina ce are cu Ivancea Bacaloiu și fratele său Nicolîța pentru lei 6020 și un cal, nemulțumit de anaforaua Divanului Civil din București nr. 9/839, cere a se judeca la Înaltul Divan, care însă invită prezidenția Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea dată:

I.D. dos. 4146.

1805. — Aga Iorgu Văcărescu, în pricina ce are cu Elenca Ipăteasca pentru o datorie de 100 lei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 29/839, cere a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște ca Divanul Civil să-și pună hotărîrea în lucrare întrucît pricina este pentru o sumă mică. Suma de 2% ce s-a pus garanție de Văcărescu să se trimită la Vornicia Temnițelor, după Regulament.

I.D. dos. 4147.

1806. — Stavri Vasiliu din mah. Iancului, în pricina ce are cu Petre băcanul pentru o tovărășle de cofetărie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi își retrage apelația.

I.D. dos. 4148.

1807. — Ioan și Gheorghe frați Nani, în pricina cu casa răposatului Murat Manuc beiu pentru protimisis la moșia Giulești a mamei lor, domnița Ralu, sora lui Constantin Alexandru Ipsilant, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 60/839, cer a se judeca la Înaltul Divan, dar în 1840 se învoiește a stinge pricina.

I.D. dos. 4150.

1808. — Ecaterina Vafii, în pricina cu casa răposatului Vrana Teodosie pentru averea răposatului ei soț și pentru zestre, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 717/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, care însă «poștește» Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4151.

1809. — Șetrarul Ioan Rioșanu din Craiova, în pricina cu Radu Fratoșțițeanu al treilea vistier tot de acolo, arendașul moșiei Viriți din jud. Dolj a jeluitorului, pentru tăiere de pădure și pentru supărarea de clacă făcută lui Nicolae Vilcu pădurarul, în a cărui îngrijire era paza pădurii, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 94/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 4154.

1810. — Dumitrache, țircovnicul, fiul lui Radu Jaravete din Valea Scheilor jud. Săcueni, în pricina cu Nicolae Mustacov pentru un loc cu sădări pe el, la Dumbravă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 36/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, care restituie numitului Divan hotărîrea spre a o pune în lucrare, fiind cu desăvîrșire judecată.

I.D. dos. 4155.

1811. — Iane Zisu Fedeleş din București, în pricina cu Evghenia, soția lui Vasile Tabacu, pentru o datorie către acesta, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil nr. 50/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, dar în urmă retrăgîndu-și apelul, dosarul a fost închis.

I.D. dos. 4159.

1812. — Dimian Bișceanu din satul Brăiești jud. Buzău, în pricina cu pitarul Mihail Rădulescu pentru venitul moșiei pe care o au în arendă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 38/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, care invită Divanul Vremelnicesc să pună în lucrare hotărîrea sa deoarece apelul nu a fost dat în termen.

I.D. dos. 4161.

1813. — Moșnenii Teişani din jud. Săcueni, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 55/839, în pricina cu polcovnicul Soare Pițoiu de la Vălenii de Munte, pentru 47 stj. de moșie, cer a se judeca la Înalțul Divan, care respinge apelația întrucît valoarea acelor stînjeni este mai mică de 5000 lei și cere Divanului Vremelnicesc să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4165.

1814. — Pancu hagi Hristu, supus rus, în pricina ce are cu State postelnicele pentru un butoi de rachiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 59/839, cere a se judeca la Înalțul Divan, care respinge apelația, întrucît valoarea rachiuului e mai mică de 5000 lei, iar hotărîrea

Divanului Vremelnicesc fiind unită cu a judecătoriei locale, poruncește a se aduce la îndeplinire.

I.D. dos. 4166.

1815. — Safta preotesea, văduva răposatului popa Grăjdan din satul Baci jud. Vlașca și fiul său Gheorghe, în pricina cu State postelnicelul din orașul Giurgiu, pentru părțile de moșie ce au de-a valma, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 57, cer a se judeca la Înaltul Divan, care înapoiază hotărîrea sus-arătată fiind numai pregătitoare, invitînd acel Divan s-o aducă la îndeplinire, iar partea nemulțumită să facă apelație.

I.D. dos. 4167.

1816. — Bănică Chițoiu, nemulțumit de hotărîrile Divanului Civil din București nr. 64 și 69/839, în pricina cu Nicolae Manolescu pentru 515 lei, cere a se judeca la Înaltul Divan care respinge apelul, «prigonirea» fiind pentru o sumă prea mică.

I.D. dos. 4168.

1817. — Diaconul Nicolae și diaconul Pătru din satul Zănoaga jud. Romanați, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 152/839 în pricina cu Ioan, fiul lui Mihai Pistică, Stan Pistică și popa Dinu pentru 112 stj. și jumătate moșie, cer a se judeca la Înaltul Divan, care respinge apelul și pofteste acel Divan să pună în lucrare hotărîrea dată, pricina nefiind prețuită.

I.D. dos. 4169.

1818. — Meletie Cășcioreanu egumen, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei din 22 nov. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu vorniceasa Zoița Goleșcu pentru înecarea unei mori pe Neajlov și alte pagube de pe moșia Ueștii jud. Vlașca. La citațiile din 1843, părțile arătînd că s-au învoit încă din 1839, Înaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 5136.

1819. — Iancu, fiul medelnicerului Sevastian din Ocnele Mari, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înaltul Divan cu nepoata sa, Maria Sevastianca pentru niște lucruri. Apelul este respins, pricina fiind judecată cu «desăvîrșire», (hotărîrea Divanului Craiovei fiind unită cu cea a judecătoriei locale), iar valoarea lucrurilor este de 1367 lei pentru care se poruncește Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 5137.

1820. — Marin Cojocar din Zimnicea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 nov. 1838, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Gheorghe Dimitriu Vera pentru niște bani. La citațiile din dec. 1842, părțile răspund că s-au împăcat din 1839.

I.C. dos. 5139.

1821. — Epitropia m-rii Căluu, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Risipițeni din jud. Mehedinți pentru părți din moșia Risipiți; apelația este respinsă deoarece ea a fost dată după termenul legal.

I.C. dos. 5140.

1822. — Stan Șchiopu din Epurești jud. Vlașca, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tache Lupea pentru o moară de pe Neajlov, la Ulmi. La citațiile din 1840, părțile răspund că vor «fi următori».

I.C. dos. 5141.

1823. — Costandin Burcă postelnicul din Roșii de Vede, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 29 nov. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zmaranda Răduleasca de la Ungurei jud. Olt, pentru 145 stj. din moșia Ungurei; în aprilie 1842, Judecătoria de Olt face cunoscut Inaltului Divan că părțile s-au împăcat.

I.C. dos. 5142.

1824. — Episcopia Argeș, nemulțumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu m-rea Sinaia pentru călcarea hotarelor moșiei Dudești din jud. Ialomița. Apelația se respinge de către Inaltul Divan, deoarece hotărîrea Divanului Vremelnicesc este pregătitoare și numai după ce se va da o hotărîre definitivă, partea nemulțumită să se prezinte la Inaltul Divan.

I.C. dos. 5143.

1825. — Manda, soția răposatului Dumitru hangiul din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Rada, fiica lui Marcu Giroveanu, pentru 5 stj. din moșia Gherghești jud. Dolj. La citațiile Inaltului Divan din 1843, atât jeluitorul cit și Ion Pripici, soțul răposatei Rada, fiica lui Marcu, arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5148.

1826. — Teodosie, egumenul m-rii Brîncoveni, din jud. Romanați, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu slugerul Costandin Lerescu pentru un țigan. Murind între timp slugerul, «clironomii» săi arată că pricina este definitiv judecată, iar Inaltul Divan, constatînd aceasta, precum și faptul că jeluitorul nu a depus taxa de 2 la sută din suma «prigonirii» (pentru a se putea judeca pricina la Inaltul Divan), poruncește Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa din 15 febr. 1839 și respinge apelul.

I.C. dos. 5150.

1827. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan jalbă lui Spiru Milu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina ce are cu Costandin Șein din Craiova pentru două pătule de porumb și roagă a se lua în cercetare această jalbă. Inaltul Divan răspunde prin dispoziții

către Divanul Craiovei să pună în executare hotărîrea sa, ea fiind definitivă pentru următoarele motive:

1). jeluitorul n-a făcut apel la Inaltul Divan, ci reclamație la Departamentul Dreptății;

2). jalba, chiar dacă ar fi socotită apel, nu a fost dată în termenul legal;

3). pricina este cu desăvîrșire judecată, hotărîrea Divanului Craiovei fiind în unire cu cea a judecătoriei locale.

I.C. dos. 5153.

1828. — Vasile Alexandrescu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 21 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandina Chinteașca pentru protimisul unei case cu loc din Craiova. La citațiile din mai 1842, părțile răspund în ian. 1843 că s-au împăcat.

I.C. dos. 5154.

1829. — Fridirih Drecksler, supus austriac, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Barbu Gănescu pentru niște case din Tg. Jiu, amanetate de jeluitor acestuia. La citațiile din 1841, jeluitorul fiind mort și fiica acestuia refuzînd a continua procesul, «della» se închide.

I.C. dos. 5155.

1830. — Matei, fiul lui Păun din Bobicești jud. Romanați, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 14 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Nicolae Rusănescu din Craiova pentru tăiere de pădure de pe moșia Bobicești. La citațiile din 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5156.

1831. — Costandin Cantacuzino mare logofăt. nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu medelniceii Hristodor Lapați pentru răscumpărarea moșiilor Pietroșanica, Cătuneanca, Gropeanca și Fundeașca din jud. Teleorman. La citațiile Inaltului Divan din 1843, părțile arată prin înscris că s-au împăcat și Divanul întărește această împăcare.

I.C. dos. 5158.

1832. — Alecu Luca cușaclîu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 mart. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin Măcescu pentru cumpărarea unor case din Craiova. La citațiile Inaltului Divan din 1843, jeluitorul răspunde că s-a împăcat cu fratele pîrîtului, vechil din partea acestuia.

I.C. dos. 5160.

1833. — Daniil Popescu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 7 apr. 1839, cere să se judece la Inaltul Divan cu popa Stan Călărășanu, pentru niște case părintești ce i-ar fi fost vîndute în

nevîrstnicia sa. La citațiile din ian. 1843, jeluitorul răspunde că s-a împăcat cu pîritul, «încă de atunci».

I.C. dos. 5166.

1834. — Nicolae Costi postelnicel din Satul Nou jud. Ialomița, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 17 febr. 1839, cere să se judece la Inaltul Divan cu preotul Gheorghe și cetașii lui din satul Arțari din același județ pentru niște stînji din moșia Vlăculeștii tot de acolo. La citațiile Inaltului Divan din aug. 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5167.

1835. — Adam Anastasiu, sudit britanic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 7 mart. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu arhiereul Paisie Himara pentru o datorie de bani. La citațiile din 1843, părțile arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5170.

1836. — Ioan postelnic și Gheorghe frați Bărbătești, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer să se judece la Inaltul Divan cu Nicolae Prisiceanu și alții ai lui, moșneni Bolești, Tudorești și Mierlești, pentru niște locuri de livadă ale schitului Pătrunsa din jud. Vilcea. Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată.

I.C. dos. 5171.

1837. — Hagi Iordan hagi Ghenovici, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 8 martie 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Simion hagi Ioan pentru moșia Putineiu din jud. Vlașca. La citațiile Inaltului Divan din 1843, părțile arată că s-au împăcat încă din oct. 1839.

I.C. dos. 5172.

1838. — Titu Bengescu paharnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 mai 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa răposatului hatman Costandin Brăiloiu pentru bani. La citațiile din 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5173.

1839. — Costandin Sterian medelnicer, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manole Goleșcu pentru arenda moșiei Pădureții și Orlești jud. Vilcea. La citațiile din 1841, și pîritul și Zamfirița, moștenitoarea jeluitorului, dau înscrisuri de împăcare.

I.C. dos. 5182.

1840. — Tița, soția răposatului Iane (Ene) Moraitu, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 12 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Rusănescu pentru două vii de pe moșia Vlăcănești. La citațiile din 1844, pîritul răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul.

I.C. dos. 5183.

1841. — Ianache Hagiade, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 4 iul. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu doctorul Petre Veron pentru închirierea unor case ale jeluitorului. La citațiile din 1844, părțile arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5191

1842. — Matei Bușucu, ginerele logofătului Dinu Rolea, din Caracal, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 23 mai 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tudor Gaia și diaconul Radu pentru parte din moșia Redea jud. Romanați, pe care ar avea-o de la socrul său. La citațiile din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5193.

1843. — David, iconomul Mitropoliei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 16 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Grigore Matraca, pentru arenda moșiilor mănăstirii Sadova și pagubele pricinuite la pădurile moșiilor. La citațiile din 1843, pîritul răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul, «de sint trei ani».

I.C. dos. 5194.

1844. — Raicu Ivanovici din Giurgiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu hagi Vasile hagi Andrei din București pentru 83 galbeni împrumutați de jeluitor. Inaltul Divan respinge apelul, pricina fiind cu desăvîrșire judecată, conform articolului 277 din Regulamentul Organic.

I.C. dos. 5203.

1845. — Mihai Voinea și alții din satul Radomiru jud. Romanați, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 aug. 1839, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Dumitrana, soția lui hagi Neagoe din Craiova, pentru 80 stj. din moșiile Radomiru și Dioști jud. Romanați. La citațiile din 1845, Judecătoria Dolj răspunde că părțile s-au împăcat.

I.C. dos. 5208.

1846. — Nicolae, fiul lui Costandin Grecu din jud. Mușcel, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 13 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Bucur proin ceauș și Gheorghe, fiul lui Gh. Hîrciog din Poenari, același județ, pentru o poiană de fin. La citațiile din 1843, părțile arată înscrisul de împăcare, făcut la 3 sept. 1842.

I.C. dos. 5210.

1847. — Moșnenii din Apele Vii jud. Romanați, roagă pe domn să poruncească Inaltului Divan să-i cheme la judecată cu moștenitorii lui Ștefan Coțofeanu pentru părți din moșia Rojiștea jud. Dolj. La 23 aug. 1843 pîriții fac înscris de «împăciuire» cu vechilii moșnenilor, pe care aceștia nu-l recunosc și protestează prin jalbă către domn. La cercetările făcute prin Logofeția Dreptății Inaltul Divan arată că «împăciuirea» rămîne valabilă, fiind încheiată de vechilii împuterniciți de moșneni.

I.C. dos. 5212.

1848. — Moșnenii Dănulești din jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vornicesc din 31 mai 1839, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Dositei, egumenul m-rii Băbeni tot de acolo, pentru o parte din moșia Dănulești, pretinsă de mănăstire. La citațiile Inaltului Divan din 1844, părțile arată, la 28 oct. 1844, că s-au împăcat.

I.C. dos. 5213.

ANUL 1840

1849. — Moșnenii Ghizdăvești, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Ioan Lăcusteanu pentru 43 stj. din moșia Ghizdăvești jud. Romanai; apelația este respinsă pe motivul că, după cercetarea la fața locului, s-a dovedit că venitul moșiei în cauză nu trece de 500 lei pe an.

I.C. dos. 1818.

1850. — Ioan Dimitriu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 dec. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Petrache Fărcășanu pentru ieșătura unui heleșteu de pe moșia jeluitorului, Liceenii din jud. Romanai. În 1844, judecătoria locală raportează Inaltului Divan că urmașii jeluitorului și pîrîlul s-au împăcat.

I.C. dos. 1822.

1851. — Ioan Otetelișanu căminar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 dec. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Bibeasca vorniceasa pentru un răzor despărțitor între moșia sa Știubeiu din jud. Mehedinți și moșia Răsiți a vornicesei. În oct. 1843 jeluitorul cere Inaltului Divan să se închidă «della» deoarece s-a împăcat cu pîrîta.

I.C. dos. 1823.

1852. — Ion Vilceleanu și Ion Drulescu, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 dec. 1839, cer Logofetei Dreplății să fie chemați să se judece la Inaltul Divan cu clucerul Costantin Glogoveanu, «pentru o bucată de loc în gura Lupoi, care bucată o rupsesse apa Tismanii din hotarul Hutbeni și o trecuse spre hotarul Ciuperceni». Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată, iar hotărîrea Divanului Craiovei urmează a se pune în aplicare, în favoarea clucerului.

I.C. dos. 1824.

1853. — Ioniță Andreescu din jud. Săcueni, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Toma, fiul lui Vlad cizmarul din Vălenii de Munte jud. Săcueni, pentru venitul și tăierea unei păduri de acolo. Apelația este respinsă deoarece Inaltul Divan constată că hotărîrea Divanului Civil este pregătitoare.

I.C. dos. 1827.

1854. — Ilinca, soția lui Dinu Borănescu postelnicul din Borănești jud. Ialomița, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 31 oct. 1839, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Iordache Constandin și Ioniță Busiea pentru o învoială făcută între ei la împărțirea moșiei Borănești; apelația se respinge deoarece hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 1831.

1855. — Anica Roset serdăreasa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 ian. 1840, cere a se judeca la Înaltul Divan cu casa răposatului hatman Costandin Brăiloiu pentru «cîteva condee» din zestre sa. La citațiile Înaltului Divan din 1844, Radu Roset, fiul Anicăi, răspunde că s-a învoit cu clucerul Gheorghe Coțofeanu, episcopul casei hatmanului, pentru încheierea de pricini dintre ei.

I.C. dos. 1834.

1856. — Ilie Robescu din Măcești jud. Buzău, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc cere a se judeca la Înaltul Divan cu Stana Robeasca, pentru un cămin de casă și două pogoane de vie la Măcești, împărțeală de la părinți. Înaltul Divan respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată, iar venitul moșiei nu trece de 200 lei pe an.

I.C. dos. 1837.

1857. — Gheorghe Anghel pitarul din orașul Cîmpulung jud. Mușcel, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 29 nov. 1839, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Maria, soția lui Gheorghe Vorovenciu, pentru niște bani și o sumă de scinduri de brad. La citațiile din 1843, jeluitorul arată că s-a împăcat cu pîrita și cere a se închide «della».

I.C. dos. 1841.

1858. — Lambru Plăvălescu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Badea logofetelul Popescu, pentru arenda moșiei Ciulnița din jud. Ialomița. În 1841, jeluitorul renunță la apelație, arătînd că amînările de înfățișare îi produc pagube mari și cere a se îndeplini hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

I.C. dos. 1842.

1859. — Zinca, fiica răposatului Gheorghe Bohcea de la Focșani, face apelație la Înaltul Divan, pentru a se judeca cu Gheorghe Metaxa pentru o sumă de bani. Apelația este respinsă pe motivul că pricina nu intră în cercetarea Înaltului Divan, conform articolului 277 din Reg. Organic și se întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

I.C. dos. 1844.

1860. — Costandin Brănișteanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Alecu Petrescu pentru arenda unei păduri cu jir de pe moșia Bresnița jud. Mehedinți. La citațiile Înaltului Divan din iul. 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1845.

1861. — Neculai Brăiloiu aga, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 febr. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Stavru din Craiova pentru o sumă de bani din socotelile moșiilor agăi din jud. Mehedinți, pîritul fiind epistat la acele moșii. La citațiile trimise prin Judecătoria Dolj, aceasta răspunde că părțile s-au învoit și cer închiderea «dellei».

I.C. dos. 1850.

1862. — Teodorașcu, fiul clucerului Ghioca din Brăila, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 27 mart. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe căminar și Paraschiva paharnic, frați Șerbănești din Moldova, pentru moșia Ghiculeasa din jud. Brăila, însă în ian. 1841, părțile arată Logofetei Dreptății că s-au împăcat.

I.C. dos. 1867.

1863. — Velicu Haralambie din Brăila, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Marincea Țanovici pentru o prăvălie din acel oraș. Inaltul Divan poruncește Divanului Vremelnicesc să pună în lucrare hotărîrea sa, fiind unită cu cea a judecătoriei locale, întrucît sorocul de apelație a trecut.

I.C. dos. 1869.

1864. — Gheorghe Coțofeanu clucer, episcopul casei hatmanului Const. Brăiloiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mart. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Chiriță Barbovici, pentru 64 galbeni; la citațiile Inaltului Divan din 1843, pîritul răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul, însă Inaltul Divan poruncește Judecătoriei Gorj să cerceteze dacă aceasta s-a făcut și cu voia jeluitorului.

I.C. dos. 1870.

1865. — Moșnenii Cocoroveni din jud. Dolj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Sevastița Copcia, soția lui Panaitache, pentru 60 stj. din moșia Cocorova același județ. Inaltul Divan respinge apelul, pricina fiind desăvîrșit judecată de Divanul Craiovei și poruncește să se pună în lucrare acea hotărîre.

I.C. dos. 1877.

1866. — Dimitrie Sărățeanu fost clucer, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 3 apr. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu fiica sa Ecaterina Verneasca, pentru cererea ce face de a fi «împărtășită» din zestrea mamei sale. După cercetările făcute, Judecătoria Buzăului arată că părțile s-au împăcat, că înscrisul de «împăciuire» a fost întărit și de judecătorie și că părțile cer a fi întărit și de Inaltul Divan; la care însă acesta răspunde că înscrisul fiind întărit de judecătorie, nu mai este nevoie să fie întărit și de Divan.

I.C. dos. 1887.

1867. — Ilie, fiul lui Tudosie Novac din Popești jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la

Înaltul Divan cu Ocîrmuirea Mitropoliei, pentru 263 stj. din moșia Perieți din Balta Albă. Înaltul Divan respinge apelația, deoarece hotărîrea Divanului Vremelnicesc este numai pregătitoare.

I.C. dos. 1894.

1868. — Gheorghe Peșacov, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 23 nov. 1837, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Manolache Șişmanoglu pentru o sumă de bani și o vie. La citațiile Înaltului Divan din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1895.

1869. — Paraschiva Bărbuleasa din tîrgul Rîmnicului jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 4 mai 1840, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Zamfira Zăgănescu polcovniceasa pentru cumpărarea unei vii din dealul Jădenilor din același județ. La citațiile din 1844, jeluitorul arătînd că s-a împăcat cu pîrîta, Înaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 1896.

1870. — Hagi Nenciu Dragnolu din Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 20 mai 1840, roagă pe domn să fie «sorocit» la Înaltul Divan cu slugereasa Maria Paraschiveasca pentru călcarea contractului de arendă a unei mori. La citațiile din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1906.

1871. — Zamfirache Caluda din jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 ian. 1840, cere a se judeca la Înaltul Divan cu vorniceasa Catinca Bibeasca pentru călcarea de hotare a moșiei Mostiștea a vornicesei, de către moșia Cioroboreni din același județ, a jeluitorului. La citațiile din 1843, părțile dau înscris de împăciuire spre a fi întărit.

I.C. dos. 1908.

1872. — Vasilichi și Elenița Sari Ioan Nicolau, nemulțumite de hotărîrea Divanului Civil din 5 aug. 1840, cer a se judeca la Înaltul Divan cu paharnicul Ioniță Mitescu pentru răscumpărarea cu protimisă a moșilor Morteni, Balomirești și Cacova din jud. Vlaşca. În oct. 1841 jeluitorul își retrage apelația și cer închiderea «dellei».

I.C. dos. 1909.

1873. — Petrache Pereț stolnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 18 iun. 1840, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Radu, fiul lui Marin din București, pentru arenda moșiei Stoenesti din jud. Vlaşca. La citațiile Înaltului Divan din 1844, jeluitorul răspunde că s-a învoit cu pîrîtul încă din 11 mart. 1841.

I.C. dos. 1911.

1874. — Anastasia Dumenschi și soțul ei Achim din Rusia, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu paharnicul Costandin Topliceanu pentru niște bani și o țigancă. La «sorocirile» din 1844, jeluitorul fiind moartă, răspunde soțul ei că această pricină o știe de mult terminată, prin hotărîrea Divanului Civil, din care deduce Inaltul Divan că apelația a fost dată de vechil fără știrea soților Dumenschi și poruncește Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.C. dos. 1917.

1875. — Rada, soția lui Nedelea din satul Odivoia jud. Vlașca, nemulțumită de judecata veliților boieri, roagă pe domn a dispune să se înfățișeze la Inaltul Divan cu verii săi, Stan diaconul și Stanciu, moșneni Călărășeni, pentru moștenire și parte de moșie ce s-ar cuveni Dinei, mama jeluitorului. La «sorocirile» din 1844, jeluitorul cere a se închide «della», recunoscînd că pretențiile sale sînt fără temei.

I.C. dos. 1918.

1876. — Dragna, soția preotului Stoian, cere la domn să se judece cu popa Marin din Giurgiu, în pricina unui loc din acest oraș. Domnul dispune — prin Logofeția Dreptății — ca Inaltul Divan să ia din nou în cercetare această pricină. La citațiile ce li se fac în 1844, părțile răspund că s-au împăcat «cu mulțumirea amîndurora».

I.C. dos. 1919.

1877. — Grigore Brădescu din Craiova cere Logofeției Dreptății a fi rînduit la judecată cu casa răposatului său socru, medelnicerul Simeon Peștenaru, pentru zestrea soției jeluitorului, Elenca, decedată. Citațiile de înfățișare se trimit de către Inaltul Divan în 1844.

I.C. dos. 1920.

1878. — <Pricina dintre> Dimitrie Pleniceanu cu Barbu Știrbei pentru moșie.

I.C. dos. 1921, lipsă.

1879. — Radu, fiul lui Dobre curelarul din București, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 3 sept. 1840, cere să se judece la Inaltul Divan cu Radu hagi, Preda și Dumitru frați, moșneni Negrești, pentru 95 stj. din moșia Gârdești jud. Teleorman. La cercetarea Divanului din 25 oct. 1844, arătînd soția jeluitorului că, prin decesul soțului său, ea renunță la pretențiile ridicate, Inaltul Divan dispune a se închide «della».

I.C. dos. 1923.

1880. — Epitropia Spitalului Colțea, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Scarlat Grigoriadis pentru arenda moșiei Coșoveni jud. Vlașca. La citațiile din 1844, Epitropia cere Inaltului Divan să anuleze apelul trimis și să se pună în execuție hotărîrea Divanului Civil.

I.C. dos. 1925.

1881. — Nicolae Brătianu pitar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 4 sept. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu vornicul Teodorache Văcărescu ce pretinde jeluitorul că i-a călcat moșia sa de zestre, Urzicenii (jud. Ialomița) din Valea Mare pînă în movila Cotorcîi. În 1841 jeluitorul își retrace apelația și cere a se închide «della».

I.C. dos. 1927.

1882. — Costandin Brăiloiu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu doctorul Petre Veron pentru arenda moșiei Salcea jud. Dolj. La citațiile Inaltului Divan din 1844, pîritul arată că s-a împăcat cu jeluitorul.

I.C. dos. 1931.

1883. — Zinca Caragic pitărească din Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 11 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu protopopul Costandin Căpreanu pentru 80 stj. din moșia Băloșani jud. Gorj. La citațiile Inaltului Divan din 1844, jeluitoarea arată că s-a «lăsat de pretenție» și cere să se închidă «della».

I.C. dos. 1934.

1884. — Nifon, egumenul m-rii Cozia, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu logofătul Petrache Miscurici și Dimitrie Cernătescu pentru arenda moșiei Călimănești, vatra mănăstirii. La citațiile din 1844, jeluitorul arată că s-a împăcat iar înscrisurile au fost întărite de Judecătoria Vilcea; Inaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 1935.

ANUL 1841

1885. — Gheorghe Magheru serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 dec. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Vasile Mungescu pentru bani. La citațiile Inaltului Divan din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 88.

1866. — Dumitrache Picleanu pitar și alți moșneni Bodinești nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din 7 sept. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Nicolae Berhă pentru 10 stj. din moșia Funduri și 20 stj. din moșia Coca; în martie 1841, Judecătoria Buzău face cunoscut Inaltului Divan că părțile s-au împăcat prin înscrisuri adevărate de judecatorie și cere închiderea «dellei».

I.C. dos. 89.

1887. — Maghiistratul orașului Slatina, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa răposatului Anastasie Racoviceanu, pentru «un codru de loc» din acel oraș. Inaltul Divan

respinge apelația pe motiv că, după cercetările făcute s-a dovedit că jeluitorul a scăpat termenul de apelație legiuit de la Tribunal la Divanul Civil și deci cu atât mai mult nu se poate judeca la Înalțul Divan.

I.C. dos. 92.

1888. — Zoița și soțul ei pitarul Vasile Angheli din Cotești jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din 18 sept. 1840, cer a se judeca la Înalțul Divan cu Anica fiica lui David Zisu, fosta soție a răposatului Ianache Iarca, frate cu jeluitoarea, pentru lipsă de zestre; apelația este respinsă, pricina fiind judecată cu «desăvîrșire».

I.C. dos. 96.

1889. — Smaranda Jianu, fosta soție a paharnicului Stan Jianu, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 28 ian. 1841, roagă pe domn a porunci să fie înfățișată la Înalțul Divan cu Toma căpitanul și Marinică Leoveanu pentru niște bani ce i-ar fi datorat răposatul ei soț. La citațiile Înalțului Divan din 1844, jeluitoarea răspunde că-și retrace apelația și roagă să se închidă «della».

I.C. dos. 99.

1890. — Elenca Brățeșanca din Caracal, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 febr. 1841, cere a se judeca la Înalțul Divan cu serdarul Nicolae Rusănescu pentru moșia ei de zestre, Voineasa din jud. Romanați, vîndută de răposatul ei soț către pîrit. La citațiile din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 104.

1891. — Costache Oteteleşanu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 21 febr. 1841, cere a se judeca la Înalțul Divan cu Const. Peșacov pentru niște zapise de bani. La citațiile din 1844, părțile dau înscris de «împăciuire».

I.C. dos. 107.

1892. — Corespondență cu Logofeția Dreptății relativ la «mădularele» Înalțului Divan și ai Curții Apelative de Comerț ce au cădere a judeca la Înalta Curte de Revizie, în pricina criminalicească dintre Teodor Zarafu cu Scarlat Petrovici și Gheorghe Hristea Ceatrafil pentru un zapis de 1500 galbeni «hrăpit» de acesta din urmă de la Teodor Zarafu și amanetat lui Scarlat Petrovici drept 17.000 lei.

I.C. dos. 108.

1893. — Ioan Piliadi face protest la Înalta Curte de Revizie împotriva hotărîrii judecătorești asupra pricinii cu Atanase Prima, supus cesa-crăiesc și Gheorghe Hristu Ceatrafil pentru o droșcă cu telegari și un ceasornic «ce a hrăpit Prima, după povața lui Ceatrafil»; Înalta Curte de Revizie se unește cu hotărîrea Înalțului Divan din 11 sept. 1834.

I.C. dos. 109.

1894. — Ion Puțureanu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, fiul lui Ștefan, pentru o cheazășie de bani. La citațiile din oct. 1844, părțile răspund că s-au împăcat și cer a li se adeveri înscrisurile de împăciuire.

I.C. dos. 112.

1895. — Bălașa Romaneasca, soția lui Ștefan Romanescu al treilea logofăt din Tîrgu Jiu, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu nepoata sa Catinca Carabeoia din Romanesti, jud. Gorj pentru moșie și altele (zestre). La citațiile din 1844, Judecătoria Gorj răspunde că părțile au dat înscrisuri de împăciuire și au cerut a fi adeverite.

I.C. dos. 113.

1896. — Zamfir Caluda din Cerneți jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zamfirache Caramzulea pentru 344 stj. din moșia Zăgaia jud. Mehedinți. Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind desăvîrșit judecată, iar venitul moșiei fiind sub 500 lei.

I.C. dos. 116.

1897. — Hristodor Cutcudache din Cerneți jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 febr. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stăncuța Bengeasca din Craiova pentru pagube din arenda moșiei Șișești jud. Mehedinți. La citațiile Inaltului Divan, Marghioala văduva, soția jeluitorului, declară că renunță la orice pretenție, după care se dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 119.

1898. — Epitropia mănăstirii Cotroceni, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Temele Ioan postelnice! pentru stăpînirea unor livezi de pruni. În ian. 1845 Epitropia își retrage apelația cerînd a se închide «della».

I.C. dos. 120.

1899. — Costandin Deșu vistier, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Floru clucer pentru 2500 lei preținși de clucer. Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind desăvîrșit judecată, conform art. 277 din Regulamentul Organic.

I.C. dos. 121.

1900. — Vasile Sohotescu din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnatul său Costache Petcovici pentru niște case părintești. Cercetînd pricina, Inaltul Divan o găsește judecată cu «desăvîrșire» și poruncește Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea dată de el.

I.C. dos. 122.

1901. — Dimitrie Orășanu din Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 5 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu surorile, Elenca Faur, Vasilichi Alevra, Zmaranda Neagu și Catinca Lefter, pentru averea rămasă de la părinți. La citațiile din 1844 jeluitorul arată că se află în cercetare încă la Divanul Civil, hotărîrea sa fiind doar pregătitoare.

I.C. dos. 125.

1902. — Nicolae Rucăreanu al treilea logofăt, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Goțiu, nepotul lui Oancea Creștinu din Drăghici și Maria văduva lui Vlad Luca tot de acolo pentru două petice de moșie din hotarul Tobolea și Cufurita jud. Muscel. În 1842 Inaltul Divan închide «della» pricinii, deoarece jeluitorul renunță la pretențiile ridicate.

I.C. dos. 129.

1903. — Costache și Matache frați Căzănești, fiii vistierului Filip, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 apr. 1841, cer a se judeca la Inaltul Divan cu cumnatul lor Statache Bîrsescu pentru zestrea surorii lor Marghioala. La citațiile din 1844, pîritul răspunde că s-a împăcat, după care Inaltul Divan poruncește Judecătoriei Vilcea să cerceteze dacă și jeluitorii sînt de acord cu acea «împăciuire».

I.C. dos. 135.

1904. — Elenca, fiica lui Nițu Pădin din Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uța Treistăroaia, pentru moșia sa pîrintească din hotarul Prisaca jud. Dolj. Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind «desăvîrșit» judecată, iar venitul moșiei «prigonite» fiind numai de 480 lei.

I.C. dos. 140.

1905. — Scanlat Măinescu medelnicer, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 iun. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Ioan Pleșoianu pentru încălcarea unui loc din Craiova, în mahalaua Brîndușci. La citațiile Inaltului Divan din 1844, jeluitorul cere a se închide «della» și a i se restitui taxa depusă odată cu apelația.

I.C. dos. 141.

1906. — Badea logofetelel din Catalina jud. Vlașca, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București, din 16 mai 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Maria, fiica diaconului Mareș, pentru 12 stj. din moșia Buzeasca. La citațiile Inaltului Divan părțile răspund la 18 febr. 1845 că s-au împăcat.

I.C. dos. 145.

1907. — Stanca logofeteasa, văduva lui Anastase al treilea logofăt, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din 26 mai 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Trestianu pentru «pretenții de zestre». În iul. 1842, părțile se împacă și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 147.

1908. — Mihai, fiul lui Preda Ungureanu și fratele său Ion, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 25 iun. 1841, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Preda, fiul lui Ilie Ungureanu din satul Bulbuceni jud. Dolj, pentru pămînt și venitul lui < din acest sat >. La citațiile din dec. 1844, părțile dau înscrisuri de «împăciuire» la Judecătoria Dolj, care le face cunoscut Divanului.

I.C. dos. 148.

1909. — Episcopia Buzău, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Grigore Tăutu clucer pentru vecinătatea moșiei Băltenii, a Episcopiei. Inaltul Divan respinge apelația pentru motivul că hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 151.

1910. — Rada postelniceasa din Vernești jud. Buzău, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil secția II, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Costescu, arendașul moșiei sale Largu pentruarendă. Inaltul Divan respinge apelația pentru motivul că hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 152.

1911. — Ioan fiul lui Pătru cu feciorii săi din satul Cîlnicu de Jos jud. Gorj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Barbu Bărbonie și fratele său Dumitru pentru 51 stj. din moșia Cîlnicu de Jos. Inaltul Divan, prin hotărîrea din 17 oct. 1845 respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată, conform art. 277 din Reg. Organic.

I.C. dos. 153.

1912. — Mihalache Darvarie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 aug. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, vechilul Harghii, pentru niște bani din arenda moșiei Străjești, a jeluitorului. După citațiile Inaltului Divan, jeluitorul cere a se încheie «della», renunțînd la orice pretenție.

I.C. dos. 159.

1913. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan spre cercetarea Inaltei Curți de Revizie pricina dintre Constantin Ioan Gogotopolu și unchiul său, Mantu și Gheorghe Costea hagi Ioan pentru moștenirea rămasă de la tatăl jeluitorului. La citațiile Inaltei Curți, părțile răspund că s-au «împăciuit» încă din 1837.

I.C. dos. 161.

1914. — Pitarul Ioan Periețeanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Periețeni din jud. Ialomița pentru moșie. Inaltul Divan respinge apelația deoarece hotărîrea Divanului Civil nu este desăvîrșită și înapoiază «della» la acel Divan spre «a se judeca cu desăvîrșire».

I.C. dos. 168.

1915. — Casa răposatului Alexandru Comăneanu logofăt, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 aug. 1841, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Dumitru Anastasiu, arendașul moșiei Izbiceni, pentru arendă. La citațiile din 1843, epitropia casei jeluitoare răspunde că a urmărit a scoate pe arendaș din posesia acelei moșii și că, după împlinirea sorocului de arendare către D. Anastasiu, moșia fiind dată altui posesor, casa renunță la proces.

I.C. dos. 171.

1916. — Ivan Fisiliu din Dobrești jud. Dolj cu frații lui, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei nr. 115, cer a se judeca la Înaltul Divan cu Mihai Osiac și alții din același sat, pentru 73 stj. și jumătate moșie din Dobrești. Apelația este respinsă pe motiv că venitul acelor stînjeni de pămînt nu trece de 500 lei anual.

I.C. dos. 173.

1917. — Logofeția Dreptății trimite Înaltului Divan dosarul pricinii dintre Maria preteasa popii Constandin și preteasa Elenca, soția popii Danciu din mah. Tîrchilești, pentru un loc, spre a fi pus în cercetarea Înaltei Curți de Revizie. La citațiile Înaltei Curți din nov. 1843, părțile ne mai fiind în viață, «clironomii» lor răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 176.

1918. — Logofeția Dreptății trimite Înaltului Divan spre cercetarea Înaltei Curți de Revizie, pricina dintre Dumitrache, fiul lui Vasile Vîlcănescu și alții cu Nicolae, fiul lui Ene și vărul său Costache, toți din satul Pielești jud. Dolj, pentru moșie. La citațiile din 1843, părțile răspund prin înscris de «împăciuire», care este întărit de Înalta Curte la 20 sept. 1843.

I.C. dos. 180.

1919. — Dorotei, egumenul m-rii Jitianu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 sept. 1841, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Const. Chlpa din Craiova, pentru niște clădiri și sădiri ce are pîritul pe moșia Vatra mănăstirii Jitianu. În 1845 Logofeția Dreptății comunică Înaltului Divan că părțile s-au împăcat și roagă a le adevăra învoielile.

I.C. dos. 187.

1920. — Locuitorii satului Giurești și Coșărești din jud. Ialomița, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc secția 2-a, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Lambru Plăvălescu pentru plata de dijmă cerută de pîrit de la jeluitori; apelația este respinsă, ea fiind prezentată după trecerea «sorocului».

I.C. dos. 189.

1921. — Stolniceasa Sevastița Drăgănescu dă jalbă Înaltei Curți de Revizie în pricina ce are cu Nicolae Predescu șetrar pentru averea lăsată prin diată de logofătul Nestor, fiind nemulțumită de judecățile anterioare. Înalta Curte de Revizie hotărăște la 8 dec. 1841, că este bună hotă-

rîrea Inaltului Divan din 21 febr. 1841, care prevede ca stolniceasa ori să respecte diata, împreună cu ceilalți moștenitori, ori să facă abstracție de diată și să-și împartă fiecare după dreptul ce au prin pravilă; via de la Bălțați, rămîne definitiv a șetrarului.

I.C. dos. 191.

1922. — Petre, fiul lui Marin din Șimnic jud. Dolj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 nov. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Ghițu din Craiova pentru pămînt în moșia Șimnicu de Sus din jud. Dolj. La citațiile urmate, părțile răspund la 1 febr. 1843 prin înscris de «împăciuire».

I.C. dos. 198.

1923. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan spre cercetarea Inaltei Curți de Revizie, pricina dintre Maria Filipescu maioreasa, moștenitoarea căminarului Bujoreanu și a medelnicerului Matei Berindei, cu moștenitorii serdarului Marin Butculescu pentru răscumpărarea moșiei Zimbresca din jud. Teleorman. După mai multe înfățișări, în 1846 Inalta Curte hotărăște ca maioreasa să păstreze moșia cu toate îmbunătățirile făcute, conform clauzelor așezămîntului lor.

I.C. dos. 202.

1924. — Costache Brăiloiu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 dec. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu soția sa Catinca pentru «ecsoprică». La citațiile din 1845, Judecătoria Dolj trimite copie de pe înscrisul de «împăciuire» al părților, după ce jeluitorul a înapoiat pîrîtei casele din Craiova, moșia de zestre și 2100 galbeni împărătești.

I.C. dos. 206.

ANUL 1842

1925. — Pitarul Matei și Spiridon, frați Portărești de la Dârvești jud. Dolj, nemulțumiți de anafora nr. 157/841 a Divanului Civil din Craiova, în pricina cu postelnicul Ioan Teodoru din satul Dobriceni jud. Vîlcea, pentru bătaia ce a suferit Spiridon și pentru venitul moșiei Novaci jud. Vîlcea, luat în «silnicie» de pîrît, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1844.

I.C. dos. 72.

1926. — Pitarul Costandin Butculescu, în pricina cu Elenca Balicina, soția a doua a lui Manolache Balicea din satul Văleni jud. Mușcel, pentru partea ei de moșie zestre din hotarul Bădești jud. Teleorman, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 73/841, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1845.

I.C. dos. 74.

1927. — Postelniceasa Manda Vișoreanu din orașul Craiova, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 166/841, în pricina cu pitarul Ioniță Lăcusteanu tot de acolo pentru o livadă, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște ca judecătoria locală să aducă amîndouă părțile de față și să cerceteze atît prin alte dovezi, cît și prin carte de blestem, dacă pîritul, de la luarea în slăpînire a acelui loc de trei clăi de fin, a plătit dijmă sau nu jeluitorii și să se raporteze; în 1845, dosarul se încheie prin învoiala dintre părți.

I.C. dos. 80.

1928. — Gheorghe, fiul lui Dinu Butoi din satul Butoești jud. Mehedintzi, împreună cu fratele său Dumitrache, în pricina ce au cu Ioniță Butoi pentru arenda moșiei Butoești, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 64/841, cer a se judeca la Inaltul Divan; apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 82.

1929. — Teodor Raicu din Craiova, în pricina cu Matei pescarul tot de acolo, pentru protimisii la casa din mahalaua Sf. Gheorghe Vechi din acel oraș, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei nr. 3/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 84.

1930. — Manolache Vilciov din satul Bălțați jud. Teleorman, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București cu nr. 83/841, în pricina ce are cu Dobre, fiul lui Dumitru tot de acolo, pentru părți de moșie din hotarul Bălțați, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 85.

1931. — Paharnicul Costandin Vișoreanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 162/1841, în pricina ce are cu serdarul Ioan Gărdăreanu, fostul arendaș al moșiei sale Căzănești din jud. Vîlcea pentru o sumă de bani și acareturi, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar în 1843 se împacă.

I.C. dos. 86.

1932. — Clucerul Ioan Grădișteanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 18/842, în pricina cu Alecu și Zamfirache, frați Broșteni, pentru o sumă de bani, datorie a tatăui lor, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 89.

1933. — Clucerul Gheorghe Coțofeanu, epîtropolul casei răposatului hatman Costandin Brăiloiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 17/842, în pricina cu casa fraților Nani pentru datorie de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 90.

1934. — Manolache Vilcioiu din satul Bălțați jud. Teleorman, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 86/841, în pricina cu Marin, fiul Ioanei Oarba, din același sat, pentru moșie, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 92.

1935. — Gheorghe Antoniu din Caracal, în pricina cu Ioan Nedelcea din Rușii de Vede pentru 1500 iei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 22/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 95.

1936. — Pitarul Matei și Spiridon, frați Portărești din Craiova, în pricina cu Ioan Dobriceanu postelnicelul din jud. Vilcea, com. Dobriceni pentru doi boi și un plug, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 13/842, cer rejudecarea la Inaltul Divan, apoi se mulțumesc cu numita hotărîre și își retrag apelația.

I.C. dos. 98.

1937. — Dumitru, fiul popii Sandu Costandin Cleciu și alți moșneni Cleciulești din satul Valea Mănăstirii jud. Mehedinți, în pricina cu armășoia Băluța Fratoștișanca din orașul Cerneți același județ, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 35/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1844.

I.C. dos. 110.

1938. — Ioan Meculescu, fiul vistierului Nicolae, în pricina cu serdarul Costandin și parucicul Mihalache Lerești, toți din Pitești și pitarul Racoviceanu din Cimpulung-Muşcel, moștenitorii slugeresei Elena Lereasca, pentru moșie, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația, hotărînd ca dosarul să se trimită la Departamentul Dreptății spre a fi trimis la instanța competentă să facă cercetare, întrucît părțile și moșia se află în jud. Argeș.

I.C. dos. 102.

1939. — Porunca Departamentului Dreptății, cu care trimite spre cercetare dosarele pricinilor: Gheorghe Bibescu, fost mare logofăt, cu schitul Lespezile din jud. Prahova, serdarul Costache Florescu cu hatmanul Mihail Filipescu, serdarul Costache Florescu cu supusul britanic Andrei Vangali (sic), păhărniceasa Tița Văcăreasca cu vorniceasa Sevastița Filipeasca, urmașii răposatei Elena Păteasca cu pitarul Nicolae Negulescu, serdăreasa Zambeta cu epitropii moștenitorilor răposatului paharnic Dimitrie Zaman.

I.C. dos. 118.

1940. — Epitropia spitalului Sf. Pantelimon, în pricina cu moșnenii Lunceni din jud. Buzău pentru călcarea moșiei Lunceni, nemulțumită de jurnalul Divanului Civil din București nr. 17/843, se judecă la Inaltul Divan, care hotărâște să se urmeze jurnalul menționat.

I.C. dos. 124.

1941. — Paharnicul Barbu Catargiu, în pricina cu Obșteasca Epitropie sub a cărei îngrijire se afla casa răposatului logofăt Panait Diamandolu pentru pagubele pricinuite la moșiile Burdușanii Mari și Pîrțani din jud. Ialomița, ale paharnicului, ținute în arendă de răposat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 21/842, cere a se judeca la Inaltul Divan; în 1845, se împacă.

I.C. dos. 125.

1942. — Dimitrie Ghizdeanu postelnicul din orașul Buzău, în pricina cu Luxandra, soția lui Toma postelnicul din Lipia, același județ, pentru un loc cu casă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 9/842, cere a se judeca la Inaltul Divan. Acesta nu intră în cercetarea fondului, întrucît prețul locului cu casă deși e mai mare de 5000 lei, însă venitul anual fiind numai de 100 lei, hotărăște ca Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.C. dos. 130.

1943. — Pitarul Ioniță Vlădescu din jud. Vîlcea, fost arendaș al moșiei Cornetu, vatra schitului Cornetu din acel județ, în pricina cu clucerul Stanciu, epitropul spitalului Sf. Pantelimon pentru venitul unor munți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 59/841, face apelație la Inaltul Divan, apoi, în 1843, se împacă iar dosarul se închide.

I.C. dos. 131.

1944. — Iancu Gheorghiu Coșoveanu din Craiova, în pricina de judecată cu moșnenii Coșoveni din jud. Dolj pentru cîțiva stînjeni de moșie din hotarul Coșoveni, nemulțumit de hotărîrea Divanului din Craiova nr. 79, cere a se judeca la Inaltul Divan, după care se împacă.

I.C. dos. 132.

1945. — Stoian Petrovici și Conciu Velea, ambii din orașul Rîmnicu Vîlcea, în pricina ce au cu Chișu Radovici din Bogdănești pentru un vad de povarnă și cîștuma la Gura Văii, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 67/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 133.

1946. — Spiridon Portărescu din Craiova, în pricina cu Gheorghe Amărăscu din Caracal, pentru o țigancă și «rodul» ei, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 65, face apelație la Inaltul Divan, care găsește cu cale a se face «otnoșenie» către Divanul Craiovei să aducă la îndeplinire hotărîrea dată, întrucît Portărescu n-a putut face dovadă că pricina se ridică la valoarea de 5000 lei.

I.C. dos. 137.

1947. — Dumitru Pața din Craiova, în pricina cu Iacob Farhi ovreicu tot de acolo pentru marfă și alte lucruri ce în lipsa lui i s-au luat de către pîrît din prăvălia de la Obîrșia din jud. Mehedinți, nemulțumit cu

hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 90/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 138.

1948. — Adresa Logofeției Dreptății către președintele Inaltului Divan cu care trimite 13 pricini politicești spre a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 140.

1949. — Postelnicul Nicolae Scafeș din satul Călugărei jud. Mehedintzi, în pricina cu polcovnicul Ioan Solomon și pitarul Braboveanu din Craiova, pentru tovărășia «șanalului» Dunării pe anii 1833, 1834 și 1835, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 142.

1950. — Păhârnicasa Marghioala, născută Brăiloiu, în pricina ce are cu fostul ei soț, paharnicul Manolache Faca, pentru pretenții zestrare, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 32/840 și a Inaltului Divan nr. 24/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu hotărîrea Inaltului Divan în ce privește lucrurile luate de soție. În ce privește hrana și altele, se unește cu hotărîrea Divanului Civil din București.

I.C. dos. 147.

1951. — Diamandi Hristodulo, supus prusian, în pricina ce are cu Obșteasca Epitropie sub a cărei îngrijire se află nevîrstnicii frați Vărănești: Ioan și Hristodor — pentru arenda moșiei Bucovu din jud. Ilfov, nemulțumit de hotărîrea Inaltului Divan nr. 1/841 și a Divanului Civil din București nr. 35/839, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care nu mai cercetează pricina, întrucît hotărîrea Inaltului Divan este «unită cu a celor de mai jos două trepte judecătorești» (Divanul Civil și cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov nr. 234).

I.C. dos. 148.

1952. — Iancu Oancea și Dinu Lupașcu din orașul Buzău, în pricina cu pitarul Nicolae Slătineanu pentru niște stricăciuni la moșiile Mînză și Paleologu din jud. Buzău, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 42/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, care decide ca Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea dată.

I.C. dos. 119.

1953. — Pităreasa Zmaranda Pastia, în pricina cu pităreasa Maria Panaioteasca și fratele său Ioniță pentru averea răposatului frate al acestora Asanache Pastia din jud. Rîmnicu-Sărat, orașul Focșani, ambele părți nemulțumite de hotărîrile Divanului Civil din București nr. 26/842 și nr. 55/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar la 9 mai 1845, jeluitorii arătîndu-se mulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, Inaltul Divan poruncește a se executa acea hotărîre.

I.C. dos. 152.

1954. — Gheorghe Anghel pitarul din jud. Mușcel, în pricina cu Aghira Poenăreanca pentru 5508 lei și 24 parale, și pentru alte lucruri, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil nr. 28/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, care se unește cu arătata hotărîre, cu mențiunea că nu poate pîrîta Aghira a cere mai mult peste cele cuprinse în catagrafia arătată în hotărîrea Judecătoriei Mușcel nr. 77 și pe care a și săvîrșit jurămint Zinca, soția lui Grigore Poenaru. Tacrir.

I.C. dos. 153.

1955. — În pricina dintre Vlăduț Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa și părtașii ei, pentru o moară pe apa Gîlortului, neputîndu-se aplica hotărîrea Inaltului Divan nr. 74/838, cu întărire domnească, din cauza opoziției serdaruului Dimitrie Pleșoianu, unul dintre părtași, de a plăti partea ce-i revine din cheltuielile de judecată, motivînd că n-a luat parte la judecată, Inaltul Divan roagă Departamentul Dreptății să scrie Judecătoriei Gorj ca să pună în lucrare numita hotărîre întărită de Domn cu tot ce cuprinde ea, adică îndatorînd și pe jeluitorul Pleșoianu să plătească cheltuieli de judecată, întrucît deși nu e pomenit la judecată, numele său figurează în vechiletul părtașilor (vezi și hotărîrile 74/838, 34/839).

I.C. dos. 156.

1956. — Stanca, soția răposatului Ioan Sutescu din orașul Rîmniciu-Vîlcea, în pricina cu locuitorii satului Mihăești din acel județ, pentru arderea unei magazii cu spîrturi și altele, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 86/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 157.

1957. — Pitarul Radu Popa din jud. Buzău, în pricina cu nepoții săi Grigore și Constandin și cu casa răposatului fratelui lor Stoica, frați Popești din același județ, pentru moșia Cacaletii tot de acolo, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 49/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 159.

1958. — Gheorghe Titoianu, în pricina cu ginerele său Costandin Străchinescu pentru o moară ce i-a dat de zestre, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei cu nr. 16/842, se judecă la Inaltul Divan, care găsește cu cale că «bună este numita hotărîre».

I.C. dos. 160.

1959. — Ora evreica, soția răposatului Iacov Benevist evreul din Craiova, mahaiaua Brîndușa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 109/1842, în pricina ce are cu Costandin Chipa neguțătorul creștin și cu Isac evreul toți din Craiova, pentru lipsa de zestre, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1845 se împacă.

I.C. dos. 161.

1960. — Tasache Vișoreanu din orașul București, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 118/842, în pricina cu pitarul Dumitrache Urianu, fiul său vitreg din jud. Olt, pentru a treia parte din moșia Bașcovu din jud. Mehedinți, și a treia parte dintr-un loc de casă din orașul Craiova, care, susține Vișoreanu că le-ar fi dăruit răposatei sale soții Anica Ilineasca, mama lui Urianu, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 164.

1961. — Dimitrie Atanasiu, supus elen, în pricina cu Hristea Cosac și Ștefan fratele său, pentru datoria de 1324 lei ce pretind cei din urmă de la cel dintîi, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 56, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația întrucît suma este mai mică de 5000 lei și «găsește cu cale să scrie la Departamentul Dreptății» să se aducă la îndeplinire hotărîrea Divanului Civil.

I.C. dos. 167.

1962. — Nicolae, Ioan și Petre, fiii răposatului popa Ioan din Berivoiești jud. Mușcel, în pricina cu Teodosie postelnicelul pentru 158 oi și alte vite, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 57, cer a se judeca la Inaltul Divan. Acesta, după ce scrie Judecătoriei Mușcel să facă prețuirea acelor vite, constatînd că valoarea lor e mai mică de 5000 lei, nu mai intră în cercetarea pricinii și poruncește Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sus-menționată.

I.C. dos. 169.

1963. — Popa Vasile Mezinca din Broșteni, popa Ion Giurgescu și alți moșneni Giurgești în pricina de moșie cu Ioan al Predii, soția lui Nițu Cuțui, Mihalache, fiul lui Dinu Cuțui din Broșteni jud. Mehedinți, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 117/842, cer a se judeca la Inaltul Divan; dar pricina nefiind cercetată de nici o instanță judecătorească, se scrie Judecătoriei Mehedinți să-i dea curs.

I.C. dos. 170.

1964. — Popa Mihai Nanu din satul Scoarța jud. Gorj, în pricina ce are cu Ioan Gîrbea din Vladimir același județ pentru 5 stj. moșie din hotarul Tunși, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 93/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 176.

1965. — Gheorghe Epure, fiul lui Ioan din satul Cacleți jud. Vlaşca, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 64/842, în pricina cu Gheorghe, Petre și Stan din satul Ogrezeni același județ, pentru o parte de moșie din hotarul satului Răscăești, cere a se judeca la Inaltul Divan. În 1846 dosarul se încheie, întrucît părțile își retrag apelația, împăcîndu-se.

I.C. dos. 178.

1966. — Joița și Anton Ciuchi, urmașii răposatului medelnicer Simeon Peștenaru din satul Slobozia, jud. Gorj, în pricina cu slugerul Barbu Gănescu din satul Bălteni același județ pentru 1120 lei, arenda moșiei Roșia de pe anii 1822 și 1823, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 119/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 179.

ANUL 1843

1967. — Costandin Sachelarie și Gheorghe Meitani, epitropii casei răposatului baron Ștefan Meitani, în pricina cu Costache și Nicu frați, fiii răposatului sluger Nica Vlădescu, pentru chiria și «meremetul» unui grajd, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova cu nr. 122/843, face apelație la Inaltul Divan, care înapoiază hotărîrea de mai sus, întrucît pricina nu întrece suma de 5000 lei.

I.C. dos. 83.

1968. — Polcovnicul Stanciu Slăvișteanu din satul Slăvești jud. Vlaşca, în pricina cu pitarul Mincă și State Slăvescu tot de acolo, pentru 163 stj. moșie din hotarul Slăvitești, ce-i zice și Dudu, din jud. Olt, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 72/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1846, se învoiesc să stingă pricina.

I.C. dos. 85.

1969. — Copie de pe adresa Depart. Dreptății cu care se trimit dosarele pricinilor politicești și comerciale ce urmează a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 87.

1970. — Copie de pe adresa Depart. Dreptății cu care se trimit dosarele pricinilor politicești și comerciale orînduite în cercetarea Inaltei Curți de Revizie: Stoica Popa și Grigorie fratele său cu Stan, fiul lui Dumitru Turculescu, Zoița Titopoleos cu Ștefan Popovici și altele.

I.C. dos. 88.

1971. — Polcovnicul Costandin Coconeș, în pricina cu serdarul Nicolae Catacaz, numit și Papa Gheorghiu, pentru arenda moșiei Oțelnița (sic) din jud. Ialomița ținută în tovărășie, nemulțumit de hotărîrea Curții Apelative nr. 14/844, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie unde se hotărăște să se urmeze suszisa hotărîre. Tacir.

I.C. dos. 90.

1972. — Stolnicul Ioan Donici, în pricina cu m-reă Rîmnic din jud. Rîmnicu-Sărat pentru moșie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din

București nr. 73/843, cere a se judeca la Înaltul Divan, care însă hotărăște să se pună în lucrare judecata Divanului Civil.

I.C. dos. 91.

1973. — Ioana Diaconeasa și Ioana Vinuleasa, fiica ei, ambele din București, în pricina ce au cu popa Costandin Vinulescu și Ioan Modrea pentru 36 stj. moșie din hotarul Vlădulenilor jud. Romanați, nemulțumite de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 125/843, cer a se judeca la Înaltul Divan, care hotărăște să se urmeze numita hotărîre, întrucît venitul celor 336 stj. de moșie este mai mic de 5000 lei.

I.C. dos. 92.

1974. — Obșteasca Epitropie, prin vechilul Ghiță Rafailă, serdar, în pricina cu Pirva preteasa din satul Vida jud. Vlașca și cu alții pentru răscumpărarea a 220 stj. de moșie din hotarul Puturosu același județ, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 74/843, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi își retrace apelația.

I.C. dos. 97.

1975. — Pitarul Costandin și Petrache frați Plopșoreni din Craiova, în pricina cu sora lor Elena Dobruneanu din jud. Dolj pentru moșie în hotarul Plopșoru, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 8/843, cer a se judeca la Înaltul Divan, apoi în 1846 se împacă și se încheie dosarul.

I.C. dos. 98.

1976. — Serdarul Dimitrie Fărcășanu din București, în pricina cu Elena Sordoni, născută Borăneasca, pentru protimisii la cîțiva stînjeni de moșie din hotarul Ghimpeasca jud. Vlașca, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 3/843, cere a se judeca la Înaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina.

I.C. dos. 99.

1977. — Mărgărita, soția răposatului Vasile din mahalaua Episcopiei, în pricina cu Trașcă Olaru, ambii din Craiova, pentru un loc de zestre din mahalaua menționată, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil de acolo nr. 16/843, cere a se judeca la Înaltul Divan, care întărește hotărîrea Judecătoriei Dolj.

I.C. dos. 101.

1978. — Slugerul Gheorghe Baldovin din orașul Cîmpulung-Mușcel, în pricina cu Bănică, fiul lui Sandu, pentru o cîrciumă ce pretinde că ar fi clădit pe un trup de moșie al acestuia din urmă, nemulțumit de cartea de judecată nr. 2/843 a Divanului Civil din București, cere a se judeca la Înaltul Divan, dar i se respinge apelația, pricina fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.C. dos. 103.

1979. — Costea Andreescu din Craiova, în pricina cu Anastase Zamfir, socrul său, pentru lipsa de zestre ce nu i s-a «răspuns», nemulțumit

de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 19/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă, urmînd a se pune în lucrare arătata hotărîre.

I.C. dos. 107.

1980. — Moşnenii Baldovineşti din jud. Romanaţi fac apelaţie la Domn împotriva hotărîrii 71/833, în pricina cu marea băneasă Safta Brîncoveanu pentru împresurarea moşiei lor din spre moşia Cîmpeni a pîrîtei ce a fost ținută în arendă de medelnicerul Scarlat din Craiova, apoi, în 1847, dosarul se închide prin împăcarea părţilor.

I.C. dos. 116.

1981. — Stan Erceanu şi Niţă Erceanu cu cetaşii lor din satul Mătă-sarii de Sus jud. Mehedinţi, în pricina cu Gavrilă şi Dumitrache fraţi Bălanî pentru hotare, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 42/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a închide dosarul.

I.C. dos. 118.

1982. — Casandra, fiica răposatului Costandin Fisenţa, în pricina cu clucerul Costandin Zătreanu, ambii din Craiova, pentru 100 stj. moşie în hotarul Magareţi din jud. Dolj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 58/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc să stingă pricina.

I.C. dos. 119.

1983. — Costache Trestianu de la Buzău, în pricina cu Stoica Popa şi Grigorie, fraţi din satul Lipia jud. Buzău, pentru călcarea unor părţi din moşia Cacaletî din acel judeţ, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 26/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, care decide să se înapoieze dosarul Divanului Civil, pentru a intra în cercetarea fondului şi a da hotărîre, apoi partea nemulţumită să facă apel.

I.C. dos. 124.

1984. — Mihalache Papadopol, epitropul moştenitorilor răposatului medelnicer Mandu şi Panait Giugiulea din Ianina, în pricina cu moştenitorii răposatului Ioan Băltăreţu pentru jumătate de prăvălie din dreptul hanului Serban Vodă, cere Inaltului Divan să fie judecat de Inalta Curte de Revizie, apoi, în 1847, se împacă, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 128.

1985 — Zinca, văduva răposatului pitar Dincă Borănescu din Rîmnicu Vilcea, în pricina cu Matei Balotă postelnicelul din satul Şuici jud. Argeş pentru cotropirea ce-i face la moşia Sevestreni sau Stolniceni din jud. Vilcea, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte a se aduce la îndeplinire hotărîrea veliţilor boieri dată în 1827, contra căreia nu s-a făcut apelaţie după pravilă.

I.C. dos. 132.

1986. — Petre Precupeju, Ilie fiu! lui Popa și alți moșneni din satul Bumbesti, jud. Gorj, în pricina cu pităreasa Uța Măldărească din Tîrgu Jiu pentru niște stînjeni de moșie, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 69/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 135.

1987. — Preotul Nicolae din orașul Ocnele Mari jud. Vîlcea, în pricina cu Antonie Boltașu tot de acolo, pentru averea răposatului Nicolae Pițigoi, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 72/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă și dosarul se închide.

I.C. dos. 136.

1988. — Moșnenii Bicești din jud. Rîmnîcu-Sărat, în pricina cu Costan din Gheorghe Nicolescu pentru moșie, nemulțumiți de hotărîrile Divanului Civil din București nr. 63/836, 6/840 și a Inaltului Divan nr. 25/841, cer a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu hotărîrea Inaltului Divan și ale Divanului Civil din București.

I.C. dos. 138.

1989. — Filip Zolotarov, în pricina cu m-rea Răzvanu pentru un loc de la Podul Beilicului, nemulțumit de hotărîrea Inaltului Divan nr. 25/844 și a Divanului Civil din București nr. 12/1843, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu sus-arătatele hotărîri ce urmează a se executa, cu deosebirea că între locul de «prigonire» și apa Dimboviței fiind uliță, adaosul ce s-a făcut din spre gîrlă rămîne a fi al uliței, mănăstirea avînd numai drept de scaun de carne pe Dimbovița și acela desființat; adaosul ce s-a făcut de apa Dimboviței dincoace de uliță din spre locul m-rii Răzvanu, rămîne al celui loc, urmînd a fi stăpînit tot de către mănăstire.

I.C. dos. 139.

1990. — Obșteasca Epitronie, sub a cărei îngrijire se află casa răposatului Vrana, în pricina cu Diamandi Hristodulo pentru arenda moșiei Bucovu, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 35/1839 și a Inaltului Divan nr. 1/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care hotărăște să se trimită arendașul cu cererea la Inaltul Divan, iar hotărîrea fiind dată în lipsa lui Diamandi, acesta este slobod să facă apel. Tacrir.

I.C. dos. 140.

1991. — Corespondență privitoare la diverse pricini ce urmează a se judeca la Inalta Curte de Revizie, între care și pricina lui Manole Guțu cu creditorii săi, pentru datorie de bani.

I.C. dos. 142.

1992. — Zoița (Zinca) Titopoleos, în pricina ce are cu Vistieria pentru suma de 21500 lei, pe care soțul său Stavri Titopoleos, fiind în viață,

i-ar fi împrumutat ispravnicilor de Gorj, logofătului Iorgu Văcărescu și stolnicului Costandin Bășteanu, în 1821, când, din porunca Divanului din București, aceștia au adunat peste 1200 oameni înarmați și plătiți pentru apărarea orașului de răzvrătiții ridicați de Tudor Vladimirescu, nemulțumită de hotărârea Inaltului Divan nr. 33/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 143.

1993. — Costandin Nicolită Iovipali, în pricina cu fiii și ginerii răposatului Nicolae, fratele său, pentru moștenire, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 144.

1994. — Listă de dosarele trimise spre cercetare Inaltei Curți de Revizie.

I.C. dos. 145.

1995. — Copie de pe adresa Departamentului Dreptății cu care înaintează 31 dosare spre cercetare Inaltei Curți de Revizie.

I.C. dos. 146.

1996. — Copie de pe adresa Departamentului Dreptății cu care înaintează 31 dosare ce urmează a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 147.

1997. — Casa răposatului Ene Dimitriu, în pricina cu Maria Diculeasca, pentru tăiere de pădure de pe moșia Padea jud. Dolj, nemulțumindu-se cu hotărârea Divanului Civil din Craiova nr. 81/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 150.

1998. — Parucicul Scarlat Paris din Craiova, în pricina cu Anastasie Iconomu, arendașul moșiei sale Văluța din jud. Dolj, pentru nerespectarea contractului arenzii, nemulțumit de hotărârea Divanului Civil din Craiova nr. 80/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1844 se împacă, cerând închiderea pricinii.

I.C. dos. 153.

1999. — Arhimandritul Dositei, egumenul m-rii Băbeni din jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu paharnicul Grigorie Zosima căruia îi datorează o sumă de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan. Apoi, arătând că este mulțumit cu hotărârea Divanului Civil din București nr. 45/843, cere închiderea dosarului.

I.C. dos. 154.

2000. — Obșteasca Epitropie, nemulțumită cu hotărârea Divanului Civil din Craiova nr. 77/843, în pricina cu pitarul Grigorie Matraca, pen-

tru moșia Uda din jud. Teleorman, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1846, se împacă.

I.C. dos. 155.

2001. — Ioana, soția răposatului Gheorghe Ioan din Pîrscov jud. Buzău, în pricina cu parucicul Ștefan Hrisoscoleu și frații săi de la Săpoca același județ, pentru stricăciuni la moșia Săpoca, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 39/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 156.

2002. — Căminăreasa Ecaterina Buzeasca, în pricina cu păhărniceasa Zmaranda Jianca pentru un loc cu bina pe el din Craiova, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, de unde este înapoiată nefiind trimisă la secția Inaltului Divan și neputîndu-se face astfel cercetarea.

I.C. dos. 157.

2003. — Pavel Găbunea și Costandin, fiul lui Ion Găbunea din satul Mierlești jud. Olt, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 37/843, în pricina cu casa răposatului pitar Drăghiceanu Periețeanu, pentru moșie, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1846 se învoiesc să închidă dosarul.

I.C. dos. 160.

2004. — Popa Vlad cu cetașii săi Negoești din satul Jugaru, jud. Olt, în pricina cu popa Ianache Ioan Olteanu și mătușa sa Stanca pentru moșie, nemulțumiți cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 51/843 cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1844 își retrag apelația.

I.C. dos. 161.

2005. — Paharnicul Barbu Catargiu, în pricina serdarului Dimitrie Sărățeanu, serdarul Ioan Samurcaș și Dimitrie Vernescu pentru moșiile Albeasca și Tăbărasca din jud. Buzău, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 67/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se învoiesc a închide dosarul.

I.C. dos. 163.

2006. — Gheorghe Plopeanu de la Plopi jud. Teleorman, în pricina cu Costache Slăvitescu și alți moșneni Slăvitești, pentru hotare, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 41/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1846 se învoiesc să stingă pricina și să închidă dosarul.

I.C. dos. 164.

2007. — Gheorghe Plopeanu de la Plopi jud. Teleorman, nemulțumit de cartea de judecată a judecătoriei aceluși județ nr. 355 și cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 43/843, în pricina cu Costache Iordănescu din Alexandria tot din acel județ, pentru răscumpărarea cu protimi-

sis de devălmășie a arenzii părții de moșie a moșnenilor Slăvitești, face apelație la Înalțul Divan, iar în 1846 împăcându-se, se închide «della».

I.C. dos. 165.

2008. — Clucereasa Elenca Fărcășanca și Costandin Fărcășanu din satul Zăvideni jud. Vilcea, în pricina cu Costache și Iorgu Vlădăeni și Zinca Poenăreasa pentru niște înscrisuri, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 86/843, cer a se judeca la Înalțul Divan. În 1845, pe temeiul cererii Obșteștii Epitropiei, sub a cărei îngrijire se află casa răposatei clucerease Fărcășanca, dosarul se închide.

I.C. dos. 171.

ANUL 1844

2009. — Nicolae Ciolcan, fiul lui Vasile din satul Băbăița jud. Gorj, în pricina cu casa răposatului polcovnic Ștefan Bibescu din același județ, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 124/843, cere a se judeca la Înalțul Divan, iar în 1846 se împacă și dosarul se închide.

I.C. dos. 89.

2010. — Iordache Iordănescu din Telești, jud. Gorj, în pricina cu Ioan Rușăți de la Găvănești și Ioan Roventă de la Telești, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 100/843, cere a se judeca la Înalțul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 91.

2011. — Păhărniceasa Luxandra Bălăceanca, în pricina cu pitarul Ioan Bălăceanu pentru pagubele pricinuite la moșia Bereasca, cere Înalțului Divan să fie cercetată de Înalta Curte de Revizie, iar în 1846 se învoiesc să stingă pricina și să închidă dosarul.

I.C. dos. 96.

2012. — Vasile Atanasiu din satul Potmești jud. Mehedinți, în pricina cu postelnicul Ioniță Severineanu din orașul Craiova, pentru că ar fi tăiat lemne din pădurea acestuia, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 112/843, cere a se judeca la Înalțul Divan, iar în 1846 se împacă și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 97.

2013. — Maria văduva, fiica lui Dumitrache dulgherul din mahalaua Fîntîna Boului din București, în pricina cu Negrea, fiul lui Nițu croitorul și Coman, fiul diaconului Apostol, moșneni Vișineni, pentru 50 stj. și jumătate din hotarul Vișina jud. Vlașca, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 73/843, cere a se judeca la Înalțul Divan, iar în 1846 se învoiește să stingă pricina și cere închiderea dosarului.

I.C. dos. 99.

2014. — Parucicul Atanasie Cuțana, arendașul moșiei Segarcea din jud. Dolj, în pricina cu Stancu, fiul lui Barbu Bălaci, Tudor, fiul lui Dincă Bălaci, Stan, fiul lui Marin Bălaci și alții din satul Lipovu jud. Dolj pentru o morișcă de pe apa Dăsnățuiului, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 6/1844, cere a se judeca la Înaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina.

I.C. dos. 108.

2015. — Polcovnicul Mihai Chirculescu din jud. Buzău, în pricina cu postelnicul Costache Vilara pentru moșia Găgeni, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 14/844, cere a se judeca la Înaltul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 112.

2016. — Costache Iordănescu din orașul Alexandria, jud. Teleorman, în pricina cu Gheorghe Plopeanu din satul Plopi același județ, pentru pagubele făcute de acesta ca arendaș la moșia Slăvitești a jeluitorului, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 11/844, cere a se judeca la Înaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina și dosarul se încheie.

I.C. dos. 114.

2017. — Ioan Mereu, Ilie Mereu și alți moșneni Merei de la Lipia jud. Buzău, în pricina cu marele vistiier Alexandru Ghica pentru moșia Stîlpu din acel județ, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 9/844, cer a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă și dosarul se încheie.

I.C. dos. 115.

2018. — Marghioala Chesatina din Focșani jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu doctorul Șarli (Charles) Barot tot de acolo, pentru o cantitate de oase de vite ridicate de acesta de la zălanaua din Vîrteșcoiu ce a ținut-o jeluitoare cu arendă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 21/844, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 118.

2019. — Moșnenii Băești din jud. Buzău, în pricina cu moșnenii Aldeni, ce li se zice și Dăscălești tot din acel județ, pentru moșie, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 16/844, cer a se judeca la Înaltul Divan, apoi își retrag apelația și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 119.

2020. — Ioana văduva, soția răposatului Pavel Mazilu din satul Coțești jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu Atanasie Panfilie și părtașii săi moșneni din Valea Rea și Priveghiu pentru moșie, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 28/843, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.C. dos. 123.

2021. — Uța Cotăreasa din Giurgiu, în pricina cu epitropii bisericii Sfintei Adormiri din același oraș, pentru cheltuielile judecății unei prăvălii, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 29/844, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 125.

2022. — Casa răposatului Ioan Dimitriu, în pricina cu Efrosina, a doua soție a numitului răposat pentru testamentul lăsat în favoarea ei, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 47/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 128.

2023. — Vilciu Zacu din Rușii de Vede jud. Teleorman, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 35/844, în pricina ce are cu Grigorie Grecescu, arendașul moșiei sale Băsești din acel județ, pentru un cal, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă și cere aducerea la îndeplinire a hotărîrii Divanului Civil.

I.C. dos. 129.

2024. — Copie de pe adresa nr. 2299/844 a Marii Logofetii cu care înaintează 10 dosare de pricini, ce urmează a se cerceta de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 130.

2025. — Copie de pe adresa nr. 2299/844 a Logofetiei Dreptății cu care înaintează 10 dosare de pricini, urmînd a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 131.

2026. — Pitarul Gheorghe Baldovin, în pricina cu pitarul Nicolae Niculescu pentru tăierea unei păduri de pe moșia Crețulești, numită și Păduroaica, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, nemulțumit de hotărîrile nr. 42/842 a Divanului Civil și nr. 42/843 a Inaltului Divan. Inalta Curte găsește bună hotărîrea Inaltului Divan prin care se hotăra ca pitarul Niculescu să întoarcă lui Baldovin cei 1500 galbeni, «îndoîți», pentru toate pagubele sale cu dobîndă de la darea acelei hotărîri plus 426 lei, taxa și onorarul de avocat.

I.C. dos. 132.

2027. — Hristofor Mustacov, îngrijitorul casei prințului Miloș Obrenovici, în pricina cu generalul Nicolae Mavru pentru călcarea moșiei Adămești și Șovărăști, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se mulțumește cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 37/1844, și-și retrage apelația, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 135.

2028. — Parucicul Grigore Fănescu, în pricina cu clucerul Toma Paraschivescu, pentru un han din tîrgul Rimnicu Sărat pe care l-a ținut în

tovărășie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 43/844, cere a se judeca la Înaltul Divan, care respinge apelația pentru că pricina este mai mică de 5000 lei și înapoiază hotărîrea Divanului Civil pentru executare.

I.C. dos. 138.

2029. — Gavrilă și Alexe, moșneni Șchiopeni din jud. Buzău, în pricina cu Maria, soția răposatului Enache Mărgărit, pentru a patra parte din moșia Șchiopeni, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 36/844, cer a se judeca la Înaltul Divan, care respinge apelația întrucît venitul părții de «prigonire» nu depășește suma de 500 lei.

I.C. dos. 140.

2030. — Stroe Veleanu din orașul Craiova, în pricina cu Matei Ciochină și cetașii săi din satul Velești jud. Dolj pentru niște stînji de moșie din hotarul Velești, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 58/844, cere a se judeca la Înaltul Divan.

I.C. dos. 141.

2031. — Toma Strîmbeanu din Craiova, mahalaua Postelnicul Fir, în pricina cu Nicolin Terpu pentru o datorie, nemulțumit cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 59/844, cere a se judeca la Înaltul Divan, apoi în 1845 își retrace apelația cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 142.

2032. — Bălașa, soția lui Mihai sticlarul din Craiova, mahalaua Sf. Spiridon, în pricina cu popa Anghel din același oraș, mahalaua Sfinții Apostoli, pentru moștenirea rămasă de la răposata matusa sa Tudora hagiica, face apel la Înaltul Divan, împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 76/844, apoi se împacă în 1846.

I.C. dos. 146.

2033. — Zoița, soția răposatului parucic Grigorie Melemcovici din satul Obedeanu jud. Dolj, în pricina cu Licica Giuleasca pentru moștenire, face apel la Înaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 85/844, apoi se împacă.

I.C. dos. 152.

2034. — Păuna, soția lui Stan Leoveanu din satul Brabova jud. Mehedinți, în pricina cu sora sa Maria, soția lui Ioan Ciocănel din satul Greblești același județ, pentru 58 stj. moșie din hotarul Carpinu, vînduți de pîrîtă postelnicului Ioan Braboveanu, soțul dîntii al jeluitoarei, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 102/844, care dădea dreptate pîrîtei «slobozîndu-i» acei stînji, face apelație la Înaltul Divan. În 1846 se împacă cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 154.

2035. — Năstăvnicul m-rii Nucetu din jud. Dimbovița face apelație la Înaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din București nr. 62/844,

dată în pricina ce are cu Dimitrie Ioan din satul Topoloveni jud. Muşcel, pentru cheltuielile ce a făcut pîritul cu îmbunătăţirile de pe moşia Topoloveni a numitei mănăstiri, iar în 1846 se împacă, retrăgîndu-şi apelaţia.

I.C. dos. 156.

2036. — Ioan, fiul lui Grigore Proca din satul Timboeşti jud. Rîmnicu-Sărat, face apelaţie la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 67/844, în pricina cu Asanache Mihu de la Cîrlige, acelaşi judeţ, pentru îngrăditul unui loc şi pentru drum de trecere la apă pe locul jeluitorului. În 1846, părţile se împacă şi dosarul se încheie.

I.C. dos. 157.

2037. — Carp, monahul de la m-reă Cernica, nemulţumit de cartea de judecată a Divanului Civil din Bucureşti nr. 69/844, în pricina cu foştii moşneni Cegani din jud. Ialomiţa pentru moşie şi bani, face apelaţie la Inaltul Divan. În 1845 părţile se împacă şi dosarul se încheie.

I.C. dos 158.

2038. — Adresa nr. 3993 a Depart. Dreptăţii cu care înaintează lista membrilor ce au cădere a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina pitarului Costache Scorţeanu cu pităreasa Catinka Şoiculeasca, moştenitoarea răposatului serdar Ghiţă Valescu.

I.C. dos. 163.

2039. — Epitropii serdăresei Irina Saigiu, în pricina cu creditorii soţului său, serdar Costache Saigiu pentru datorii de bani, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie ca să i se scoată mai întîi zestrea ei din averea soţului şi apoi să se plătească datoriile.

I.C. dos. 165.

2040. — Iancu Gheorghiu Coşoveanu face apelaţie împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 114/844 în pricina cu Dumitrana Celăreanca, soţia răposatului hagi Neagoe pentru datorie de bani, iar în 1846 părţile se împacă şi dosarul se încheie.

I.C. dos. 167.

2041. — Panait, fiul lui Costea Dimitriu din satul Coteşti jud. Rîmnicu-Sărat, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 77/844, în pricina cu Vasile, fiul protopopului Ioan şi alţii pentru pagubele ce i-au pricinuit aceştia pe o pădure a sa, face apel la Inaltul Divan, care «pofteste» Divanul Civil să aducă la îndeplinire acea hotărîre.

I.C. dos. 172.

2042. — Dumitraşcu Giurea de la Coteşti jud. Rîmnicu-Sărat face apelaţie la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 82/844, în pricina cu pitarul Efstatie Cariadis de la Scurteşti jud. Buzău pentru nişte pogoane de vie, iar în 1847 se împacă.

I.C. dos. 173.

2043. — Luxandra, soția lui Costandin Amărăscu din satul Argelonia jud. Dolj, face apelație la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 134/844, dată în pricina cu Gheorghe Amărăscu și fratele său Alecu, fiii răposatei Bălașa Amărăsca din satul Giorocu jud. Dolj, pentru o moară de pe apa Giorocelului. În 1846 părțile împăcîndu-se, dosarul se încheie.

I.C. dos. 174.

ANUL 1845

2044. — Dumitru Bratilovanu din Drăgoteștii de Jos jud. Mehedinți, nemulțumit cu hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioniță și Drăgoi Ciocota pentru 10 stj. de moșie din hotarul Drăgoteștii. Apelul este respins deoarece venitul aceluia pămînt nu atinge suma de 500 lei și pricina este considerată ca «desăvîrșit» judecată de instanța anterioară.

I.C. dos. 91.

2045. — Costandin Ghimpa, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 febr. 1845, cere a se judeca la Inaltul Divan cu maioreasa Catina Macreovici pentru un cazan. La citațiile din 1846, părțile răspund prin Divanul Craiovei că s-au împăcat și Inaltul Divan dispune să se încheie «della».

I.C. dos. 94.

2046. — Serdarul Gh. Rafailă, vechil din partea casei răposatului Ene Repezeanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Ioan Altinoglu, pentru zestrea surorii sale, soția lui Ene Repezeanu. În dec. 1845, Obșteasca Epitropie face cunoscut Inaltului Divan că vechilul acelei case a cerut să «tragă înapoi» apelația făcută.

I.C. dos. 97.

2047. — Cănuț Cepleanu, nemulțumit cu hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu sora sa Păuna Golumbeanca din satul Golumbu jud. Dolj pentru 100 stj. moșie din hotarul Ceplea jud. Gorj. Apelul este respins pe motiv că venitul acestor stînjeni nu ajunge suma de 500 lei anual și deci nu mai intră între pricinile cu drept de apel la Inaltul Divan.

I.C. dos. 98.

2048. — Nicolae Mircescu din jud. Ialomița, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Orboeșteni, pentru un suhat. În ian. 1847, Inaltul Divan face cunoscut Divanului Civil să pună în lucrare hotărîrea sa, deoarece, deși apelația a fost primită sub rezerva depunerii sumei de 2% de către jeluitor,

pentru diferența valorii obiectului de judecată, acesta nu s-a prezentat pentru a depune banii timp de un an și jumătate, iar procesul nu mai poate rămâne deschis.

I.C. dos. 99.

2049. — Anica Urseasca din mahalaua Biserica Albă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu căminăreasa Smaranda Geanolu pentru niște case din Giurgiu. În oct. 1846 jeluitorul își retrage apelația, iar Inaltul Divan dă dispoziție către Divanul Civil să-și pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 100.

2050. — Mihai Perescu din satul Perești, jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manole Guțu și soția acestuia Theodora, pentru tăiere de pădure și alte pagube. În mai 1846 jeluitorul își retrage apelația iar Inaltul Divan dă dispoziție Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 102.

2051. — Pantazi Bagdat pitar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Alecu Marghiloman pentru bani. În mart. 1846, feciorii jeluitorului Alecu, Anastase și Ianache cer retragerea apelației iar Inaltul Divan poruncește Divanului Civil să dea curs hotărîrii sale.

I.C. dos. 104.

2052. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele cu pricinile ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 105.

2053. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele pricinilor ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 106.

2054. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele pricinilor cu ofisuri domnești ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 107.

2055. — Departamentul Dreptății trimite Inaltei Curți de Revizie dosarele ce urmează a fi judecate de această instanță, împreună cu apelul făcut de Matache Cotopulea serdar, de a se înfățișa la judecată cu locuitorii ce au vii pe moșia sa Fîntînelele.

I.C. dos. 108.

2056. — Departamentul Dreptății trimite Inaltei Curți de Revizie dosarele pricinilor ce urmează a fi judecate de această instanță.

I.C. dos. 109.

2057. — Moșnenii Drăghiceni din jud. Mușcel, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Înaltul Divan cu diaconul Radu Herovic pentru moșie. Înaltul Divan respinge apelația pe motiv că jeluitorul a depășit termenul legal pentru depunerea ei.

I.C. dos. 110.

2058. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan lista «mădu-larilor» ce urmează a judeca la Înalta Curte de Revizie și dosarul pricinii dintre pitarul Gheorghe Bălan cu frații Iconomu, Theodor și Petre pentru 5200 galbeni, spre a fi cercetate de Înalta Curte.

I.C. dos. 111.

2059. — Dumitrache, Șerban și alți cetași ai lor din Nebunești jud. Olt, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din 29 oct. 1845, cer a se judeca la Înaltul Divan cu moșnenii Ciucești din același județ pentru pământ din moșia Ciucești. În ian. 1847, Judecătoria Olt face cunoscut Înaltului Divan că părțile au dat înscrisuri de «împăciuire».

I.C. dos. 112.

2060. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan 16 pricini ce urmează a fi judecate de Înalta Curte de Revizie printre care și pricina lui Nicolae Ciubucescu din jud. Mușcel cu Anastasia, soția răposatului hagi Țene din Pitești, pentru o datorie de bani.

I.C. dos. 113.

2061. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan 16 dosare cu pricini ce urmează a fi judecate de Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 114.

2062. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan dosarele cu ofisuri domnești rînduite a fi judecate de Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 115.

2063. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan 16 dosare cu ofisuri domnești, care au fost rînduite a se cerceta de către Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 116.

2064. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan pricinile orînduite cu ofisuri domnești, în cercetarea Înaltei Curți de Revizie.

I.C. dos. 117.

2065. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan dosarele pricinilor orînduite prin ofisuri domnești spre a fi judecate de Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 118.

2066. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 119.

2067. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan 16 dosare orînduite prin ofisuri domnești spre a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 120.

2068. — Maghiștratul orașului Giurgiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dumitru boiangiu pentru un loc din acel oraș. Locul de «prigonire» fiind între timp vîndut de maghiștratul lui Costandin Mierlescu, acesta, ca nou proprietar, retrace apelația făcută de Maghiștratul.

I.C. dos. 121.

2069. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele ce urmează a se pune în cercetarea Inaltei Curți de Revizie, conform ofisurilor domnești.

I.C. dos. 122.

2070. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele cu ofisuri domnești ce urmează a se judeca de către Inalta Curte de Revizie,

I.C. dos. 123.

2071. — Departamentul Dreptății trimite lista și dosarele ce urmează a se judeca de către Inalta Curte de Revizie, conform ofisurilor domnești ce posedă.

I.C. dos. 124.

2072. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan 16 dosare ce prin ofis domnesc sînt rînduite a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 125.

ANUL 1846

2073. — Tudosie Nicolau, croitor din Craiova, nemulțumit de hotărîrea Divanului de acolo din 28 ian. 1846, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Stăncescu, epîtropolul casei răposatului Ioan Cladoveanu, croitor tot din acel oraș, pentru o prăvălie. În mai 1846 părțile împăcîndu-se, Judecătoria Dolj trimite Inaltului Divan înscrisul de împăcare pentru închiderea dosarului.

I.C. dos. 75.

2074. — Anton Moshuna, epîtropolul casei lui Gheorghe Atanasiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil Secția 2-2, cere să se judece la

Înaltul Divan cu locuitorii satelor Scrioștea, Papa și Măldăeni din jud. Teleorman, pentru drepturile de proprietar ale acelei case. În aprilie 1846 Jeluitorul își retrage apelația, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 76.

2075. — Logofeția Dreptății trimite, Înaltului Divan pricina dintre Filistin Berizofschî Coleschi, secretar, cu Elisabeta și Nicolae frați, pentru moștenire, spre a se înfățișa la Înalta Curte de Revizie. Aceasta, la 29 apr. 1846, întărește hotărîrea Divanului Civil din 16 febr. 1844, care prevede ca Filistin să dea lui Nicolae casele din Iași și Elisabetei averea din foala ei de zestre.

I.C. dos. 77.

2076. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 78.

2077. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de Înalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 79.

2078. — Departamentul Dreptății trimite Înaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de «mădulele» alese să judece la Înalta Curte de Revizie, în aceste pricini.

I.C. dos. 80.

2079. — Casandra Teleoiaica din Craiova, nemulțumită de hotărîrea Divanului de acolo, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Radu, fiul diaconului Iliu, pentru un loc. Înaltul Divan respinge apelația deoarece Jeluitoarea a refuzat să depună taxa de 2% ce ar îndreptăți Înaltul Divan să judece și pricini pentru bunuri al căror venit nu atinge 500 lei.

I.C. dos. 81.

2080. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Înaltului Divan lista «mădulelor» ce au drept a judeca la Înalta Curte de Revizie în pricina dintre logofătul Ioan Manu cu prințul Miloș Obrenovici pentru hotarul dintre moșiile Budești și Herăști. Înalta Curte de Revizie hotărăște a se delimita aceste moșii după hotărnicia din 1707 (7215), față fiind la delimitare ambele părți.

I.C. dos. 83.

2081. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Înaltului Divan lista membrilor ce urmează a judeca la Înalta Curte de Revizie pricina dintre Costache Pîrgu cu logofătul Emanoil și Nicolae, frați Băleni, pentru datorie de bani.

I.C. dos. 84.

2082. — Alecu Belu agă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București din 14 mai 1846, cere a se judeca la Înaltul Divan cu Costandin

Anghelovici și tovarășii pentru o despăgubire cerută de pîrîți din venitul moșiei Prundu. În sept. 1846 părțile fac cunoscut Inaltului Divan că s-au împăcat și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 85.

2083. — Dima, Iacov și Hera Burlan, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Voica, soția lui Anastase Măxinoiu, pentru 100 pogoane de pămînt cu pădure, din moșia Bontești jud. Rîmnicu-Sărat. Inaltul Divan respinge apelația pe motiv că venitul acelor pogoane de pămînt nu atinge 500 lei anual.

I.C. dos. 86.

2084. — Departamentul Logofetei Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina dintre paharnicul Pîrvu Asan cu pitarul Alecu Pastia pentru datorie de bani, împreună cu dosarul respectiv.

I.C. dos. 87.

2085. — Departamentul Logofetei Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina dintre Iancu Bucșănescu și casa răposatului eclesiarh Gheorghe pentru moșie, împreună cu dosarul respectiv.

I.C. dos. 88.

2086. — Departamentul Logofetei Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricinile rînduite prin ofis domnesc a se înfățișa la această Curte, împreună cu dosarele pricinilor respective.

I.C. dos. 89.

2087. — Departamentul Logofetei Dreptății trimite Inaltului Divan lista membrilor ce au cădere a judeca la Inalta Curte de Revizie, pricinile rînduite la această instanță prin ofise domnești, dimpreună cu dosarele respective.

I.C. dos. 90.

2088. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan raportul făcut către domn, asupra «prigonirii» ce are m-rea Cotroceni cu epitropia mănăstirilor Sf. Mormînt pentru hotarul dintre moșiile Pietrile și Pueni din jud. Vlașca, rugîndu-l a da «cea mai desăvîrșită izbrănire a pricinii», după care Inaltul Divan trimite repetate citații.

I.C. dos. 91.

ANUL 1847

2089. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarul pricinii moștenitorilor lui Dobrilă și Ana cu moștenitorii lui Nica Mușceleanu pentru hotarul moșiei Mușcelu-Dării jud. Buzău, spre a se desăvîrși hotărîrea, în urma alegerii hotarelor moșiei «de prigoană».

I.C. dos. 53.

INDICE GENERAL

A.

- abagiu: 1181, vezi și Ploești.
 Abiaboier, Stan cu tovarășii săi din Urechești jud. Râmnicu Sărat: 320, 1026.
 acsisuri: 445, 1134.
 acte false: 264.
 Adam, Gheorghe Nicola: 1796.
 Adam, Nicola: 1796.
 Adămești, moșie: 2027.
 Adămești, moșie jud. Teleorman: 308
 adeturile = veniturile moșiei: 150, 218, 427, 662, 776.
 adiafori = marțori ce nu sînt în cauză: 950, 1213.
 adopțiune — desființare de: 1602.
 adulter: 3, 442, 461.
 afierosire = danie: 652.
 Afumați, sat jud. Dolj: 232.
 aga, vezi: Bibescu Ștefan, Brăiloiu Neculai, Filipescu Iancu, Florescu Gheorghe (Iordache), Greceanu Dimitrie, Lascăr Athanasie, Manu Costache, Manu Ion, Răsti Gheorghe, Silictar, Suleiman, Teodor, Valet Spiridon, Văcărescu Iorgu; agă, mare, vezi: Bălăceanu Constantin, Belu Alexandru-Alecu, Cantacuzino Matei, Filipescu Grigore,
 Agapie, Scarlat din București 251.
 Agapie postelnicul: 612.
 Agatanghel, egumen: vezi m-reă Mihai Vodă.
 Agia: 114, 261, 718; — judecata: 1554; vezi și București.
 Albeasca, moșie: 1522.
 Albeasca, moșie jud. Buzău: 1355, 2005.
 Albești, moșneni jud. Buzău: 1391.
 Albota de Jos, moșie jud. Romanat: 1137.
 Albu căpitanul, vezi Caplea jupineasa.
 Albu, moșie jud. Mehedinți: 412.
 Albuș, Ioniță și soția sa Ancuța: 1634.
 Aldeni moșneni, ce le zic și Dăscălești din jud. Buzău: 2019.
 Albești, moșneni de la Baia de Aramă: 1393.
 Alecu: 278, 994.
 Alecu, portarbașa: 1681.
 Alevra, Vasilichi: 1901.
 Alexandrescu hotarnicul: 934.
 Alexandrescu, Manolache polcovnicul: 138.
 Alexandrescu, Nicolae medelnicerul: 138, 764.
 Alexandrescu, Vasile de la Craiova: 1828.
 Alexandria, noul oraș din jud. Teleorman: 861, 2007, 2016.
 Alexandru slugerul și Maria logofeteasa, sora sa: 185.
 Alexandru Vodă (1628): 966.
 Alexe, moșnean de la Șchiopeni jud. Buzău: 2029.
 Alexeanu, Sevestia monahia, fosta soție a lui Cornescu Răducanu: 1458.
 Alexeni — boierii: 171.
 Alexen, moșie jud. Ialomița: 321, 761, 1006, 1155.
 Alexiu, Alexe din Argintoaia jud. Mehedinți: 1075.
 Alexiu, Anastase: 716.
 Alexiu, Ene cămărașul și soția sa Măricuța: 505.
 Algiu Grigore serdarul din București: 50, 508.
 Ali turcul — din Giurgiu: 170.
 Ali Mona turcul — din Lofcea: 118.
 Alimănești, sat jud. Olt: 1204.
 alșverişurile (ciștigurile) — cafenelei: 72; — contracturilor Brăilei: 96; — prăvăliei: 739; — circumii: 1323.
 Almăjanu, Costandin paharnicul: 788, vezi și Condurațu Elena și Simboteanu Catina.
 Almăju, sat jud. Dolj: 1054, 1078.
 Alșeh, Marcu: 548, 863.
 Altinoglu, Gheorghe Ion: 2046.
 Altintof: 868.
 Aluneanu, din Roșia jud. Gorj: 1389.

- Alunișu-schit: 701, 1122.
 Alunu, sat jud. Gorj: 1604.
 amanet — emanet (garanție materială: 19, 28, 119, 168, 172, 205, 235, 277, 288, 289, 308, 350, 355, 439, 440, 446, 478, 517, 548, 552, 589, 607, 629, 643, 646, 740, 754, 767, 812, 825, 894, 920, 927, 987.
 Amărăscu, Alecu de la Giorocu jud. Dolj: 2043.
 Amărăscu, Bălașa de la Giorocu jud. Dolj: 2043.
 Amărăscu, Costandin și soția sa Luxandra de la Argetoaia jud. Dolj: 2043.
 Amărăscu, Gheorghe de la Caracal: 1692, 1946.
 Amărăscu, Gheorghe de la Giorocu jud. Dolj: 2043.
 Amărăscu, Nicolae, tatăl Zincăi Lăcusteanu: 1088.
 Amărăști, hotar: 1357.
 Amărăști de Sus și de Jos, moșneni din jud. Romanți: 36, 78, 472, 1357, 1383.
 Amărăști, sat jud. Vilcea: 1207.
 Ambrozie, egumen la m-rea Sf. Ecaterina, vezi București.
 Amjulești, sat jud. Dolj: 232.
 Amzei — biserică, vezi București.
 Ana, — moștenitorii: 2089.
 Ane, fiica lui Cioacă Ion dascălul, soția lui Gavrilă: 1670.
 anafora — hotărîre judecătorească, — plăsmuită: 413.
 Anagnosti, D., sudit britanic: 790.
 Anagnosti, Gheorghe paharnicul: 882.
 analoghie-analogon = proporțional: 521, 542, 547, 560, 621, 809, 914, 935.
 Anenici, Vasile doctorul, supus cesaro-crăiesc: 252.
 Anastase al 3-lea logofăt: 1907.
 Anastase, calfa de dulgheri: 304, 750.
 Anastase polcovnicul: 141.
 Anastase țiganul: 1087.
 Anastase, arendașul Elencăi Brezoianu: 333.
 Anastasescu, Costache: 1351.
 Anastasia: 147.
 Anastasia de la Adrianopol: 554.
 Anastasia, cămărășoia, soția lui Gheorghe cămărășul: 1561.
 Anastasia monahia: 707.
 Anastasia văduva: 168.
 Anastasie, circ serdarul, tatăl Anei Ipătescu: 821.
 Anastasie hagiul, treti logofăt și Stan-
 oa, soția sa: 951, 980, 981, 1907.
 Anastasiu, Adam, sudit britanic: 1835.
 Anastasiu, Dumitru arendașul: 1915.
 Anastasiu, Ioan medelnicerul: 660.
 Anastasiu, Nicolae serdarul: 42, 1068.
 Anastasiu, Sotir: 1007.
 Ancuța, doamna: 702.
 Ancuța de la Ungurei jud. Olt: 1095.
 andipricon = garanție zestrală: 131, 140, 239, 258, 285, 428, 434, 560, 585, 641, 643, 726, 767, 1124, 1135, 1151, 1217.
 Andonache polcovnicul: 228.
 Andonescu, Ioan căpitanul din Buzău: 46.
 Andonescu serdarul: 504.
 Andonie, Ioan: 45.
 Andreescu, Costea din Craiova: 1979, vezi și Zamfir Anastasie.
 Andreescu, Ioniță din jud. Săcueni: 1853.
 Andreescu, Matei Gh., ginerele Soției: 152.
 Andrei din satul Fișcălia jud. Vilcea: 148.
 Andrei, fiul lui Andrei: 610.
 Andrei olarul: 474.
 Andrei slugerul: 1669.
 Andreovici, Marin Hagi: 824.
 Andriescu, Costache și Marghioala, soția sa: 1102.
 Andrițoiu Nicolae: 1552.
 Andronescu, Grigore serdarul: 586.
 Andronescu, Mihalache: 250, 886.
 angajament — călcare de: 221.
 Anghel: 908.
 Anghel căpitanul și soția sa Bălașa: 1274, 1299.
 Anghel, C., supus prusienesc: 498.
 Anghel, Dimitrie hagi, sudit cesaro-crăiesc: 322, 1089.
 Anghel, Dumitrache hagi: 1444.
 Anghel, Dumitru Gh.: 1308.
 Anghel, Gheorghe pitarul din Cîmpulung-Muscel: 1857, 1954.
 Anghel popa din Craiova: 2032.
 Anghelescu, Costandin pitarul: 780.
 Anghelescu, Teodor arendașul: 733.
 Angheli, Petre: 716.
 Angheli, Vasile pitarul din Cotești jud. R. Sărat și Zoia soția sa, născută Iarca: 1888.
 Anghelica văduva de la Coșoveni jud. Dolj: 1792.
 Angheliu, Nicolae: 342.
 Anghelovici, Costandin: 2082.
 Anica clucereasa: 55.
 Anica, soția lui Raicu: 1144.
 Anica văduva din Craiova: 1645.
 Anica vistihereasa: 1086.
 Aninoasa — m-re: 426.
 Anița preoteasa din Drăgoeni jud. Gorj: 1742.
 Antim — mahala vezi București.
 Anton preotul, martor mincinos, «să i se ia darul preoției»: 100.
 Anton al 2-lea vistiier: 185.
 Antonescu, Ștefan: 1229.

- Antonești — frați: 1229.
 Antonești, moșneni din jud. Buzău: 1688.
 Antonie, moșul: 241.
 Antoniu, Gheorghe din Caracal: 1935.
 Antoniu, Ioan: 118.
 Antoniu, Ioan de la Prigoria jud. Gorj: 1750.
 antreprenor — vezi Freivalt.
 anul — de jale (timpul cît femeia purta doliu după sotul său pentru care avea drept la o parte din averea mobilă a acestuia): 660.
 anulare de acte, neconforme legilor: 190.
 Apeleii sat din jud. Romanai: 1847.
 apostasiei — răscoală, — în vremea: 686, 951.
 apostai: 1233.
 Apostol: 550.
 Apostol, Costandin: 985.
 Apostol băcanul din Craiova: 461, Ecaterina, soția sa: 1196; Grigore, fiul său: 403, vezi și Bucureștenca Maria
 Apostol, Danil supus austriac: 929.
 Apostol diaconul și fiul său Coman, moșneni din Vîșina jud. Vîșca: 1530, 2013.
 Apostol, Nicolae: 389.
 Apostol pircălabul din Poenari: 839.
 Apostol polcovnicul: 530.
 Apostoleanu, Sinesie: 733.
 Apostolescu, Grigorie: 939, 1016.
 Aprodul, Toma țiganul din București și Stanca, soția sa: 1798.
 Arefeni, moșneni din plaiul Arefului jud. Argeș: 531.
 arendarea schitului: 499.
 arenda: 101, 113, 175, 193, 333, 362, 376, 394, 400, 475, 522, 583, 733, 754, 943, 949, 1006, 1071, 1076, 1113, 1132, 1157, 1267, 1289, 1406, 1420, 1461, 1465, 1537, 1544, 1566, 1582, 1594, 1809, 1931, 1943, 1990, 1998, 2014, 2016, 2023.
 arendă: 2018; — acareturilor: 852; — achitată: 536; — circiumă: 1561; — bălților: 141, 1024; — jir: 1860; — încasată: 48; — mori: 106, 542, 1561; — moșie: 13, 19, 36, 51, 82, 92, 97, 197, 213, 218, 358, 376, 409, 418, 491, 584, 587, 601, 609, 614, 629, 631, 656, 696, 703, 709, 744, 767, 768, 782, 784, 822, 834, 867, 872, 958, 960, 969, 971, 1000, 1004, 1006, 1012, 1013, 1071, 1076, 1093, 1113, 1118, 1201, 1259, 1267, 1282, 1311, 1349, 1351, 1367, 1397, 1406, 1418, 1429, 1430, 1452, 1465, 1515, 1567, 1568, 1580, 1593, 1599, 1605, 1650, 1706, 1724, 1751, 1843, 1858, 1870, 1873, 1880, 1882, 1884, 1897, 1910, 1915, 1928, 1941, 1951, 1966, 1971, 1980, 2007; — munților: 759; — pe 99 ani, neprevăzută în pravilă: 478; — tovarăș la: 82; — venitul: 515.
 arest — pentru cuvinte de necinste: 435.
 Argentoianu (Argintioianu), Cost. paharnicul: 960, 1406.
 Argentoianu, Grigore medelnicerul și Safta, soția sa: 327.
 Argeș, apă: 187, 683, 760, 822, 1411; — pod plutoir pe: 822; — Episcopie: 271, 872, 1136, 1824; — Ilarie episcopul: 73, 872; — Meletie conomul: 271; — Judecătoria: 974; — județ: 79, 478.
 Argetoiaia, sat jud. Dolj: 2043.
 Arghira văduva: 147.
 Arghiropol, M. nolache: 319, 751, 840, 890.
 Arghiropolu, Sevasta postelniceasa: 668, 976, 1150, 1349.
 argintar: 671, 1715.
 Argintoaia, moșie și sat jud. Mehedinți: 678, 1075.
 Argintoeni, boierii: 678.
 Argintoianu, Costandin medelnicerul: 1075.
 arhitectul onășului, vezi București.
 Arhiva Statului: 925.
 Aricescu, Vasile: 1669.
 Arion, Costache ginerele lui Grigore Drugănescu: 637; — serdar: 959.
 Arion, Iancu paharnicul: 554, 648, vezi și Dinu paharnicul.
 Arion, Iordache căminarul: 1583.
 Arion, Marghioala căminăreasa: 632.
 Arion, Petrache și Marioara soția sa: 216.
 armata — rusească: 736, 918, 1179; — împărătească: 951.
 armaș — vezi Zisu Ghiță; — armaș al doilea, vezi Bănică din Ploiești, Chintescu Nicolae, Socoteanu Barbu.
 Armășești, sat jud. Ialomița: 1412.
 Armeanu, Simion: 821.
 armeni — la... este interzisă înzestrarea fetelor la căsătoria lor: 841.
 Arnăuțeanu, Pancu: 685.
 Arnăuțu, Elena căpităneasa, fostă soția lui Vasiliu Panait: 530.
 Arnăuțu, Grigore: 530.
 Arnota m-re: 522.
 Aron, evreul: 68.
 Arsache, doctorul: 85.
 Arsenie, fiul Anei văduva din Vlădești jud. Mușcel: 726.
 Artanu, moșie pe apa Jiului: 413.
 Arțari, sat jud. Ialomița: 1834.
 Arvătești, sat jud. Mehedinți: 411.
 Arzoaia, moșie jud. Ilfov: 545.
 Asan, Grigore stolnicul: 1138.

Asan, Pirvu serdarul: 596; — paharnicul: 2084.
 Asprica, polcovniceasa din m.h. Schitu Măgureanu — București: 1756.
 Asprichi, Mihalache serdarul: 1252.
 Astriano: 714.
 Atanasie postelnicul: 821.
 Atanasiu, Dimitrie, supus elen: 1961.
 Atanasiu, Ecaterina: 1510.
 Atanasiu, Gavril: 1648.
 Atanasiu, Gheorghe arendașul: 1631.
 Atanasiu, Gheorghe — casa: 2074.

Atanasiu, Hristache zaraful: 774.
 Athanasiu, Vasile din Potmeltu jud. Mehedinți: 2012.
 Atena — Grecia: 956, 1768.
 Athanasiu, Mihai de la Craiova: 246.
 Avram, Anghel, sudit cesaro-crăiesc: 576.
 Avram, logofetelul și Anica, fosta sa soție: 103, 315.
 Avram, Moise: 1435.
 Avramidis, Silivestrache: 1637.
 Avrămescu, Costache postelnicul: 988, 1008.

B.

Bacaloglu, Elena: 902.
 Bacaloglu, Pantazi, supus k.k.: 349.
 Bacalolu, Nicolita: 1804.
 Bacalolu, Ivanca: 1804.
 Băciu, sat jud. Vlasca: 1815.
 Băcrața, Cominache (Comionache) și Zamfira, soția sa: 132.
 Badea, diaconul de la Crețești: 1638.
 Badea, Dumitru: 1117.
 Badea, fiul lui Lambru: 1273.
 Badea, Ioniță: 1251.
 Badea, logofetelul din Catalina jud. Vlasca: 1906.
 Badea, vătămanul din Vișoara jud. Romanați: 1727.
 Bagdat, Alexandru paharnicul și soția sa Păuna: 840, 1110, 1215, 1218, 1316, 1500.
 Bagdat, Pantazi pitarul: 2051.
 Baia, m-re: 1393; — Parthenie protosinghelul i egumenul m-rii: 1393.
 Baia de Aramă: 1051; — cu ocele: 575; — moșie: 1151, 1393; — tirg: 1393.
 Baicu, tovarăș la miere cu Zamfir precepețul: 366.
 bairactar (stegar): 811.
 Bala de Jos, sat jud. Mehedinți: 410, 942, 1101; vezi și Nistorești frați.
 Balaci, Toma din Căzănești jud. Mehedinți: 502.
 Balaciu de Sus și de Jos, jud. Iași: 1152.
 Balaciu, moșie jud. Teleorman: 631, 643.
 Balamuci, moșie și sat jud. Ilfov: 836, 905; — schitul: 836.
 Baldovin, Gheorghe slugerul din Cimpulung-Muşcel: 809, 1978; — pitarul: 2026.
 Baldovinești, moșneni din jud. Romanați: 266, 1980.
 Balicea, Manolache și Elenca, soția sa de la Văleni de Munte: 1926.
 Balicioaia, Illica postelnicul: 1514.
 Balomirești, moșie jud. Vlasca: 1872.

Balotă — hotarele lui: 465.
 Balotă, Matei postelnicul din Șuici jud. Argeș: 1985.
 Balotă, Ștefan cu Gherghina, fosta sa soție și Argh'ra, sora Gherghinei: 616.
 Balotescu, Sanda din Șuici jud. Argeș și nepoata sa Maria: 1676.
 Balotești, moșie jud. Ilfov: 884.
 Balta Albă, vezi Ghelicu și Perieți.
 Balta Albă, moșie jud. Brăila: 203.
 Balta Bistrețu: 1027.
 Balta Zaița: 1378.
 Bangration, Alexandra prințesa: 1451.
 ban, vezi: Băleanu Grigore, Brincoveanu Grigore, Crețulescu Costandin, Filipescu Alexandru, Filipescu C., Ghica Costache beizadea, Ghica Mihail, Ghica Scarlat, Goleșcu, Văcărescu Alecu, Văcărescu Barbu, Văcărescu Ianache, Văcărescu; — ban mare, vezi: Filipescu Gheorghe, Ghica Mihail.
 bani școalelor — plata: 111.
 banițe — de — vezi măsuri.
 Barboși, sat jud. Mehedinți: 1159.
 Barbovici, Chiriță: 1864.
 Barbovici, Nicu, căsătorit cu Oprea Blujdea de la Oblănița jud. Mehedinți: 1178.
 Barbu comisul: 934.
 Barbu, cumnatul Ioanei a dascălului Nicolae din Craiova: 665.
 Barbu, feciorul lui Cirstea: 521.
 Barbu, feciorul lui Dragu: 419.
 Barbu, m-re: 1355; — schit: 1280; vezi și Soleni.
 bariere, vezi București.
 baron — vezi Belu Constandin, Hristofor Sachelarie, Meitani.
 Baronschi, Antonie: 832, sindic: 807.
 Barot, Șarli (Charles) doctorul din Focșani jud. Râmnicu Sărat: 2018.
 Baroți, Zoia: 313.
 Baruț: 532.
 Baruț, Alecu: 317, 374, 401, 1798.

- Basarabescu, Luxandra: 1068.
 Basarabescu, Theodor: 696, 863, 929.
 Basarabia: 119, 278, 934; vezi și Curte Iani Diamandi.
 Bașcovu, moșie jud. Mehedinți: 1960.
 Batești, moșie: 1115.
 Batiu, moșie jud. Teleorman: 1025.
 Batoi, hotăr. jud. Mehedinți: 202; sat: 834.
 Bazaca, Athanasie: 244; Chiriachița, soția sa: 795.
 Bazaca, Costache: 1337.
 Băbăița, moșie: 1565; sat: 2009.
 Băbeanu, Alecu cămărarul și soția sa Amica: 520, 917, 1160.
 Băbeanu, Iancu: 1374.
 Băbeanu, Ion, moșnean din Cernădă: 1598.
 Băbeanu, Nicolae: 1374.
 Băbeanu, Pană boierul: 471; cluceșul: 598, 1655.
 Băbeanu, Radu: 1374.
 Băbeni, m-re jud. R. Sărat: 499; — schitul: 878, 1848, 1999; — Dosiței egumenul: 499, 878, 1848, 1999.
 Băbeni, moșie jud. Vlcea: 864, 1086, 1267, 1340.
 Băbeni, ce-i zice și Radila, moșie jud. Prahova: 39.
 băcan: 344, 366, 388, 449, 461, 687, 1260, 1708, 1714, 1806.
 Băcanu, Dumitru: 771.
 Băcanu, Stan și Maria, soția sa: 1196.
 băcănie: 86, 187, 741, 1132, 1351; — marfă de: 1708.
 Bădeni, moșneni din jud. Săcueni: 67.
 Bădeni, sat jud. Ialomița: 912.
 Bădești, sat jud. Teleorman: 1926.
 Băești, moșie, moșneni și sat din jud. Buzău: 1318, 2019.
 Băeșeni, moșie: 643.
 Băicuș, Ioan din satul Gârnița Ghelmețioara: 518.
 Băiești, moșneni și sat jud. Vlcea: 157, 393, 723.
 Băilești, sat jud. Dolj: 1396.
 băjenari la 1821: 918.
 Băjescu, șetrarul, soorul lui Hristache Pashal: 439.
 Băjescu, Hristache pitarul: 439, 939; — serdar: 1016.
 Băjescu, Pantazi: 965.
 Băjescu, Tița: 439.
 Băjescu, moșie jud. Mușcel: 175, 609, 1578.
 Bălaci, Stancu, Barbu din Lipovu jud. Dolj: 2014.
 Bălăui, Stancu, Barbu din Lipovu jud. Dolj: 2014.
 Bălăci, Tudor, Dincă din Lipovu jud. Dolj: 2014.
 Bălan, Barbu: 823.
 Bălan, Costandin: 823; — arendaș: 1594.
 Bălan, Dumitrache: 1981.
 Bălan, Dumitrașco de la Brabeți jud. Dolj: 961.
 Bălan, Gavrilă: 1981.
 Bălan, Gheorghe: 280; — sluger: 1074; pitar: 2058.
 Bălan, Găurcă: 823.
 Bălan, Ion popa: 823.
 Bălan, Matei popa: 207.
 Bălășa, sora Luxandrei Condinoia: 1765.
 Bălășa: 295; — Zaharia, d-n Slobozia, ginere: 1035.
 Bălășa, soția lui Dumitrache din R. Sărat: 85.
 Bălășa, ceașoica: 805; vezi și Ispir popa.
 Bălășa, țigancă: 1236.
 Bălășa, văduva din Ploști: 699.
 Bălăceanu, hatmanul: 877; — paharnic: 643.
 Bălăceanu, Costache Mihail serdarul: 1581.
 Bălăceanu, Constandin: 319; — fost mare hatman: 405, 581; — fost mare agă: 113, 290; — ban: 290, 581; — fost mare logofăt: 877.
 Bălăceanu, Iancu Atanasie: 1772.
 Bălăceanu, Ioan: 249; — pitar: 851, 2011.
 Bălăceanu, Luxandra păhărniceasa: 100, 446, 648, 1525, 2011; vezi și Bălăceanu Ion, pitarul.
 Bălăceanu, Manolache pitarul: 631, 646; praporgicul: 851.
 Bălăceanu, Maria clucereasa: 12.
 Bălăceanu, Petrache arendașul, fost al treilea logofăt: 1461; vezi și Dănciulescu Maricuța.
 Bălăceanu, Ștefan: 714, 801, 845, 850; — logofăt: 39, 346, 704; — judecător la Inaltul Divan: 444, 921, 831, 861, 940, 946, 987, 1252, 1283, 1287.
 Bălăceanu, Zmaranda: 186.
 Bălăceanu, Zoltă: 1176.
 Bălăceasca, Maria, soacra Zmarandei Bălțeanu: 1081.
 Bălăcescu, Anastase: 12.
 Bălăcescu, Bărbuceanu: 1081.
 Bălăcescu, Costandin: 75.
 Bălăcescu, Elena de la Barboși jud. Mehedinți: 1159.
 Bălăcescu, Ioan: 75.
 Bălăcescu, Mariuța: 1272.
 Bălăcescu, Mihalache: 1081.
 Bălăcescu, Petrache: 1461; vezi și Dănciulescu Ion.
 Bălăcescu, Uța: 1516.
 Bălăcescu, Zamfir logofătul și soția sa Vișa: 1236.
 Bălăcescu, sat jud. Gorj: 75; — moșie: 972.

- Bălăneasca, moșie jud. Rimnicu-Sărat: 1720.
- Bălcescu, Barbu pitaru', și soția sa Zinca: 304, 750, 1400.
- Bălcescu, Ioan de la Gârlești jud. Dolj: 1718.
- Bălcescu, moșie jud. Gorj: 575.
- Băleanu, Emanoil: 1679; — logofăt: 2081.
- Băleanu, Grigore banul: 40.
- Băleanu, Ion pitarul, nepotul Luxandrei Bălăceanu păhărniceasa: 1525.
- Băleanu, Manolache fost mare logofăt: 166, 1451.
- Băleanu, Maria: 315; — căminăreasa: 166.
- Băleanu, Nicolae: 2081; — clucer: 626.
- Băleanu, Petrache din Craiova: 1718.
- Băleanu, Sabina slugereasa: 123, 1046.
- Băleanu, slugerul: 487.
- Băleanu, Stanciu Barbu: 1532.
- Băleni, moșie jud. Teleorman: 1058.
- Băleni, moșneni jud. Mehedinți: 1101.
- Băleni, Motorăști, moșneni jud. Teleorman: 1058.
- Bălești, moșie jud. Vlaşca: 1115.
- Bălcești, moșneni de la Baia de Aramă: 1393.
- Băloiu, Ion: 717.
- Băloiu, pădure jud. Vilcea: 948.
- Băloiu, Ștefan diaconul: 717.
- Băloșani, moșie jud. Gorj: 1883.
- Bălșanu, Ioan polcovnicul: 620.
- Bălșanu, Manole și Tudorița, soția sa: 1288.
- Băltăcaci, moșie jud. Ilfov: 6.
- Băltăreț, Ioan: 846.
- Băltărețu, Ioan: 540, 1585, 1984.
- Bălțeanu, Costandin stolnicul, fost ispravnic de Gorj la 1821: 1992.
- Bălțeanu, Grigore medelnicerul: 208, 420, 1252.
- Bălțeanu, Grigore vâtaful: 1252.
- Bălțeanu, Luxandra: 1081.
- Bălțeanu, Zamfir medelnicerul: 477, 639.
- Bălteni, moșie: 1909.
- Bălteni, moșneni jud. Olt: 769.
- Bălteni, moșneni și sat jud. Gorj: 226, 766, 1966; vezi și Copăcești moșneni.
- Bălțați, moșie jud. Buzău: 991, 1135.
- Bălțați — Bălțăteni, moșneni și sat jud. Mehedinți: 936, 1158, 1231.
- Bălțați, moșie jud. R. Sărat: 1291.
- Bălțați, moșie și sat jud. Teleorman: 712, 879, 974, 1930, 1934; — vie: 1921.
- Bălțesti, moșneni jud. Mehedinți: 742.
- Bălți — călcate de turci, — slobozite: 141.
- Bălușesti, sat jud. Buzău: 701.
- Băluță, popa: 1677.
- Băluță, slugerul: 1114.
- Băncilă, Coman supus k.k.: 27.
- Bănciuleasca, vezi Ciorasca.
- Băneasa, moșie jud. Ilfov: 1461.
- Băneasa, moșie jud. Vlaşca: 744, 1023, 1327.
- Băneșteni, moșneni din jud. Prahova: 662.
- Bănești, moșie: 363.
- Bănești, ce- zice și Cîrlomănești, moșie jud. Prahova: 662.
- Bănică, al doilea armaș din Ploiești: 396.
- Bănică, fiul lui Sandu din Cîmpulung-Muşcel: 1948.
- Bănică, serdarul: 718, 852.
- Bănișoreanca, moșie jud. Mușcel, 1187.
- Bănuțescu, Costandin: 123, 1046.
- Bărganu, moșie jud. Ialomița: 69.
- Bărăgești-Scurți: 465.
- Bărăgești, moșie: 465.
- Bărănescu, moșul: 130.
- Bărăști, moșie, moșneni și părtași jud. Teleorman: 797, 1380.
- Bărbăteasca, moșie jud. Ilfov: 884.
- Bărbătescu, Gheorghe: 1836.
- Bărbătescu, Ion postelnicul: 1836.
- Bărbătescu, Sultana: 1117.
- Bărbătești, sat jud. Gorj: 492.
- Bărbătești, moșie jud. Romanati: 620.
- Bărbătești, moșie jud. Teleorman: 308.
- bărbier: 331, 903, 1643, 1652.
- Bărbieru, Enache: 735.
- Bărbonie, Barbu: 1991.
- Bărbonie, Dumitru: 1991.
- Bărbuleasa, Paraschiva din Tg. Rimnic jud. Rimnicu Sărat: 1869.
- Bărcănescu, Elena, fosta soție a lui Fălcoianu Iordache: 294.
- Bărcănescu, Ianache: 125.
- Bărcănescu, Ioan popa: 743.
- Bărcănescu, Marin popa, tată: 743.
- Bărcănești, moșie: 592.
- Bărcănești, moșie jud. Olt: 556.
- Bărdești, moșie jud. Teleorman: 1121.
- Bărzeanu, Mihai, soțul Zincăi Dobrițeanu: 1165.
- Băsești, moșie jud. Teleorman: 2023.
- Băsiol, moșneni jud. Mehedinți: 53.
- Bășeni, moșneni jud. Teleorman: 1020, 1145.
- bătăi și închisoare: 1042.
- bătaie la Agie: 261.
- Bătlanu, moșie jud. Ialomița: 1117.
- Bătrina, moșie în jud. Săcueni: 1558.
- Becar, Anastase, supus britanic: 1547.
- Becen, moșie: 1454.
- Becher, Costache: 119.
- Becheru, Andrei: 151.
- Behar, Apostol: 278.
- Beianu, Ene: 1028.
- Beilăcului, podul, vezi București.
- Beiu-chehaia: 1331.
- Beiu, moșie jud. Vlaşca: 1274, 1400.

- beizadea = fecior de domn, vezi:
Caragea Costache, Ghica Dimitrie,
Ghica Grigore, Ghica Scarlat, Ip-
silante, Suțu Grigore.
- Beliugatu, moșie jud. Ilfov: 921.
- Beldea, Ion popa: 565.
- Beldea, Manea de la Bonțești jud.
Râmnicu Sărat: 1791.
- Beldești, moșneni din jud. Râmnicu
Sărat: 163.
- Beleți, moșneni din jud. Mușcel: 1266.
- Beleuță, Nicolae și soția sa Ilina: 1735.
- Belihaș Fridrich, staroste de sudii: 1343.
- Belitoci, moșie jud. Teleorman: 482, 1377.
- Belivacă, Zoița Hristea: 1646.
- Beliveni, moșie jud. Gorj: 511, 613.
- Belu, Alexandru-Alecu, agă: 937, 1132, 1160, 1168, 1377, 2082.
- Belu, Coman: 46; — supus k.k., venit de la Brașov: 1577.
- Belu, Costache mare vistiier: 1176.
- Belu, Costandin-baronul: 289, 398, 484, 855.
- Belu, Gheorghe, supus k.k., venit de la Brașov: 46, 1577.
- Belu, Ioan, supus k.k., venit de la Brașov: 46, 1577.
- Belu, Stoica, supus k.k.: 46.
- Belu, Ștefan, tatăl lui Costache agă: 82; — mare logofăt: 195, 572, 627, 815, 855, 1176, 1559.
- Benevist, Iacob evreul din Craiova și soția sa Ora: 1959.
- Bengescu — familia: 190.
- Bengescu, Marghioala: 190, 656, 927, 940, 1142, 1586; vezi și Lenj Pavel.
- Bengescu, Maricuta: 1182.
- Bengescu, Stăncuța din Craiova: 1897.
- Bengescu, Titu clucerul: 1099, 1182; — serdar: 1650; — paharnic: 1838.
- Bengești, moșie: 1650.
- Bengești, moșie jud. Gorj: 656, 927, 940.
- Benghiogiu, Costache: 1367, 1368.
- Berbești, moșie: 756.
- Berbești sau Ulu, moșie jud. Roman: 1075.
- Berca, Dincă Răducanu: 1775.
- Berca, Mihai din Stroești jud. Gorj: 1775.
- Bercă, Nicolae: 94.
- Berceni, moșie: 92, 704.
- Berceni, moșie jud. Prahova: 23, 323.
- Bercescu, Vasile polcovnicul: 1344, 1366.
- Bercovici, Haita (Haica) din Bucu-
rești: 856.
- Bercovici, Haica teleoiaica: 1496.
- Bereasca — ești, moșie: 643, 752, 1525, 2011.
- Bereasca sau Slivina Nouă jud. Pra-
hova: 1772.
- Berechet, Răducanu: 727.
- Bereneanu: 1185.
- Berhă, Nicolae pitarul: 1886.
- Berindei, Barbu din jud. Olt: 438, 464.
- Berindei, Dumitrache, vărul lui Barbu
Berindei și cumnat cu Alecu Plo-
peanu: 464, 1749.
- Berindei, Ioan și soția sa Catinca: 1256, 1321.
- Berindei, Ion: 464.
- Berindei, Matei medelnicerul: 1923.
- Berindei, Mihalache: 1256, 1321.
- Berindei, Nicolae: 464, 1749.
- Berindei, Răducanu: 464.
- Berindoaica, hotar jud. Olt: 1638.
- Berivoesti, sat jud. Mușcel: 1962.
- Berlen, Ion Ferdinand din Craiova și
Cristina, soția sa: 1353.
- Berneanu, Dumitrache: 232, 1658; vezi
și Safta Grămescu.
- Bertești, moșie: 808.
- Bertești, moșie jud. Râmnicu Sărat: 203.
- Berizofschii, Coleschi Filistin, secre-
tar: 2075.
- besemendras = casă de închinăciune
la evrei: 264.
- Beștelei, Alecu praporcul: 1161.
- Beștelei, Apostol iuncărul: 1161.
- Beșteloaia, moșie jud. Dîmbovița: 653, 850.
- Beznești, moșneni, vezi Surdulești.
- Bibescu, Catinca: 721; — vorniceasa: 458, 558, 931, 1851, 1871.
- Bibescu, Dimitrie, fostul soț al Catin-
căi Bibescu: 558, 765; — vornic: 1718.
- Bibescu, Elenca: 765.
- Bibescu, Gheorghe-Dimitrie voevod —
casa lui: 1393.
- Bibescu, Gheorghe mare postelnic: 833;
— fost mare logofăt: 1939.
- Bibescu, Iancu postelnicul: 1167.
- Bibescu, Iorga logofătul: 967.
- Bibescu, Ștefan fost mare căminar: 194, 765; — agă: 907, 943, 953;
— logofăt: 1127, 1128, 1526; —
polcovnic: 1730; — din jud. Gorj: 2009.
- Bibesti, moșie: 1730.
- Bica, văduva de la Coșoven jud. Dolj: 1792.
- Bicești de Sus și de Jos, moșneni din
jud. Râmnicu Sărat: 1696, 1988.
- Bicu, Niță, moșnean din Valea Rea
jud. Mehedinți: 502.
- bigamie: 178.
- Bilciurescu, Ion: 1765.
- Bilciurescu, Uța: 1607.
- bir, vezi dări.
- birnici: 201.
- bis. Albă, vezi București.

- bis. Amzei mah., vezi București.
 bis. Colentina, vezi București.
 bis. Crețuleștilor, vezi București.
 bis. Domnească de la Curtea Veche, vezi București.
 bis. Dîntrozi, vezi București.
 bis. Ene, vezi București.
 bis. Maica Precista, vezi Craiova.
 bis. Sf. Gheorghe Vechi, vezi București.
 bis. Sf. Ilie, vezi Craiova.
 bis. Schei, vezi Brașov.
 bis. Sf. Troiță, vezi Craiova.
 bis. Sf. Vineri, vezi București.
 biserici — avere lăsată la: 498; — zidire de: 109.
 bisericile — n-au protimis la răscumpărare: 598.
 Bistrețu, moșie și sat jud. Dolj: 522, 692.
 Bistrița, moșie jud. Dolj: 1090.
 Bița (Biță), Costandin: 416, 1114.
 Bivolîța, sat jud. Teleorman: 982.
 Bîcu, moșie și sat jud. Ilfov: 138, 254, 275.
 Bîlcu: 636.
 Bîlta, sat jud. Gorj: 755.
 Bîra, Nicolae, moșnean de la Cernădă: 1598.
 Birca, moșie: 714.
 Birca, sat jud. Dolj: 682, 970.
 Bircoveni, moșneni din Buzduc jud. Romanați: 638.
 Bîrda, moșie jud. Mehedinți: 1745.
 Bîriani, moșneni din jud. Vlasca: 1201.
 Bîrlădeanu, Catinca: 904; vezi și Copcea Ionță.
 Birlogeanu, Rada, fata popii Dumitru din Pitești: 1296.
 Bîrsescu, Alexe postelnicul: 86.
 Bîrsescu, Anța: 86.
 Bîrsescu, casa: 1489.
 Bîrsescu, Manolache preporciul: 1061.
 Bîrsescu, Marghioala nevolnica: 1061.
 Bîrsescu, Petrache pitarul: 1061.
 Bîrsescu, Stăache din jud. Vilcea: 1061, 1903.
 Bîrsescu, Ștefan: 1061; — polcovnicul: 1005.
 Birza, moșie jud. Dolj: 958.
 Birza, moșie jud. Romanați: 1664.
 Bîsca, apa jud. Săcueni: 838.
 Bișceanu, Dimian de la Brăiești jud. Buzău: 1812.
 Bișcoveanu, Ionță pitarul: 1064, 1257.
 Bișcoveni, moșie jud. Teleorman: 1064.
 Bițcoveanu, Marghioala pităreasa: 1248.
 Bițcoveanu, Nicolae: 1768.
 Bițcovu, moșie jud. Vlasca: 1248.
 Blagodeasca, moșie jud. Ialomița: 1370.
 blănar: 904.
 Bleau, Ștefan din Craiova: 459.
 Blehan, Iacovache și soția sa Maria: 20.
 Blidarea, hotar, moșie: 212.
 E'idaru, Gheorghe: 1331.
 Blidaru, Matei: 1331.
 Blidea, Ion dîn satul Iași jud. Gorj: 1735.
 Blitori-Bîtori, moșie jud. Teleorman: 71, 308.
 Blujda, Oprea, vezi Barbovici Nicu.
 Blujdea, Dumitru de la Oblănița jud. Mehedinți: 1178.
 Blujdea, Ioan de la Oblănița jud. Mehedinți: 1178.
 Bobăiceanu, Grigore: 1188.
 Bobăița, sat jud. Mehedinți: 604.
 Bobe, Mhai: 16, 260; vezi și Marin luminărarul.
 Bobeică, Alexe din Bratîvoești jud. Argeș: 488.
 Bobeică, Radu din Bratîvoești jud. Argeș: 488.
 Bobicești, moșie și sat jud. Romanați: 1165, 1830.
 Bobinoala, Maria postelniceasa, fosta soție a lui Ion Scărădeanu: 263.
 Boboc, Radu cavaful: 324.
 Bobolea, ce-i zice și Zmărdești, jud. Dolj: 452, 1502.
 Bobonici, Stancu și Nicolae, ginerele său: 1298.
 Bobotează, Gheorghe: 1398.
 Bobu — dealul din jud. Gorj: 1183.
 Bodinești, moșneni din jud. Buzău: 1886.
 Boești, moșie: 465.
 bogasier — negustor de manufactură: 685, 994.
 Bogata, moșie: 872.
 Bogdăneilor — piatra, jud. Ialomița: 69.
 Bogoslovii — pietrele din jud. Argeș: 988.
 Bogză, Adam: 1015.
 Bohcea, Zinca Gh. de la Focșani: 1859.
 Boian, moșie jud. Dolj: 1521.
 boiangiu: 498, 617, 1725.
 Boiangiu, Ionță din Ploești: 498.
 Boiangiu, Mihai din Ploești: 498.
 Boicea, sat jud. Dolj: 692.
 Boicescu, Pătru: 1183.
 Boicești, moșie, vezi Colibași.
 boier — soție de: 176.
 boierie — de neam: 906; — titlul de: 64.
 boiernași — la fața locului: 115.
 Boișoara, moșie jud. Argeș: 690.
 Bojin, tufecibașa și soția sa Ecaterina: 344.
 Bolca, munte: 1739.
 Bold, Ilie: 420.
 Bold, Neagoe: 420.
 Bold, Stan Tănase: 420.
 Bold, Tănase Matei: 420.

- Boldescu, Gheorghe: 608.
 Boldești, moșie jud. Ialomița: 1160.
 Boldu, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 113.
 Bolintineanu, Atanasie: 585.
 Bolintineanu, Costandin: 585.
 Bolintineanu, Dinu polcovnicul: 611.
 Boltașu, Antonie de la Ocele Mari: 1987.
 Boltașu, Ion Ță: 1647.
 Boncăneshi, moșneni, vezi Negreni — moșneni: 1199.
 Boncănescu, Maria: 794.
 Boncănescu, Nicolae: 794.
 Bonciu, Gheorghe și soția sa Tița: 1267.
 Bonciu, Ilie din Rîmnicu Vilcea și soția sa Ecaterina: 1794.
 Bonciu, Manole serdarul: 1317.
 Bonciu, Tița polcovniceasa: 1098.
 Bonțuți, moșie și sat jud. Rîmnicu Sărat: 1791, 2083.
 Bora sau Macavei, moșie jud. Buzău: 926, 966, 1152.
 Borăneasca, Luxandra: 30.
 Borănescu, stoînicul: 1198.
 Borănescu, Alecu Dumitrache: 90.
 Borănescu, Catinca slugereasa: 406.
 Borănescu, Chiriachi: 506, 1498; vezi și Minculescu Mihai.
 Borănescu, Costand'n (Dincă) fost mare p'tar și Zîncă, soția sa din Rîmnicu Vilcea: 157, 1108; — căminar: 201, 1985.
 Borănescu, Dinu postelnicul din Borănești jud. Ialomița și Ilîncă, soția sa: 1854.
 Borănescu, Drăghici slugerul și soția sa Ecaterina: 90, 224, 346; vezi și Costache fost mare ceauș.
 Borănescu, Elena, vezi Sordani Elena.
 Borănescu, Grigore: 1315.
 Borănescu, Iancu: 1215.
 Borănescu, Maria slugereasa: 1126.
 Borănescu, Matei Drăghiceanu, fost căpitan de lefegii: 90.
 Borănescu, Mihaelache medelnicerul: 211.
 Borănescu, Safta, fostă soția lui Stărostescu Costache: 1591.
 Borănescu, Tița de la Rîmnicu Vilcea: 1761.
 Borănescu, Zamfir vistierul: 1112.
 Borănești, sat jud. Ialomița: 1854.
 Borăscu, moșie și sat jud. Gorj: 595, 674, 1060, 1682; vezi și Borosteni și Săvoi.
 Borășteni, moșneni jud. Gorj: 1505.
 Borcăneshi, moșneni jud. Buzău: 1162.
 Borcănoiu, Băluță serdarul: 384.
 Borcea, apă: 1247; — cîrnă pe apă: 213.
 Borcea, Dimitrie: 311.
 Borcea, Matei: 311.
 Borcea, Toma din Ploești și soția sa Zmaranda: 311.
 Borcescu, Gheorghe: 334.
 Borcescu, Lefter fost al 3-lea vistier: 314, 334, 801; — Gheorghe, vărul său: 314; — vistier: 115.
 Borcescu, Matache Lefter: 801.
 bordele — locuitor: i trăiau în: 65, 232.
 Bordei: 1018.
 Bordești, schit: 499.
 Bordușani Mici, moșie jud. Ialomița: 1265.
 Boroglu, Luxandra slugereasa: 1069.
 Boroh Haim, supus raia: 1687.
 Borontă, Toma din Căzănești jud. Mehedintzi: 502.
 Borosteni, moșneni din satul Borăscu jud. Gorj: 1060; vezi și Borășteni.
 Borozescu, hotarnicul: 1099.
 Borozescu, Nicolae Stoica postelnic: 495.
 Bortescăca, moșie jud. Ilfov: 836.
 Borujescu, Nicolae: 1209.
 Boșari, moșie: 22.
 Boșneagu, Hristea Ioan, supus k.k.: 271.
 Boșneagu, Ioan: 271.
 Boșteni, sat jud. Romanati: 1137.
 Boșteanu, Dumitru, ginerele lui Stălcu: 1183.
 Botea, Gheorghe: 197.
 Boteanu, Alexandru: 470.
 Boteanu, Barbu: 470.
 Boteanu, mah., vezi București.
 Boteanu, Mihaelache: 470.
 Botei, moșie jud. Mușcel: 1499.
 Botești, moșneni din Oltenia: 1836.
 botezare, vezi Focș doctorul.
 Botezatu, Gheorghe postelnicul: 1170.
 Boțoiu, vezi Urianu Ion.
 Boțulești, moșneni din Susița jud. Mehedintzi: 595, 674.
 Boțuleștilor — dealul din jud. Rîmnicu Sărat: 1791.
 Bou, Iorga și soția sa Anastasia: 999.
 Bou, Bălașa Iorga — fiică de suflet: 999.
 Bouru, Răducanu: 1183.
 Bozianu, Andrei logofătul: 589.
 Bozianu, Drăghici, polcovnicul: 949.
 Bozianu, Ghiță: 1270.
 Bozouhi, Zaharia și soția sa Maria: 972, 1151.
 Brabocanu, Cost. pitarul: 960.
 Brabova, sat jud. Mehedintzi: 2034.
 Braboveanu, pitarul de la Craiova: 1949.
 Braboveanu, Costandin: 563.
 Braboveanu, Ion postelnicul: 2034.
 Bradi, Samoil, nemeșul, asesor austriacesc: 200.
 Bragadiru, moșie: 1478, 1479.
 Bragadiru, moșie jud. Ilfov: 722, 835.

- Brădădiru, moșie jud. Teleorman: 572.
677.
- Bragă Dimitrachie și Ecaterina, soția sa. 830, 955.
- Brașoșuța, moșie jud. Dolj: 656.
- Braloșt Ța, moșie jud. Mehedinți: 1586.
- Braniștea, moșie jud. Mehedinți: 409.
- Branște, hotar: 1138.
- Brașov, oraș: 93, 168, 574, 859; — fuga la: 515; — refugiu la: 172; — ținutul: 773; — bis. Schei: 186.
- Brașoveanu, Mănu din Brașov: 1578.
- Brașoveanu, Pencea: 633.
- brașovenie — marfă de: 892.
- Bratcoiu, moșie: 731.
- Brătilovanu, Dumitru din Drăgoești de Jos jud. Mehedinți: 2044.
- Brativoești, sat jud. Argeș: 488.
- Bratu: 912.
- Bratu, vezi Poenari moșneni.
- Brațu, Zoia clucereasa: 64; — căminăreasa: 293, 703.
- Brădescu, Grigore din Craiova și soția sa Elena: 1730, 1877.
- Brădescu, Păuna postelniceasa: 1205.
- Brădescu, Tarsița: 1090, 1153.
- Brădet, sat jud. Mehedinți: 823.
- Brădiceanu, Matei și soția sa Tița: 480.
- Brădiceanu, Stoica din Mierea Birnicioi jud. Dolj: 1724.
- Brădiceni, sat jud. Gorj: 480, 755; vezi și Bîlta.
- Brăiești, sat jud. Buzău: 1358, 1812.
- Brăila — judecătoria: 1105, 1719; — oraș: 944, 945, 973, 1023, 1203; — comitetul orașului: 1686; — magazii stratul: 1134, 1686; — magazine la: 1686; — prăvălie: 1683; — veniturile: 96, 161.
- Brăiloaica, serdăreasa: 929; — logofeteasa: 1118.
- Brăiloiu, boierii: 660.
- Brăiloiu, Costache serdarul și soția sa Catinca: 1013, 1118, 1251, 1882, 1924; — paharnic: 1132.
- Brăiloiu, Costandin hatmanul, — casa: 673, 1838, 1855, 1864, 1933.
- Brăiloiu, Marghioala, căsătorită cu Fața Manolache paharnicul: 1950.
- Brăiloiu, medelnicerul (1752): 468.
- Brăiloiu, Neculai agă: 1861; — logofăt: 1231.
- Brăiloiu, serdarul: 1057.
- Brăiloiu, Păuța serdăreasa: 696, 863.
- Brăiloiu, Zmaranda logofeteasa din Craiova: 468, 660, 1251, 1685, 1698; — serdăreasa: 1057, 1182; — Ecaterina, nepoata sa, căsătorită cu baronul Budberg: 1566.
- Brănescu, Voica din jud. Prahova: 1400.
- Brănescu, Zaharia polcovnicul: 1400.
- Brănești, moșie jud. Argeș: 1629.
- Brănești, moșie jud. Ilfov: 921.
- Brănești, sat jud. Gorj: 1081.
- Brănești, moșie jud. Mehedinți: 1263.
- Brănești, moșnenii din jud. Săcueni: 1558.
- Brânștari, moșie: 581.
- Brănișteanu, Costandin: 1860.
- Brătășanu, boierii: 693; — frații: 1058, 1240.
- Brătășanu: 430.
- Brătășanu, Alecu: 8, 122.
- Brătășanu, Alexandru parucicul și Efrosina, sora sa: 785.
- Brătășanu, Costandin: 693.
- Brătășanu, Elena din Caracal: 1890.
- Brătășanu, Luxandra Iordache: 693.
- Brătășanu, Nicolae Carnet: 8, 122, 785.
- Brătășanu, Scarlat și soția sa Maria: 8, 122, 172, 288, 785.
- Brătășanu, Sultana: 785.
- Brătășanu, Zinca: 785.
- Brătescu, Mihailache de la Tîrgoviște: 237.
- Brătianu, Nicolae pitarul: 1881.
- Brătianu, moșneni ce le zic și Șopârlești din jud. Vlașca: 528.
- Breasta, moșie jud. Dolj: 989.
- Breaza, moșie: 255.
- Breaza, moșie jud. Dolj: 1336.
- Breaza, moșie jud. Prahova: 1540, 1543, 1571.
- Erebeniu de Mijloc, jud. Mehedinți, moșie, moșneni și sat: 575, 1393.
- Brebina, moșie jud. Mehedinți: 643.
- Brebu, hotar jud. Vlașca: 483.
- Brecescu, Ilie pitarul: 1467.
- Breslașu, Ioniță Marin de la Păroși jud. Argeș: 493.
- Breslașu, Irimia Marin de la Păroși jud. Argeș: 493.
- bresle, vezi București și Pojogi.
- Brenița, moșie jud. Mehedinți: 1860.
- Brezoaia, moșie jud. Ilfov: 512, 861.
- Brezoaia, moșie jud. Dimbovița: 580, 1453, 1706.
- Brezoaia, moșie jud. Ilfov: 512, 861.
- Brezoianca, moșie jud. Ilfov: 836, sau Crețuleasca: 1527.
- Brezoianca, — crîngul jud. Ialomița: 1006.
- Brezoianu: 516.
- Brezoianu — mah., vezi București.
- Brezoianu, Costandin: 165.
- Brezoianu, Elena medelnicereasa: 171, 333, 514, 655, 761, 857.
- Brezoianu, Ion medelnicerul: 165.
- Briba, moșie jud. Vlașca: 358.
- Brînceni, moșie: 855.
- Brîncoveanu, — casa: 169, 1384; — Țiganii casei: 509.
- Brîncoveanu, Costandin vv. — hrîso-vul lui: 961; — ocolnica lui: 573; — stînjenu lui: 1023.

Brîncoveanu, Grigore banul: 34, 266, 289, 376.
 Brîncoveanu, Manolache vornicul: 470.
 Brîncoveanu, Safta băneasa: 266, 470, 1980.
 Brîncoveanu, Zoe Grigore, doamna: 1200.
 Brîncovini, m-re: 1194, 1239.
 Brîndușa — mahala, vezi Craiova.
 Broscari, sat jud. Mehedinți: 303, 1338.
 Broșteanu: 563, 568.
 Broșteanu, Alecu: 568, 1124, 1263, 1932.
 Broșteanu, Iordache cafegiul: 598.
 Broșteanu, Elena: 1124.
 Broșteanu, Zamfirache: 568, 1124, 1519, 1932.
 Broșteneasca, moșie: 30.
 Broșteni — mahala, vezi București.
 Broșteni, sat jud. Mehedinți: 1963.
 Broșteni sat jud. Vlașca: 1173.
 Broșteni, moșie jud. Iași: 621, 1503.
 brutar: 178, 497, 740, 1678; vezi și București.
 Brutaru, Costache Dumitru: 497.
 Brutaru, Dumitru și soția sa Zoița: 497.
 brutărie: 144; vezi și Ciorogirla.
 Bruzu,, Gheorghe: 13, 1419.
 Bubatu, Ioan: 490.
 Bubo'ea (Zmîrdiștețu): 1508.
 Bubuchi, Constantin doctorul, supus rusesc: 1322.
 bucate — gropi de: 1764.
 Bucov, moșie: 40, 105, 1990.
 Bucov, moșie jud. Săcueni: 1541; — mori la: 542.
 Bucovu, moșie jud. Ilfov: 1951.
 Bucovățu — mănăstire: 984.
 Bucșăneasca, moșie jud. Ilfov: 275.
 Bucșănescu, Costandin stolnicul: 84.
 Bucșănescu, Gheorghe medelnicerul și soția sa Antița: 239.
 Bucșănescu, Gheorghe Gh.: 239.
 Bucșănescu, Iancu: 2085.
 Bucșănescu, Luxandra: 430.
 Bucșănescu, Maria stolniceasa: 271.
 Bucșănescu, State clucerul: 683; vezi și Tigveanu Ecaterina.
 Bucureșteanca, Maria, fostă soția lui Apostol băcanul din Craiova: 461.
 București — oraș: 24, 119, 178, 221, 283, 420, 449, 552, 860, 894, 1138, 1363, 1555; — agia: 445; — arhitectul orașului: 449; — bariere: 445; — bresle: — butariilor: 221, 283; — evreiască: 264; — isnaful butarilor: 283, 691; — isnaful circimarilor: 691; — drumul mare al: 897; — drumul la Craiova: 1728; — hanul și via de la marginea: 131; — Hanul lui Șerban

Vodă: 846, 1585, 1984; — Podul Belicului: 244, 1473, 1989; — prăvălii pe: 1441; — Calea Mogoșoaiei: 547; — Podul: 273, 643, 903, 1457; — isprăvnicatul: 144, 662; — judecătoria Comercială din: 134, 221, 222, 591, 728, 850, 892, 894, 1708; — biserici: Albă, 516; Colentina — prefacere la: 431, 652; Crețulescu, Ioanichie Stratonichias năstavnicul: 514, 886; — Dintrozi: 547; Domnească de la Curtea Veche, Luca eclesiarhul: 513; Enei: 1117; Sf. Gheorghe Vechi: 665; Sf. Vineri: 1796; Mihai epitropul: 225, 1155; Șelari epitropia: 1460; — trahalele: Antim: 285; Biserica Amzei: 903; Boteanu: 891; Brezoianu: 643; Broșteni: 560, 602; Cișmeaua Mavrogheni: 337; Curtea Veche: 28, 513, 594; Dobrotesei: 352; Fintina Boului: 516, 2013; Foișor — mori în: 1545; Gorgani: 347; — reparația podului: 859; Iancului: 1806; Liveada Gospod.: 344, 1714; Lipescani: 883; Lucaci: 626; Manea Brutaru: 1798; Mihai Vodă: 1556; O'ari: 1592; Olteni: 251; Popa Dirvaș: 516, 1448; Popa Rusu: 174; Puțu Spătarului: 524; Radu-Vodă: 622; Răzvan — pivnița din: 264; Scaunelor: 799; Sf. Ecaterina: 868; Sf. Ioan Nou: 795; Sf. Vineri: 1595; Sîrbească: 16; Staicului: 533; Șelari — prăvălie în: 1435; Tîrchiilești: 533; Vergului: 702; — mănăstiri: Colțea: 213, 1136; Cotroceni: 286, 619, 733, 810, 919, 938, 1187, 1190, 1306, 1575, 2088; Ioșif egumenul: 619; Teofan egumenul: 810; — clăcaș: 337; — epitropia: 1898, vezi și obligațiile și drepturile clăcașilor; Sf. Ecaterina: 454, 868, 1767; Ambrozie egumenul: 868; Sf. Gheorghe Nou: 12, 278, 324, 340, 503, 761, 849, 1023, 1190, 1327; Gavril Agheorghiu arhimandritul: 340, 503, 1444, 1600; — prăvălie pe locul: 24, 28, 273, 503, 730, 783, 799, 821, 849, 883, 903, 1438, 1467, 1546, 1554, 1585, 1984; — bolta de la: 278; Greci sau Hanu Greci: 135, 1166, Grigorie egumenul: 99, 135; Sf. Ioan Nou: 71. Ierotei egumenul: 187; Sf. Ioan Vechi, fost egumen 1370; Mărcuța: 151, Edes's arh'ereul și năstavnicul, Pahomie protosinghel; — epitropul: 151; Mihai Vodă: 244, 795, 1421, Teodosie egumenul: 244, I'arion egumenul, Agatanghel, fost egumen: 1568; — cafeneaua: 244; Sf. Pantelimon:

- 129; Radu Vodă: 4. 106, 352, 680, 1152, 1244, 1545, Grigorie egumenul: 143; Sf. Sava: 40; Săndar: 1274, 1285, Gherasim arhimandritul: 1378; Sf. Spiridon Nou: 228, 427, Iosif arhimandritul de la: 229; Văcărești: 69, 267, 483, 842, 926, 1280, 1355; Zlătari: 541, 1027, Policarp egumenul: 541; — spitale: Colțea: 213, 1136, 1265, 1401, 1880; Pantelimon: 129, 1350, 1401, 1402, 1622, 1940; — Țîrguri: — de Afară: 730; — Cucului: 849, 1546; scaun de carne pe Dimbovița: 1989.
- Budărești, sat jud. Mehedinț: 911.
- Budberg (Burberi), Antonovici Gustav baronul: 1556; — Ecaterina baronessa de: 784, 1582.
- Budeasa, moșie jud. Mușcel: 683.
- Budești, moșie: 2080.
- Budești sau Mozăcești, moșie jud. Teleorman: 1514.
- Budești, sat și moșie jud. Vilcea: 474, 1086.
- Budieni, jud. Gorj: 1332.
- Budișteanu, Grigore: 1282.
- Budișteanu, Ioan medelnicerul: 84; — clucerul: 1401, 1402.
- Budoiu, moșie jud. Vilcea: 157, 383.
- Budulan, Marin: 1147.
- Bueț Simion: 390.
- buhurdagiu = păstrător de sigiliu, vezi Iancu buhurdagiul.
- Bulăscă, moșie jud. Ialomița: 1734.
- Buicești, moșneni din jud. Gorj: 287, 1183.
- Buclîoglu, Artin: 357, 642.
- Buclîoglu, Mogirdici din Moldova, comsul: 566.
- Buclîu, Chircor: 642.
- Buiculescu, Ioan din Mărgineni: 1641.
- Buiculescu, Mihai de la Mărgineni: 1641.
- Buiculoglu, Asadur Mogirdici: 642.
- Buiculoglu, Avedic: 357.
- Buiculoglu, Carabet: 642.
- Buiculoglu, Hardin Sarchez: 357, 642.
- Buiculoglu, Mardiros: 642.
- Bujă, Nicolae de la Craiova, ginerele Bălășei: 145, 241, 242, 405.
- Bujoreanu comisul: 187.
- Bujoreanu, Alecu medelnicerul: 478.
- Bujoreanu, Catinca, sora lui Alecu Greceanu: 653.
- Bujoreanu, Costache din jud. Teleorman: 1663.
- Bujoreanu, Ștefan căminar și Luxandra (Luxița) soția sa, născută Grădișteanu: 310, 500, 861, 1923; vezi și Grădișteanu Luxița visticie reasa.
- Bulbuceni, sat jud. Dolj: 1908.
- bulgari — familii de: 65.
- buluchbașa (bulibașă): 70, 710; — de ursari: 158.
- bumbăcar: 345, 1563.
- Bumbești, sat jud. Gorj: 1986.
- Bumbuești, sat jud. Argeș: 690.
- bună-credință: 10.
- Bunescu, Petre, Stancu și Barbu vărul său: 489.
- Bunești, moșneni din jud. Teleorman: 797.
- Burcă, Costandin postelnicele din Rușii de Vede: 1823.
- Burchi, Costandin clucerul: 720, 1115; — sluger: 1003.
- Burcu, Maria: 123, 1046.
- Burdeanu, Ion arendașul: 621.
- Burdeanu, Ioniță: 333.
- Burducea, Barbu: 1589.
- Burdușani, moșie jud. Ialomița: 1247, 1275, 1515.
- Burdușanii Mari, moșie jud. Ialomița: 1941.
- Burdușani: Mici, moșie jud. Ialomița: 1465.
- Burdușanu, Dinu: 614.
- Burileanu, Anica visticie reasa: 1407.
- Burileanu, Costandin hotarnicul: 502.
- Burileanu, Petre, al doilea logofăt: 202.
- Burileanu, Ștefan judecător la Judecătoria Mehedinți: 674.
- Burlan, Dima: 2083.
- Burlan, Hera: 2083.
- Burlan, Iacov: 2083.
- Burlani, moșneni din jud. Gorj: 477.
- Burleni, moșneni de la Negoști jud. Gorj: 210.
- Burlani, moșneni din jud. Râmnicu Sărat: 163.
- Burnaz, Andrei: 895.
- Burnaz, Ioan și Teodora soția sa: 17.
- Burnaz, Luxandra: 1186.
- Burnaz, Ruxandra: 1393.
- Burnazu, moșie jud. Buzău: 991, 1135.
- Bursucu, Matei: 1842.
- Burtea, Ghiță din Dumbrăvița jud. Mehedinți: 1386.
- Burtea, Radu Ghiță din Dumbrăvița jud. Mehedinți: 1386.
- Burzii — cîmpul, jud. Argeș: 1366.
- Busen, moșneni din jud. Mehedinți: 1029.
- Bustea, Ioniță: 1854.
- Busuiceanu, Răducanu: 219; — hotarnic: 1147.
- butari, vezi București și circiumi.
- Butculescu, Costache pitarul: 1354, 1926.
- Butculescu, Maria, serdăreasa din Rușii de Vede: 335, 336, 1628.
- Butculescu, Marin serdarul: 162, 712, 879, 974, 1025, 1158, 1227, 1234, 1923.

Butculescu, Nicolae paharnicul: 1354, 1514.
 Buteasca de Jos, moșie jud. Vlașca: 1513.
 Butiana, moșie jud. Gorj: 226, 766.
 Butimanu, moșie jud. Dîmbovița: 368; vezi și clăcași.
 butoaie — de zahăr: 309.
 Butoescu, Ioan: 610.
 Butoești, sat jud. Mehedinți: 610, 1928.
 Butoi, Costandin căpitanul: 610.
 Butoi, Dumitrache Dinu d.n Butoești jud. Mehedinți: 1928.
 Butoi, Gheorghe Dinu din Butoești jud. Mehedinți: 1928.
 Butoi, Ioniță: 818, 1928.
 Butoi, Maria Ilincă: 818.
 Buță, Ion: 1602.
 Buță, Vasile Ion, fiu de suflet din Grecești jud. Mehedinți: 1602.
 buți — cu vin: 58, 62, 435, 691.
 Buză, Enache: 1382.

Buzău, apă: 623, 1177; — episcopia: 94, 402, 1110, 1122, 1131, 1307, 1456, 1909; — l'arion episcopul: 94, 402; — episcop de la: 809; — judecător: 926, 1139, 1358, 1408, 1599; — județ: 870, 1119, 1120, 1177, 1320, 1408, 1484; — plaiul despre: 874; — oraș: 1004, 1318.
 Buteasca, moșie jud. Vlașca 1906.
 Buzduc, vezi Brîncoveni.
 Buzescu, Costandin căminarul, tatăl Elenei Darvari și Aristiței Grădișteanu: 1621.
 Buzescu, Ecaterina căminăreasa: 756, 993, 2002.
 Buzescu, Elena, soția lui Mihalache Darvari: 756.
 Buzesți, moșie și moșneni din jud. Gorj: 1042.
 Buzoiănu, Catîncă: 160, 382.

C.

Cacalețeanu, Catîncă căpităneasa: 894.
 Cacaleți, hotar: 186.
 Cacaleți, moșie jud. Buzău: 1523, 1957, 1983.
 Cacaleți, sat jud. Dolj: 894.
 Cacaleți, moșie jud. Ialomița: 978.
 Cacaleți, moșie jud. Teleorman: 454.
 Cacaleți, sat jud. Vlașca: 1965.
 Căcip, serdăreasa: 626.
 Căcova, moșie jud. Vlașca: 1872.
 cadîna, vezi Vasile popa din Zgăa.
 cafenea: 72.
 cafegiu: 549, 841, 1416.
 caimacami — boierii: 413.
 Calafat, moșie jud. Mehedinți: 1325.
 caldarim — facerea unui: 586; — plătă: 899.
 caldarimgiu: 586.
 Calea, Hristea băcanul: 1708.
 Calea din Miezi: 966.
 calească: 870.
 Calendaru-Calonduru, Panait dascălul: 515, 1226.
 calfă de dulgher: 344, 1459.
 Călfonglu, Anton Ciuchi: 1367, 1368.
 Calimah voevod: 277.
 Călinic, arhicleul: 887; vezi și Cernica, m-re.
 Calofirești, moșie, vezi Țigănești.
 Caloian, Iancu: 265.
 Caloian, Nicolae medelnicerul: 1484.
 Caloian, Stanciu: 210, 477.
 Calopăru, sat jud. Gorj: 1214.
 Calotescu, Istrate: 295.
 calpacciabașă (șeful fabricanților de căciuli) — vezi Mihai.

Caluda, Zamfirache din Cerneți: 854, 1871, 1896; polcovnic: 1149.
 Calvian: 153; — moșul: 477.
 Calvian, Dumitrache: 265.
 canoeane — bisericesti: 198.
 Cantacuzino, Costache, mare postelnic: 709; — mare logofăt: 737, 1024, 1488, 1831.
 Cantacuzino, Costandin serdarul: 124; — vornic de poliție 335.
 Cantacuzino, Ioan polcovnicul: 1239.
 Cantacuzino, Iordache: 39.
 Cantacuzino, Matei, fost mare agă: 91, 394.
 Cantacuzino, Nicolae, general-maior, cneaz: 1239.
 Cantacuzino, Ștefan vv., întărire: 1027.
 Cantora mănăstirilor: 137.
 Canuș, Procopie, supus k.k.: 407.
 Capeleanu, Gheorghe serdarul: 1005; — ceauș: 1098.
 Capeleanu, Iordache pitarul: 1489.
 capital — tovărășie la: 50, 664.
 capitații — tabele de: 1396.
 Caplea, jupineasa lui Albu căpitanul: 488.
 capucehaie — la Silistra: 680; — cartea: 1018.
 Carabelea, Gheorghe Gh.: 451.
 Carabelea, Iancu, proim buhurdașul: 1176; vezi și Iancu buhurdașul.
 Carabetoiu, Catîncă din Romanesti jud. Gorj: 1895.
 Carabulozia, Lucosandra soțărăsea: 1450.

Caracal — oraș: 183, 893, 1099, 1171, 1209, 1240, 1272, 1317, 1384, 1396; — prăvălie la: 1372.

Caracaș, Constantin doctorul: 402; vezi și Odobescu Ion.

Caracostea, Gheorghe: 280, 769, 1074, 1652.

Caracostea, Hristodor: 1074.

Carada, paharnicul: 690, 1144; — pictar: 1085.

Caragea, Gheorghe vv.: 381 921; — hrisovul lui: 201, 273; — pîtacul lui: 917; — pravla lui: 1287; — din vremea lui: 84.

Caragea, Ioan vv.: 235, 273, 739; — hărăzire: 516; — hotărîre: 106, 116, 433, 560, 637, 846, 961, 976, 978; — întărire: 151, 231, 523, 638, 1029; vezi și Suțu Mihai vv.

Caragea, Costache belzadea: 466.

Caragea, Nicolae vv. — încredințare: 623.

Caragea, Ralu, domnița: 273, 516.

Caragic, Zinca pităreasa din Craiova: 1883.

Caramanliu, Zoița păhărniceasa: 655.

Caramanliu, Costandin: 1447.

Caramzulea, Ioan din Cerneți: 518.

Caramzulea, Zamfirache: 1896.

Caranicola, fratele lui Gheorghiu Diamandi și Nița, soția sa: 462; vezi și Dumitru croitorul.

Carapan, Suzana Zisu: 625.

Carapan, Elena Zisu: 625.

Carapan, Suzana Zisu: 625.

Carapan, Zisu, sudit rusesc: 68, 625, 640, 802, 803; — casa: 548.

Carapancea, Toma: 1007.

caraulei — clădirea: 547.

Caraula, moșie jud. Mehedinți: 673.

Cariadis, Efstatie pitarul de la Scurtești, jud. Buzău: 2042.

Carisnopol, Dumitrache, vechilul casei Nanilor: 1072.

Carianopol, Hristodor: 645, 660, 776, 1453, 1632, 1685, 1698, 1722; — episcopul casei Nanilor: 668.

Cariboglu, Costache: 1796.

Cariboglu, Grigore, consilier cavalier: 350.

Cariboglu, Ioan D., supus rusesc: 177, 225, 1224.

Carila, Ecaterina Naum: 508.

Carila, Naum de la Tesalonic și Ecaterina soția sa: 50.

Carimu, Ștefan: 882.

Carmovici, Simion Andreiovici, cinovnicul consuliului rusesc: 225.

Carol, doctor din Cerneți: 1080.

Carol, inginer: 905.

Carp monahul, vezi Cernica.

Carpin, hotar jud. Mehedinți: 2034.

carte bisericească — de despărțenie — de divorț: 606.

carte de blestem: 27, 35, 59, 74, 75, 88, 93, 96, 108, 127, 139, 145, 148, 150, 152, 157, 160, 163, 167, 185, 210, 212, 228, 232, 237, 242, 246, 268, 284, 290, 292, 300, 301, 305, 315, 318, 323, 353, 363, 365, 377, *390, 393, 394, 431, 470, 477, 484, 506, 511, 528, 531, 568, 579, 581, 584, 587, 588, 593, 613, 627, 649, 673, 688, 696, 699, 704, 713, 736, 741, 761, 781, 789, 817, 819, 831, 835, 839, 844, 867, 870, 871, 879, 884, 896, 897, 898, 901, 912, 918, 929, 942, 943, 944, 951, 953, 965, 968, 969, 974, 986, 990, 991, 995, 1006, 1009, 1015, 1019, 1020, 1023, 1024, 1028, 1031, 1035, 1036, 1037, 1042, 1056, 1057, 1059, 1060, 1062, 1063, 1064, 1066, 1067, 1073, 1076, 1091, 1096, 1107, 1115, 1160, 1177, 1190, 1199, 1202, 1204, 1230, 1231, 1238, 1241, 1243, 1247, 1262, 1285, 1291, 1305, 1306, 1307, 1325, 1328, 1339, 1352, 1355, 1359, 1370, 1375, 1377, 1378, 1384, 1387, 1397, 1399, 1402, 1408, 1927.

Cartești, moșneni jud. Mehedinți: 885.

Casa Făcătoare de Bine: 37.

Casa Podurilor: 62.

Casa Poștelor — venitul: 640.

Casița, sugereasa: 199.

Casova, moșie: 932.

Cătacaz, Nicolae serdarul, ce-i zice și Papa Gheorghiu: 1971.

Catalina, sat jud. Vlaşca: 1906.

catane: 232.

Catargioaica, clucersasa, mama Anastasiei Ghica: 574.

Catargiu: 840; — clucer: 751.

Catargiu, Baibu: 119, 403, 574, 1515; — divictarul, fiul Tarsiței Văcărescu: 737; paharnic: 877, 1941, 2005; — clucer: 1247, 1285, 1522.

Catargiu, Ștefan paharnicul: 119, 574.

Catargiu, Tița păhărniceasa: 235.

catahrisis — nelegal: 494, 652, 656.

catastihul — tovarășiei: 455.

Catichi, vornic: 203.

Catinca: 1114.

cavafi — cismari: 324, 1600, 1682.

Cazacu, Gheorghe arendașul: 141.

Cazacu, Nicola hagi: 498.

cazan: 2045; — chiria: 112; — proștul: 609; — țevile: 369; — de rașchiu: 427.

Cazan, Răciu Petre din Giurgiu: 1762.

Căcărezeni, moșneni din jud. Teleorman: 1058.

Căciulătești, hotar și moșneni din jud. Dolj: 651.

- Căiata, moșie jud. Rimnicu Sărat: 566.
 călăraș — pentru țișanii casei Brîncoveanu: 509.
 călărași: 427.
 Călărași, moșie jud. Iași: 213; — oraș: 906, 1197, 1264.
 Călărășanu, Stan popa: 1833.
 Călărășeni, moșneni din jud. Vlaşca: 1875.
 Călărești, moșie jud. Vlaşca: 1084.
 Călăreștilor — valea: 1084.
 călcarea de moșie n-are paragrafie: 241, 623.
 Căldărești, moșie jud. Buzău: 870, 1452.
 Căldărușani, m-re: 1040, 1223; moșie jud. Ilfov: 836, 905, 1223; — părțile: 996.
 Căldărușă, Costache: 1744.
 Călimănești, moșie jud. Râmnicu Sărat: 623, 1426.
 Călimănești, moșie jud. Vilcea: 1884.
 Călin cofetarul: 600.
 Călin, fiul Cirstinei: 147.
 Călinescu, Dinu medelnicerul: 124.
 Călinescu, Grigore clucerul: 65.
 Călinescu, Marița parucița: 886.
 Călinescu, Niță: 125, 442, 1443, 1657.
 Călinescu, Zmaranda clucereasa: 1236.
 Călinești, moșie jud. Prahova: 124.
 Călmățui — ceaiul poștei: 952.
 Călnău, moșie: 1454.
 Căltuna, moșie: 1767.
 Călugărei, sat jud. Mehedinți: 1949.
 Călugăreni, moșie și sat jud. Vlaşca: 290, 581.
 Călugărescu, Stan: 1405.
 Călugăru, sat jud. Vlaşca: 1201.
 Căluu m-re: 571, 995, 1091, 1289, 1309; — Tarășie egumenul (1836): 1610; — epitropia: 1821.
 Căluțoiu, Neculae: 997.
 Cămară domnească: 29.
 cămănaritului — în slujba: 114.
 Cămărășescu, Costache medelnicerul: 1354.
 Cămărășescu, Elisabeta din Craiova, fosta soție a lui Rafailă Sterie din București: 1614.
 Cămărășescu, Maria din Craiova: 1624.
 căminar — vezi: Arion Iordache, Borănescu Costandin, Bujoreanu Ștefan, Buzescu Costandin, Darvari Mihalache, Filipescu Dimitrie, Fokiano Sava, Iane, Moshu Ștefan, Ogrițeanu Ștefan, Oțetelișanu Ion, Pavel, Răști Gheorghe, Sihleanu Iancu, Solomon, Stoianescu, Stoianescu Scarlat, Șerbănescu Gheorghe, Văcărescu Alecu, Vlădoanu Costandin, Voinescu, Vasilache; — căminar mare, vezi: Bibescu Ștefan, Dedulescu Iordache, Dumitriu Polizache, Manu Costandin, Mavrodoglu Ioan, Moshu Ștefan, Văcărescu Iorgu.
 Cămineasca, moșie jud. Ilfov: 1580.
 Cămineasca, moșie jud. Vlaşca: 1429.
 Cănișești, moșneni din jud. Gorj: 1293.
 Cănuță, paharnicul: 655.
 Căpățînă, Stancu, feciorul lui Stanciu Zivet: 1335.
 căpitan — de dorobanți: 1250.
 Căpăescu, Nicolae: 724.
 Căplescu, Spiridon: 724.
 Căpotești, moșie jud. Brăila: 203.
 Căpraru, Ioniță din Plopeni jud. Săcueni: 465.
 Căpraru, Voica preoteasa: 465.
 Căpraru, Anița: 465.
 Căpraru, Bica: 465.
 Căpraru, Sultana: 465.
 Căpraru, Zinca Ioniță: 465.
 Căpreanu, Costandin protopop: 477, 1883.
 Căpreanu, Ion postelnicul: 1398.
 Căpreni, moșie și moșneni din jud. Dolj: 1194; — sat: 200, 430.
 Căprioareșca, moșie jud. Râmnicu Sărat: 1291.
 Căprioaru: 70.
 Cărămidești, moșie: 861.
 Căraivan, Radu: 1175.
 Căramizi — facere de: 55.
 Cărbunești, moșie și moșneni din jud. Gorj: 636.
 Cărbuneștilor, hotar: 1286.
 Cărpenișani, moșneni din jud. Gorj: 1303.
 Cărpenișanu, Diamandi slugerul: 967.
 Cărpenișanu, Ion: 216.
 cărtuie: 60.
 căsătorie pe mărturii false: 178.
 Cășcioarele, m-re: 1275; — Melatie egumenul: 1818.
 Cășcioarele, moșie: 1565.
 Cătuneanca, moșie jud. Teleorman: 1831.
 Cătuneanu, Caloian șetrarul: 1454.
 Cătuneanu, Gheorghe fost ceauș: 1454.
 Cătuneanu, Ion stolnicul: 368, 545, 579, 1089; — fost mare stolnic: 767, 1454.
 Cătuneanu, parucicul, fiul lui Ion Cătuneanu: 767.
 Cătuneanu, Luxandra: 579.
 Cătuneasca, moșie jud. Râmnicu Sărat: 1365.
 Cătunu, moșie: 819.
 Cătunu, moșie jud. Dimbovița: 368, 767.
 Cătunu, moșie jud. Ialomița: 1172.
 Cătunu de Sus și de Jos, moșii și sat jud. Mehedinți: 127, 487, 570, 597.
 Cățetu, moșie jud. Vilcea: 1518, 1519.
 căvâfiile noi: 1467; — tovărășia: 140.

Căzănescu, Costache Filip din jud. Vilcea: 1903.
 Căzănescu, Eufrosina: 87.
 Căzănescu, Filip vistierul din jud. Vilcea: 1903.
 Căzănescu, Marghioala Filip din jud. Vilcea: 1903.
 Căzănescu, Matache Filip din jud. Vilcea: 1903.
 Căzănești, moșie: 1489.
 Căzănești, moșie jud. Ilfov: 890.
 Căzănești, moșie, moșneni și sat jud. Mehedinți: 502, 1085; vezi și Ciurșani.
 Căzănești, moșie jud. Vilcea: 98, 1161, 1931.
 Ceaciroglu: 919.
 Ceaciroglu, Costandin: 286.
 Ceaciroglu, Costea: 19.
 Ceaciroglu, Ene: 19.
 Ceaciroglu, Gheorghe: 19.
 Ceaciroglu, Costandin Ene: 286.
 Ceaciroglu, Gheorghe Costandin: 286.
 Ceaciru < oglu >, Radu și Zmaranda, soția sa: 503.
 Cealicu Ivancea: 685, 994.
 ceaprazar: 612.
 Cearingu, moșie jud. Mehedinți: 1660.
 ceaiul poștei (locul unde pășteau caii de schimb), vezi Călmățu.
 ceata boierească, vezi Chiojdeni, moșneni.
 Ceatrafil, Gheorghe Hristea: 1892, 1893.
 ceauș, vezi: Capeleanu Gheorghe, Cătușeanu Gheorghe, Chirculescu Hristache, Gheorghe, Hirciog Bucur, Ianache Istrate, Nedelea, Prislopan Ioan, Sima; — ceauș mare de aprozi; vezi: Costache, Măcescu Răducanu; — ceauș de Spătărie, vezi: Costandin.
 Cecănel, moșie jud. Râmnicu Sărat: 320, 1026.
 Cegani, moșie și moșneni din jud. Ialomița: 1247, 2036; — sat: 1197, 1264.
 Celăreanu, Neagoe hagi și soția sa Dumitrana: 2040.
 Ceplea, moșie jud. Gorj: 568, 2047.
 Cepleanu, Cănuț: 2047; vezi și Golumbeanu Păuna.
 Cepleanu, Gheorghe: 568.
 Cepleanu, Marica: 568.
 Cepleanu, Zmaranda Costandin: 568.
 Cepoiu, Ion Costandin: 997.
 Cepturari, moșie jud. Olt: 649.
 Cerbulești, moșneni jud. Mehedinți: 1062.
 cercătura oieritului — oilor în jud. Săcuieni, Prahova, Buzău și Râmnicu Sărat: 359, 387, 1683.
 cercei — cu diamant: 205, 288.
 cercei și cruce — amanetate: 296.

cercetare bisericăscă — în d'vorț: 224.
 Cerchez, paharnicul: 1035.
 Cerchez, Costache căpitanul: 921.
 Cerchez, Eufrosina păhărniceasa: 1276.
 Cerchez, Ioniță medelnicerul: 708.
 Cerchez, Pantelimon căpitanul: 921.
 Cerchez, Teodor: 1036, 1464.
 Cerchez, Tudorache Ioniță: 708.
 Cereșu, moșie jud. Vilcea: 968.
 Cerna — apă: 1031.
 Cerna — apă jud. Vilcea: 404, 1430; — pădure: 948; — plasă: 1689.
 Cernaia (Cerneia), sat jud. Mehedinți: 1302, 1619.
 Cernădia, moșie și sat jud. Gorj: 775, 827, 1183, 1433, 1598; vezi și Udrești.
 Cernăianu, Dimitrie: 1302.
 Cernăianu, Zoița: 1302.
 Cernătescu: 563.
 Cernătescu, Dimitrie: 1884.
 Cernătescu, Ion pitar: 1520; vezi și Stolojan Zinca.
 Cernătescu, Micu: 1790.
 Cernăzeanu, Dumitru: 1183.
 Cernăzeanu, Ion popa: 1183.
 Cernea, fratele lui Stan și Nedelea, nepotul Cernei: 31.
 Cerneți, jud. Mehedinți: 202, 379, 518, 682, 854, 1080, 1090, 1129, 1149, 1153, 1178, 1194, 1268, 1298, 1346, 1373, 1407, 1660, 1691, 1725, 1745, 1896; — prăvălie: 1725; — rotar: 1493; vezi și Fintinele Cernețului.
 Cernica, m-re: 155, 185, 730; — Calinic starețul: 730; — arhimandritul Cernicanu: 739; — Carp monahul: 2036.
 Cervenita, moșie jud. Mehedinți: 1085.
 cesaro-crăiesc (k.k.) — ținutul de dincolo de Carpați: 661.
 Cetatea, moșie jud. Mehedinți: 325.
 Cetatea, sat jud. Teleorman: 992.
 Chefalov, Mihail secretar de gubernie: 552.
 Chehaia — pașă: 1573.
 Chehaiaua, Alexandru din jud. Prahova: 1623.
 Cheia, sat jud. Vilcea: 786, 1048.
 Cheile — baia jud. Vlașca: 1754.
 Cheleș, Chiru Toma din București, fost contracțiu al domeniului Giurgiu: 1754.
 cherhanale: 19.
 Chesat, Costandin: 1277.
 Chesatina, Marghioala din Focșani jud. Râmnicu Sărat: 2018.
 chezaș: 7, 18, 72, 78, 192, 222, 411, 440, 586.
 chezășie: 114, 508, 649, 845.
 Chibarov, Gavriil Anastasiu din Craiova: 1771.

- Chiliaș, Enache și soția sa Arghira: 1229.
- Chilieni, moșie jud. Râmnicu Sărat: 1378.
- Chilișoiu, Dumitrache Cost.: 589.
- Chinești, moșneni din Craiova: 731.
- Chintescu, Anastase arendașul: 522.
- Chintescu, Chiriac pitarul: 1386.
- Chintescu, Costandina: 1828.
- Chintescu, Marin: 1235; — pitar: 1073.
- Chintescu, Nicolae fost al 2-lea armaș: 98, 149.
- Chintescu, Pantelimon și fiica sa Anastasia: 1662.
- Chintescu, Sofia, fiica lui Antonie Scordilă din Craiova și Luxandra cu Safta, fiicele ei: 682.
- Chintescu, Zoița pităreasa: 1292, 1330.
- Chințești, moșie jud. Romanați: 1662.
- Chiojdeni, moșneni, numiți și ceata boierească din jud. Săcueni: 874.
- Chiovici, Radu și soția sa Gheorghita: 964.
- Chipa: Costandin: 1919; — neguțător din Craiova: 1959.
- Chira, Barbu din Craiova: 1715.
- Chiran — circiuma de la: 1168.
- Chirața: 217.
- Chiriac — casa: 835; — clucerul: 363.
- Chircea, fratele Mitanei, soția lui David: 1264.
- Chircea, fratele Mitranei din Cegani: 1197.
- Chircor, cavaful: 140.
- Chirculescu, Hristache ceașu: 1135.
- Chirculescu, Mihael polcovnicul din jud. Buzău: 2015.
- Chiril, arhimandritul: 1444.
- Chirițescu, Ioan paharnicul: 1138.
- Chirițescu, Nicolae serdarul: 1501.
- Chirițoiaia, moșie jud. Romanați: 1779.
- Chiropolu, Nicolae: 328.
- Chiru, Nicolae: 619.
- Chiru, Toma: 859, 1198.
- Chisiloiu, Istrate Manole: 451.
- Chișinău-Chișinov — oraș: 1. 650, 947.
- Chitezescu, Apostol: 457.
- Chitezescu, Crăciun: 457.
- Chitila, moșie jud. Ilfov: 804.
- Chiteșcu, Ioan: 247.
- Chiteșcu, Iordache și Marghioala, fiica sa: 247.
- Chiteșcu, Nicolae și Elena, soția sa: 184.
- Chiteșcu, Efrosina Nicolae: 184.
- Chiteșcu, Zmaranda: 247.
- Chiț'mia, Nicolae din Vidimirești: 1633.
- Chițoiu, Bănică: 1071, 1816.
- Chițescani, sat jud. Brăila: 96.
- Chiva diaconeasa din Negrești jud. Mușcel și Dinu, fiul său: 578.
- Chivorc, armeanul, cafegiul și Machea, soția sa: 841.
- Chivu, ful lui Lambru: 1273.
- Ciaciru, Radu rachierul și soția sa Smaranda: 503, 1438.
- Cica, Diamandi medelnicerul: 101, 342.
- Ciclovita, moșie jud. Mehedinți: 1021.
- Cilibii, jud. Gorj: 766.
- Cimbrowschi, Ecaterina: 765, 1128; vezi și Țimbrowschina.
- Cincă din Almăju: 1078; — Matei, fiul său: 1054.
- Cincilești, moșneni din jud. Gorj: 1228.
- Cinovnic — orînduitul: 515.
- Cioacă, Ion Dascălu: 1636, 1670.
- Cioara, sat jud. Teleorman: 1024.
- Ciobani, moșie jud. Teleorman: 1055.
- Ciobanogli — frații: 322, 559.
- Ciobanoglu, Ion, supus k.k.: 418, 491.
- Ciobanoglu, Nicolae, supus k.k.: 418, 491.
- Ciobonea, Nicolae și soția sa Stina: 1729.
- Ciocadea, moșie: 1008.
- Ciocan, Teodor și Zamfira, soția sa: 360.
- Ciocănel, Ion și soția sa Maria de la Greblești, jud. Mehedinți: 2034.
- Ciocănele, moșie jud. Mușcel: 1499.
- Ciocănești, moșie jud. Ilfov: 6, 300.
- Ciocănești, sat jud. Mușcel: 987.
- Ciocănești, moșie jud. Romanați: 301, 696, 929, 1605.
- Ciocăzeanu, Gheorghe Apostol cu ce-tații săi: 988, 1008.
- Ciocea, hotarul: 740.
- Ciochină, Matei din Velești jud. Dolj: 2030.
- Ciocirdia, D. căpitanul: 1140.
- Ciocirlan, Nicolae medelnicerul: 622.
- Ciocirlan, Elena medelnicereasa: 622.
- Ciocota, Drăgoi: 2044.
- Ciocota, Ioniță: 2044.
- Cioflan, Costandin Manolache: 1189.
- Cioflan, Mihalache Zamfirache: 1077, 1189.
- Ciolacoglu, Costandin: 156.
- Ciolacu, So'omon, supus prusian din Brăila: 1719.
- Ciolcan, Nicolae Vasile din Băbăița jud. Gorj: 2009.
- Cionțești, moșneni din jud. Gorj: 1286.
- Ciopăsoiu, Dumitrana maioreasa: 1268.
- Copi, Radu din Brativoești jud. Argeș: 488.
- Ciorăcianu, Iorga: 1055.
- Ciorăcianu, Stan diaconul: 1055.
- Cioran, Ioan medelnicerul din jud. Dâmbovița: 1637.
- Cioranca, numită și Hătcărău, moșie jud. Prahova: 514, 857.
- Ciorani, moșie: 1224.
- Cioranu, serdar, «cilenul» Judecătoriei Gorj: 1096.
- Ciorasca-Bânciuleasca, moșie jud. Ialomița: 1504.
- Ciorăscu, Albu Ion: 1720.

- Ciorăști, moșie jud. R. Sărat: 61, 831.
 Ciorogeanu, Păuna polcovniceasa: 120.
 Ciorindeasca, moșie, vezi Vulpești.
 Cioroboreni, moșie jud. Mehedinți: 854, 1149, 1871.
 Ciorogelu, apa: 120.
 Ciorogirla, moșie jud. Ilfov: 254; — brutărie la: 86.
 Ciorogirleanu, Barbu slugerul: 1703.
 Ciorogirleanu, Sultana Barbu: 1703.
 Cioroiu, moșie, vezi Hărăburi.
 Cioroiu, moșie jud. Ialomița: 120.
 Ciotirlești, moșneni din Căzănești, jud. Mehedinți: 1085.
 Ciotirlești, moșneni din Valea Rea jud. Mehedinți: 502.
 Ciovirnice, Nicolae: 742.
 Ciovirnice, Stan: 742.
 Ciovirnișani, moșie jud. Mehedinți: 1776.
 Ciovirnicești, moșneni din jud. Mehedintzi: 742.
 cirapiul (vinzător de ciorapi): 345.
 Cireșanu, Niță: 1123.
 Cireșanu, Elena: 1123.
 Cireșani, moșneni din jud. Săcueni: 706.
 Cireșani, moșneni din jud. Vilcea: 968.
 cirtă, vezi măsură.
 Cislădia: 827.
 Cișmeaua Mavrogheni, maha'la vezi București.
 Cișmegiu, Caracostea și soția sa Maria: 615.
 Cițileanu, Nae: 1185.
 Ciubucescu, Nicolae din jud. Mușcel: 387, 987, 2060.
 Ciucă, Ion: 1178.
 Ciucă, Neagoe: 1335.
 Ciucă, Teodoru Iane: 1760.
 Ciucești, moșie și moșneni din jud. Olt: 2059.
 Ciuchi, Anton din Slobozia jud. Gorj: 1966.
 Ciuchi, Zoița din Slobozia jud. Gorj: 1966.
 Ciuflea, Gheorghe polcovnicul: 1706.
 Ciulna, Tatu: 1358.
 Ciulnița, moșie jud. Ialomița: 1314, 1858.
 ciună — mort de: 85.
 Clumești, moșie: 1507.
 Clumești, moșie jud. Dolj: 452, 749.
 Ciupagea, Dinu și soția sa Stanca: 1620.
 Ciupagea, Iordache: 278, 510; — fost al 3-lea logofăt: 104, 845; — logofăt: 349, 585.
 Ciupagea, Mihalache slugerul: 1101.
 Ciupelnița, moșie: 89.
 Ciupelnițeanu, Costache vătaful și soția sa Ralița: 89.
 Ciupelnițeanu, Marghioala serdăreasa: 1555.
 Ciupelnițeanu, Maria: 89.
 Ciupelnițeanu, Matei serdarul, soțul Marghioalei: 89, 1555.
 Ciurpereni, hotar jud. Gorj: 419, 1604, 1852.
 Ciurari, sat jud. Dolj: 1398.
 Cășani, moșneni din Căzănești jud. Mehedinți: 1085.
 Ciuta, moșie jud. Gorj: 423.
 Ciutacu, Dinu: 1072.
 Ciutești, moșneni din jud. Gorj: 423.
 cizmar: 391, 1780, 1853.
 Ciineasca, moșie. ce ține și Crăsani: 1244.
 Ciineasca, moșie jud. Dolj: 1056.
 Cînelui — valea, jud. Teleorman: 38.
 Cîneni, schelă: 551.
 Cînești, hotar jud. Romanati: 292.
 Cilcești de Jos, moșneni din jud. Mehedinți: 1753.
 Cîlnăului, apa: 192.
 Cîlnicu de Jos, sat jud. Gorj: 1911.
 Cîlniștea, apă jud. Vlașca: 581, 1084.
 Cîmpeni, moșie: 1980.
 Cîmpășt — cetași: 1331.
 Cîmpina, moșie: 739.
 Cîmpina, moșie jud. Romanati: 266.
 Cîmpineni — boierii: 302.
 Cîmpineanu, stănicul: 1307.
 Cîmpineanu, Costandin fost mare vornic: 43.
 Cîmpineanu, Iancu maiorul miliției pămintest: 302; — polcovnic: 582, 1140.
 Cîmpineanu, Ion colonelul (polcovnic): 534, 652, 1012, 1047, 1140.
 Cîmpulung, oraș jud. Mușcel: 50, 189, 763, 794, 986, 1161, 1343, 1410, 1552, 1752, 1857; — maghișcatul: 383; — mure: 1087; — a Franciscanilor: 5, 1343; — Iosif egumenul: 5; — biserica și moara: 5, 537; — moșie: 383; — moșneni: 383; — ocolnică: 383.
 Cîmpul Mare, moșie dincoace de Olt, 688.
 Cîmpul Mișelilor, jud. Mușcel. lângă Cîmpulung: 986.
 Cîndescu, moșul de la Surpați: 130.
 Cîndești, moșie: 43.
 Cîndești, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 751; — sat: 1230.
 Cîndești, moșie și moșneni jud. Buzău: 435, 971, 1133.
 Cîndești, moșneni jud. Mușcel: 1163.
 circ serdar. vezi Anastasie.
 Cîrceanu, Elena: 1106, 1151.
 Cîrcii — dealul: 1034.
 Cîrciu, Enache: 1380.
 cîrciumă: 66, 187, 271, 549, 571, 587, 645, 741, 833, 879, 1149, 1168, 1323, 1561, 1575, 1978; — ciștigul: 1132; — folcsul: 101; — pagubă: 138; — tăiată: 1092, 1154; — vad de:

- 782, 897, 1945; — venit: 814.
1117, 1168.
cîrcumar: 296, 607, 1469, 1714, 1758, 1764.
Cîrcumla domnească, moșie jud. Dimbovița: 768.
cîrcumarilor — isnaful: 691.
Cîrcoteni, moșneni din Stănești jud. Vilcea: 731.
cîrjali: 620.
Cîrjanovschi, Ștefan titularnic sovetic: 187, 254, 256, 1496.
Cîrjău, Ioniță din Pavătu jud. Mehedinți: 1777.
Cîrjoiu, Păuna, sora lui Răducanu-Ploșoreanu: 1002.
Cîrlige: moșie și sat jud. Rîmnicu Sărat: 582, 1012, 2036.
Cîrligi, sat jud. Gorj: 1733, 1782.
Cîrligii, moșie jud. Mehedinți: 972.
Cîrlomănești, moșie: 1131.
Cîrlomănești, moșie jud. Buzău: 662.
Cîrlomănești, moșie, vezi Bănești jud. Prahova.
Cîrlova, Dimitrie: 992.
Cîrlova, Lefter: 701.
Cîrlovești, moșneni din jud. Buzău: 815.
Cîrna, sat jud. Dolj: 692.
cîrnă — pe apă, vezi Borcea.
Cîrstea: 1042.
Cîrstea, Dinu: 1148.
Cîrstea, Ștefan: 1148.
Cîrstina, văduva, Maria și Safta, fiicele ei: 505.
Cîrstoi, moșneni din jud. Argeș: 698.
Cîrstoiu, Mihai Tănase, moșnean din Cilcești de Jos jud. Mehedinți: 1753.
Cîrstovoști: 792.
Cîrteanu, Șerban: 1312.
Cîrtojeni, moșie jud. Vlașca: 984.
ciștiurle (termecule de plată a dărilor) scutelnicilor: 205.
clăcași: 488, 544, 611, 659, 879, 937, 1132, 1168; — caselor de: 441; — pe moșia Butimanu: 368; vezi și București, m-reă Cotroceni și Ocnița jud. Dimbovița.
clăcă: 145, 274, 400, 427, 488, 662, 755, 776, 782, 1168, 1317; — rămășța: 821; — plătită în bani: 645; — supărare de: 1809.
Cladoveanu, Ion — casa lui: 2073.
Cleacă, Dumitru al popii Sandu Costandin din Valea Mănăstirii jud. Mehedinți: 1937.
Cleculești, moșneni din satul Valea Mănăstirii jud. Mehedinți: 1937.
Clejănei, vezi Letca, moșie.
Clineanca, moșie jud. Ifov: 804.
Clineanca, moșie jud. Mehedinți: 487.
Clineanu, parucicul: 1092.
Clineanu, Anica R., fostă soție a lui Costache Filib: 24, 606.
Clineanu, Costache: 152.
Clineanu, Costache Răducanu și soția sa Maria: 24, 725, 875.
Clineanu, Iosif: 1154.
Clineanu, Răducanu stoicnicul: 24, 378, 725; — fost mare stolnic: 152, 193; — clucer: 839, 875, 891.
Clineeni, moșie: 1572.
Clociți, sat jud. Buzău: 1139.
Clococovul, moșie jud. Olt: 1354.
Cloșani, moșneni din jud. Mehedinți: 390.
Cloșcă, Teodorache paharnicul: 205.
clucer, vezi: Băbeanu Pană, Băleanu Nicolae, Bengescu Titu, Bucșănescu State, Budișteanu Ioan, Burchi Constantin, Catargiu, Catargiu Barbu, Călinescu Grigore, Chiriac, Chinceanu Răducanu, Corbeanu, Costea, Coțofanu, Coțofeanu Gheorghe, Coțescu D. mitrie, Dedulescu Anastasie, Dinu, Fălcoianu Dimitrie, Floru Ioan, Glogoveanu Costandin, Gorneanu, Ghica, Grădișteanu Grigore, Grădișteanu Ioan (Iancu), Greceanu Ion, Lahovari Ion, Lahovari Manolache, Merișanu, Moshu Ștefan, Niță Săndulache, Obedeianu Grigore, Ogrezeanu Eftimie, Otetelișanu Costandin, Otetelișanu Dinu, Paraschivescu Toma, Pardalos Nicolae, Prisiceanu Barbu, Răseanu Eftimie, Roset Ioan, Samurcaș Alexandru, Săulescu Preda, Slătineanu Dimitrie, Stanciu, Tăutu Grigore, Șerbănescu Ion, Ștefănescu Costache, Topiceanu, Urdăreanu Gheorghe, Urdăreanu Scarlat, Vîngali Alexandru, Zătreanu Costandin; — clucer mare, vezi: Eftimie, Trăseana Nicolae, Vlădoianu Ion, Voinescu Ioan; — clucer de arie, vezi: Săndulache Ioan, Sărățeanu Dimitrie, Velescu Gheorghe.
club = clubul — domniței Ralu Caragea: 273.
Coadă, Matache logofătul: 346.
Coca, sat jud. Buzău: 437.
Cocaia, Stan: 210.
Cocenoiu, Dumitru cojocarul: 1372.
Coccești, moșneni din jud. Săcueni: 212.
Cochinești, moșneni: 1058.
Coconeia, Costandin polcovnicul: 1971.
Cocora, moșie jud. Ialomița: 1751.
Cocorăscu, Ioan: 525.
Cocorăscu, vornicul: 627.
Cocorăști, vie din: 233.
Cocorova, moșie jud. Dolj: 1865.
Cocoroveni, moșneni din jud. Dolj: 1865.
Cocoș, sat jud. Dimbovița: 544, 946.

- Coen evreul: 172.
Coeni, moșie jud. Ilfov: 88, 667, 760.
cofetar: 600, 675.
cofetărie — tovărășie de: 1806.
Cojani, moșie jud. Gorj: 476.
cojocar: 179, 608, 906, 1372 1667; —
subțire: 1799; — cojocărie: 1616.
Cojocaru, Anastase: 1119, 1120.
Cojocaru, Costandin: 1783.
Cojocaru, Dumitru: 440 1197, 1264.
Cojocaru, Maria din Zimnicea: 1820.
Cojocaru, Ștefan Mihai: 507.
Cojocăreanca, moșie: 839.
Cojocăreanu, Iancu: 236.
Cojocăreanu, Ion și soția sa Sultana:
236.
Cojocăreanu, Safta: 236.
Cojocăreni — locul de la: 24.
Cojocești, moșneni din jud. Buzău:
1139.
Colac — circuma de la: 1168.
Colacu, moșie jud. Dolj: 472.
Colceac, serdarul: 69.
Colceag sau Stănești, moșie jud. Pra-
hova: 340.
Colceag, hotarnicul: 747.
Colceag, Marghioaia căminăreasa:
1465.
Colceag — Colceachina, Marghioala:
614, 1265, 1275, 1565.
Colceag, Matei paharnicul: 1504.
Colentina, biserica, vezi București.
Colentina, moșie și sat jud. Ilfov: 652,
675.
Colerghie, Iacov arhimandritul: 954.
Colfescu, Ana serdăreasa: 814.
Colfescu, Grigore: 536, 555.
Colfescu, Iordache: 516.
Colibași-Boicești, moșie: 678.
Colmaier Franț: 439, 939; — doctor,
supus k.k.: 654.
Coltești, moșie: 70.
Colțea, m-re, vezi București.
Colțea, spital, vezi București.
Colțeni, moșneni: 838.
Colțești, moșneni din jud. Gorj: 1286.
Colțișor, codru de moșie la Comăne-
ca jud. Romanai: 1333.
Colțu, moșie: 336.
Coman, din satul: Vișana jud. Vlaşca:
887.
Coman, Ion Tudorică: 771.
Coman, Tudorică: 771.
Comana, sat jud. Olt: 1087.
Comanca, sat jud. Romanai: 256,
1333; vezi și Colțișor.
Comarnic, moșie jud. Prahova: 833.
Comăneanu, Alexandru logofătul:
1242; — casa: 1915.
Comăneanu, Ion: 1528.
Comăneanu, Sultana: 516.
Comănești, moșie jud. Râmnicu Sărat:
111.
Comănești, moșie jud. Teleorman: 308.
Combotei, Caluda: 913.
comis, vezi: Bujoreanu Barbu, Crețu-
lescu Manolache, Dimache, Grădiș-
teanu Ioan (Iancu), Hristea; —
comis, mare, vezi: Crețulescu Co-
standin, Crețulescu Emanoil, Gră-
dișteanu Ioan (Iancu), Racoviță,
Costache, Slătineanu Costache.
Comisia Consultativă: 81, 142, 166, 214,
1549, 1552, 1553, 1555, 1558, 1561,
1562, 1573.
Comisia orașului Severin: 1356.
comisioner: 309.
Comisanca, moșie jud. Teleorman: 38.
Comitetul Divanului Țării Romî-
nești: 846; Comitetul Filarmonic:
550; Comitetul orașului Brăila:
1686; Comitetul Valahiei: 1585.
compromis: 603.
Concilă, Costandin vistierul: 162.
Conciu Velea din Râmnicu Vilcea: 1945.
condacul de mărgean: 12.
Condeescu: 1287.
Condeescu, Gheorghe din jud. Gorj:
413.
Condeescu, Hristea vistierul: 762.
Condica pravilnicăscă: 1041.
Condinoia, Luxandra: 1003; — polco-
niceasa: 1115, 1765.
Conduratu Elena stolniceasa, fiica lui
Almăjanu Cost: 788.
Conduri, Pavel supus britanic: 1803.
Conofas, Nicolae: 1615.
Conovici, Neșa de la Craiova: 1373,
consulatul francez: 233.
Contea, hotarul: 438.
Conțeni, moșneni: 438.
contrabanț: 1120.
constituit «in personam», nu «in rem»:
57; — contract de muncă: 65; —
de tovărășie: 72; — de urmarea
căsătoriei: 79; — nerespectare de:
222.
Contescu, Dincă: 1410.
Conțești, sat jud. Mușcel: 1410.
Conțești, sat jud. Teleorman: 1512.
Copaciu, moșie jud. Vlaşca: 1115.
Copăceanu, Casandra: 471.
Copăceanu, Costandin: 481.
Copăceanu, Măcheta Nica: 471, 481.
Copăceanu, Nica: 481.
Copăceanu, Petrache: 656.
Copăcelu, moșie jud. Gorj: 1144.
Copăceni, moșie jud. Ilfov: 38, 187.
Copăceni, moșie jud. Vilcea: 471.
Copăcești (Bălteni), moșneni din jud.
Gorj: 226, 766.
Copăcioasa, sat jud. Gorj: 490.
Copea, Ionită, soțul Catincăi Birlă-
deanu: 904.
Copea, Panaitache și soția sa Sevas-
tița: 1865.
Copilescu, Fronie: 1176.
Copilescu, Preda: 1176.

- Copileștilor — funia: 1176.
 Coporcești, moșneni din jud. Olt: 1641.
 Corbeanu, clucerul, hotarnic: 1306.
 Corbeanu, Chiriță șetrarul: 463, 1185.
 Corbu, Alexandru, moșnean din satul Fata, jud. Olt: 373.
 Corbu, Bratu, moșnean din satul Fata, jud. Olt: 373.
 Corbu (Găbovici), ostrovul din jud. Mehedinți: 1621.
 Cordeanu, Stanciu polcovnicul: 1358.
 Corlătescu, Costache: 323.
 Corlătescu, Ralița slugereasa: 323, 330.
 Corlătești, moșie jud. Prahova: 323.
 Corlăteanu: 1066.
 Corn. sat jud. Gorj: 1312.
 Corneasca, moșie jud. Ialomița: 1370.
 Cornescu, C., judecător la Inaltul Divan: 761, 861, 1396.
 Cornescu, Costache căpitanul, zis și Olten'ceanu: 920.
 Cornescu, Răducanu stolnicul: 1458.
 vezi și Alexeanu Sevastia monahia.
 Corneștii de Sus, hotar jud. Gorj: 1387; — moară: 219.
 Cornetu, moșie jud. Dolj: 577.
 Cornetu, moșie jud. Vilcea: 1943; — schit: 1943.
 Cornetu sau Măicânești, moșie jud. Vlașca: 835.
 Cornu, moșie și moșneni din jud. Prahova: 255, 748.
 Coroves, Zisu Hristu: 178.
 Cosac, Hristea: 1961.
 Cosac, Ștefan: 1961.
 Cosilă, Ion și soția sa Ancuța: 1693.
 Coslă, Mișu: 1693.
 Cosimbescu, Matache: 1342, 1361.
 Cosimbești, moșneni din jud. Ialomița: 1342, 1361.
 Cosoba, sat jud. Ilfov: 275.
 Costa-Nani, frați: 714, 1698; vezi Nani Costa.
 Costa-Nani, Polihronie serdarul: 714.
 Costa-Hagi, Enuș: 624; vezi și Hagi Enuș și Enușești.
 Costache bulucbașa, zis și Nicolae sin Gheorghe și fiul său, Nicolae: 70.
 Costache doctorul, nepotul lui Stavru Hristu polcovnic: 93, 397.
 Costache, fost mare ceauș de aprozi și soția sa Safta, născută Drăghici Borănescu: 224.
 Costache, serdarul, moștenitorul lui Saigiu Nicola: 1540.
 Costache, vărul lui Ilie Molea: 1296.
 Costache, vărul lui Nicolae, fiul lui Ene din Pielești jud. Dolj: 1918.
 Costacopu, Ianule vistier: 1429.
 Costanda, fata: 865.
 Costandie, arhiereul: 402.
 Costandie, ieromonahul, supus grec: 562.
 Costandin, Apostol din Galiopoli-Turcia: 432.
 Costandin, Atanasie arendașul: 583.
 Costandin, băcanul: 344.
 Costandin, brașoveanul și Păuna so-ră, Zmaranda soție: 179.
 Costandin, dascălul și Ion, fratele său din Pietroșița: 1625.
 Costandin, de la Poiana jud. Dolj: 1610.
 Costandin, ceauș de spătărie: 1325.
 Costandin, croitorul: 223.
 Costandin, fiul lui Ștefan: 1894.
 Costandin, fiul lui Zamfir din Cîmpulung și mama sa Elena: 892.
 Costandin, fost clucer de arie: 1071.
 Costandin, Iordache: 1854.
 Costandin, moșnean din Căpreni: 200.
 Costandin, moșul Vilcelenilor și soția sa Catrina: 1228.
 Costandin, Neculae: 1140.
 Costandin, paharnicul: 1056.
 Costandin, polcovnicul din Frasin jud. Dimbovița: 369.
 Costandin, popa: 533, 804.
 Costandin, popa din Budești și Păuna văduva, cumnata sa: 474.
 Costandin, popa din Cernela jud. Mehedinți: 1619.
 Costandin, popa din mah. Sf. Vineri, București: 1595.
 Costandin, popa din Valea Ursului: 1225.
 Costandin, postelnicul: 78.
 Costandin, Șerban-vv. — cartea răposatului: 522.
 Costandin, tovarăș la arendare cu Mihail Popescu: 82.
 Costandin, vechilul Hargii: 1912.
 Costandin, vistierul: 712, 974, 1158.
 Costandin, vistierul de la Mavrodinu: 1575.
 Costandin, vistierul de la Roșii de Vede: 71.
 Costandin, al 2-lea vistier: 879.
 Costandinești, moșneni de la Păroși jud. Argeș: 493.
 Costea: 847.
 Costea, brutarul și soția sa Despa: 178; vezi și Diohnia.
 Costea, clucerul: 329.
 Costea, Dimitrie hagi: 322.
 Costea, Dumitru, supus k.k.: 951, 1059.
 Costea, Gheorghe hagi Ioan, 1913; — supus englez: 395.
 Costea, Ion hagi: 395.
 Costea, logofetelul: 1509.
 Costea, Mantu hagi Ioan: 1913; — supus englez: 395.
 Costea, Nicolae: 1070, 1272.

- Costea, postelnicelul și soția sa Pătrana: 483, 1297.
- Costea, Zisu: 1007.
- Costeasca, moșie jud. Vlasca: 810.
- Costendoiu, moșie jud. Rîmnîcu Sărat: 1315.
- Costeni, sat jud. Mehedinți: 1608.
- Costescu, Grigore paharnicul: 1177.
- Costescu, Nicolae arendașul: 1910.
- Costescu, Pană: 511, 613, 886, 1430; vornic: 1654.
- Costești, moșie jud. Gorj: 1148.
- Costești, moșie jud. Mehedinți: 1743.
- Costi, Nicolae postelnicelul din Satul Nou jud. Ialomița: 1834.
- Costieni, moșie jud. Vlasca: 1011.
- Costiescu, Theodorache: 952, 1140.
- Coșarin, Srache: 1090.
- Coșarin, Tica: 1153.
- Coșărăști, sat jud. Ialomița: 1929.
- Coșoreanu, Tache: 379.
- Coșoești, moșneni jud. Vlasca: 1084, 1350.
- Coșoveanu, Gheorghiu Iancu: 2040.
- Coșoveni, hotar, moșie, moșneni și sat jud. Dolj: 1388, 1584, 1779, 1792, 1944.
- Coșoveni, moșie jud. Vlasca: 1880.
- Cotaru, Zamfra din Rîmnîcu Sărat: 1339.
- Cotăreasa, Păuna și fiul său Gheorghe militarul: 139.
- Cotăreasa, Uța din Giurgiu: 2021.
- Cotea, Ghiță din Pișcoi: 1147.
- Cotescu, Alecu pitarul: 1315.
- Cotești, moșneni din jud. Mușcol: 108, 426.
- Cotești, sat jud. Rîmnîcu Sărat: 844, 2020, 2041, 2042.
- Cotigoiu, Radu din jud. Gorj: 299.
- Cotini — moșia: 656.
- Cotopulea: 754.
- Cotopulea, Matache serdarul: 2055.
- Cotorcii, movila jud. Ialomița: 1881.
- Cotoroia, moșie: 1428.
- Cotorogea, Dinu din jud. Gorj: 299.
- Cotorogea, Pătru din jud. Gorj: 299, 1042.
- Cotroceanu, moșie jud. Ilfov: 254; vezi și clăcași.
- Cotroceni, m-re, vezi București.
- Coțăen, moșie jud. Dimbovița: 909.
- Coțăeni, moșneni jud. Vlasca: 483.
- Coțăianca, hotar jud. Vlasca: 483.
- Coțofană, Dumitru Ilie: 1219.
- Coțofană, Stan Ilie: 1219.
- Coțofană, Tănase: 1382.
- Coțofanu, clucerul, «cilenul» Divanului din Craiova: 1386.
- Coțofanu, medelnicerul: 1059.
- Coțofeanu, Catinca Ștefan: 873.
- Coțofeanu, Elena Ștefan: 873.
- Coțofeanu, Gheorghe clucerul: 1855, 1864, 1933.
- Coțofeanu, Marghioala, Ștefan: 873.
- Coțofeanu, Ștefan: 873, 1847.
- Coțofeanu, Zmaranda medelnicereasa: 1059.
- Coțofeni, moșie: 1093.
- Coțovschi, Elena: 279.
- Coțovschi, Mihail doctorul: 279.
- Covrea, Mihailă: 1258.
- Covrig, Ioan din Izvoru jud. Mehedintzi: 1394.
- Covrigi, sat jud. Mehedinți: 1330.
- Cozia, m-re: 488, 1108, 1317; — Nifon egumenul: 1884; — clăcași: 1317; — drepturile m-rii: 488.
- Cozleciu, moșie jud. Prahova: 39, 704.
- Cozma, arhimandritul, unchul lui Mihail Coğălniceanu: 1622.
- Cozma, Manea din satul Poroina jud. Mehedinți: 1784.
- Cozma, Vasile și Maria soția sa: 44, 819.
- Cozone, Costandin paharnicul, soțul Elencăi Rătescu: 38, 77.
- Cracu lui Mihoc, munte jud. Mehedinți: 575.
- Cra'nici, moșneni din jud. Mehedinți: 942, 1101.
- Craiova — oraș: 25, 47, 59, 78, 145, 156, 160, 180, 364, 420, 456, 505, 519, 638, 660, 694, 721, 749, 800, 805, 811, 1000, 1007, 1013, 1014, 1019, 1080, 1097, 1106, 1107, 1130, 1179, 1181, 1182, 1184, 1192, 1195, 1205, 1235, 1237, 1245, 1269, 1289, 1290, 1292, 1328, 1334, 1341, 1357, 1362, 1383, 1384, 1399, 1403, 1406, 1409, 1781, 1828, 1832, 1924, 1960, 2002; — biserici: Maica Precista din Dud: 120, 472; — Sf. Gheorghe Nou: 1736; — Sf. Ilie: 1325; — Sf. Troiță: 1338, 1346; — arderea orașului de Cîrjali: 620; — Compania Craiovei, staroste al: 95; — croitor: 2073; — luminări din: 941; — mahalale: Sf. Apostoli: 472; — Brîndușa: 1905, 1959; — Episcopiei: 1977; — Obedeanu, m-re: 1677; — Postelnicul Fir: 2031; — Sf. Gheorghe Vechi: 1929; — Sf. Spiridon: 2032; — Ulița Podului: 391; — Ungureni: 1672; — moșie domnească: 1336; — negustor din: 1697, 1717, 1726; — pescar din: 1596, 1716, 1929; — polcovnicia orașului: 362, 459; — p.ăvălie: 391, 1106, 1373, 1462, 1603, 1649, 1716, 1760, 1778, 1783, 2073; — săpunar din: 1609, 1728; — stăclar: 2032; — timpilar: 1329; — vie în dealul: 1781; vezi și Dumba Sterie

- Rafail, Gheorghe protopopul și Stan fost staroste.
- Craioveanu, Ioniță: 914.
- Craiu, Hristodor și soția sa Safta: 830.
- Cratunoglu, Ianache Dumitru, negustor din Craiova: 1697.
- Crăciunel, moșie jud. Olt: 1749.
- Crăciunoiu, Stan: 1559.
- Crăișani: 792.
- Crăsnaru, Barbu: 282.
- Crăsnaru, Dragna polcovniceasa: 460, 843, 880.
- Crăsnaru, Dumitrache hotarnicul: 1286.
- Crăsnaru, Elenca, fosta soție a lui Vișoreanu Alecu: 1533.
- Crăsnaru, Ioniță și soția sa Luxandra: 636, 843, 880.
- Crăsnaru, Manda slugereasa: 460, 791, 843, 1955.
- Crăsnaru, pitarul, soțul Dumitranei, fica Catincăi Socoteanca, slugereasa: 577.
- Crăsnaru, Radu șetrarul: 130.
- Crăsnaru, slugerul, hotarnic: 492, 577.
- Crăsnaru, Vlăduț: 460, 791, 843, 980, 1379, 1644, 1955.
- Crăsnaru, Zamfira: 460, 1379.
- Crăsnaru, Zoia: 282, 843.
- Crășani, moșie, vezi Clineasca.
- Cremenea, moșie jud. Buzău: 1140.
- Cremnea, moșie jud. Mehedinți: 1394, 1777.
- Creștinu, Oancea din Drăghici jud. Mușcel: 1902.
- Crețeanu, Costandin de la Crețești jud. Vilcea: 1668.
- Crețeanu, Ralu, fosta soție a lui Iacomî slugerul: 193, 238.
- Crețeanu, Tarsița: 757.
- Crețești, moșneni din jud. Gorj: 367.
- Crețești, sat jud. Olt: 1638.
- Crețești, sat jud. Vilcea: 1668.
- Crețulescu — biserica, vezi București.
- Crețulescu, Costache: 857.
- Crețulescu, Costandin banul: 6, 1040; vezi și Roset Iancu paharnicul.
- Crețulescu, Costandin paharnicul: 165; — fost mare comis: 269.
- Crețulescu, Elenca: 1457; — păhărniceasa: 23, 92, 100, 165, 199, 214, 269, 273, 280, 323, 514, 704; — medelnicereasa: 269.
- Crețulescu, Emanoil: 1554; — fost mare comis: 1556.
- Crețulescu, Ioan: 857.
- Crețulescu, Manolache comisul: 560, 881.
- Crețulești, ce-i zice și Păduroaia, moșie: 2026.
- Crețulești, moșie jud. Ilfov: 6.
- Crevediei — vilceaua jud. Vlașca: 528.
- Criimitului — dealul din jud. Teleorman: 1281.
- Cristinovici, Nicolae și soția sa Cherafa: 1253, 1373.
- Criteanu, Gheorghe din Buzău: 1626.
- Criteanu, Iancu: 815; — din Buzău: 1626.
- Criteanu, Maria vistihereasa din Buzău: 1626.
- Criva, sat jud. Dolj: 1596.
- Criveasca, moșie jud. Buzău: 265, 1282.
- Crivina, moșie jud. Mehedinți: 1169.
- crivină: 704.
- Cringureanca, moșie jud. Mușcel: 1187.
- Crîngu Frumos, hotar: 1011.
- Crîngu Ursului, moșie: 904.
- croitor: 116, 223, 331, 828, 1340, 1364, 2013.
- Croitorești, (Vilculești), moșneni din jud. Mehedinți: 1062.
- Croitoru, Dumitru: 101, 462.
- Croitoru, Nicolae: 455.
- Crovna, moșie: 59.
- Crovu, moșie jud. Vlașca: 564, 648.
- Cruceru, Martin Ion: 1380.
- Crustala, mama Zoitei Hristu și Lazăr, gînerii ei: 741.
- Cruțescu, Dimitrie clucerul: 1017.
- Csenu, Panait: 1267.
- Cucu, Marinică: 1250.
- Cucu, Tudor, mare căpitan de dorobanți: 1250.
- Cucuieti, moșie jud. Ilfov: 141.
- Cucuieti, moșie jud. Teleorman: 308.
- Cucuruzu, moșie jud. Vlașca: 155, 938, 1490.
- Cufurita, moșie jud. Mușcel: 1902.
- Cuia, Panait arendașul: 542.
- Cuibu Berzei: 781.
- Culoglu, Elenca: 1422.
- Culoglu, Emanoil și Elenca, soția sa: 1539.
- Culoglu, Sterie: 1460.
- cumpăna-biselor: 237, 1352; — cuvinicioasă: 924.
- Cumpănașu, Ion și soția sa Lica: 463.
- cumpănirea-morilor: 1177.
- cumpânitor — de apă, — meșter morar: 460.
- Cumpitis, Sterie: 868.
- cupețul: 140.
- Curățasca, moșie jud. Vlașca: 990.
- Curățesti, moșie jud. Vlașca: 817.
- Curbanov, Athanasie, supus k.k.: 1013.
- Curculești, moșneni din jud. Buzău: 1063.
- curea — de moșie, vezi măsurii.
- curelar: 1879.
- Curmătura, moșie jud. Dolj: 1065.
- Curt, Hristea neguțătorul, vezi Craiova.
- Curta de Sus, moșie jud. Vlașca: 1248, 1257.

Curte, Iani Diamandi din Basarabia: 278.
 Curte, moșie jud. Teleorman: 1064.
 Curtea Apelativă Comercială: 1892.
 Curtea Veche, mahala, vezi București.
 Curteni, moșneni: 558.
 Curva, moșie: 770.
 Custacopol, Iancu, al dollea vistier, fost sameș la Hătmănie: 1580.
 cusur — rest: 1, 49, 138, 149, 218, 542.
 cușacîu (negustor de brîie) — kușak = briu: 1832.
 Cușmir, moșie și sat jud. Mehedinți: 409, 1317.
 Cutcadache Hristodor din Cerneți și soția sa Marghioala: 1897; — supus k.k.: 1094, 1129.
 cutia — milosteniei: 417; — obștirilor: 826.

Dacache, Maria, Ianache, flică: 339; — vezi și Zmaranda medelnice-reasa.
 Dadina, Zîlca și fiica sa. Efrosina: 1141.
 Dadovița, moșie jud. Dolj: 1090.
 Dala, moșie jud. Vlașca: 733.
 dajdie, vezi dări.
 dajnicul Statului: 1396.
 Damaris, vezi Racoviță Costache.
 Damaris, Ioan vornicul: 64.
 Damaschin: 1277.
 Dancovici, Costea: 1573.
 danie: 682.
 Daniil, popă din Cioara jud. Teleorman: 1024.
 Dapcea, moșie jud. Ialomița: 69.
 Dara, moșie jud. Buzău: 962.
 Darvari — bălțile de la: 86.
 Darvari, dohtoroaia: 547, 1274; Ellenca: 1490.
 Darvari, Elena: 938, 1621; — vezi și Buzescu Cost. căminarul.
 Darvari, Mihalache căminar, soțul Elenii Darvari: 756, 1621, 1912.
 Dascalov, Evstatie arendașul: 1406.
 Dascălu, Ioan: 1405.
 Datcu, Anița: 751, 840.
 Datcu, Costandin: 751, 840.
 Datcu, Ioniță: 751.
 davaua = pricină: 279, 435.
 David, egumenul, vezi Rîncăciuv m-re.
 David, Moise evreul: 513; — Sorică, fosta sa soție: 594; — staroste de evrei: 594.
 Davidescu, Gheorghe: 1037.
 Davidescu, Gheorghe diaconul: 1366.
 Davidescu, Grigore din jud. Vilcea: 1737.

cutremur (1838): 989.
 Cuțana, Atanasie parucicul, arendaș: 2014.
 Cuțanichi, Anastase: 1532.
 Cuțarida, Costache: 826.
 Cuțarida, Costandin slugerul, nepotul Efrosinei Cuțarida: 291.
 Cuțarida, Efrosina slugereasa: 291, 545; — serdăreasa: 826.
 cuțitarul: 641.
 Cuțovschina: 657.
 Cuțui, Dinu de la Broșteni jud. Mehedinți: 1963.
 Cuțui, Nițu de la Broșteni jud. Mehedinți: 1963.
 Cuvurlești, moșneni din jud. Buzău: 1043, 1391.
 Cuvurlu (Cuvurluiasca), hotar jud. Buzău: 1043, 1391.

D.

Davidescu, Ștefan, subofmuitor al plășii Rîmnic (1833): 1360.
 Davidești, moșie și sat jud. Mușcel: 630.
 Dădănoși, Voicu: 1373.
 Dădănoși, Dinu Voicu: 1373.
 Dăeni — la malul Dunării — locuitori: 1378.
 Dălculescu, Radu: 936.
 Dălgeanu, Alecu pitarul: 1283.
 Dălhăuți, moșie jud. R. Sărat: 203, 302, 582, 1045; — schitul: 203.
 Dămăroaia, moșie jud. Ilfov: 1461.
 Dămăroaia, vorniceasa: 829.
 Dănculescu, Ileanca: 1737.
 Dănculescu, Ion de la Tg. Jiu și soția sa Maricuța polcovniceasa, sora lui Bălăcescu Petrace: 303, 1461.
 Dăneasa, moșie jud. Săcueni: 1558.
 Dănescu, Barbu serdarul: 9, 356.
 Dănescu, Costandin din Ploști: 498.
 Dănicei, moșie și hotar: 666, 876.
 Dănicel, Gheorghe de la Răscăeți jud. Vilcea: 666, 876.
 Dănicel, Grigore de la Răscăeți jud. Vilcea și Nicolae medelnicer, unchiul său: 666, 876.
 Dănulești, moșie și moșneni din jud. Rîmnicu Sărat: 1848.
 Dărăboanca, Ecaterina, a doua soție a paharnicului Fărcașanu: 667.
 Dărăscu, Dincă Ioniță: 1695.
 Dărăscu, Dumitrache medelnicerul: 1460.
 Dărăscu, Ecaterina: 238.
 Dărăscu, Ioniță hagi: 1695.
 dări: 27, 256, 952, 1123.
 Dăscălescu, C. comisul: 1632.
 Dăscălești, moșneni, vezi Aldeni.
 Dăznățiuu, apă jud. Dolj: 1532, 2014.

- Dealul, m-re: 48, 215, 274; — Acache
Laodichias egumen (1833) și Isi-
dor fost iconom: 1471.
- Dealul Stelovului, hotar jud. Mehedinți:
1101.
- Dedulescu, Anastasie paharnic: 1110;
— clucer: 1316; — serdar: 1632.
- Dedulescu, Gheorghe: 918.
- Dedulescu, Iordache, fost mare că-
minar: 158, 525.
- Dedulescu, Pavel stolnicul: 1500.
- Dedulești — boierii: 1139.
- defăimarea — semnăturii (anularea,
atac, contestare): 273, 848; —
— testamentului: 911; — de za-
pis: 489, 848.
- Degeni, moșneni din jud. Teleorman:
1278.
- Degerăteanu, Bălașa: 412.
- Degerăteanu, Sandu arendașul: 390.
- degete, subdiviziune a stinjenului, vezi
măsur.
- Dejolanu, Nicolae: 150.
- Dejolanu, Stan vechilul: 150.
- Dejolu de Jos, moșie: 731.
- Dela — Vale, moșie jud. Ialomița:
1348.
- Deleanu, Ion din Slatina: 146.
- Deleanu, Ioan serdarul: 1033.
- Deleanu, Toma șetrarul: 146.
- Deleni, moșie jud. Ilfov: 227.
- Delienciu, Maria: 1114.
- delnițe de pământ: 690, 1782.
- Departament: 31, 138, 314, 567, 986.
- Departamentul de Cremenation: 1041,
1053; vezi și Divanul Criminal.
- Departamentul Dreptății: 207, 1227,
1631, 1688, 1827, 1938, 1939,
1955, 1961, 1969, 1970, 2053-2056,
2058, 2060-2067, 2069-2072, 2076-
2078; vezi și Logofeția Dreptății.
- Departamentul Duhovnesc: 389; vezi
și Logofeția Dreptății și Trebilor
Bisericești.
- Departamentul Logofeției Pricinilor
Streine, vezi: Logofeția Pricini-
lor Streine.
- Departamentul de Opt: 14, 51, 64, 73,
94, 171, 225, 239, 327, 336, 362,
364, 380, 622, 732, 814, 1063, 1172,
1265, 1561.
- Departamentul de Patru de la Cra-
iova: 182, 194, 620, 1060.
- Departamentul de Șapte: 15, 50, 109,
119, 146, 368, 598, 607, 917.
- Departamentul Vorniciei: 1012.
- Depărăteanu, Sandu slugerul, hotar-
nic: 102, 561, 715, 1020, 1145,
1199, 1350.
- depoziton — bani depuși: 137, 387,
450, 478, 537.
- desfacere consensuală: 376.
- Despa vistihereasa: 133.
- Despărțirea Politicească: 29, 82.
- dezrobire de țigani: 374.
- Deșliu, Anica clucereasa: 1301.
- Deșliu, Dimitrie serdarul: 1301.
- Deșliu, Maria: 1301.
- Deșu, Andrei vistierul: 989, 1024.
- Deșu, Costandin vistierul: 1899.
- deținut, vezi Grecu Anton Vasile.
- devălmași: 36, 390, 481, 558, 598, 659,
759, 834, 885, 887, 970, 1757.
- devălmășie: 141, 647, 661, 698, 736,
823, 918, 937, 1024, 1050, 1149,
1218, 1289.
- diac, vezi: Gheorghe, Ghica Teodosie,
Nicolae, Notara Costandin, Zam-
firache.
- Diamandi, serdarul: 846.
- Diamandi, Athanasie: 191.
- Diamandi, D.: 1134.
- Diamandi, Stamate șetrarul: 191.
- Diamandi, Zane bogasierul: 685.
- Diamandoglu, Panait fost al treilea
logofăt: 1515, 1751, 1941.
- Dianu, Elena: 1097, 1233.
- diată: 90, 107, 117, 135, 146, 155, 160,
196, 247, 263, 264, 441, 462, 463,
469, 474, 533, 640, 652, 667, 670,
671, 677, 679, 684, 695, 716, 793,
803, 806, 893, 933, 958, 1088, 1116,
1161, 1182; — anulare de: 625;
— bănuță: 185; — dregere de:
207; — falsă: 305; — mincinoasă:
565; — nepravilnică: 665; — ne-
respectată: 297; — stricată: 498.
- diazigon bisericesc (carte de despărțe-
nie): 178.
- Dibici, graf polcovnic: 372.
- Diculescu (Diiculescu), Alexandru slu-
gerul: 700, 1000, 1001, 1052, 1086,
1656.
- Diculescu, Maria: 1997.
- Diculescu p'tarul: 1196.
- Diculescu (Diiculescu, Dinculescu),
Preda de la Diclești: 700, 1656.
- Diclești (Diclești), sat jud. Vlcea:
1086, 1656; — moșneni: 1086.
- Didești — schit, metohul Mitropoliei:
879, 1256.
- Dîea de Sus și din Vale, jud. Dolj:
1646.
- Diianu, Stan: 409.
- Diiconescu, Vasile: 806; — Ancuța,
vara sa: 1485.
- Diicu, Gheorghe hagi: 1576.
- Diiculescu, Catinca: 1466, 1763.
- dijmă: 145, 400, 475, 488, 662, 755,
776, 981, 1055, 1317; — apărare
de: 645; — fiului: 274.
- dijmărit — huzmet: 591.
- Dilberovici, Mihail: 709.
- Dima: 746.
- Dima, baraiatarul și soția sa Hriso-
fia: 811.
- Dima, pietrarul: 615.
- Dimache, comisul: 587, 680, 845.

- Dimache, tatăl popii Radu din jud. Săcueni: 381.
- Dimcea, M-hai, sudit rusesc: 278.
- Dimitrach, polcovnicul: 455.
- Dimitrești, moșie jud. Vâlcea: 901.
- Dimitrie, arendașul: 175.
- Dimitrie, Costache: 1571.
- Dimitrie, diaconul: 419.
- Dimitrie, fost mare paharnic: 159.
- Dimitrie, Ioan iconomul: 1545.
- Dimitrie, Ioan de la Topoloveni jud. Mușcel: 2035.
- Dimitrie, Ioan paharnic: 1568.
- Dimitrie, protopopul din Pitești: 271.
- Dimitriu, Andrei albanzul: 497.
- Dimitriu, Atanasie: 69, 342.
- Dimitriu, Becher Costache, supus rus: 7.
- Dimitriu, Becher Costandin, sudit britanic: 134.
- Dimitriu, Costea: 208.
- Dimitriu, Costandin: 1547.
- Dimitriu, Dincă hagi: 1443.
- Dimitriu, Enă: 1997.
- Dimitriu, Gheorghe neguțătorul: 608.
- Dimitriu, Ioan: 1850.
- Dimitriu, Ioan și soția sa Zamfira: 289.
- Dimitriu, Ioan din jud. Romanai: 1793.
- Dimitriu, Ioan și soția sa Efrosina: 2022.
- Dimitriu, Iorga: 1289.
- Dimitriu, Nicolae: 518.
- Dimitriu, Panait Costea de la Coțești jud. Rîmnicu Sărat: 2041.
- Dimitriu, Papă Hristea: 1561.
- Dimitriu, Stănică și soția sa Garoafa: 1318.
- Dimitriu, Ștefan: 309.
- Dimitriu, Ștefan, supus elinesc: 837.
- Dimitriu, Stroe: 72.
- Dimitriu, Tănase: 1015.
- Dimitriu, Theoharie: 644.
- Dimitriu, Vasile: 360.
- Dimitriu, Zisu: 60.
- Dimitriu, Zisu grecul: 724.
- Dimitroglu, Dimitrie: 1786.
- Dimitrovici, Dimitrie: 944, 945.
- Dimitrovici, Ivan zis Melencovici: 813; vezi și Melencovici.
- Dina, iconomul: 1545.
- Dina, mama Radei, soția lui Nedelco din Odivoia jud. Vâlcea: 1875.
- Dincă, din Vișoara jud. Romanai: 1727.
- Dincă, preotul de la Sutești jud. Vâlcea: 1761.
- Dintroz, biserică, vezi București.
- Dintrunlemn, m-re: 998.
- Dinu, bărbierul: 903.
- Dinu, cavaful: 324.
- Dinu, logofătul, arendaș: 1465.
- Dinu, clucerul, hotarnic: 212; — arendaș: 337.
- Dinu, de la Comana: 977.
- Dinu, fiul lui Guță din Craiova: 1603.
- Dinu, nepotul lui Totocu, Ștefan: 1620.
- Dinu, paharnicul, socrul lui Ianache Arica: 648.
- Dinu, popa de la Zănoaga jud. Romanai: 1817.
- Dinu, vornicelul: 1799.
- Dinu, Zamfir și Zmaranda, fosta sa soție: 179.
- Diohnia, soția lui Costache brutarul: 178.
- Dioști, moșie și sat jud. Romanai: 588, 1018, 1845.
- Disis, Panait (Panaiot) și soția sa, Zinca: 517, 1535.
- Divani, Maria păhârniceasa: 418, 491.
- Divani, Stavrach: 1103.
- Divanul Comercial din București: 96, 132, 175, 180, 286, 309, 321, 338, 343, 345, 354, 359, 366, 389, 392, 408, 440, 450, 455, 456, 479, 501, 507, 548, 550, 586, 587, 591, 640, 644, 803, 804, 902, 1587, 1597.
- Divanul Comercial din Craiova: 164, 301, 409, 416, 1605, 1616.
- Divanul Criminal: 442.
- Divanul Domnesc: 97, 108, 228, 234, 422, 756, 933, 1552, 1553, 1558-1562, 1565, 1571, 1573.
- Divanul Judecătoresc Civil din Craiova, passim.
- Divanul Judecătoresc Civil din București, passim.
- Divanul Politicesc din București: 229, 237, 238, 332, 355, 386, 542, 616, 642, 919, 920, 1613; vezi și Divanul Judecătoresc Civil.
- Divanul Principatului Țării Valahiei: 54, 56, 75, 101, 363, 569, 1573.
- Divanul Vremelnicesc, passim.
- divictar (mic boier care ținea călămarile domnești): 737.
- divorț, despărțenie — bisericească: 3, 20, 87, 126, 190, 224, 461, 539, 593, 594, 606, 656, 707, 862, 870, 1102.
- Dîlga, Dîlga de Sus, moșie jud. Ialomița: 69.
- Dîlgeanu, Alecu și soția sa Zinca: 160, 382.
- Dîlgeanu, Marghioala, sora lui Alecu Dîlgeanu și soția lui C. Vișoreanu: 1283.
- Dîlma, moșie jud. Mehedinți: 1062.
- Dîmbovița — apă: 407, 1989; — mutarea mătci: 237; — roată de moară pe: 197; — «tălerea» morilor de pe: 275; — isprăvnicat: 274; — judecătoria: 104, 315, 596, 767; — județ: 104, 315, 359.

- Dingu, Chiriac vechilul: 31.
 Dirmănești, moșie jud. Mușcel: 403, 439, 939, 1016.
 Dirstei — vadul: 898.
 Dirvari, sat jud. Ilfov: 732; — bălțile de la: 86.
 Dirvari, Gheorghe: 1493.
 Dirvari, Trandafir: 1493.
 Dirvești, hotar jud. Dolj: 1373
 Dirzeanu, Theodorache paharnicul: 922.
 Dîtcoveanu, Alecu: 316; — și Stancu căpitan, unchiul său: 979.
 dobîndă — legiuîță: 191; — prăvilnică: 76, 97, 112, 118, 136, 137, 139, 149, 151, 156, 175, 197, 251, 441, 496, 517, 537, 542, 543, 624, 646, 668, 687, 719; — la capitalul îndoît, în zece ani, nu se a dobindă: 22.
 Dobra, moșie jud. Mehedinți: 983.
 Dobra, din Lipia jud. Euzău: 933.
 Dobre, fiul lui Dumitru d-n Bălțați jud. Teleorman: 1930.
 Dobre, moșnean burlan de la Nego-ești jud. Gorj: 210.
 Dobre, popa, fiul dascălului Radu din Caracal: 1372.
 Dobre, protopopul și fiul său Barbu: 1207.
 Dobrescu, Gavrilă din Dobrești jud. Dolj: 1680.
 Dobrescu, Iacov: 1249.
 Dobrescu, Iordache postelnicul: 421.
 Dobrescu, Iordache vameșul din Giurgiu: 447, 456.
 Dobrescu, Toma: 1249.
 Dobrescu Vasile și soția sa Nța din Craiova: 1680.
 Dobrești, moșneni și sat jud. Dolj: 970, 1680, 1916.
 Dobrești, moșneni și sat jud. Mușcel: 1359.
 Dobriceanu, Bălașa Drăghici: 1165.
 Dobriceanu, Catîncea Drăghici: 1165.
 Dobriceanu, Marica Drăghici: 1165.
 Dobriceanu, Ion postelnicul din jud. Vilcea: 1936.
 Dobriceanu, Preda și Costandina văduva lui: 292.
 Dobriceanu, Zinca Drăghici: 1165.
 Dobriceni, moșie jud. Romanați: 1165.
 Dobriceni, sat jud. Vilcea: 1272, 1925, 1936.
 Dobricii, hotar jud. Vilcea: 723.
 Dobriță, moșnean din Mușcelul-Dărtii: 247; — moștenitorii lui: 2089.
 Dobrin, Costandin: 1348, 1369.
 Dobrițescu, Barbu: 1782.
 Dobrițescu, Ilie din Cirligi jud. Gorj: 1782.
 Dobrițescu, Radu Andrei: 1782.
 Dobrogeanu, Costache: 748.
 Dobrogeanu, Costandin polcovnicul: 255.
 Dobroneanu, Barbu: 1137.
 Dobroneanu, Vasile vistiierul din jud. Teleorman și soția sa Elenca: 666, 876.
 Dobrotesei — mahalaua, vezi București.
 Dobrovic, Sava: 664.
 Dobruneanu, Elena, născută Plopșoreanu, din jud. Dolj: 1975.
 Dobruneanu, Ștefan din jud. Romanați: 1664.
 Dobrunu, moșie și sat jud. Romanați: 1165.
 Docsache, Dimitrie, sudit austriac: 167, 567, 922.
 doctor: 762, 1448, 2018; — doctorii: 312, 557.
 Dodoneață, Ștefan: 1534.
 dogar: 18.
 Dogaru, Neaga Nica: 527.
 Doiceasca, moșie jud. Brăila: 1401.
 Doicescu, Dumitrașcu slugarul: 1348.
 Doicescu, Fotache: 1348, 1369.
 Doicescu, Nicolae și soția sa Efrosina: 417, 1348, 1369.
 Doicescu, Teodorache: 1314.
 Doiceștilor: 934.
 Doichiță și nepotul său Gheorghe din jud. Buzău: 701.
 Dolj — isprăvnicat: 107; — judecătoria: 145, 156, 164, 190, 241, 391, 412, 430, 458, 460, 462, 577, 651, 811, 834, 940, 956, 1078, 1102, 1326, 1329, 1337, 1373, 1376, 1409, 1664, 1672, 1718, 1726, 1845, 1861, 1908, 1924, 1977, 2073; — județ: 591, 605, 1088, 1124, 1252, 1376, 1396, 1405.
 Domnița, moșie jud. Rimnicu-Sărat: 1431.
 Done, Damian: 203.
 Done, Ioan: 302.
 Donea, Ioan stolnicul: 203, 582, 1047, 1230.
 Donescu, Andrei: 1473.
 Donescu, Ghiță al treilea: logofăt: 62; — logofăt: 591.
 Donici, Ioan stolnicul: 1972.
 Donică, Radu și soția sa Floarea: 602.
 Dorobanțu, Nicolae: 23.
 Dositei, egumenul, vezi Băbeni—m-re.
 dovletgiuvaergiu (bijutier de stat — oficial): 172.
 Dracii — valea, jud. Vlașca: 581.

- Draghie — lacul lui: 879.
 Dagne — lacul lui: 1158.
 Dragodănești, moșneni din jud. Săcu-
 eni: 115.
 dragoman (interpret) k.k.: 537; —
 consulatului francez: 233; vezi și
 Mamuk Murat Beiu, Zalichi Pan-
 dolean.
 Dragoman, Pavel: 1398.
 Dragoman, Petre (Pavel): 1398.
 Dragomir: 1015.
 Dragomira, țiganca: 401.
 Dragomirești, jud. Gorj: 1303.
 Dragoslavele, sat jud. Mușcel: 759.
 Dragosloveni, moșneni jud. Mușcel:
 1112.
 dramuri, cotă parte la proprietățile
 în devălmășie (islazuri, muni):
 vezi măsurii.
 Dragolu, Nenciu hagi din jud. Rîm-
 nicu-Sărăt: 1870.
 Dranicu, moșie jud. Dolj: 660, 1698.
 Drăcești, moșneni, vezi Zlotești.
 Drăcești, moșneni din jud. Vlasca:
 1220.
 Drăculești, moșie: 928.
 Drăculești, moșie jud. Vlcea: 901.
 Drăgan, Hristea ibrișingiu: 174.
 Drăgănescu, Bălașa: 378.
 Drăgănescu, Preda: 959.
 Drăgănescu, Sevastița polcovniceasa:
 1921.
 Drăgănești, moșie jud. Ilfov : 91.
 394.
 Drăgănești, moșie jud. Vlasca: 949;
 — moșneni, ce le zic și Negrenii
 de Jos: 1199.
 Drăgășani, moșie jud. Vlcea: 901,
 928; — vie la: 656, 1151.
 Drăghiceanu, Bica Drăghici: 693.
 Drăghicești, moșneni din jud. Mușcel:
 2057.
 Drăghici, cârciumarul din București:
 1714.
 Drăghici, din Mușcelul-Dării: 80.
 Drăghici, sat jud. Mușcel: 1902.
 Drăghicioiu, Ioan: 694.
 Drăghineasca, moșie jud. Vlasca: 1198.
 Drăgoeni, sat jud. Gorj: 1742.
 Drăgoescu, Costandin logofetelul: 738.
 Drăgoescu, Dinu: 1042.
 Drăgoescu, hotarnicul: 988.
 Drăgoescu, Matei: 1042.
 Drăgoiasca, moșie jud. Ilfov: 512,
 861.
 Drăgoicea, moșie jud. Mehedinți: 983.
 Drăgotești de Jos, sat și moșie jud.
 Mehedinți: 2044.
 Drăgulinescu, Costandin: 1481, 1482,
 1483.
 Drăgulinescu, Costandin Ioniță: 133.
 Drăgulinescu, Dumitrache vistierul:
 133.
 Drăgulinescu, Nicolae și soția sa Pa-
 raschiva: 133.
 Drăgulescu, Trandafir: 828.
 Drecșer, spițer supus k.k.: 557; —
 directorul fabricii de porțelan din
 Tg. Jiu: 1704, 1829.
 drepturile — moșiei: 645.
 drepturile — proprietărești, vezi dări.
 Dridu, moșie jud. Ialomița: 48, 218.
 Drincea, moșie jud. Mehedinți: 406,
 907, 953.
 Drugănescu, Dimitrie paharnic: 561.
 Drugănescu, Dumitrache: 637.
 Drugănescu, Dumitru: 316.
 Drugănescu, Elena: 331.
 Drugănescu, Gheorghe și soția sa Mar-
 ghioela căminăreasa: 637.
 Drugănescu, Grigore: 637; vezi și
 Costache Arion.
 Drugănescu, Maria căminăreasa: 386.
 Drugănescu, Scarlat stolnicul: 637.
 Drugănești, moșie jud. Dimbovița: 637.
 Drulescu, Ioan: 1852.
 Drumul Sării: 470.
 Dubaragiu, Mihalache medelnicerul:
 517.
 Duca vodă: 69.
 Dudeală, Lepădat Matei: 1694.
 Dudaș, Matei: 1694.
 Dudeală, Ștefan Matei: 1694.
 Dudașca (Maraloiu), moșie jud. Rîm-
 nicu Sărăt: 623.
 Dudescu, Costandin vornicul: 281.
 Dudescu, Elena clucereasa: 166, 353.
 Dudești — cârciumii și morii pe: 1561.
 Dudești, moșie jud. Ialomița: 1824.
 Dudești, moșie jud. Ilfov: 65.
 Dudeștii de Băltă, moșie jud. Ialo-
 mița: 1071.
 Dudu, hotar, vezi Slăvești jud. Vlasca.
 dulap — scrințioab: 525.
 dughene — de tăbăcărie: 1717.
 dulgher: 304, 1530, 2013; calfă de:
 304, 344; — plata: 1015.
 Duman, Ioan din Izvoru jud. Mehe-
 dinți: 1394.
 Dumba, Sterie Rafail din Craiova și
 fosta sa soție Elisabeta: 593.
 Dumbravă, loc în Valea Scheilor jud.
 Săcueni: 1810.
 Dumbrăvești, moșneni din jud. Pra-
 hova: 727.
 Dumbrăvița, sat jud. Mehedinți: 1073.
 Dumenschi, Achim din Rusia și soția
 sa Anastasia: 1874.
 Dumitrache, cetașul din Nebunești jud.
 Clt.: 2059.
 Dumitrache, dulgherul din București
 și fiica sa, Maria văduva: 2013.
 Dumitrache, fiul Ivanei din Rîmnicu
 Sărăt: 85.
 Dumitrache, postelnicul: 1007.
 Dumitrache, stolnicul: 808.

Dumitrache, moșnean mișchian din jud. Dolj: 143.
 Dumitrache din Ungurei, jud. Olt: 1195.
 Dumitrache, Ioan: 870.
 Dumitrana, sau Florești, moșie: 85.
 Dumitrana, din Craiova și fiica sa Maria: 633, 1630.
 Dumitrana, nepoata lui Nicolae: 670.
 Dumitrana, soția lui hagi Neagoe din Craiova: 1845.
 Dumitrașcu, diaconul: 457.
 Dumitrașcu, moșnean Ghizdean: 1139.
 Dumitrașcu al popli Șerban, moșnean din Valea Rea jud. Mehedinți: 502.
 Dumitrești, moșie: 928.
 Dumitriu, Manciu: 1235.
 Dumitriu, Milea: 822.
 Dumitriu, Polizache, fost mare căminar: 99.
 Dumitru, argintarul din Craiova: 1715.
 Dumitru, boiangiul: 2068.
 Dumitru, brutarul și soția sa Tudora: 1678.
 Dumitru, brutarul și Zoia, soția sa; Metache, fratele Zoiei: 497.
 Dumitru, bulucbașa: 710.
 Dumitru, cavaful: 324.
 Dumitru, croitorul, ginerele lui Caranicola: 462.
 Dumitru, diaconul din satul Alunu jud. Gorj: 1604.
 Dumitru, diaconul din Dioști și Călina, soția sa: 1018.
 Dumitru, dulgherul și fiica sa, Maria văduva: 1530.
 Dumitru, fierarul și fiul său Dumitru: 1643.
 Dumitru, fiul lui Dinu: 1305.

Dumitru, fiul lui Pavlu bucătarul: 1403.
 Dumitru, fiul lui Șerban din Craiova: 1404.
 Dumitru, fiul lui Teodor, executor de caldarim: 586.
 Dumitru, Gănuț, cumnatul lui Dodoneață Ștefan: 1534.
 Dumitru, ginerele Stancăi preoteasa: 1121.
 Dumitru, hângiul din Craiova și soția sa Manda: 1245, 1825.
 Dumitru, măcelarul, cu fiil săi Costandin și Ioniță: 140, 389.
 Dumitru, moșnean Burkan din Negoesti jud. Gorj: 210.
 Dumitru, moșnean Negresc din jud. Teleorman: 1879.
 Dumitru, popa din Redea: 1205.
 Dumitru, popa din Ungheni: 1296.
 Dumitru, protopopul: 775.
 Dumitru protopopul din Cernădia și Petru, fratele său: 827.
 Dumitru, protopopul din Oheba jud. Gorj și Paschița, fiul său de suflet: 107.
 Dumitru, protopopul din Poclovaliștea și Dina, soția fratelui său Nicolae: 1183.
 Dumitru, vizitiul, țigan și soția lui Safta: 401.
 Dunăre, apă: 202, 309, 522, 1023, 1190, 1257, 1549; — bălțile: 1024.
 Dunărescu, Nicolae: 1208.
 Dunărescu, Stan: 1208.
 Dușești, moșneni din jud. Gorj: 636.
 Dușești (Doșești), sat jud. Vâlcea: 1031.

E.

Ecaterina, soția lui Răducanu: 140.
 econom. vezi Ilarion.
 Economu, Dimitrie: 106.
 Economu Hristea: 156.
 edecul — prăvăliei: 72.
 Edera, moșie: 709.
 Edesis arhierul, vezi București — mănăstiri.
 Eforia Caselor Făcătoare de Bine: 938.
 Eforia Ocnelor: 790.
 Eforia Școalelor Naționale: 924.
 Efstatie și soția sa Vasilichia: 58.
 Eftimie: 847.
 Eftimie, fost mare clucer: 819.
 Eftimie luminărarul din Craiova: 941.
 egumen, vezi: Acache Laodichias, Agatanghel, Ambrozie, Carp de la Cernica, David, David, Dorothei, Dositei, Efrosin Poteca, Gavril, Ghermano, Grigore (Hanu Greci),

Grigore (Radu Vodă), Grigore (Strimba), Himara Paisie, Hrisant Hurezeanu, Ierotei (Sf. Ioan Nou), Ierotei (Sf. Ioan Vechi), Ioachim, Iosif, Meletie, Methodie, Nichiforescu Serafim, Nifon, Parthenie, Policarp, Rîmniceanu, Ruvim, Samoil Sinandon, Silvestru, Sofronie, Tarasie, Teodosie (Brîncoveni), Teodosie (Mihai Vodă).
 Elena, nepoata lui Nicola: 670.
 Elenca: 1114.
 Elenca, căpităneasa: 517.
 Elenca, fiica Catincăi, sora Teodorei Guțulescu: 930.
 Elenca, preoteasa popii Danciu din mahalaua Tîrchileștilor din București: 1917.
 Elisabeta, din Iași: 2075.
 Enache, din Tămădău și soția sa Anuța: 806.

Enache, pescarul din Craiova: 1596.
 Enache, preotul din Vitănești jud. Olt și soția sa Ioana: 1345.
 endiconorcom (jurământ): 533.
 Ene, căpitanul și Uța, soția sa: 852.
 Ene, lipcanul: 304.
 Ene, postelnicul din Bălteni jud. Dimbovița: 1583.
 Ene, precupețul: 1445.
 Ene, preotul din Tg. Rîmnic: 1381.
 Enei — biserica, vezi București.
 Enescu, Maria: 734.
 englez, vezi: Erbut.
 Enuș, hagi Nicolae: 1685, 1698, 1699, 1716.
 Enușești, moșie dincoace de Olt: 34;
 — casa: 1165.
 Episcopia Buzău, vezi Buzău.
 Episcopia Argeș, vezi Argeș.
 Episcopia Rîmnic, vezi Rîmnic.
 Episcopiei — mahalaua, vezi Craiova.
 epistasia (administrarea) casei: 216;
 — epistat: 435, 1132.
 Epuran, Ivan popa: 1072.
 Epurani, vezi Roșcioreni.
 Epure, Gheorghe Ion din Căcaleți jud. Vlașca: 1965.
 Epure, Manșa: 1072.

Epure, Șerban: 1072.
 Epureasca, moșie jud. Ialomița: 762.
 Epurești, sat jud. Vlașca: 1822.
 Eracozoglu, Serafim țărmeanul de la Brăila: 1713.
 erbăritul vitelor: 368.
 Erbut, englezul: 948.
 Erceanu, Niță din Mătăsarii de Sus, jud. Mehedinți: 1981.
 Erceanu, Stan din Mătăsarii de Sus, jud. Mehedinți: 1981.
 Erculeasa, Maria: 113; vezi și Iarca.
 Erculești — arendașii: 113; vezi și Iarca.
 erotocrisie = arbitraj: 768, 778.
 Etela, matusa Rujei evre ca și Moise, soțul Etelei: 264.
 etera grecilor: 1549.
 Evostadiis arhiereul: 967.
 Europa: 1200.
 Ezeru — schit: 686.
 Exarhina, Ecaterina, fiica Mariei Tătaranca: 720; — dohtoroaia: 1115.
 exoflisis = lichidare: 50, 97, 261, 388, 456, 586, 625, 640, 1114.
 exoprică = avere în afară de zestre: 20, 41, 73, 131, 235, 594, 652, 707, 841, 870, 964, 1142.

F.

Faci, Costache ocîrmuitorul jud. Ilfov: 65.
 Faca, Manolache paharnicul: 1950; vezi și Brăiloiu Marghioala.
 fabrică — de porțelan, vezi Tirgu Jiu.
 falce — vezi măsură.
 faliment: 644, 689, 1151.
 falit: 972.
 falsificare de contract: 1586.
 farfurii de argint: 3.
 Farhi, Iacob evreul: 1947.
 Fata, moșie și sat jud. Olt: 373.
 Fatuta, Anton, supus austriac: 681.
 Faur, Elena: 1901.
 Faur, Ștefan căpitanul: 1180.
 Făcăi, moșie jud. Ialomița: 289.
 făcău — de moară: 611, 782.
 Făgărășanu, Ispas: 131.
 Făgărășanu, Luxandra șetrăreasa: 598.
 Făgărășanu, Nicolae arendașul: 621.
 Fălcești, moșneni din jud. Gorj: 1150.
 Fălcoianu, Costache maior: 1087.
 Fălcoianu, Dimitrie clucerul: 1087;
 Fălcoianu, Ion: 1437.
 Fălcoianu, Ion, fratele vitreg al lui Stănescu Alecu din Giurgiu: 1611.
 Fălcoianu, Iordache serdarul: 294; vezi și Bărcănescu Elena.

Fălcoianu, Nițu serdarul: 1618.
 Fălcoianu, Ștefan și soția sa Elisabeta: 21.
 Fălcoianu, Sultana medelniceasa: 21.
 Fănescu, pitarul: 954.
 Fănescu, Grigore praporgicul și Ioniță polcovnicul, unchiul său: 954, 1381, 2028.
 Fărăești, moșie jud. R. Sărat: 203.
 Fărcașu de Mijloc: 1497.
 Fărcașanu, paharnicul, tatăl lui Tache: 667, 786; vezi și Dărăboia Ecaterina.
 Fărcașanu, Barbu pitarul: 649.
 Fărcașanu, Catinca: 155, 1497.
 Fărcașanu, Costache: 1432; — orbul: 1800.
 Fărcașanu, Constantin din Zăvideni jud. Vilcea: 2008.
 Fărcașanu, Dimitrie serdarul din București: 1976.
 Fărcașanu, Dumitrache șetrarul: 126, 284, 326.
 Fărcașanu, Elena clucereasa din Zăvideni jud. Vilcea: 688, 2008.
 Fărcașanu, Elisabeta: 126.
 Fărcașanu, Iancu (Ion): 667, 760.
 Fărcașanu, Iordache: 87, 546.
 Fărcașanu, Petrache: 1850.

- Fărcășanu, Radu (Răducanu), fost mare paharnic: 88, 326, 760.
 Fărcășanu, Tache serdarul: 786.
 Fărtat, Gheorghe: 1031.
 Fărtat, Ion: 1031.
 Fărtat, Mihai: 1031.
 Făurei, moșie jud. Buzău: 659.
 Făurești, moșie jud. Vilcea: 377.
 Fedeleșoiu — schit: 129; Ioanichie iconomul: 129.
 Fedeleșului — lacul: 377.
 Fefeleanca, moșie: 54.
 Felie, Costache postelnicul din Slatina: 565.
 ferdele (baniță), vezi măsurii.
 fermenta = scurteică: 870.
 fierar: 1643.
 Filaret — dealul: 41.
 Filcu: 731.
 Filcu, Stan: 467.
 Filip, Dimitrie, nepotul serdăresei Zoia Gârleșteanu: 276.
 Filipescu, Alexandru, vornic: 937; — banul: 1132, 1160; — judecător la Inaltul Divan: 1252, 1256.
 Filipescu, C., judecător la Inaltul Divan: 426; — banul: 648.
 Filipescu, Dimitrie, căminarul: 1766.
 Filipescu, Elena: 1011, 1572.
 Filipescu, Gheorghe: 714, 785; — mare ban: 760, 926, 1227; — judecător la Inaltul Divan: 831, 854, 940, 946, 951, 968.
 Filipescu, Grigore, vornic: 356, 459, 542; — fost mare agă: 109, 171, 348, 465, 621, 628, 761, 814; — logofăt: 917, 1517.
 Filipescu, Iancu, agă: 1439, 1544, 1548, 1572; vezi și Nenciulescu Rălița.
 Filipescu, Ioan Alex. pitarul: 1503, 1504.
 Filipescu, Iordache mare vornic al Principilor din Lăuntru: 88, 531.
 Filipescu, Maria maioreasa: 1923.
 Filipescu, Mihai: 436, 512, 1572; — hatman: 43, 435, 580, 861, 1939; — fost mare hatman: 473; — logofăt: 1282, 1355.
 Filipescu, Nicolae: 1766.
 Filipescu, Sevastita: 466; — vorniceasa: 245, 736, 918, 1939.
 Filipești, sat jud. Prahova: 727.
 Filipeștilor — familia: 926.
 Filipopolitu, Panait: 1363.
 Filipopovici, Marin și soția sa Nicola: 969.
 Filitis, Costache serdarul: 606; vezi și Clinceanu Anica R.
 Filitis, Costache Silvestru serdarul: 1587.
 Filitis, Costandin doctorul: 39.
 Filitis, Hristodor: 144; — serdar: 980, 981.
 Filitis, Nicolae: 918.
 Filitis, Silvestru doctorul: 1567 și soția sa Zmaranda: 397.
 Filiiu, moșie jud. Brăila: 1401, 1402.
 fiodormă (dar, indemnizare... pentru cedare): 1.
 fiorin, vezi monede.
 Fir, postelnicul: 1196.
 firman turcesc: 277.
 Fisența, Casandra Cost. din Craiova: 1962.
 Fisența, Manole din Goești jud. Dolj: 318.
 Fisiliu, Ivan din Dobrești jud. Dolj: 1916.
 Fișcăescu, moșul de la Surpați: 130.
 Fișcălia, sat jud. Vilcea: 148.
 flu de suflet: 685.
 Filcu, Stancu: 977.
 Fintina Boului, mahala, vezi București.
 Fintina Purcarului, jud. Vlașca: 581.
 Fintineanu, Maria: 379.
 Fintinelile, moșie jud. Ilfov: 804.
 Fintinelile Cernetului — apă jud. Mehedinți: 1298.
 Fintineni, sat jud. Săcueni: 1723.
 Fisticani, vezi Maroteni.
 Flămînda, sat jud. Mehedinți: 1620.
 Fleancă, Stan: 75.
 Fleva, Costandin: 1617.
 Flădner, Ioan timpărlar din Craiova: 1329.
 Floarea — femeia: 407.
 Floarea, soția lui Gruia: 1271.
 Floarea: 769.
 Florea, Iancu diaconul din Comanca jud. Romanai: 1333.
 Florea, moșnean Șoricesc: 1064.
 Florea, papugiul, Maria, soția sa și Ecaterina, soacra sa: 1557.
 Florea, Pîrvu și soția sa Maria: 1489.
 Florea, răsdiacnul: 256.
 Florescu, Alecu: 1140.
 Florescu, Costache Manolache serdarul: 227, 310, 512, 580, 861, 1939.
 Florescu, Elena păhărniceasa: 204.
 Florescu, Gheorghe (Iordache), procurorul Divanului: 394; — agă: 728; — logofăt: 909; — judecător la Inaltul Divan: 838, 987.
 Florescu, Manolache: 310, 1011.
 Florescu — moștenirea casei: 227.
 Floreșteanu, Velicu din Florești jud. Dolj: 1748.
 Florești, moșie, vezi Dumitrana.
 Florești, sat jud. Dolj: 1748.
 Florești de Sus, moșie jud. Ilfov: 227.
 flori cu diamante: 607.
 Floroiu, Dinu din Slatina: 1736.
 Florovici, Pîrvu: 1100; — conțpist: 1070.

Floru, Ioan fost clucer de arie: 454;
— clucer: 1899.

Floru, moșie jud. Olt: 1074.

Floru, Nicolae din Giurgiu: 1570.

Focșani, oraș: 831, 904, 1023, 1038, 1180, 1277, 1953, 2018; — Moldovei: 240; — în partea: 623; — — m-re: Sf. Ion din: 1023, 1291, 1327.

Focșenei, moșie: 1307.

Foct, Filip doctorul, supus prusian: 858.

Foișor — mahala, vezi: București.

Fokiano, Panait serdarul: 1549.

Fokiano, Sava căminarul: 1549.

Fombaur, Ferdinand, supus rus: 948.

Fometescu, hotar jud. Vâlcea: 1757.

fond de comerț: 948.

formalita (formalitățile pentru judecarea unui proces): 727.

Foru, Costa: 261, 772, 1759.

Fotache, al 3-lea logofăt și fiica sa Elenca: 1763.

Fotache, ispravnic de curte: 327; — vistier: 985.

Fotescu, Andrei-Marin: 979.

Fotescu, Marin și soția sa Stana: 979.

Fotescu, Gheorghe vistierul: 432.

Fotești, moșie: 1007.

Fotino, Elena: 1466.

Fotino, Leonte vechilul magistratului orașului Brăila: 1686.

Fraivalt, antreprenorul: 192.

Franciscanilor, — m-rea, vezi Cimpulung.

Franțescu, Ghiță Maria: 1121.

franzelar: 1564.

Frasinu, moșie jud. Buzău: 1229.

Frasinu, moșie jud. Vlașca: 1023, 1327.

Frasinu, sat jud. Dîmbovița: 369.

Fratostițeanu, Băluța armășoalca din Cernați: 1637.

Fratostițeanu, Costandin: 1273, 1341.

Fratostițeanu, Radu (Răduț), fost al 2-lea și al 3-lea vistier, arenda-

șul: 164, 1790, 1809; — serdar: 1128, 1341.

Fratostițeanu, vistierul: 430, 765, 943.

Frăsineni, vezi Grigorești, moșneni: 984.

Frătești, sat jud. Gorj: 1367, 1368.

Frătești moșneni: 458.

Frățilești, sat jud. Ialomița: 912.

Fre, Costache: 567.

Friguroasa, moșie, vezi Măcrești.

Friș, Mihai pălărierul, supus francez: 281.

Frinco, tăbăcarul și soția sa Maria: 893.

Frone, croitorul și mama sa Stanca: 116.

Froniu, Dinu: 1201.

Frumoasa, moșie: 1414, 1415, 1418.

Frumușanu, Costandin logofătul: 365, 371.

Frumușanu, Lăudat, fost al 2-lea vistier: 282; — boierul de la Tg. Jiu: 1395.

Frumușanu, Petrache: 1170.

Frumușanu, vistierul: 880.

Frumușei, moșie și moșneni din jud. Gorj: 484.

Fundăneasca, hotar jud. Săcueni: 801.

Fundățeanu, Nicolae: 1306; — medelnicer: 500.

Fundeanu, Alecu: 236.

Fundeasca, moșie jud. Teleorman: 1831.

Funden, moșie jud. Rim. Sărat: 924.

Funduri, moșie jud. Buzău: 1886.

Fundu Părăului, moșie: 924.

funie = unitate de măsură agrară, vezi măsură.

Furcă, Ecaterina: 812.

Furculescu, Costache: 1271.

Furtună, Mihai, Polihronie, fiu: 1337.

Fusea, Stan din jud. Gorj: 299.

Fustașu, Ion din Șămîrca: 1726.

G.

Gabrovu, moșie jud. Teleorman: 919.

Gabru, moșie jud. Dolj: 276.

Gaer, Friderich, sudit prusian: 192, 1411.

Gagu, moșie: 905.

Gagu, moșie jud. Ilfov: 567, 922.

Gala, Tudor: 1842.

Gaister, Le'bu evreul, supus k.k.: 1612.

Galaction, arhiereul: 111, 272.

Galanti, stolnicul, supus elinesc: 851.

Galați, oraș: 309; — m-rea Sf. Dimitrie: 562.

galbeni, vezi monede.

Galino, Efrosina Alecu: 862.

Gamulea, Gheorghe, supus k.k.: 730.

Ganea, Costea de la Caracal: 301, 1605.

Gavala, Nicola doctorul: 258, 259.

gavazi = turci: 139, 711.

Gavrili Agheorghiu, arhimandritul m-rii Sf. Gheorghe Nou, vezi București.

Gavrili, Movilă vv. — hrisov de la: 423, 1027.

Gavrilă, croitorul și soția sa Ana, fiica lui Cloacă Ion dascălul din Craiova: 1636.
 Gavrilă, moșnean de la Șchiopeni jud. Buzău: 2029.
 Gavrilescu, Ene: 506.
 gazdiatică = privitoare la găzduire: 114.
 Găbunea, Costandin Ion din Mierlești jud. Olt: 2003.
 Găbunea, Pavel din Mierlești jud. Olt: 2003.
 Găgeni, moșie: 2015.
 Găinești, hotarul: 217.
 găitanar, vezi București, mah. Olari.
 Gălăcescu, Ștefan hotarnicul: 1286.
 Gălăcescu, Vlăduț: 636.
 Gălăteni, sat jud. Vlașca: 1257.
 Gălătoșani, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 209.
 Găliceasca, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 1291.
 Gănescu, Barbu slugerul din Bălteni jud. Gorj: 1294, 1704, 1829, 1966; — arendaș: 1566.
 Gănescu, Catinca clucereasa: 888.
 Gănescu, Ștefan: 377; — paharnic: 539, 888: vezi și Grădișteanu Elena.
 Gănescu, Zamfirache: 377.
 Gănescu, moșie și moșneni din jud. Mușcel: 637.
 Gărdăreanu, Ion: 682; — serdar: 1776, 1931.
 Gărdescu, Matei: 1795.
 Gărdești, moșie jud. Teleorman: 1879.
 Gărdești, sat jud. Vilcea: 1673.
 Gărlăscu, Dimitrie, Dospina sora sa și Ion, fiul Dospinei: 820.
 Gărnaru, Mitică: 605.
 Gărnaru, Petre: 605.
 Gârțomănești, moșneni din jud. Teleorman: 1206.
 Găteju, pădure jud. Rîmnicu Sărat: 1324.
 Găurești, moșie jud. Gorj: 1262.
 Găvanu, Greci, moșie: 715.
 Găvănești, sat jud. Gorj: 2010.
 Geambașu, Anastase și nepoata sa Uța: 443.
 Geanolu, Smaranda căminăreasa: 2049.
 Gelepe, Costandin: 441.
 Genuneanu, Dumitrache: 215.
 Georgița, moșie jud. Dolj: 1065.
 Gheban, Dinu: 827.
 Ghebani, moșneni jud. Gorj: 1293, 1295.
 Ghebaur, Gheorghe Mihai: 1711.
 Ghebaur, Grigore de la Vidimirești jud. Mehedinți: 1711.
 Ghebaur, Mihai: 1711.
 Gheboirnu, Dumitru și soția sa Bița: 1788.

Ghelicu, numit și Balta Albă, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 113.
 Helmegeanu, Dimtrie: 1157.
 Gheimegeanu, Vasile: 1157.
 Gheimegeni, moșneni din jud. Mehedintzi: 1157.
 Ghenovici, Iordan hagi: 1837.
 Gheocanu, Marica și Zmaranda, sora ei: 1095.
 Gheorghe: 1318.
 Gheorghe, al lui Tudor: 1035.
 Gheorghe, cafegiul: 1416.
 Gheorghe, caldarimgiul: 586.
 Gheorghe, ceaușul și soția sa Elisabeta: 1053.
 Gheorghe, cofetarul și soția sa Maria: 675.
 Gheorghe, de la Ungurei jud. Olt: 1095.
 Gheorghe, diaconul: 483.
 Gheorghe, diaconul, moșnean din Davidești jud. Mușcel: 630.
 Gheorghe, diaconul de la Ionești jud. Teleorman: 1344.
 Gheorghe, din Fișcălia jud. Vilcea: 148.
 Gheorghe, din Ogrezeni jud. Vlașca: 1965.
 Gheorghe, eclesiarhul — casa lui: 2085.
 Gheorghe, feciorul Dobrei din Lăpia jud. Buzău: 933.
 Gheorghe, fiul diaconului Gheorghe: 483.
 Gheorghe, fiul Doichiței din Buzău: 1422.
 Gheorghe, fiul popii Stoica: 793.
 Gheorghe, fiul lui Tudosie din Păcuruți: 893.
 Gheorghe, fiul lui Voicu din Dioști: 588.
 Gheorghe, franzelarul: 1564.
 Gheorghe, fratele lui Ion militarul: 717.
 Gheorghe, găitanarul din București: 1592.
 Gheorghe, ginerele Sofiei, sora Zoitei: 839.
 Gheorghe, grămăticul: 513.
 Gheorghe, Ilie: 914.
 Gheorghe, logofătui, fiul lui Voicu: 1018.
 Gheorghe, logofețelul de la Fîntineni jud. Săcueni: 1723.
 Gheorghe, militarul, vezi Păuna Cotăreasa.
 Gheorghe, moșnean din Pietrari jud. Buzău: 1164.
 Gheorghe, moștenitorul lui Hagi Gheorghe: 118.
 Gheorghe, paharnicul: 372.

- Gheorghe, plugarul: 560.
 Gheorghe, popa: 701.
 Gheorghe, popa și soția sa Marica: 895.
 Gheorghe, popa, vezi Tircă ceașul.
 Gheorghe, popa de la Petrești jud. Gorj: 898.
 Gheorghe, preotul din Arțari jud. Ialomița: 1834.
 Gheorghe, protopopul Craiovei: 382.
 Gheorghe, vărul lui Dinu, fiul lui Guță din Craiova: 1603.
 Gheorghe, vistierul: 199; — fost mare vistier: 85.
 Gheorghita, văduva din Rimnicu Vilcea: 1690.
 Gheorghita, cîntărețul: 795.
 Gheorghiu, Costandin: 914.
 Gheorghiu, Diamandi: 462; vezi și Care Nicola.
 Gheorghiu, Dimitrie: 687, 914.
 Gheorghiu, Hristodor: 479, 1074, 1510; — nepotul lui Hristodulo Iana-che: 1606.
 Gheorghiu, Ianache surecciul: 180.
 Gheorghiu, Iancu Coșoveanu din Craiova: 1944.
 Gheorghiu, Ioniță și Ioana, soția sa: 935.
 Gheorghiu, Ioniță Ioan și soția sa Ecaterina haglica: 1535; vezi și Papa Hrizo.
 Gheorghiu, Marcu: 300.
 Gheorghiu, Maria: 795.
 Gheorghiu, Marin, sudit k.k. din jud. Buzău: 244, 603.
 Gheorghiu, Marincea și Maria soția sa: 1006.
 Gheorghiu, Matei: 719.
 Gheorghiu, Mihai hagi: 343.
 Gheorghiu, Nițu postelnicul din Rușii de Vede: 1628.
 Gheorghiu, Pavel, sudit prusian: 82.
 Gheorghiu, Păun: 719.
 Gheorghiu, Petrache: 1427.
 Gheorghiu, Petre și soția sa Domnica: 716.
 Gheorghiu, Pîrvan: 1649.
 Gheorghiu, Sterie: 1109.
 Gheorghiu, Vasile: 300.
 Gherachi, Costache hatmanul: 209, 1212; vezi și Plaghiano Elena.
 Gheorghescu, Ioan: 103.
 Gheorghescu, Ioan din Tirgoviște: 315.
 Gheorgheschi, moșie jud. Dolj: 1825.
 Gherghita, moșie: 587.
 gherlanta = ghirlantă, dar de nuntă: 1083; vezi și giuvaer-gherlant.
 Gherlaș, spital în Buzău: 1133, 1307.
 Gherman, Mihail, sudit rusesc: 275.
 Ghermani, moșie jud. Gorj: 898.
 Ghermano, Iviritul — exarhul: 106.
 Ghermano, egumenul, vezi Lespezile — schit.
 Ghețu și sora sa Teodora: 4.
 Ghiată, Ianache: 1463.
 Ghica, clucerul: 1172.
 Ghica, Alex. vv. — casa lui: 487.
 Ghica, Alex. Dimitrie vv. — casa lui: 570, 597, 970.
 Ghica, Alex. Scarlat vv. — hotărîrea lui: 226; — danie: 427.
 Ghica, Alexandru Scarlat: 415; — fost mare vornic: 127, 253, 340, 623, 835, 1474.
 Ghica, Alexandru vistierul: 971, 1241; — mare vistier: 2017.
 Ghica, Anastasia, cămărășoia: 574.
 Ghica, Costache beizadea, banul: 328, 446, 534, 559, 652, 890, 919, 925; — general: 547.
 Ghica, Costandin mare spătar, gîne-rele Luxiței Văcărescu: 1472.
 Ghica, Diamandi, medelnicerul: 1223, 1541.
 Ghica, Dimitrie beizadea: 919, 925.
 Ghica, Dimitrie Scarlat, hatmanul: 540, 547.
 Ghica — frații: 1478.
 Ghica, Grigore: 919.
 Ghica, Grigore beizadea: 652; — judecător la Inaltul Divan: 761, 821, 850.
 Ghica, Grigore vv.: 608, 640; — casa lui 2, 431; — Eufrosina doamna, a doua soție: 652; — Alexandrina, fiica lor, Nicolae, fiul lor; — Elena și Marghioela, fiice ne-legitime ale domnului: 652; — deslușirile lui: 467; — hotărîrea lui: 27, 86, 115, 123, 153, 162, 233, 294, 422, 454, 503, 506, 668, 869, 1105, 1248, 1276; — hrisovul lui: 171, 195; — întărirea lui: 66, 79, 163, 167, 212, 265, 267, 274, 275, 280, 308, 329, 373, 385, 398, 403, 549, 567, 575, 630, 650, 688, 712, 819, 988, 1117, 1198; — înzestrează două minore: 534; — moștenitorii lui: 1478; — poruncile lui: 76, 122; — privilegiu — acordare de: 645.
 Ghica, Maria spătăreasa: 831, 966.
 Ghica, Mihail, fost mare vornic: 209; — ban: 1247; — mare ban: 810.
 Ghica, Nicolae vornicul: 2.
 Ghica, Scarlat beizadea căpitan de miliție: 534; — maior: 652; — ban: 547.
 Ghica, Teodosie grămăticul de la Rîmnic: 543.
 Ghica, Vasile: 229.
 Ghiculeasa, moșie jud. Brăila: 1862.
 Ghidala, soția lui Moise sticlăru: 1560.

- Ghiga, Mihai: 1169.
 Ghiga, Păuna: 1169.
 Ghiga, Tănase: 1169.
 Ghimicea, Pătru din jud. Gorj: 299.
 Ghimpa, Costandin: 2045.
 Ghimpeanca, vezi Grația-Fărcășanca.
 Ghimpeasca, hotar jud. Vlasca: 1976.
 Ghimpoțeanu, Ufa pităreasa: 377.
 ghindă: 984, 1689.
 Ghindă, Ștefan polcovnicul, îngrijitorul vinătorilor domnești: 1767.
 Ghindeanu, Dumitru: 1672.
 Ghinea, moșnean Mișcean din jud. Dolj: 145.
 Ghioca, căpitanul: 80.
 Ghioca, slugerul: 1862.
 Ghioculești, moșneni jud. Săcueni: 801.
 Ghiorghiovici, Ivancea: 1157.
 Ghiorghitoaia, clucețasa: 795.
 Ghiță, al Radei: 1433.
 Ghiță, croitorul: 331.
 Ghiță, feciorul lui Dragomir: 507.
 Ghițu, Nicolae din Craiova: 1922.
 Ghizdăvești, moșie și moșneni din jud. Romanați: 757, 1213, 1849.
 Ghizdeanu, Dumitru postelnicul din crașul Buzău: 1942.
 Ghizdău, moșie și moșneni din jud. Buzău: 1139.
 Ghizdita, moșie jud. Buzău: 870, 1139.
 Gialalău, Ioan: 1266.
 Gianoglu, Alexandru: 622.
 Gianoglu, Iorgu medelnicul: 622.
 Gigirtu, pitarul: 570, 597.
 Gigirtu, Haritina maioreasa: 1069.
 Gigirtu, Petre: 487.
 Gilort, apă: 791, 843, 898, 1955.
 Gimbașani, moșneni și sat jud. Ialomița: 1035, 1276.
 Gimbașanu, Radu: 1250.
 Gircotinu, moșie jud. Mehedinți: 1029.
 Giorman, sat jud. Dolj: 1369.
 Giorocelul, apă: 2043.
 Giorogeanu, Nicolae polcovnicul: 1088.
 Giorogeanu (Gioroțeanu), Costandin din jud. Dolj: 472.
 Giorogeanu (Gioroțeanu), Nicolae din jud. Dolj: 472.
 Giorogeanu (Gioroțeanu), Păuna: 472, 1050.
 Giorogeanu, Răducanu: 1049.
 Giorogeanu (Gioroțeanu), Stan: 472, 1049, 1050.
 Giorogeanu, Zamfir: 1049.
 Giorogeni, sat jud. Dolj: 1050.
 Gioroveanu, Rada Marcu, căsătorită cu Pripici Ion: 1825.
 giubea (haină largă, lungă, purtată de boieri deasupra anteriorului): 144.
 Giuguileș, Mandu medelnicul de la Ianina: 1984.
 Guguileș, Panait de la Ianina: 1984.
 Giulescu, Lica: 2033.
 Giulescu, Nicolae al doilea vistier: 489; — serdar: 1259, 1513, 1519; — vistier: 1689.
 Giulești, moșie: 1807.
 Giurcu, Matei: 389.
 Giurea, Dumitrușcu de la Cotești jud. Râmnicu Sărat: 2042.
 Giurescu, Bălașa serdăreasa: 1498.
 Giurescu, Diicu: 997.
 Giurescu, Dinu: 1125.
 Giurescu, Gheorghe: 705.
 Giurescu, Ioan medelnicul: 254, 544, 705, 748, 922, 946, 1257.
 Giurescu, Ioan popa din jud. Mehedintzi: 1963.
 Giurescu, Nicolae serdarul: 506.
 Giurești, moșie și sat jud. Ialomița: 1498, 1920.
 Giurgești, moșneni din < jud. Mehedintzi > : 1963.
 Giurgioiu, Elena din jud. Romanați: 1685, 1698, 1700.
 Giurgița, sat jud. Dolj: 232, 605.
 Giurgiu — oraș: 139, 744, 824; — biserică: Sf. Adormire: 2021; — boiangiu din: 2068; — brașoveni din: 170; — case în: 2049; — căutarea slujbelor Domnului: 501; — dipotații mahalalelor din: 711; — domeniul: 501, 1754; — maghiștratul orașului: 2068; — prăvălie în: 170, 456, 824, 1203, 2021.
 Giurmanele, sat jud. Dolj: 1284.
 giuvaer gherlant (colier): 1132.
 giuvaer giubaș (șeful giuvaerilor): 607.
 Giuvela, Ioan: 384 și Ioana, soția sa: 47.
 Gingu, Ioan și mama sa Ilina: 723.
 Gîngulești, sat jud. Vlcea: 188.
 Girbea, Ioan de la Vladimir jud. Gorj: 1964.
 Girbovățu, moșie jud. Mehedinți: 1729.
 Girboviceanu, hotarnicul: 1330.
 Girbovicești, moșneni din jud. Mehedinți: 1729.
 Girbovici, vezi Corbu-ostrov.
 Girleșteanu, Petre Ilievici: 753.
 Girleșteanu Zoia serdăreasa: 276; vezi și Filip Dimitrie.
 Girlești, sat jud. Dolj: 1718.
 Gîrlici, hotar jud. Romanați: 1166.
 Gîrnița Ghelemgioaei, sat jud. Mehedintzi: 518.
 Glavacioc, m-re: 924.
 Glăvan, Alexandru din Roșia jud. Gorj: 1389.
 Glăvan, Dimitrie din Roșia jud. Gorj: 1389.

- Glăvan, Gheorghe și soția sa Dumitrana din Costeni jud. Mehedinți: 1608.
- Glimbocata, moșie jud. Mușcel: 1306.
- Glodeanu, Pană: 1067, 1140.
- Glodeni, sat jud. Dîmbovița: 510.
- Glodeni, moșneni din jud. Gorj: 423.
- Glogoșteni, moșneni din jud. Mehedinți: 1029.
- Glogoveanu, Costandin clucerul: 595, 674, 1060, 1214, 1243, 1852.
- Godeanu, Ion: 526.
- Godeanu, Panait: 526.
- Godeni, moșneni din jud. Mușcel: 108, 426.
- Goescu, Băluță slugerul: 120.
- Goești, moșie și sat jud. Dolj: 318.
- Goga, Costea luminărarul: 941.
- Gogălniceanu, Mihai din jud. Buzău: 1622; vezi și Cozma anhimandritul.
- Gogoșă, Gheorghe: 139, 711.
- Gogoși, moșie jud. Mehedinți: 303.
- Gogotopoi, Costandin: 395.
- Gogotopol, Costandin Ion: 395, 1913.
- Goicea, moșie jud. Dolj: 970.
- Goidescu, Ion: 1358.
- Goidești, moșneni și sat din jud. Buzău: 1558.
- Goidești, hotăr, numit și Zărneasca: 1358.
- Goidești (Godești), vezi Stăiniceni.
- Golescu, banul: 965.
- Golescu, Costandin: 166.
- Golescu, Manole: 1839.
- Golescu, Nicolae vornicul: 41, 585, 629, 1269, și Zinca, soția sa: 312, 434, 1232.
- Golescu, Marița, Nicolae: 41, 434.
- Golescu, Radu: 41, 227, 434, 871, 1304.
- Golescu, Ștefan: 629.
- Golescu, Zinca logofeteasa: 585, 1240.
- Goloseu, Zolta vorniceasa: 1818.
- Golești, moșie: 629.
- Golești, sat jud. Mușcel: 822.
- Golești, moșie jud. Rîmnicu Sărat: 231.
- Golgota, m-re: 152, 839.
- Golicu, Dumitru vechilul: 150.
- Golgan, Costandin: 1081.
- Golstara, Solomon: 1470.
- Golumbeanu, C.: 430.
- Golumbeanu, Păuna din Golumbu, jud. Dolj, sora lui Cănuț Căpleanu: 2047.
- Golumbeni: 200; — moșneni: 1526.
- Golumbu, moșie și sat jud. Dolj: 1526, 2047.
- Gomoiești, moșie jud. Buzău: 952, 1140.
- Gonga, Petre și soția sa Maria: 1302.
- Gongu, moșie jud. Teleorman: 1287.
- Gongulești, moșneni din jud. Teleorman: 1287.
- Gorgan! — mahala, vezi București.
- Gorganu, moșie jud. Mușcel: 1801.
- Gorganu, sat jud. Romanați: 970, 1245.
- Gorgănele, moșie jud. Săcueni: 25.
- Gorgănelu, jud. Brăila: 1402.
- Gorj — isprăvnicat: 75, 415; — judecătoria: 74, 75, 393, 487, 1042, 1148, 1214, 1367, 1895, 1955; — județ: 365, 951, 988, 1124, 1170, 1263, 1292, 1294, 1352, 1379.
- Gorneanu, clucerul: 884.
- Gorneanu, Nicolae stolnicul: 1117, 1732.
- Gorneanu, Petrache: 1222; — paharnic: 564.
- Gorneanu, Zmarada păhărnicească: 155, 1732.
- Gorun, Stanciu și soția sa Păuna: 1284.
- Gorunești, moșneni din jud. Vilcea: 700.
- Gostopol, Costandin Ioan: 395.
- Gostopol, Gheorghe, supus englez: 395.
- Gostopol, Harina Cost.: 395.
- Gostopol, Ioan: 395.
- Gostopol, Manta, supus englez: 395.
- Găstinar, moșie jud. Vlașca: 733.
- Goțca, vechilul: 118.
- Goțiu, Nicolae din Drăghici jud. Mușcel: 1902.
- Govera, m-re: 1298.
- Gramont — viconte de: 529.
- Gramont, Arghira — vicontesă: 640.
- Grația-Fărcășanca, moșie jud. Vlașca: 1198.
- grădinar: 121.
- Grădinele, moșie jud. Romanați: 1253.
- Grădișteanu, Aristița clucereasa: 756, 1621; vezi și Buzescu Cost., căminar.
- Grădișteanu, Bunea logofătul: 38.
- Grădișteanu, Elena, soția lui Ștefan Gănescu paharnicul și fiica lui Grădișteanu Scarlat: 539.
- Grădișteanu, Grigore: 525; clucer: 252; — logofăt: 1151; — judecător la Inaltul Divan: 1318.
- Grădișteanu, Ioan (Iancu) comisul: 1536; — fost mare comis: 519, 779; — clucer: 897, 1311, 1932.
- Grădișteanu, Luxița vistihereasa, fostă căminăreasa Bujoreanu: 808, 861.
- Grădișteanu, Scarlat, fost mare vornic: 100, 119, 142, 290, 467, 539, 581, 737, 758, 801, 836, 905, 1452, 1599; — judecător la Inaltul Divan: 841, 861.
- Grădișteanu, Șerban: 350.
- Grăjdana — schit din jud. Buzău: 1622.

- Grăjdănești — frați: 1513.
 Grănescu, Safta din Craiova, căsătorită cu Berneanu Dumitrache: 1658.
 Greabănu, moșie jud. Rimnicu-Sărat: 1426.
 Greaca, baltă jud. Ilfov: 141.
 Greaca, moșie: 1323.
 Greaca, sat jud. Vlasca: 1353.
 Greblești, sat jud. Mehedinți: 2034.
 Greceanu, Alecu: 653, 850; vezi Bujoreanu Catinca.
 Greceanu, Andronache (Andon'e, Antonie): 142, 249; — pitar: 991, 1153.
 Greceanu, Arghire: 1143, 1463.
 Greceanu, Catinca, vezi Bujoreanu.
 Greceanu, Costache: 249, 1135; — serdar: 991, 1135; — medelnicer: 1384.
 Greceanu, Costandin: 249; — fost lo-gofăt la Hătmănie: 1.
 Greceanu, Dimitrie: 1143; — pahar-nic: 836; — agă: 905.
 Greceanu, Epistimia: 450, 1421.
 Greceanu, Hristache: 947; — hotar-nic: 284; — medelnicer: 650; — serdar: 1066.
 Greceanu, Iancu: 1143, 1463.
 Greceanu, Ion, tatăl lui Nicolae Trăs-nea: 353; — hotarnic: 426; — clucer: 861; — de arie: 1570, 1384.
 Greceanu, Lucandra Mihai: 836, 905, 1143, 1463, 1709; vezi și Piga Cos-tache.
 Greceanu, Matei șetrarul: 249.
 Greceanu, Mihai: 836.
 Greceanu, Nicolae (Nae), slugerul: 249, 329, 815, 1384; vezi și Mar-ghiloman Elenca.
 Greceanu, serdarul: 938; — hotarnic: 212, 1152, 1274; — medelnicer: 649.
 Greceanu, Ștefan, hotarnic: 572, 627.
 Greceanu, Vasile: 150.
 Greceanu, Zinca slugereasa: 1384.
 Grecescu, Costandin: 1602.
 Grecescu, Elenca: 1499.
 Grecescu, Grigore arendașul: 2023.
 Grecescu, Ioan: 1602.
 Grecescu, Iordache, cumnat cu Șoi-mescu Ion: 1499.
 Grecescu, Vasile: 1602.
 Grecești, sat jud. Dolj: 1376.
 Grecești, sat jud. Mehedinți: 1602.
 Greci, m-re, vezi Hanu Greci.
 Greci, moșie: 592, 836, 905.
 Greci, moșie jud. Ilfov: 1143.
 Greci, moșie jud. Romanai: 1166, 1384.
 Greci, sat jud. Vilcea: 415.
 Grecu, Alexe, ginerele popii Preda din Negoști: 578.
 Grecu, Anton Vasile, deținut: 1416.
 Grecu, Dumitru: 1105; — căpitan: 156.
 Grecu, Ene: 394, 1105.
 Grecu, Gheorghe: 590.
 Grecu, Necula: 1475.
 Grecu, Nicolae și soția lui (Stana cu cumnata ei Maria: 1476.
 Grecu, Nicolae Cost. din jud. Mușcel: 1846.
 Gribile, munte jud. Gorj: 558.
 Grigore, din satul Vișana: 887.
 Grigore, egumenul, vezi Greci — m-re.
 Grigorie, egumenul de la Radu Vodă — m-re, vezi București.
 Grigorie, egumenul, vezi Strimba — schit.
 Grigore, Iinarul d'n Slatina: 1793.
 Grigore, pitarul, vărul lui Mărgărit Alecu: 186.
 Grigore, popa: 701.
 Grigore, popa și fiul său Nicolae din Boșotenii jud. Romanai, Ancuța, soacra lui Nicolae: 207.
 Grigore, popa din Cernaia: 1619.
 Grigore, preotul, fiul popii Barbu d'n Botulești jud. R. Sărat: 1791.
 Grigorești-Frăsineni, moșneni din jud. Vlasca: 1084.
 Grigoriadis, Scarlat: 1880.
 Grigoriu, Alecu: 240.
 Grigoriu, Trică brașoveanul: 98.
 Grindu Făgărașului, hotar: 131.
 Grinaru, Mitrică: 1065.
 Grinaru, Nedelcu: 1065.
 Grinaru, Petru: 1065.
 Grinaru, Stan: 1065.
 Gropeanca, moșie jud. Teleorman: 1831.
 Grosescu, Gheorghe: 1345.
 Grosescu, Marin: 1345.
 Grosu, Dragomir jococarul: 1616.
 Grosu, Ghiță Dragomir: 1616.
 Groșărea, sat jud. Dolj: 1193.
 Groșăreanu, Ancuța Costandin: 1148.
 Groșăreanu, Ioniță și vărul său Cos-tandin: 1193.
 Groșăreanu, Matei: 1193.
 Groșăreanu, Ștefan: 1193.
 Grozea, Matei popa: 1109.
 Grudi, Sima: 1670.
 Gruiu Mare, plaiul: 827.
 Gruiu, m-re: 340.
 Grundescu, Sima din Craiova: 1787.
 Guești, moșneni din jud. Teleorman: 1055.
 Gugulescu, Costandin: 663.
 Gugulescu, Radu: 663.
 Guile, Nicolae: 663.
 Gulolu, Ion din Ocnele Mari: 1634.
 Guma, Nicolae Athanasiu: 714.

Gura Balli, jud. Ialomița: 1035.
 Gura Calității, moșie jud. R. Sărat: 1212.
 Gura Cumpenii, întărcătoare, plaiul Aref jud. Argeș: 531.
 Gura Lupoli, moșie: 1852.
 Gura Nișcovului, jud. Buzău: 144.
 Gura Văii, jud. Vilcea: 1945.
 Gura Vărsăturii, 1247.
 Guran, Dumitru din Craiova: 1781.
 Guran, Ion și nepotul său Ion: 770.
 Guran, Sandu: 1192.

Gurguești, moșie jud. R. Sărat: 1378.
 Gurgui, Nicolae popa: 1175.
 Gurgui, Vasile: 1175.
 Gușă, Dimitrie: 740.
 Guțești, moșie jud. Buzău: 1133.
 Guțu, Manole și soția sa Teodora, fiica lui Hagi Cost. Stoienescu: 575, 589, 972, 1151, 1991, 2050.
 Guțu (lescu) Teodora: 930, 1151; vezi și Elenca, fiica Catincăi și Catinca, sora Teodorei.
 Guzoeni, moșie jud. Teleorman: 1069.

H.

Hafta, hotarnicul: 1132.
 Hafta, Enache (Ianache) paharnicul: 39, 1139, 1400.
 Hagi, Anastase fost al 3-lea logofăt și Rizu, fratele său: 144.
 Hagi, Anghel Dimitrie, supus k.k.: 559.
 Hagi, Anton, Enciu surecciul: 180.
 Hagi, Aprian: 1133.
 Hagi, Chircor: 1133.
 Hagi, Clocu: 118.
 Hagi, Costandin hotarnicul: 1387.
 Hagi, Costandin, Dimitrie: 479.
 Hagi, Dincă pinzarul din București: 1657.
 Hagi, Elefterie: 278.
 Hagi, Enuș (Ianuș): 660; — moștenitorii lui: 76.
 Hagi, Enușești-ilor — casa: 660, 1685, 1699; vezi și Enușești.
 Hagi, Enuș, Nicolae: 11, 34, 233, 375, 376, 400, 1127.
 Hagi, Garabet armeanul: 174.
 Hagi, Gheorghe: 118; vezi și Gheorghe, moștenitorul lui.
 Hagi, Ghioca: 118.
 Hagi, Iano, Zoo: 802.
 Hagi, Ioan, Grigore, supus k.k.: 629.
 Hagi, Ion, Ion: 32.
 Hagi, Ion, Suzana: 32.
 Hagi, Iordache: 982, 1062.
 Hagi, Iordache medelnicerul, judecător la Tribunalul Mehedinți: 502.
 Hagi, Iorganda, Emanoil, supus rusesc: 25.
 Hagi, Ivan și soția sa Nița: 859.
 Hagi, Manuc: 566; vezi și Manuc Bel.
 Hagi, Mihail și soția sa Smaranda: 117.
 Hagi, Mogârdici armeanul: 1713.
 Hagi, Neagoe și soția sa Dumitrana: 1196.
 Hagi, Pop, Costandin: 277.
 Hagi, Sima și soția sa Tudora: 104.
 Hagi, Stavrî: 114.

Hagi, Țene din Pitești și soția sa Anastasia: 2060.
 Hagi, Țoncu: 45.
 Hagi, Tudorache, Ioan: 689.
 Hagiade, Ianache: 1841.
 haham: 856.
 Haim, Șaim, evreul din Focșanii Moldovei: 240.
 haimaifu de argint: 370.
 Haleplioğlu, Dimitrie, supus francez: 658, 681.
 Halfon, Solomon: 894.
 han: 19, 52, 86, 131, 187, 825, 944, 945, 1174, 2028; — locul: 516; — tovarășia unui: 479; — vîndut: 1093.
 hangiu: 1245, 1825.
 Hanu Greci — m-re, sau Greci, vezi București.
 Hanu Roșu: 289.
 Hanul lui Șerban Vodă, vezi București.
 haracilad'si = a adjuceca: 235.
 Haralambie, Dimitrie căpitanul de miliție: 325.
 Haralambie, Ecaterina madoarea, mama «cliranomilor» lui Dinu Oțeleșanu: 494.
 Haralambie, Roxandra clucereasa cu Sevastița și Oatinca, fiicele sale: 325.
 Harisiadis, Dimitrie: 7.
 Haritina, călugărița de la Focșani: 1038; vezi și Marcu postelnicul.
 Hariton, arhimandritul: 328.
 Hariton, postelnicul 576.
 Harnav, Iordache slugerul: 1038.
 Harting, arhitectul, supus k.k.: 586.
 Hascal, evreul și soția sa Pesia: 883.
 hatman, vezi: Bălăceanu Costandin, Brăiloiu Costandin, Filipescu Mihai, Gherachi Costache, Ghica Dimitrie, Scarlat, Vlădoanu Ioan; — hatman mare, vezi Filipescu Mihai.

- Hăteşului — ținutul: 951.
 Hăbudeanu, Grigore: 1117.
 Hăbudeanu, Stan: 1117.
 Hăbudeanu, Sultana: 1117.
 Hânguleşti, moşie jud. Râmnicu Sărat: 203.
 Hărăboru sau Cioroiu, moşie jud. Ia-lomiţa: 908, 1040, 1279.
 Hârboaiă, moşie jud. Buzău: 1004.
 Hărgotă, Dumitrache şi soţia sa Bă-lăşa: 779; — logofătul: 1601.
 Hărgotă, Ioniţă: 1186, 1371, 1744.
 Hătcărău, moşie, vezi Cioranca.
 Hătcărău, moşie jud. Prahova: 783.
 Hătmănia: 1, 86, 280, 650, 732, 947, 972, 1580; — dreptul: 1568; — zeciuiala: 60.
 heleşteu: 881, 1799, 1850.
 Herasca, păhărniceasa — casa: 1087.
 Herăscu, Costandin: 1420; — maior: 572; — colonel: 627; — polcovnic: 722, 1478, 1479.
 Herăscu, Costandin judecător la Inal-tul Divan: 1256, 1283, 1318, 1356, 1396, 1403.
 herăstraie: 1112.
 Herăstrău, moşie jud. Ilfov: 19, 286, 852.
 Herăşti, moşie: 1420, 1423, 2080.
 Herăşti, moşie jud. Ilfov: 1537.
 Herăşescu, Nicolae polcovnicul: 702.
 Herovic, Radu diaconul din Drăghici jud. Muşcel: 2057.
 herului — preţul: 322.
 Himara, Paisie arhierul, vezi m-rea Nucetu.
 Hinoveni, moşneni jud. Mehedinţi: 1338.
 Hlotu, Gheorghe polcovnicul şi soţia sa Elena: 132, 362, 601, 757.
 Hlotu, Nae stolnicul: 899.
 Hirizeşti, hotar şi sat jud. Gorj: 1293, 1295.
 Hîneşti, moşneni din jud. Argeş: 1390.
 Hîneşti, moşneni din jud. Teleorman: 1044.
 Hîrciog, Bucur, proin ceauş din Poe-nari jud. Muşcel: 1846.
 Hîrciog, Gheorghe Gh. din Poenari jud. Muşcel: 1846.
 Hirseşti, moşie şi moşneni din jud. Teleorman: 1025.
 Hobala, moşie: 819.
 Hobala, moşie jud. Vlaşoa: 787.
 Hodivoaia, 710.
 Hodivoianu, Gheorghe polcovnicul: 1028.
 Hodobesti, moşie jud. Dimboviţa: 967.
 Holbani, de la Iaşi-Moldova: 220.
 Holbăneasca, hotar, numit şi Valea Fetiî jud. Râmnicu Sărat: 1391.
 Holbăneşti, moşneni din jud. Buzău: 1391; vezi şi Horbăneşti.
 holeră: 197; — bolnav de: 498; — combaterea: 96; — epidemie de: 396.
 Homoriceanu, Iordache: 381.
 Homoriciu, moşie jud. Săcueni: 381.
 Horbăneşti, moşneni din jud. Buzău: 1043.
 Horezani, moşneni din jud. Gorj: 1262.
 Horezeanu, Dumitru: 1147.
 Horezu de Horošani, moşie jud. Teleorman: 308.
 Horezu, m-re: 565.
 Hotărani, moşie jud. Mehedinţi: 854.
 Hotăranu, Ştefan: 1125.
 hotărire bisericească — defăimată de Divanul Judecătoresc: 77.
 hotărîre nepronunţată în şedinţă pu-blică: 534.
 hotărîrile bisericeşti nu au apelaţie: 79.
 hotarul nemţesc: 458.
 Hrisofia, postelniceasa: 428.
 Hrisoscoleu, Costandin paharnicul: 113.
 Hrisoscoleu, Dumitrache: 659; — lo-gofăt: 1307; — Sultana, soţia sa: 1307.
 Hrisoscoleu, Ştefan parucicul de la Săpoca jud. Buzău: 1688, 2001.
 Hrîstache, fratele vitreg al Uŭei vă-duva: 707.
 Hristari, Mihail doctorul, supus brita-nic: 355, 361.
 Hristea, abagiul şi fiul său Petrică din Ploieşti: 1661.
 Hristea, comisul: 1006.
 Hristea, fiul popii Costandin: 530.
 Hristea Stolan: 1473.
 Hristea, Vasile din Craiova: 1731.
 Hristodol, Catina din Focşani: 1786.
 Hristodor, serdarul: 869, 1447, 1766.
 Hristodulo, Diamandi, supus prusian: 1951, 1990.
 Hristodulo, Gheorghe: 1074; — al 2-lea vişier: 739.
 Hristodulo, Ianache: 1606.
 Hristodulo, Nuŭu: 1606.
 Hristofi, Maria polcovniceasa: 1034.
 Hristopol, Athanasie, fost mare logofăt: 77.
 Hristopolu, Elena clucereasa: 835.
 Hristoris, Mihail: 1413.
 Hristu Anastasia, sora lui Hristu Stavru: 1413, 1417.
 Hristu, Gheorghe — casa lui: 832; — sudit k.k.: 807.

Hristu, hagi Pancu: 1754; — supus rus: 1814.
 Hristu, Stavri polcovnicul: 1413, 1417.
 Hristu, Vasile: 847, 941, 1195, 1237.
 Hristu, Zoîța preoteasa: 741; vezi și Crustala.
 Huluba, munte în jud. Mușcel: 1486.
 Hulubești, moșie: 290.
 Hulubești, moșie jud. Vlaşca: 581.
 Humele, sat jud. Teleorman: 1278.

Hurbănescu, (Horbănesc), hotar: 1043.
 Hurezeanu, Hrisant, fost egumen, vezi Roaba — schit.
 Hurezu, moșie: 293, 565, 1056.
 Hutbeni, hotar (Oltenia): 1852.
 huzmetul (venitul) — cămănăritului: 114; — cercătura oilor (dijmăritului): 591, 1683; — vinăricului: 591.
 Huzmița — apă la Tîmna: 779.

I.

Iacomi, slugerul: 238; vezi și Crețeanu Ralu.
 Iacomson, polcovnicul: 408.
 Iacov, evreul: 33.
 Iacovache, stolnicul și soția sa Teodora: 347.
 Iacovachina, Teodora clucereasa: 884, 949.
 Iacovenco, Ignatie consilier: 767.
 Ialomîța—Judecătoria: 218, 417, 1348, 1361, 1397, 1412; — județul: 598, 1264, 1369.
 Ianache, băcanul: 388.
 Ianache, ceașul: 354.
 Ianache, îmonagiul: 352.
 Ianache, postelnicul, moșul clucerului Nicolae Trăsnea: 124.
 Iancovici, Dumitru: 1253, 1373.
 Iancu: 1084.
 Iancu, bărbierul și soția sa Elenca: 903.
 Iancu, buhurdașul de la Pitești: 848, 1324; vezi și Carabelea Iancu.
 Iancu, fiul lui Călin din Gura Balii: 1035.
 Iancu, ginerele lui Blujdă: 1178.
 Iancu — mahala, vezi București.
 Iancu, popa de la Craiova: 930.
 Iancu, Stan: 1181.
 Iane, căminarul: 808.
 Iane, soțul Panaschivei, mama Păunei Cotăreasa: 711.
 Ianina, oraș în Grecia: 741, 1413, 1984.
 Ianușești, moșie jud. Romanați: 376.
 Ianușoiu, Chița: 1230.
 Iarca, Alecu vistiier al doilea: 971.
 Iarca, Ianache: 1888; vezi și Tisu Anica.
 Iarca, Teodor (Tudorache): 113; — medelnicer și soția sa Ruxandra: 1218; vezi și Erculești.
 Iarca, Vasile: 844.
 Iarca, Zoîța, vezi Angheli Vasile.
 Iași, oraș Moldova: 220, 2075.
 Iași, sat jud. Gorj: 1735.

Iașilor — hotarul, jud. Vlaşca: 581.
 Iașu, moșie jud. Gorj: 960.
 ibrișingiu (negustor de mătase pentru cusut (ibrișim) din București: 174.
 Iconomu, Anastase: 1998.
 Iconomu, Costea: 257, 777.
 Iconomu, Gheorghe slugerul: 135.
 Iconomu, Petre: 2058.
 Iconomu, Teodor: 2058.
 icosari, vezi monede.
 Ierotei, egumenul m-rii Sf. Ioan Nou, vezi București.
 Ieznea, moșie jud. Rm. Sărat: 1213.
 Igiroșani, moșneni din jud. Mehedinți: 1394.
 Ilarion, economul episcopiei Buzău: 94.
 Ilarion, egumenul m-rii Mihai Vodă, vezi București.
 Ilarion, episcopul Buzăului: 94.
 Ilarion, protosinghelul, episcopul m-rii Mihei Vodă, vezi București.
 Illeana, moșie jud. Ilfov: 897.
 Ilfov, Isprăvnicat: 56; — Judecătoria: 31, 65, 117, 137, 140, 141, 179, 185, 244, 254, 298, 337, 349, 352, 357, 431, 446, 534, 552, 594, 602, 607, 613, 750, 795, 821, 852, 856, 877, 890, 1052, 1714, 1951; — de Comerț: 286, 434; — județ: 117.
 Ilie: 15.
 Ilie, bumbăcarul: 345.
 Ilie, croitorul din Băbeni jud. Vlcea și Tița, soacra sa: 1340, 1364.
 Ilie, diaconul și fiul său Radu: 2070.
 Ilie, din Ohaba jud. Dolj și soția sa Dumitra: 107.
 Ilie, din Pitești: 129.
 Ilie, fiul popii Ioan din Pielești jud. Dolj: 1113.
 Ilie, logofătul: 403.
 Ilie, logofețelul, ginerele preotesei Zmeada: 380.
 Ilie, luminărarul: 793, 1475.

- Ilie, moșneșanul din Gîrtoamnăști jud. Teleorman: 1206.
- Ilie, polcovnicul: 205.
- Ilie, popa din Șipot: 1610.
- Ilie, preotul: 404.
- Ilie, preotul din Vida jud. Vlașca: 1399.
- Ilie, vărul popii Radu din Drăgășani: 1710.
- Ilie, vezi Poenari moșneni.
- Iliescu, Mihalache vistișierul: 1728.
- Ilineasca, Anica, fosta soție a lui Tasache Vișoreanu, mama lui Urianu Dumitrache: 1960.
- Ilincă, 910.
- Ilincă, moștenitoarea lui Bălcescu Ioan: 1718.
- Ilincă, văduva: 147.
- Iliovici, Catina din Craiova: 1667.
- Iliovici, Dumitru: 1192.
- Iliovici, Gherlan Petre, supus k.k.: 1718.
- Imoasa, moșie jud. Mehedinți: 1493.
- imomele, vezi monede.
- Indușca, evreica, fiica lui Gavril Koen, supusă k.k.: 298.
- Inidona, localitate în țara nemțească, (probabil Inidoara, Hunedoara): 200.
- incendiilor — evitarea: 435.
- inginer, vezi Carol.
- Inimărea, Zmaranda păhărniceasa: 167, 567.
- Ioan, Costandin: 702.
- Ioan, de la Ungurei jud. Olt: 1095.
- Ioan, Dimitrie: 358.
- Ioan, din satul Brădetu jud. Mehedinți: 823.
- Ioan, dulgherul: 396.
- Ioan, fiul lui Tudorache din Gimbășani: 1035.
- Ioan, fratele lui Nicolae, fiul lui Gheorghe: 70.
- Ioan, Gheorghe și soția sa Ioana: 740.
- Ioan, Gheorghe sudit k.k.: 180.
- Ioan, Gheorghe din Pîrșcov și soția sa Ioana: 2001.
- Ioan, Grigore țiganul: 401, 408.
- Ioan, hagi Simion: 1837.
- Ioan, Ilie: 222.
- Ioan, Mantu: 946.
- Ioan, Mihail: 846.
- Ioan, preotul: 708.
- Ioan, preotul din Țița jud. Dimbovița: 195.
- Ioan, protopopul și fiul său Vasile: 2041.
- Ioan, stegarul: 114.
- Ioan, Theodosie: 499.
- Ioan, Tudorache: 1748.
- Ioan, vistișierul, hotarnic: 678.
- Ioan, Zamfira: 825.
- Ioana, fiica lui Marcu: 1220.
- Ioana, preoteasa: 931.
- Ioanșca, tovarășul lui Ilie bumbăcarul: 343.
- Ioanidis, Grigore: 902.
- Ioanidis, Hristache: 1360.
- Ioanis, vechilul: 1415.
- Iodezie (Iothezie) — înfiere: 994, 1283.
- Ion, al lui Mircea din Valea Merilor: 1480.
- Ion, al lui Ion din Simnic: 1078.
- Ion, al lui Pătru din satul Cîlnicu de Jos jud. Gorj: 1911.
- Ion, al popii din Stroești jud. Mehedintzi: 1744.
- Ion, al Predei: 1963.
- Ion, al lui Vintilă, notar din Ornești: 1493.
- Ion, Costache: 261.
- Ion, diaconul din Ionești jud. Argeș: 1366.
- Ion, diaconul de la Sutești jud. Vâlcea: 1761.
- Ion, din Comanca jud. Romanai: 1333.
- Ion, din Șerbănești jud. Olt: 769.
- Ion, fiul diaconului Manu din jud. Vâlcea: 224.
- Ion, fiul diaconului Petre din Săcueni: 116.
- Ion, fiul lui Dicu: 1208.
- Ion, fiul Dobrei din Lipia jud. Buzău: 933.
- Ion, fiul lui Dragu: 320.
- Ion, fiul lui Ion: 1054.
- Ion, fiul lui Istodor: 1225.
- Ion, fiul lui Lazăr: 1147.
- Ion, fiul lui Martin: 560.
- Ion, fiul popii Ion din Berivoești jud. Mușcel: 1962.
- Ion, fiul popii Ivan: 827.
- Ion, fiul popii Stan: 1359.
- Ion, fiul lui Stan: 1405.
- Ion, moșnean Burlan din Negoști jud. Gorj: 210.
- Ion, moșnean din Gîrtoamnăști jud. Teleorman: 1206.
- Ion, moșnean Șoricesc: 1064.
- Ion, popa: 1199.
- Ion, popa din satul Cîrligei jud. Gorj: 1733.
- Ion, popa din satul Izvoru jud. Mehedinți: 1384.
- Ion, popa din satul Roșia jud. Gorj: 1389.
- Ion, popa din Valea Ursului: 1225.
- Ion, preotul: 404.
- Ion, preotul din Clociți: 1139.
- Ion, preotul din Ohaba jud. Dolj: 107.
- Ion, slugerul: 1431.
- Ion, soțul Floarei, fiica lui Macovei: 306.

- Ion, țiganul: 142.
 Ioneasca, moșie jud. Vlașca: 290, 581.
 Ionescu, Barbu — casa: 1353.
 Ionescu, Gheorghe: 450.
 Ionescu, Iorgu: 1773.
 Ionescu, Nicolae, fost al 2-lea v'știer: 143, 176, 359, 387, 501; — vistier: 1803.
 Ionescu, Nicolae, contracțul acsizurilor: 445.
 Ionescu, vistierul: 1177.
 Ionești, sat jud. Argeș: 1366.
 Ionești, sat jud. Teleorman: 1347.
 Ionicescu, al 7-lea moș în plaiul Aref jud. Argeș: 531.
 Ioniță, Costandin: 862.
 Ioniță, cojocarul: 608.
 Ioniță, fost mare vâtaf de păhărnice și fiica sa Anica: 10, 26, 159, 253.
 Ioniță, isprăvnicul din Uzun jud. Vlașca: 1764.
 Ioniță, măcelarul: 697.
 Ioniță, medelnicerul: 836.
 Ioniță, pădurarul: 1469.
 Ioniță, pitarul: 111.
 Ioniță, postelnicul: 1331.
 Ioniță, zidarul: 143, 304.
 Ionovici, Dumitru: 778.
 Ionovici, Mihail: 1409.
 Iordache, polcovnicul din Cimpina: 124.
 Iordănescu, Costache de la Alexandria: 2007, 2016.
 Iordănescu, Iordache din Telești jud. Gorj: 1529, 2010.
 Iorga, Anastasia: 1019.
 Iorga, Dincă cu Teodora, sora sa și Teodora, mătușa sa: 1019.
 Iorga, Radu fratele Anastasiei: 1019.
 Iorganda: 1430.
 Iorganda, Emanoil H.: 134; — supus rus: 1581.
 Iorganghibăș, Neagu: 213.
 Iorguleasca (Lipsăneasca), moșie: 1500.
 Iosif: 1318.
 Iosif, preotul: 528.
 Iosilev, Moise: 1470.
 Iota, Nicolai din Craiova: 1687, 1795.
 Iota, Theodor: 985.
 Iov, exarțul m-rilor închinat Sf. Mormint: 1355.
 Iovaler, Moise din Brăila: 1719.
 Iovciu, 658.
 Iovipale, Costandin: 268.
 Iovipale, Costandin Nicolaiță: 695, 968, 1993.
 Iovipale, Catina Nicolae Nicolaiță: 695.
 Iovipale, Costandin Nicolae Nicolaiță: 695.
 Iovipale, Dincă: 1114.
 Iovipale, Elena Nicolae Nicolaiță: 695.
 Iovipale, Gheorghe: 1114.
 Iovipale, Ioniță: 268.
 Iovipale, Nicolae: 1993.
 Iovipale, Nicolae Nicolaiță: 1114.
 Iovipale, Nicolaiță de la R. Vilcea: 268.
 Iozile, ce-i zice și Racovița, moșie jud. Argeș: 871, 1304.
 Ipătescu, Anica pităreasa și sora sa Marghioala: 821; vezi și Anastasia circ serdar.
 Ipătescu, Elenca: 1805.
 Ipingea (pelerină): 459.
 Ipitit, Petre de la Atena-Grecia: 1768.
 Ipsilante, Alexandru vv.: (1804): 400, 427, 458, 759; — danii lui: 645; — hotărîrea lui: 488; — întărirea lui: 602.
 Ipsilante, beizadea: 1549.
 Ipsilante, Constantin vv. — casa lui: 627; — defăimare: 1047; — familia lui: 1378; — hotărîrea lui: 698, 1041; — întărirea lui: 1053; — moșia lui: 572; — orinduire de boieri: 644.
 Ipsilante, Costandin Alex.: 1807.
 Ipsilante, Elisabeta: 722, 1479.
 Ipsilante, Ralu domnița, sora lui Costandin Ipsilante: 1807.
 Ipsilante, vv. (1797) — anafora lui: 76; — condica lui: 1287.
 Irina, monahia: 1256.
 Irizan, Matei: 794.
 Isac, evreul din Craiova: 1959.
 Isărescu, Matei: 931.
 Isbicieni, moșie și moșneni din jud. Romanai: 1242.
 Ischistambol, Andrei sovatic și sora sa Ecaterina: 176.
 Ischistambol, Chiriță șetrarul: 176.
 Isidor, iconomul, vezi Dealu, m-re.
 Isnaful (breasia) brutarilor și circiumarilor, vezi București.
 Isop, Ion Udrea: 1579.
 Ispir, Iancu și soția sa Zmaranda de la Grecești: 1376.
 Ispis, popa, tatăl Bălășei ceașoica: 805.
 ispravnic de curte: 327; — de străini: 1425.
 ispravnic de Gorj, vezi: Bălțeanu Costandin, Văcărescu Iorgu.
 isprăvnicat: 113, 123, 207, 259, 317, 336, 388.
 Isprăvnicatul Buzău, vezi Buzău.
 Isprăvnicatul Dimbovița, vezi Dimbovița.
 Isprăvnicatul Dolj, vezi Dolj.
 Isprăvnicatul Gorj, vezi Gorj.
 Isprăvnicatul Ilfov, vezi Ilfov.
 Isprăvnicatul Mehedinți, vezi Mehedinti.
 Isprăvnicatul Prahova, vezi Prahova.
 Isprăvnicatul Săcueni, vezi Săcueni.
 Isprăvnicatul Vilcea, vezi Vilcea.

Istiotis, Costandîn doctorul: 273, 516, 1448, 1457.
 Istrate, ceauşul: 1574.
 Işalniţa, sat şi moşie jud. Dolj: 1717.
 işlicari, vezi staroste.
 iuncăr (ofiţer inferior): 1161.
 Iupca, moşie jud. Mehedinţi: 295.
 Iupca de Pădure, moşie jud. Mehedinţi: 1633.
 Iupca de Sus, ce-i zice şi Siliştea şi Văeni, moşie din jud. Mehedinţi: 671, 1711.
 Iupceanu, Costandin: 295.
 Iupceanu, Grigore şi cumnata sa Catinca: 295.
 Ivan, Grigore: 1184.
 Ivan, negustorul: 1556.
 Ivan, popa de la Rodina jud. Mehedinţi: 410.
 Ivana, văduva: 612.
 Ivanovici, Pencea din Craiova: 1630.
 Ivanovici, Raicu din Gurgiu: 1844.
 Ivoicii — ogaşul din jud. Gorj: 1060.
 Izbăşesc, moşul de la Surpaţi: 130.
 Izbăşoiu, Dinu Pavlache: 320, 1026.
 Izbăşoiu, Pavlache cu cetaşii săi: 320, 1026.
 Izbăşoiu, Ştefan din Jugur jud. Muşcel: 1788.
 Izbiceni, moşie jud. Romanaţi: 1915.
 Izlazurile: 212.
 Izvârnari, moşneni din jud. Gorj: 661, 1096.
 Izvoarele, moşie jud. Gorj: 568; — sat: 1148.

Jaravete, Dumitrache Radu, ţircovnic din Valea Scheilor, jud. Săcueni: 1810.
 Jădenilor, — dealul din jud. Rimnicu-Sărat: 1869.
 Jălboiu, Tudorache: 203.
 Jegălia, moşie jud. Ialomiţa: 48, 218.
 Jianu, Grigore: 1396.
 Jianu, Iancu: 911.
 Jianu, Mihalache din Caracal: 1396.
 Jianu, Stan paharnicul: 1889.
 Jianu, Ştefan medelnicerul şi Tiţa, soţia sa cu Stanca, mătuşa Tiţei: 911, 1497; — paharnic: 23.
 Jianu, Zmaranda, soţia lui Jianu Stan paharnicul: 993, 1889, 2002.
 Jilava, moşie: 1544.
 Jilava, moşie jud. Ialomiţa: 937, 1160.
 Jilava, moşie jud. Ilfov: 918, 1132, 1168.
 jîmblar: 14.
 Jipa: 912.
 Jipa, Rodolf, supus austriac: 754.
 Jirov, sat jud. Mehedinţi: 1081.

Izvorani, moşneni din jud. Olt: 573.
 Izvoranu, Alecu: 162, 556, 592, 712, 1024, 1158, 1732; — serdar: 974.
 Izvoranu, Bălaşe: 78.
 Izvoranu, Barbu: 648.
 Izvoranu, Costache: 1204.
 Izvoranu, Costandin: 1204.
 Izvoranu, Ion: 303; — căpitan de miliţie pămîntească: 556, 592; — piatar: 1311.
 Izvoranu, Mihai: 604, 1125, 1204.
 Izvoranu, Răducanu Mihail din Timna: 1601.
 Izvoranu, Safta, mama căpitanului: 592.
 Izvoranu, sat jud. Mehedinţi: 1394.
 Izvoru Oneştilor jud. Mehedinţi: 1125.
 împotrivirea locuitorilor la răspunderea îndatoririlor: 488.
 Înalta Curte de Revizie: 714, 715, 761, 980, 1014, 1046, 1796, 1893, 1913, 1917, 1918, 1921, 1923, 1949-1951, 1969-1971, 1984, 1988-1996, 2002, 2011, 2024-2026, 2038, 2039, 2052-2056, 2058, 2060-2067, 2069-2072, 2075-2078, 2080, 2081, 2084-2087.
 închiderea oraşului 1051.
 înfiere: 1392; — anulată pentru necinstirea părinţilor: 107; — desfiinţată: 263.
 înfrînare = abţinere: 126.
 înţărători = munţi pentru miei: 698.
 învăţătura copiilor: 126.
 învoielii — între clăcaşi şi stăpînii lor: 274.

J.

Jiroveanu, Barbu: 1081.
 Jiroveanu, Milco: 1081.
 Jitcul: 1015.
 Jitianu, m-re: 562; — Dorotei egumenul: 562, 1919.
 Jiu — apă: 989, 1107; — matca: 1202; — pod plutitor pe: 989.
 joc de cărţi: 206.
 Joiţa: 908.
 Joiţa, sat jud. Ilfov: 275.
 Joiţa, văduva: 936.
 judecătoria — pedepsiţi pentru abateri: 534.
 judecătoria de I-a cercetare: 24, 82, 87, 93, 97, 103, 108, 110, 115, 123-125, 426, 567, 588, 615, 621, 661, 688, 719, 733, 798, 812, 814, 816, 848, 904, 937, 1078, 1766, 1805.
 Judecătoria Argeş, vezi Argeş.
 Judecătoria Brăila, vezi Brăila.
 Judecătoria Buzău, vezi Buzău.
 Judecătoria Dolj, vezi Dolj.
 Judecătoria Gorj, vezi Gorj.
 Judecătoria Ialomiţa, vezi Ialomiţa.

Judecătoria Ilfov, vezi Ilfov.
 Judecătoria Mehedinți, vezi Mehedinți.
 Judecătoria Mușcel, vezi Mușcel.
 Judecătoria Olt, vezi Olt.
 Judecătoria Prahova, vezi Prahova.
 Judecătoria Râmnicu-Sărat, vezi Râmnicu-Sărat.
 Judecătoria Romanați, vezi Romanați.
 Judecătoria Săcueni, vezi Săcueni.
 Judecătoria Sibiu, vezi Sibiu.
 Judecătoria Teleorman, vezi Teleorman.
 Judecătoria Vilcea, vezi Vilcea.
 Judecătoria Vlașca, vezi Vlașca.
 judecător la Departamentul de Patru din Craiova, vezi Mănescu Scarlat.
 judecător la Divanul Craiova, vezi Otelișanu Iordache.
 judecător la Divanul Judecătoresc, vezi Racoviță Mihalache.
 judecător la Inaltul Divan, vezi: Bălăceanu Ștefan, Cornescu C., Filipescu Alex., Filipescu C., Filipescu Gheorghe, Florescu Gheorghe (Iordache), Ghica Grigore, Grădișteanu Grigore, Grădișteanu Scarlat, Herescu Costandin, Manu Mihalache, Nenciulescu Alexandru, Ralet Iancu, Roset I.C., Suțu Nicolae, Știrbei Ioan, Văcărescu Teodorache, Vlădoianu Ioan.
 judecător la Judecătoria Mehedinți, vezi Burileanu Ștefan.

judecător la Tribunalul Mehedinți, vezi Hagi Iordache.
 județ, vezi Argeș, Buzău, etc.
 Jugaru, sat jud. Olt: 1387.
 Jugăreni, sat jud. Vlașca: 935, 1468, 2004.
 Jugur, sat jud. Mușcel: 1788.
 Jugureni, jud. Săcueni — via de la: 131.
 Jupaniot, Costandin, supus k.k.: 41, 82.
 Jupaniot, Ion: 354.
 Jupaniot, Nicola: 845.
 Jupaniot, Nicolae Vasile: 354.
 Jupaniot, Nițu (Nuțu): 354, 1423.
 Jupaniot, Vasile: 354; — arendaș: 1537.
 Jupinești, moșie și sat jud. Gorj: 791, 843, 880, 1379.
 jurământ: 68, 75, 86, 140, 296, 304, 316, 339, 378, 586, 589, 604, 605, 687, 710, 723, 846, 870, 964, 1000, 1040, 1082, 1088, 1097; — adevărare prin: 448; — cel mare la evrei: 856; — în biserică: 1094; — evanghelicesc: 430, 633, 635, 697, 723; — depus: 62; — de încredințare: 93, 554, 656; — mărturie cu: 13, 609, 904; — osîndă la: 97, 725, 875; — necesitate: 97; nou: 81; — prestare de: 298; — refuzat: 848; — stabilit prin: 58; nu începe... unde sînt dovezi în scris: 347.

K.

Kisseleff, general plenipotent: 756, 1591; — prezident: 1554.

Koen, Gavril: 298.

L.

Lacu, moșie: 1428.
 Lacu, moșie jud. Mehedinți: 1225.
 Lahovari, Bica stolniceasa: 854, 1149.
 Lahovari, Efrosina: 949.
 Lahovari, Ion stolnicul: 957, 1740; — clucer: 1246, 1300.
 Lahovari, Manolache: 715; — clucer: 102; — vornic: 826.
 Lahovari, Mihalache paharnicul: 826.
 Lainici — schit: 977.
 Lambru, Atanasie: 392; — postelnice: 338.
 Laodichias, Acachie, vezi Dealu, m-re.
 Lăpăți, Hristodul (Hristodor), medelnice din jud. Teleorman: 1474, 1685, 1698, 1831.
 Lapoșu, moșie: 51, 287.
 Lapoșu, moșie jud. Săcueni: 109, 576, 917.

Largu, moșie jud. Buzău: 1910.
 Largu, moșie jud. Ialomița: 934.
 Lascar, Athanasie aga: 1110.
 Lascăr, ageasa: 1316.
 Lațcu, Costandin: 1156.
 Lațcu, Dincă: 609.
 Lațcu, polcovnicul și soția sa Maria: 146.
 Lavrentie Hrisospoleos arhiereul: 526.
 laz — de vie: 823.
 Lazăr, vezi Teișanu Elenca.
 Lazăr, bulucbașa de ursari: 158.
 Lazăr, fost al treilea vistier de la Băjești jud. Mușcel: 1578.
 Lazăr, Fotache: 517.
 Lăceanu, Grigore: 800, 1039; — pitar: 1269.
 Lăceanu, Ion, fost al doilea vistier: 96, 161.

- Lăcița, moșie jud. Romanai: 956.
 Lăcusteanu, Anica: 899.
 Lăcusteanu, Costandin: 647.
 Lăcusteanu, Elena stolniceasa: 173.
 Lăcusteanu, Ion, soțul Zincăi Lăcusteanu: 1088; — pițar: 1849, 1927.
 Lăcusteanu, Marghioala: 470.
 Lăcusteanu, Pirvu și soția sa Elena: 899.
 Lăcusteanu, Tudorache: 1088.
 Lăcusteanu Vasile: 1251, 1357, 1383.
 Lăcusteanu, Zina: 1087; vezi și Amărăscu Nicolae.
 Lăcusteni, moșie jud. Dolj: 672.
 Lădoi, Anghel Carotă: 775.
 Lăpușoiu, Toma: 146.
 Lăreni, moșneni jud. Teleorman: 1234.
 Lărgăanu, Vlad: 1270.
 Lărgeni, moșneni d'n Valea Largă jud. Săcueni: 706.
 Lăseanu, Gheorghe: 980.
 Lăturoasa, moșie jud. Mehedinți: 972.
 Lăzărescu, Anastase Nițu: 12.
 Lăzărescu, Marin: 1100.
 Lăzărescu, Panait și soția sa Elena: 243.
 Lăzuren, moșneni din jud. Argeș: 698.
 Lăzurescu, Grigore și soția sa Elena: 243.
 Leafă Lunară: 83.
 Leantu, apă jud. Prahova: 1550.
 Leasco, Leaschina, Luschina, Elena medelniceasa: 1408, 1481, 1482.
 Leca, hagi Paraschiva: 416.
 Lef, Iacov maior al polcului graf Dibici za Balcanschi: 372.
 Lefter, Catinca: 1901.
 legat: 462, 550, 625.
 Lehliu, Ianache paharnicul: 85.
 Lehliu, Sultana: 761; — stolniceasa: 171, 1066, 1244, 1503.
 Leib, evreul, supus k.k.: 52.
 Leib, Samoil, supus k.k.: 343.
 Le'culești, moșneni d'n jud. Săcueni: 67.
 Lelești: 721.
 Lenj, Filip postelnicul: 22; — vornic: 173, 277, 556, 592.
 Lenj, Pavel: 190; — parucic în artileria rusească: 1586; — căsătorit cu Bengescu Marghioala.
 Leon Vodă — crucea lui: 525.
 Leoneanu, Mihai: 1682.
 Leoneanu, Păun din Craiova: 1682.
 Leonida, Alex. din Craiova și soția sa Marghioala: 1671.
 Leotești, moșie jud. Romanai: 565, 693.
 Leoveanu, Marinică: 1889.
 Leoveanu, Matei popa: 1299.
 Leoveanu, Stan și soția sa Păuna de la Brabova jud. Mehedinți: 2034.
 Lepădat, cu cetașii lui: 1026.
 Lerescu: 935.
 Lerescu, Costandin slugerul: 1826; — serdar din Pitești: 1938.
 Lerescu, Elena: 1938.
 Lerescu, Mihalache parucicul din Pitești: 1938.
 Lespezi — schit din jud. Prahova: 833, 1939; — Ghermano egumenul: 833.
 Letca sau Clejănei, moșie jud. Vlașca: 564, 648, 1011.
 Leu, sat jud. Romanai: 1109.
 Leurdeanu, Bălașa clucereasa: 525.
 Leurdeanu, Grigore medelnicerul: 426, 1187.
 Leurdeanu, Toma, fost mare medelnicer: 108, 1045, 1104.
 Leurdeni, hotar în jud. Muscel: 1187.
 Levi, Moise Natan evreul: 68, 783.
 Lițeni, moșie jud. Romanai: 1850.
 Lilovici, Gheorghe surecciul: 180.
 limonagiu: 352.
 Lipănescu, Alexandru din jud. Săcueni: 596.
 Lipănescu, Costache: 397; — serdar: 814, 996, 1223.
 Lipănescu, Cost. din jud. Săcueni: 596.
 Lipănescu, Grigore din jud. Săcueni: 596.
 Lipănești, moșie jud. Săcueni: 596.
 lipcan = lipscan (negustor de mărfuri aduse din Lipsca): 804, 1590.
 Lipia, sat jud. Buzău: 933, 1037, 1942, 1983, 2017; vezi și Tabești moșneni.
 Lîpieni, moșneni d'n jud. Buzău: 485, 504.
 Lipov, sat jud. Dolj: 2014.
 Lipovăț, moșie jud. Ilfov: 57, 569.
 Lipovu, moșie jud. Dolj: 995.
 Lipsani, mahala, vezi București.
 Lipscăneasca, vezi Iorguleasca.
 Lișcoteanca, moșie jud. Brăila: 889.
 Listov: 866.
 Liteni, moșie jud. Iași: 1275.
 Litra, un sfert din... moșie, vezi măsuri.
 Lița, din Craiova: 1716.
 Lița, mătușa fraților Gheorghiu: 914.
 Lița, moșie jud. Teleorman: 235.
 Livedea Domnească (Gospod), mahala, vezi București.
 Livezeanu, Costandin: 364.
 Livezeanu, Elena: 246, 364, 1049.
 Livezi, moșie și sat jud. Dolj: 246.
 Locul cu Părul, hotar jud. Teleorman: 879.
 Locusteanu, Anica și sora lui Pirvu Locusteanu: 899.
 Lofcea: 45, 118.
 logofăt, vezi: Bălăceanu Ștefan, Bălăcescu Zamfir, Băleanu Emanoil, Bibescu Iorga, Bibescu Ștefan, Bozianu Andrei, Brăiloiu Nicolae, Ciupagea Iordache, Coedă Mata-

- che, Comăneanu Alexandru, Dinu, Donescu Ghiță, Filipescu Grigore, Filipescu Mihai, Florescu Gheorghe (Iordache), Frumușanu Costandin, Gheorghe, Grădișteanu Buna, Grădișteanu Grigore, Greceanu Costandin, Hărgota Dumitrache, Ilie, Manu Ion, Mihălescu Scariat, Mîscurici Petrache, Monegescu Vasile, Neagu, Nestor, Nicolae, Nițu, Orășanu Marinache, Racoviță Mihalache, Ralea, Ralet Dimitrie, Ralea Dinu, Sandu din Ploești, Slătineanu Ion, Ștan, Suțu Costache, Știrbei Barbu, Teodorache al Croitorilor, Urianu Gheorghe, Văcărescu Iancu, Vlad; — logofăt mare, vezi: Bălăceanu Costandin, Bălăceanu Manolache (fost), Belu Ștefan, Bibescu Gheorghe, Cantacuzino Costache, Hristopol Athanasie, Racoviță Mihalache, Ralet Dimitrie, Suțu Costache, Văcărescu Iancu; — al doilea logofăt, vezi: Burileanu Petre, Orășanu Marinache; — logofăt al treilea (treti), vezi: Anastase, Bălăceanu Petrache (fost), Ciupagea Iordache, Diamandoglu Panait, Donescu Ghiță, Fotache, Hagi Anastase, Mușceleanu Matei, Rădulescu Mihai, Romanescu Ștefan, Rucăreanu Nicolae, Săulescu Nicolae, Șoiculescu Stanciu, Tătaranu, Urișteanu Gheorghe, Vernescu Ioan (fost); — logofețel, vezi: Avram, Badea din Catallina, Costea, Drăgoescu Costandin, Gheorghe de la Fintineni, Ilie, Popescu Badea, Teișanu Badea.
- Logofeția Mare: 57, 91, 582, 608, 852, 947, 1241, 1538, 1542, 1550, 1588, 1669, 1709, 1768, 2024; vezi și Departamentul Dreptății.
- Logofeția Mare a Dreptății: 25, 105, 121, 122, 134, 206, 316, 327, 400, 523, 533, 546, 564, 652, 657, 867, 972, 1392, 1536, 1576, 1581, 1606, 1696, 1698-1700, 1706, 1762, 1796, 1847, 1852, 1862, 1876, 1877, 1892, 1917, 1948, 1995, 1996, 2025, 2052, 2075, 2080, 2081, 2084-2089; vezi și Departamentul Dreptății.
- Logofeția Pricinilor Streine: 5, 40, 68, 76, 91, 97, 101, 104, 111, 119, 134, 161, 168, 177, 180, 252, 281, 385, 389, 398, 402, 406, 530, 572, 654, 882, 1343, 1537, 1547, 1632.
- Logofeția Trebilor Bisericești: 37, 137, 515; vezi și Departamentul Duhovnicească.
- Logofeția Țării de Jos: 89, 124, 158, 243, 302, 333, 506, 853, 986.
- Logofeția Țării de Sus: 1, 10, 30, 34, 44, 60, 61, 66, 74, 106, 108, 131, 135, 137, 166, 169, 253, 259, 268, 319, 350, 361, 452, 569, 575, 869, 1564, 1571.
- Logriștea, moșie jud. Dolj: 976.
- Logrești, sat jud. Gorj: 1349.
- Lotreanu, Pătru Cost.: 1598.
- Loviștea — plai din jud. Argeș: 635.
- lovituri 25 pentru necinste și obraznicie: 837.
- linar: 1793.
- Lină: 60, 1470; — țigae: 1719.
- Libici, Vancu: 1088.
- Luca, Alecu, cușaciul din Craiova: 1832.
- Luca, eclesiarhul, vezi București.
- Luca, serdarul: 322.
- Luca, Vlad din Drăghici jud. Mușcel și soția sa Maria: 1902.
- Lucaci, mahala, vezi București.
- Luchști, moșneni jud. Mehedinți: 1407.
- Lucu, Gheorghe vechitul: 118.
- luide-lude (oameni străini de localitate, scutiți de bir, dați în folosința unei mănăstiri sau schit): 393, 521, 588.
- Lumezani, moșneni din Rășina jud. Gorj: 679.
- luminărar: 16, 793, 1475; vezi și Craiova.
- luminări — de seu: 563.
- Lunca, înfărcătoare din jud. Argeș: 531.
- Luncavăț, apă: 1246.
- Lunceni, moșie și moșneni din jud. Buzău: 1940.
- Lungulescu, Ioan: 1305.
- Lupașcu, Dinu din orașul Buzău: 1952.
- Lupea, Tache: 602, 1822.
- Lupoianu, Costandin: 368.
- Lupoianu, stolnicul: 739.
- Lupșa de Jos, moșie jud. Mehedinți: 575, 1493.
- Lupșani, moșneni din jud. Mehedinți: 53.
- Lupulescu, Nicu din Cerneți: 1725.
- Luschina, Elenca, vezi Leasco Elenca.
- Luță, Iancu unterofițer: 910.
- Luță, Mihai: 910.
- Luxandra: 73, 793.
- Luxandra, boiangioaica din Ploești: 498.
- Luxandra, văduva de la Coșoveni jud. Dolj: 1792.

M.

- Mac, Mihail, supus k.k.: 1409.
 Măcearu, munte din jud. Buzău: 265.
 Macove, fostul soț al Joitei Titopoleos: 60.
 Macovei, Floarea Ivancea: 306.
 Macovei, Ivancea: 306.
 Macovei, moșie: 1227.
 Macovei (Macavei), moșie jud. Buzău, vezi Bora.
 Macreovici, Catincă maioreasă: 2045.
 Macri, Enache și soția sa Manda: 206.
 Macsizi: 479.
 madea (pricină) — delicată: 316; — a poștelor: 803.
 Maer, sticlăruș și soția sa Ruja evreică: 264.
 Magareți, hotar jud. Dolj: 1982.
 magazii de spirturi: 1956.
 Magheru, Gheorghe, al doilea vistier: 476.
 Magheru, Gheorghe din jud. Gorj: 1750; — serdar: 1885.
 maghistratul orașului Brăila: vezi Brăila.
 maghistratul orașului Cîmpulung: vezi Cîmpulung.
 maghistratul orașului Giurgiu: vezi Giurgiu.
 maghistratul orașului Ploești: vezi Ploești.
 mahmudele, vezi monede.
 Mahmut, turcul: 202.
 Maia, moșie și sat jud. Ilfov: 245, 918, 736.
 Maica Precista din Dud — biserică, vezi Craiova.
 maidanul pe care se făcea «ecserșia» din București: 727.
 maimarebașa (căpetenie de zidari): 81, 344, 431, 707, 750.
 Maimaroglu, Iancu și soția sa Ecaterina: 1450.
 maior: 1087.
 Maiuga, Ștefan: 558, 1167.
 Malciu, Gheorghe de la Pupezeni: 422, 1155.
 Maldăru, hotar jud. Teleorman: 797.
 Maltez, moșneni: 1136.
 Malu, hotar jud. Vâlcea: 1741.
 Malu de Jos, hotar jud. Iașiomița: 131.
 Malu Roșu: 839.
 Manasiescu, Nițu preotul: 404.
 Manasiescu, Nicolae Nițu diaconul: 404.
 Manciu, Gheorghe medelnicerul: 42.
 Manciu, Panait din Ploești, soția sa Luxandra și Ioana văduva, sora lui: 684.
 Manda, postelniceasa din Timna: 78.
 Mandu (Diamandi), medelnicerul: 1585.
 Manea Brutaru — mahala, vezi București.
 Manea, popă din orașul Rimnic: 889.
 Manca, unchișul: 1199.
 Manega, Ecaterina: 809.
 Manicati, Maria: 927.
 Manoil, serdarul, gînerul lui Naidin, cu soția sa Maria: 229.
 Manolache: 1026.
 Manolache, polcovnicul: 15.
 Manolache, soțul Stancăi din Vlădești jud. Mușcel: 1037.
 Manolache, soțul Mariei a popii Vasile din Lipia jud. Buzău: 1037.
 Manolăchescu, Șerban și soția sa Catinca, cumnata lui Popescu Badea: 1651.
 Manolescu, Nicolae: 1816.
 Mantu, Costea hagi Ioan: 1468.
 Manu, Costache agă: 532; — fost mare căminar: 523.
 Manu, Costandin agă: 550.
 Manu, Gheorghe: 1807.
 Manu, Ion agă: 891, 963, 1807; — dogofăt: 2080.
 Manu, Mihalache judecător la Inaștul Divan: 8.
 Manu, vornicul, tatăl lui Ioan: 891.
 Manuc, Murat Beiu: 795, 1807; — casa lui: 83; — dragomanul: 169.
 Manzișu, Nițu: 1747.
 Maralou, moșie, vezi Dudăasca.
 Marchidis, Dimitrie hagi: 1071.
 Marcovici, Oancea și soția sa Ilinca: 1404.
 Marcu, fiul lui Stanciu: 1220.
 Marcu, Ion din Rimnicu Sărat: 351.
 Marcu, Pătru: 1000, 1001.
 Marcu, Petre de la Craiova: 1670.
 Marcu, postelnicul, fostul soț al Hăritinei călugărița: 1038.
 Mardagioaia, Maria serdăreasa: 835.
 Mardale, Barbu — casa lui: 734.
 Mardale, Costandin: 734.
 Mardale, Ianache: 1428.
 Mardale, Ion: 1428.
 Mardale, Vasile: 734, 1428.
 Mareș, diaconul și fiica sa Maria: 1906.
 mără: 1427.
 Marghiloman, Alecu: 2051.
 Marghiloman, Anastase: 2051.
 Marghiloman, Dimitrie din București: 329, 815, 1626.
 Marghiloman, Elena slugereasa, soția lui Greceanu Nicolae slugerul: 249, 329, 815.
 Marghiloman, Ianache: 2051.
 Marghioala, fiica lui Dumitrache: 1702.
 Margini, hotar: 1166.
 Maria: 295.
 Maria, ceașoica: 231.
 Maria, cofetăreasa din Pitești: 670.

- Maria, fiica lui Dan: 1335.
 Maria, fiica Ileanei: 1281.
 Maria, mama lui Mihail, sudită k.k.: 117.
 Maria, mătușa lui Izvoranu Răducanu: 1601.
 Maria, nepoata lui Ion, fratele lui Nicolae fiul lui Gheorghe: 70.
 Maria, preoteasa popii Costandin: 1917.
 Maria, soția popii Albu: 1758.
 Maria, soția lui Stan: 1727.
 Maria, țiganka: 374.
 Maria, văduva: 10, 56, 440; — Toma, nepotul ei: 56.
 Maria, văduva din Craiova și fiica sa Marica: 459.
 Marin, căpitanul din Băteni jud. Dimbovița: 1583.
 Marin, dogarul — moștenitorii lui: 18.
 Marin, luminărarul, unchiul lui Miheil Bobe: 16.
 Marin, moșneanul Șoricesc: 1064.
 Marin, pescarul, vezi Craiova.
 Marin, polcovnicul din Isalnița jud. Dolj, și soția sa Ilina: 1717.
 Marin, popa din Giurgiu: 486, 1876.
 Marin, Dumitru: 457.
 Mariniu, Anastase: 1755.
 Marinoglu, Hristodor, supus britanic: 680, 845.
 Marinolu, Dilă de la Gârdești jud. Vâlcea: 1673.
 Maroanica, Tina, ce-i zice și Maria: 1318.
 Mariuța, moșie: 648.
 Maruțeanu, Dumitriu Hristache: 279, 657.
 Mariuțeanu, Mihai, soțul Mariei Vultureasca: 326.
 Maroteni (Marotineni), ce se numesc și Fisticani, sat și moșneni din Redea jud. Romanați: 495, 789, 950, 1209; vezi și Nana.
 Masu, Gheorghe, supus francez, arendaș: 1544.
 Matic, Ghiță: 406.
 Matiche, serdarul și soția sa Catinca, sora lui Răducanu Ion: 316, 1562.
 Matiche, vezi Dumitru brutarul.
 Matiche, vezi Vasile blănarul.
 Mateescu, Ene din Șobozia: 231.
 Mateescu, Ioan: 310.
 Mateșescu, Costandin: 1029.
 Mateșescu, Ioan: 1029.
 Mateșești, moșneni jud. Mehedinți: 1029.
 Mateșii, frați: 1449.
 Matei Basarab vv.: 383; — hrisovul lui: 367.
 Matei, dascălul, vezi Tircă ceașul.
 Matei, din Almăju: 978.
 Matei, fiul lui Gavrilă: 323.
 Matei, fiul lui Păun din Bobicești jud. Romanați: 1830.
 Matei, pescarul, vezi Craiova.
 Matei, surugiul: 1677.
 Matulca, Grigore pitarul: 1528, 1843, 2000.
 Matraca, Pană și soția sa Luxandra: 243.
 Mavrichia, monah'a și mama sa Zmăndă: 903.
 Mavrichie, Zamfir Anastasiu, supus k.k.: 135, 136.
 Mavrocordat, Cost. Nicolae vv. — înțărare: 383.
 Mavrodin, Costandin stănicul și soția sa Anica: 308, 1575.
 Mavrodin, Luxandra căminăreasa: 1546.
 Mavrodin, Teodor și soția sa Elena: 131.
 Mavrodinu, sat și moșie jud. Teleorman: 1575.
 Mavrodoglu, Ioan, fost mare căminar: 112, 609.
 Mavroghene vv. (1787): 977, 1077.
 Mavropol, Ștefan, supus francez: 161, 1597.
 Mavru, Nicolae, general: 1274, 2027.
 Mavru, Nicolae, sovietic la Departament: 97.
 Mavru, polcovnicul: 397.
 Mavru, Sevesta: 938, 1490.
 Mazăre, Radu: 773.
 Mazilu, Anghel: 775.
 Mazilu, Ghinea: 1222.
 Mazilu, Pavel din satul Cotești jud. Râmnicu-Sărat și soția sa Ioana: 2020.
 Mazilu, Petre: 1344.
 Mazilu, Petre din Turcești jud. Vâlcea: 1335.
 Mazilu, Răducanu Anghel: 775, 1183.
 Mazilu, Sandu, moșnean din Davidești jud. Mușcel: 630.
 Mazilu, Toma Preda postăvarul: 732.
 Maxim, Costache: 1709; vezi și Greceanu Luxandra.
 măcelari, vezi București.
 Măcescu, Costandin: 1832.
 Măcescu, Dumitrache: 1283.
 Măcescu, Gheorghe medelnicerul: 307, 796, 1574; — hotarnic: 905; — paharnic: 1143, 1283.
 Măcești, sat jud. Buzău: 1856.
 Măcești, moșie jud. Vlasca: 1084.
 Măcescu, moșie jud. Dolj: 522.
 măcinș — venitul din: 621.
 Măciuca, sat jud. Vâlcea: 1031.
 Măciucanu, Mihai: 1056.
 Măcrești, ce-i zice și Friguroasa, moșie jud. Râmnicu-Sărat: 623, 1431.
 Măgura, sat jud. Vlasca: 1116.

- Măgurele, moșie: 680.
 Măgureni, hotar și moșneni din jud. Vilcea: 1300.
 Măgureni, moșie: 709.
 Măgureni, moșie jud. Prahova: 536.
 Măgureni, moșie jud. Teleorman, vecină cu Scrioaștele: 335.
 Măicănești, moșie, vezi Cornetu.
 Măinescu, Ianache postelnicelul: 217.
 Măinescu, Radu: 749.
 Măinescu, Răducanu, hotarnic: 1355.
 Măinescu, Scarlat medelnicer și judecător la Departamentul de Patru din Craiova: 182, 749, 1905.
 Măinești, sat: 217.
 Măjaru, Costandin polcovnicul: 196.
 Măjaru, Gheorghe Cost.: 196.
 Măjaru, Maria Cost.: 196.
 Măjaru, Tudosie Cost.: 196.
 Măjaru, Zmaranda Tudosie: 196.
 Mălăla, sat jud. Argeș: 635.
 Mălăești, moșneni din jud. Argeș: 635.
 Mălăiescu, Manolache: 441.
 Mălăndroiu, Gheorghe: 859, 1756.
 Mălcești, moșneni din jud. Ialomița: 1155.
 Măldăeni, moșie și sat jud. Teleorman: 335, 2074.
 Măldărescu, Costache medelnicerul: 951.
 Măldărescu, Manolache serdarul: 869.
 Măldărescu, Uța pătoreasa din Tg. Jiu: 1986.
 Măldărescu, Zamfira: 470.
 Mălureanu, Teodora vistihereasa: 1206.
 Mălurăscu, Neagu vistiherul: 1234.
 Mănciulescu, Costandin Gh.: 524.
 Mănciulescu, Nicolae de la Livezi: 246.
 Mănciuleștilor — moștenitorii: 524.
 mănăstire, vezi: Aninoasa, Arnota, Baia, Barbu, Băbeni, Brîncoveni, Bucovățu, Căldărușani, Căluu, Cășcioarele, Cernica, Cîmpulung (m-rele Franciscanilor), Colțea, Cotroceni, Cozia, Dealu, Dintrulemn, Glavacioc, Golgota, Govora, Greci (Hanu Greci), Gruu, Jitianu, Mărgineni, Mărcuța, Mihai Vodă, Mîștea, Motru, Nucetu, Plum-buita, Radu Vodă, Răzvan, Rîncăciou, Sadova, Sărindaru, Sf. Dimitrie, Sf. Ecaterina, Sf. Gheorghe Nou, Sf. Gheorghe Vechi, Sf. Ion, Sf. Ioan Nou, Sf. Ioan Vechi, Sf. Pantelimon, Sf. Pavel din Tarigrad, Sf. Sava, Sf. Spiridon Nou, Sîlna, Strehia, Strîmba, Tismănaș, Tîrșor, Țigănești, Văcărești, Vătoped, Vieroșu, Zlătar, Znacov.
 Măneasa, munte jud. Gorj: 661, 1096.
 Măneasca, moșie: 966.
 Mănescu, Dimitrie maior: 1274.
 Mănescu, Păuna: 926.
 Mănești, moșie jud. Argeș: 972.
 Mănești, moșie jud. Prahova: 397.
 Măra, Petre postelnicelul din Criva jud. Dolj: 1596.
 Mărăcineanu, Ghiță paharnic: 1177; — medelnicer: 870.
 Mărăcineanu, Zoița Ghiță: 870; vezi și Plăvălescu Lambru.
 Mărculescu, Achim: 936.
 Mărculescu, Ioniță: 1038.
 Mărculescu, Radu: 936.
 Mărculești, moșneni din jud. Dolj: 970.
 Mărcuța, m-re, vezi București.
 Mărgărit, Alecu, paharnic: 186.
 Mărgărit, Enache și soția sa Maria de la Șchiopeni jud. Buzău: 2029.
 Mărgărita, soția lui Vasile din Craiova: 1326, 1977.
 Mărgineanca, moșie jud. Argeș: 965, 1304.
 Mărgineni, m-re: 475, 546, 662, 1370; Ioachim, egumenul m-rii: 816, 1751.
 Mărgineni, sat jud. Olt: 1641.
 Măriceni, moșneni jud. Vilcea: 1640.
 Mărița, moșie jud. Vilcea: 1640.
 măturie silnică și cu vicleșug luată: 554.
 Mărunței, moșie jud. Teleorman: 1055.
 Mărunțu, hotar: 243.
 Mărunțul, moșie jud. Dîmbovița: 1555.
 Măruța, Ilie: 1367, 1368.
 Măruța, Toma: 1367, 1368.
 măsuri, — banițe... de: 1469; — cirtre: 1330; — curea de moșie: 420, 1209, 1332; — degete: 360, 1284; — dramuri... de moșie (se obișnuiește la măsurătoarea munților): 834; — făci... de pământ: 1048; — ferdele: 164; — funie — de moșie: 1055; — lîtră... de moșie: 202, 834; — oca: 175, 976, 1179, 1233, 1719, 1787; — palme: 70, 169, 209, 329, 463, 500, 1065, 1248, 1284, 1288, 1358; — parmae: 360; — pași... de: 1277; — prăjină: 952; — sfori... de moșie: 499; — stinjen: 38, 43, 47, 53, 56, 70, 71, 73, 75, 80, 89, 102, 103, 110, 115, 116, 124, 127, 131, 148, 169, 171, 186, 188, 193, 200, 203, 207, 209, 226, 231, 241-243, 258, 259, 265, 276, 291, 292, 303, 310, 313, 329, 360, 365, 373, 377, 384, 390, 403, 408, 410, 411, 419, 422, 427, 438, 457, 464, 465, 470, 471, 481, 485, 487, 489, 506, 518, 528, 538, 544, 553, 605, 611, 643, 648, 649, 663, 666, 671, 679, 682, 690, 693, 701, 705, 708, 717, 722, 732, 742, 743, 749, 751, 752, 761, 762, 767, 770, 789, 795, 797, 820, 824, 836.

- 839, 840, 855, 861, 864, 869, 876, 879, 880, 885, 896, 898, 905, 906, 908, 910, 911, 931, 934, 946, 962, 967, 968, 978, 996, 1002, 1010, 1018, 1020, 1022, 1023, 1030, 1035, 1036, 1037, 1048, 1055, 1056, 1062-1067, 1074, 1075, 1080, 1081, 1084, 1090, 1091, 1109, 1110, 1115, 1117, 1121, 1123, 1130, 1133, 1136-1138, 1140, 1147, 1153, 1155, 1157, 1158, 1161, 1164, 1169, 1188, 1189, 1194, 1204, 1206, 1207, 1209, 1211, 1217, 1219, 1220, 1222, 1223, 1225, 1228, 1229, 1240, 1243-1245, 1247, 1248, 1250, 1253, 1255, 1261, 1262, 1275, 1284, 1288, 1294, 1305, 1307, 1310, 1312, 1318, 1320, 1321, 1325, 1327, 1328, 1330, 1332, 1335, 1340, 1345, 1348, 1355, 1358, 1359, 1362, 1364, 1366, 1371, 1374, 1376, 1380, 1382, 1385, 1386-1388, 1391, 1394, 1397, 1398, 1405, 1407, 1410, 1468, 1480, 1489, 1494, 1498, 1503, 1519, 1529, 1530, 1575, 1579, 1583, 1604, 1608, 1619, 1641, 1652, 1663, 1664, 1675, 1680, 1688, 1711, 1720, 1729, 1730, 1742, 1745, 1753, 1761, 1813, 1823, 1826, 1834, 1845, 1849, 1860, 1867, 1879, 1883, 1886, 1911, 1916, 1968, 1973, 1974, 1976, 1982, 1986, 2030, 2034, 2044, 2047; — vedre de: 424, 870.
- Mătasari de Sus jud. Mehedinți: 1981.
- Mătușescu, Costandin Ion: 1030, 1080.
- Mătușasca, moșie jud. Buzău: 933.
- Mătușescu, Cirstea: 1029.
- Măxinoiu, Anastase și soția sa Voica: 2083.
- Meculescu, Ioan: 1938.
- Meculescu, Nicolae: 1938.
- medelnicer, vezi: Alexandrescu Nicolae, Anastasiu Ioan, Argentoianu Grigore, Bălteanu Grigore, Bălteanu Zamfir, Berindei Matei, Borănescu Mihalache, Brăiloiu, Brezoianu Ion, Bucșănescu Gheorghe, Budișteanu Ioan, Bujoreanu Alenu, Calolan Nicolae, Călinescu Dinu, Cămărășescu Costache, Cloran Ioan, Cerchez Ioniță, Cica Diamandi, Ciocirlan Nicolae, Coțofănu, Dărăscu Dumitrache, Dubaragiu Mihalache, Fundăteanu Nicolae, Ghiță Diamandi, Ghanoglu, Giugiulea Mandu, Giurascu Ioan, Greceanu Costache, Greceanu Hristache, Hagi Iordache, Iarca Teodor, Ioniță, Jianu Ștefan, Lapati Hristodul, Leordeanu Grigore, Mănciu Gheorghe, Mandu Diamandi, Mănescu Gheorghe, Mănescu Scarlat, Măldărescu Costache, Mărăcioreanu Ghiță, Mihăescu Nicolae, Mirzea, Mușceleanu Sandu, Neculi, Nenciulescu Andrei, Niculescu Iordache, Paleologu Mihalache, Papazoglu Ianache, Peștenaru Simion, Poroineanu Ion, Portărescu Petre, Săndulache din Buzău, Sărdănescu Răducan, Scarlat, Sevaștian, Sterian Costandin, Steriano-poi Gheorghe, Ștefănescu Mihalache, Urianu Ion; — mare medelnicer, vezi: Leurdeanu Toma, Samurcaș Alexandru.
- medicamente — rețetă de: 557.
- Medrești, moșneni din satul Surpați jud. Gorj: 130.
- Măganița, Dumitrana: 911.
- Măganița, Maria 911.
- Mehedinți, Isprăvnici: 53, 150, 610, 673, 674; — Judecătoria: 78, 127, 150, 303, 412, 671, 854, 942, 1081, 1085, 1101, 1313, 1317, 1371, 1691, 1744; — județ: 734, 1092, 1154, 1174, 1186, 1188, 1263, 1311, 1394, 1407, 1861.
- Mehmet, Hagi de la Vidin: 1771.
- Mehtupciu, Diamandi vornicul: 613.
- Mehtupciu, Iamandi vistiierul: 611.
- Meiroșu, Șerban: 889.
- Meitani, baronul: 355, 758, 790.
- Meitani, Gheorghe, episcopul casei Ștefan Meitani: 1967.
- Meitani, Iordache, baron: 564.
- Meitani, Ștefan, baron: 105, 273, 516, 648, 1536; — casa: 564, 1967.
- mejdina: 1010.
- Melencovici, Blagos, maior rusesc și soția sa Ecaterina: 813.
- Melencovici, Grigore parucicul și soția sa Zoia de la Obedeni jud. Dolj: 2033.
- Meletie, iconomul, vezi Episcopia Argeș.
- Mema, Gheorghe: 1745.
- Mema, Ioan: 1745.
- Mema, Toma: 1745.
- Menții — din Față, sat și moșie jud. Mehedinți: 1214, 1386.
- Mersă, moșneni din Lipia jud. Buzău: 2017.
- meremetisi = a repara: 628; — meremeturi: 120, 707.
- Mereu, Ilie moșnean din Lipia jud. Buzău: 2017.
- Mereu, Ion moșnean din Lipia jud. Buzău: 2017.
- Merişani, moșie: 1256.
- Merişanu, clucerul: 627.
- Merişanu, Elena din Pitești, soția lui Gheorghe, fiul lui Petre căpitănu: 1578.
- Merişanu, Pirvu: 1151.
- Merişescu, Dimitrie: 922.
- Merişescu, Elena: 632.
- Merişescu, Elisaveta: 632.
- Merişescu, Grigore: 54.

- Merişescu, Matache: 54.
 Merişeşti — fraţii: 632.
 Merişeşti, moşneni din jud. Mehedinţi: 575, 1393.
 Merişoia, Zoiţa şetrăreasa: 1558.
 Mesit, doctorul şi soţia sa Tereza, supusă k.k.: 361.
 Metaxa, Gheorghe: 1859.
 Meteleu, moşie jud. Ialomiţa: 814.
 Methodie, monahul: 140.
 Methodie, Vraţa episcopul: 202.
 Metova, 497; vezi şi Stripella, Dimitrie Ioan.
 mezat: 8, 16, 25, 28, 34, 37, 57, 59, 61, 88, 102, 105, 122, 155, 173, 187, 193, 201, 205, 208, 235, 248, 251, 260, 276, 289, 344, 350, 355, 406, 434, 439, 447, 453, 456, 462, 473, 496, 517, 538, 569, 585, 592, 608, 624, 626, 644, 657, 665, 676, 719, 722, 767, 808, 819, 831, 883, 885, 894, 899, 925, 982, 991, 1007, 1069, 1099, 1134, 1215, 1245.
 Mezinca, Vasile popa din Broşteni jud. Mehedinţi: 1963.
 Micescu, Ilie şi soţia sa Luxandra: 258, 259.
 Micescu, Răducanu, fost ceauş de aprozi: 258, 259.
 Miceşti, moşie jud. Muşcel: 258, 259; — sat: 259.
 miere — tovărăşie de: 366.
 Mierlescu, Costandin din Giurgiu: 2068.
 Mierleşti, sat şi moşneni din jud. Olt.: 1836, 2003.
 Miezu, moşie jud. Rîmnîcu Sărat: 113.
 Miha, bumbăcarul şi soţia sa Elenca: 1563.
 Mihai, calpaccibea, fiul lui Simion şi Mihai, fraţele acestuia: 341.
 Mihai, dascălul: 665.
 Mihai, episcopul bisericii Sf. Vineri, vezi Bucureşti.
 Mihai, fiul lui Dicu: 1208.
 Mihai, fiul lui Florea: 1220.
 Mihai, fost al 2-lea vistiier din Tirgo-
 vişte cu Ioniţă, fiul său şi Safta,
 fosta sa soţie nelegitimă: 297.
 Mihai, fratele lui Nedecio din Ohaba:
 107.
 Mihai, Ioan: 846.
 Mihai, măcelarul şi fratele său Dima:
 198.
 Mihai, moşnean din Giromăneşti jud.
 Teleorman: 1206.
 Mihai, polcovnicul şi fiii săi Costandin
 şi Iordache: 336, 392.
 Mihai, popa din Pirogi şi fiul său Ni-
 colae: 1320.
 Mihai, preotul din Pojaru cu Costan-
 din şi Barbu, fiii săi: 1219.
 Mihai, rachierul: 18.
 Mihai, sticlăru din Craiova şi soţia sa
 Bălaşa: 2032.
 Mihai, ţiganul, vezi ţigani.
 Mihai Vodă — mahala şi m-re, vezi
 Bucureşti.
 Mihai, unchiul lui Nicolae, fiul lui
 Gheorghe: 70.
 Mihail, Anastasie: 1099.
 Mihail, Dimitrie: 118; — supus ru-
 sesc: 1576.
 Mihail, Grigore şi soţia sa Elenca:
 1666.
 Mihail, Mihalache: 1353.
 Mihail, Nicolae: 1009, 1171.
 Mihail, Spirea: 1802.
 Mihailovici, Costache, vezi m-re Ho-
 rezu.
 Mihalache, fratele vitreg al UŢei vă-
 duva: 707.
 Mihalache, vătaful: 1573.
 Mihart, Badea: 1371.
 Mihăescu, Nicolae, medelnicerul: 590.
 Mihăeşti, sat jud. Vlcea: 1956.
 Mihăileşti, moşie şi sat jud. Vlaşca:
 358, 498.
 Mihăiţa, moşie jud. Dolj: 24.
 Mihălcescu, Arion serdarul: 623.
 Mihălescu, Ioan: 1527.
 Mihălescu, Scarlat logofătul: 102, 715.
 Mihăleşti, moşie jud. Vlaşca: 835.
 Mihlovici, Teodor supus prusian: 498.
 Mihaea sîrbul şi fiul său Zamfir: 16,
 260.
 Mihul din Văleni, jud. Săcueni: 381.
 Mihu, Asanache de la Cîrlige jud.
 Rîmnîcu-Sărat: 2036.
 Mihuleşti, sat jud. Vlaşca: 1028.
 Mihănovici, Sarao, sudit britanic: 1103.
 Milcoveni, moşie jud. Vlaşca: 1115.
 Milcovului — giria: 203.
 Milcu, moşneanul din Căpreni: 200.
 mile — acordate de Domni: 645.
 Milea, neguţătorul din Ocnele Mari:
 215.
 Mileanca, moşie jud. Prahova: 514.
 Miler, baron von — şi soţia sa Eli-
 saveta: 909.
 Milesu, Dumitrache: 1124.
 Miliceasca, Ecaterina logofeteasa: 352.
 Milicescu, Costandin: 13.
 Miloradovici, generalul: 547.
 Militaru, Ion şi Mihai vărul său: 717.
 miliţia pămîntească — la Craiova:
 1549.
 Milotu, Maria: 1191.
 Miloiu, Nicolae: 1191.
 Milovanului — chinga: 792.
 Milu, Spiru: 1827.
 Mihuiţi, moşie jud. Buzău: 1481, 1483.
 Minclună, Dinu: 1175.
 Mîncu, popa şi fiul său Ion: 745.
 Minculescu, Mihai, tatăl Chiriacii Bo-
 rănescu: 506.
 mindire (haină): 93.
 Mingardo, Grigore, supus britanic:
 1105.

Minoiu, Catinca doftoroaia: 1543.
Mircea, Tănase din Copăcioasa jud.
Gorj: 490.

Mircea Vodă — hrăsovlui lui: 1021.
Minoescu, Matei diaconul: 1559.
Mircescu, Nicolae din jud. Ialomița:
2048.

Mircești, sat: 1454.
Mircești, moșie jud. Mehedinți: 1021.
Mircești, moșie jud. Vlaşca: 310.
Mireza: 1284.

Mirea, preoteasa, cumnata Mariei,
soția preotului Mușat: 975.

Mirescu, Ioniță: 164.
Miroslav, moșul Băneștenilor din jud.
Prahova: 662.

Mirosloveanu, Catinca: 468, 1057.
Miscoteanca, moșie jud. Brăila: 1401.
Miscurici, Petrache logofătul: 1884.
Misinaz, Nicolae: 476.

Misirliu: 7.
Misirliu, Diamandi, sudit britanic: 134,
1511.

Mislea, m-re: 1136, 1323; — Nicolae
egumenul m-rii: 1323.

Mistodie, Stan: 1116.
Mișchia, hotar jud. Dolj: 145, 242; —
moșie: 1495.

Mișchleni, moșneni din jud. Dolj: 145,
241, 242, 405.

Mitana, soția lui David: 1264.
Mitrescu, Ioniță paharnicul: 1872.
Mitrești, moșneni de la Petrești jud.
Gorj: 498.

Mitrana, soția lui David: 1197.
Mitrea, popa din Poiana: 1734.
Mitrești, moșneni din jud. Mehedinți:
1531.

Mitroala, moșie jud. Ialomița: 1342.
Mitropolia: 71, 141, 169, 220, 378, 525,
587, 842, 866, 867, 919, 921, 925,
996, 1115, 1158, 1223, 1256, 1477,
1575, 1706, 1721, 1800; — mitro-
poliți: Daniil (1724): 745; — Dio-
nisie: 37, 48; — Grigorie: 996;
— Nectarie: 204; — iconom:
David arhimandritul: 867, 1843;
— Evghenie: 525; — ocîrmuirea:
1867; — ocîrmuitori: 163, 198; —
Nicolae, logofăt la: 155, 667; —
hotarul: 760; — jurământ la: 1754;
— încredințare la: 1587; — mărtu-
rie dată la: 900; — vechilul:
879.

Mitu, bașbułucbașa din satul Țigani
jud. Ialomița: 1674.

Mitu, șelarul: 618.
Miu, fiul lui Florea: 1240.

Miuleți, moșie jud. Vlaşca: 1411.
Mizulești, moșie: 924.
Mindrești, moșie jud. Râmnicu Sărat:
203.

Minzu, moșie jud. Buzău: 1952.
Mira, Mitran: 1649.

Mirșea, moșie jud. Vlaşca: 41, 434.
Mirșani, moșneni din jud. Romanai:
789, 950.

Mirzânești, moșie jud. Teleorman: 919.
Mirzea, medelnicerul de la Vălenii de
Munte: 764, 1723.

Mladin, Smaranda: 1130.
Mocara Domneasca, moșie: 97.

moară: 24, 120, 123, 236, 663, 723,
822, 843, 924, 976, 1046, 1060,
1125, 1177, 1298, 1334, 1352, 1411,
1550, 1561, 1575, 1633, 1656, 1782,
1818, 1822, 1870, 1955, 1958, 2043;
— arendași: 621; — construire
de: 106; — iaz de: 237; — mene-
metul: 89; — tăiată: 197; — vad
de: 203, 651, 700, 779, 842, 1005,
1015, 1031, 1107, 1218; — venitul:
5, 491, 571; — zăgaz de: 1246;
— morișcă: 2014.

moașe: 448.
moaște: 370.

Modrea, Ion: 1973.
Modruzești, sat jud. Râmnicu Sărat:
110, 203.

Mocaniilor — drumul cel vechi al: 760.
Moga: 1042.

Mogoș, Mihai: 887.
Mogoșești, sat jud. Olt: 1033.

Mogoșoara, calea, podul, vezi Bucu-
rești.

Mohanu, Ioan: 690.
Moise, David și soția sa Sorica: 1560.

Moise, Naftali, evreul: 1697.
Moiseiu, Hincu gubarnisch secretar și
soția sa Ecaterina: 1569.

Moisica, moșie jud. Buzău, vecină cu
Solenii: 1355.

Moldova, 1180; — țara: 327; — ținu-
tul: 708, 1862.

Moldova, Ion: 1733.
Moldoveanu, Ioan pităralul: 1185.

Molea, Gheorghe: 1296.
Molea, Ilie: 1296; vezi și Costache,
vărul lui.

Momiceni, moșie jud. Olt: 1074, 1510.

monahia, vezi: Alexeianu Sevastia, A-
nastasia, Haritina, Irina, Mavri-
chia, Pelaghia, Rătescu Zinovia,
Sevastia.

monedă, bani, passim; — danie de: 718;
— datorie de: 166, 298, 517, 577.

676, 689, 719, 750, 758, 796, 941,
1170, 1430, 1432, 1444, 1459, 1463,
1534, 1547, 1611, 1654, 1655, 1661,
1666, 1685, 1687, 1697, 1698, 1758,
1766, 1786, 1835, 1933, 2039, 2040,
2060, 2081, 2084; — din arendă:
97, 197, 536, 542, 703, 1013, 1070,
1113, 1323; — dobîndă: 227, 286,
310, 408, 496, 510, 519, 523, 668,
724, 754, 822, 859, 1004; — furt
de: 453; — în păstrare: 82; —
moștenire: 41; — rest de: 22, 61,

- 192, 193, 277, 279, 532, 715, 743, 831, 890, 899; — **zapise de**: 240, 1891; — **in diamantlicuri**: 235; — **dodecani**: 1615; — **galbeni**: 24, 68, 172, 180, 206, 277, 376, 476, 594, 626, 629, 643, 728, 851, 858, 877, 878, 894, 909, 920, 923, 976, 984, 987, 988, 1025, 1082, 1132, 1171, 1347, 1373, 1409, 1562, 1597, 1708, 1794, 1844, 1864, 1892, 2026; — **austriaci**: 1075; — **impărătești**: 7, 40, 105, 223, 322, 347, 372, 386, 552, 562, 575, 807, 864, 1075, 1089, 1353, 1924; — **mari**: 370; — **olandezi**: 40, 235, 348, 516, 523, 540, 1768; — **straf**: 1379; — **de salbă**: 370; — **fiorini**: 398, 548, 773, 927; — **icosari-icusari**: 837, 848, 971; — **imomele**: 327; — **lei**: passim; — **mahmudele**: 223; — **rubiele**: 23; — **parale**: 86, 112, 121, 193, 274, 318, 321, 322, 458, 491, 546, 555, 557, 639, 738, 786, 792, 848, 862, 866, 893, 897, 971, 1078, 1097, 1100, 1141, 1323, 1334, 1340, 1341, 1351, 1954; — **ruble**: 1322; — **sfanți**: 252; — **talere**: 40, 261, 444, 657, 658, 668, 680, 687, 740, 744, 754, 765, 782, 791, 846, 851, 852, 854, 856, 858, 864, 872, 878, 881, 885, 891, 895, 899, 902, 915, 923, 927, 1052, 1414, 1415, 1536, 1564, 1638, 1677, 1705; — **zloți**: 645.
- Mongescu, Vasile logofătul, judecător la Judecătoria Gorj (1833): 393.
- Monțescu, hotarnicul: 766.
- Monțescu, Costandin pitarul: 1159.
- Monțescu, Neda C.: 1159.
- Moraitu, Costandin pitarul: 871, 965, 1304.
- Moraitu, Ene (Iane) și soția sa Tița: 1195, 1237, 1840.
- Moraru, Banu: 1579.
- Morcov, Anghel din jud. Săcueni: 381.
- Morcov, Gheorghe Anghel din jud. Săcueni: 381.
- Morteni, moșie jud. Vlasca: 1872.
- Morunești, sat jud. Romanai: 820.
- Moruz, Alexandru vv. (1801): 986; — **iertare**: 698.
- Moruz, Costandin vv. (1800) — **întărire**: 596.
- Moruz, Costache prințul: 1212.
- Moruz voevod — **hotărîrea lui**: 203; — **hrisovul lui**: 833.
- Moruzi, Sevasta, născută Gherachi: 1212.
- Moshone, Antonie polcovnicul: 228, 631, 2074.
- Moshu, Ion vistișerul: 519, 1362.
- Moshu (Moscu), Maria: 628; **vez**: și Manolache Piersiceanu.
- Moshu, Nicolae: 970.
- Moshu, Polihronie și soția sa Maria: 1796.
- Moshu, Ștefan căminarul: 28, 65; — **vistier**: 57; — **fost mare căminar**: 166, 177, 277, 453, 485, 504, 569, 966, 1051, 1224, 1227, 1434, 1536, 1561, 1565; — **casa lui**: 926, 1152; — **clucer**: 575.
- Moshulești — **neamul**: 970.
- Mostiștea, moșie jud. Mehedinți: 931, 1871; **vez**: și Pătule.
- Moșești, moșie jud. Buzău: 1122.
- moșie: **passim**; **moșia domnească**: 1135.
- moșneni: **passim**.
- Moșoeni, moșneni din jud. Argeș: 1390.
- Moșoeni, moșneni din jud. Teleorman: 1044.
- Motorăști, moșneni din jud. Teleorman: 1058; **vezi** și Băleni, moșneni.
- Motru, m-re: 678, 983, 1263; — **Efrosin Poteca**, năstăvnicul m-rii: 678; — **egumen**: 983.
- Moțăștii, moșie jud. Gorj: 898.
- Moțăteanu, Ionță Iorga: 1205.
- Movilă, Cănuță: 181.
- Movilă, Iancu: 878, 1597.
- Mozăceni, **vezi** Budești.
- Mucești, moșie jud. Buzău: 998.
- Mucești, moșie și moșneni din jud. Rîmnici Sărat: 998.
- muerile nu se pot protimisii, după prăvilă: 276.
- muerile nu erau supuse la jurămint: 638.
- Muereșteni, moșneni: 270.
- Murgescu, Vasile serdarul: 1885.
- Murat, Ioana: 865.
- Murgășanu, Scariat: 1099, 1210.
- Murta, moșie jud. Dolj: 472.
- Murtașu, Drăghici: 472.
- Muscalu, Stoica: Avram din Țirculești: 1589.
- Mustacov, Anastasia: 453.
- Mustacov, Dimitrie: 28, 32.
- Mustacov, Hristofor, îngrijitorul casei prințului Miloș Obrenovici: 2027.
- Mustacov, Ioan și soția sa Elenca: 28, 32, 1441, 1627.
- Mustacov, Ivancea — **hanul lui**: 52.
- Mustacov, Nicolae și soția sa Anastasia: 363, 1810.
- Mustan, agă, fiul mușăinului din Silistra: 33.
- Mușat, preotul și soția sa Maria: 975, 1139.
- Mușătescu, Nicolae și soția sa Bălașa de la Țintăreni: 1659.
- Mușătoiu, moșie jud. Dolj: 672.
- Mușcel — **Judecătoria**: 112, 189, 609, 822, 1954, 1962; — **Comercială**: 132; — **județ**: 112, 1308, 1410.
- Mușcăleanu, Costache: 1123, 1627.

Mușceleanu, Elena vîstiereasa din Craiova: 1662.
 Mușceleanu, Enache: 747.
 Mușceleanu, Gheorghe polcovnicul: 962.
 Mușceleanu, Matei: 80, 1280; — al treilea logofăt: 747, 1123.
 Mușceleanu, Nica: 747, 962; — moștenitorii lui: 2089.
 Mușceleanu, Sandu: 1280; — medelnicer: 80, 110, 962.
 Mușceleanu, Ștefan și soția sa Marghioala: 853.

Mușceleni, moșneni din jud. Buzău: 747; — pădurea: 110.
 Mușcelu-Brinzesc, hotar jud. Buzău: 80; — sat: 1067.
 Mușcelu-Dării, sat jud. Buzău: 747; — moșie: 1123, 2089; — moșneni din hotarul: 80.
 Mușcelu-Sărății, moșie jud. Buzău: 1067, 1162.
 Mușuroiu, Ciucă: 1305.
 Mușuroiu, Stanciu: 1305.

N.

Naidin, sîrbul: 480.
 Naidin, tatăl Mariei, văduva lui Mamod serdarul: 229.
 Nălpului — drumul, jud. Vlașca: 1274.
 namestii — clădiri: 1104, 1205.
 Nana, funie de moșie la Marotinu de Jos: 1209.
 Nani — casa: 624, 776, 1337, 1474, 1685; — frații: 624, 645, 660, 668, 932, 1072, 1083, 1127, 1632, 1699, 1700, 1701, 1722, 1933.
 Nani, Costa, frații 692.
 Nani, Nicola Costa, supus rusesc: 76.
 Nanu, bulucbașa: 1462.
 Nanu, Evanghelia: 1462.
 Nanu, Mihai, popa din Scoarța jud. Gorj: 1964.
 Nanu, Nicolae: 1685.
 Nanu, polihronie-Costea: 58, 233, 1685.
 Nasali, Anastase: 321; — sudit rusesc: 375.
 Nastu, Dumitrana: 1184.
 Nastu, Papa Ivan: 1184.
 Nănulescu, Costandin: 1137.
 Nănulescu, Ioan: 1137.
 Nănulescu, Petru: 1137.
 Nărâmzoala, Elena și sora sa Catinca: 285.
 Nărâmzoala, Zmaranda: 285.
 Năstăsoiu (Năsturoiu), Gheorghe din Poroina jud. Mehedinți: 1784.
 năsturar: 391.
 Nătăneșu, Dumitru: 217.
 năvodari: 1297.
 Neacșa: 1116.
 Neacșu, popa de la Brăești jud. Buzău: 1358.
 Neacșu, de la Brașov, unchiul Mariei Bozoulu: 972.
 Neacșu, feciorul lui Sava: 248.
 Neaia: 908, 1040.
 Neagoe, moșul din Cornești de Sus: 1387.
 Neagu, logofătul: 315.
 Neagu, Zmaranda: 1901.
 Neajlov — apa: 581, 1818, 1822.

Neamțu, Gheorghe arhitectul: 1645.
 Nebunești, sat jud. Olt: 2059.
 necinste și stricare de căsnicie: 316.
 necinstire prin vorbe: 417.
 Necșateasca, moșie: 30.
 Necula, diaconeasa: 73.
 Necula, văduva din Ruși de Vede: 228.
 Neculae, al lui Ene din Pielești jud. Dolj: 1918.
 Neoulai, diaconul din Broșteni jud. Vlașca: 1173.
 Neculescu, C., stolnicul: 1517.
 Neculescu, Costandin Gh.: 1696.
 Neculescu, Gheorghe paharnicul: 1696.
 Neculi, medelnicerul: 666.
 Nedelcea, ceasul: 997.
 Nedelcea, Ilie și soția sa Lamba: 482.
 Nedelcea, Ioan de la Ruși de Vede: 1935.
 Nedelco: 982.
 Nedelcu, Tudorache, supus prusian: 607.
 Nedelea, popa cu Tudorache și Costache, fiii săi: ?.
 Nedelcu, tufecul și soția sa Sofia botezata: 677.
 Nedelanu, Iancu stolnicul: 1684.
 Negoescu, Dumitru din Turcești jud. Vilcea: 1335.
 Negoesti, moșie jud. Dolj: 1057.
 Negoesti, sat jud. Gorj: 210; vezi și Burlani, moșneni.
 Negoesti, moșneni din Jugaru jud. Olt: 1287, 2004.
 Negoștilor — dealul, jud. Gorj: 1750.
 Negoită, popa din Turcești jud. Vilcea: 1335.
 Negoiu, moșie: 714.
 Negoiani, moșie jud. Argeș: 84, 683.
 Negreanu, Avram: 1093.
 Negreanu, Costache postelnicul: 827.
 Negreanu, Costandin: 1183.
 Negreanu, Costea: 775.
 Negreanu, Dumitru: 1093, 1174.
 Negreanu, Gheorghe și soția sa Catinca: 1093, 1174.

- Negreanu, hotarnicul: 1303.
 Negreanu, Pătru: 775.
 Negreasca, moșie jud. Buzău: 329, 815.
 Negrele, munte: 458.
 Negrenii de Jos, moșneni, vezi Po-
 pești și Drăgănești.
 Negreni, moșneni din jud. Vâlcea:
 1640.
 Negreni, moște și moșneni din jud.
 Vlasca: 1199.
 Negrești, moșneni din jud. Mușcel:
 1359.
 Negrești, moșneni din jud. Teleorman:
 1879.
 Negrescu, Ion: 1400.
 Negru Vodă (1292): 383.
 Negrușani, moșneni din jud. Mehe-
 dinți: 1021.
 Negulescu, Dumitrache: 1663.
 Negulescu, Nicolae p'tarul din Pitești:
 1613, 1939.
 Negulescu, serdarul: 1058.
 Negulescu, Zinca p'tăreasa: 1468.
 neguț: 634, 697, 1051; — tovarăș de:
 118, 658, 660; — trebuințele: 389.
 neguțători: 215, 379, 388, 445, 608,
 948, 1556, 1582, 1717, 1778, 1797,
 1959; — cercetători: 644; — co-
 misie de: 32; — evrei: 856; —
 judecător: 603; — obștea: 1260;
 — scoțeli făcute prin: 338; —
 staroste de: 9, 61, 156, 344, 403,
 932.
 neguțătorie — datorie de: 1039; —
 oilor: 138; — de pește: 973.
 Neguțescu, Petru: 1788.
 Nehoritis, Dumitrache: 95, 1181.
 nemțesc — hotarul: 458.
 Nemțoaica, Anica, văduvă din Bucu-
 rești: 1755.
 Nenoiulescu, Alexandru vistier: 355,
 361, 644, 655, 1540; — judecător
 la Inaltul Divan: 29, 785, 838,
 841, 845, 860.
 Nenculescu, Andrei medelniceerul: 22.
 Nenculescu, Rălița, fosta soție a lui
 Filipescu Iancu: 1439, 1548.
 Nenculești, moșneni din jud. Buzău:
 485, 504, 1162.
 Nenculești, moște jud. Ilfov: 235.
 Nenișorii de Sus jud. Iașiomița: 1412.
 Nenoveanu, At.: 504, 1062; — hotar-
 nic: 485; — vechi: 257.
 Nenovici, Vasile: 135.
 Neofit, Tismăneanu, protosinghel: 622.
 Nestor, logofătul: 1921; — mădular
 la Inaltul Divan: 346.
 Nestorești, frați din Bala de Jos: 410.
 Neșu, Mihail: 81, 677, 1082.
 Neșu, tufecciul: 81, 1721.
 Nîca, măcelarul: 1612.
 Nica, moșneanul, vezi Mușcelu Dării.
 Nica, N'co'ae serdarul: 758, 774, 899,
 924.
 Nica, Pavel: 1288.
 Nichiforescu, Serafim monahul: 1710.
 Nichita, fost mare paharnic: 169.
 Nichitei — curătura, la Cătun jud.
 Mehedinți: 570.
 Nicola: 147, 723.
 Nicola, Andonlu arendașul: 1420.
 Nicolae: 15, 278, 665.
 Nicolae, al lui Enache din Măcluca:
 1031.
 Nicolae, al diaconului Ilie din Coșo-
 veni: 1388.
 Nicolae, băcanul din București: 687.
 Nicolae, brașoveanul din Giurgiu: 170.
 Nicolae, cavaful: 324.
 Nicolae, dascălul și soția sa Ioana din
 Craiova: 665.
 Nicolae, diaconul din satul Zănoaga
 jud. Romanai: 1817.
 Nicolae, din Iași: 2075.
 Nicolae, dulgherul din Pitești cu so-
 ția sa Ioana, Anica și Maria ne-
 poatele lor și Ilina, sora lui:
 469.
 Nicolae, fiul popii Ion din Berivoești
 jud. Mușcel: 1962.
 Nicolae, fost mare căpitan de doro-
 banți: 872.
 Nicolae, Ioan: 892.
 Nicolae, logofăt: 1257.
 Nicolae, logofătul Mitropoliei, vezi
 Mitropolia.
 Nicolae, polcovnicul: 359.
 Nicolae, popa și fiica sa Ilina preo-
 teasa: 56, 533.
 Nicolae, popa — mărturia mincinoasă
 a: 198.
 Nicolae, popa — plăsmuire: 64.
 Nicolae, popa din Racovița jud. Ro-
 manai: 217.
 Nicolae, postelnicul: 217, 1037; — pos-
 telnicel: 835.
 Nicolae, postelnicul, meșter de mori:
 128.
 Nicolae, preotul din Ocnele Mari:
 1987.
 Nicolae, săpunarul din Craiova cu
 fiica sa Stanca: 1609.
 Nicolae, slugerul, fost grămatic al ca-
 sei Manuc cu Anastasia, Efrosina
 și Zamfira, nepoatele sale: 83.
 Nicolae, supus k.k. cu Tudora mătușă
 sa: 4.
 Nicolae, tufecciul: 677.
 Nicolaidis, Iancu: 1349.
 Nicolau, Adam Popa: 576.
 Nicolau, Costandin: 1546.
 Nicolau, Elenița Sari Ioan: 1872.
 Nicolau, Gheorghe, supus prusian: 658.
 Nicolau, Ioan: 135, 1578.
 Nicolau, Nina: 1179.
 Nicolau, Pandelescu, supus k.k.: 689.
 Nicolau, Petcu abagiul: 1181.

Nicolau, Tudorache: 709.
 Nicolau, Tudosie croitorul din Craiova: 2073.
 Nicolau, Vasilichi (Sari Ioan): 1872.
 Nicolescu, Costandin Gh.: 1988.
 Nicolii, serdarul și fiul său Grigore: 192.
 Nicolopulu, Ioan, supus rusesc: 279.
 Niculcioiu, Vasile și ginerele său Vasile: 1225.
 Niculescu, Alecu: 954.
 Niculescu, Alexe, hotarnic: 623; — paharnic: 1310.
 Niculescu, Costandin (Costache) stolnicul: 338, 1110, 1211, 1375; — spătarul: 1316.
 Niculescu, Dinu: 1559.
 Niculescu, Iordache medelnicerul: 1661.
 Niculescu, Matache paharnicul: 1632.
 Niculescu, Nicolae pitarul: 2026.
 Niculești, moșneni din satul Surpați jud. Gorj: 130.
 Nisipeanu, Ahilef: 1519.
 Nisipeanu, Ion: 1518.
 Nisipeanu, Stan mazițul din Nisipi jud. Vilcea: 489, 743, 864, 1156, 1255, 1340, 1364, 1673, 1689.
 Nisipeni, moșneni din jud. Vilcea: 1156.
 Nisipi, sat jud. Vilcea: 743, 1673.
 Nisipuri, moșie jud. Vilcea: 1227.
 Nița, evreica, supusă k.k.: 223.
 Niță, bărbierul și soția sa Ioana din Craiova: 1034.
 Niță, popa cu Maria fiica sa: 1193.
 Niță, Săndulache chucerul: 1630.
 Nițescu, Matache serdarul: 184.
 Nițu, vezi Matei vameșul.

Nițu, cizmarul și Vasile cumnatul său: 391.
 Nițu, croitorul și fiul său Negrea, moșneni din Vișna jud. Vlasca: 2013.
 Nițu, feciorul lui Iancu din Valea Rea: 502.
 Nițu, jimblarul și fosta sa soție Zmărandă: 14.
 Nițu, logofătul: 13.
 Nițu, postelnicul și soția sa Mariana: 9.
 Nițu, tufecul și fiul său Mihai: 1477.
 Nițuștii, hotar: 154.
 Nițuștii, moșie și moșneni din jud. Mehedinți: 742, 1221.
 Nițulescu, Barbu Ion: 742.
 Nițulescu, Iordache Ion: 742.
 nobil sirbesc, vezi Stoian Tonea.
 Notara: 1003; — doctor: 919.
 Notara, Alexandru 708, 1464.
 Notara, Costandin gramaticul: 708.
 Notara, Panaiotache: 708.
 Notara, Răducanu: 1076.
 Novac, Gheorghe sudit k.k. cu Păuna, sora sa și Elenca, fosta sa soție: 311.
 Novac, Ilie Tudosie din Popești jud. Râmnicu Sărat: 1867.
 Novaci, moșie jud. Vilcea: 1925.
 Novăceni, moșneni din jud. Gorj: 1295.
 Novosintov, Antonie parucul: 1386.
 Nucetu, m-re jud. Dimbovița: 229, 781, 2035; — Sofronie egumenul (1833): 229; — Himara Pașie (1838): 781, 1835.
 Nuțu, Gheorghe: 703, 768.
 Nuțu, Panaiot: 1420.

O.

Oancea, Iancu din orașul Buzău: 1052.
 Oarba, Marin Ioana din Bălțați, jud. Teleorman: 1934.
 Obârșanu, Iordache din Craiova: 1724.
 Obedeau, mahała, vezi Craiova.
 Obedeau, comisar (1732): 458.
 Obedeau, Grigore clucerul: 780.
 Obedeau, Petrache paharnicul: 678.
 Obedeni, moșie jud. Ilfov: 1567.
 obiceiurile — moșiei: 337.
 Obidin, în Serbia: 813.
 Obidiți, moșie jud. Ialomița: 1732.
 Obilești, moșie jud. Ilfov: 169.
 Obilești, moșie jud. Râmnicu Sărat: 203.
 Obirșia, sat jud. Mehedinți: 1947.
 Obirșia Ulmetului, moșie jud. Gorj: 988, 1008.
 Oblănița, sat jud. Mehedinți: 1178.
 obștețile și drepturile clăcașilor, vezi clăcași.

obaște (ogor în jurul unei vii): 103.
 Obraz, Nicolae Ion: 36.
 Obrenovici, Miloș prințul: 2027, 2080.
 Obreștița, moșie jud. Râmnicu Sărat: 1212.
 obștea locuitorilor de săduri și nămesarii: 475, 816.
 Obșteasca, Epitropie: 102, 250, 494, 497, 511, 519, 526, 529, 536, 560, 563, 632, 640, 646, 652, 685, 758, 853, 888, 899, 989, 1515, 1796, 1941, 1951, 1974, 1990, 2000, 2008, 2046; — a sârmanilor: 8, 579.
 oca, vezi măsurii.
 Ochești, moșneni, vezi Negrenii de Jos.
 ocna, vezi Baia de Aramă.
 Ocnile Mari: 1267, 1634, 1819, 1987.
 ocnelor — dreptul: 277; — arendașul: 790.

- Ocnita, moșie jud. Dimbovița: 274; vezi și clăcași.
- Odesa: 399.
- Odivoia, jud. Vlașca: 1875.
- Odobescu, Ioan polcovnic și Ecaterina soția sa, fiica doctorului Caracăș: 402.
- ogașul — cel firesc: 570.
- Ogrezeanu, Costandin serdarul: 787.
- Ogrezeanu, Eftimie clucerul: 787.
- Ogrezeanu, Ștefan căminarul, casierul poștelor: 640, 803.
- Ogrezeni, sat jud. Vlașca: 44, 1965.
- Ohaba, moșie jud. Gorj și Dolj: 299, 1442; — sat: 105.
- Ohan, protopopul armenesc: 729.
- Oizanul, vale la Mîrcești: 1454.
- olar: 1326.
- Olari — mahala, vezi București.
- Olari, Matei Andrei: 474.
- Olaru, Trașcă din Craiova: 1977.
- Olănescu, Catina V.: 478.
- Olănescu, Iordache serdarul: 1259.
- Olănescu, Petrache postelnicul: 424.
- Olănescu, slugerul: 587; — paharnic: 901, 928.
- Olănescu, Toma: 478.
- Olănescu, Vasile: 478.
- Olcescu, din Vitanesti jud. Olt cu soția sa Păuna: 1387.
- Olcescu, Stanca: 1387.
- Ologi, moșie: 715.
- Ologului — locul: 244, 795.
- Olt, apă: 563, 901, 1108, 1384; — desființarea morilor pe: 1210; — judecătoria: 6, 19, 2059; — județ: 123, 565, 1046, 1189, 1714; — pod umblător peste: 400, 645, 1108.
- Olteanu, Gheorghe: 1587.
- Olteanu, Ianahe Ioan, preotul: 2004; vezi și Stanca, mătușa lui.
- Olteneanu, vezi Cornescu Costache căpitanul.
- Olteni, hotar: 1277.
- Olteni — mahala, vezi București.
- Oltenița, moșie jud. Ialomița: 1971.
- Oncescu, hotar jud. Vlașca: 528.
- Onești, moșie jud. Olt: 1641.
- Onufrie, Gheorghe: 1191.
- Onufrie, Ilina Gh.: 1191.
- Opran, Ghiță: 1423.
- Opran, Ion postelnicul din Cernetei: 1691.
- Oprea, diaconul: 1509.
- Oprea, g'nerele protopopului Dobre: 1207.
- opreliște = împiedecare: 427.
- Opricescu, Dimitrie: 820.
- Oprisor, moșie jud. Mehedinți: 953.
- Oprisorul, moșie: 907.
- Oprîta și feciorul ei Pătru: 1433.
- Oprîtoiu, Vasile Gh.: 1494.
- Orăscu, polcovnicul: 938.
- Orășanu, Dimitrie din jud. Rimnicu Sărat: 1901.
- Orășanu, Dumitrache polcovnicul: 1133.
- Orășanu, Iancu: 912.
- Orășanu, Marinache al doilea logofăt: 66; — logofăt: 1172.
- Orășanu, Ștefan: 912.
- Orășanu, Teodor: 867, 912.
- Orbeasca, moșie jud. Ialomița: 1397.
- Orbeasca, moșie jud. Teleorman: 2, 652.
- Orboeșteni, moșneni din jud. Ialomița: 2048.
- Orenștean, Moise evreul, staroste de suduți prusieni: 618.
- Orinduirea Vremelnică: 756.
- Orlea — dealul, — vie în: 1524.
- Orleea, Ion: 770.
- Orlești, moșie jud. Vilcea: 1839.
- Orodulu de Jos și de Sus, moșie în jud. Mehedinți: 673, 1091.
- Orodeleni, moșneni din jud. Mehedinți: 673, 1091, 1309.
- Orumuglu (Urumuglu) Mihalache: 964; — pitar: 1141.
- Orza, Nica: 801.
- Orzești, vezi Urzești.
- Osiac, Mihai din Dobrești jud. Dolj: 1916.
- Osica, moșie și sat jud. Romanati: 656, 940, 1142.
- osinda — ocării: 1018.
- Osman, Dumitru din Vidimirești: 1633.
- Osman, Maria din Vidimirești: 1633.
- Osman, Mutu Gheorghe: 1746, 1747.
- osteneală = plata banilor (dobindă): 108; — vechitului: 207.
- ostroavelor — chestunea: 96; — vechitului: 96.
- Ostrovu — schit: 270.
- oști rusești: 213.
- oștirile din Cernetei: 1574.
- otașină (dare de vin): 53, 54, 203, 1336; — viilor: 840, 1007.
- otcupul (venitul) poștelor: 803.
- Otașiori, moșneni din jud. Olt: 535, 649, 1491, 1492.
- Otești, moșie jud. Vilcea: 1124; — moșneni: 1491.
- Otetelișanu, Aristide Dinu: 494.
- Otetelișanu, Costandin (Dinu) clucerul: 494, 656, 847, 932; — serdar: 1891; vezi și Haralambie Ecaterina mameasa.
- Otetelișanu, Gheorghe: 932, 1792; — serdar: 923, 956.
- Otetelișanu (Otebeșanu) Grigore: 1213; — serdar: 97, 1056; — hotarnic: 157, 792, 1007, 1022; — paharnic: 1091, 1101, 1336.
- Otetelișanu, Iancu stolnicul: 1551.

Otetelișanu, Ion căminarul: 1851.
 Otetelișanu, Iordache, judecător la
 Divanul din Craiova: 318.
 Otetelișanu, Nicolae: 1792; — sluge-
 rul, președintele Judecătoriei Gorj:
 487, 570, 923, 932; — serdar: 956.

Otetelișanu, Zmaranda, mama lui Ghe-
 orghe și Nicolae: 956; — sluge-
 reasa: 1584.
 Otmagea, Matei din Craiova: 1780.
 otnoșen's (adresă): 564.
 Otopceanu, Grigore: 69.
 Ovanez, protopopul armenesc: 449.

P.

Paciurea, Dimitrie doctorul: 1238.
 Paciurea, Mihălache: 782, 1323.
 Padea, moșie jud. Dolj: 660, 1698,
 1997.
 Padina, moșie: 1152, 1227.
 Padina, moșie jud. Buzău: 926.
 paharnic, vezi: A'măjanu Costandin,
 Argentoianu (Argintoiaru) Costa-
 che, Ar'ion Iznache, Anagnosti
 Gheorghe, Bagdat Alexandru, Bă-
 lăceanu, Bengescu Titu, Brăiloiu
 Costache, Butculescu Nicolae, Ca-
 targiu Barbu, Catargiu Ștefan, Că-
 nuță, Colceag, Matei, Cerchez, Chi-
 lirescu Ioan, Cioșcă Teodorache,
 Costandin, Costescu Grigore, Co-
 zone Costandin, Crețulescu Cos-
 tandin, Dedulescu Anastasie, Di-
 mitrie Ioan, Dinu, Dirzeanu, Theo-
 dorache, Drugănescu Dimitrie, Fa-
 ca Manolache, Fărcășanu, Gănes-
 cu Ștefan, Gheorghe, Gorneanu,
 Petrache, Greceanu Dimitrie, Haf-
 ta Enache, Hrisoscoleu Costandin,
 Jianu Ștefan, Lahovari Mihaelache,
 Lehiu Ianache, Măcescu Gheorghe,
 Mărăcineanu Ghiță, Mărgărit A-
 lecu, Mitrescu Ioniță, Neculescu
 Gheorghe, Niculescu Alexe, Nicu-
 lescu Matache, Obedeanu Petrache,
 Oănescu, Otetelișanu Grigore, Pe-
 treanu Tase, Polțimos Gheorghe,
 Polizu Dimitrie, Prejbeanu Ioan,
 Roset Iancu, Scordille Ioan, So-
 rescu Dimitrie, Șerbănescu Paras-
 chiva, Topliceanu Costandin, Ur-
 lășeanu Scarlat, Vasilescu Scar-
 lat, Vasilescu Nicolae, Vișoreanu
 Costache, Vișoreanu Ioan, Voines-
 cu Ștefan, Zaman Dimitrie, Zo-
 sima Gheorghe, Zosima Grigore,
 Xenocrat Athanasie; — mare pa-
 harnic, vezi: Dimitrie, Fărcășanu
 Radu, Nichita, Ștefănescu Costan-
 din, Topliceanu Dimitrie.
 Pahomie, protosinghelul, vezi Bucu-
 rești m-ră.
 paguba se protimisește la ochii pravi-
 lei mai mult decât câștigul: 802.
 Paicu, Anastase vâtaful: 1551.
 Paladi, Gheorghe Gavril popa: 1036. &
 Paladi, Grigore stolnicul: 1365, 1555.

Paladi, Ion moșneanul: 1464.
 Paladi, Teodor serdar, hotarnic: 567,
 613, 627, 659, 839, 1222, 1279.
 Palanga — zahanaua: 425; — morile
 de la: 1550.
 Pală, Arghira: 523.
 Pață — frații: 1527.
 Paleologu, Anica polcovniceasa: 1217.
 Paleologu, unchiul lui Nacu, Mihăiță
 și Elena Filipești: 1572.
 Paleologu, Mihaelache medelnicerul:
 1429.
 Paleologu, moșie jud. Buzău: 1952.
 Palia, moșie jud. Teleorman: 454.
 palmă — subviziune a stînjemului,
 vezi măsuri.
 Pan, Ioan, fost mare pitar de Cra-
 iova: 1584.
 Panaiotache, doctorul și soția sa E-
 lena: 762, 1422.
 Panaiotescu, Maria pităreasa: 1953.
 Panait, neguțătorul: 388, 1836; — mă-
 celarul: 1702.
 Panait, Toma (fiu de suflet): 530.
 Pană, Ene pitarul: 59, 519, 563, 1079,
 1398.
 Pană, Ianache: 660.
 Pană, protopopul: 887.
 Pancu, Hagi Hristu: 1414, 1415, 1418.
 Pandele, Ioan, starostele de neguță-
 tori din Fitești: 317.
 Pandel, Ralița: 866.
 Pandoleon, Nicolae: 51, 287.
 Panfilie, Atanase, moșnean din Valea
 Rea: 2020.
 Pangration, Luxandra: 1679.
 Pantavru, Evghenie Pantazi hagi:
 1759.
 Pantazi: 527.
 Pantazi, Costandin: 797.
 Pantelimon, Andrei: 1372.
 pantofar: 296, 607.
 Papa, Costache: 1535.
 Papa, Gheorghe Ion: 286.
 Papa, de la Slăvești jud. Vilcea și
 fiul său Matei: 188.
 Papa, Nicolae — moștenitorii lui:
 1424, 1535.
 Papa, sat jud. Teleorman: 2074.
 Papadat, Manolache serdarul: 874.
 Papadonatu, Mihaelache: 1585.
 Papadopol, Grigore: 180.

- Papadopol, Mihalache: 1984.
 Papadopol, Vasilache: 161, 180.
 Papageorghiu, Iancu clucer de arie: 358, 1971; vezi și Catacaz Nicolae.
 Papahrizo, eclesiarhul, tatăl lui Gheorghiu, Ioniță Ioan: 1535.
 Papahriso, Toma: 586.
 Papaioan, Elefterie: 973.
 Papaioan, Gheorghe: 286, 1535.
 Papaminea, Nicolae, supus englez: 31.
 Papazoglu, Costandin: 485.
 Papazoglu, Dumitrache: 453.
 Papazoglu, Hristea, supus k.k., socrul Anastasiei cămărășoia: 288, 1561.
 Papazoglu, Ienache medelnicerul: 1484, 1695.
 papugiu: 1557.
 paradosi = a socoti: 479, 821.
 paragină: 203.
 Paraginile, înfărcătoare din plaiul Aref jud. Argeș: 531.
 paragrafie = descripție: 1188.
 Paraschiv, argintarul din Tg. Jiu: 671.
 Paraschiv, băcanul: 1260.
 Paraschiv, popa: 615.
 Paraschiva, văduva: 738.
 Paraschivescu, Costache slugerul: 61, 831.
 Paraschivescu, Maria slugereasa: 61, 831, 1870.
 Paraschivescu, Matache: 1134.
 Paraschivescu, Toma clucerul: 2028.
 Paraschivescu, Zmaranda serdăreasa: 1069.
 Parciulea (Parciurea), Mihaela: 141, 1411.
 Pardali, Cherața din Craiova: 1635.
 Pardalos, Nicolae stolnicul: 538, 611; clucer: 967.
 Parda'os, Stamate slugerul, arendaș: 1567.
 Parianos, Dumitrache: 817, 990.
 Paris, Maria: 1405.
 Paris: 230, 1200.
 Paris Scarlat parucicul din Craiova: 1998.
 Pariz, Stamate: 1399.
 parmacele, unitate mică de lungime (stînjeni, degete, parmace): 360.
 partea sufletului (parte din averea rezervată pentru pomenire după moarte): 160.
 Parthenie, protosinghelul, vezi Baia — m-re.
 Parthenie, egumenul, vezi Tismana — m-re.
 parucic: 785.
 Pasărea, schit: 806, 1485; — Efpracsia, stareță: 806.
 Pasca, Scarlat: 1580.
 Pascali, Anastase, supus rusesc: 11.
 Paschița, Ilie: 1442.
 Pashai, Hristache: 439; vezi și Băjescu, setrar.
 Pashai, Ioan pitarul: 1012.
 Pashale, Stavru: 444.
 Paspale, Ion: 23, 92, 134, 214.
 Pastia, Alecu pitarul: 2084.
 Pastia, Asanache din Focșani: 1953.
 Pastia, Ioniță: 1953.
 Pastia, Zmaranda pităreasa: 1291, 1953.
 pastramă: 1351.
 pași — unitate de măsură agrară, vezi măsuri.
 patrimoniul fiului: 24.
 Pața, Dumitru din Craiova: 1947.
 Pața, moșia jud. Săcueni: 596.
 Povătu, sat jud. Mehedinți: 1313, 1777.
 Pavel, căminarul: 545.
 Pavel, popa și fiul său Costandin: 1781.
 Pavlache, martorul: 378.
 Pavlovici, Raicu din Craiova: 617, 1712.
 Pavlovici, Velea: 1347.
 Pavlu, bucătarul cu Costandin și Gheorghe, fiii săi: 1403.
 Pazarghideanu, Anton Oason: 1477, 1721.
 Păcurei, moșneni din jud. Gorj: 766.
 Păcurii — matca: 226.
 Păcuruți, sat jud. Săcueni: 893.
 Pădin, Ancuța Nicola văduva din Craiova: 521.
 Pădin, Cîrstea: 521.
 Pădin, Elena Nițu din Craiova: 1904.
 pădurar: 1469, 1809.
 Păduraru, Ion: 333.
 Pădureți, moșie jud. Mușcel: 959.
 Pădureți, moșie jud. Vlcea: 1839.
 Pădurețu, moșie: 714.
 Pădurețu, moșie jud. Teleorman: 631.
 Păduroaica, vezi Crețulești — moșie.
 Păisani, moșie: 1118.
 Pălăceanu, Chiriță: 902.
 Pălăceanu, Costache Mihale: 902.
 Pălăceanu (Bălăceanu) Costandin: 1455; — serdar: 234, 473.
 Pălăceanu, Iancu Mihale, supus rusesc: 902.
 Pălăceanu, Ion, supus rusesc: 1455.
 Pălăceanu (Bălăceanu), Mihaile Gh.: 1455.
 Pălcău, Ioniță din Davidești jud. Mușcel și Ilincă soția sa: 630.
 Pănescu, Mihaile din Broscari jud. Mehedinți: 303.
 Pănoiu, Dumitru: 1332.
 Pănoiu, Grigore: 1332.
 Pănoiu, Ioan: 1332.
 Pănoiu, Vasile: 1332.
 părăsire — de domiciliu: 20, 189.
 Părau, hotar jud. Gorj: 1228.

Pârdești, moșneni din Căpreni jud.

Dolj: 200.

Păroșani, moșneni din jud. Argeș: 493.

Păroși, moșie și sat jud. Argeș: 493;

vezi și Costandinești, moșneni.

Păstăia, moșie jud. Mehedinți: 1091.

păstori — ardeleni: 551.

Pătescu, Elena din jud. Argeș: 1613, 1939.

Pătescu, Gheorghe din jud. Argeș: 1613.

Pătescu, Ion'ță: 1613.

Pătescu, Uța din jud. Argeș: 1613.

Pătescu, Zoia din jud. Argeș: 1613.

Pătărlăgeanu, Șerban: 1320.

Pătărlăgie, hotarul jud. Săcueni: 116; — de Jos: 257.

Pătrașco, căpitanul: 1066.

Pătru: 495.

Pătru, diaconul de la Zănoaga jud. Romanați: 1817.

Pătru, fiul lui Marcu din Craiova: 1636.

Pătru, fiul lui Mihai: 1147.

Pătru, popa: 1185.

Pătru, popa din Cornești, jud. Gorj: 219.

Pătrunsa, schit din jud. Vâlcea: 1836. pățul de porumb: 394.

Pătule, sat și moșie, zisă și Mostiștea, jud. Mehedinți: 931.

Păun: 15.

Păun, cizmarul și soția sa Uța: 1780.

Păuna, cotăreasa cu Gheorghe și Uța, copiii ei: 711.

Păuna, serdăreasa: 656; — postelnică: 215.

Păunescu, Matei pitulul și mama sa Efimia: 313.

peceliuit (foale de liberă petrecere): 427.

pedepse — cine înșală p'ătește la un ban, zoco: 114; tolego: 100.

Pelaghia, monahia, fiica lui Nițu cizmarul: 391.

Pena, băcanul și soția lui Păuna: 449.

Pena, evreica și fiica sa Maria, evreică botezată: 1770.

Pencea, brașoveanul: 391.

Pencu, sîrbul: 63.

Penco, Pavel: 175.

Pencov, Ghinea, colonist din ținutul Rusiei: 1570.

Penilov, Teodor serdarul: 963.

Perdești, moșie jud. Romanați: 1384.

Pereni, moșie și moșneni din jud. Mehedinți: 1216. 1243.

Perescu, Mihai din Perești jud. Gorj: 2050.

Perești, sat jud. Gorj: 2050.

Peretu, moșie jud. Teleorman: 482, 1377.

Peret, Petrache stolnicul: 528, 713, 1873.

pereusie = moștenire: 451, 530, 560, 652, 655, 667, 670, 679, 682, 694, 695, 716, 771, 785, 902, 1178.

Periețeanu, Catinca din Perieți jud. Ialomița: 1789.

Periețeanu, Costandin: 66; — fost mare vistiier: 1789.

Periețeanu, Drăghicean pitarul: 2003.

Periețeanu, hotarnic: 1333.

Periețeanu, Ioan pitarul: 1210, 1914.

Periețeni, moșneni din jud. Ialomița: 66, 1914.

Perieți, moșie și sat jud. Ialomița: 66, 1172, 1652, 1789.

Perieți, din Balta Albă jud. Râmnicu Sărat: 1867.

Perieți, moșie jud. Râmnicu Sărat: 623. perlipsis = inventar-listă: 434.

Perin, doctorul: 980.

Perin, Mihai: 997.

Perisoru, moșie: 984.

Perpelecești, moșneni din jud. Vlasca: 1350.

Persinoli, Vasile: 1146.

pescari — prăvălie de: 808; — vâtaf de: 783.

Pescaru, Gheorghe, supus k.k.: 583.

Pescaru, Lazăr din Ploești și soția sa Sanda văduva: 527.

Pescaru, strămoșul moșnenilor din Greci jud. Vâlcea: 415.

Pesceana, moșie jud. Mehedinți: 411.

Pesceana (Peșteana), moșie jud. Gorj: 784, 1566, 1582.

Pesceana, apă: 367.

Pestrea, moșie jud. Prahova: 514.

Pestrițu, Gheorghe, fratele lui Nicolau Pandele: 689.

Peșacov, Costandin: 1891.

Peșacov, Gheorghe: 1868.

pește: 881, 1024, 1071, 1297, 1323; — pagubă de: 1754; — venitul: 1371.

Peștelu — calea: 810.

Peștenaru, Simion: 1877; — medelnicer: 1966.

Peștenuța, moșie jud. Mehedinți: 1371, 1744.

Pești, moșie jud. Săcueni: 1579.

Petcovici, Costache, cumnat cu Sohotescu Vasile: 1900.

Petcu, bărbierul: 1652.

Petcu, Casandra: 746.

Petcu, croitorul și soția sa Vînețiana: 828.

Petcu, Manda: 746.

Petcu, Uța: 746.

Petrache, stolnicul: 1105.

Petre, băcanul: 1806.

Petre, ceaprazarul, fiul Ivanei văduva: 612.

Petre, cirapiul și fiul său Nedelcu: 345.

Petre, din Ogrezeni jud. Vlasca: 1965.

Petre, fiul lui Marin din Șimnic jud. Dolj: 1922.
 Petre, fiul popii Ion din Berivoești jud. Mușcel: 1962.
 Petre, fost vâtaf de pescari: 783, 849.
 Petre, Gheorghe telibașa: 1459.
 Petre — moșneanul din Pietrari jud. Buzău: 1164.
 Petre, popa, duhovnicul din Craiova: 1677.
 Petre, proestosul: 478.
 Petre, prim staroste de țicari: 440.
 Petre, sirbul: 63.
 Petre, stănicul: 836; — hotarnicul: 905.
 Petre, fost vâtaf de pescari: 421.
 Petreanu, Matei Ioan din Turcești jud. Vilcea: 1335.
 Petreanu, Ștefan d'n Turcești jud. Vilcea: 1335.
 Petreanu, Tase paharnicul: 1350.
 Petrescu, Alecu: 1860.
 Petrescu, Filip: 1453, 1706.
 Petrescu, Marin din Craiova: 1672, 1785.
 Petrescu, Nicolae și soția sa Trandafira polcovniceasa: 262.
 Petrescu, Vasilache și soția sa Catinca, nepoata lui Gheorghe găitănarul: 1592.
 Petrescu, Vasile: 262; — pitar: 1397.
 Petrești, moșie jud. Buzău: 1133.
 Petrești, moșneni și sat din jud. Gorj: 367, 898.
 Petrică, polcovnicul din jud. Râmnicu Sărat și soția sa Păuna: 1391.
 Petrică postelnicul: 1043.
 Petrosița, sat și moșie jud. Dimbovița: 1625.
 Petrov, Panait: 363.
 Petrovici, Dimitrie: 753, 834.
 Petrovici, Ivan și soția sa Elisaveta d'n Cerneți: 1660.
 Petrovici, Scarlat: 1892.
 Petrovici, Stoian din Rîmnicu Vilcea: 1945.
 Petrovici, Valea: 665.
 Petrovici, vechil titlarnic sovetic: 520.
 Petru, ginerele lui Nițu Manzilu: 1746, 1747.
 Piatra, moșie jud. Prahova: 737.
 Picioar, Stan: 610.
 Piciorești, moșneni și sat din jud. Teleorman: 1278.
 Piciu, Ioan: 723.
 Piciu, Zmaranda: 1142.
 Pîcolu, Dumitru: 1427.
 piei: 1612.
 Pielea, sat jud. Vlaşca: 961.
 Pielești, sat jud. Dolj: 452, 1113, 1508, 1918.
 pieptene de damant: 172.
 Piersica, moșie jud. Ilfov: 703.

Piersica de Jos: 313.
 Piersiceanu, Manolache, ginerele Mariei Moshu: 628.
 Piersiceanu, Matei: 293, 313.
 Piersinari, moșie: 13, 237, 781.
 pietrar, vezi Dima și Dimitrie.
 Pietreanu, Dincă: 820.
 Pietrari, moșneni și sat jud. Buzău: 1164.
 Pietrile Albe, munte jud. Mehedinți: 575.
 Pietrile, moșie jud. Vlaşca: 733, 1190, 2088.
 Pietroșanca, moșie jud. Teleorman: 1831.
 Pietroșanu, Anghel din jud. Dolj: 1666.
 Pîga, Costache, căsătorit cu Greceanu Luxandra: 1463, 1709.
 Piliade, Ioan: 1893.
 Pilică, Ilie Matei: 1273.
 Pilișca, sat în ținutul Siblu: 478.
 Piloii, Andrei: 690.
 Piscu Cernica, munte jud. Prahova: 833.
 Pistică, Ion Mihai de la Zănoaga jud. Romanați: 1817.
 Pistică, Stan de la Zănoaga jud. Romanați: 1817.
 Pișcoeni, moșneni din jud. Gorj: 1150.
 Pișcoi, sat jud. Gorj: 1147.
 pitac: 894.
 pitar, vezi: Anghel Gheorghe, Anghelescu Constantin, Angheli Vasile, Bagdat Pantazi, Băjescu Hrîstache, Bălan Gheorghe, Bălăceanu Ioan, Bălăceanu Manolache, Bălcescu Barbu, Bălăceanu Ion, Berhă Nicolae, Birsescu Petrice, Bișcoveanu Ioniță, Braboveanu Costandin, Braboveanu de la Craiova, Brătianu Nicolae, Brecescu Ilie, Butculescu Costache, Capeleanu Iordache, Carada, Carladis Efeta-te de la Scurtești, Cernătescu Ion, Chintescu Chiriac, Chintescu Marin, Costescu Alecu, Crăsnaru, Dălgeanu Alecu, Diculescu, Fănescu, Fărcășanu Barbu, Filipescu Ion, Gigirtu, Greceanu Andronache, Grigore, Ioniță, Izvoranu Ion, Lăceanu Grigore, Matraca Grigore, Moldoveanu Ioan, Monțescu Costandin, Morău Costandin, Negulescu Nicolae, Niculescu Nicolae, Orumuglu Mihailache, Pană Ene, Pashal Ioan, Pastia Alecu, Păunescu Matei, Periețeanu Drăghicean, Periețeanu Ioan, Petrescu Vasile, Picleanu Dumitrache, Pleșoainu Grigore, Ploșoreanu Costandin, Poenaru Matei, Pop Radu, Popa Radu, Portărescu Matei, Prejbeanu Andrei, Racovăceanu Ion, Rădulescu Mihai, Roma-

- nescu Petrache, Săsescu Stanciu, Săulescu Ioan, Scorțeanu Costache, Sevastian Iancu, Slătineanu Nicolae, Slăvescu Mincă, Stănescu Iancu, Stănescu Răducanu, Stoenescu Enache, Urianu Dumitrache, Unlățeanu Grigore, Vlădescu Ioniță, Volnescu Costache, Vrăbesciu Ilie, Zahariano D. Mitrie, Zisu Tache, Zota Nicolae; — mare pitar, vezi: Bărănescu Costandin, Pan Ioan.
- Pitaru, moșie jud. Vlașca: 938, 1274.
- Pitea — siliștea: 839.
- Pitișteanu, sat jud. Ilfov: 1138.
- Pitișteanu, Dincă brașoveanul: 486.
- Pitișteanu, Gheorghe: 1138, 1734.
- Pitișteanu, Nițu: 425, 1152.
- Pitișteanu, Păvălache și soția sa: Stanca: 189.
- Pitișteni — frații: 1152, 1244.
- Pitești — oraș: 5, 191, 807, 822, 862, 1066, 1111, 1176, 1296; — prăvălie în: 1578.
- Pitești, sat și deal jud. Gorj: 1208.
- Pitiș, evreul și soția sa Ruja: 168.
- Pitica, Dumitru: 1169.
- Pitica, Grigore: 1169.
- Pițigai, moșie jud. Ilfov: 1593.
- Pițigoi, Nicolae: 1986.
- Pițoiu, Soare polcovnicul de la Vălenii de Munte: 1813.
- Pițurlea, Nicula: 638.
- Pițurlești: 638.
- Pivă: 181, 197, 1177; — zile de: 651.
- Picleanu, Dumitrache pitarul: 1886.
- Pircălab, vezi Apostol din Poenari.
- Pircălab, munte jud. Argeș: 478.
- Pirgu, Costache: 2081.
- Pirliianu, Ecaterina: 1057.
- Pirlii — cîmpul din jud. Vlașca: 528.
- Pirlița: 101; — pietrele de la: 1377.
- Pirlițoara (Ulcioara), moșie jud. Ialomița: 1504.
- Pirloagele, moșie și sat în jud. Săcueni: 1320.
- Pirscovu, sat jud. Romanați: 717.
- Pirșcov, moșie și sat jud. Buzău: 1037, 1131, 2001; — plai: 701, 1037, 1164.
- Pirșani, moșie jud. Ialomița: 1247, 1515, 1941.
- Pirva, preoteasa din Vida jud. Vlașca: 1974.
- Pirvănoada, Elena: 1752.
- Pirvu: 217.
- Pirvu, moșul Poclovăliștenilor din jud. Gorj: 74.
- plăieși: 1007.
- Plăghian — frații: 1212.
- Plăghiano (Plăano), Costandin mare postelnic: 209, 751, 840, 1133, 1315.
- Plăghiano, Elena, născută Gherachi: 1212.
- Plavia, moșie jud. Rimnicu Sărat: 211.
- Plăși — valea: 1158.
- plastografie: 973.
- plăsmuire: 83.
- Plăvălescu, Lambru: 218, 870, 1858, 1920.
- Plăvianu, Safta: 211.
- Plăvianu, Tița slugereasa: 211.
- Pleniceanu, Dimitrie: 1878.
- Plenița, moșie jud. Mehedinți: 1091.
- Plșa, munte jud. Prahova: 833.
- Plșa, Stan: 1251.
- Plșcoeni, moșneni jud. Buzău: 1241.
- Plșcoiu, hotar jud. Buzău: 1063.
- Plșcoiu, moșie: 1454.
- Plșcolu, Ioniță: 781.
- Plșolanu, Barbu: 1778.
- Plșolanu, protopopul: 467.
- Plșolanu, Dumitrache din jud. Romanai: 292.
- Plșolanu, Dumitrana serdăreasa: 1111.
- Plșolanu, Dimitrie serdarul: 1955.
- Plșolanu, Grigore pitarul: 1048.
- Plșolanu, Ion serdarul: 1253, 1290, 1905.
- Plșolanu, Ioniță: 864, 1019.
- Plșolanu, Maria polcovniceasa: 1532.
- Plșolanu, Nicolae: 723.
- Plșolanu, Stamata: 1736.
- Plșolen, moșneni: 792.
- Plșoiu de Jos, jud. Romanai: 1693.
- Plșoiu de Sus, moșie: 792.
- Plșoiu, moșie: 792, 1049.
- Plșu — Valea: 879.
- piroforie — lămurire: 512.
- Ploști — oraș: 196, 527, 687, 866; — albagiu din: 1661; — case la: 1524; — magistrat: 699; — prăvălii: 684, 1661.
- Ploșeanu, Alecu: 1749.
- Ploșeanu, Barbu: 73.
- Ploșeanu, Dumitrache și soția sa Stanca: 73.
- Ploșeanu, Gheorghe de la Plopi jud. Teleorman: 2006, 2007, 2016.
- Ploșeni, sat jud. Săcueni: 465.
- Plopi, moșie jud. Rimnicu Sărat: 1310.
- Plopi, sat jud. Teleorman: 2006, 2007, 2016.
- Plopiilor — siliștea: 1310.
- Ploșoreanu, Costandin și mama sa Joita: 59; — pitar din Craiova: 1975.
- Ploșoreanu, Petrache din Craiova: 59, 1975; vezi și Dobruneanu Elena.
- Ploșoreanu, Răducanu: 1002; vezi și Cîrjoiu Păuna.
- Ploșoru, hotar jud. Dolj: 1975.
- Ploșoru, moșie și sat jud. Gorj: 59, 1002, 1228.
- Plopu, moșie jud. Brăila: 1401, 1402.
- Plosca, sat jud. Dolj: 692.
- Plumbuțeanu, Paisie: 1511.
- plute: 96.

Poarta = Constant nopol: 444.
 Poborăști, moșie jud. Gorj: 827, 1183.
 Pociovaștea, sat și moșie jud. Gorj: 511, 613, 1183.
 Pociovașteni, moșneni din jud. Gorj: 74, 1295.
 Podeni, moșneni din jud. Mehedinți: 1021.
 pod — de pământ: 1384; — umblător: 466, 989; — arenda: 1132, 1168; — venitul: 86.
 Poenari, moșie și sat: 24, 839.
 Poenari, moșie jud. Dimbovița: 550.
 Poenari, moșneni jud. Iași: 978.
 Poenaru, Alecu: 97.
 Poenaru, Arghira și sora sa Zilca: 676, 1308, 1954.
 Poenaru, Costandin: 983.
 Poenaru, Gheorghe: 1502; — serdar: 347; — șetrar: 983.
 Poenaru, Grigore: 1308, 1954.
 Poenaru, Marghioaia din Craiova: 1403.
 Poenaru, Maria: 838.
 Poenaru, Matei pitarul cu Sofa și Zoia, fiicele sale: 152, 839.
 Poenaru, moșie: 983.
 Poenaru, Nicolae: 1159.
 Poenaru, Radu: 983.
 Poenaru, Stan: 783.
 Poenaru, stolnicul: 88.
 Poenaru, Zinca: 2008.
 Pogoneni, moșneni din jud. Olt: 433, 1022.
 pogrebanie (s'ujba înmormîntării): 527, 555.
 Poiana, sat jud. Dolj: 1610.
 Poiana, sat jud. Ialomița: 1734.
 Poiana-Gurești, moșie jud. Mehedinți: 942.
 Poiana-Mărului, schit: 231, 1449; — Elisei starețul: 231.
 Poiana-Lungă, moșie: 601.
 Poiana-Lungă, moșie jud. Mușcel: 132.
 Poiana de Mijloc (moșia satului), Ialomița: 978.
 Poiana Turii, hotar jud. Mehedinți: 1101.
 Pojaru, sat jud. Gorj: 1219.
 Pojogeanu, Ioan: 1261.
 Pojogeanu, Matei: 1261.
 Pojogi, sat jud. Vilcea: 201; — bresle din: 201.
 polcovnic, vezi: Alexandrescu Manolache, Anastase, Andronache, Apostol, Bălșanu Ioan, Bercescu Vasile, Bibescu Ștefan, Birsescu Ștefan, Bolintineanu Dinu, Bozianu Drăghici, Brănescu Zaharia, Caluda Zamfirache, Cantacuzino Ioan, Chirculescu Mihai, Cimpineanu, Iancu, Cimpineanu Ion, Ciuflea Gheorghe, Coconeș Costandin, Cordeanu Stanciu, Costan-

din din Frasin, Dibici, Dimitrache, Dobrogeanu Costandin, Ghindă Ștefan, Gioroceanu Nicolae, Herăscu Costandin, Herăscu Nicolae, Hîotu Gheorghe, Hodișoianu Gheorghe, Hristu Stavri, Iacomson, Ilie, Iordache din Cîmpina, Jianu Stan, Lațcu, Manolache, Mavru, Mihai, Moshone Antonie, Mușceleanu Gheorghe, Nicolae, Odobescu Ioan, Orăscu, Orășanu Dumitrache, Petrică, Pițolu Soare, Popovici Grigore, Severineanu Ioan, Slăvișteanu Stanciu, Solomon, Solomon Ioan, Stanca Nicolae, Stavru Hristu, Timoveanu Teodor; — polcovnicul, vezi: Marin din Ișalnița.
 Polcovicnia Craiovei: 459.
 Policarp, egumenu, vezi Zlătari — m-re.
 Policarp, ieromonahul: 730.
 Polihronie, serdarul: 428, 1127; Maria, cumnata sa: 225.
 Polihronie, Teodor: 225, 1796.
 Politimos, Gheorghe (Iordache) serdarul: 653; — paharnic: 850, 870.
 Politis, Ioan: 710.
 poliță: 343, 548, 753.
 Polizache, căminarul: 99, 512, 808, 826, 861, 957, 1588, 1590, 1617; — Dumitrache, fiul său: 808.
 Polizu, Anastase Gh.: 1435.
 Polizu, Dimitrie paharnicul: 1336, 1378.
 Pol'zu, Spîru: 376.
 Polovraci — schitul: 1056.
 Pometești, moșie jud. Dolj: 318, 468, 1057.
 Pomeți, moșie de dincolo de Olt: 1384.
 pomonier: 1360.
 Ponorău, moșie jud. Mehedinți: 1743.
 ponsulure = defălmare: 3.
 Pop, Costandin hagi: 927, 940.
 Pop, Radu pitarul (cu nepoții săi Costandin și Grigore): 1523.
 Pop, Stan: 1192.
 Pop, Stan cojocarul din Craiova: 1667.
 Pop, Stancu: 1697.
 Popa, Adam-Nicolae: 72.
 Popa, Costandin: 896.
 Popa, Costandin din jud. Buzău: 1957.
 Popa, Costandin hagi: 940.
 Popa Dirvas, mahala, vezi București.
 Popa, Gherasim: 1178.
 Popa, Grigore: 896.
 Popa, Grigore din jud. Buzău: 1957.
 Popa, Ilie moșnean din Bumbești jud. Gorj: 1986.
 Popa, Mihai: 1185.
 Popa, Pătru: 1125.
 Popa, Pătru din Pîșcoi: 1147.
 Popa, Radu pitarul din jud. Buzău: 1957.
 Popa Rusu — mahala, vezi București.

- Popa, Stoica din Buzău: 896, 1957.
 Popa, Vlad din Jugaru jud. Olt: 2004.
 Popasca, moșie jud. Vlașca: 41, 434, 585.
 Popescu, Apostol din Giurgiu: 447, 456.
 Popescu, Badea: 1651; — logofeteiul: 1858.
 Popescu, Bălașa: 817; — armășoia: 990.
 Popescu, Costandin din Giurgiu: 447, 456.
 Popescu, Daniil d'n Craiova: 1833.
 Popescu, Drăghici: 219.
 Popescu, Ecaterina: 165.
 Popescu, Elena din Craiova: 1769.
 Popescu, Elena, soră cu Rătescu Zinovia: 1629.
 Popescu, Gheorghe din Popești jud. Mehedinți și Stanca, soția sa: 671.
 Popescu, Gheorghe din Săcele jud. Gorj și soția sa Ilina: 553.
 Popescu, Iancu: 1297.
 Popescu, Ilina Gh.: 671.
 Popescu, Luxandra Gh.: 671.
 Popescu, Matei Preda din Tg. Jiu: 1395.
 Popescu, Mihai fost al 2-lea vistier: 82, 403; vezi și Costandin, tovarăș la arendare.
 Popescu, Pandeli: 82.
 Popescu, postelnicul: 165.
 Popescu, Preda din Tg. Jiu: 1395.
 Popescu, State: 835.
 Popescu, Sultana: 187.
 Popescu, Zmaranda Gh.: 671.
 Popești — Crețulescului, moșie: 197.
 Popești, hotar jud. Vâlcea: 467.
 Popești, mahala jud. Vâlcea: 467.
 Popești, moșie: 82.
 Popești, moșie jud. Ilfov: 855.
 Popești, moșneni din Craiova: 731.
 Popești, moșneni din jud. Gorj: 74.
 Popești, moșneni din jud. Mușcel: 1206.
 Popești, moșneni din jud. Olt: 1641.
 Popești, moșneni și moșie din jud. Vlașca: 817, 990, 1199.
 Popești, sat jud. Mehedinți: 671.
 Popești, sat jud. Săcueni: 1579.
 Popești, sat jud. Rimnicu Sărat: 1867.
 Popirtești, moșneni jud. Teleorman: 1058.
 Poporăști, moșneni, vezi Zlotești.
 Popovici, Athanasie: 664, 744.
 Popovici, Costache Dima: 1777.
 Popovici, Grigore poicovnicul: 982.
 Popovici, Nicolae: 1804.
 Popovici, Simion cu soția sa Anastasia: 554.
 Popovici, Ștefan: 1970; — supus k.k.: 554, 555.
 Popovici, Vitorla Simion: 554; — vezi și Adrianopol.
 Porcești, moșie jud. Ilfov: 1138.
 Porfirie, exarh din Ierusalim: 267.
 Poroina, sat jud. Mehedinți: 1784.
 Poroinianu, Dina: 1313.
 Poroinianu, Ion medelnicerul: 519.
 Poroinianu, Safta: 1519; — medelnicereasa: 1313.
 Poroineni, moșneni: 1090.
 Porosna, moșie jud. Teleorman: 1069.
 portarbașa, mai mare peste portari: 1681.
 Portărescu, Dimitrie: 825, 1014.
 Portărescu, Ioniță Cost. și Efrosina, soția sa, fiica lui Alecu portarbașa din Petești: 1681.
 Portărescu, Matei pitarul din Craiova: 232, 1032, 1376, 1925, 1936.
 Portărescu, Manda medelnicereasa: 792.
 Portărescu, Maria medelnicereasa: 1205, 1290.
 Portărescu, medelnicereasa: 1014.
 Portărescu, Petre medelnicerul: 62, 78, 412, 1014.
 Portărescu, Spiridon din Craiova: 232, 1032, 1376, 1692, 1925, 1936, 1946.
 porțelan — fabrica de —, vezi Târgu-Jiu.
 Porumbaru, Ianache serdarul: 470.
 Porumbaru, Iordache stolnicul: 1674.
 Porumbaru, Vasilache vătaful: 230.
 Porumbreni, moșie jud. Vlașca: 1274.
 poslușnici: 435, 668, 754.
 Posmangiu, Anastase și soția sa Maria: 1164.
 Posobești, moșneni din jud. Buzău: 248.
 postavuri: 134.
 postăvar: 732.
 postelnic, vezi: Bărbătescu Ion, Bibescu Iancu, Borozescu Nicolae Stoica, Braboveanu Ion, Căpreanu Ion, Dobriceanu Ion, Dumitrache, Felie Costache, Fîr, Ghizdeanu Dumitru, Hariton, Ianache, Lenj Filip, Marcu, Nicolae, Petrică, Popescu, Rizu Iacovache, Roșianu Alexandru, Scafes Nicolae, Suțu Costache, Toma din Lipia, Trandafiroiu Ianache, Vasilache, Vîlata Costache, Vușescu Gheorghe; — mare postelnic, vezi: Bibescu Gheorghe, Cantacuzino Costache, Plaghiano (Plaiano) Costandin, Suțu Costache.
 postelnice, vezi: Agapie, Atanasie, Avrămescu Costache, Balotă Matei din Șuici, Bîrșescu Alexe, Borănescu Dinu, Botezatu Gheorghe, Burcă Costandin, Costă Nicolae din Satul Nou, Dobrescu Iordache, Ene din Bălteni, Gheorghiu Nițu, Ioniță, Lambru, Athanasie, Mănescu Ianache, Măra Petre,

- Negreanu Costache, Nițu, Olănes-
cu Petrache, Opran Ion, Severi-
neanu Ioan, State, Tălpescu Nico-
lae, Temelie Ion, Teodoru Ioan
din Dubriceni, Teodosie.
- Postelnicu Fir — mahala, vezi Craiova.
poștă: 882; — casierul: 640; — con-
tractul: 1639; — localul: 516.
- Potcoava, sat jud. Olt: 1288.
- Poteca Efrosin, năstăvnicul, vezi
m-reă Motru.
- Potmelțu, sat jud. Mehedinți: 2012.
- Potoceanu, Efrosina: 890.
- Potop, Neagoe: 933.
- povarnă (locul unde se fabrică țui-
ca): 445, 888; vezi și vad de.
- Prahova — apă: 833; Isprăvnicat: 23,
381, 727; — Judecătoria: 323, 498,
509, 738, 857, 1772; — județ: 89,
475, 972, 1400.
- Pravilniceasca condică: 1041, 1053.
- prăjină = unitate de măsură agrară.
a 24-a pante din pogonul mare,
vezi măsură.
- prăvălii: 8, 72, 81, 139, 144, 222, 279,
324, 416, 441, 443, 516, 540, 695,
808, 841, 846, 892, 894, 895, 902,
993, 1082, 1181, 1237, 1427, 1460,
1587, 1647, 1695, 1947; — marfă
luată din: 298; — silite de: 480;
— slugă în: 444; vezi și București
și Ploști.
- Preajba, moșie jud. Teleorman: 193.
- preocupet: 366, 1445.
- Precupețu, Petre moșnean, vezi Bum-
bești jud. Gorj.
- Preda, circiumarul: 1469.
- Preda, circiumarul, vezi Uzun.
- Preda, diacomul și fiul său Ion, vezi
Orești jud. Vilcea.
- Preda, moșnean, vezi Gîrtoimănești.
- Preda, moșnean Negresc din jud. Te-
leorman: 1879.
- Preda, popa, vezi Negrești, jud. Muș-
cel.
- Preda, postăvarul: 732.
- Preda, Tudorache Ion din Craiova:
1660.
- Predescu, Costandin: 663.
- Predescu, Nicolae setrarul: 1921.
- Predescu, Petre: 663.
- Predetici (Predidici) Ion hotarnic-in-
giner: 1110, 1131, 1244, 1247, 1279,
1304, 1327, 1426.
- Prejbeanu, Andrei pitarul: 1070.
- Prejbeanu, Ioan: 544; — paharnic:
946.
- Prejbeanu, Ion Teodor, negustor: 1778.
- Prejbeanu, Lațcu — nepoții lui: 365.
- Prejbeanu, Petrache serdarul: 817, 990.
- Preoteșoiu, Stoian: 1225.
- Preotești, moșie: 881.
- Preotești, sat jud. Ilfov: 1779.
- prezidentul Judecătoriei Gorj, vezi O-
stelișanu Nicolae.
- Pria — apă: 181.
- Pribari, hotarul: 148; vezi și Varvara
moșul.
- Pribegeanu, Gheorghe: 1348, 1369.
- prigegie: 961.
- Prigoria, sat jud. Gorj: 1750.
- Prima, Atanasie, supus k.k.: 536, 1024,
1893; Dumitrana, soția sa și Ște-
fan, nepotul ei: 584.
- Prima, Ștefan Teodosiu și mătușa sa
Dumitrana: 719, 1593.
- Pripici, Ion: 1825; vezi și Giroveanu
Radu.
- Prisaca, moșie jud. Dolj: 521, 1904.
- Prisiceanu, Barbu clucerul: 521.
- Prisiceanu, Fotache: 549.
- Prisiceanu, Gheorghe fost mare vis-
tier: 550.
- Prisiceanu, hotarnicul: 1213.
- Prisiceanu, Nicolae: 1836.
- Prisiceanu, Niculiță și soția sa Luxan-
dra din Craiova: 1659.
- Prisiceanu, Paraschiya, soțul Căsan-
drei din jud. Mușcel: 1440, 1607.
- Prisiceanu, Zamfirache: 549.
- Prisiceni, moșie jud. Vlașca: 549.
- Prislop, sat: 1191.
- Prislopcanu, Ioan: 1191; — ceaușul:
726.
- Prisoianina, sat în Turcia: 178.
- Prisocoveanu, Ștefan: 1167.
- Privalu, munte jud. Gorj: 1167.
- Priveghiu, sat jud. Rîmniceu Sărat:
2020.
- Proca, Ioan Grigore din Timboești jud.
Rîmniceu-Sărat: 2036.
- procuror la Înalțul Divan: Florescu
Gheorghe (Iordache); — la Jude-
cătoria județului Teleorman: Tur-
navitu Gheorghe.
- Prodan, Costandin: 209.
- Prodan, Dumitru: 209.
- Prodea, moș: 731.
- Profira, slugereasa: 608.
- proiectul de prețuri: 917.
- Prooroci, moșie jud. Olt: 1239.
- proprietarii au fost jertfiți spre folo-
sul locuitorilor săteni: 274.
- protimis (dreptul de înțelitate la
cumpărare de imobile)¹⁾: 2, 4,
75, 113, 141, 144, 202, 273, 381,
390, 489, 518, 541, 545, 580, 590,
592, 598, 617, 622, 682, 743, 763,
765, 769, 777, 794, 811, 834, 840,
865, 876, 885, 890, 892, 895, 897,
900, 906, 908, 917, 923, 943, 946,
956, 968, 982, 985, 992, 1018, 1020,
1032, 1043, 1068, 1069, 1080, 1090,

1). Cu începere de la 25 martie
1840, dreptul de protimis a fost desfi-
nțat cu desăvîrșire.

1105, 1128, 1130, 1148, 1151, 1153, 1173, 1180, 1189, 1191, 1203, 1205, 1218, 1248, 1256, 1272, 1287, 1290, 1294, 1302, 1318, 1320, 1321, 1365, 1376, 1391, 1398, 1629, 1630, 1646, 1778, 1828; — a se bucura de: 97; — cădere de: 666; — cerere de: 467, 545; — cuvânt de: 201; — de devălmășie: 1273, 2007; — drept de: 24, 70, 80, 109, 257, 303, 457, 481, 482, 500, 566, 623, 797, 1569, 1670; — îndepărtare de la: 74; — în baza: 147; — la cumpărare: 1603; — de moște: 314, 1663, 1664; — nu încapă la vânzările prin meaz: 713; — pierderea dreptului de: 109; — pretenția de: 311; — pricinuire de: 471, 483; — răscumpărare prin: 281, 443, 544, 556, 558, 633, 635, 653, 663, 732, 757, 1675, 1872; — respins: 448; — soroc: 271, 726; — de vecinătate: 342, 352, 483.
 protocol: 773.
 Prundu, moșie: 2082.
 Psaltis, Dimitrie: 511, 613.
 Pucheni, moșie: 152.
 Pueni, sat și moșie jud. Vlașca: 450, 2088.
 Puiceni, moșie jud. Vlașca: 1190.

rachier: 18, 81, 503.
 rachiu: 91, 112, 114, 261, 363, 400, 424, 1120, 1351, 1802; — butoi de: 1814; — buți cu: 445; — cazan de: 427, 1733; — dreptul de a vinde: 645; — prețul: 609.
 Racoviceanu, Apostol: 871, 965.
 Racoviceanu, Atanasie: 1887.
 Racoviceanu, Ion pitarul din Cîmpulung: 965, 1304, 1938.
 Racovița, moșie jud. Argeș 965, 1304.
 Racovița, Alexandru: 1488.
 Racovița, Alecu Mihailescu: 230.
 Racovița (sau Damari), Costache, fost mare comis: 1461, 1582.
 Racovița, Costandin: 64, 307, 784, 829, 1244.
 Racovița — familia: 40.
 Racovița, Mihalache: 728; — judecător la Divanul Judecătoresc: 29; — logofăt: 40; — fost mare logofăt: 105, 230; — Anca, soția sa: 230, 728.
 Racovița, spătarul: 796.
 Racovița, Ștefan voevod — hrisovul lui: 673, 1091.
 Rada, din Hodivodă jud. Vlașca, soția lui Nedelco: 710, 1875.
 Rada, lui Ion, fiul diaconului Petre din jud. Săcueni: 116.

Puicescu, Cristina Matei: 510.
 Puicescu, Marin Matei din Glodeni, jud. Dimbovița: 510.
 Puicescu, Matei din Glodeni jud. Dimbovița: 510.
 Puicescu, Neacșu Matei: 510.
 Puicescu, Nedețco Matei: 510.
 Pungă, Ioana Ion: 1211.
 Pungă, Marin Matei: 1211.
 Pupăza, moșie jud. Ilfov: 169.
 Pupezeni, moșie și moșneni din jud. Ialomița: 1155; — biserica din satul: 422.
 Purcărea, moșul: 80.
 Purcărești sau Tîrcolești, moșneni din jud. Buzău: 110.
 pușcă șișanea cu patul de argint: 12.
 Putineiu, moșie jud. Teleorman: 235.
 Putineiu, moșie jud. Vlașca: 982, 1837.
 Putna — ținutul: 1180.
 Puturosu, hotar jud. Vlașca: 1974.
 Puțințe, moșie jud. Teleorman: 919, 1449.
 Puțințe, moșie jud. Rîmniceu Sărat: 231.
 Puțu Spătarului, mahala, vezi București.
 Puțreanu, Ion din Craiova: 1894.
 Puțuri, sat: 1137.

R.

Rada, postelniceasa: 1270.
 Rada, postelniceasa din Vernești jud. Buzău: 1910.
 Radila, vezi Băbeni.
 Radomiru, sat și moșie jud. Romanăți: 1845.
 Radoșii — hotarul jud. Gorj: 639.
 Radovanu, moșie jud. Ilfov: 664.
 Radovoi, Chiță de la Bogdănoști jud. Vilcea: 1945.
 Radu: 1175.
 Radu, băcanul din mahalaua Liveada Domnească (Gospod) din București și soția sa Stana: 1714.
 Radu, boianghiul: 1725.
 Radu, dascălul din Caracal: 1372.
 Radu, diaconul: 1842.
 Radu, fiul lui Anghel: 437.
 Radu, fiul lui Dobre curelarul din București: 1879.
 Radu, fiul Dobrei din Lipia jud. Buzău: 933.
 Radu, fiul lui Marin: 797.
 Radu, fiul lui Marin din București: 1873.
 Radu, fiul lui Nestor dorobanțul din Frasin jud. Dimbovița: 369.
 Radu, fiul popii Șerban: 1245.
 Radu, fratele lui Dumitrache, fiul Ioană din Rîmniceu Sărat: 85.

- Radu, hagiul, moșnean Negresc din jud. Teleorman: 1879.
- Radu, popa: 731.
- Radu, popa din Drăgășani: 1710.
- Radu, popa, moșnean din Valea Rea jud. Mehedinți: 502.
- Radu, popa din jud. Săcueni: 381.
- Radu Mihnea vv. — hrisovul lui: 393.
- Radu Vodă — mahala, vezi București.
- Radu Vodă, m-re, vezi București. —
- Radu voevod, 157; — hrisovul lui: 484, 838, 1384; — danie la m-re: Dealul: 274.
- Radu, zidarul: 143.
- Rafailă, Alecu: 685.
- Rafailă, Catinka medelniceasa: 1126.
- Rafailă, Gheorghe (Ghiță): 552, 685; — serdar: 853, 899, 1974; — vechi: 2046; — al Obșteștii Epitropii: 497.
- Rafailă, ieromonahul: 717.
- Rafailă, Sterie din București: 1614; vezi și Cărnărescu Elisabeta.
- Rahtivan, Ioan stolnicul: 1655.
- rahtul (rakht) — mobilă — bagaj: 119.
- Raicu, Teodor din Craiova: 1929.
- raiele = supuși turci: 225.
- Ralea, Costandin din Craiova: 251.
- Ralea, Dincă: 194; — din Craiova: 1635.
- Ralea, Grigore, fost mare vornic: 6.
- Ralea, logofătul: 839.
- Ralet, Dimitrie logofăt: 705, 946; — fost mare logofăt: 544, 1446, 1675.
- Ralet, Iancu judecător la Inaltul Divan: 997, 1265.
- Ralet, Ion: 1571.
- Raneti, Sanda: 1412.
- Rasti, căminăreasa, mama Mariei Rasti: 220.
- Rasti, Gheorghe căminarul: 307; — agă: 796.
- Rasti, Ioan doctorul: 884.
- Rasti, Manda (Zmaranda) logofeteasa: 197, 275.
- Rasti, Maria, fosta soție a lui Schina Alexandru: 220.
- Razu, Ion: 330.
- Razu, Rafu stolniceasa: 330.
- Răceni, moșneni din jud. Gorj: 413.
- Răchițele, sat jud. Gorj: 1367.
- Rădoșani, moșneni din jud. Gorj: 35, 429, 639.
- Rădoșanu, Costin slugerul: 35, 429, 639.
- Răducanu, vezi Tircă ceașul.
- Răducanu, Ion: 675, 1562.
- Răducanu, Silvestru: 245.
- Rădulescu, Grigore serdarul: 1187.
- Rădulescu, Iordache slugerul: 852.
- Rădulescu, Mihaie pitarul, episcopul biscrii Sf. Vineri din București: 422, 1796, 1812; — al 3-lea logofăt: 91.
- Rădulescu, Silvestru slugerul: 1550.
- Rădulescu, Zmaranda: 1321; — de la Ungurei jud. Olt: 1823.
- Răduleș, Dinu și soția sa Maria: 1330.
- Răduinea datoriei: 406.
- Răioșanu, Atanasie slugerul: 935.
- rămas — avere: 474.
- rămasuri părintești: 196.
- Răncești, moșneni din jud. Vilcea: 1258.
- Răpeanu, Mihaie: 1120.
- Răscăeți, sat jud. Vilcea: 666.
- Răscăeți, sat jud. Vlașca: 590, 1173, 1965.
- Răscrucile de pește din Craiova: 1760.
- Răscruciu Mare din Craiova: 1760.
- Răsimnicea, moșie jud. Ilfov: 918.
- Răspopa, Dinu din Bărbăești jud. Gorj: 492.
- Răstoaca — apă: 782.
- Răsuceanu, Eftimie clucerul: 1375.
- răsvale (răscăla) turcilor: 641.
- Rășina, jud. Gorj: 679; vezi și Lumezeni.
- Rășinari, hotar și moșneni din jud. Gorj: 1130.
- Răteasca, moșie jud. Teleorman: 561.
- Rătescu, Costandin: 243, 350; — serdar: 782.
- Rătescu, Elena: 77; — păhărniceasa: 378; vezi și Ozone Costandin paharnicul.
- Rătescu, Luța (Luxandra): 1846.
- Rătescu, Zinovia monahia din jud. Argeș: 1629; vezi și Popescu Elena.
- Rătunda, moșie jud. Ialomița: 996.
- Răuteasca, moșie: 336.
- Răzgrad, vezi Suleiman aga.
- Răzvan, mahala, vezi București.
- Răzvan — m-re: 1989.
- răzvrătire: 81, 1620.
- răzvrătirea — din 1821: 363, 692, 918; — în timpul: 78; — în vremea: 148.
- răzvrătitorii lui Tudor Vladimirescu: 1992.
- Recea, moșie: 907.
- Recea, moșie jud. Mehedinți: 953.
- Recea, sat jud. Vilcea: 1598, 1757.
- Recuti, Profira serdăreasa: 897.
- Redea, pădure jud. Ialomița: 1006.
- Redea, sat și moșie jud. Romanați: 495, 1305, 1842.
- Redea Barbulul, moșie jud. Buzău: 186.
- Regulamentul Organic: 101, 126, 176, 185, 225, 274, 337, 364, 400, 405, 436, 450, 488, 534, 645, 755, 767, 999, 1317, 1606, 1844, 1859, 1899.

- Renghea, St.: 721.
 Renghetici, moșneni: 721.
 Repezeanu, Ene — casa lui: 2046.
 Repezi, moșie jud. Teleorman: 303.
 Retevoești, moșie jud. Mușcel: 637.
 Retezeanu, Nicolae: 885, 1092, 1154, 1753.
 revolta contra turcilor: 12.
 Rezeu — valea, jud. Gorj: 1379.
 Rîc'u, Manolache din București: 845;
 — sluger: 300, 1623.
 Rîga, Gheorghe, sudit k.k.: 631.
 Rîșanu, Ion șetrarul din Craiova: 1809.
 Rîșipiceni, moșneni din jud. Mehedinți: 1289, 1821.
 Rîșipiți, sat și moșie jud. Mehedinți: 1821, 1851.
 rîza-pazar — vânzare făcută cu: 580.
 Rîzea, dascălul și Maria, soția răposatului: 739.
 Rîzu, Costandin hagi: 980.
 Rîzu, Iacovache: 1422; — postelnicul: 1539.
 Rîșoanu, Ioan: 1328.
 Rîmnic — apă: 1135, 1310; — Episcopie: 270, 272, 382, 686, 901, 928, 1041, 1053; — Neofit episcopul: 272, 382; — oraș: 234, 686, 741, 800, 1005, 1019, 1135, 1141.
 Rîmnic, m-re din jud. Rîmnicu-Sărăt: 1316, 1339, 1972; — oraș: 234, 686, 741, 800, 1005, 1019, 1135, 1141;
 — prăvălie în: 741; — Țirg: 1869.
 Rîmniceanu, Iancu vistierul: 571.
 Rîmniceanu, Ionță: 470.
 Rîmniceanu, egumenul: 1110.
 Rîmnicea, moșie jud. Rîmnicu Sărăt: 1126.
 Rîmnicu-Sărăt (Slam-Rîmnic) — Judecătoria: 163, 211, 1211, 1260, 1291, 1315, 1365, 1381, 1720; — județ: 186, 848; — Țirg: 1860.
 Rîncăciou, m-re: 137; — David egumenul: 137, 1800; — moșie, jud. Mușcel: 1410.
 Roaba — schitul și Hrisant Hurezeanu, fost egumen: 651.
 Roata, moșie și sat jud. Vîlcea: 332.
 Roată, Manolache: 1134.
 rob: 374, 401, 1396.
 Robănești, moșie jud. Romanați: 923, 956.
 Robe, Damian: 830, 955.
 Robescu, Anica: 1487.
 Robescu, Costandin: 635, 698, 1487.
 Robescu, Ilie din Măcești jud. Buzău: 1856.
 Robescu, Matache: 698.
 Robescu, Safta: 1487.
 Robescu, serdarul: 1365.
 Robescu, Stana din Măcești jud. Buzău: 1856.
 robie: 1798.
 robire de proprietate: 1107.
 Robu, munte în jud. Argeș: 698.
 Robu, Drăgoiu: 961.
 Robu, Voicu și nepotul său Iancu: 961.
 Rodina, sat jud. Mehedinți: 410.
 rodul (venitul) zestrei: 17.
 Rogoazele, moșie jud. Ialomița: 598.
 Rogoianu, Costandin cu Dumitrana, fosta sa soție și Sanda, soția sa: 553, 910.
 Rogojeni, moșneni din jud. Gorj: 492.
 Rogojina, moșie și sat jud. Gorj: 553, 910, 967.
 Rogojina, hotar jud. Romanați: 1166.
 Rogova, moșie jud. Mehedinți: 1338.
 Rogozu, schit jud. Rîmnicu Sărăt: 1365; — Vasilida, starea schitului: 1365.
 Rojiștea, moșie jud. Dolj: 1847.
 Roșea, Dinu logofătul din Caracal: 1842.
 Romanati — Judecătoria: 292, 301, 929, 1109, 1240, 1333, 1384, 1647; — județ: 256, 571.
 Romanescu, Gheorghe: 371.
 Romanescu, Petrache pitarul: 1362.
 Romanescu, Ștefan logofăt al treilea și soția sa Bălașa din Tg. Jiu: 1895.
 Romanești, moșie jud. Dolj: 1406.
 Romanești, moșie, moșneni și sat din jud. Gorj: 365, 960, 1895.
 Roman, moșneni jud. Vîlcea: 1739.
 Romanovschi, Nicolae: 914.
 Roset, Anica serdăreasa: 1855.
 Roset, Elena spătăreasa: 512, 580, 861.
 Roset, Iancu paharnicul, ginerile banului C. Crețulescu: 6.
 Roset, Ioan clucerul: 1040, 1342, 1356, 1361.
 Roset, I.C., judecător la Înalțul Divan: 1287, 1403.
 Roset (Ruset), Marghioala clucereasa: 1087.
 Roset (Ruset), Nicolaie serdarul: 1066.
 Roset (Ruset), Radu: 1240.
 Roset, Scarlat, 1425; — serdar: 1797.
 Roset, spătarul și soția sa Elena: 1567.
 Roșca, Costandin vistierul: 920.
 Roșca, Nicolae din Greci jud. Vîlcea: 415.
 Roșia, moșie și sat jud. Gorj: 1389, 1966.
 Roșianu, Alexandru postelnicul: 70.
 Roșianu, Costandin serdarul: 1312.
 Roșianu, Ion vistierul: 463.
 Roșianu, Răducanu: 1185.
 Roșii, moșie jud. Teleorman: 427.
 Roșianu: 568.
 Roșorești, moșie jud. Teleorman, vecină cu Scioaștele: 335.
 Roșu, Dinu: 912.

Roșu, Marin: 1147.
 Rot, spițerul și soția sa Iohana: 654.
 Rotaru, Ene: 1015.
 Roventa, Ioan din Telești jud. Gorj: 2010.
 Rovinaru, Dumitraache: 1081.
 Rovinaru, Ion: 1081.
 rubiele, vezi monede.
 ruble, vezi monede.
 Rucăreanu, Nicolae: 759; — fost al 3-lea logofăt: 1486, 1902.
 Rudeanca, moșie jud. Buzău: 1316.
 Rudeanu, Ion serdarul: 417.
 Rugi, moșneni din jud. Gorj: 1261.
 Ruginoasa, siliște jud. Gorj: 898.
 Ruhala, evreica, fiica lui Solomon: 298.
 Ruminescu, Bălășa Matei: 763, 900.
 Ruminescu, Bircă: 900.
 Ruminescu, Ionță și fosta sa soție Anica: 763, 900.

Ruminescu, Matei: 900.
 Ruminescu, Păun: 441.
 Ruminești, sat jud. Muscel: 1191.
 ruminiți cu moștile lor: 411.
 Runceanu, Ion Vasile: 1320.
 Runcu, moșie jud. Mehedinți: 1062.
 Rusălești, moșie jud. Olt: 1354.
 Rusănescu, Nicolae al 3-lea vâstier: 749; — serdar din Craiova: 1507, 1508, 1830, 1840, 1890.
 Rusănești, jud. Vâlcea: 1382.
 Rusu, Nicolae: 672.
 Rusu, Pătru: 672.
 Rusia: 1874.
 Rușată, Ion: 1529.
 Rușăți, Ioan din Găvănești jud. Gorj: 2010.
 Rușii lui Asan, moșie jud. Vlașca: 1003, 1115.
 Rușii de Vede jud. Teleorman: 71, 427, 1024, 1281, 1321, 1628, 1823, 2023.
 Ruvim, egumenul, vezi Tîrșor — m-re.

S.

Sabar — apă: 867.
 Sabeca, Iane arendașul: 141.
 Sachelarie, Costandin, epitropul casei Ștefan Meitani: 1967.
 Sachelarie, Hristofor baronul: 2, 41, 71, 184, 187, 254, 267, 272, 308, 312, 425, 434, 643, 952, 1224, 1269, 1575, 1772.
 Sachelarie, lipscanul: 1590.
 Sachelarie, N.: 372.
 Sachelarie, Paraschiva serdarul: 234.
 Sachelarie, popa: 328.
 saegiu (cel ce aduna oile pentru Poartă): 319.
 Sadova, m-re: 1843; — moșie jud. Dolj: 970.
 Safta: 85, mătușa lui Gh. Ciocăzeanu: 988.
 Safta, cămărășoia: 1071.
 Safta, preoteasa popii Grăjdin din Balcu, jud. Vlașca și fiul ei Gheorghe: 1815.
 Safta, vara lui Dinu, fiul lui Guță din Craiova: 1603.
 Safta, văduva și fiul ei Gheorghe: 1648.
 Saiegiu, Costache serdarul: 1571; — Irina, soția lui: 2039; — moștenitorii lui: 1543.
 Saiegiu, Nicola serdarul: 113, 1540; — sluger: 1705.
 Salcă, moșie jud. Dolj: 656, 1882.
 Salcia, moșie jud. Mehedinți: 1013.
 Salcia, moșie jud. Rimnicu Sărat: 109.
 Salcia, moșie jud. Teleorman: 1024.
 Salman, căpitanul, hotărnic: 1115.

sameș = casier: 1553, 1580; — Hăt-măneș: 972; — al zaharelui: 951; vezi Urlățeanu.
 Samoil, arhimandritul: 267, 320.
 Samoil, Herș: 240.
 Samoil, preotul, supus britanic: 841.
 Samurcaș, Alexandru, fost mare me delnicer: 120, 190, 656, 927; — clucer: 940, căsătorit cu Lenj Marghioala, născută Bengescu.
 Samurcaș, Ion serdarul: 2005.
 Samurcaș, Zoia vorniceasa: 254.
 Sandulache, Ioan, fost clucer de arie: 154, 633, 1221.
 Sandu, logofătul din Ploiești: 498.
 Sapunov, Petre, supus rusesc: 406.
 Saru — dănie de la: 977.
 Sasului — dealul, vezi Vîlcănești.
 satele — băjenare la 1821: 918; — — băjmărite: 736.
 satul — adunat de: 659.
 Satu-Lung din ținutul Brașovului: 773.
 Satu-Nou, sat jud. Iași: 1834.
 Sațului — moșia, vezi Polana de Mijloc.
 Sava, circiumarul: 296; — Păuna, soția sa: 607.
 Sava, Gheorghe din jud. Buzău: 603.
 Savu, clăcașul de pe moșia Cotroceni, vezi București.
 Săcele, sat jud. Gorj: 553.
 Săcueni, isprăvnicat: 771; — judecător: 851, 874, 893, 1589; — județ: 972.
 Săftoiu, Grigore șetrarul din Tg. Jiu: 1742.

Sălăceanu Anton Pandele din jud. Săcueni: 1355.
 Sălăceanu, Pandele din jud. Săcueni: 1355.
 Sălătruceni, moșneni din jud. Argeș: 1268.
 Sălătrucu, moșie jud. Argeș: 1268.
 Sălci, Ion popa: 1214.
 Sălceni, moșneni din jud. Săcueni: 520.
 Sălcuța, moșie jud. Dâmbovița: 470.
 Sămăreni, moșneni din jud. Argeș: 573.
 Săndulache, Costache: 747.
 Săndulache, Dumitru de la Orailova și Stanca clucereasa, soția sa: 958.
 Săndulache, medelnicerul din Buzău: 747, 1577.
 Săndulache, Niță și soția sa Domna clucereasa: 958.
 Sănduleasca, clucereasa: 1107.
 Săpoca, sat și moșie jud. Buzău: 2001.
 Săpunari, moșie: 1244.
 Săpunaru, Bălașa Tudor: 242.
 Săpunaru, Chiriac și soția sa Oatınca: 1179.
 Săpunaru, Nicolita Tudor: 241.
 Săpunaru, Tudor: 241, 242.
 Săraba, moșie jud. Buzău: 485, 1488; — vile: 418.
 Sărăcinești, schit: 686.
 Sărăcinoala, moșie: 715.
 Sărățeanu, Dimitrie, clucer de arie: 916; — fost clucer de arie: 1452, 1599, 1866; — serdar: 1067, 1162, 1522, 2005.
 Sărățel, moșie: 1454.
 Sărdănescu, Corneliu Răducan: 1144.
 Sărdănescu, Iordache: 1144.
 Sărdănescu, Răducan medelnicerul: 1144.
 Sărdănești, moșie jud. Gorj: 1114.
 Sărdănești, moșie jud. Mehedinți: 942; moșneni: 1101.
 Sărdănescu, Dimitrie: 384, 869, 1392.
 Sărdănescu, Dumitru Gh.: 47.
 Sărdănescu, Gheorghe: 869.
 Sărdănescu, Petre: 869, 1392.
 Sărindaru, m-re. vezi București.
 Sărindăreanu, Gherasim, arhimandrit, vezi București.
 Săseanca, Maria: 981.
 Săseanu, Gheorghe: 144.
 Săseni, moșie jud. Buzău: 144, 980, 981; — sat: 815.
 Sășescu, Matei Stanciu: 624.
 Sășescu, Stanciu pitarul: 624.
 Săulescu, Elena: 773.
 Săulescu, Ioan pitarul: 1343.
 Săulescu, Nicolae al 3-lea logofăt: 773.
 Săulescu, Preda stolnicul: 766, 898; — clucer și hotarnicul casei domnești: 1393.
 Săulești, sat jud. Gorj: 1236.
 Săvescu, Alecu și soția sa Maria: 669.

Săvescu, Chiriță: 599.
 Săvoi, moșneni din satul Borăscu jud. Gorj: 595, 674.
 Săvoiu, Costandin, zis Surcel: 1060, 1352.
 Săvoiu, Iacov, ce-l zice și Biță: 734, 1428.
 Săvoiu, Ilina: 1159.
 Săvoiu, Marica: 1159.
 Scafaes, Ion Vasile: 1352.
 Scafeș, Iacob și Stanca soția sa cu Barbu, ginerele ei: 1214.
 Scafaes, Vasile: 1352.
 Scafeș Nicolae postelnicul din Călugărei jud. Mehedinți: 1949.
 Scanavi, Scarlat: 1595.
 Scarlat, Ion, sudit k.k.: 111.
 Scarlat, medelnicerul din Craiova: 1980.
 Scarlat, stolnicul: 926.
 Scaunele, mahalaua, vezi București.
 Scăeni, moșie: 203, 646.
 Scăești, moșie jud. Dolj: 1114.
 Scăpău, sat jud. Mehedinți: 150.
 Scărișoreanu, Ioan praporciul: 984.
 Scărlătești, moșie jud. Buzău: 1599.
 scăunași (negustori de oi pentru măcelărie): 240.
 Scăunelu — malca iazului: 683.
 Schei, moșie jud. Ialomița: 506.
 Schela, moșie jud. Gorj: 897, 1262.
 Scheleri, moșneni jud. Gorj: 1262.
 Schina, Alexandru: 220; vezi și Răstii-Maria.
 Schiopu, Ion: 1148.
 Schiopu, Ioviță: 1148.
 Schiopu, Stan din Epurești jud. Vlașca: 1882.
 schit, vezi: Alunișu, Balamuci, Barbu, Băbeni, Bordești, Dălhăuți, Di-dești, Ezeru, Fedeleșoșu, Lespeziile, Grăjdana, Lainici, Ostrovu, Pașarea, Pătrunsa, Poiana Mărului, Polovraci, Roaba, Rogozu, Sărăcinești, Stănești, Strimba, Striharețu, Titireciu, Țigănești, Vărzănești.
 Schivanițu, Hagi Panaiotu Dimitrie, supus k.k.: 444.
 Schivanițu, Stavru: 1069.
 Scoarța, sat jud. Gorj: 1964.
 Scopescu, Gheorghe: 1033.
 Scopescu, Petrișor: 1033.
 Scordilă, Antonie: 682.
 Scordilie, Ioan paharnicul: 956.
 Scordilie, M'hai căpitanul: 924, 956.
 Scorțeanu, Costache pitarul: 2038.
 Scorțeanu, Teodosie din jud. Prahova și soția sa Zamfira: 509.
 Scrada, moșie jud. Gorj: 183.
 Scrădeanu, Alexandru și fiica sa Zoita: 183, 370.
 Scrădeanu, Barbu: 263.
 Scrădeanu, Ion cu Stana, fiică de suflet: 263; vezi și Bobinoia Maria.
 Scrădeanu, Petre: 183, 370.

Scărădeanu, Uidilă: 183.
 Scrioaștele, moșie și sat jud. Teleorman: 335, 2074.
 Scufa, Ion: 134; — supus rus: 1639.
 Scurtăturile, moșie jud. Romani: 956.
 Scurteasca, moșie: 54.
 Scurteni, moșie și moșneni jud. Vlașca: 528.
 Scurtești, sat jud. Buzău: 2042.
 scuteleici: 101, 205, 435, 754; — șfertele: 668; — scuteleice: 256.
 Seacă — valea: 69.
 secestru: 5, 87, 132, 192, 220, 235, 240, 272, 317, 350, 470, 594, 608, 650, 689, 728, 754, 819, 870, 909, 1078.
 Secretariatul de Stat: 1699.
 Sefendache, Iancu: 1346.
 Semărinești, sat jud. Mehedinți: 1002.
 separare — de soție până la divorț: 669.
 Serafina, diaconeasa: 690.
 Serapion, Murat: 973.
 Serbia: 648.
 serdar, vezi: Algiu Grigore, Anastasiu Nicolae, Andonescu, Andronescu Grigore, Arion Costache, Asan Pirvu, Asprichi Mihalache, Băjescu Hristache, Băbăceanu Costache, Mihail, Bănică, Bengescu Titu, Bonciu Manole, Borcănoiu Băluță, Brăiloiu, Brăiloiu Costache, Butculescu Marin, Cantacuzino Costandin, Capeleanu Gheorghe, Cloranu, Catacaz Nicolae, Chirițescu Nicolae, Ciupelnițeanu Matei, Colceac, Costa-Nani Polihronie, Costache, Cotopulea Matache, Dănescu Barbu, Dedulescu Anastasie, Deleanu Ion, Deșliu Dimitrie, Diamandi, Fălcoianu Iordache, Fălcoianu Nițu, Fărcășanu Dimitrie, Fărcășanu Tache, Filitis Costache, Filitis Hristodor, Florescu Costache Manolache, Fokiano Pannai, Fratoșbițeanu Radu, Gărdăreanu Ion, Giulescu Nicolae, Giurescu Nicolae, Greceanu Costache, Greceanu, Greceanu Hristache, Hristodor, Izvoranu Alecu, Lerescu Costandin, Lipănescu Costache, Luda, Magheru Gheorghe, Matache, Mihălcescu, Arion, Mungescu Vasile, Negulescu, Nica Nicolae, Nicolă, Nițescu Matache, Ogrezeanu Costandin, Olănescu Iordache, Otetelișanu Costandin, Otetelișanu Gheorghe, Otetelișanu Grigore, Otetelișanu Nicolae, Pașadi Teodor, Papadat Manolache, Pălăceanu (Bălăceanu) Costandin, Penilov Teodor, Pleșoiu Dimitrie, Pleșoiu Ion, Poenaru Gheorghe, Po-

lihronie, Poitimos Gheorghe, Porumbu Ianache, Prejbeanu Petache, Rafailă Gheorghe, Rădulescu Grigore, Rătescu Costandin, Robescu, Roset Nicolae, Roset Scarlat, Roșianu Costandin, Rudeanu Ion, Rusănescu Nicolae, Sachelarie Paraschiva, Saegiu Costache, Saigh Nicolae, Samurcaș Ion, Sărățeanu Dimitrie, Serezli, Servan Ion, Sihleanu Zamfirache, Tămășescu Pascale, Trăsnea Iancu, Treștianu Răducanu, Uriățeanu Scarlat, Turnavitu Gheorghe, Vălescu Ghiță, Vășilescu Nicolae, Vernescu Ioan, Zamfirache, Zisu Tache, Xenocrat Athanasie; — serdar mare, vezi: Vășilescu Nicolae.
 Serezli, serdarul: 921.
 Serghadis, Ianache din Pitești și soția sa Zoia: 5, 537.
 Serghăscu, Ioniță șetrarul: 899.
 Serghiști, moșneni din jud. Săcueni: 801.
 Servan, Ioan serdarul: 76.
 Sevastia, monahia: 655.
 Sevestian, Iancu pitarul: 1161, 1819.
 Sevestian, medelnicerul de la Ocnele Mari: 1819.
 Severin — comisia orașului: 1356.
 Severineanu, Ioan polcovnicul: 1093; — postelnice: 1174 și Avramache cumnatul său.
 Severineanu, Ioniță de la Craiova: 2012.
 Severinești, hotar și moșneni din jud. Mehedinți: 1085, 1356.
 Severinu, moșie jud. Vlașca: 1003, 1115.
 Sevestreni sau Stoilniceni, moșie jud. Vlcea: 1985.
 sfant — vezi monedă.
 Sfatul Consultativ: 940, 946, 948, 1014, 1082, 1698, 1700.
 Sfatul Orașesc: 283, 291, 407, 445, 586, 691, 699, 829.
 Sfetcu, din Listov: 866.
 sfeterisire — dosre: 354, 1773.
 sfeterismosul (furtisag de bani): 501.
 Sfintești, moșie jud. Teleorman: 894, 1594.
 Sf. Apostoli — mahala, vezi Craiova.
 Sf. Gheorghe Nou — m-re, vezi București.
 Sf. Ecaterina — m-re, vezi București.
 Sf. Dimitrie — m-re din Galați, vezi Galați.
 Sf. Gheorghe Nou — m-re, vezi București.
 Sf. Gheorghe Nou — biserică, vezi Craiova.
 Sf. Gheorghe Vechi — biserică, vezi București.

- Sf. Gheorghe Vechi — mahala, vezi Craiova.
- Sf. Ilie — biserică, vezi Craiova.
- Sf. Ion din Focșani, m-re, vezi Focșani.
- Sf. Ion — m-re: 1575.
- Sf. Ion Nou — mahala, vezi București.
- Sf. Ion Nou — m-re, vezi București.
- Sf. Ioan cel Vechi—m-re, vezi București.
- Sf. Mormint: 267, 1190, 1355; — epitropia m-rilor: 2088.
- Sf. Pavel, m-re la Țarigrad: 562. Nicandru, epitropul: 562.
- Sf. Sava — m-re, vezi București.
- Sărindaru — m-re, vezi București.
- Sf. Spiridon Nou — m-re, vezi București.
- Sf. Spiridon — mahala, vezi Craiova.
- Sf. Troiță — biserică, vezi Craiova.
- Sf. Vineri — biserică, vezi București.
- Sf. Vineri — mahala, vezi București.
- sfoară — de moșie — unitate de măsură agrară, vezi măsuri.
- Sibiati, moșie jud. Olt: 1354.
- Sibiu, Judecătoria: 272; — oraș: 714, 927, 940; — ținutul: 478.
- Sibiceni, moșneni din jud. Săcueni: 838.
- Sibiciu, moșie jud. Săcueni: 838.
- Sibiești, moșneni din Pătirlagele jud. Săcueni: 257, 777.
- Sicrita — crângul de la — jud. Ilfov: 137.
- Sihleanu, Iancu căminarul: 566.
- Sihleanu, Ion: 1277.
- Sihleanu, Zamfirache: 566; — serdar: 1277.
- Silițtar, aga: 951.
- Siliște, moșie: 643.
- Siliște, moșie, vezi Iupca de Sus.
- Silvestru, doctorul și soția sa Sma-randa: 93.
- Silvestru, egumenul vezi Striharețul schit.
- Sima, baronul: 926.
- Sima, ceaușul: 66.
- simbrie: 224, 529, 1771, 1773.
- Simedro, oraș în Serbia: 813.
- Simeon: 278.
- Simeon, bărbierul și soția sa Ecaterina: 331.
- Simeon, cuțitarul și Ioana, fosta sa soție: 641.
- Simici, Alexandru, gospodaru: 548.
- simigerie — tovărășie la: 1665.
- simigiu: 1665.
- Simileasca, moșie jud. Buzău: 418, 491.
- Simion, calfa de dulgheri: 1459.
- Simnicu de Jos, moșie jud. Dolj: 1336.
- Simnicu de Sus, sat jud. Dolj: 1078, 1922.
- Simu, Dimitrie: 1470.
- Simu, Dimitrie din Brăila: 1710.
- Sinaia, m-re: 1071, 1824.
- sindicat: 926.
- sindicatul casei croitorilor: 1224; — casei Moshu: 1227; — Obștei Creatorilor: 1152.
- Sinești, moșie: 1456.
- Sinești, moșneni din mahalaua Po-pești jud. Vilcea: 467.
- sineturi — rele — a umbla cu: 438.
- sinfonie = înțelegere: 809.
- Singurteanu, Gheorghe: 713.
- Sintefști, moșie: 1544.
- sipet — ladă: 298.
- Siseștii de Sus, moșie: 682.
- Siștovliu, Nicolae: 135.
- Sitișasca, moșie jud. Teleorman: 631.
- Simboteanu, Catinca slugereasa, născută Almajanu: 788.
- Simboteanu, Ion sluger: 1776.
- Simboteni, moșneni jud. Gorj: 1202.
- Sirbeanu, Ioniță: 1173.
- Sirbeasca, moșie: 815.
- Sirbească — mahala, vezi București.
- Sirbii Fintei, moșie jud. Buzău: 1355.
- Sirbu, Anghel: 1203.
- Sirbu, Bela: 933.
- Sirbu, Gheorghe din Giurgiu: 1203.
- Sirbu, Pavel: 463.
- Sirbu, Penciu: 121.
- Sirbu, Petre grădinarul: 121.
- Sirbu, Tănase Iancu: 496.
- Sirbu, Tița: 1009, 1171.
- Sirbu, Velicu: 1203.
- Sirma, Gheorghe din Greci jud. Vilcea: 415.
- Slam Râmnic, vezi Râmnicu Sărat.
- Slatino, oraș: 146, 634, 645; — maghistratul orașului: 1887.
- Slămnescu, Nicolae: 1442.
- Slămnescu, Tudor Nicolae: 1442.
- Slămniceanu, Petrahe slugerul: 64.
- Slănicu — plaiul: 240, 265.
- Slătineanu, Barbu procurorul Judecătoriei județului Ialomița: 417.
- Slătineanu, Costache, fost mare comis: 51, 287.
- Slătineanu, Dimitrie clucerul: 1041, 1053.
- Slătineanu, Ion logofătul: 1287.
- Slătineanu, Iordache: 511; — vornic: 613, 874.
- Slătineanu, Nicolae pitarul: 1952.
- Slătineanu, Zmaranda: 886.
- Slătioara, moșie dincoace de Olt: 34.
- Slătioara, moșie jud. Romanați: 376, 400, 645, 776; vezi și sloboz e domnească.
- Slătioara, moșie jud. Vilcea: 404.
- Slăveni, moșie jud. Romanați: 1099; — calea: 1333.
- Slăvescu, Mincă pitarul: 1968.
- Slăvescu, State: 1968.

Slăvești, hotar, ce-i zice și Dudu jud.

Vlașca: 1968.

Slăvești, moșie: 188.

Slăvești, sat jud. Vlașca: 1968.

Slăviștești, hotar: 1292.

Slăvișteanu, Stanciu polcovnicul de la

Slăvești jud. Vlașca: 1968.

Slăvițescu, Costache: 2006.

Slăvițescu, Costandin: 1246.

Slăvițești, moșie și moșneni jud. Teleorman: 2006, 2007.

Slăvuța, sat jud. Dolj: 1405.

Slăvuța, sat jud. Gorj: 457.

Slivina Nouă, vezi Bereasca.

Slobozia, moșie: 1083.

Slobozia, sat jud. Dimbovița: 946.

Slobozia, sat jud. Gorj: 1368, 1966.

Slobozia, sat jud. Ialomița: 1035, 1250.

Slobozia, sat jud. R. Sărat: 231.

Slobozia Domnească, lângă podul Șerban Vodă: 525.

slobozia domnească: 400, 602.

sluger, vezi: Alexandru, Andrei, Bal-dovin, Gheorghe, Bălan Gheorghe, Băleanu, Băluță, Borănescu Drăghici, Burchi, Costandin, Cămpenișanu Diamandi, Ciorogirleanu Barbu, Ciupagea, Mihalache, Cuțarida Costandin, Depărățeanu Sandu, Di-culescu (Diiculescu, Dinculescu) Alexandru, Dolcescu Dumitrașcu, Gănescu Barbu, Ghioca, Goescu, Greceanu Nicolae, Harnav Iordache, Iacomi, Iconomu, Ion, Lerescu Costandin, Nicolae, Olănescu, Ote-telișanu Nicolae, Paraschivescu Costache, Pardalos Stamete, Rădoșanu Costin, Rădulescu Iordache, Rădulescu Silvestru, Răioșanu Atanasie, Riciu Manolache, Saigă Nicolae, Sîmboteanu Ion, Sămniceanu Petrace, Stoianescu Grigore, Ștefanache, Urdăreanu Dumitrache, Urlățeanu Anastase, Urlățeanu Scarlat, Văleanu, Vișoreanu Costache, Vișoreanu Costache, Vlădescu Nicolae, Vuțopolu Panait.

slugilor — întreținerea: 20.

Smătrintina, Ecaterina, supusă rusească: 599.

Soarbe, munte jud. Gorj: 1096.

Soceni, moșneni din jud. Gorj: 1010, 1319.

Socilor — grindul: 810.

Socolescu, Ioan stolnicul: 635.

Socoteanu, Barbu al doilea armaș: 1194.

Socoteanu, Casandra pătoreasa: 1194.

Socoteanu, Catinca slugeressa: 577; vezi și Crămaru, pitar.

Socoteanu, Elena stolniceasa: 873, 915, 1194, 1405.

Socoteanu, Gheorghe: 1194.

Sofia, văduva, soția lui Nedelcu: 1082.

Sofronia, fiica Mariei: 437.

Sohodoleni, moșneni jud. Gorj: 661, 1096.

Sohotescu, Vasile din Craiova: 1900; vezi și Petcovici Costache.

Soleni, moșie jud. Buzău a m-rii Barbu: 1355.

Solomon, căminarul: 946; — colonel: 792; — polcovnic: 563.

Solomon, Ghiță: 1004.

Solomon, Ioan polcovnicul: 1646, 1949.

Sordoni, Elena, născută Borănescu: 1976.

Sorescu, Dimitrie paharnicul: 1412.

Sorescu, Dumitrache șetrarul: 97.

Sorica, evreica: 385.

Soricești, moșneni, jud. Teleorman: 1064, 1248.

Sorici, Badea: 1064.

Sorici, Luxandra, soția lui: 1064.

Soroceanu, Costandin: 1249.

Soroceanu, Nicolae: 1253.

Soroceanu, Stam: 1249.

Soroceanu, Zamfir: 1249.

Sosa, soția lui Lupu sticlăru: 618.

Spahii, moșneni din jud. Dolj: 1056.

Spahiu, Ion preotul din Cilcești de Jos jud. Mehedinți: 1753.

Spărcaciu, Nicolae: 1653.

Spărcaciu, Stam: 1653.

spărgăluirea — satului: 1599.

spătar, vezi: Niculescu Costandin, Racoviță, Roset, Vlahuță; spătar mare, vezi Ghica Costandin.

Spătăria: 16, 52, 55, 65, 114, 859.

spențer — haină fără pulpăne: 870.

Spirea, vameșul și soția sa: Manda: 362.

spirt-uri: 1570, 1574; — buți cu: 445; — magazinul de: 1956; — de vin: 945.

Spiru, Gheorghe: 1129.

Spiru, Luxandra Gh.: 1094.

spitalul chumaților: 114.

spitalul Colțea, vezi București.

spitalul Iubirea de oameni: 872.

spitalul Sf. Pantelimon, vezi București.

spiter: 312, 385, 654; — spiterie: 402.

Stăicu din satul Pueni jud. Vlașca: 450.

Stăicu, moșie jud. Mehedinți: 597.

Stăicu lui — mahala, vezi București.

Stălovu — dealul, jud. Mehedinți: 942.

Stanca, Nicolae polcovnicul: 1652.

Stanca, Nicolae din Slătina: 1736.

Stamate, soldatul din al 3-lea polc romînesc: 1608; vezi și Costen-Mehedinți.

Stamate, șetrarul din Pitești: 746.

Stamate, Costandin popa din Recea jud. Vâlcea: 1757.

Stamu, Dumitru, supus britanic: 501.

Stamu, Ioan: 68, 625, 640, 957.

- Stan, boiangiul: 334.
 Stan, cupetul și Radu, fiul său: 140.
 Stan, diaconul: 1875.
 Stan, diaconul din Ionești jud. Argeș și Dobre, fiul său: 1366.
 Stan, din Ogrezeni jud. Vlasca: 1965.
 Stan, fiul lui Anghel: 437.
 Stan, fiul lui Voicu din Dioști: 588.
 Stan, fost staroste al companiei Craiova și soția sa Ecaterina, vezi Craiova.
 Stan, fratele Cernei: 31.
 Stan, logofătul: 882.
 Stan, popa din Dobrești jud. Mușcel: 1359.
 Stana: 543.
 Stana, diaconeasa: 975.
 Stana, din Dobroșlav: 731.
 Stana, soția lui Dumitrașcu: 1694.
 Stanca, fiica lui Stoica din Vlădești, jud. Mușcel: 726.
 Stanca, hagița: 1502.
 Stanca, logofeteasa, văduva lui Anastase al 3-lea logofăt: 1907.
 Stanca, mătușa preotului Olteanu Ianache Ion: 2004.
 Stanca, preoteasa: 1121.
 Stanca, țigancă: 165, 1087.
 Stanciu, Clucă: 1738.
 Stanciu, clucerul, episcopul spitalului Sf. Pantelimon: 1943.
 Stanciu, colonist din ținutul Rusiei: 1570.
 Stanciu, fiul lui Dinu din Dioști și unchiul său Voicu: 588.
 Stanciu, fiul lui Dumitru: 1380.
 Stanciu, fiul lui Stanciu din Craiova: 1336.
 Stanciu, fratele lui Dumitrașcu: 1175.
 Stanciu, fratele lui Voită: 1331.
 Stanciu, moș: 731.
 Stancu, moșneanul călărășan: 1875.
 Stanciu Vlad din Craiova: 1664, 1738.
 Stancu, Chiru hagi: 300.
 Stancu, Ioan: 802.
 Stancu, fiul lui Dinu căpitanul din Dioști: 578.
 Stancu, fiul lui Vasile: 1214.
 Stancu, Nicolae din Craiova și soția sa Bica: 1731.
 Stanomirești, moșie jud. Vilcea: 377.
 Stanovici, Hristea: 1097.
 Starchiojd, sat jud. Săcueni: 212.
 Staresin, Neagoe: 778.
 Stărostia: 787, 972.
 staroste al companiei Craiova, vezi Craiova.
 staroste de ișlicari: 440; — de sudii: 618; vezi și Belihias Fridrih.
 State, argintarul și sora sa Maria văduva: 799.
 State, postelnicul: 1814.
 State, postelnicul din Giurgiu: 1815.
 Stathela, Iane comisănarul: 309.
 Stavri, cofetarul: 600.
 Stavropolu, Pavhichi: 1496.
 Stavru, Gheorghe din Craiova: 1861.
 Stavru, Hristu polcovnicul: 93; vezi și Costache doctorul.
 Stăinicieni, ce le zic și Goldești, moșneni din jud. Mehedinți: 127, 487, 570, 597.
 Stănceasa, moșie jud. Vlasca: 1084.
 Stăncescu, Costache: 2073.
 Stăncescu — frații: 1495.
 Stănculescu, Zamfir — casa lui: 1779.
 Stănescu, Alecu: 1611; vezi și Fălcoianu Ion.
 Stănescu, Alexandru: 1437, 1618.
 Stănescu, Elena: 284.
 Stănescu, Gheorghe: 1446, 1684.
 Stănescu, Gheorghe Răducanu: 1675.
 Stănescu, Ianache stolnicul: 819.
 Stănescu, Iancu, pitarul: 921.
 Stănescu, Ioniță, vistișierul: 489.
 Stănescu, hotarnicul: 623.
 Stănescu, Răducanu pitarul: 1675.
 Stănescu, stolnicul, hotarnic: 293, 990.
 Stănești, hotar: 1675.
 Stănești, moș'e, vezi Colceag.
 Stănești, sat jud. Ilfov: 842.
 Stănești, moșneni și sat jud. Vilcea: 489, 731, 743; — vezi și Cîrcoteni.
 Stănești, schit: 1027.
 Stănilă, Matei: 1494.
 Stăroștescu, Costache: 1591; vezi și Borănescu Safta.
 Stătescu, Vasile: 221, 283, 591.
 stegar: 114.
 Stegaru, Ioniță: 27.
 Stejaru, moșie pe apa Jiului: 413.
 Stejereilor — vadul: 737.
 Stenica, moșie jud. Ialomița: 1136.
 Steriade, Costache paharnicul: 1513.
 Sterian, Costandin: 1425; — medelnicer: 1690, 1839.
 Sterianopol (Steriopol), Gheorghe medelnicerul: 807, 832.
 Sterie, Ioan, supus britanic: 848.
 Sterpoaia, sat jud. Gorj: 1730.
 Sticlar: 264, 618, 1560.
 Stilpu, moșie jud. Buzău: 2017.
 Stînceanca, hotar jud. Săcueni: 801.
 Stîngă, Ioan din Caracal: 1642.
 Stîngă, Radu din Caracal: 1642.
 Stîngă, Trică din Caracal: 1642.
 Stîngăceanu, Andrei Păuna, nora sa, Marica, nepoata și Ion, soțul ei: 679.
 stîngen, vezi măsuri; — stîngenul lui Constantin Brîncoveanu: 1023.
 Stoenasca, moșie jud. Ialomița: 762.
 Stoenescu, căminarul, tatăl lui Scariat Uriățeanu: 906.
 Stoenescu, Grigore slugarul: 317, 374, 401.
 Stoenescu, Enache pitarul: 1114.

- Stoenescu, Hagi Costandin: 575, 1051; vezi și Guțu Manole.
- Stoenescu, Maria pităreasa: 1032.
- Stoenescu, Scarlat căminarul: 1629.
- Stoenest, moșie jud. Ialomița: 1222.
- Stoenest, moșie jud. Vilcea: 1873.
- Stoenest, moșie și moșneni jud. Vlașca: 713, 1351.
- Stoian: 1042.
- Stoian, arendașul: 175.
- Stoian, boiangiul din Craiova: 617.
- Stoian, cavaful și Toma, fratele său: 1600.
- Stoian, căpitanul: 203.
- Stoian, circumarul și fiul său Ioniță: 1758.
- Stoian, martorul: 114.
- Stoian, preotul duhovnic din București: 486.
- Stoian, preotul și soția sa Dragna: 1876.
- Stoian, săpunarul din Craiova și soția sa Costandina: 1728.
- Stoian, sirbul și soția sa Simioana: 18.
- Stoian, văduva: 55, 198.
- Stoianovici, Dimitrie neguțator, arendaș: 784, 1566, 1582.
- Stoianovici, Nicola din Treavca (Sirbi-Măgura), Turcia: 1762.
- Stoica: 1064.
- Stoica, fiul lui Andrei: 1238.
- Stoica, f'ul lui Drăgoi: 1228.
- Stoica, fiul lui Stoica din satul Roata: 332.
- Stoica, popa din Lipia jud. Buzău și fratele său Grigore: 1970, 1983.
- Stoicănescu, Anghelina șetrăreasa: 1638.
- Stoicănești, moșneni din jud. Săcueni: 211.
- Stoicov, Marcu Hagi: 812.
- Stoicovici: 1093.
- stolnic, vezi: Asan Grigore, Bălțeanu Costandin, Borănescu, Bucșănescu Costandin, Cătuneanu Ion, Cîmpineanu, Clineanu Răducanu, Dedulescu Pavel, Donea Ioan, Donici Ioan, Drugănescu Scarlat, Dumitrache, Galanti, Gorneanu Nicolae, Hiotu Nae, Iacovache, Lahovari Ion, Lupoiaru, Mavrodin Costandin, Neculescu C., Nedeianu Iancu, Niculescu Costandin, Otetelișanu Iancu, Pa'adi Grigore, Pardalos Nicolae, Pereț Petrache, Petrache, Petre, Poenaru, Porumbaru Iordache, Rahtivan Ioan, Săulescu Proda, Scarlat, Socolescu Ioan, Stănescu, Stănescu Ianache, Strimbeanu, Teodoru Iacovache, Tufeanu Iordache, Urianu Dumitrache, Vișoreanu, Vișoreanu Barbu, Zătreanu Costandin; — stolnic mare, vezi: Cătuneanu Ion, Clineanu Răducanu, Uriățeanu Nicolae.
- Stoicieni, vezi Sevestreni.
- Stolojan, Costandin: 679.
- Stolojan, State: 679; — vistiier: 1501.
- Stolojanu, Zinca vistiieresea, nepoata lui Ion Cernătescu pitarul: 1521.
- Stolojani — frații: 1060, 1505.
- straje — loc de: 407.
- Stratonichias, Ioanichie, năstavnicul, vezi: București.
- Stravolca, hotarnicul: 1412.
- Străchinescu, Costandin: 1958.
- Străchinescu, Gheorghe: 157, 393.
- Străchinescu, hotarnicul (1816): 1086.
- Străjești, moșie (Oltenia): 1912.
- Străoști, moșie jud. Vlașca: 574.
- Străuleșcu, Amuza Petre: 992.
- Străulești, moșneni din jud. Teleorman: 38.
- Strechesti, moșneni din jud. Vlașca: 1257.
- Strehaia, m-re: 1268.
- Strehaia — veniturile: 1501.
- Streinu, Ioniță, numit și Costandin: 509.
- streinii nu pot cumpăra imobile: 271.
- Strelcovschi Toma (ridicat de armile rusești în 1806 și Agnița (Anița), soția sa: 206, 348, 654.
- Stretcu, Ion din Cerneți: 1745.
- Striharețu schit din jud. Olt: 634; — Silvestru, egumenul și Elena, nora sa: 634.
- Stripea, Dimitrie Ion din Metova: 497.
- Strimba, m-re, schit: 568, 755, 1228; — Grigore egumenul.
- Strimba, moșie: 1076.
- Strimba, moșie jud. Romanat: 717.
- Strimba, moșie jud. Vlașca: 290, 581.
- Strimbeanu, Costandin: 881.
- Strimbeanu, stolnicul: 1240.
- Strimbeanu, Toma din Craiova: 2031.
- Strimbeanu, Zoița (Zinca): 782; — polcovniceasa: 694.
- Strimbu, Costache, cojocar subțire: 1799.
- Stroești, moșneni: 717.
- Stroești, moșie și sat jud. Gorj: 1775.
- Stroești, moșie și sat jud. Mehedinți: 570, 1371, 1744, 1753.
- Sturu, munte din jud. Gorj: 661, 1096.
- sudiții, — n-au drept să aibă acareturi pe pământul țării: 1569; vezi și streini.
- suhat — de vite: 814, 870.
- Sulacolu, Anghel Ștefan: 1665.
- Suleiman, aga, voevodul Răzgradului: 1615.
- Suligatu, moșie jud. Rimnicu Sărat: 1431.
- Suliman, moșie jud. Ilfov: 353.
- Suliotu, Hristea — casa lui: 1462.
- supus — britanic (englez): 31, 91, 134,

355, 394, 395, 501, 680, 790, 841, 848, 1103, 1105, 1547, 1803, 1835, 1929; — cesaro-crăiesc, (austriac), k.k.): 27, 41, 46, 52, 60, 104, 111, 117, 136, 167, 180, 205, 223, 252, 254, 260, 271, 272, 288, 298, 312, 322, 341, 343, 349, 361, 385, 407, 418, 443, 444, 478, 491, 529, 530, 532, 536, 555, 557, 559, 567, 576, 583, 586, 603, 631, 654, 681, 689, 730, 754, 807, 922, 951, 1013, 1059, 1089, 1094, 1129, 1343, 1409, 1568, 1612, 1704, 1829; — elinesc (grec): 562, 837, 851, 1961; — francez: 161, 281, 658, 1544; — otoman (raia): 444, 1687; — prusian: 82, 149, 192, 296, 498, 607, 658, 1951; — rusesc: 11, 25, 45, 68, 76, 101, 105, 118, 177, 225, 275, 278, 375, 406, 444, 541, 599, 902, 944, 945, 948, 1224, 1322, 1455, 1576, 1581, 1639, 1814; — sârbesc: 812, 969.

Suroel, vezi Săvoiu Constantin.

Surdan, Ion popa: 931.

Surdila, sat: 889.

Surdulești, jeluitori din jud. Gorj: 74.

Surdulești, moșneni ce le zic și Beznești din jud. Teleorman: 561.

surrecii: 180.

Surghila (Surliță) din Recea jud. Vilcea: 1598.

surghiun — îngrozire de: 272.

Surliari, moșie: 1773.

Surpați, sat jud. Gorj: 130; vezi și Medrești și Niculești, precum și Cindescu, Fișcăescu și Izbășescu — moși.

surugii: 952, 1677.

Sutescu, Ion din R. Vilcea și soția sa Stanca: 1956.

Sutești, moșie jud. Rîmniceu-Sărat, vezi și Tăricești.

Sutești, sat și moșie jud. Vilcea: 1710, 1761.

Sutu, Alexandru cămărașul: 1547.

Sutu, Alex. voevod: 67, 277, 427, 1444; Effrosina, doamna lui: 277, 1434; — contul datoriilor lui: 277; — hotărîrea lui: 266; — hrisoavele de la: 195; — întărîrea lui: 281, 569; — porunca lui: 323.

Sutu, Costache (Costandin) postelnic: 623; — fost mare postelnic: 1426, 1431, 1456, 1617; — logofăt: 982, 1110, 1377; — mare logofăt: 1316, 1324.

Sutu, Grigore, belzadea, socrul Luxandrei doamna: 29, 235.

Sutu, Mihai voevod: 29; — Luxandra, doamna lui și fiica lui Ion Cara. gea vv.: 235.

Sutu Nicolae, judecător la Inaltul Divan: 964, 967, 968.

Ș.

Șaina, evreica: 883.

Șainoiu, Athanasie: 435, 436.

Șainoiu, Iancu: 435.

șail: 134, 288, 406, 1443; — amanetate: 530.

șanalul (canalul) — Dunării: 1949.

Șapcalu, Dumitru: 1119.

Șămîroa, sat: 1726.

Șărdan, Ștefan: 1175.

Șătreasca, moșie: 109.

Șchiopeni, moșie și moșneni din jud. Buzău: 2029.

Șegarcea, moșie jud. Dolj: 2014.

Șegarcea, pe Olt: 235.

Șeicar, Costandin Cost.: 805.

Șein, Constantin din Craiova: 1827.

Șcinești, moșie jud. Vlașca: 564, 648.

Șeinou, Matei: 487, 570, 597.

Șeinou, Maria: 487.

Șeinou, Marica: 570, 597.

șelar: 618.

Șelari, biserică, vezi București.

Șelari, mahala, vezi București.

Șendroi, Ion: 1332.

Șendroi, Nicolae: 1332.

Șerba, munte jud. Gorj: 661, 1096.

Șerban, bărbierul din Rîmniceu Sărat cu fiicele: Dumitrana și Maria: 1643.

Șerban, cetățul din Nebunești jud. Olt: 2059.

Șerban, diaconul din Vilcele: 1077.

Șerban, popa, vezi Dumitrașcu.

Șerban Vodă — drumul lui: 760; — hrisoave de la: 838; — podul lui: 525, 868; — stînjenui lui: 648; vezi și București.

Șerbănescu Gheorghe cămărașul din Moldova: 1862.

Șerbănescu, Ioan clucerul, hotarnic: 511, 538, 581, 611, 613, 638, 966, 967, 1117, 1384, 1412.

Șerbănescu, Iordache: 1773.

Șerbănescu, Paraschiva paharnicul din Moldova: 1862.

Șerbănești, moșie: 269.

Șerbănești, moșie și sat din jud. Dimbovița: 1559.

Șerbănești, moșneni jud. Vilcea: 215.

Șerboica, Catinca: 581.

Șerbu, moș în moșia Băleni: 1058.

Șerpătești, moșie și pădure jud. Vlașca: 810.
 Șetrar, vezi: Băjescu, Cătuneanu, Caloian, Corbeanu Chiriță, Crăsnaru Radu, Deleanu Toma, Damandi Stamate, Fărcășanu Dumitrache, Greceanu Matei, Ischistambol Chiriță, Poenaru Gheorghe, Predescu Nicolae, Rîșcanu Ion, Săftoiu Gri-gore, Serghescu Ioniță, Șorescu Dumitrache, Stamate din Pitești, Tamara State, Tetoianu Gheor-ghe.
 Șipoteni, moșneni jud. Dolj: 1056.
 Șișești, moșie jud. Mehedinți: 1897.
 Șismanoglu, Manolache: 1868.
 Șiștoveanu, Pandele și Ralița, soția sa: 496.
 Șnel, Andrei spițerul, supus k.k.: 312, 385.
 Șoiculescu, Catinca pităreasa: 2038.
 Șoiculescu, Stanciu, fost al treilea lo-gofăt: 124.
 Șolmari, moșie jud. Săcueni: 125.
 Șoimăreni, moșneni din jud. Săcueni: 125.
 Șoimescu, Casandra: 1607.
 Șoimescu, Ion: 1499; vezi și Grecescu Iordache.
 Șoimu, moșie: 932.
 Șoimu, moșie jud. Teleorman: 1301.
 Șoimănescu, Răducanu: 804.
 Șopîrlești, moșneni, vezi Brătieni.
 Șopîrlița moșie jud. Romanați: 1240.
 Șorici, Nicolae: 1215.
 Șovărăști, moșie: 2027.
 Ștefan, băcanul: 366.
 Ștefan, clăcașul de pe moșia Cotro-ceni: 337.
 Ștefan, cojocarul: 1616.
 Ștefan, fiul lui Iordache din Măciuca: 1031.
 Ștefan, fost tovarăș de negoț cu Di-mitrache polcovnicul: 455.
 Ștefan, ginerele Stănei: 1604.

Ștefan, popa din Craiova: 671, 956.
 Ștefan, simigiul: 1665.
 Ștefan, socrul lui Dimitrie diaconul: 419.
 Ștefan, Șerban din Olteni și Maria, soția sa: 351.
 Ștefanache, slugerul: 982.
 Ștefanovici, Ivanoea supus sîrb: 969.
 Ștefănescu, Catinca clucereasa: 557, 983.
 Ștefănescu, Costache (Costandin) clu-cerul: 57, 983, 1287, 1695.
 Ștefănescu, Costandin fost mare pa-harnic: 181.
 Ștefănescu, Gheorghe: 1683.
 Ștefănescu, Iancu Mihalache: 57, 569.
 Ștefănescu, Mihalache medelntcerul: 57, 569.
 Ștefănești, moșie: 629.
 Ștefănești, moșie jud. Ilfov: 57, 545, 569.
 Știrbei, Barbu: 1878; — fost mare vor-nic: 275, 350, 549, 636; — logofăt: 702, 861, 907, 953.
 Știrbei, Catinca: 1076.
 Știrbei, Ecaterina: 1556.
 Știrbei, Ioan mare vornic, judecător la Înaltul Divan: 335, 831.
 Știrbei, Iordache: 169, 764.
 Știrbei, moșie: 1070.
 Știrbei, sat jud. Romanați: 1100.
 Știrbulești, moșneni jud. Mehedinți: 1029.
 Știubei, moșie jud. Mehedinți: 1851.
 Ștunf, Iacov: 1512.
 Șuicanu, Dumitru: 1676.
 Șuici, sat jud. Argeș: 1676, 1985.
 Șușița, apă: 721; — obîrșia — jud. Gorj: 1060.
 Șușița de Sus, sat jud. Mehedinți: 595, 974; — hotar: 1610; vezi și Broțulești.
 Șuța, moșie jud. Dimbovița: 173.
 Șuțu, vezi Șuțu.

T.

tabac — import de: 445.
 Tabacu, Ion din Craiova: 1347.
 Tabacu, Vasile și soția sa Evghenia: 1811.
 Tabești, moșneni din Lipia jud. Buzău: 933.
 tachit (cîngătoare de stofă vîrgată ce se lega peste mijloc sau la cap, turcește): 1416.
 tacer (memoriu): 145, 1537.
 Tahir, aga: 12.
 talere, vezi monede.
 taliamului — chestiunea: 96.
 Talpa, moșie jud. Vlașca: 1105.
 Talpa Ogrenenilor, jud. Vlașca: 1220.

Tamara, Ecaterina State: 1654.
 Tamara, State șetrarul: 1654.
 Tamaru, Zaharia arendașul: 475.
 Tarasie, egumenul, vezi Căluu — m-re.
 Tarsița, moașa: 448.
 Tăbăcar: 893.
 Tăbărasca, moșie jud. Buzău: 1522, 2005.
 Tălpășanu, Anastase: 1319.
 Tălpescu, Nicolae postelnicul: 1741.
 Tămădău, sau Tudoreasca, moșie jud. Ilfov: 806, 1485.
 Tămășani, moșie pe apa Șabarului: 867.

- Tămășasca, moșie jud. Vlașca: 780.
 Tămășescu, Pascale: 111; — serdar: 822.
 Tănăsca, armășoia: 448.
 Tănase, argatul lui Ștefan Carimu: 882.
 Tănase, din Fișcălia jud. Vilcea: 148.
 Tănase, sîrbul și soția sa Iléana: 866.
 Tănăsescu, Costandin: 844.
 Tănăsescu, Gheorghe: 1392.
 Tănăsescu, Grigore: 1089.
 Tănăsescu, Matache: 844.
 Tănăsescu, Nicolae: 844.
 Tănăsescu, Nicolae Gh.: 1392.
 Tândălești, moșneni și sat jud. Gorj: 1150 1694.
 Tăriceni, moșie jud. Ilfov: 169.
 Tăriciori, (Sutești), moșie jud. Rîmnicu Sărat: 623.
 Tașcăi, moșneni din jud. Gorj: 1331.
 Tătari, moșneni din jud. Gorj: 299.
 Tătaru, moșie jud. Prahova: 340.
 Tătaru, Ion din jud. Gorj: 299.
 Tătaru, Iordache din jud. Gorj: 299.
 Tătaru, Șandru din jud. Gorj: 299.
 Tătăranu, al treilea logofăt: 1026.
 Tătăranu, Maria păhărniceasa: 720, 1003, 1115.
 Tătăranu, Safta: 1720.
 Tătărăști, moșie: 82.
 Tătărăști, moșie jud. Teleorman: 1176.
 Tăulești, moșie jud. Buzău: 1133.
 Tăutu, Grigore clucerul: 1909.
 Tecuciu, moșie jud. Teleorman: 631, 646.
 Teșani, moșneni din jud. Olt: 798.
 Teșani, moșneni din jud. Săcueni: 1813.
 Teșanu, Badea logofetelul cu Elenca, soția sa și Lazăr, fostul ei soț: 987.
 Teșanu, Băluță: 234, 268, 1430, 1581.
 Teșu, moșie jud. Buzău: 504.
 Teiu de Mijloc, moșie: 1529.
 Teiușu sat jud. Olt: 1072.
 Teiușului — vaea: 485.
 telalbaşă (șeful strigătorilor la meztaturi): 1459.
 Teleajen — apă: 704.
 Telega, moșie jud. Prahova: 662; — ocna: 255.
 Teleloaica, Casandra din Craiova: 2079.
 Teleorman, apa: 38, 1278; — Judecătoria: 316, 454, 919, 1064, 1278, 1296, 1390; — județ: 162, 373, 696, 1307.
 Telești, sat jud. Gorj: 2010.
 Temeli, Anastasia Niță: 741.
 Temeli, Dincă: 741.
 Temeli, Niță: 741.
 Temelie, Ion postelnicele: 1898.
 Temelie, Stoe: 1741.
 «Temnița Pușcăriel»: 450; — seama: 387; — cutia: 1802.
 Tempea, Radu vișprotopop: 186.
 Teodorașcu, fiul lui Ghioca slugerul din Brăila: 1682.
 Teodor, aga: 327.
 Teodor, fiul lui Ghioca clucerul: 1172.
 Teodor, Gheorghe: 1018.
 Teodor, năsturarul și soția sa Paraschiva: 391.
 Teodorache al Croitoriei, logofătul: 848.
 Teodorache, Ioan Hagi: 913.
 Teodoran, Pavel: 811.
 Teodorescu, Iancu cu soția sa Minca și fiica ei Marghioala: 49, 115.
 Teodorie, fiul lui Măhu d'n Văleni jud. Săcueni: 381.
 Teodoru, Andrei: 767.
 Teodoru, Dimitrie: 261, 772.
 Teodoru, Iacovache stolnicul și soția sa Teodora: 185.
 Teodoru, Ioan: 59.
 Teodoru, Ioan postelnicele din Dobriceni jud. Vilcea: 1925.
 Teodoru, Panait arendașul: 1586.
 Teodosie, egumenul m-rii M'hai Vodă, vezi București.
 Teodosie, egumenul m-rii Brîncoveni: 1194, 1826.
 Teodosie, postelnicele: 1962.
 Teofana, soția lui Paraschiva băcanul: 1260.
 Teohari, lipscanul: 1590.
 Teohari, Păuna: 1182.
 Tepeghiozu, Nicolae și soția sa Elena: 1686.
 Tereujan, moșneni din jud. Gorj: 1150.
 Terpu, Nicolin: 2031.
 Tesalonic, oraș în Grecia: 50.
 Tesila, ce-i zice și Dărvari, moșie jud. Ilfov: 732; vezi și Teșla.
 teslim (înminare, predare): 476, 539, 714.
 testamatisit — predat: 1131.
 testament: 16, 345, 757, 802, 1450, 2022.
 teste'e — de ciorap: 345.
 Teșla, moșie jud. Ilfov: 56.
 Tetileni, moșneni din jud. Gorj: 1202.
 Tetoianu, Gheorghe șetrarul: 1534.
 Tichilești, sat jud. Brăila: 96.
 Tigveanu, Grigore: 84.
 Tigveanu, Ecaterina, fiica lui State Bucșenescu: 687.
 Tihon, Nicolae supus k.k.: 260.
 Tiia, moșie și sat jud. Romanai: 1146.
 Tichilești, mahala, vezi București.
 Tismăna, apă: 1852; — m-re: 522, 661, 1027, 1325, 1356; — Parthanie, egumenul m-rii: 522.
 Titești, moșie jud. Argeș: 239.
 Titicu (Totocu), Ștefan: 1620.
 Tiila, moșie jud. Gorj: 1494.
 Titireciu, schit: 129.

- Titoianu, Gheorghe: 1958.
 Titopoleos, Stavri și soția sa Zoița: (Zinca): 425, 1970, 1992.
 Titopoleos, Zoița supusă k.k.: 60, 718; vezi și Macovei.
 Tița, fiica Mariei văduva: 459.
 Tița, văduva: 1774.
 Tița văduva din Băbeni jud. Vâlcea: 1364.
 Timboești, sat, moșie și moșneni din jud. Râmnicu Sărat: 751, 830, 840, 2036.
 Timboești, moșie jud. Buzău: 1133.
 Timna, hotarul: 779.
 Timna, sat jud. Mehedinți: 78, 1601.
 Timneanca, Bălașa: 1188.
 Timneanca, Florica: 1188.
 Timneanca, Manda: 412.
 Timneanca, Safta, vezi Urdăreasca.
 Tîmneanca, Stană: 1188.
 Timneanca, Zoița: 1188.
 Timnence, 7 văduve: 1014; — Timnencie: 779.
 Timneni, săteni din jud. Mehedinți: 78.
 Timpa, hotar jud. Mehedinți: 1313.
 timplar, vezi Craiova.
 Tintava, moșie: 86.
 Tîrcolești, moșneni, vezi Purcărești.
 tirg, vezi Baia de Aramă:
 Tirgoviște, oraș: 103, 1637.
 Tirgu — de Afară, vezi București.
 Tirgu — Cucului, vezi București.
 Tirgu — Frumos, moșie jud. Râmnicu Sărat: 1212.
 Tirgu-Jiu — oraș: 282, 480, 671, 778, 1059, 1252, 1312, 1829; — maghiștratul: 1379, 1395; — fabrică de porțelan: 1074; vezi și Drecsler Friderich.
 Tirgu — Râmnic: 1381.
 Tirnavei — drumul, jud. Vâlcea: 1011.
 Tirnova, oraș în Bulgaria: 416.
 Tîrnoveanu, Stanca polcovniceasa: 154, 605, 1065, 1107, 1221.
 Tîrnoveanu, Teodor polcovnicul: 154.
 Tîrnoveni, moșneni din jud. Dolj: 1701.
 Tișor, m-re și Ruvim egumenul: 1282.
 tobă — batre de: 204.
 Toboala, hotar jud. Mușcel: 1902.
 Tohan, sat jud. Săcueni: 828.
 Toma, căpitanul: 1889.
 Toma, fiul lui Vlad cîzmarul din Vălenii de Munte: 1853.
 Toma, postelnicul din Lipia jud. Buzău și soția sa Luxandra: 1942.
 Toma, Teodora: 1019.
 Toma, Teodora din Craiova: 1760.
 Tomescu, Grigore popa din Recea jud. Vâlcea: 1757.
 Tomești, moșneni din jud. Teleorman: 1234.
 Tomoescu, Dumitrache din Sterpoaia jud. Gorj: 1730.
 Tomoescu, Gruia Dumitrache din Sterpoaia jud. Gorj: 1730.
 Tomoescu, Ion Dumitrache din Sterpoaia jud. Gorj: 1730.
 Tomoescu, Radu Dumitrache din Sterpoaia jud. Gorj: 1730.
 Tonea, Enache cojocarul și mătușa sa Zamfira: 906.
 Tonea hotar jud. Ialomița: 865, 906; sat: 1279.
 Tonea, Stoian, nobil sirb: 790.
 Tonea, Stoica: 906.
 Tonesanu, Dumitru: 865, 1279.
 Topaz — pietre de: 12.
 Topliceanu, clucerul: 899.
 Topliceanu, Costandin paharnicul: 1874.
 Topliceanu, Dimitrie: 1448; — fost mare paharnic: 516.
 Topliceanu, Elena serdăreasa: 1397.
 Topliceanu, Grigore: 271.
 Topliceanu, Zmaranda polcovniceasa: 1365.
 Topolnița, moșie jud. Mehedinți: 1743.
 Topoloveni, sat și moșie jud. Mușcel: 2035.
 Topor, Radu vechilul: 150.
 Totii — matca: 484.
 Totocu, vezi Titicu Ștefan:
 tovărășie: 222; — de vamă: 354; — desfacere de: 134, 1453; — socoteli: 32.
 tractate — între împărații: 551.
 Trandafiroiu, Ianache postelnicul: 1552.
 Trantești sau Trațiești, moșneni din Bălteni jud. Gorj: 226, 766.
 Trăilă popa de la Vidimirești jud. Mehedinți: 1711.
 Trăistaru, Dumitru: 521.
 Trăistaru, Uța: 1904.
 Trămsani, moșie jud. Ialomița: 1279.
 Trăsnea, Iancu serdarul: 332.
 Trăsnea, Nicolae fost mare clucer: 124, 213, 332, 353, 398, 1550; — vezi și Greceanu Ion și Ianache postelnic.
 Treavca. (Sirbi-Măgura) sat Turcia: 1762.
 Trepteanca, Maria: 148.
 Trestianu, Costache de la Buzău: 1982.
 Trestianu, Ion Răducanu: 1705.
 Trestianu, Manolache și Safta clucerăsa, soția sa: 248, 981.
 Trestianu, Răducanu serdarul: 1705.
 Trestieni, moșie jud. Ifov: 275.
 Tribunalul Criminal: 973.
 Troceanu, Stancu: 735.
 Trotea, Mîncu: 823.
 Truscă, oiarul din Craiova: 1326.
 Tudor, Dumitru măcelarul: 697.
 Tudor, Ioniță Dumitru măcelarul: 697.
 Tudor, fiul lui Ion diaconul din Ionești jud. Argeș: 1366.

Tudor și soț'a sa Joița de la Popești jud. Săcueni: 1579.
 Tudora, hagiica, mătușa Bălasei, soția lui Mihai sticlearul din Craiova: 2032.
 Tudora, sora Mariei a lui Frîncu tăbăcarul: 893.
 Tudorache: 908.
 Tudorache, fratele lui Costandin polcovnicul din Frasin, jud. Dimbovița: 369.
 Tudorache, pantofarul, supus prusian: 296.
 Tudoran, Albu: 154.
 Tudoran, vistiierul: 1319.
 Tudoreanca, moșie jud. Ilfov: 806.
 Tudoreasca, vezi Tămădău.
 Tudorești, moșneni din Oltenia: 1836.
 Tufeanu, Dimitrie: 1436; — parucic: 1631.
 Tufeanu, Elena, mama lui Dimitrie: 1436, 1631.
 Tufeanu, Iordache stolnicul: 1436.
 tufecubășa (șeful gărzii domnești): 344.
 Tufeni, moșie jud. Teleorman: 1631.

Tufea, Alexe sudit britanic, arendașul moșiei Drăgănești: 91, 394.
 Tunși, moșie jud. Gorj: 1964.
 Turbatu, Radu și soția sa Dobra: 1116.
 Turbea, sat jud. Rîmniceu Sărat: 1211.
 turc: 686, 870; — răpîită de: 202; — drumul: 737; — turcit: 202.
 Turcenii, moșie și moșneni din jud. Gorj: 1060.
 turcești — oștile: 1537, 1573.
 Turcești, sat jud. Vîlcea: 1335.
 Turc'a: 178, 202; — țară turcească: 395, 644, 658; — mărfuri din: 398; — rude fugite în: 604.
 Turculescu, Stan Dumitru: 896, 1970.
 Turnavitu, Gheorghe serdarul, procuror: 316.
 Turnavitu, Iordache: 855.
 Turnavitu, Sultana serdăreasa: 855.
 Turturea, Ion: 823.
 Turturea, moșneni din Stănești jud. Vîlcea: 731.
 Tutăneasca, moșie jud. Teleorman: 631.
 tutun — import de: 445; — tutunărit — dijmărit — în jud. Mehedinți: 1551.

T.

țanc — pe stîlpii morilor pentru nivelul apei: 275.
 Țara de Sus: 819, 869.
 Țara nemțească — mărfuri trecute în: 398.
 țarcuri (grădini închise) — de fin: 1358.
 Țarigrad: 235, 309, 322; — patriarhul din: 554.
 Țarovățu, moșie jud. Mehedinți: 1531.
 Țeacu, Lilea: 1118.
 Țenovici, Marincea: 1863.
 Țibrului — vadul din jud. Dolj: 522.
 Țichila: 1138.
 Țicnis, Costandin: 305.
 Țidulă — de bani: 239.
 țigan: 146, 165, 182, 183, 230, 239, 330, 370, 579, 656, 756, 787, 808, 940, 1041, 1049, 1088, 1142, 1165, 1396, 1798, 1826; — prăsiță de: 24; — de zestre: 189; — sălașe de: 826; — slobozi, nu robi: 1403; — virzare de: 774; — copilă de: 20; — țigănci: 142, 269, 1053, 1740; — cu copiii ei: 1692; — cu rodul ei: 1946.
 Țigani, sat jud. Ialomița: 1674.

Țigănescu, Antonie: 1180.
 Țigănescu, Grigore: 1180.
 Țigănești, m-re: 126; — surghiun la: 224; — schitul: 780, 903.
 Țigănești, moșie, ce-i zice și Calo-firești, jud. Teleorman: 1217; — sat: 1271.
 Țigler, Iosif doctorul, supus austriac: 1343.
 Țimbrovski, Ecaterina: 843; vezi și Cimbrowschi.
 Țintea, moșie jud. Prahova: 475, 816.
 Ținteasca, moșie jud. Buzău: 933.
 Țintii — drumul: 737.
 Țintăreanu, Nițu cavaful din satul Borăscu jud. Gorj: 1682.
 Țintăreni, sat jud. Dolj: 1659.
 Țirculești, moșneni din jud. Săcueni: 1589.
 Țița, sat jud. Dimbovița: 195.
 Țițină, Ion Colăghie, secretar: 29.
 Țolea, hagi Mănu: 1794.
 Țolea, Mălcu hagi: 364, 923, 1070, 1213.
 Țona: 1678.
 Țuhani, moșie jud. Vlașca: 1115.
 Țufoiu, Stănciu și soția sa Ilina: 770.
 Țuțulea, Panait Costandin: 846.

U.

- Uda, moșie jud. Telcorman: 1528, 2000.
- Udrea, Gheorghe și Ioana, soacra sa: 620.
- Udrescu, Costandin Gruia din Răceni jud. Gorj: 413.
- Udrescu, Gheorghe Gruia din Răceni jud. Gorj: 413.
- Udrești, strămoșii popii Vasile din Cernădia jud. Gorj: 415.
- Uești, moșie și sat jud. Vlasca: 41, 434, 483, 585, 1232, 1818.
- Uleasca, vezi Pirlitoaia.
- Ulești, moșie jud. Ialomița: 1517.
- Ulidea, moșnean Ghizdean: 1039.
- Ulița Podului, mahală, vezi Craiova.
- Ulmieni, moșie: 102, 715.
- Ulni, sat jud. Vlasca: 1822.
- Ulm, moșie jud. Mehedinți: 325.
- Ulu, moșie, vezi Berbești.
- Uluți, hotar: 1155.
- Ungheni, sat jud. Teleorman: 1296.
- Ungureanu, Ion Preda: 1908.
- Ungureanu, Mihai Preda: 1908.
- Ungureanu, Preda Ilie din Bulbuceni jud. Dolj: 1908.
- Ungureanu, Ștefan, supus k.k.: 1569.
- Ungurei, moșie și sat jud. Olt: 1095, 1321, 1823.
- Ungureni, mahală, vezi Craiova.
- Ungureni (Nemți): 458.
- Untaru, Stan Barbu: 1207.
- Urculescu, Dumitru din Comanca, jud. Romanați: 1333.
- Urculescu, Gavrilă din Comanca jud. Romanați: 1333.
- Urculescu, Gheorghe din Comanca jud. Romanați: 1333.
- Urculescu, Ioan din Comanca jud. Romanați: 1333.
- Urdăreanca-Timneanca, Safta: 779.
- Urdăreanu, Dumitrache: 413; — sluger: 858.
- Urdăreanu, Gheorghe (Iordache) cuculcer: 991, 1104, 1135.
- Urdăreanu, Ioniță din jud. Gorj: 411, 413, 1691.
- Urdăreanu, Pau: 1691.
- Urdăreanu, Zamfir din jud. Gorj: 413, 1691.
- Urdea, Gheorghe, cei zice și Pietroșan: 620.
- Urdința, moșie jud. Dolj: 1521.
- Ureche, Matei, dajnicul satului, din Băilești: 1396.
- Urechești, moșie: 1735.
- Urianu, Anica Dumitrache: 182.
- Urianu, Ion medelnicerul și socrul său Boțoiu: 977.
- Urianu, Dumitrache pitarul: 182; — fiul vitreg al lui Vișoreanu Tasache: 1960; — stoinic: 986; — cu soția sa Smaranda și Tița roaba acesteia, vezi și Ilinescu Anica.
- Urianu, Gheorghe logofătul: 864, 1255.
- Urianu, Toma: 986.
- Urieni, boieri din Slatina: 433; — frații: 1022.
- Urlești, sat jud. Prahova: 1400.
- Urlăteanu, Anastase slugerul: 125.
- Urlăteanu, Casandra slugereasa: 1450.
- Urlăteanu, Gheorghe: 853; — fost al 3-lea logofăt: 125, 314, 801; — sameș: 1553.
- Urlăteanu, Grigore pitarul: 853.
- Urlăteanu, Luxandra: 442.
- Urlăteanu, Nicolae, fost mare stoinic: 279, 657, 1553.
- Urlăteanu, (Scariat): 1342; — serdar: 30; — paharnic: 853, 906; — clucar: 1279, 1314, 1361; — sluger: 1348; vezi și Stoenescu căminarul.
- Urlești, moșneni: 801; — prieteni: 125.
- Urcan, Florea din jud. Vilcea: 1757.
- Urcan, Roman din jud. Vilcea: 1757.
- Ursați (Ursăței), moșneni din jud. Gorj: 721.
- Urșescu, Anica din mahalaua Biserica Albă: 2049.
- Urșescu, Teodosie: 51.
- Ursești, moșie jud. Rimnicu Sărat: 1291.
- Ursu, Pătru: 997.
- Urșani, moșie și sat jud. Vilcea: 47, 384, 869, 1392.
- Urșanu, Florea vechilul: 869, 1739.
- Urșanu, Ion vistiierul: 1739.
- Urzești sau Orzești, moșneni din jud. Săcueni: 801.
- Urziceni, moșie jud. Ialomița: 1881.
- Urzicuța de Jos, hotar, moșie și sat jud. Dolj: 232, 276, 985.
- Uscăți, sat jud. Ilfov: 842.
- Uța, fiica lui Ștefan din București: 170.
- Uța, fiica lui Ștefan vameșul: 752.
- Uța, soția lui Dinu, fiul vitreg al Elencăi Popescu din Craiova: 1769.
- Uța, țigancer: 1236.
- Uța, văduva: 1554.
- Uța, văduva din București: 707.
- uzufruct: 20, 24, 66, 239, 399, 442, 606.
- Uzunu, sat jud. Vlasca: 1764.

V.

- vad — de circiumă, vezi circiumă;
 — de povarnă: 1945.
 Vadu-Lat: 780.
 Văflia, Ecaterina: 1808.
 Valea Aninișului, moșie jud. Mușcel: 1499.
 Valea Bătrână, codru din: 211.
 Valea Boului, sat jud. Dolj: 1273, 1341.
 Valea Bună, moșie jud. Mehedinți: 1619.
 Valea Dragului, sat jud. Ilfov: 1213.
 Valea Feti, vezi Holbăneasca.
 Valea, cu Humă, hotar: 1247.
 Valea Largă, sat jud. Săcueni: 706.
 Valea Mare hotar jud. Ialomița: 1881.
 Valea Merilor, moșie și sat jud. Olt: 1480, 1641.
 Valea Mănăstirii, sat jud. Mehedinți: 1937.
 Valea Mănăstirii, moșie jud. Mușcel: 132.
 Valea Pietroasei, moșie: 1045.
 Valea Rea, sat jud. Mehedinți: 502.
 Valea Rea, sat jud. Râmnicu Sărat: 2020.
 Valea Scheilor, sat jud. Săcueni: 1810.
 Valea Scradii (Scrăzii), moșie, 874; vezi și Scrada.
 Valea cu Soci, moșie jud. Buzău: 1110.
 Valea Ursului, sat jud. Mehedinți: 1225.
 Vălescu, Ghiță serdarul: 2038.
 Valet, Spiridon aga: 272.
 Valsamă, Ion vătăful: 432.
 vama — linei: 60, 551; — dreptul: 277; — tovărășie de: 329.
 vameș: 362, 447, 456, 752, 1414, 1418, 1425; — proin: 1787.
 Vanghele, caldarimgiul: 586.
 Vardache, Chiriac: 980.
 Vardache, Ianache: 1030, 1080.
 Varlaam, Costandin, general: 86, 102, 187, 216, 254, 715, 1565.
 Vartenii, hagița, văduva: 1774.
 Varvarali, Elisabeta: 729.
 Varvara, moș din Pribari: 148.
 Vasilache, postelnicul: 231.
 Vasilache — stilpul lui: 966, 1152.
 Vasilăți, sat jud. Ilfov: 842.
 Vasilca, din Caracal: 1647.
 Vasile, blănarul și fiul său Matache: 904.
 Vasile, bulucbașa din Craiova și soția sa Mărgărita văduva: 1785.
 Vasile, căminarul și soția sa Athina: 153.
 Vasile, diaconul, fiul diaconului Ilie din Coșoveni jud. Dolj: 1388.
 Vasile, Hagî, fiul lui Andrei hagi din București: 1844.
 Vasile, martorul: 378.
 Vasile, moșneanul din Pietrari jud. Buzău: 1164.
 Vasile, popa din Cernădău jud. Gorj: 415.
 Vasile, popa din Lipia jud. Buzău cu Maria, fiica sa, soția lui Manolache: 1037.
 Vasile, popa din Turcești jud. Vilcea: 1335.
 Vasile, popa cu copiii săi Bălașa, Maria și Ion: 834.
 Vasile, popa din Zgaia, Bălana, fiica, fostă cadină la turci: 202.
 Vasile, postelnicul, hotarnic: 1126.
 Vasile, preotul din Țița jud. Dîmbovița: 195.
 Vasile, vameșul și soția sa Luxandra: 1414, 1415, 1418.
 Vasile, Vilcu, supus răsesc: 945.
 Vasilescu, Nicolae serdarul: 625, 640, 802, 894; — paharnic: 957; — fost mare serdar: 1594.
 Vasiliu, Apostol Hagî: 343.
 Vasiliu, Ghica, supus k.k.: 532.
 Vasiliu, Ghica, omul lui Iorgu Văcărescu: 555.
 Vasiliu, Ioan: 768.
 Vasiliu, Nicolae: 1363.
 Vasiliu, Panait — moștenitorii lui: 530.
 Vasiliu, Stavri din mahalaua Iancului, București: 1806.
 Vasiliu, Toma pitarul: 1272.
 Vasilopolu, Vasilache: 540; — Efrosina, soția sa, născută Băltărețu: 846.
 Vastie, strămoșul lui Ion militarul: 717.
 Vatoped, m-re: 934.
 Vatra m-rii Jițanu, moșie jud. Dolj: 1919.
 Văcarea, moșie: 983.
 Văcărescu, Alecu, soțul Elenii Dudesco: 353; — căminar: 109; — ban: 917.
 Văcărescu, Anica Alecu, căminăreasa: 109.
 Văcărescu, Barbu banul: 97.
 Văcărescu, Ecaterina: 353.
 Văcărescu, Elenca căminăreasa, născută Căplescu: 250.
 Văcărescu, Ianache banul: 353.
 Văcărescu, Iancu logofătul, fiul Elenii Dudesco: 353; — fost mare logofăt: 754.
 Văcărescu, Ioan: 1412.
 Văcărescu, Iorgu: 13, 237, 532, 555, 626; — agă: 781, 918, 1805; — logofăt fost ispravnic de Gorj la

- 1821; 1922; — fost mare căminar: 1419.
- Văcărescu, Luxandra vorniceasa: 37, 61, 831; — Luxița-Tița: 1451, 1472, 1939.
- Văcărescu, Nicolae vornicul: 61.
- Văcărescu, Ștefan vornicul: 937.
- Văcărescu, Teodor: 921; — judecător la Inaltul Divan: 860, 951, 972, 987; — vornic: 1881.
- Văcărescu, Tița păhărniceasa: 736, 737, 818; vezi și Catargiu Barbu.
- Văcărescu, vornicul: 831; — banul: 307, 1168.
- Văcărescu, Zinca băneasa: 937, 1160; mătușa Elenței Filipescu: 1572.
- Văcărescu, Zolța băneasa: 97, 1132, 1168.
- Văcărești, m-re, vezi București.
- Văcăreștii de Răstoacă, moșie: 22.
- Văcărești, moșie jud. Dimbovița: 754.
- Văcărești, moștenitorii: 1132.
- Vădenilor — podul: 96.
- Văeni, vezi Iupca de Sus.
- Vădari, munte: 458.
- Vălăreni, moșneni din jud. Gorj: 458.
- Vălcănescu, Costache din Pielești jud. Dolj: 452.
- Vălcănescu, Dincă din Pielești jud. Dolj: 452.
- Vălcănescu, Dumitrașcu Radu: 452.
- Vălcănescu, Nicolae din Pielești jud. Dolj: 452.
- Vălcănești, moșie jud. Dolj: 749, 977, 1508; — dealul: 306, 1731.
- Văleanu, slugerul: 123, 570, 597.
- Văleanu, Bica slugereasa din jud. Olt: 752.
- Văleni, sat jud. Mușcel: 1926.
- Văleni, moșie jud. Romanați: 1166, 1240.
- Vălenii de Munte, sat jud. Săcueni: 381, 764, 1723, 1813, 1853.
- Văluța, moșie jud. Dolj: 1998.
- Vărbîța, moșie jud. Mehedinți: 943, 1128.
- Vărlenii, moșie jud. Vîlcea: 1259.
- Vărzărești, schit jud. Rîmnicu Sărat: 623.
- vătaf — de păhărnicea: 10; — de pescari, vezi Petre.
- Vătășani, moșie: 715.
- Vecescu, Visarion ieromonahul: 320.
- Vecoris, Costache D.: 1511.
- Veda, apă: 1046, 1377.
- vedre — unitate de măsură a capacităților, vezi măsurii.
- Velcea, Gheorghe: 3, 787; — Tarsița, fosta sa soție: 3.
- Velcea, Hagi Velea, mama lui Ion Mustacov: 32.
- Veleanu, Ștroe din Craiova: 2030.
- Velescu, Gheorghe, fost clucer de arie: 550, 1683.
- Velești, sat și hotar jud. Mehedinți: 2030.
- Velicu, Haralambie din Brăila: 1863.
- Velicu: 4.
- Velicu, Nicolae: 744.
- Velicului — cîmpul: 810.
- Velișco, fiul lui Dincă: 1113.
- Velț, Iosif: 431.
- Vencu, feciorul lui Mincu: 300.
- Venedict Vîthie-miteanu, mitropolit e-xarh din Ierusalim: 267.
- Vera, Gheorghe Dimătriu: 1820.
- Vergului — mahala, vezi București.
- Vericeanu, Serghie hotarnicul: 38, 514, 1375.
- Verișani, moșneni din jud. Gorj: 1011.
- Vernescu: 889.
- Vernescu, Dimătrie (Dumitrache): 916, 2005.
- Vernescu, Ecaterina, fiica lui Sărățeanu Dimătrie: 1866.
- Vernescu, Ioan fost al 3-lea logofăt: 815; — serdar: 1355.
- Vernescu, Oprisan: 1260.
- Vernești, moșie, moșneni și sat din jud. Buzău: 329, 815, 1270, 1910.
- Veron, Petre doctorul: 1328, 1841, 1882.
- Vetreasca, moșie jud. Buzău: 329, 815.
- Vișoreanu, Alecu: 75.
- Vișoreanu, Costache slugerul: 98.
- Vișoreanu, Elena: 79; vezi și Voitescu Ioan.
- Vida, sat jud. Vlasca: 1399, 1974.
- Vidimirești, sat jud. Mehedinți: 1633, 1711.
- Vidin, oraș în Bulgaria: 1018, 1771.
- Viena, — Austria: 1200.
- Vierșani, moșie și moșneni din jud. Gorj: 484.
- Vieroșu, m-re: 515, 1026, 1226; — Samoil Sinandon egumenul.
- Viespari, moșie jud. Teleorman: 71.
- Viespe, Dumătru din Viespești jud. Olt: 1638.
- Viespe, Preda din Viespești: 1638.
- Viespești, sat jud. Olt: 1638.
- Viezure, Dima: 823.
- Vișoara, moșie și sat jud. Romanați: 1727.
- Vișoara, semn hotar în jud. Vlasca: 1023.
- Vișoreanu, Alecu: 74, 1292, 1294, 1533; vezi și Crăsnaru Elena.
- Vișoreanu, Barbu stolnicul: 390.
- Vișoreanu, Costache slugerul: 638; — paharnic: 1283, 1362, 1931.
- Vișoreanu, Elena: 79; vezi și Vișoreanu Elena.
- Vișoreanu, Ioan: 1166; — paharnic: 1384, 1393.
- Vișoreanu, Manda postelniceasa din Craiova: 1927.
- Vișoreanu, stolnicul, tatăl slugerului: 638.

- Vilșoreanu, Tasache din București: 1960; vezi și Urianu Dumitrache și Iliescu Anica.
- Vilara, Costache al doilea arendaș: 542; — postelnic: 2015.
- vinăriciu: 76, 1695; — în jud. Buzău: 1484, 1695; — în jud. Mehedinți: 1551; — huzmetul: 591.
- V. neți, sat jud. Olt: 1380.
- Vinulescu, Costandin popa: 1973.
- Vinulescu, Ioana, fiica Ioanei diaconeasa din București: 1973.
- Virovi (Jirovi), hotar jud. Mehedinți: 1509.
- Visarion: 1026.
- Visarion, Hristea din Pitești 112, 609.
- Vispescu, Matache: 201.
- Vispești, moșie: 1509.
- Vistieria: 96, 105, 161, 192, 551, 1639.
- vistier, vezi: Borănescu Zamfir, Borcescu Lefter, Căzănescu Filip, Concilă Costandin, Condeescu Hristea, Costandin, Costandin de la Mavrodinu, Costandinu de la Roșii de Vede, Deșu Andrei, Deșu Costandin, Dobroneanu, Drăgulescu Dumitrache, Fotescu Gheorghe, Fratoșțeanu, Frumușanu, Gheorghe, Ghica Alexandru, Giulescu Nicolae, Iliescu Mihalache, Ioan, Ionescu Nicolae, Ionescu Mălușescu Neagu, Mehtupciu Iamandi, Moshu Ion, Moshu Ștefan, Nenciu Ionescu Alexandru, Rîmniceanu Iancu, Roșca Costandin, Roșianu Ion, Stănescu Ionuță, Stoiojan State, Tudoran; — vistier mare, vezi: Balu Costache Cimpineanu Costandin, Gheorghe, Periețeanu Costandin, Prisiceanu Gheorghe; — vistier al doilea, vezi: Anton, Costandin, Custacopol Iancu, Fratoșțeanu Radu, Frumușanu Lăudat, Giulescu Nicolae, Hristodulo Gheorghe, Iarca Alecu, Ionescu Nicolae, Lăceanu Ion, Magheru Gheorghe, Mihai, Popescu Mihai; — vistier al treilea, vezi: Borcescu Lefter, Fratoșțeanu Radu, Lazăr, Rusanescu Nicolae.
- Vișani, moșie și sat jud. Vlaşca: 887.
- Vișina, moșie jud. Vlaşca: 1530; — hotarul: 2013.
- Vișineni, moșneni din jud. Vlaşca: 2013.
- Vitânești, sat jud. Olt: 1345, 1387.
- vizitelor medicale — plata: 252.
- vizitiu: 401.
- Vilcănescu, Costache Gh.: 1113, 1507, 1508.
- Vilcănescu, Costandin: 1113.
- Vilcănescu, Dincă: 1508.
- Vilcănescu, Dumitrache Vasile din Pielești jud. Dolj: 1918.
- Vilcănescu, Nicolae: 1507, 1508.
- Vilcănești, moșie: 1840; vezi și Vilcănești.
- Vilcea, isprăvnicat: 148; — Judecătoria Vilcea: 148, 393, 948, 968, 1048, 1360, 1757, 1903; — județ: 478, 481, 565, 688, 700, 876, 1052, 1161, 1246, 1255, 1267, 1367, 1374, 1382.
- Vilceanu, Ioan: 1228, 1852.
- Vilceanu, Radu: 1228.
- Vilcele, sat jud. Olt: 1077.
- Vilceleanu, Ioan hotarnicul: 492, 1309.
- Vilcioiu, Manolache din Bălțați jud. Teleorman: 1930, 1934.
- Vilcioiu, Matei: 162, 712, 879.
- Vilciu, Manolache: 879, 1158.
- Vilcu, Anghel și fiica sa Uța: 521.
- Vilcu, Nicolae, pădurarul: 1809.
- Vilcu, Vasile, supus rusesc: 944, 945.
- Vilculești, moșneni, vezi Crottoresți.
- vinzător: domnești, 1767; — vezi și Ghinda Ștefan.
- Vinju Merișorului, munte jud. Gorj: 1096.
- Vinzulești, sat jud. Mehedinți: 997.
- vinzare — cu viclesug: 260; — nepravilnică: 556; — silnică: 195, 201.
- Virți, moșie jud. Dolj: 1809.
- Virlănești, moșneni din jud. Buzău: 1065.
- Virteșcoiu, sat jud. Râmnicu Sărat: 2018; — zahana: 1748; — dealul: 1218.
- Virtopele, moșia mării Glavacoc din jud. Teleorman: 38.
- Virtani, moșneni din jud. Dolj: 1516.
- Virțu, moșie jud. Dolj: 1516.
- Virzobesti — moștenitorii din jud. Mehedinți: 411; — moșie: 411.
- Vlad, vezi Poenari moșneni din jud. Ialomița.
- Vlad, Căcă Stanciu din Craiova: 1707.
- Vlad, diaconul din Ionești jud. Teleorman: 1344.
- Vlad, logofătul: 737.
- Vlad, popa din Cornești de Sus jud. Olt: 1387.
- Vlad, popa din Craiova: 1109.
- Vladimir, sat jud. Gorj: 1175, 1964.
- Vladimirescu, Tudor: 1992.
- Vlahuță, spătarul: 1441.
- Vlangali, Alexandru clucerul: 535, 649, 788, 1491, 1492.
- Vlangali (Vangali) Andrei, supus britanic: 1939.
- Vlaston, Gheorghe: 26; — hotarnic: 538, 967; — postelnicul de la Cușmir: 409.
- Vlaşca, judecătoria: 447, 450, 456, 711, 1084, 1323, 1411; — județ: 1363.

- Vlădaia, fiica Călinei din Cralova: 1707.
- Vlădaia, moșie jud. Mehedinți: 983.
- Vlădăianu, Costache: 2008.
- Vlădăianu, Iorgu: 2008.
- Vlădeni, moșie jud. Ilfov: 171.
- Vlădeni, moșie jud. Ialomița: 761, 1370.
- Vlădescu Costache Nica: 1967.
- Vlădescu, Costandin șetrarul: 1410.
- Vlădescu, Dumitrașcu: 70.
- Vlădescu, Gheorghe vistiierul: 1005.
- Vlădescu, Ioniță pitarul din jud. Vâlcea: 1943.
- Vlădescu, Nicolae (Nica) slugerul: 1005; — sluger: 676, 1967.
- Vlădescu, Nicu Nica: 1967.
- Vlădești-Pămînteni, sat jud. Mușcel: 723, 1191.
- Vlădimirescu, Marioara: 1778.
- Vlădoi, Matei popa: 1109.
- Vlădoianu, Catinca căpităneasa: 1069.
- Vlădoianu, Costandin căminarul președintele Judecătoriei Mehedinți: 127.
- Vlădoianu, Efrosina căminăreasa: 1538.
- Vlădoianu, Ioan hatmanul judecător la Inaltul Divan, mort în 1839: 853, 854, 856, 1722.
- Vlădoianu, Ion fost mare clucer: 77, 861, 1538.
- Vlădoianu, Uța armășoala: 995.
- Vlădoianu, Manda: 682.
- Vlăduleasca, moșie jud. Râmnicu Sărat: 708, 1036, 1464.
- Vlăduleni, moșie jud. Romanați: 1384, 1973.
- Vlădulenilor — hotarul din jud. Gorj: 226; — sat: 766.
- Vlădulești, moșneni jud. Săcueni: 212.
- Vlăduț, moșneanul din Căpreni: 200.
- Vlădulești, moșie jud. Ialomița: 1834.
- Vodanu, Dinicu: 1204.
- Vodanu, Ion Dinicu: 1204.
- Vodanu, Radu Dinicu: 1204.
- Vodanu, Sandu Dinicu: 1204.
- Voevoda, moșie jud. Prahova: 737.
- Voevoda, moșie jud. Teleorman: 1285.
- Voica, hagița din Cralova: 1783.
- Voica, văduva postelniceasa: 1445.
- Voican, Ion: 1506.
- Voiceasa, moșie jud. Râmnicu Sărat: 211, 663.
- Voicescu, Costache și Voica, soția sa: 1382.
- Volchicești, moșneni din jud. Teleorman: 797.
- Voicules, Ștefan: 1098.
- Voicu, tatăl lui Gheorghe logofătul: 1018.
- Voinea, Costandin: 824.
- Voinea, Mihai din Radomir jud. Romanați: 1845.
- Voinescu, moșie jud. Romanați: 1890.
- Voinescu, Costache pitarul: 86.
- Voinescu, Cristina: 611.
- Voinescu, Elena clucerăsa: 1198.
- Voinescu, Ioan, fost mare clucer: 201.
- Voinescu, Răducanu, episcopul casei Nanu: 1474.
- Voinescu, Ștefan paharnicul: 967.
- Voinescu, Vasilache căminarul episcopului casei domnitorului: Grigore Ghica: 431.
- Volnești, moșie jud. Dimbovița: 538, 611, 967.
- Voita — moșul: 1331.
- Voitescu, Ioan al treilea soț al Elenei Vișoreanca: 79, 1331.
- Voitescu, Matei: 1331.
- Voitești, moșie și moșneni, jud. Gorj: 423, 1331.
- Voivodești, moșie jud. Teleorman: 627.
- Voif Efraim, evreu, supus prusian și Iancu, cumnatul său: 149.
- Voloiacu, moșie: 1428.
- Vornic, vezi: Bibescu Dimitrie, Brîncoveanu Manolache, Catichi, Cocorăscu, Damaris Ioan, Dudescu Costandin, Filipescu Alexandru, Filipescu Grigore, Ghica Nicolae, Goleșcu Nicolae, Lahovari Manolache, Lenj Filip, Manu, Mehtupciu Diamandi, Slatineanu Iordache, Văcărescu Nicolae, Văcărescu Ștefan, Văcărescu Teodorache: — vornic mare, vezi: Filipescu Iordache, Ghica Alexandru Scarlat, Ghica Mihail, Grădișteanu Scarlat, Ralea Grigore, Știrbei Barbu, Știrbei Ioan; — vornicel, vezi: Dinu; — vornic de poliție, vezi: Cantacuzino Costandin.
- Vornicia Obștiilor: 85.
- Vornicia Pricinilor din Lăuntru: 88.
- Vornicia Temnițelor: 1805.
- Vornicel, Dinu: 881.
- Vorovenciu, Gheorghe și soția sa Maria: 1857.
- Vorvoreanu, Gheorghe: 847.
- Vrabești, moșie și moșneni din jud. Dolj: 961.
- Vrana (Vrănescu) Hristodor Teodosie: 1322, 1951.
- Vrana (Vrănescu) Ioan Teodosie: 1322, 1951.
- Vrana, Teodosie, sudit rusesc și soția sa Arghira: 101, 105, 247, 399, 640, 803, 1541; — casa răposatului: 40, 529, 1322, 1808, 1990.
- Vrăbiescu, Ilie, 1134; — pitar: 1254.
- Vreta, Petrache: 1524.
- Vuca, bărătarul: 1620.
- Vulpescu, Badea: 1066.
- Vulpescu, Gheorghe postelnicelul: 1066.
- Vulpești de Jos, hotar: 1066.
- Vulturescu, Alecu: 1233.

Vulturescu, Barbu: 1233.
 Vulturescu, Elenca: 1233.
 Vulturescu, Maria (Marghioala): 326,
 786; vezi și Mariuțeanu Mihai.

Xenu, Ecaterina: 860.
 Xenu, Panait: 860.

Zacu, Vilciu din Rușii de Vede: 2023.
 Zaharia, Dumitru Nicolae din Dumbră-
 vița jud. Mehedinți: 1385.
 Zaharia, Nicolae din Dumbrăvița jud.
 Mehedinți: 1385.
 Zahariano, Dimitrie pitarul și soția sa
 Efrosina: 1039.
 zahăr, vezi butoaie.
 zaherea: 951.
 Zahu, Mihail: 1708.
 Zaima — balta —, ezer jud. Râmnicu
 Sărat: 1378.
 Zalic, dragomanul Franței, arendaș:
 400.
 Zalichi, Pandoleon, dragomanul consu-
 letului francez: 233, 376.
 Zaman, Dimitrie paharnicul: 1, 153,
 650, 947; — casa: 235, 650; —
 moștenitorii lui: 1432, 1939.
 Zambeta, serdăreasa de la Chișinău:
 1, 650, 947, 1939.
 Zamfir, Ioniță: 300, 301.
 Zamfir, Ioniță de la Craiova: 1605.
 Zamfir, precupețul, vezi Baicu.
 Zamfir, protopopul din Pitești: 975.
 Zamfir, stribul: 260.
 Zamfirache, serdarul, fost grămatic
 al casei Manuc și Manolache, fiul
 său: 83.
 Zamfirița, moștenitoarea lui Sterian
 Costandin medelnicerul: 1839.
 Zana, Matei: 95.
 Zane, Diamandi bogășarul: 994.
 Zane, rachierul: 81.
 zapciu: 319; — hătmanesc: 114; —
 isprăvnicatului: 797; — la casa
 Brincoveanu: 509; — izgonit cu
 vorbe proaste: 364.
 zapis — defăimat: 1714; — desputer-
 nicit: 671; — fals: 198; — făcut
 cu sîmnic: 207, 424; — cu ico-
 nomie: 943; — economicos: 97,
 267, 457, 540; — mincinos: 453;
 — dovedit neadevărat: 553; —
 de renunțare: 207.
 zapt: 83, 465, 655, 747, 1178.
 zaraf, vezi Atanasie Hristache.
 Zarafu, Teodor: 1892.

Vulturești, moșneni din jud. Mușcel:
 1163.
 Vulvoare, Dobre: 1344.
 Vuțopolu, Panait slugerul: 657, 718,
 837.

X.

Xanto, Emanoil: 1549.
 Xenocrat, Athanasie serdarul: 448; —
 paharnic: 1079.

Z.

Zavricea, Drăghici Stoian din orașul
 Rimnic: 686, 1048.
 Zavricea, Stoian, tăiat de turci în
 vremea apostasiei: 686.
 Zăgaia, moșie jud. Mehedinți: 1896.
 zăgaz: 884.
 Zăgănescu, Zamfira, polcovniceasa:
 1869.
 Zăgănești: 623.
 Zăgoeni, moșneni din jud. Mehedinți:
 1216.
 Zăgoșani, moșie și locuitori din jud.
 Mehedinți: 570, 1169.
 Zălogi, moșie jud. Râmnicu Sărat:
 320, 1026.
 Zănoaga, moșie și sat jud. Dolj: 64,
 717.
 Zănoaga, sat jud. Romanați: 1817.
 Zărăfescu, Anghelica din Craiova: 1779.
 Zărneasca, vezi Goidești hotar.
 Zărnești, moșie jud. Argeș: 972.
 Zătreanu, Catina din jud. Vâlcea:
 1746, 1747.
 Zătrănu, Costandin stolnicul: 154,
 1221.
 Zătreanu, Costandin clucerul din Cra-
 iova: 1982.
 Zătreanu, Grigore: 1052.
 Zătreanu, Ion hotarnicul: 502.
 Zătreanu, Iordache: 1052.
 Zătreanu, Manda Ioniță: 1052.
 Zătreanu, Uța: 1052, 1740.
 Zăvideni, sat jud. Vâlcea: 2008.
 Zăvoeni, moșneni din jud. Vâlcea: 869.
 Zăvoianca, moșie jud. Vâlcea: 1640.
 Zăvoianu, Toma Dumitrache: 78.
 Zăvoianu, Zmaranda Dumitrache: 78.
 Zăvoianu, Petre: 869.
 Zăvoianu, Tudorache și soția sa Safta:
 1345.
 Zăvoianu, Vlad: 869.
 Zbîrcea, moșie jud. Ilfov: 187.
 Zbongheci, Dinu: 672.
 Zbongheci, Pătru: 672.
 zbor (tîrgu. Sf. Ilie) de la Cîmpulung:
 1797.
 zeciuală: 101, 111; — zeciuiile bani-
 lor: 225, 319; — Hătmaniei: 60.

- Zaitali, generăleasa de la Braşov: 589.
 Zerva, Efrosina, supusă otomană: 444.
 Zerva, Spiru supus rusesc: 444.
 zestre — amanetată: 298; — se protimiseşte înaintea datorilor: 668.
 Zevedeni, moşie pe apa Oltului: 688.
 Zgabură, Ioan: 1208.
 Zgaia, moşie jud. Mehedinţi: 202.
 Zgindăreşti, moşie jud. Mehedinţi: 575.
 Zgimboeşti, moşneni din jud. Gorj: 1331.
 Zglavaciocu, apă: 1084.
 Zgloabă, Stăna Gh.: 1281.
 Zgripceşti, moşie jud. Muşcel: 578.
 zidar: 143, 304; — calfă de: 344.
 Zimnicea, moşie jud. Telcorman: 572, 627, 1820.
 Zimnicelu, moşie: 1479.
 Zisu, Anica David, fostă soţie a lui Iarca Ianache: 1888.
 Zisu, Ghiţă, fratele pitarului Tache: 591.
 Zisu, Ghiţă armăşul din Craiova: 1644.
 Zisu, Ghiţă proîn-vameş: 1787.
 Zisu, Iane Fedeleş din Bucureşti: 1811.
 Zisu, Ion: 992.
 Zisu, Tache pitarul: 551, 591; — serdar: 1801.
 Zivet, Stanciu: 134; vezi şi Căpătină Stanciu.
 Zimbrasca, moşie: 643.
 Zimbresca, moşie jud. Telcorman: 1923.
 Zimbrestii, moşneni din jud. Mehedinţi: 1729.
 Zimbriou, Catinea: 1192.
 Zlaşoleanu, Marghioala văduva: 1677.
 Zlaşoma, moşie jud. Mehedinţi: 983.
 Zălatr — m-re, vezi Bucureşti.
 zlot, vezi monede.
 Zlotescu, Ion: 745.
 Zloteşti, ce de zic şi Drăceşti şi Porăşti, moşneni: 745.
 Zloteşti, moşneni din jud. Vlaşca: 1220.
 Zmadoviţa, moşie jud. Mehedinţi: 1029.
 Zmaranda: 281, 1125.
 Zmaranda, mede'n cereasa: 339; — soţera Mariei, fiica lui Dacache Ianache.
 Zmaranda, postelnicăsa din Româneşti: 365.
 Zmaranda, de la Ungurei jud. Olt: 1095.
 Zmărdeşti (Zmirdeşti), vezi Bobolca.
 Zmioreni, moşie: 643.
 Znogov, m-re: 137, 152, 839; — Daniel şi Gavril, egumenii m-rii: 137; — moşie: 679; — pădure: 137.
 Zoe, Iancu: 625.
 Zoican, Dinu Dragu: 1743.
 Zoican (Voican), Dumitrache: 1743.
 Zoican, Gheorghe Dragu: 1743.
 Zoican, Ion Dragu: 1743.
 Zoican, Maria Dumitraşcu: 1506, 1743.
 Zofa: 281, 1040.
 Zoita, păhărniceasa, soţia lui Gheorghe paharnic: 1564.
 Zolotarov, Filip: 1989.
 Zoraşti, hotar şi moşneni din jud. Buzău: 1408.
 Zosima, Gheorghe paharnicul: 1412.
 Zosima, Grigore paharnicul: 1999.
 Zosima, călugăriţa: 1176.
 Zota, Nicolae pitarul: 811.
 Zotovici, Petre (Petrache): 392, 626.
 Zugravu, Uşa Mandle: 1712.
 zurbelic (gălăgie, zarvă) — cu sărit cu: 232.

LISTA PRESCURTĂRILOR

< >	=	arată completarea editorului	mart.	=	martie
( )	=	arată explicația editorului	apr.	=	aprilie
1613 (7121)	=	în original numai văleatul.	iun.	=	iunie
bis.	=	biserică	iul.	=	iulie
cop.	=	copie	aug.	=	august
Depart.	=	Departamentul	sept.	=	septembrie
dos.	=	dosar	oct.	=	octombrie
egum.	=	egumen	nov.	=	noiembrie
f	=	fila	dec.	=	decembrie
hot.	=	hotărîrea	mah.	=	mahalaia
I.C.	=	Înalta Curte	m-re	=	mănăstirea
I.D.	=	Înaltul Divan	nr.	=	număr
jud.	=	județul	orig.	=	original
k.k.	=	cesaro-crăiesc	p.	=	pagina
lunile : ian.	=	ianuarie	par.	=	paraie
febr.	=	februarie	sf.	=	sfîntul
			stj.	=	stinjeni
			v.	=	verso

Ἡ δὲ τοῦ Λέου ἀρχὴ παύει τοῦ περὶ τοῦ

[illegible]

1823: 10: 19:

1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309
2310
2311
2312
2313
2314
2315
2316
2317
2318
2319
2320
2321
2322
2323
2324
2325
2326
2327
2328
2329
2330
2331
2332
2333
2334
2335
2336
2337
2338
2339
2340
2341
2342
2343
2344
2345
2346
2347
2348
2349
2350
2351
2352
2353
2354
2355
2356
2357
2358
2359
2360
2361
2362
2363
2364
2365
2366
2367
2368
2369
2370
2371
2372
2373
2374
2375
2376
2377
2378
2379
2380
2381
2382
2383
2384
2385
2386
2387
2388
2389
2390
2391
2392
2393
2394
2395
2396
2397
2398
2399
2400
2401
2402
2403
2404
2405
2406
2407
2408
2409
2410
2411
2412
2413
2414
2415
2416
2417
2418
2419
2420
2421
2422
2423
2424
2425
2426
2427
2428
2429
2430
2431
2432
2433
2434
2435
2436
2437
2438
2439
2440
2441
2442
2443
2444
2445
2446
2447
2448
2449
2450
2451
2452
2453
2454
2455
2456
2457
2458
2459
2460
2461
2462
2463
2464
2465
2466
2467
2468
2469
2470
2471
2472
2473
2474
2475
2476
2477
2478
2479
2480
2481
2482
2483
2484
2485
2486
2487
2488
2489
2490
2491
2492
2493
2494
2495
2496
2497
2498
2499
2500
2501
2502
2503
2504
2505
2506
2507
2508
2509
2510
2511
2512
2513
2514
2515
2516
2517
2518
2519
2520
2521
2522
2523
2524
2525
2526
2527
2528
2529
2530
2531
2532
2533
2534
2535
2536
2537
2538
2539
2540
2541
2542
2543
2544
2545
2546
2547
2548
2549
2550
2551
2552
2553
2554
2555
2556
2557
2558
2559
2560
2561
2562
2563
2564
2565
2566
2567
2568
2569
2570
2571
25

1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Grigore Băleanu, mare ban, semnind din greșeală o hotărîre la care nu luase
parte, se face mențiune de aceasta.

Grigore Băleanu, mare ban, semnind din greșeală o hotărîre la care nu luase
parte, se face mențiune de aceasta.

Vornicul Mihail Manu, semnind din greșeală în locul vornicului Gr. Cost.
Filipescu, fără a-i lăsa loc, se face mențiune de aceasta pentru stabilirea
ierarhiei în rang.

Vornicul Mihail Manu, semnind din greșeală în locul vornicului Gr. Cost.
Filipescu, fără a-i lăsa loc, se face mențiune de aceasta pentru stabilirea
ierarhiei în rang.

Se desputernicește semnătura vornicului Grigore Filipescu, care a semnat
hotărîrea fără a fi luat parte la judecată. Pentru a nu se face ștersătură
în condică, se face mențiunea în josul hotărîrii.

Se desputernicește semnătura vornicului Grigore Filipescu, care a semnat
hotărîrea fără a fi luat parte la judecată. Pentru a nu se face ștersătură
în condică, se face mențiunea în josul hotărîrii.

Sigiliul Inaltului Divan, secția I-a,
de la 1840—1847.

Sigiliul Inaltului Divan, secția II-a,
de la 1840—1847.

SEMNĂTURILE MEMBRILOR JUDECĂTORI DE LA INALTUL DIVAN
1831—1847.

Grigore Băleanu,
mare ban

Gheorghe Filipescu, ban

Ion Știrbei,
mare vornic

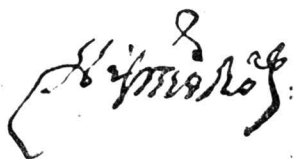
Grigore Grădișteanu

Teodor Văcărescu

Alexandru Filipescu

Mihai Filipescu

Ștefan Bălăceanu

Nestor logofăt

Alexandru Scarlat Ghica

Alexandru Ghica

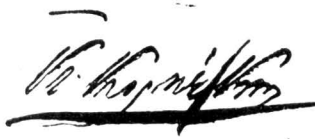
Scarlat Grădişteanu

Gheorghe Florescu

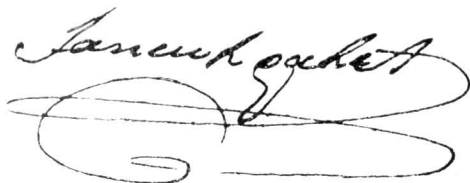
Iordache Florescu

C. Cornescu

Dimitrie Ralet

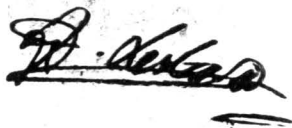
Iancul Ralet

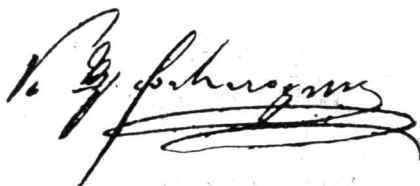
M. Manu,
fost mare vornic

Ioan C. Roset

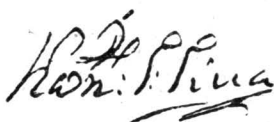
Atanasie Hristopol

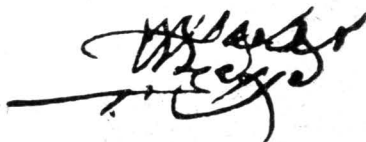
C. Șt. Fălcoianu

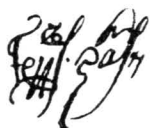
Costandin Burke

Costandin Gh. Ghica

Dimitrie Hrisoscoleu

Grigore Ralet

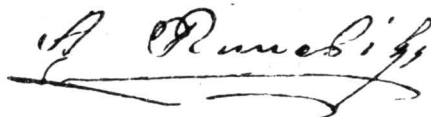
M. Racoviță

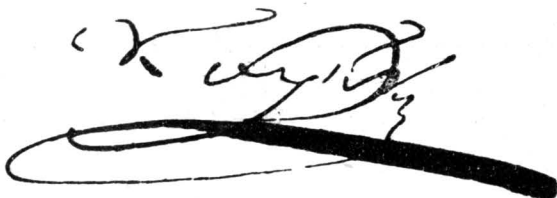
Ioan Vlădoianu

Nicolae Suțu

A. Racoviță

Grigore Costandin
Filipescu

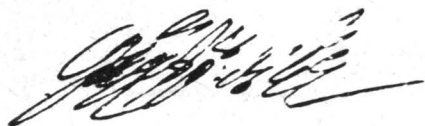
C. Herescu

N. Ghica

Ion Al. Fălcoianu

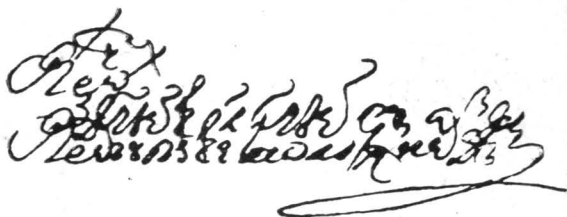
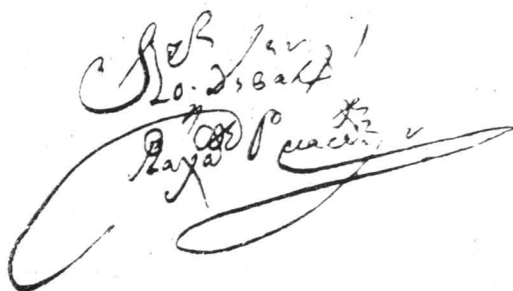
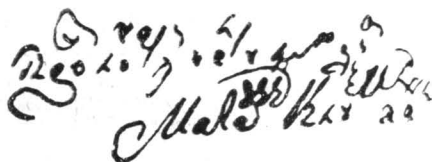
Alexandru Nenciulescu

Pană Costescu

C. Bălăceanu

Preda Săulescu, mare stolnic,
logofătul Inaltului Divan

B. Macescu, paharnic,
logofătul Divanului

Matache Clucerescu, paharnic,
logofătul Divanului

C. Balan, pitar, pomoșnic

E R A T A

Pag.	rind de sus	in loc de	se va citi
5	13	identificate	identificate
6	20	n	in
9	40	ncheierea	incheierea
Nr. doc.			
30		hotărânicie	hotărnicie
50		sender	serdar
54		blre	despăgubire
57		Mashu	Moshu
59		Judecatorii	Judecătorii
111		împrumutului	împrumutul
119		paharnnicul	paharnicul
136		legăturile	legaturile
190		Bencească	Bengească
191		hotărâște	hotărâște
229		Divanului Po- liticesc. Naidin,	Divanului Politicesc. hotărâște: Naidin,
343		din	dintre
355		împuțerncește	împuțernicește
506		părțitor	părților
515		înștiințeze	înștiințeze
518		Beicuș	Băicuș
530		Divanului	Divanului
549		Barbu	< Barbu >
620		Craiove	Craiovei
650		detorie	datorie
661		hotărânicie	hotărânicie
664		cheltule	cheltuite
692		locutori	locuitori
720		Tăărăanca	Tătărăanca
745		Poporâști	Poporâști
820		stăpiniți	stăpiniți
838		să se facă cer- cetare	să facă cercetare
846		Frusira	Frusina
879		ăposatului	răposatului
893		sau	său
968		Iovipalești	Iovipaleștii
972		banii	banii
1022		stinjenji	stinjenii
1115		moșle	moșla
1115		vo	vor
1117		cumpărat	cumpărată
1147		cetași	cetașii
1147		săii	săi
1165		anafaraua	anaforaua
1219		împuțerniciți	împuțerniciți
2033		Melemcovici	Melencovici
1347		a	o
1565		sinetuturile	sineturile
1640		a	la

CUPRINSUL

	<u>păg.</u>
Prefața	5— 11
Inventarul documentelor	13—476
Indice general	477—563
Lista prescurtărilor	564
Facsimile	565—570
Erată	571
